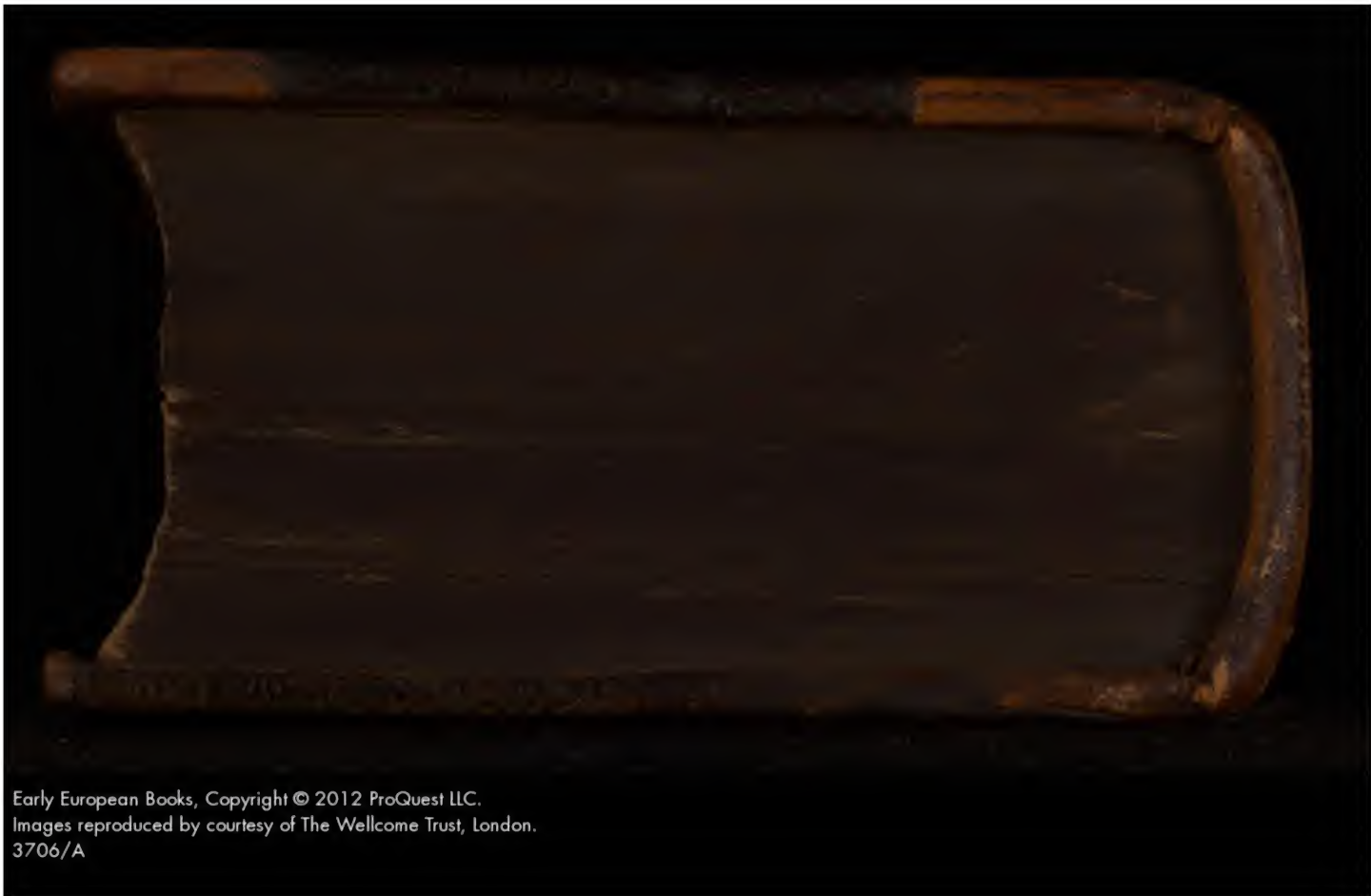

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3706/A

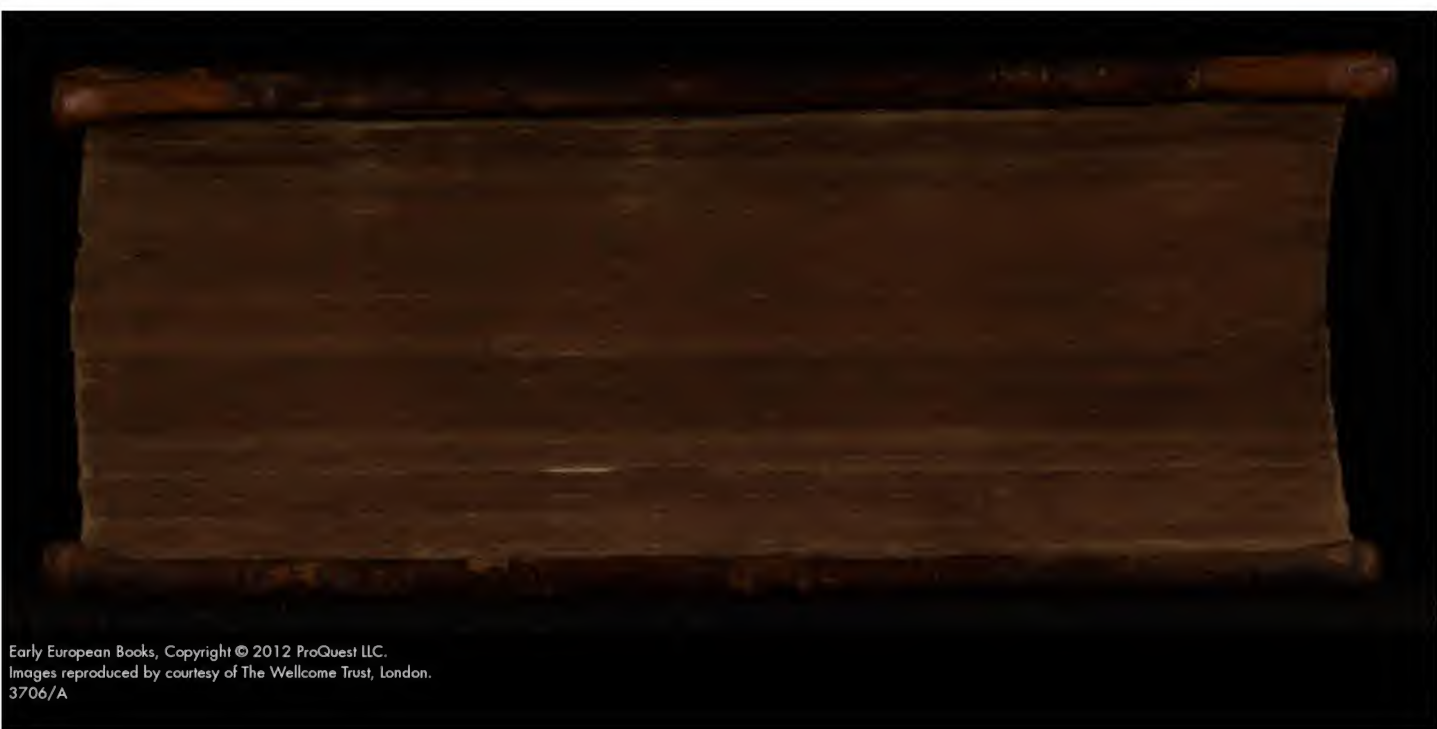

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3706/A

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3706/A

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3706/A

Atterwood

1859

A XL

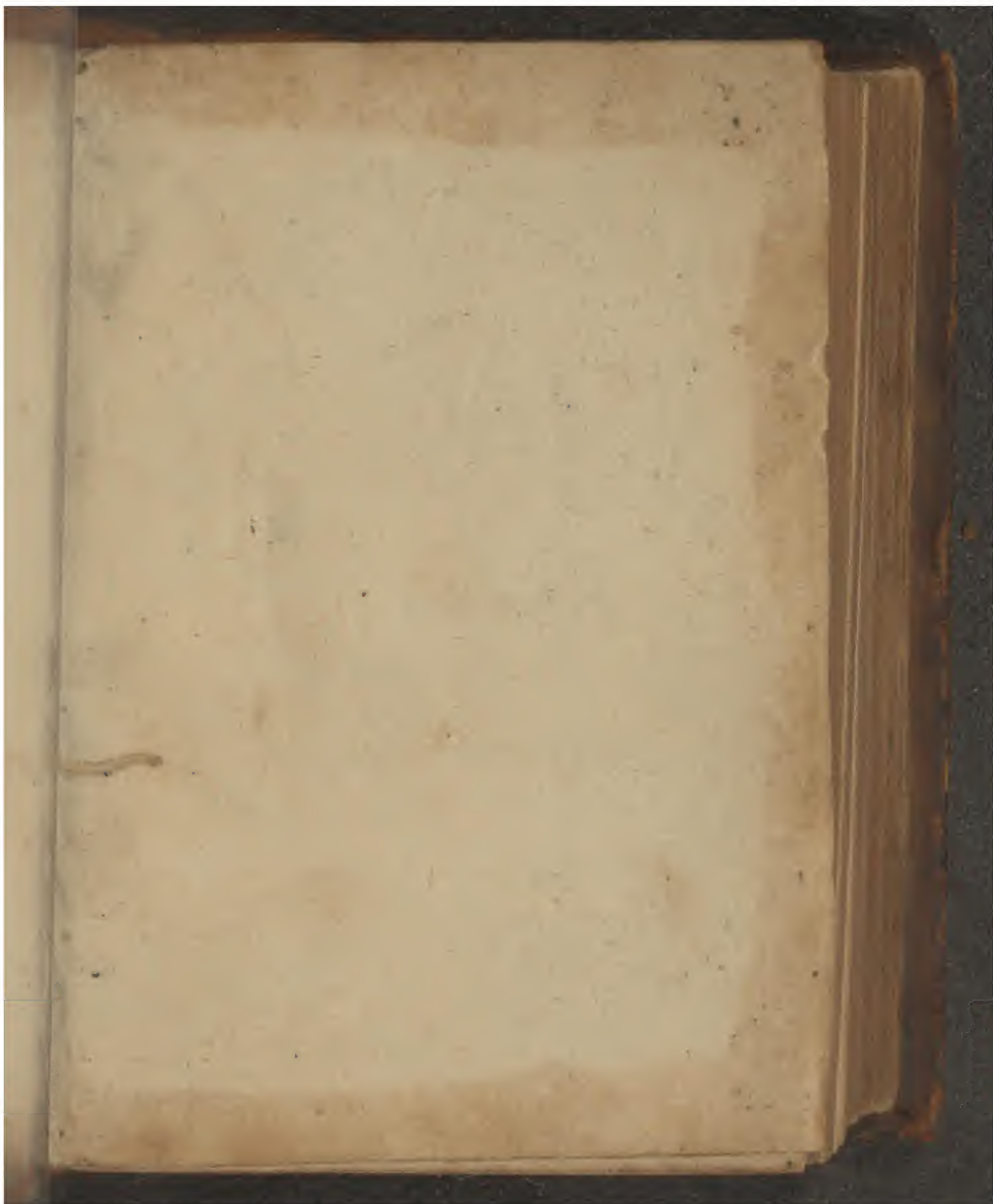
6L

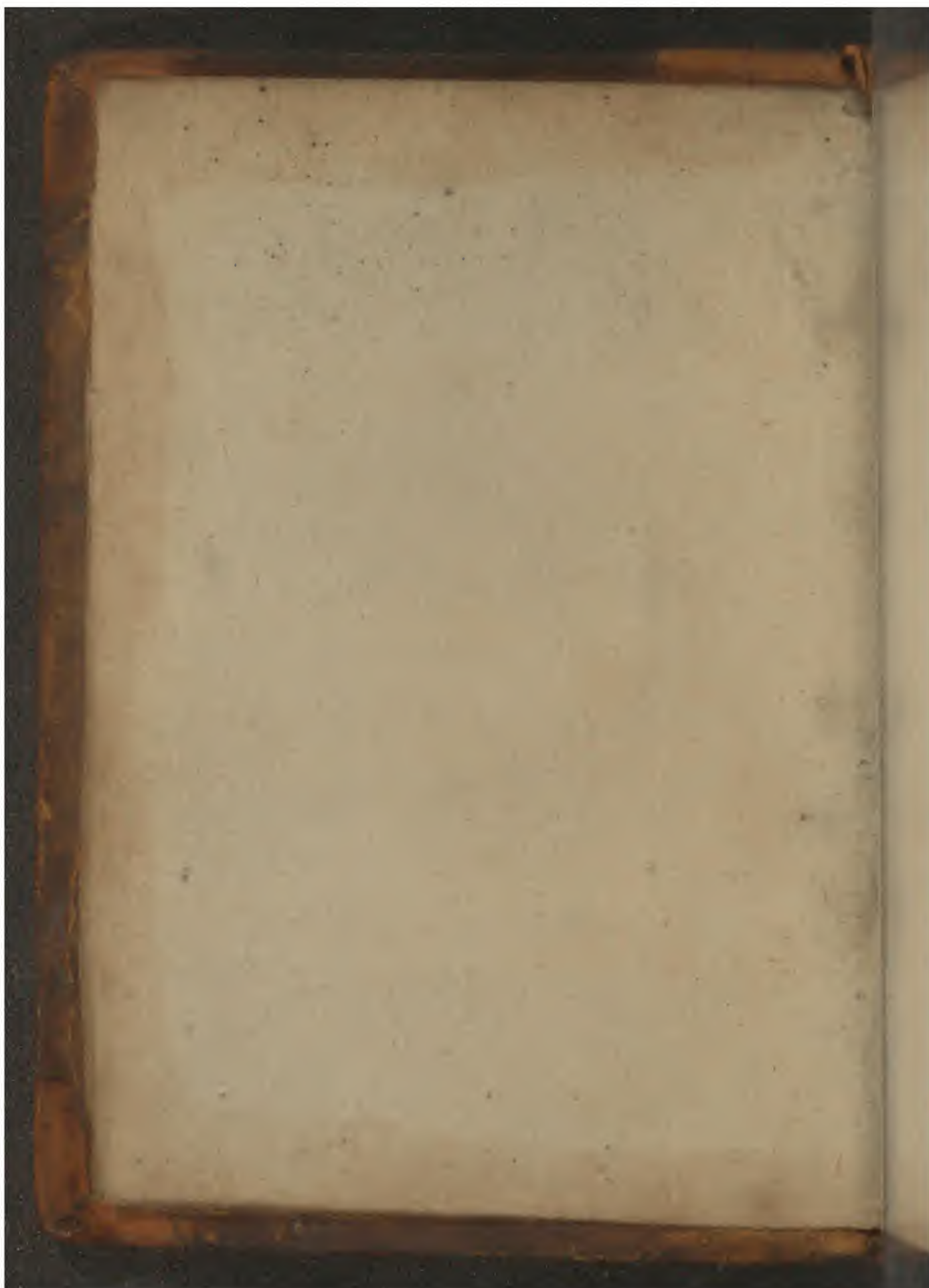
16/18

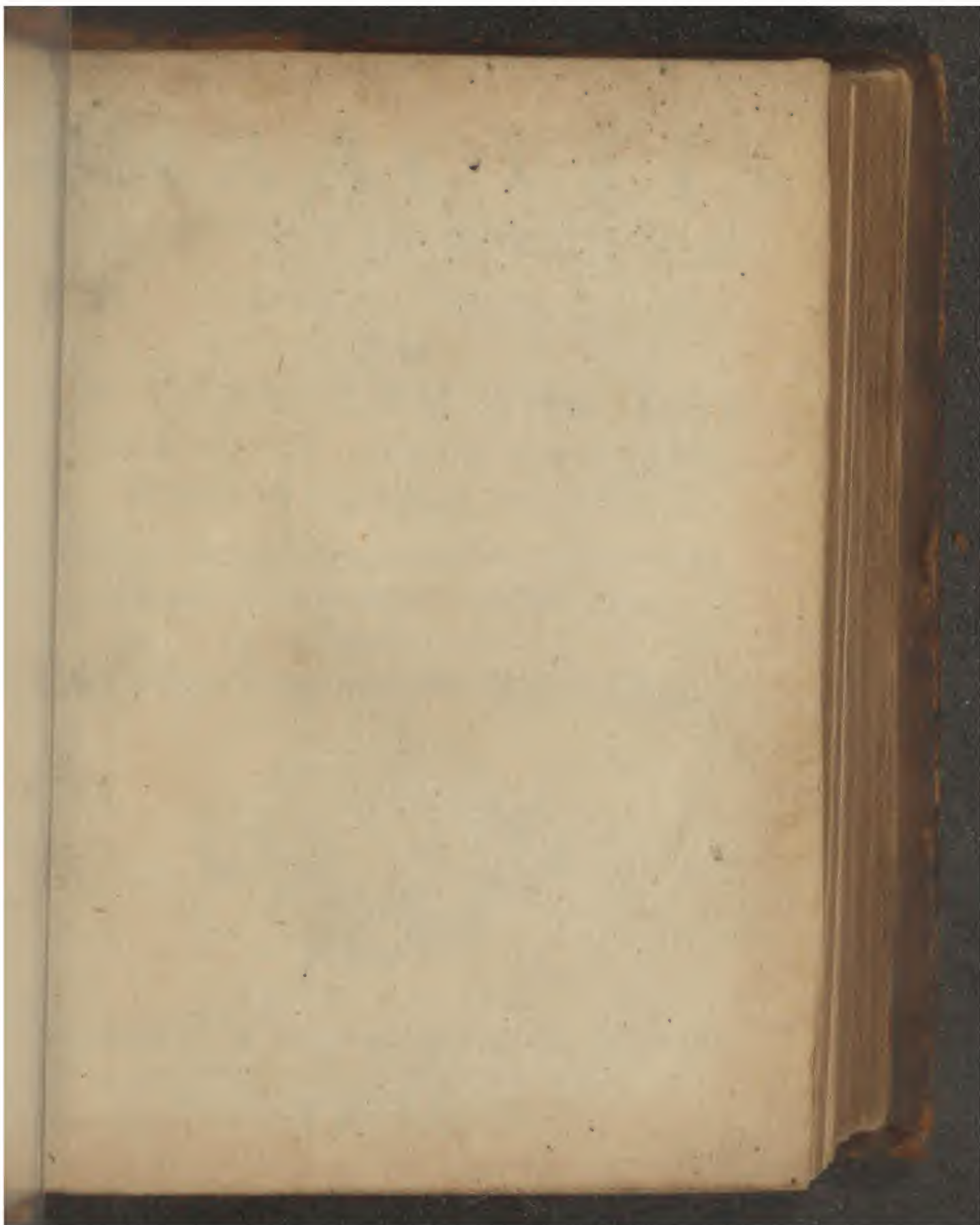
3706 A

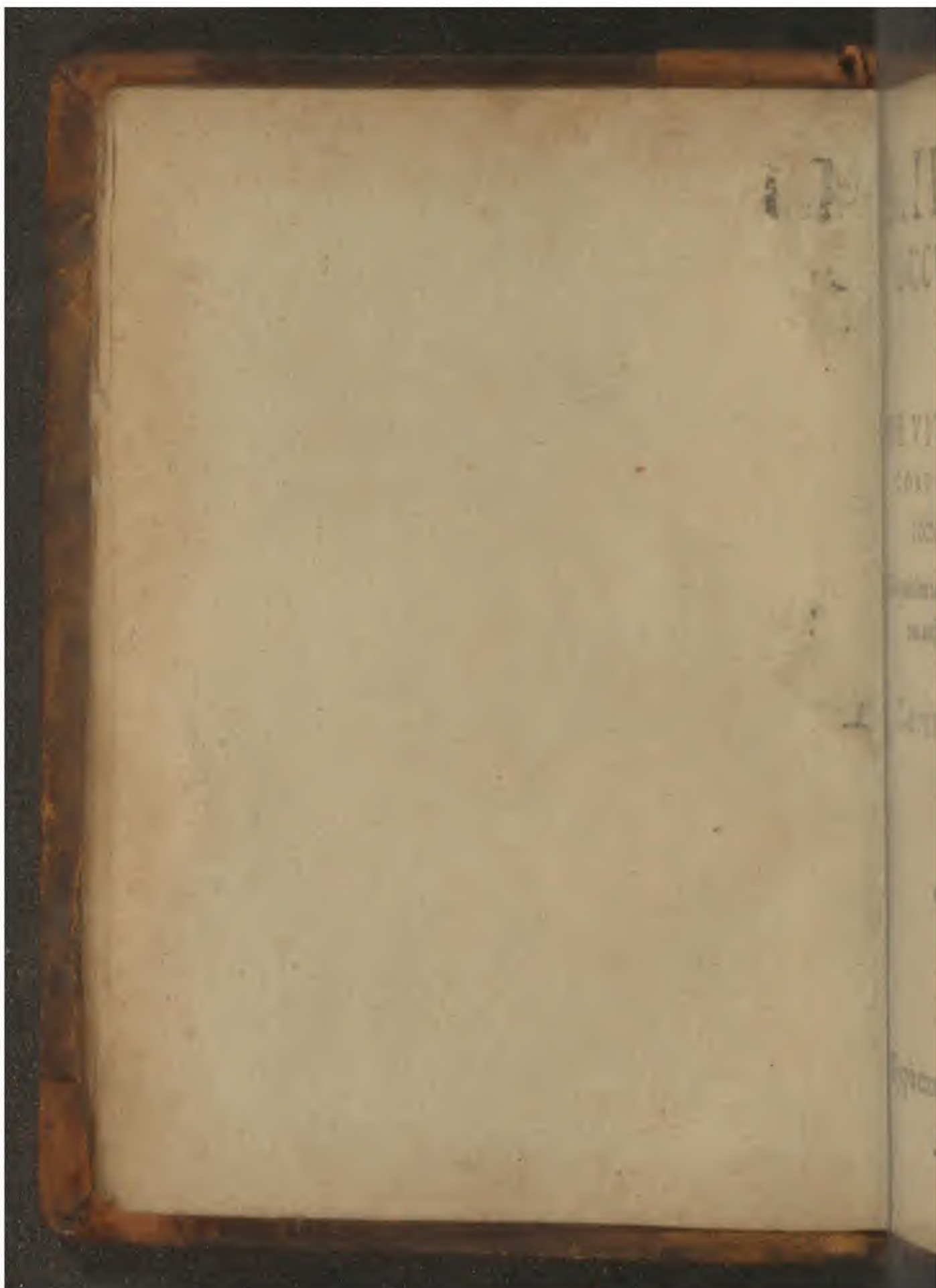
3718

3714

DE

45625 (1)

MIRACVLIS

OCCVLTIS NATVRÆ

LIBRI IIII.

Item

DE VITA CVM ANIMI ET

CORPORIS INCOLVMITATE

recte instituenda, Liber vnus:

illi quidem iam postremum emendati, & aliquot capitibus aucti; hic verò nunquam antehac editus;

AUCTORE

EVINO LEMNIO Medico Zirizæo.

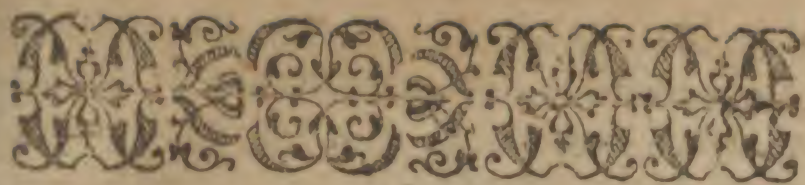

FRANCOFVRTI,

Typis excusi Wolfgangi Hofmanni, Impensis
hæredum Iacobi Fischeri, p. m.

ANNO M.DC.XXVIII.

ILLVSTRISSIMO

POTENTISSIMOQVE

Suecorum, Gothorum, Vandalorumq;

Regi, ac Liuoniæ Domino, ERICO eius

nominis decimoquarto, LEVINVS

LEMNIVS Medicus,

S. P. D.

SCITVM est illud Platonis, Rex illustrissi-
me, Felices fore Respublicas, siue studia sa-
pientiæ consecretur Reges, vel Sapientes
imperent. Quod cum in te sine controuer-
sia perfici intelligam, qui non solum studiis sa-
pientiæ sedulo insistas, sed quasuis artes ample-
ctaris aut colas, non possum Tuæ Maiestati,
tuoque amplissimo Regno non impense gratu-
lari. Dicit enim vix queat, quam sit hoc nomine
suis subditis futurus amabilis ac graciosus, de-
nique ad ea sectāda, quæ in humanis rebus sunt
præcipua, quæque ad summam felicitatem spe-
ctant, incitamento. Vt enim filii maiorum vesti-
giis insistant, in quos oculos continenter habēt
defixos, illorumq; imitantur vel vitia vel virtu-

);(2 tcs:

LEVINI LEMNII

tes : ita in Imperio aulae proceres, ac promiscua
passim multitudo ea conſectari conatur, ea vita
& moribus exprimere, quæ Regi aut Principi
placere videat, & quibus ille maxime afficiatur.
Cum autem multis magnisq; rebus ſpectata ſit
tua, ERICE illustriſſime, Maieſtas & amplitu-
do, corporis animique præſtantia, acumen in-
genii, eruditio ſingularis, ſumma vitæ integri-
tas, in pace incredibilis imperii moderatio, bel-
li vero tempore, quod nunquam niſi iuſte à te
ſuſcipitur, mira rerum gerendarum peritia, pari
conſilio ac prudentia ſulta: quibus artibus non
minus fortiter quam animoſe, magnoque ſuc-
ceſſu ac dexteritate finitimos, qui alienæ ditio-
ni inhiant, propuſas ac conficiſ: quis tãtas tam-
que admirandas naturæ dotes, quibus à Deo
Opt. Max. aſſatim excultus es, accumulate ex-
ornatus, non admiretur ac ſuſpiciat, ſolidisque
encomiis proſequatur? quod ipſum vnice perfi-
cere meditor: quandoquidem Maieſtat Regiæ
favorem experiar, quæ ex noſtra hac ſtatione
atque exœubiis, magnis præmiis in aulam ſuam
nos euocat. Quocirca cum latiffima regna lon-
geque exporrectos Sueciæ ac dirionis Gothicæ
tractus (a quibus totius Europæ exortam nobi-
litate ſerio dictitare ſolet Imperator Carolus
huius nominis Quintus, ſibiq; id laudi ducere)
incredibili ſapietia ac comitate te moderari au-
diam, atque abs te conquiri vadique, nō ſolum
artifi.

EPIST. DEDICAT.

artifices manuarios, sed quod præcipue laudem mereretur, conuocari magnis tuis sumtibus atque impensis viros doctos ac literatos, qui regno tuo decus & ornamentum afferunt, passus sum D. Guilielmum Lemnium, quem vt archiatron seu Medicum primariũ in corporis tui tutelam ac sanitatis conseruandæ præsidium adsciuiſti, tanto locorum interuallo, à patriis sedibus, à paterno complexu, congressuque familiari ac domestica consuetudine diuelli, præsertim iis annis quibus parentes filiis, tanquam scipione ful- ti inniti soleant; atque inclinata vergenteque ætate aliqua ab iis oblectamēta concipere, non- nulla eminentis senii solatia consequi. Et quo erga clementissimum Regem magis constet Lemnii studium, promptæq; voluntatis ac propensi animi testificatio, libros hos de Naturæ dignitate & præstantia, abditisq; rerum causis Maieſtati Regiæ dedicare visum est, quo se oblectare iis possit, vbi à seriis rebus respirare liceat, atque à publicis functionibus conquiescere. Multa autem inesse lucubrationibus hisce nostris, citra omnem ambitionem aut adulandi suspicionem, ausim polliceri, quæ amœnitate lectionis ac cum rerum, tum sententiarum varietate atque illecebra quemque possint reficere ac demorari. Si quando itaque, inuictissime Rex, occupationibus quibus implicatus es, defungi te contigerit, atque aliquid tibi laxamenti im-

);(3 perare

LEVINI LEMNII

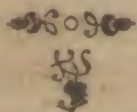
petare visum sit, his auocamentis animum gra-
 uioribus rebus defessum recreare poteris ac re-
 ficere. Hoc autem argumentum, quo nullum
 excogitari potest plausibilis, ea mente ac con-
 silio illustrandum suscepi, vt omnibus innotes-
 cat quam immensa sit rerum natura, quæ vñ-
 bus commodisque nostris inseruit, quo vis eius
 se proferat, quam longe lateque sit diffusa. Quæ
 cum sit diuinitatis instrumentum, tota moles
 ac rerum vniuersitas illi incumbit atque inniti-
 tur, eiusque munere cuncta subsistunt, ac conti-
 nuata successione se propagant ac tuentur. Quæ
 consideratio hoc efficit in animis hominum,
 eumque vñm consequitur, vt mens humana in
 Opificem erecta, res momentaneas ac caducas
 despiciere condiscat, atque ad sempiternas aspi-
 ret atque enitatur. Siquidem naturæ contem-
 platio, quæ multiplici rerum varietate instructa
 est, atque exornata, totiusque mundi decor &
 species, in conditoris admirationem atq; amo-
 rem mortales allicit: ita vt tam spectabili ac vi-
 sendo mundi opificio obstupescat humanus
 animus in huius architectum atque artificem
 tota mente rapiatur, haustoque tacito quodam
 diuinitatis afflatu, illum colat ac veneretur, in
 illo confidēter conquiescat. Cuius rei cum toto
 passim opere specimen sum exhibiturus, super-
 uacaneum existimo plura congerere, quibus
 naturæ splendor illustrari possit, eiusque digni-
 tas

EPIST. DEDICAT.

is amplificare, præsertim cum R. M. sedulo natura ac rerum contemplationi insistat atq; con-
nenter se oblectet, ita ut nulli aptius magisque
pposite hæc Naturæ miracula consecrari pos-
nt, quam ERICO Regi, qui huiusmodi obla-
mentis vnice afficitur. Eo autem magis gra-
m acceptumque amplitudini Regiæ hoc mu-
us literarum fore confido, quod tempestiue ac
aptata opportunitate oblatum sit, nempe iis
uptiarum auspiciis, quæ serenissimus Rex pro-
ediam initurus est; quod ut felix faustumque
t, optimi quique bonis acclamationibus bo-
is que ominibus exoptant ac precantur. Deus
Opt. Max. qui cuncta fulcit ac sustinet, Regni
ui solium Rex illustrissime stabiliat, tibi que in
mnibus felicem progressum, magna que incre-
menta conferat. Zirizæ, pridie Calend.

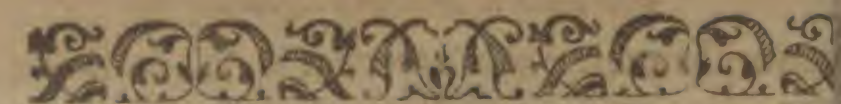
Ianuarii, Anno redempti orbis

M. D. L X I I I I.

) 4

AD

AD CANDIDVM LE
CTOREM PRÆFATIO
L. LEMNII MEDICI.

DVO sunt artium, quæ hominum utilitatibus
atque usui deseruiunt, instrumenta, quibus
omnia firmari solent ac stabiliri, Ratio
Experientia. His enim ipsa Medicina,
præter Mathematicas artes, pleraque alia fulciuntur.
Siquidem quæ exacti excussique iudicii hominibus
sunt factura fidem, ad hanc amissim exigi, ad hunc
lapidem Lydium debent explorari. Quid autem magis
igni præstiterit Medicus, si herbas ac medicamenta
fidei obtemperare effectus ratione studeat evincere, nisi
si id experimento comprobet? E diuerso, quæ fidei
niti posset experimento, quod plerumque absque iudicio
adhibitum, fallax esse ac periculosum declarat
consulta Empiricorum temeritas, nisi illi ratio sup-
fragetur? Et quanquam Sophisticam censeri posset
contra experientia testificationem ad documentum
rationem exigere: nunquam tamen quisquam san-
iudicii, & qui in delectu rerum aliquid pensi habet
experimento assensum fecerit, aut id temere experiri
sustineat, nisi ratione id per omnia comprobatum sit
ac suffultum. Non tamen diffiteri possim, aut tergiver-
uer, ar-

AD LECT. PRÆFATIO.

versari, quin multa sit in natura rerum abdita at-
 que abstrusa, effectusque tam latenti & caco, ut teme-
 rarium sit talium rationem inire, aut facti causam
 explicare. Hæc ipsa Dioscoridi ἀπολογία dicitur. Lib. 6. cap. 34.
 ur, hoc est, ratione destituta, & causarum cognitione
 vidua, quæ sensui & intelligentiæ manifestam demō-
 strationem non exhibent, eoque occulta proprietates Occultæ
 Medicis dicuntur. Siquidem aliquid interuenire cen- proprieta-
 sent huiusmodi rebus vel ex decursu astrorum, ac si- tes.
 derum corradantium meatu, vel ex diuina volun-
 tate, aut elementum concretione ac mixtura, vel
 denique totius substantiæ vi, formaque specifica, quæ
 ratione mentisque iudicio assequi nequeamus, in
 occultas essentias, abditasque propriætates ea reiici-
 mus, a tali suffugio eluctamur, ex eoque Labyrintho
 nos extricamus. Ego vero, quo ad huiusmodi rerum
 demonstrationes, causasque eruendas doctorum ani-
 mos exstimulem, adnitari pro virili probabilitate que
 artifici coniectura rationem elicere, aut quam proxi-
 me collimando scopum attingere. Multa sunt, fateor,
 incerta originis in natura rebus, ac densis obscu-
 ritatibus inuoluta, quarum tamen probabilis ratio
 excogitari, atque effectus causa, si non euidenter &
 perspicue, certe verisimiliter reddi potest. Verbi causa;
 Basiliscus hominem visu perimit. Quis exercitatus in
 operibus natura id euenire nesciat ex emanantibus
 viridis expirationibus, quas sensim ac latenter in ho-
 minis perniciem exhalat. Nec enim solus Regulus,
 sed omne propemodum ferarum genus homini infe-
):(5 stum

LEVINI LEMNII

flum est, atque afflatu, sibiloq; gestit inferre exitium.
Sic lupi conspectus, modo propius homini adsistat, or-
biatu atq; haliu virulento rancedinem inducit, a-
tantum non vocem adimit. Sic muliebris sexus men-
sibus pr-fluentibus eboris speculiq; nitorem offuscat.
ferri aciem retundit. segetes strangulat, hortorum ger-
mina conficit halius contagio, ac non modo obui-
quosque, sed ipsam se maculis nauiq; deformat. Par-
ratione oculis lippitudine, atque ὀφθαλμία vitiat.
alterius oculos affici contingit. Quod venusta simili-
tudine expressit Ovidius, & Iuuenalis:

Satyr. 2.

Cum spectant oculi læsos, læduntur & ipsi:

Multaque corporibus transicione nocent

Sic pecudes, armenta, boues, grex totus in a-
gris

Vnius scabie cadit, & porrigine fœda,

Vuaque conspecta liuorem duci ab vua.

Simile.

Homines autem hominibus contagionem potissimum
afflant, ubi ex aduerso consistunt, neque enim si in ob-
liquum vergat exspiratio, vel si in dextrū aut laeuū
effluum ferri contingit, tantum damni adfert, tan-
taque labe inficit. Vt enim transuersa atque obliqua
visio: quemadmodum patis ac lusciosis affolet, nonni-
hil obtunditur atque hebescit: ita quæ ex oculis, aliq;
corporis parte emanant, si oblique ferantur, retundi-
atque hebetari contingit, minusq; mali inferre adstā-
ribus. Quod ipsum studiis suis obseruare soleo, ubi æ-
grotis contagio a, æctis assisto, adeo ut semper auersus
eum iis verba faciam, nunquam inter fumarium &
decum-

AD LECT. PRÆFATIO.

mbentem consistens. Hic effluxus atque emana-
 amet si oculis se non exhibeat, minusq; sensui vi-
 sit exposita, naribus tamen, auribus, cerebro, Vo-
 arteria pulmonumq; fibris se ingerit. Sic nonnul-
 oservant tam terra mephite, utq; anima graueo-
 a, ut nisi longius absistas, obuios quosque halitus
 agio feriant, inficiantque. Quam late autem se
 gat halitus animantium, quousque se proferat
 gium, hybernis mensibus flate per gelicidia A-
 ne, cuique perspicere licet. Siquidem ob aëris den-
 em ac crassitiem, fumantem animam ex intimis
 ordiis re iprocatione quadam, ut Oceani æstuaria
 ipere videntur, ac longe lateque se diffundere: qua
 æstius diebus n n sit conspicua, oculisque minus
 ita. eam tamen vel odore percipis, vel in intimis
 ordiis tacitum virus concipis. Atque ut hac ipsa
 ori perniciem moliuntur, ac lethale virus inferant,
 ianes odores, ac stirpiū fragrantia sp ritus erigūt,
 nq; vitæ fontem cor fuent ac recreant. Quod vel
 e naris quisq; animaduerte e potest cū vires syn-
 ollapsas, animiq; deliquio sopitæ restaurari, eri-
 idet oderamētis. Verū omissis his minutis post-
 lum, favere sup remi Numinis magis reconditā fe-
 . Quod si videb r cuiquam penitus natura arca-
 ruisse, vsq; sub angustis parumq; firmis ratio-
 u, ac tenui rationis filo, nulloq; verborū appara-
 nullis copiis natura instruxisse: huic ego persua-
 cupio, doctū prabū am potius ac demonstratam à
 cribendi materiā, quā præceptam. Ista siquidem
 suus

LEVINI LEMNII

sum aggressus, ac tractanda suscepi, non tam spe,
ciaque perficiendi, quam experiendi studi ac ve
rate, simul et pleniore obsequio meum patronum
mereretur, meosq; ciues hoc officio deuincirem. Ex
autem ad huiusmodi tentanda post Platonem
suis, cupitq; patria ciuibzq; hoc tanquam debi
munus exsolui Sic enim ad rerum contemplationem
ad studium virtutis, ad sectanda hominum com
da nos exstimulat:

Discite, & o miseri causas cognoscite rer
Quid sumus, aut quidquam victuri gignimur
ordo

Quis datus, aut metæ quam mollis flexu
vndæ

Quis modus argenti, quid fas optare, et
asper

Vtile nummus habet, patriæ carisque
pinquis

Quantum elargiri deceat, quem te Deus
Iussit, & humana qua parte locatus es in

Itaque experiar, quid efficere, aut quo progredi possim
mihique culpam deprecari liceat, si non omnia sum
sequeutus, eoque inuisus, quod instituti operis argu
tum tam sit vastum ade. que se in immensum pro
gat, ut infiniti sit operis nec mediocris ingenii, om
ad amissum exsequi, istamq; Spartam pro sua do
tate atque amplitudine exornare. Quod si Horatius
in triuali, minimeq; operoso argumento:

PRÆFATIO AD LECT.

t veniam maculis, quas aut incuria fudit,
t humana parum cavit natura.

o magis in tanta rerum difficultate ad pleraque
ere miffareq; conuenit, nec omnia ad viuum,
tur, refecare? Dicit enim vix queat, quanta
is deuoranda tadia, qui subeundi labores, qua
enda domi forisq; molestia, querimonia, ac
plorabunda, quum rerum suarum sataunt, ac
is suam operam sedulo impendit: quorum cum
studium atque industria in actione consistat,
laxamenti, nulla respirandi spatia admittit non
s negotiosa quam questuosa praxis, adeo ut qua
uius horis, hoc est, ubi legitimis officiis sunt per-
i, meditantur, vix ea literis mandare vacet, ne-
expolire. Quod cum mihi assidue vsuueniat,
e huiusmodi occupationes domi forisq; conti-
r me inuoluant, agre ac difficulter omnia pro a-
sentetia perfici possunt: verum cum natura con-
latio vnice me afficiat, nec excogitari possit ar-
entum plausibilius, visum est, eius miracula tra-
locupletius, omniaque natura opera spectati tra-
re. Quocirca; ost consecratos noui huius anni au-
o inuictiss. uecia Regi ERIC O libros hos qua-
De Natura Miraculis, eiusdem argumenti duos
i adiuuere meditor, quo Serenissimus Rex confecto
oq; bello, quod illi contra conueratos aliquot ho-
summa virtute atque excelsi inuictique animi
nitadine & robore, terra marique susceptum est,
ulatiu natura ac rerum contemplatione reficia-
tar.

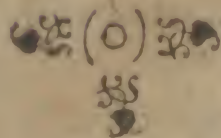
ERICI Sueciæ
Regis ma-
gnanimitas.

L. LEMNII AD LECT. PRÆFAT.

Auctor au-
cturum lib.
pollicetur.

Auctor culpā
amolitur.

tur. Hoc à Guiljelmo Simonide Typographo Anti-
piano stipulatus, ut in gratiam Maiestatis Regia,
dique lectoris, speciosos, ac spectabiles typos exhibi-
quod cum se effecturum sit pollicitus, ac summa fide
præstitit Christophori Plantini industria, reliquum
mature perficere cogito, modo nequid incommo-
diderit, ac Pater coelestis firmam siabilemque vale-
dinem concesserit: sic enim futurum spero, Et pro-
ma apud Francofordianos nundinarum frequen-
tione noui quiddam prodeat, quo studiosus Lector
nuo se possit oblectare. Nouitas enim & oblectatio
gendi discendique incitamentum est & illecebra, per-
sertim ubi res dilucide apposisque verbis explicat
ac seria iocos, utilia dulcibus atque amoenis mix-
sunt: quod ipsum pro viri præstare studui, ea u-
moderatione, ut nusquam à decore deslectam,
nusquam honesti limites egre-
diar.

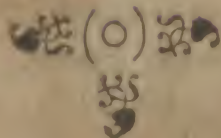
PASCHA

ASCHASII OE NII
HEICRV CINI in operis com-
mendationem Carmen.

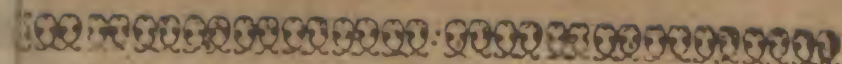
te delectat multo pulcerrima nymphe
Natura aeterni fida ministra Dei:
plusquam nouariis rerum color, optime Lector,
Ornatus, series, forma, vel ordo inuat:
insas opera pretium cognoscere, quicquid
tellus, Oceani tractus & astra ferunt &
upis ingenue multa & praeclara doceri,
d quod Natura lex Pietasq; monet:
ades, hos memori libros fac mente recondas:
Proposito exiguo tempore victor eris.
licet eloquio cumulatus, & arte medendi
cognitus ostendet, quidlibet unde petas.
dita Natura pandit miracula, vires,
ausas, qua multos texerat umbra dies.
n solidis adeo rationibus omnia fulcit,
& carpi, Momoiudice, posse neges.
mi mire felix acumine quid non
differit argute, perspicueq; docet?
didus & tersus leni fluit agmine sermo,
Multus ubique mitor, multus ubique lepos.
Medicus solus (ne forte quis inscius erret)
sic operam & studium dedicat ille suum:
ima civili praecepta salubria visa
ingendisq; probe moribus apta leges.
ibus instillans animos, τὸ γινῶντι σεαυτὸν,
oc ager, ut studeas notior esse tibi.
uas hominum vetat obrutescere mentes,
ateritue bonis deteriora sequi.

Qua

Quin obiter studiis melioribus imbuit omnes,
Qua se cognoscant, qua ratione Deum.
Sed frustra celebrem male natis versibus illum,
Cuius fama volet docta per ora virum.
Instat multorum Gesnerus Apolline dignus
Myster, sat locuples hic mihi testis erit:
Qui citra inuidiam presso vii candidus aqua
Expensum trutina pollice laudat opus.
Ut taceam geminos Etrusca voce loquentes,
Quam cupide Ausonidum turba diserta legat.
Luci enim usura caruere, nec haec noui extra
Septa domus reliqui corripuere pedem.
Restat ut Hispanos, Celtas linguaque Britannos
Representantes, Belgica verba sonant:
Quos aequo gratos docti si senserit auctor,
Adiciet totidem, capta iuuante DEO.

LEVI

DE VINI LEMNII

MEDICI ZIRIZÆI, DE OC-
CVLTIS NATVRÆ MIRA-
culis

LIBER PRIMVS.

De natura diuinitatis instrumento.

CAPVT I.

NATVRA in qua elucet, atque ex-
presse se proferunt Diuinitatis ve-
stigia, cuiusque rei principium est,
quo consistunt omnia.

Natura est mens, λογος, seu ratio *Natura quid.*
diuina, operum naturalium effectrix, re-
mā, existentium conservatrix. Quæ vis nulli, præterquā
eo, & qui illi indiuisse adhæret Christo, ascribi
potest. Ipse enim splendor paternæ gloriæ, expressaq.
nago substantiæ illius naturæ, totiusque vniuersi est *Hebr. x.*
pifex, suoq. nutu, nulla subiacente materia, omnia
condidit, in eoque est vita, vigorque rerum condita-
um, atque ab illo singulis viuifica virtus infusa est,
hoc est, per eum vnumquodque genuina sua vi subsi-
sit, insitaque facultate se propagat ac tueretur. Nihil
in tanta, tamque immensa rerum vniuersitate iners
ut otiosum, nihil temere, aut fortuito, nihil frustra
fectum est, omnibus stirpibus sua vis indita singu
s animantibus suum ingenium, suæque attributa
aturæ inclinatio. Obiter quæcunque mundi ambi-
a, cœlique complexu continentur, vi quadā insititia
nstruata sunt ad actum sibi peculiare ac suis quæque
ocis temporibusq. disposita, admirabili quadā vicif-
itudine munia sua obcunt, cursumq. perficiūt. Hinc

Ioan. i.

*Deum omnium
rerum causam
in seipso com-
plectitur.*

Coloss. cap. i.

*Natura, nec
iners, nec otio-
sa.*

Genes. 1.

*De partibus
animo, lib. 1.
cap. 5.*

*Simile ab adiū
structura.*

*Homo in quæ
suum & finem
meatus.*

*Natura vñ ad
Deum referen-
da.*

quum Deus tanti muneris effector ac moderator con-
lustrasset, quæ sex dierum spatio perfecisset, visa sunt
illi insigniter bona, h. e. ita elaborata, vt artis ratio
flagitabat, vt exposcebat ordo rerum ac series, vt o-
cor vniuersi exquirebat, adeo vt omnia ad vsum co-
ducerent, atque ad finem, cui erant destinata, spec-
rent. Quæ de re sapienter disseruisse mihi videtur
aristoteles huiusmodi propemodum verbis: Nihil
natura rerum tam minutum, tamque vile aut abiectum, quod
non aliquid admirationis hominibus adferat. Et q̃ Hera-
clum Tarentinum dixisse ferunt, quum in cala quada-
furnaria diuertisset: Introitū sunt hic etiã Dei: hoc quod
in naturæ operibus sentiendum. In minutissimis eni-
naturæ rebus numen elucet, omniaque honesti p-
chique rationem obtinent. Siquidem operibus
auræ hoc præcipue adiunctū est, vt nihil temere, vi-
que fortuita sit effectum, sed omnia finis sui gra-
Et quemadmodum, quum de ædibus magnifice co-
structis sit sermo, non de calce, de lateribus, de ligno
aliaq. materia agitur: sed forma ac specie, structura
ædium, & in quæ vsum sint erectæ: ita, qui naturæ
opera excutit, nō de materia, sed forma, totaq. substantia
tia, de vso denique atq. utilitate disserit. Sic corpus
nimæ gratia conditū est, membra vero officiorū, quæ
commode actiones suas obeant, suasque functiones
exsequantur. Homo autem Dei causa in hoc mun-
theatru pductus est, quo ille se oblectet illius mun-
ficiantia agnoscat, in illo conquiescat, illiq; fideat a-
innitatur. In tanta itaq. tamq. immensa rerum ex-
stentia multitudinem ac varietatem nō suspicienda
do naturæ vis & efficientia, sed eius maiestas atq. au-
plitudo, a quo singula producta & pfecta sunt, cui
que benignitate naturæ opera subsistunt, atq. ab
teritu vindicantur. Quæ cogitatio exsuscitat animi
nostros humi alioqui defixos, atq. in Dei notitiam
agnitionē deducit. Deus enim tametsi sit inconspectus

CUR

us ex rebus tamen creatis, vt Paulus testatur, atque *Rom. 1.*
 mundo tam mirifice condito, tam sapienter admi-
 strato & perspicui potest & intelligi. Et quemadmo-
 dum Cicerone teste, ex memoria rerum, ex inuen- *Tusc. 1.*
 tionis subtilitate ac celeritate motus, omnique pul-
 titudine virtutis vim mentis agnoscimus, quamuis
 ipsis ipsa non pateat. Sic Deum mentemque illam *Deus quare*
 eternam ex operib⁹ eius dilucide perspicimus, eius- *hominis inno-*
 e vim atque afflatum efficaciter percipimus. Illius *scat.*
 vim virtus per omnia diffusa, singulis calorem, spi-
 ritum vitamq; largitur. Qua de re erudite conciona-
 s est Athenis D. Paulus ex Arati sententia, quam e- *Act. 17.*
 gante expressit Lucanus lib. 9.

*Hæremus cuncti superis temploq; tacente
 Nil agimus nisi sponte Deæ, non vocibus ullis
 Numen eget.*

*Estq; Dei sedes nisi terra & pontus & ær,
 Et cælum & virtus: Superos quid quarimus ultra?
 Iupiter est quodcumq; vides quocumq; mouera.*

uis igitur erga illum non afficiatur, cuius vires ma- *Simile ab Im-*
 fecte percipit, cuius donis cumulate fruitur. Si Im- *peratorum offi-*
 ratores & principes optimo iure veneramur ac su- *cio.*
 icimus, illosq; plurimi facimus, ac magnos honores
 deferimus, quod regna atq; imperia incruenta, ci-
 aq; sanguinis iacturâ parta summa æquitate admi-
 strant, quod magistratus habent inculpato, qui in
 peundis negotiis muniisq; publicis magnam curâ,
 ultamque operam subeunt, quo omnes in officio
 ntineant, omniaq; passim sint pacata, nec Resp. vl-
 discordia, aut seditione civili diuulsa: quanto ma-
 s Deum suspicere ac venerari par est, qui nulla cu-
 , nulloq; negotio, aut solitudine tam vastû latûq;
 undi imperium nutu suo regit ac moderatur? Quo *De mundo.*
 ectat illud Apulei hominis à nostra quidem reli-
 one alieni, sed qui ex Hebræorum fontibus id hau-
 it. Quod in iuxta gubernator ac nauclerus, in

*Simile à mul-
tis officiis de-
sumtum.*

*In Deū omnia
natura opera
referenda.*

*Propria natura
definitio.*

*Natura con-
templatio ad
Deum erigit a-
nimos.*

curtu rector, choragus in Comœdiis exhibendis, pater
cetero in choris, agonotheta seu remunerator in omni-
eundis certaminibus, consul inter ciues, dux in ex-
citu, comes in suscipiendis propulsandisq. periculis
hoc est in mundo Deus: nisi quod ærumnolum curisq.
innumeris implicitum videtur officii alicuius prin-
cipem fieri: at Deo nec molesta est, ne conuersa impem-
sui cura: Ceterum nolim mihi aduersari Medicos: quod
grauate ferre Philosophos, quod in asserenda natura
dignitate, ipsam ad fontem suiq. originem referant
hac enim ratione omnia reducuntur ad essentiam pri-
migeniam, totiusque naturæ archetypum. Et quam
quam late pateat naturæ vocabulum, suoque ar-
tratu secundarias quisq. definitiones cominisci po-
sit, ad vnum tamen omnes reuocantur. Sic Medicis

Natura est insita atque innata rebus qualitas.

Natura est quatuor elementorum mixtura & temperies.

Natura est vis & propensio animi cuiusque.

Natura Philosophus est motionis & quietis principium.

Natura est qua cuique formam dat specifica differentia.

Natura est vis & causa efficiens, rerumque conser-
uatrix toti mundo eiusque partibus infera. Natura
(propius rem ipsam designem) est diuinorum operum
ordo & series, quæ illius potentia, illiusque verbis ac iuribus
obsequitur, ab eoque vires mutuatur. Harum omnium
descriptions, & quotquot à viris disertis excogi-
ri possint, præcipua causa & origo ab æterna illa ma-
te tanquam vberissimo fonte promanat. Quod omnino
scire in ere est ac permagni refert obseruare, animo
penitus infigere, quo cuique magis innotescat su-
mus rerum opifex, illiusque accendatur in mentibus
nostris maiestas & amplitudo. Rerum enim conspici-
tus, & naturæ contemplatio brutos etiam homines
que à Dei cognitione prorsus alienos, modo ne de
aliqua sanioris mentis scintilla, in maximam admini-
strationem Diuinitatis perducit. Siquidem natura rerum

immensa est, ac longe lateq; diffusa, quum nuf-
 am in oculis ac menti se ingerat, mirifice hominē
 it, atq; in summi parentis amorem ac veneratio-
 n dirigat. Nam si cui excutere libeat atque attente
 siderare, quis sit rerum conditarum, quæ aliæ ex
 emergunt, decor & ornatus, quantaque arte, quo
 ficio, quam concinne atque affabre omnia elabo-
 sint & constructa, cunctaq; in hominum vsus ne-
 carios, in oblectamentum ac cōmoditatem condi-
 obseruet, quis illis affici non possit, aut æternā illā
 tem non venerari aut suspicere, q̄ solius hominis
 fa, ista existare ac continuato perennique ordine
 erie subsistere voluit, non sine admirabili propa-
 tionis successu? Effecit hæc naturæ præstantia, vt
 ter alios Antonius ille (qui ob Christianorum p-
 ptiones ac persequendi rabiem, quæ nullis nō le-
 is incrudescit atque efferata redintegratur, in soli-
 inē secessit ac loca vasta, auia, impedita, tyrannis-
 inaccessa incoluit) vnice se oblectaret naturæ ac
 um contemplatione adeo, vt quum quidam ab eo
 citaretur (nam omnibus se affabilem præbuit, nec
 quam responsa denegabat. vt terrici quidam) cur
 cos ac prope nullos apud illum libros cōspiceret:
 pondisse dicatur: hæc mundi spectacula sic animi
 desiderium explere, ita mentem reficere, ac p̄bere
 cum mēta, viuendiq; præcepta atq; institutiones tra-
 re, vt multorum librorū vicem suppleant, nec ma-
 ppere eorum adminiculo indigeat. Satiatur enim a-
 quando librorum quamlibet amœna lectio, adeo
 mens assiduitate legendi lassescat ac defatigetur:
 um naturæ consideratio ea oblectamenta, has vo-
 ptares, tanta blandimenta atq; illecebras proferat,
 nulla vnquā oboriatur satietas aut fastidium. Ad-
 nant equidem scriptores culti Rhetorum colori-
 s ac pigmentis lucubrationes suas ac commenta-
 , appositisque verbis rem illustrāt. Ac natura sum-

*Omnia homi-
 nis causa con-
 dita.*

*Antonii Ere-
 mitæ de natu-
 ra sententia.*

*Proverb. cap.
 vlt.*

mi opificis instrumentum, ac ministra, quæ ad quid-
uis elaborandum fingendumq; efficax est & apposi-
ta non ascititia varietate, sed genuina ac nativa ocu-
los mentemq. insatiabiliter pascit ac recreat. Qui
vero naturæ solertiam, artificium, industriam, scite elabo-
ratas stirpium, flosculorum, animalium, reptilium
piscium, alitum species, omniumq. conditiones, va-
res, effectus possit, vel exprimere vel explicare? Qui
artifex aut architectus quamvis eximius, eas forma-
atq. effigies imitando consequi possit, quæ passim
proferunt atq. oculis humanis singulis momentis se-
se exhibent? imitatur quidem ars naturā, atq; homi-
num industria graphice quadam ad viuum exprimere
atq. ementitur. Sic Conradus Gesnerus vir ut recon-
dita eruditionis, ita indefessū laboris strenuam ope-
ram nauavit in illustranda animalis omnis spirabilis
que naturæ historia, cui præ cæteris palmam deferro.
Sic pleriq. alij in herbarum descriptionib. effingen-
disq. earum figuris, non postremā laudē sunt prome-
riti. Verum ut nihil non populare & plausibile ac lau-
dem meretur artificiosa naturæ æmulatio: sic omnia
muta exhibet inanima, insipida, inodora, nullaq. vi-
atq. effectu prædita. Neque enim è linguis est, iners,
ignaua, somniculosa, stupida, inanimata natura re-
rum, sed viuida, alacris, erecta, suisq. ostentatrix, & qua
sensibus suauiter blandiatur, sic ut contemplantem
multa cōmoneat, multa edoceat, suisq. inuitamētis
incitet atq. illicitat, adeo ut spectator minime otio-
sus non in ea solum conquiescat, sed ad illū mentem
erigat, cuius virtute hæc omnia vigent & subsistunt.
Ita in iis quæ oculis nostris exposita sunt, non solum
naturæ artificium excellens quidem, & inimitabile
spectari debet, sed Dei maiestas, amplitudo, decus,
splendor, magnificentia, deniq; munifici patris erga
humanum genus amor, & propensio. Elementa, cœ-
lū, ortus & occasus siderū, diurnæ nocturnaq; vici-
tudines,

*Conradus Gesne-
ri laus.*

*Natura rerum
ad Deum non
orig.*

lines, quadripartita anni varietas, quæ duo æqui- *Rerum vicissi-*
 tia vere & autumno, ac totidem solstitia æstate *tudo quid indi-*
 hyeme complectitur, quorum decursu herbæ ex- *cer.*
 crescunt & deficiunt: suoque tempore emergunt ac
 miniscunt, quum multa indicent ac cōmonstrent,
 a morte ad vitam reuersionis ac reditus, quo suo
 tempore corpora per resurrectionē restituenda sunt
 integrum, documenta præbent. Hanc naturæ vim
 significam David operum Dei admirator vnicus sub-
 le effert in immensum, eamque vt par est, opificii
 meritis, cuius opera, quæ in terra conspiciuntur, quæ
 in cœlo se proferunt miris laudibus exornat, soli-
 q. encomiis prosequitur, adeo vt attēte, fixaq; cō-
 mplatione obstupescens exclamare cōpulsus sit: *Psal. 104.*
 quam magna sunt opera tua Domine, omnia sa-
 pienter perfecisti, impleta est terra possessione rerū
 arum. Visa est etiam Ethnicis, quibus per exigua
 intigit rerum diuinarum cognitio, hæc naturæ cō-
 sideratio fructuosa mentiq; utilis ac iucunda. Sic Ci-
 cero in Academicis: nunquam ego Physicorum quæ-
 siones exterminandas censeo. Est enim animorum *Lib. 4.*
 alimentum naturale quasi pabulum, consideratio
 contemplatioq; naturæ, erectiores enim efficiuntur, ac
 fluxas caducasq; despiciunt, mente & cogitatio-
 in cœlestia defixi. Indagatio ipsa rerum summam *Tuscul. 3.*
 rit delectationem, ac mens amenissima cōpletur,
 fititurque voluptate. Quidquid autem ipsa natura
 enuit, non modo animal, sed etiam quod ortum è
 terra stirpibus nititur, in suo quoque genere perfectū
 t. Quorum alia humilia sunt, nec altius se à terra
 ollunt: quedā in maximā altitudinem assurgunt, alia
 perpetua fronde virent, alia hyeme spoliata nitore *Herbarum di-*
 c pompæ frondium, verno tempore tepefacta fron- *versitas.*
 cescunt ac repullulant, denuoque in stirpem emer-
 unt. Nec est vlla res, quæ non ita vigeat insita vi,
 quin protuberante turgenteque semine aut flores,

*Animantes
naturæ instin-
ctus ducuntur.*

Psalm. 8.

Hebr. 1.

aut fruges, aut baccas proferat eaque Solis calore ac
perfectam maturitatem perducatur, effectuque salubri
imbuatur. In animantibus quoque, quibus quum ratio
desit, sensus attributus est ipsius naturæ vis atque in-
clinatio perspicui potest: alias enim narandi peritiam
quarum incolas esse voluit, alias volucres libero co-
lo frui, alias reptiles, quasdam gradientes, nonnullas
foliivagas, plerasque gregatim volantes, ut sturni facti-
rant, milliaris, frigilli, passerres, columbarum, immanes
lilas ac feras, quasdam cicures & mansuetas, ut omni-
gallinacei generis, & quæ domestica atque utilia di-
cuntur. Homo vero, cuius imperio omnia subdita sunt
& subiecta, multo quiddam præstantius est cõsequi opor-
tus, nempe præter loquendi munus, rationem & mē-
tem animumque cõlestis naturæ ac diuinitatis parti-
cipem. Humanus siquidē animus decerptus ex men-
te diuina cum nullo alio quam cum Deo comparari
potest nec ad vilius naturam referri. Quocirca homi-
ni enitendum, ut quam proxime ad suum opificem
assurgat illique assimilem se præstare affectet. Quum
enim Deus ceteras animantes abiecit ad pascuum ac
pabulum: solum hominem humo excitatum, celsum
ac sublimem constituit, quo ad cœlum ac domicilium
sui conspectum mentem oculosque erigeret, quæ de re
sequenti capite fusius.

Hominis dignitas & præstantia. CAP. II.

*Homo præcipu-
um Dei opifi-
cium.*

Quum autem Deus Opt. Max. summopere suspi-
ciendus sit in rebus creatis, quæ passim obuiæ
existunt, atque oculis mentique se ingerunt, tum po-
tissime in homine mirifice eius elucet sapientia.
Quicquid enim in mundo se profert quamlibet con-
cinne atque affabre factum, nulla ratione comparari
componique hominis præstantiæ potest, adeo ut hinc
præcipue sumi voluerit sui æstimationem Deus, suæ-
que diuinitatis specimen exhibere mortalibus, hoc
est, ex sua cuiusque mente, sui que notitia perduci nos
voluit

eruit in cognitionem tantique opificis reuerentiam:
 il enim expressius repræsentat Deum, quam mēs
 minis, qua ad imaginem ac similitudinem eius est
 litus. Est siquidē homo expressissimum Dei simu- *Mens hominis*
 rum. Quamobrem ob externum internūq; ora- *Dei simulacrū.*
 lum, atque amplissimas dotes *μικρότης* & dici
 eruit, quod in hunc cumulatissime omnia profunde-
 munificens ille rerum parens atque opifex Deus.
 ius enim causa omnia producta in lucem, illiusq;
 cuncta patent, ac sunt exposita. Quod ipsum a-
 oseit Psalter regius gratiq; animi argumēta profe- *Psal. 8.*
 ns: Fecisti illum, inquit, paululo angelis inferiorē,
 o propemodum vt Deum quendam gloria & ho-
 re decorasti, illumq; præfecisti operibus te crea-
 . Hanc autem prærogatiuam etiam a mundi exor-
 o obtinuit, adeo vt omnia, dū vigent ac consistunt,
 omni sint obsequiosa ac famulentur. Sic enim Ge- *Homo mundi*
 seos primo omnium rerum principatum ac præfe- *præfectus.*
 ram Deus homini asseruit. Fructificate, multipli-
 mini, replete terram, eā subigite, & in pisces aqua-
 les, volucresque aëreas, & omnes quæ in terris mo-
 entur bestias, imperium exercete. De mente autem
 quæ illi diuina est, & quæ proxime ad Deum accedit,
 eque internis animi dotibus, ratione & intellectu,
 uibus belluis præstat, quum abunde scriptores alii,
 ec sit huius instituti in præsentibus supersedeo. De
 corpore vero, quæque illi cognata sunt, ab eoque de- *Decor corporis*
 endent, pauca differam. Illius enim excellens & spe- *humani.*
 tabilis forma moribus animæ congruens atque ac-
 ommoda, status corporis celsus atq; erectus in cœ-
 um, os sublime ac resupinatum, omniū partium ac
 otius symmetria, seu exacta commensuratio, etiam
 b Ethnicis atque à nostra religione alienis sunt de-
 radicata, adeo, vt mirari subeat nostrorum hominū
 ne curiam, qui aut nihil prorsus scrutantur, aut frigi-
 e, atq; oscitanter seipso naturæq; opera excutiunt,

*David natura
admirator uni-
eus.*

Pfal. 138.

*Davidis excla-
matio in Dei
admirationem.*

*Tres in homine
spiritus.*

*Qua res spiri-
tus fulciant.*

quum David rex magnific. pressus fixiusq. naturam hominis contemplatus exsuscitari cœperit atq; exarscere in tanti opificis amorem atque admirationē. Sic n. tum aliis, tum huiusmodi elogiis illū prosequitur: Celebrabo te Domine, q̄ mirifice sim formatus, opera tua admiranda sunt, eaq; scrutatur & agnoscit anima mea, non fuit tibi occultum vllum os meum, quum formaretur in abdito & quum miro artificio fingeretur in materni vteri latebris. Informem atq; inelaboratum fœtum viderūt oculi tui, & omnia membra mea velut in libro penes te descripta erant, quæ deinceps non nisi multis diebus formata sunt. Admirationi mihi est scientia tua, qua in me formando usus es, excedit illa p̄orsus captū meum. Quum enim inquit, me totum excutio, quum corporis structuram, animæ præstantiam, vim mentis sedulo expendo, eaq. ratione ac iudicio assequi nequeam, & maiest. tuam veneror, & amplector munificentiam. Iam vero sinamus paululum interquiescere formam illam spectatissimam, tum reliquas partes corporis visenda species internorum viscerum situm, naturalium facultatum potentias, neruorum à cerebro ortum, ductū arteriarum à corde, venarum ab hepate propaginem consideremus, tū animæ facultates & potentias, quibus ipsa suas functiones profert ac perficit: his accedit spiritus ille ætherius caloris naturalis sedes ac vehiculum, qui trifariam discriminatur, ac totidem locis discretus est, sic vt animalis cerebro, vitalis cordi, hepatis naturalis sit ascriptus: hic cum nativo calore, humoreq; nutritio vtriusq; fomite corpus alit ac vegetat, atq; in exercendis actionibus vires suppeditat, quamobrē non indiligenter tria hæc fouenda, instaurandaq; sunt somno, vino, alimentis, exercitatione: q̄ tamen moderate adhiberi postulant, ne si vel immodica sint, vel intempestiva, hominem à sede mentis cōtingat dimoveri, multisq; ac variis affectibus duci.

Ignis

*Ignescit equidem vigor & cælestis origo
Omni homini quantum non noxia corpora tardant.
Terreniq; habitant artus, moribundaq; membra,
Hinc metuant, cupiuntq;, dolent gaudentq;, nec auras
Respiciunt clausi tenebris & carcere cæco.*

Æneid. 6.

Quibus Poëta quatuor animi perturbationes com- *Affectuum gy-*
mittitur, quæ ex intemperantia ortæ mentem homi- *ranni.*
bus turbulentam efficiunt atq; inquietam, mirisque
modis exagitant. Postremo ad illa dirigamus oculos,
quæ istis omnibus speciem præbent, formæque præ-
sentiam inducunt, hoc est, formandi figurandiq; fœ-
deris artificium excutiamus, quod tale tantumque est,
quiuis etiam à re medica alienus in eo excutiendo
res ingenii acriter debeat intendere, huiusmodi e-
nim res scire & perscrutari cuiusvis interest, quum in
ipse versetur, atq; in sui contemplatione quiescat.
Quidem quum homo ex corpore & anima constet *Consensus ani-*
conflatus sit, ipsumq; corpus animæ sit instrumen- *ti & corporis.*
tum per quod actiones suas perficit, cui non summa
se debet vtriusque partis cura & obseruatio? quis
non vtriusque incolumitati optime consultum cu-
riat? præsertim quum alterum sine altero consistere
nequeat: suasq; functiones & munia inoffense obire:
namque alterius sic altera poscit opem res, & coniu- *Hor. in art.*
uat amice. Est quidem corpus pro tempore caducum *Poët.*
& mortale, sed quum sit animi vas & receptaculum,
aliusq. ministerio vtatur. Deus id quoque destinavit
ternitati, ac per resurrectionis mysterium eiusdem
muneris voluit esse particeps, nèpe immortalitatis.
Naturalissimum procreare sibi simile, eoque reuerenter uti de-
bent homines tanquam diuino munere, Deiq; instituto.

CAP. III.

Postquam Deus cælum ac sublunarem hunc mun-
dum condidisset, omniaq; tam mirabili sapientia
atq; artificio cōstruxisset, vt nihil ad necessarios vsus,
ad commoditatem atque ornatum deesset, visus est

Coniugii institutio à Deo.

illi desiderari aliquis cui ista essent vsui, quiq; se huiusmodi oblectaret ac frueretur. Itaque completo perfectoque omni naturæ ornatu, hominem in mundū tanquam opus in suam possessionem produxit, illique ne vitam inartem mœnam degeret, in adiumentum ac societatem mulierem adiunxit, inseuitque varique vim amoris, ad procreandæ sobolis aviditatem, humore spiritumque turgido, atque organis idoneis ad eum vltimū præparatis: & ne alter alterius contactum exhorrescerent, addidit illecebras, ac mutui complexus appetitionē, ut quum se inirent, suauiter illos affici, mixisque momentis definiri contingeret. Siquidem nisi omnis generis animantibus hoc esset natura institum, vt posteritas consulerent; ac propagationi insisterent, conciderent ac collaberetur genus humanum, nec diu possent subsistere res mortalium.

Georg. 3.

*Omne adeo genus in terris hominumq; ferarumq;
Et genus aquorum, pecudes, pictaq; volucres,
In furias ignemq; trahunt: amor omnibus idem:
Quid iuuenis magnum cui versat in omnibus ignem
Sauus amor nempe abreptus: turbata procellis
Nocte natat caca serus freta, quem super ingens
Porta tonat cali, & scopulis illisare, laniant
Æquora, nec miseri possunt reuocare parentes.*

Stimuli veneris variis.

Quum itaque tam validus sit is affectus, tamq; indomitus, vt ægre possit coerceri (nec n. omnes suis cupiditatibus æque norunt moderari) indulsit homini Deus genialem legitimumq; thorum, vt saltem intra illius limites cōsisterent, nec vago se concubitu contaminarent, qd dono continentie sunt destituti. Postquam igitur peracto concubitu, mulierē conceptu impleri contingit, magna subsequitur naturæ solertia in fouendo ac coagulando fingendoque vtriusque sexus semine, quo statim tempore exactoq; nonem mensium decursu emergit dominator ille ac totius vniuersitatis decor homo. Hanc spem dubiam ac rudimentum naturæ

Deus cur coniugium instituit.

natura hominē effigiare condilcentis: appositissima
 similitudine expreſſit Iob: Nonne ſicut lac mulſi i *Cap. 10.*
 & ſicut caſeum me coagulifti, pelle & carne cir-
 cumdediſti me, oſſib. & neruis me compegifti tuoque
 beneficio vita mea ſubſiſtit: ac tua virtus fulcit ſpiri-
 tum meū. Huic affinis eſt ſapientis Hebraei ſententia, *Sapient. 8.*
 qua vitæ ſuz primordia in hunc modū deſcribit: ſum *Hominis pri-*
 uidem & ego mortalis homo ſimilis reliqui *terri-*
mordia qua.
 enæ protoplaſti ſoboles atq. in vtero matris figura-
 tus ſum caro, 10. menſiū ſpacio coaleſcens in ſanguine,
 ex ſemine hominis ac delectamento, ſubſequen-
 q; ſomno. Idē quoq. & ego genitus hauri communem
 aërem ac ſimili modo prodii in lucē. omniumq.
 ominum more ploratum edidi, atque a lacrymis vi-
 am ſum auſpicatus. Ex quibus intelligimus cum in
 omnibus tum in excitandis propagandisque liberis
 omnia naturæ ordine ac moderate inſtituenda, vt ex
 Hippocratis & Galeni ſententia motus ſeu exercita-
 tio cibum præcedat, cibum ſequatur Venus, ſomnus *Moderate o-*
 tenerem, qua expleta facultates naturales in elabo- *mnia inſtituen-*
 ando foetu partes ſuas obeunt, ac laſtitudo ex con- *da.*
 cubitu contracta obdormienti ſtatim reinitritur, ad-
 uante ſimul ſomno concoctionem: ſomnus n. ad
 concoctionis celeritatem eſt adiumento. Caterum
 ad generationis noſtræ principia attinet, magna ſo-
 et agitari quaſtio. Conferat ne ſemen ad foetus ge-
 nerationē mulier? An conferat ad formæ ſimilitudi-
 nem ſexusq; diſeriminē virile robur? De effigie, formæ-
 que ſimilitudine, primū mihi inſtituetur diſputatio,
 poſtmodum de muliebri ſemine, & quātum ad foetus
 procreationē conferat adiumenti. Ideo ſum facturus
 accuratius q̄ apud noſtrates nō deſint lenæ quadā q̄
 perſuadere conantur foeminis, q̄ minimum conferre *Fœminis mul-*
 ad generationē foetus matres, ſed tantum geſtationis *tum tribuendū*
 tadia obire, nouemq; menſiū ſaſtidia tolerare quaſi in procreatione
 conſtititium vterum offerret viris, cui tāquam naui *liberorum.*
 onerari ſuas merces inferant, ſuamq; ſentinā depo-

*Catamidiari
quid.*

Matth. 19.

*Ex animanti-
bus natura vis
perspicitur.*

*Exhortatio ad
humanitatem
ex animantiū
affectu.*

*Seminis effica-
cia in similitu-
dinis ratione.*

nant. Qua persuasione efficitur, ut matribus erga suos
pignora amor repescat, omnisque humanitatis alacritas
et us, q̄ huic sexui peculiaris inesse solet, penitus exstinguitur.
Quas ego quavis infamia dignas potius depungam, quam
quam patiar in vilo honestarū numero censeri. Quod si
si exempla in has edēda sunt catamidiari, hoc est, p̄
blicitus spectaculo esse merentur, ac cōtumelia p̄
brisque affici. His enim imputandum q̄ nonnulli
suos inhumana sunt ac crudeles, suosq; foetus vel
ponant, vel desertos patientur. Quæ sauiiores sunt
magis feroces quam tigrides, leopardi, vrsi, panthē
ra, aliaque bruta pecudes, quæ multum operæ in
pendunt alendis fouendisq; foetibus: q̄ etiam in aliis
domestica gallina commonstravit Seruator, adeo
animantia quæque, p̄ catulis suis dimicent, ac se p̄
riculo exponant, vitæque discrimina illorum cauere
animose adeant. Vidimus autem hisce vernis mensuris
trecentarum ouium gregem, quum balantes foetus
scapha è littore auectos, matrumq; vberibus auulsos
non deterrite maris sœuitia, incredibili affectu prosequi
querentur, accedēte Oceani x̄itu ad vnam omnes fl
ctibus oppressas. Quo exemplo commonitos velim
& documenta sumere improbos atque inhumane
progenitores, qui aut nihil prorsus, languide & osc
tanter erga liberos, erga chara sua pignora afficiunt
tur: quum inertia mutaque pecora mactationi ac
nienæ destinata non vulgarem affectum ac propens
animi testificationes erga suos proferant.

*De similitudine natorum cum progenitoribus. Et qua ratione
qua foris incidunt, infanti communicentur, multarumq;
rerum formas ex matris imaginatione concipiat.*

CAP. IV.

CONSTANS est apud Medicos, multisq; rationib. cō
firmata opinio, si mulier semen conferat affluens
tius, matri infantem assimulari: sin viro profluat ex
berantius: patri q̄ si ex æquo, pariq; mensura, ac cō
laxi

is viribus contribuunt, vtriq. assimilē esse vel parte
 a patrem altera matrem referre: deniq. si in dextrū
 vteri sinum deriuetur, atq; e dextro teste promanet,
 oris ratione matrē proferri: si vero ē sinistro atq. in
 eam partē inclinēt, ob loci frigiditatē atq; humidi-
 tatem femellā procreari. Nonnunq̃, Lactantio teste, *Lib. de Opifce:*
 si forte in lauā partē vteri viri semen inciderit,
 as quidem gignitur: sed quia in parte, quā fœminis
 ocreandis destinata est cōceptus perficitur, aliquid
 se feminile habet, supra quā viri decus patiatur *Lactantii sen-*
 l formā venustam, vel nimium candorem, vel cor- *tentia de simi-*
 oris lauorē ac mollitiem vel vocem gracilem atque *litudinis ratio-*
 ilē, vel mentē glabrum nullaq; barba decoratum, *ne.*
 imū deniq. minus virilem: rursus si in partē dextrā *Virago vnde*
 eminei sexus semen defluerit, fœminam quidem *nomen sortita.*
 ocreari contingit: sed quoniā in aliena parte cōce-
 ta sit, habet in se aliquid virilitatis, vltra quā sexus
 tio permittat, vt valida membra, nimia p̄ceritatē,
 lorē fuscū, faciem hispida, vultū indecentem, vo-
 em robustā, animumq; virilē atq; audacem: quo fit,
 istiusmodi constitutionis mulieres excusso iugo *Mulier quā*
 nperiū in viros exercent, tantumq; sibi in admini- *magis imperio-*
 randis reb. assumant auctoritatis vt viris ne hīscere *sa.*
 uidem aut mutire liceat. Hæc autem & pleraq; alia,
 de similitudinis ratione adferri possunt, licet sint
 ero consentanea magnaue ex parte sic res euenire
 oleat: præcipua tamen effectus huius causa in tacita
 mulieris imaginatione consistere mihi videtur. Si qd *Imaginatio*
 illa animo concipiat, aut in obuia quæq; inconni *mulieris quid*
 enter defigat oculos mentiq; imprimat, ea plerunq. *moliatur.*
 ans in extrema parte repræsentat. Sic inter ample-
 us & suauia, si mulier oculos ac cognitionem in virū
 ultū dirigat, aut quem aliū præsentem imagnetur,
 uius effigies in fœtu solet elucere. Ea siquidem est
 aginariæ facultatis vis & potētia, vbi mulier fixius
 uid intuetur, vt simile quiddam conspectis emoli-

*Leporina fissi-
que labra un-
de.*

*Arte mutatur
species & color
animantium.*

Genes. 30.

*Lib. 7. cap. 12.
Plinii sententia
de similitudinis
ratione.*

atur, adeo ut infanti varias rerum formas induci contingat ac naevos, lentigines, lituras, verrucasque primi, quæ non facile elui possunt, aut emaculati sunt nostrates matronæ ex leporis obtutu infantes edunt labello supremo bifido ac bifurcatim dissecto. Similitudine nonnulli simis existunt rependisq. naribus ore distorto, labris indecore prominentibus, totumque corporis habitu deformi, quod mulier conceptus gestationis tempore, oculis totaque mente ac cogitatione in monstrosas quasdam species fuerit deflexum. Tale quiddam in reliquis animantibus elaborare non lent naturæ artifices obiectis sub ipso conceptus nuntio mento variarum rerum coloribus. Quo stratagemæ astuque usus Iacobus, cui postmodum Israël nomen inditum, passim stratis obiectisque virgultis, quibus cortices ademerat, maximam gregis partem quum inirent, maculoso tegmine, varioque ac versicolore vellere præstitit. Sic picturatas alites, sic canes equosque que scutularos ac guttatos perficimus. Quod naturæ artificium, omnesque similitudinis rationes ac causas exactissime expressit his propemodum verbis Plinius: Similitudo in animo menteque est reputatio, qua multa creduntur fortuita polleere, visus, auditus, memoria, comprehensæ hauriæq. sub ipso conceptu imagines, tum subito oborta cuiusq. rei cogitatio fingere similitudinem, formasque miscere creditur hinc alios avorum, alios patrum, plerosq. autem cognatorum effigiem ostentare. Ideoque plures in homine, quam in reliquis animantibus differentiæ discrimina, quoniam cogitationum velocitas animique celeritas, atq; ingenii varietas multiformes naturas imprimat, quum ceteris animantibus animi fœces sint immobiles stabilesque atq; in suo cuique genere similes. Quo fit, ut mulieris imaginatio alienam formam, atque ascititiam effigiem infanti inducat, nullam in parte gignenti similem. Sic mulier quædam quum e-

legitimum thorum se alteri prostituisse, metuens
inopinato subitoque mariti interuentu opprime-
tur, exactis nouem mensibus infantem enixa est nō
alteri, cuius furtiuo vsa erat concubitu, sed absen-
tis mariti prorsus similem. Qua de re exstat perquam
idum Epigramma disertissimi viri Thomæ Mori;
quod quum huic argumento mire congruat, non gra-
tior adscribere:

Quod ante coniunx quatuor
tuos Sabine protulit
multum ecce dissimiles tui:
tuos nec ipse deputas.
Quem tibi puellulum
exa tam nuperrime est,
tibi simillimum
quatuor complecteris.
Alterinos quatuor
tuos repellis, abdicas.
Atqui graues tradunt Sophi;
quodcunque matres interim
imaginantur fortiter,
tibi liberis datur opera,
tuus latenter & notas
tuas & indelebiles,
quodq; inexplicabili
semen ipsum congeris,

Quibus receptis intus,
Simulq; concrecentibus
A mente matris insitam
Natus refert imaginem.
Quum tot abesses milibus,
Dum gignit uxor quatuor,
Quod esset admodum tui
Secura dissimiles parit:
Sed unus omnium hic puer
Tui refert imaginem.
Quod mater hunc dū concipit
Sollicita de te plurimum
Te tota cogitauerat,
Dum pertimescit anxia,
Natus Sabine incommodus,
Velutq; lupus in fabulam
Superuenires interim.

Thomæ Mori
lepidum epi-
gramma.

quo fit ut inefficax sit argumentum, ac prorsus inua-
la, parumque firma assueatio, quæ in designando
crente ex similitudinis ratione sumitur. Neq; enim
tura lex, aut publicus orbis consensus, ob similem
firmam atque effigiem cuiquam prolem addici pati-
r. Cæterum quod ad ingenia, ad mores, ad studia, a-
mque propensiones attinet, quotidiana exempla
monstrant, liberos, ut quibus omnis vis animi, ac
italis spiritus ex facultate seminis est infusus, pari
propemodum esse conditione cum progenitoribus,

Similitudo na-
mini prolem
asserit.

B

1. Cor. 6.

*Sapientes cur
aliquando stul-
tos procreant.*

*Simile ab ali-
tibus.*

eandemque cum iis naturam sortiri. Verum hac in re
plurimi refert intensius aut remissius re Veneremur
fici, illiq. incumbere. Sunt enim pleriq; minus sa-
ces, minusq; feruidi, & qui non magnopere hanc in
nomachiā, hoc est, singulare certamen expetant, in
hoc luctamen detrectent potius: hi quo vxoribus g-
tificentur, easq; pacatiores, magisq; incommodas
periantur, pensum concubitus, seu debitum, vt Pa-
lus vocat, persoluunt quidem, sed languide & osci-
ter. Quo fit, vt foetus à parentum natura ac moribus
institaque generositate desciscat, atque hinc sapien-
aliquando stultos atq; inertes, parumq; sanæ me-
tis liberos procreent, quod huiusmodi voluptatibus
non magnopere afficiantur. Quum vero progeniti-
res in Venerem incalescūt ardentius, ac cumulate
fatimq; conferunt, plerumq. euenit, vt liberi eosde-
mores ac studia, motusque animi ac gesticulatione
exprimant, parentumq; indolem repræsentent. Vt
alites eandem cum parente naturam sortiuntur, cu-
dem in pennis colorē referunt: ita liberi progenito-
mores exacte exprimunt, eademq; cum iis sunt natu-
ræ essentia. Sic quæ parenti signa genitiua impres-
sunt, eadem filiis inesse consueuerunt. Siquidem
Horatii sententia Carminum lib. 4. ode 4.

*Fortes creantur fortibus & bonis, Virtus, nec imbellem ferocem
Est in iuuenis, est in equis patrū Progenerāt aquila columba
Et quoniam institutio naturæ dotes perficit, atq; er-
rores corrigit, vitiaq; eximit, commodum adiecit:*

Doctrina sed vim promouit insitam,

Relig, mores pectora roborant.

Chremes quoque Terentianus ex maternis moribus
filium æstimat. Sic enim eum Sostrata Heautontimo-
rumenos Actu 4. Scena 3. rixatur:

*Is quod non est consimilis moribus,
Conuincas facile ex te natum, tui similis est probe.
Nam illi nihil vitii est relictum, quin itidem sit tibi.
Tum pratorea talem, nisi tu, nulla pareret filium.*

videm ita natura comparatum est, idque magna
 arte vsuuenire videmus, vt filii sint paternorum *Mali corui*
 um æmuli, parentumque vestigiis insistāt, sic vt *malum ouum.*
 que seſentur aleas, scorta, popinas; nōnulli ta-
 i parentum industria atq. educationis beneficio
 immam virtutem emergunt, ac ad optimam fru-
 se conferunt. Quamobrem sedulo cuiq. elabo-
 lum, vt ita affectibus moderetur, vitæq; cursum
 iſtus rationem inſtituat, ne vel ſibi quicquā in-
 modi inferat, vel aliquo vitio ſuos contaminet.
 uidem ex patris ſemine, materniq. ſanguinis pro-
 io atq. affluxu multa ad poſteros ſolent deſiua-
 eadem enim viſ & natura, quæ parentum ſemini
 t, in natos diffunditur ac tranſuafatur. Sic ex Ca-
 ſi ſententia

Natura ſequitur ſemina quiſque ſue.

um autem ſemen ex præcipuis partibus deſluat, Parentū mor-
 niūque membrorum in ſe naturam viresque *bi ac vitia in*
 nplectatur, ſit vt quæ vitia vlli parti inhæſerint, ea proles redun-
 editario iure proles ſortiantur. Sic qui elephan- *dant.*
 i, quæ vulgo lepra dicitur, epilepſia, podagra, chi- *Ex muliere*
 ra, morbisque aliis contagioſis ſunt inquinati, iſſ- *maior mali*
 n vitiis ſuos imbuunt. Et quoniam maternus ſan- *pars in natos*
 s præcipuum ſit foetus alimentum, & fœcundaria *denoluitur.*
 creationis origo, plerunque euenit, vt plus labis
 matre contrahant, ſiue corporis habitum, ſiue ani-
 mores ſpectes. Sic improba apud nos, temulen-
 ac ſtolidæ liberos producant ſibi prorsus aſſimi-
 , vitiisque maternis affines. Materna autem ma-
 la plus officiit liberis, quam paterna, quod ad ex-
 gnatam pudicitiam, aut commaculatam genialem
 itimumque thorum attinet, vel ob bibendi con-
 etudinem ac temulentiam aliamque improbita-
 n ſpectat. Nam ſi vir aut adultus iuuenis nulli ad-
 ſtus, nec coniugio alligatus, ex puella quadam
 plem ſuſcitet, id laudem propemodum meretur,

non vituperium: quum vulgo dictitare soleant, tum
huiusmodi homini posse elocari filias, nempe non
infœcundo aut effœcio, nec deploratæ sterilitatis,
qui iam specimen ediderit progenerandæ sobolis,
quum fœmina aut puella nubilis maturaq; viro, si
factiter, aut tale quiddam admittat, vbi vri aut prius
re occeperit, illam existimationis iacturam hoc pro
dicitæ detrimentum patiatur, vt vix cerdo infimam
sortis homuncio se illi addicere sustineat, aut si talis
quiddam aggrediatur, confestim prostituti corporis
vitium exprobratur. Ita vbi semel pudicitia vlli vir-
guncula excussa est, atque expugnatam virginalis
claustrum, abditaque embolia reſerata sunt, nunquam
ea labes ac macula elui potest, nunquam hic hiatus
refarciri. Siquidem, vt is ait:

*Embolia in-
gressus secre-
tior, ab immit-
tendo.*

nulla reparabilis arto

Laſa pudicitia eſt. deperit illa ſemel.

Book 7.

Quo ſpectat illud Plauti in Amphitruone: Non ego
illam dotem duco eſſe, quæ dos dicitur, ſed pudicitiam
& pudorem, & ſedatum Cupidinem, Deum metum
parentum amorem & cognatum concordiam. Quod
propter præter alios ſapiens ille Hebræus ſtudioſe
commonefacit progenitores, vt vigilantè proſpi-
ciant filiarum ſuarum pudicitia atque honeſtati, ne
illas conſuetudine improborum contaminari con-
tingat, aut vllam maculam concipere. Eſt enim ſex-
us natura fragilis, atque ad ruinam propenſior.
Quum itaque plurima ſint, quæ moribus viræque
integritati officiunt, nec minus rara quæ effigiem
formamque corporis dehoneſtant, danda cum pri-
mis opera, ne quid incidat, quod animum deprauat
moribus, corpus monſtroſa aliqua ſpecie poſſet de-
formare. Et quoniam corporis ſpecies formæq; ele-
gantia omnibus grata acceptaque eſt, accurate obſer-
uanda ſunt, quæ ex naturalium cauſarum progreſſu,
forma gratiam vel conciliant, vel adimunt, Ea quum

in

muliebri imaginatione, atq; iis quæ foris obueni-
 t potissime consistant, enitendum, ne quid illi se-
 i versetur ob oculos, ne qua obrepant absurda cogi-
 tio, quæ in elaborando fingendoque fœtu aliquid
 ferat detrimenti. Si quid enim alicunde mali in-
 zat, si quis incidat terror aut ex re obuia trepida-
 , confestim omnis affectus & consternatio in fœtū
 cumbit spiritibus naturalibus atque humoribus
 conuersis, totaq; muliebri facultate in tale quid-
 m effigiando occupata. Vehemens siquidē fixa que
 gitatio dum rerum species vehementes mouet, at-
 e identidem versat formā figuramq; quam assidua
 aginatione reuoluit, fœtui imprimit. atque illi rei
 gitatæ figuram inducit. Spiritus enim interni atq;
 morum affluentia rei excogitatæ pingit formatq;
 aginem. Nec vero temere aut ex nulla causa est, Vnde corporis
 od nōnulli enormi sint corpore, aspectu toruo at- deformitas.
 e inamœno, protuberantibus inflatisque buccis, o-
 distorto, rictuq; indecenti, qnum hæc eo eueniant,
 od granidæ huiusmodi spectra ac simulacra cogi-
 tione menteq; conceperint, aut oculis intentius
 illa fuerint defixæ: Sic nihil mihi æque improba-
 solet apud lasciuiores mulierculas, quā quod ca-
 llis simiisq; sese impensius oblectent, quodq. illos
 nu gestant, fouent, demulcent, basiant, blandeque
 ontrectant. Horum enim consuetudine & aspectu
 atura fœminarum imperfecta, nescio quid alienæ
 ormæ animo menteq; concipiat, ac fœtui inamabi-
 em minusq; speciosum vultum affingat. Sic apud
 elgas catelli quidam Melitæi in delitiis habentur Catelli Mel-
 teroinis, Camusii vulgo à naribus dicti, pusillo cor- tai.
 ore, colore niueo, naribus medio limis ac depressis,
 inna eorum resupinata, cauda nō in aluum reflexa,
 t in ignauis canibus, quos hybridæ vocant, sed ere-
 ta atque in sublime falcata, oculis mire patulis, ac
 rotuberantibus, vixinq; lippitudine vitiatis, fractis

*Mulieres im-
modice canibus
afficiuntur.*

*Rei gesta anar-
ratio.*

*Hydrocephalon
quale capiti
vitium vulgo
Bolhoofi.*

eneruatisque cruribus ac circa pedum suffraginea
pandis, postica vero corporis parte glabra, & quæ
nulli pili conuestiunt, sic ut podicem indecenter
spiciendum præbeant eiusque rei causa spectantibus
subinde obuertant. Hoc animalculum, quoniam mem-
bris moribusque ridiculum est, multaque obtinet, con-
gignentis natura in se quoque posset transformari
abilegandum censeo, ne, quas imprægnari contingit
aliquid deformitatis asciscant. Hanc autem monstru-
sam formam membraque tam deformiter distor-
ta non sunt natura nacti, sed hominum opera, qui
uoculis includunt, subductoque alimento cogunt gigni
cilescere, quemadmodum virgunculis, ut est apud
Terentium, cibum subtrahunt, quod reddunt inu-
ceas, ne si qua paulo sit habilior athleta videatur.
circumforanei circulatores iuueniculis membra
torquent, quo in obeundis saltationibus sint agili-
res. Nuper nebulo quidam oppidatim spectandum
obtulit infantem inusitatae magnitudinis, capiti re-
quis membris non correspondentibus vlla propor-
tione. Quod vitium ubi ex morbo contrahitur, non
arte ascitum, ut hoc erat hydrocephalon Medici vi-
cant ob eaput scilicet aqueo humore turgidum. Huius
quum picturam modo spectasset grauida quædam
tam insolito spectaculo attonita, exacto gestationis
tempore; non sine vitæ discrimine infantem edio-
fungoso, stupendaque magnitudinis capite; cui hoc e-
iam accessit mali, quod inter nutricis amplexus ma-
gis magisque extumesceret, atque ad molem insignem
protuberaret. Quod mihi quæstæ est mulier oblatæ
puero, cuius quum caput hincinde prementibus di-
gitis leniter contrectarem, puluini more subsidebat
modo cutis, modo assurgebat. Huiusmodi autem spec-
tacula non prægnantibus modo sunt euitanda, sed
omnibus etiam, quibus horum conspectus & ima-
ginatio nocturnam quietem possit vel interciperet.

turbare, quod fere vsuuenire solet pueris, agroseniculis, melancholicis: quibus tamen monstris rerum aspectus minus incommodat, quam mulculis, quæ oblati huiusmodi simulacris simile quiddam in utero effingunt, ac moluntur. Quum enim omnes vires ac naturales facultates totæ sint in formando fingendoque foetu, fit vt muliere aliquo malo excussa, omnes humores ac spiritus ad ima ferantur, que in uteri secessum confluant. Quibus quum accedit inhærens penitusq. menti infixæ conspectæ rei imaginatio, vis ipsa quæ formationi iussit, eam formam ac speciem quam animo concipit, effigiat, ipsiq. etui inducit. Neque enim temere est, quod dicitur, imaginatio facit casum. Simili ratione si sorex, alus, mustela, aut tale quiddam inopinato corpori inlit, aut fragra, corna, cerasæ, bacca, vixque acinus in parti inciderit, confestim notam imprimi continent illique membro huiusce rei imprimi vestigia: nisi forte mulier in ipso momento, quo hæc corpori inueniunt, subito absterfo membro, posticæ, aut remotiori parti corporis manum admoveat. Quo tacto confestim auertitur malum, aut contactæ parti nota effigitur: tota imaginatione ac facultate naturali eo ferat. non uersa.

absurdo pragnantium appetitu, atq. insatiabili rerum desiderio, quibus si contingat frustrari, periclitantur.

CAP. V.

Superioris narrationis series exigere videtur, vt de pragnantiũ malacia rerumq. insatiabili appetentia pauca differã. Quandoquidẽ in simili fere ratione hæc ipsa cõsistunt. Circa tertium à cõceptu mensem initium grauidas infestat, Græcis kittæ, Latinis pica dictum, in quo ob vitiosos frigidosq. humores, atque acidã pituitã, qua ventriculus imbutus est, carbones, utamina, cretã testacea, aliaque esui inidonea, auide occupiscunt. Quod malũ potissime inualefcit, quum

*Vnde pueris
nota imprimatur,
& deformis
species.*

Prouerbiũ vulgare ex imaginatione desumtum.

Quando mulier ex facie in femora aut nates, notas trans-

Pica morbus, vulgo Frembo de Lust.

*Humida mul-
ieres exotica
appetunt.
Rei gesta nar-
ratio.*

*Mulier pragnā
incommodum
sentit ex dene-
gatis edulis.*

infanti crines erumpere incipiunt, ac foemellam
stāt. Siquidem ob caloris penuriā, humores pituiti-
minus concoquuntur, quo fit, ut flatus crebrique
tus ac fluctuationes foeminas molestant. Huic affe-
nis mulierū malacia, seu mollities, cui viri etiam
febricitantes plerunq. sunt obnoxii. Prægnantes au-
tem quæ hoc vitio sentantur, tam inexplibili tenetur
rei alicuius desiderio, ut si denegetur, aut potius
nequeant, cum se cum foetum in præsentaneum vi-
discrimen adducant. Id malum Belgicæ nationis mu-
tronas magna ex parte corripit: quod sint humentia
frigidaq. naturæ ac prauo nutrimento alantur. No-
defuerunt nostra memoria quæ conspecto viro quæ-
dam thorsio, ac corpore succulento, morsu huius
appeterent armos. Quod ipsum euidam grauida, quæ
illius desiderium expleret, & ne quid incommodum
accideret haud grauate admisit: itaque illa dentibus
parrem auulsit, crudamque paululum modo mandi-
bulis confectam deuorauit. Illa vero nec dum satiari
iterato id tentauit, at vir illam repulit, nec denuo in
sorpore suo pati laniemam sustinuit. Quæ confestim
mœrore radioque affecta, parturire occipit: ac quum
geminos gestaret, alterum vitium, alterum quod eo-
dem pulpamento frustrari contigerat mortuum edi-
dit. Huius non alia mihi ratio excogitari posse vide-
tur, quam quod contracto mœrore mulieris animo
spiritus vitales imminui atq; humores foetui alendo
destinatos alio auerri, nec ad uterum deferri contin-
gat sic ut infans alimento, quo illum mater expleri
voluit, destitutus vel elanguēscat, vel emoriatur.
Quum enim meatus & conceptacula per quæ deri-
uari dirigique commeatus in uterū solent occludan-
tur, frustrari alimento infantem est necesse, ac vita
priuari. Quod si pragnans valida sit naturæ suæ quæ
affectibus obsistere noſcit ac moderi, non omnino
extingui, sed valetudinarium infantem esse contin-
git.

Ex his abunde perspicui potest, quid efficiat mu-
 tis imaginatio, quid rei obiectæ ac mente cōceptæ
 desiderium in formando fingendoq; fœtus corpore.
 Mamobrem non præter rationem artis mihi facere
 videntur, qui minus rigidi, nonnullis licet aliena ap-
 pellant, nonnunquam admittunt. modo ne magnum
 experimentum corpori sint allatura; tali enim victus
 ratione aliquando diuturnos chronicosque morbos
 incutimus. Sic ubi ægroti longis morbis confictan- *Ægrotis quā-*
 tur, non admodum difficilem aut refractarium præ- *do in eduliis*
 scribere me soleo in iis admittendis, quæ summa auidi- *gratificandum.*
 ac quodammodo blandimentis, tum velut pre-
 cærio exposcunt, cum impense ea cupiunt, magna-
 que acritate atq; auide assumunt, vt excitato calore na-
 turali, infitisque facultatib. irritatis atq. excitis con-
 tingat infixos corpori humores contingat ac meatib.
 conclusis dissipari. Itaque ex Hippocratis auctoritate *Lib. 2. Apho-*
 nonnunquam ægrotis gratificari studeo ad eaque mus- *rism. 38.*
 re ac conuiuere, quæ non magnam noxam corpori
 inferunt. Siquidem (vt is ait) paulo deterior cibus &
 potus, modo suauior, melioribus quidem, sed minus
 suauibus præferendus. Quæcunque n. sapidiora sunt,
 aculatiorque gratiora, & facilius concoquuntur, & plus
 imenti adferunt. q. auide, summaque voluptate ea
 ventriculis amplectatur. Sic noui qui ex haleculis,
 quas arengas nostri vocant, crudis etiam recensque
 variis exemptis, quartanas, erraticasq; febres discusse-
 runt. Sic in deploratis morbis, quiq; ad summū præ-
 titatis adaucti sunt, auidam illam appetentiam non
 magnopere fermino: neque n. in illis admittendis,
 quorum flagrant desiderio me aut contentiosum, aut
 obstinatum præbeo: sed adhibito delectu præscriptaq;
 tendi ratione ac modo, eatenus hæc illis admitto,
 natenus non effectura valetudini confidam, morbū-
 que expugnatū iri coniciam: huiusmodi enim acri-
 monia, edendiq; cupiditate acuitur atque exstimula-

*Auiditas o-
mnia sua via
efficit.*

*Morbos expu-
gnari ciborum
nonnullorum
desiderio.*

*Morbum ali-
quando morbo
expugnari.*

tur naturæ vis & potentia paulo ante sopita collecta
que viribus morbum impetit alacrius. Sic morbum
morbo, ut clauum clauo retundimus, maloque non
malum adhibemus cuneum: quod ipsum nemini
surdum videri debet, cum in quibusdam morbis
breui sponte excitemus, qui alias futuri erant depul-
sati. Sic noui qui ex subito hostium incursu, incursu
que inopinato timore quartanam depulerunt. Sic
pud nos morbus popularis, qui aliquot milia abscidit
pferat, exorta repentina Oceani inundatione, contra-
ctum consiliscere, prorsusque scire destitit. Ingruens
enim externo aliquo tumultu, humorum collectionem
dissipari, ac morbus oborta critica euacuatione mi-
scere, ac secari contingit. Atque hinc est, quod hydropho-
bos, hoc est, qui ex canis rabidi morsu & aquam appropin-
quant & reformidant, inopinato subitoque impulsu
quis immergimus, ac metum metu discutimus: nonnulli
nullos frigidis morbis oppressos irritamus, atque
incandescant, efficimus: quo excitato calore naturam
crudi frigidi que humores concoquantur, ac naturam
ad expugnandum morbum incitetur.

Semen conferre mulierem, totius operis esse consortem.

C A P. VI.

*Fœmini non
desse semen-
tatione conuinci-
unt.*

Q Vanquam virile semen cum primis efficax agen-
tis motusque ac generationis principium existat
semen tamen conferre mulierem, atque efficaciter
procuratori foetus adminiculi, solidis rationibus
commonstrari, validisque argumentis conuinci possit
video. Primum frustra illis indita forent vasa semi-
naria, testesque annexi genitales, si excremento se-
minali destituta mulier, quam minimum conferret
prorsusque esset a symbola. Cum autem nihil temere
natura sit molita, necesse est ad seminis usum ac pro-
pagandi facultatem fabricata esse, suisque sedibus ac
locis collocata, cum testes, tum seminis concepta-
cula.

mula, quorum vis ac natura est spermati vim foecundā
 prolificam suppeditare. Nec ad id conuincendum
 quicquam adferri potest validius q̄ quod obseruem⁹
 magnos suboriri morbos, saevaq; excitari muliercu-
 ls symptomata, nisi semen concubitu irritatum pro-
 uat. Multas siquidem videre est tum viduas dissue- *Semini cohibi-*
 as Veneri, tum virgines nobiles, maturasque viro, v- *si non.*
 ti serius ad connubium expetuntur, erumpentibus
 tiamnum stato tempore mensibus animi deliquio,
 tq; vteri strangulatione acerbissime infestari. Equi-
 tem omnibus hoc persuasum esse conuenit: plus de-
 rimenti naturæ inferri ex vitiatī seminis, q̄ menstrui
 fluoris suppressione. Nam semen corruptum virus
 contrahit, ac veneni qualitatē asciscit: hinc gilvus
 ille, ac mustelinus virguncularum color ubi viri, ac
 orurire incipiunt: hinc crebra suspiria, cordisque tre-
 nor & palpitatio expultrice scilicet facultate ad ex-
 tinctionem turgentis humoris incitata. Quod si tales *Virgines tem-*
 seu viduas pruriginosas, seu prouectioris ætatis virgi- *pestine elocan-*
 nes connubio destinari contingat, ac semen subdito de.
 virili pessulo elici, in vsumque procreandæ sobolis *Puella marita-*
 depromi, protinus illas efflorescere videas; ac faciem *ta reuiviscunt.*
 roseo nitidoque colore perfundi, blandas deniq; at-
 que amabiles, minusq; tetricas ac morosas, præsertim
 ubi viros nactæ sunt qui valenter munus suum ob-
 eunt atque officio connubiali strenue perfunguntur.
 Et quanquam in his non consistat legitimi thori so-
 cietas, nulla tamen re magis deuinciri perspicimus
 hunc sexum, quam si vir hac in re sapius vxori obse-
 quatur. Sic enim omnia pacatiora sunt in ædibus,
 nullæq; ingruunt intemperies, nulli tumultus, nullæ
 tempestates. Alioquin si rarior sit concubitus, aut *Mulier concu-*
 vir in præstanda opera pensoque absoluendo langue- *bitus auida.*
 scat, omnem rerum domesticarum ordinem inuerti
 videas, omniaque sursum ac deorsum misceri: adeo
 sunt auidæ huiusce voluptatis nonnullæ, vt lassari ci-
 tius q̄ satari queāt. Quæ mihi potissima causa visa est,

quod mulier in congressu, mutuoq; amplexu sem
conferat, & viro plus voluptatis concipiat. Cū en
natura comparatum sit, vt genitalis feminis exc
tionem propter turgidi spiritus eruptionem, neru
rumq. tentiginem, iagens comiteretur voluptas, ip
que mulier geminum munus obeat; atque vtroq
modo patiatur (elicit enim vir de semen suumq; cu
eo commiscet) verisimile est illam plus gestire, ac v
luptatis concipere, perfundiq. affluentius. Quo fit,
proles matri sit plerunque quam patri conformio
quod vires maternæ exuberantius illi sint impressi
argumento quod mulieres infantes diligant impe
sius, summoq; studio erga illos afficiantur. Siquide
præter seminis excretionem, etiam sincerissimi san
guinis scatebra, atq. irrigatione toto gestationis ten
pore foetus alitur, ac que augetur. Itaque Galenum
ea esse sententia comperio, vt foetum plus paulo
matre suscipere, quam à patre censcat: ipsamque sp
ciem, sexusque discrimen ad menstrui sanguinis a
fluentiam refert: similitudinis vero rationem ad se
minis vim ac facultatem. Vt enim stirpes plus cons
quantur ex vbertate soli, quam à coloni labore ac
industria: sic infans omnia vberius à matre accipit.
Primum enim vtriusque semina vteri calore foueri
contingit ac conglobari, deinde sanguine materno
adolescere taciteq; ac sensim incrementa suscipere.
Hinc maxima amoris vis infantibus erga matrem
propter sympathiam, hoc est, consensum, ac naturæ
cognitionem, quodque cumulatiue maternæ vires
illis sint inditæ. Similiter matres totæ sunt philostor
gæ, hoc est, indulgentiori affectu erga teneram æta
tem quam patres, qui plerumque seueriores sunt
magisque rigidi. Quod designari puto ab Euangeli
sta, cum matres inducit Rachaelis nomine deplo
rantes infantium suorum calamitatem, tantumque
in animo concepisse vulnus ob filiorum orbitatem,

*Fœmina virū,
vt materia for-
mam appetit.*

*Cur fere proles
matri asimi-
les.*

Lib. 2. de sem.

*Simile à satū
& coloni indu-
stria.*

*Cur proles ma-
tri addictior.*

*Matth. 2.
Hier. 32.*

ob

desiderata, extinctaque, tam chara pignora, ut
 la blandimenta, nulla; lenocinia, aut verborum
 aria admiserint. Nihil enim ex Esaia sententia na *Cap. 49.*
 x legibus repugnantius, quam quod mulier in- *Cur mulier*
 ris sui obliuionem concipiat, exutoque materno *quam vir, erga*
 ctu ac pietate, erga vteri sui filium sit inhumana *natos propen-*
 leuiter afficiatur. Cæterum videmus & patribus *sior.*
 m non deesse propensionem, affectumque natu-
 em illorum quoq; mentibus insidere, verū serius
 sin natos exserit. Siquidem adultis illi magis affi-
 ntur ac tum demum illorum rebus prospiciunt,
 nmodisque consulunt, dum spem aliquam de iis
 ncipere incipiunt, matres vero infantie potius
 feresunt, & quia ab alieno, externoque subsidio
 rtas dependet, eo studiosius, pauloque maiori cu-
 illam fulciunt, eiusque tutelam suscipiunt, minus
 ida, magisque exorabiles, quam patres. Huius rei
 ulla toties ad remunerationem, ac mutui officii
 cem sacri codices inuitant, quam ciconiarum *Matth. 25.*
 templo progenitoribus debent liberi, multisq; lo- *Ciconia paren-*
 gratitudinem atque hostimentum exigunt. Pa- *tibus afficiun-*
 m affectum videre est in gallina, quæ pullos, quos *tur.*
 uit, impensius amat: & quanquam gallus ouis eam
 m, qua animantur, indidit, nulla tamen cura tangi-
 r, nulla erga pullos affectu ducitur. Quod autem *Gallina incu-*
 erque conferat, ex gallinarum ouis experimenta *batio.*
 pimus, nam & gallinæ citra galli operam oua pa-
 unt, at illa si fouere contingat gallinæ subdit, pu-
 escere citius quam animari: cum oua à gallina edita
 nam gallus subegit, post vnde uigesimum ob incubi-
 dinem alites proferant, adeo ut pipiant etiam an-
 quam testam aut putamen rumpi contingat. Hæc
 itur tædiosa matrum gestatio, qua anni dodrantem
 rissimo sanguine foetum alunt ac nutriunt, amor
 nique erga recens editum infantem tum similitu-
 o matri plerunque conformis ac concolor, euidem-

*Mulieres non
segnes in elabo-
rando fœtu.*

ter euincunt semen conferre mulieres minusque otiosas esse in elaborando formandoque fœtu, quam viros, qui ingesto semine, expletoq; concubitu, subducunt sese, ac nullam mulieri præstant operam, nullum adferunt in perficiendo fœtu adiumentum, cum interim in tanto mensium decursu, multa effingere atque elaborare debeat vteri muliebris facultas penitusque necesse est:

Acid. 6.

Multa diu concreta modis inolescere miris.

Vnde species sexusq; animalis, hoc est, utri acceptam ferre conueniat, virone an mulieri, masculi vel femella procreationem.

CAP. VII.

*Deus præcipua
fœcunditatis
causa.*

Q Vanquam totiusvniuersitatis opifici omnia merito ferantur accepta, multa tamen fiunt ex naturæ decursu, suoque ordine incedunt, atque insito motu feruntur. Horum omnium cum Deus sit auctor, ipse pleraq; immutare solet, atque rerum ordinem & seriem inuerrere, contraque naturæ legem alia forma ac specie nonnulla producere. Verbi causa, Mulier masculæ prolis auida, in Deum sua vota dirigit fatigatque precibus atq; efflagitat, vt virilem sexum concipiat, cuius supplicationibus Deus annuit, illiusq. voluntati acquiescit, atq. obsequitur. Exemplo res erit testator; Sara prorsus effœta, & cui iam pridem menses substiterant ex Abrahamo grandæuo prouectæque ætatis, Isaacum concepit, in quem Deus totam posteritatis spem sitam esse voluit, omnesque nationes auspiciatum hinc habere salutis assertæque libertatis initium. Anna itidem mœrore, rædioque sterilitatis confecta, cum precatur assidue ac fœcunditatem exposcit ardentius. Samuel à Deo extorsit. Elisæi quoq. officiosa sedulitatis hospita ad Prophetæ preces filium cōsecuta est, quem etiam mortuum ad vitam postliminio reuocari contigit. Quin & Zacharias senilis de uexq; ætatis, sic omnia moderante diuina

Genes. 17.

1. Reg. 1.

4. Reg. 4.

una dispensatione ex Elisabetha annosa ac deplo- *Luc. 2.*
 ra sterilitatis. Ioannem Christi præconem suscitavit.
 multiq; alii singularem sexum à Deo eblandiuntur,
 ut non desit, qui in maiorum hereditatem succe-
 dat, in quem opes atq; heriles facultates deuoluan-
 tur. Hac diuini esse muneris nemo potest ambigere,
 que peculiarem effectum ex Dei voluntate obtine-
 re. Cæterum de his nobis instituatur sermo, quæ ex
 naturalium causarum progressu emergunt, quæque
 natura vi sua instituta moliri soleat. Ipsa siquidẽ præ-
 parat corpus animæ moribus aptum, suumque tem-
 peramentum cuiq; accommodat. Cum autem duo
 sint principia, ex quibus corpus humanum coalescit
 generatur, quæq; infanti progenitorum similitudi-
 nem, atque sexum inducunt; semẽ quod utriq; com-
 mune: menstruus humor fœminæ solum peculiaris: *Seminis vir.*
 similitudo consistit in virilis vel fœminei seminis fa-
 cultate & viribus sic vt vel vni, vel alteri assimiletur
 pro affluentia copiaque collati seminis. Sexus vero *Menstrui li-*
 discrimen non ad semen, sed ad sanguinem menstruũ *quorũ facul-*
 refertur, quod mulieri tantum familiaris & cognati-
 uum est: nam si semini ea vis inesset, cum virile valen-
 tius sit ac calidius semper patrem sexus referret. Spe-
 cies itaque seu genus animantis tribuitur tempera-
 mento actiuarum qualitatũ quæ consistunt in ca-
 liditate & frigiditate, atque ad substantiam siue na-
 turam materiæ subiectæ refertur, hoc est, ad menstrui
 sanguinis confluxum. Semen autem & vim generan-
 di figurandique fœtus supeditat, & materiam sug-
 gerit, menstruo itidem & simul materia inest & fa-
 cultas. Vt enim semen ad materiale principium ma-
 xime confert: sic menstruum ad potentiale condu-
 cit. Est autem semen, vt Galenus ait, sanguis accura- *Lib. 2. de femi-*
 te percoctus à vasis ipsum continentibus, vnde san- *ne.*
 guis non solum materia est generandi fœtus, sed &
 semen est potentia. Quod vero tum sanguis menstru-
 us habeat vtraque principia, hoc est materiam & fa-

*Menstruum
materiam sup-
peditat alendi
fatus.*

cultatem aliquid efficiendi, omnibus iu confesso colligitur, sed semen quidem effectiuum fortissimum est, materiale vero exiguum molis. Menstruum autem materiale quidem plurimum, potentiale siue effectiuum modice debile. Iam vero si materiale gignendi principium iuxta quod species animalis absoluitur, in solo menstruo esset situm, foetus utique exacte eiusdem cum matre speciei existeret quemadmodum si effectiua vis in semine solum esset, semper patri foret similis. Quando vero utrumque ambo principia habet, ac predominatur in menstruo quidem materiam copia, in semine autem facultatis & roboris, meritis ut vt Galenus testatur, speciem à matre potius suscipiat foetus quam à patre, etiam si ipsius semen ad materiale principium conferat, sed debilius. Similitudinem vero et si imaginatio in eare maximum momentum obtineat, non tam ad matrem, quam patrem refertur, licet maior vis sit in virili semine, muliebris enim genitura, cum facultatem ex menstruo peruenientem menses prodeuntem assumserit, tanto exsuperat, quanto circa primum congressum superabatur. Proprium enim mulieris semini est, suam ipsius substantiam magis quam virilem augere ac roborare. Si autem foemina non solum materiam suppeditat elaborandi foetus, sed vim, robur, ac facultatem conceptui perficiendi, licet muliebri semen virili familiare aliquid momentum existat humilitatis scilicet ac tenuitatis ratione, eoque ad effingendum concinnandumque accommodatius: Vt enim ex cera molli ac fluxa, vdaque ac tenaci argilla artificis manus quidvis potest effingere: sic semen virile commistum confusumque muliebri semini & menstruo: formatione efficaciter infusa, atque hominis opificium omnibus suis partibus absoluit. Vel si ex natura rerum sumi velis harum rerum cōparationem: in quod in plantis terra, hoc in conceptu uterus. Vt enim plantarum semen terra indiget

*Simile à cera
ac vda argilla.*

ut ex ipsa nutriatur atque augeſcat: ita hominis
 non matrem, quæ proliſ deſiderio afficitur, exigit: *Terra atq; vte-
 ri comparatio.*
 us humore, ſanguinisque ex venis irrigatione fœ-
 alimentum capellit. Ex his conſicito, quanta ſo-
 tia natura vteretur in concipiendo formandoque
 mune, qui inſita vi ſenſim adoleſcit, tacitisque a-
 bus ad perfectum robur prouehitur. In quo & il-
 li inueſtigatione dignum iudico, qua vi maſculum,
 fœmellam muliebris natura effingat atque emo-
 tur, quæ facultas mulieri potius, quam viro aſcri-
 enda videtur abundantioris materiæ elatione, quæ
 inſiſtit in mulieris ſemine & ſanguine, quæ toto
 ſtationis tempore fœtus alitur atque irrigatur, in-
 imique molem augeſcit: ut enim virile ſemen cum
 imis efficax mouendi principium eſt, denique in-
 umentum & velut artifex, quo opificium huma-
 m perficitur: muliebri tamen ſemen conferente,
 am ſuas copias ſanguine, vberiore materiâ ſup-
 ditat quam vir, eiulque adminiculo fœtus abſol-
 tur ſuaque ſpecie diſtinguitur ita, ut vel marem vel
 emellam effingat atque emoliat.

*prodigioſis monſtroſiſq; partibus, obiter quid deſignet pro-
 merbium, Quarta luna nati, alia ratione, quam in libello
 nuper à me edito, tractatum.*

CAP. VIII.

Natura humana, cuiusque partes generando ho-
 mini deſtinatæ, ſi optime conſtitutæ ſint, nec in
 ſ quicquam deficeretur, ſpecioſa quæque, pferit, ſui-
 ae generis animal producit omnibus numeris ab-
 lutum. Quod ſi quid vitii ſubſit, aut perplexa con-
 ſiſtaque ſint ſemina, aut aliter quam res exigit, con-
 ſoluta ac conglomeratæ generandi principia, multi-
 formes ac prodigioſos partus, monſtroſosque fœtus
 formari contingit. Nō deſunt, qui ex aſtrorum con-
 ſitu, influxuque ſiderū, atque in ſcelerum vindictam
 multa portenta prouenire contendunt. Quod ut vero

*Vnde monſtro-
 ſa corpora.*

©

*Simile ab arte
inferia.*

Mala matris.

*Intemperantia
Veneris infanti
monia.*

consentaneum, sic ex vitiosa uteri constitutione, et
fordido corruptoque semine atque enormi concubitu
magna ex parte hæc evenire contenderim. Ut enim
in opere fusili, si materia impura sit, minusque defecata,
si vasculum aut receptaculum obliquum, anfractu-
osum, hiulcum, angulosum, distortum, rimosum
voluminibus implicatum, dissolutum, maleque coha-
rens, ridiculas imagines, absurdaque simulacra, atque
ad spectum horrenda produci videamus: ita si loci mali
constitutus sit, si uterus in alterum latus inclinet, in-
eptaque sit, ac mala temperata materia, nunquam na-
tura decentem exactamque formam expresserit. Si
mulieres Belgicae, porissimum quæ oras maritimas
accolunt, cum tumultuosæ sint atque inquietæ in per-
agendo concubitu, alienas insuetasque formas subin-
de embryoni inducunt: nec solum molem, hoc est
rudem, informem atque inelaboratam massam, quæ
ferri aciem respuit, proferunt, sed quiddam de formæ
specie, quod palpitet, ac vitale existat, formamque
incoati operis obtineat, qualis artifices rudiori peni-
cillo adumbrate solent. Nautæ siquidem, quibus fe-
re sunt addictæ, ubi ex longa diutinaque peregrinatio-
ne quantes in portum sunt delati, plenisque velis ostia
subeunt: confestim uxores suas inveniunt, nulla habita
menstrui decursus ratione, nec observato interlunio
Lunæque coitu, quo tempore ob mensuram defluxum
congressus noxius esse solet ac perniciosus. Nequæ e-
nim semen coalescere, nec dehinc cum muliebri san-
guine uniri. Quo fit, ut genitura vel effluat, vel si o-
minino coherere contingat, non possit natura confu-
sam maleque coherentem materiam elaborare. Nec
solum vitiorum incontinentia culpanda est, verum &
mulierum, quibus cum iam pridem non sit ei Ve-
neris facta copia, vitio se nonnunquam vis subi-
ciunt atque auide semen rasilum, ut famelicis cibum,
ac Cerberus offam. Eoque fit, ut vitæ facultas aux-
profus

orsus à spe generandi excidat, prolisque successu
 aut iustretur, aut si quid efficere tentet, operiq; manum
 moliat, monstre sam quandam formam ab ho-
 minis specie prorsus alienâ embryoni inducat. Non-
 nunquam post trimestre spatium fœda illa colluies
 erumpit, ac frustulatam cōfertimq; erumpit, indigesta
 congeries, quasi nauem sentina exhaustire cōtingat.
 Quic affinis est effluxus quidam multis torminibus
 ventrisq; mulierib. infestus: nostrates, quod quar-
 to silentq. luna vi cuius menses desfluunt, conceptus *Conceptus non*
 coari coepit. Lunarem partum, aut populari voce *naturalis enis*
 languid indigerant. Perficitur autem spurius hic *tur.*
 conceptus nonnunquam citra virilem operam exi-
 ginaria Venere in iis, quæ admodum pruriunt,
 apensaque sunt salaces ac lasciuæ, sic vt ex crebro
 eorum contuitu contactuq. muliebri semen cum
 sanguine menstruo conglobari contingat ac coale-
 ere, ipsamque facultatem vteri, atq; insitum calo-
 rem rudimentum aliquot animâtis meditari. Verum
 quoniam desit causa formalis, nempe viri semen opificis *Virile semen*
 tionem obtinens; materia, quam mulier suppedi- *opifex fœtus.*
 t, alienam absurdamq; formam adsciscit. Nonnun-
 quam tale quiddam mutua viri opera cōflectitur, cum
 quarta Luna, silentique sidere, ac quarto à Lunæ
 ritu die, quo menses desfluunt, mulierem subigit,
 non observato naturæ cursu, vt qui fluctui obnititur,
 fluque aduerso navigationem instituit. Id nostra-
 s contra lunam mîsturare prouerbiali figura, Lati-
 na Quarta luna natos vocant: Quod inauspicata vi- *Vulgare pro-*
 principia habeant, præterque naturæ ordinem. *uerbium,*
 modum generationis primordia sunt consequuti. Teghen de.
 quo fit vt infelicem plerumque in aggrediendis re- *Mane gepisti.*
 is successum obtineant, qui tali ratione concipiun-
 t. Siquidem cum erumpentibus mensibus mulieri
 commiscetur, fitti fluxum contrahit obducto vi-
 pessulo, labentemque sanguinem refluere, ac re-

*Simile à doliis
vinariis.*

*Menstruo in-
quinata inta-
Bæsto.*

*Bubones ingui-
nis, Clapoo-
ren.*

*Vnde in corpore
& animo mon-
struosa species.*

*Quarta luna
nati, vulgo
Teghen de
Mane gepist.*

gurgitari. Cuius experimētum capere licet ex doliis ob-
cadisq; vinariis atq; in sanguinis e matribus fluxione
in quibus profluentem liquorem immisso embolo
licioque contorto cohibemus ac restringimus. Hoc
autem nec consultum nec necesse est promanantem
sanguinē sistere, cum vtile semen tali vligini cōmix-
tum non possit purum putumq; hominem efformare
re. Materia siquidē est improba atq; inhabilis minus
que apta, ut concinnam formam decētemq; figuram
assequatur. Quod mihi iusta ratione, idq; ex Dei præ-
scripto inhibuisse visus est Moses, ne quis congregia-
tur foemina huiusmodi inquinamenti conspurcata.
Dici enim vix queat, quid labis ac contagii his infera-
tur, quid detrimenti, q̄ valetudinis incommoda con-
cipiant, qui ad eum modum constituta foemina, cu-
piditatibus suis impotentius indulgent, illamque a-
uidius amplexantur. Sensim enim serpit contagio, to-
tumque corporis habitum inuadit, atque elephan-
tiasī, lueque Venerea tacite inficit. Quod equidem
peragit celerius, vbi mulier contagiosa aliquo mor-
bo, quod fere prostitutis nunc vulgate est, sit imbu-
ta. Sic enim præsentaneo veneno obuia quæque pol-
luit, contactuque omnia foedat. Quamobrem non est
quod quisquam magno opere miretur, vnde tot mon-
trosi partus, tam deformes hominū species, tot pas-
sim ficosi, mutili, distorti, vari, repandisque crebris,
tot circa podicem, atque in inguine condilomata, bu-
bones, tumidæq; matres: quod ad animum vero at-
tinet tot passim stupidi, obliuiosi, bardi, blitei, deliri,
stolidi, rationis inopes, amentes: cum non aliunde,
quam ex enormi decubitu, atque intempestiva Vene-
re hæc proueniant, vel potius ex vitioso corruptoque
progenitorum semine in posterorū deriuentur. Hinc
secum quisque expendat, quam sint crudeles in sua
pignora, qui illa tantis malis inuoluunt, quales præ
ceteris existunt, qui Quarta luna, hoc est, profluente
men-

nensium illuue, concubitus non exhorrescunt, li-
 berisq; propagandis operam impendunt. Hoc enim
 efficiunt, vt quos excitant liberos, omnibus dotibus
 aturæq; muneribus, quibus bene nati abunde fru-
 untur, destitutos esse contingat. Ad nullas siquidem
 unctiones obeundas, ad nulla munia, nullasque res
 reclaras sunt appositi. Quod si attentare quippiam
 ergant, nullum habent in rebus aggrediendis suc-
 cessum, nullumq; optatum aut prosperum euentum.
 unt enim inabsolutæ naturæ, vt qui naturales facul-
 tates quæque ad actionem hominibus sunt adiumen-
 to imminuta, mutilaq; habent atq; imperfecta, idque
 non suo, sed parentû errore, qui præter decorum cō-
 traq; naturæ ordinem negocium procreandæ sobolis
 sunt aggressi. Quo effectum est, vt multa illis subdu-
 ta ereptaque sint aut saltem parce & maligne distri-
 buta, quæ aliis effusa atque affluenter obtigerunt. In-
 nimio vero non minus grauem iacturam patiuntur.
 sunt enim à communi humanitatis sensu prorsus a-
 lienæ, stupidi, obtusi, inertes, nec præstantia doctrinæ,
 nec acumine ingenii, nec inuentionis subtilitate, nec
 consilio aut prudentia cæteris vlla parte conferendi.
 Superioribus annis me vsa est medico mulier quædam *Rei gestæ nar-*
 insularis, quæ dum ex nautici generis homine conce- *ratio.*
 pisset, in tantam, tamque inusitatam molem illi cœ-
 pit intumescere vterus, vt nō videretur suffectura ge-
 stando oneri, decurso exactoq; nouem mensium spa-
 tio, quod anni dodrantem conficit, accita obstetrice,
 primum magno conatu ac molimine massam quan-
 dam informem enixa est, quā superfœtatam post le-
 gitimum conceptum conicio, cui vtrinq; ansæ duæ
 annexæ erant in brachiorū longitudinem ac modum
 ex porrecte; palpitabat autem, illique vitale quiddam
 inesse visum est, vt spongiæ & viticæ marinæ, quas *Vitica marina.*
 nostri *Elshourve* vocant, quorum innumeræ æstate
 in Oceano fluitant, exemptæque mari disfluunt, ac

diutius manibus cōrectata liquefcunt inducto pruritu ac mordaci vredine, vnde nomē id obriuētunt. Postmodum monstrum delapsū est ex vtero ad uero rostro, longo teretique collo, oculis vibrantibus cauda acuminata, eximia pedum agilitate. Id primum lucis intuitum conclaue stridoribus implet, atque vltro citroque discurrens, latebras persequitur, tandem mulieres puluinis impetunt, ac suffocando perimunt. Hoc monstri genus quoniam hiru-
 nis more, sagillando sugendoque foetui infestum est, ac sanguinem adimit, Sanguisugam nominant, vulgo *Snygers*. Postremo mulier hæc plus satis delassata non sine summo vitæ discrimine prolem masculam edidit, monstrum ita exeatnificatam, vt à sacra lotionē quam minitum vitæ superesset: mulier vero ægre refocillata, quas molestias ac torturas perpessa sit, o-
 prima fide mihi enarrauit, illique præscripti saluberrimam vitæ rationem, tum quæ restaurandis firmandisq; viribus sunt accommodata: erat n. prorsus elan-
 bis atque enervata. Hæc & pleraque alia documenta cuique esse debent, vt in congressu mutuo omnia decenter debitoq; ordine peragantur, ne quid incom-
 modi aut detrimenti naturæ contingat inferri. Quam in parte acriter increpandi videntur iactabundi qui-
 dam qui nihil non sibi permittunt in præstanda Ve-
 nere, nec vllas leges sibi præscribi patiuntur mode-
 randæ voluptatis. Siquidem nulla habita concoctio-
 nis aut eruditatis ratione, nullo noctis aut diei dis-
 crimine, neglectaq; eius rei opportunitate cum lubet,
 suis cupiditatibus indulgent, ac libidini identidē ob-
 sequuntur; tantamque inesse sibi virilis roboris iac-
 titant, vt nulla concubendi assuetudine satientur,
 nulla continuatione lassescant, qui *ἀείσθετες* ignora-
 re mihi videntur, in quem vsum gentiles partes
 homini sint attributæ, vt quas non in foetificandi v-
 sam ac propagandi successionem, sed ad obscena
 opera

*Sanguisuga in
corpore mulie-
bris.*

*Salaces notan-
tur.*

vera accommodant, atque ad sterilē infœcundam-
le voluptatem conuertunt, sed hi tandem profusæ
frenisque libidinis pœnas persoluent, membris ar-
culisque podagra ac chiragra contortis.

*qua ratione masculinum, quæ feminam procreare possit, quæ
eius rei sit auidus: obiter ex qua causa Hermophroditæ, hoc
est: utriusque sexus homines generentur.*

CAP. IX.

I quis procreandi sexus virilis sit auidus, aut deni- *Deus prima*
que fœmellæ desiderio reneatur, hoc illi in primis *conceptus causæ*
persuasum esse conuenit, istarum rerum successum *sa.*
que auspicata principia à Deo Opt. Max. impetran-
penes quem effectus huius causæ præcipue confi-
t, sit enim nonnunquam, constantibus etiam bene-
re constitutis facultatibus naturalibus, vt vel ste-
lescant homines, vel orbari prolibus contingat, *Cap. 5.*
Iod Deus per Oseam his comminatur, qui præter *Sterilitas à*
us institutū illegitimo concubitu se contaminant, *Deo.*
at aliunde quā à Deo fœcunditatis subsidia petunt:
uia, inquit. Beelphegor, hoc est, Priapi statuam ac
mulacrum adierunt, atque addisti fuerunt turpitu-
ni, auolabit gloria eorum ab vtero, à conceptu, à
artu: Dabo eis vuluam sterilem, & vbera arentia, ra-
x eorum marcescet, nec fructum vllum proferet.
Quod si genuerint, interimam amantiſſima vteri eo-
am. Quæ documento cuique esse debent, irato Deo
omnia inauspicato tentari, atque inproſperum suc-
essum consequi. Tale quiddam minatur etiam apud
zechielem Deus superstitionis mulierculis: quod *Cap. 8.*
donidem, hoc est, Veneris amasium deslerent, qui *Idololatria*
bapro dilaceratus: circa inguina, erecta statua quot *superstitio in*
nnis coli cœptus esset. Cæterum si is hominibus nō *fœcunditatis*
t infensus, omniaq; sinat decurrere naturæ ordine, *causæ.*
isq; legib. ferri, nihil vetat extrema præsidia accer-
ere, ac naturæ imbecillitati adminiculari, si quando
x occulta quadam ac latenti causæ frustrari quem-

*Qua generandi
facultatem
perficiant.*

*Simile apposi-
tum ab agri-
cultura.*

*Qua semen vi-
tile accumen-
tatur de Vene-
ris excitent.*

quam liberis, atque inanem subire laborem contu-
gat. Duo itaque sunt, quibus potissime concubitus
perficitur, quæque ad liberorum propagationem sunt
adiumento: primum humor genitalis, qui partim
cerebro totoque corpore, partim ab hepate sanguis
officina diffunditur. Deinde spiritus per arterias
e corde promanans, cuius vi pudendum erigitur ac ve-
gescit, cuiusque impulsu materia seminis foras
rumpit atque eiacularur. His accedit appetitus
concubandi desiderium, quod vel imaginatione ex-
citantur, vel ex conspectu contrituque ac contractu
nostarum mulierum accenditur. Quibus præliis quibus-
vis est destitutus, eaque vel languida habet, vel in-
valida, cum primis in eunda ratio est, qua natura
plus atque error corrigi possit, viresque naturales tam-
quam luxata quadam aut collapsa restaurari. Ut enim
steriles agros cultura atque industria hominum fecun-
dolos effici videmus, stirpesque atque arbores infertili-
tatem adhibita cura yberissimos fructus producere
ita in excolendo hoc fundo ars medica strenue suam
præstat operam, summoque studio naturæ vitium medetur,
ac velut agrum sterilem adhibito lætamine resti-
bili fecunditate instaurat. Si calorem languidum, rari-
tas exilesque spiritus, siccitatem frigiditatemque
tam partium genitalium, nervorumque imbecillita-
tem ad temperamentum reducit: obiter omnia
moliri tentat, quæ homini progneranda sobolis
spem adiuvant. Caterum cum alimenta qualitate
etiam elementares immutare sint apta atque infel-
icem corporis habitum ad commodiorem transferre
necesse est, ut eiusmodi conditionis homines cibis
utantur, quibus natura fecunda effici possit, ac pro-
pagationi sobolis idonea. Inter ea autem quæ Vene-
rem excitant, ac feminis generationi sunt accom-
moda cibi numerantur laudabilis succi, quiq; probè
nutrunt, ac corpus vegetum reddunt, ac succulentum

tum,

quarum facultatis sunt calida & humida. Confici- *Materia accu-*
 mus enim, Galeno teste, seminis substantia ex syncera *mulandi semi-*
 materia, & quæ sanguinis superfluitate, simul & flatuosa: *nis.*
 præcipueque autem vis inest augendi cumulandique se-
 minis, nonnullis efficacia incitandæ mouendæque
 pruriginis atque humoris propellendi. Edulia quæ
 materiam suppeditant, quæ sunt Gallinacea, phasia-
 curdæ, merula, ficedulæ, gallinagines, pipiones,
 tereculi, perdices, capi, pullastri, amygdala, nuclei
 quæque, vix passæ & Corinthiæ, vina omnia generosa,
 & alia ac meraca, potissimum quæ ex vva Apiana
 & quædam muscatulam vocant exprimuntur. Partes ve-
 ro genitales erigunt, ac prurigine afficiunt Satyrion,
 angium, Nasturtium, Erysimum, Pastinaca, Cinara,
 & præ, Napi, Rapa, Asparagi, Zinziber conditum, Ga-
 ranga, Acorus Bulbi, Cochlear marinæ;

Et quæ frugifero fertur vicina Priapo,

Colum. lib. 10.

Exeitet ut Venerit ardens & ruca maritos.

quæ (ut alia pleraque) lumbos incitant, atque homi-
 nes impendio salaces efficiunt. Ut enim sclopetas ac
 bombardas primum puluere tormentario inferciri *Accommoda*
 edemus ac gloeis oppleri, deinde adiecto efficaci *similitudo à*
 fulgisculo fumanti stupa vel ignito funali incendi, *bombardis.*
 robumque violento strepitu exturbati: sic in hoc o-
 pere duo concutere est necesse, ne irritus sit cona-
 tis, conglobati scilicet seminis copiam, & vim quan-
 tum spiritus flatuosi, qua explodi semen possit, atque
 in uteri recessum recondi. Quod si huiusmodi ma-
 teriæ cassæ sint atque euaniidæ, aut denique nitrosæ *Puluis nitrosus*
 sic puluis insyncerus atque adulterinus, nullam in *buspoer.*
 prosterternendis mœnibus, diruendisque vallibus vim
 brinent, nec horribilem vllum sonum proferunt,
 sed exilem quendam stridorem inanemque strepi-
 um edunt, ut lusitantium puerorum inflatæ vesicæ.
 Hinc nostrates Salinarum ignavos quosdam qui in-
 assum, nulloque operæ fructu mulieres fatigant,

*Maliebre pro-
uerbium in eis-
muhos.
Quare uxori-
bus gratifican-
dum.*

*Masculus
quando concipi-
contingat.*

*Mercuriali quo
effectu in exci-
tanda prole.*

detonare quidam dictitant, sed nullam subsequi
uiam, nec internas partes, atq; vteri recessum ro-
liquore madescere, atq; irrigari. Habent siquidem
li inflatas venas, ventoque turgidas, sed semine de-
tutas. Quamobrem cum vxoribus gratificari volu-
illasq; peculiari officio demereri, q; matrimonio
addicti, non tenui apparatu se instruant, nec in hi-
palastram inermes descendant, alioqui tetricas in-
experientur ac morosas, nec villa in parte dicto-
dientes. Cum autem comineatu affatim fuerint
fructi, captanda oportunitas, qua possint non si-
fructu se operi accingere. Quod tum demum est re-
pestiuum, cum menstrua illiuius sit expurgata. Ea-
quidem sentina prohibet coalescere ac fermenti
semina, efficitque vt vterus sit conceptui inidoneus.
Defluxis itaque mensibus, vteroque exacte defeca-
nullo enormi concubitu, nullisque validis cocussi-
nibus procreandis liberis insistant, completoq; op-
te, mulier elementer ac placide in dextrum latus de-
uoluatur, capiteque declini, ac subsidente corpore
somnia resoluantur. Hac enim ratione in dextrum
teri sinum derivari semina, ac masculum elabora-
continget. Ceterum anni tempus, regio, cuiusque
tas, alimenta clariorifica, maximum in hac re momen-
tum obtinent. Æstas siquidem modo ne nimis feru-
da sit ad masculi conceptum accommodatior, quo
semen ac sanguis menstruus ex ambientis aeris que-
litate plus caloris concipiant. Regio quoque calida
etas adulta, plenaque pubertatis, tum hispida hirsu-
taque corpora ad producendos mares magis apta. In-
terim multa sunt, quæ vis specifica ac latenti abdito-
que effectu his perficiendis accommodata. Sic Mercuri-
ialis, quam in marem ac foeminam discriminant, ef-
ficacissima prædicatur in sui generis sexu proferen-
do, adeo vt masculi decoctum aut succus diebus qua-
tuor à primo purgationis die bibitus, procreandi maris

viri

utero conferat: foemine vero succus totidem die-
 parique modo assumtus, foemellæ proferendæ
 suppeditet, præsertim si iam sistentibus menfi-
 vir mulieri congregiatur, amplexuque mutuo
 talescant: hac, ut opinor, ratione, quod ille dextrum
 sinum ac cauitatem expurget, caloreq; foueat:
 inistrum. Quo fit, ut sublato humore frigido, mu- *Simile à fun-*
 conceptui efficiatur idonea. Vt enim in palustri *dinatore.*
 et vliginoso loco plantarum semina suffocantur,
 facile in stirpem emergunt: Ita ex frigidi humo-
 edundantia semina strangulantur, adeo, ut vis ac-
 litas muliebris uteri nequeat ullam speciem se-
 que emoliri. Non dissimili sunt effectus seseli Mas-
 se, salula, nux myristica (quæ muscaram vocant) *Qua humidi-*
 monum, xylocalia, zeduarium, agallochum siue *tatem uteri ex-*
 amaloes, parthenium, calaminthæ species, ormi- *purgent.*
 n, dictamnium, hellenium, iridis radix, laserpitii
 us, eiusq; generis innumera, quæ & flatus discuti-
 unt, & locos situ densaq; fuligine obductos abster-
 unt, atque illos ut exculta noualia sementi præpa-
 rant; sic alia aliis viribus efficiunt, ut vulua minus lu-
 ta sit ac mucosa, utque semen tenacius inhaereat.
 us generis sunt succini seu electri species, quæ am- *Succinum*
 nomine omnibus innotescunt, ramenta eboris, *Ammer.*
 ax, calamita, coruæ ceruinæ, rhois, vulgo sumach,
 æ byzantinæ, semen myrti galbulæ, nucesq; cu-
 lli, thus eiusq; cortex, mastiche, britannica, caryo-
 data, pentaphyllon, rosæ rubræ. Quorum nonnulla
 admota, quædam intra corpus assumpta, utero
 ut concilient, consumtoque superuacaneo hu-
 re, rimosam hiantemq; vuluam constringunt, ac
 inendi seminis vim conferunt. Et quoniam Cisal-
 æ mulieres, ut plurimum hysterica affectione,
 vuluæ strangulata atque uteri vitiiis infestari
 ent; necesse est, ut præ cæteris his uti consue- *Aridus uter*
 at. Quod si plus iusto arefiant loci, ac sint retorri- *qua exigit.*

di, medicamenta accibi adhibendi, quæ modo
humectent. Ceterum qui initi coniugii aliquā
dem consequi volunt, nec sperata proles desit
frustrari, hanc sibi legem præscribi patiantur, ut
cubitus per intervalla, statisque vicibus peragant
ne sit frequentior, quam res exigat, nec quam ex
diat, rarior. Virumque enim fecunditati æque ne
um. Siquidem semen profundere immoderati
res exhaurit, ac spiritus depapalatur. Diutius
quam par est cohibere, atque a congressu desuesce
semon inefficax, atque enanidum, minusque virile
ficit. Oportunitas quoque eius rei spectanda, ob
uandumque tempus, quando potissime congre
ditur, quando commodum erit, quem animo con
peris, quem meditatui sis sexum procreare. Auicenna
na non proletrarius, nec infimæ sortis auctor, tem
modumque procreandi sexus describit: Vbi, inq
menses defluerint siq; absterfus vterus, quod qu
to fere die vsuuenit, aut septimo, si vir mulieri con
grediatur, à primo quum est purgata die ad quintu
marem produci: à quinto vero ad octauum scem
lam: rursus ab octauo ad duodecimum denuo mas
lum: post illud vero dierum numerum Hermoph
ditum. Horum effectuum licet nullam causam ad
rat, probabilem tamen comminisci posse videor: p
mis enim diebus elota vulua, humoreque sordid
accurate expurgato, plus caloris concipit vterus, q
virile semen potentius coalescit muliebri, atque
dextrum vteri sinum dirigitur, hepatis dextrique
renis vi attractoria. è quibus etiam sanguis calid
in alimentum futuri foetus iis diebus deriuatur: n
que enim sinistra partes utpote aliosæ ac frig
sanguinisque inopes, statim à purgatis mensibus
liquid conferre possunt: sed serius, ac parcius sa
guis depromitur à sinistra partis venis, quas emu
gentes vocant, quæ splenem, reneque sinistram

*Auicenna con-
siliū in conce-
ptione molien-
do.*

*Auicenna sen-
tentia explica-
ta.*

*Vena emulgen-
tes qua.*

ceptant, sic vt post quintum demum diem, vsque
 octauum ex illis aliquid sanguinis confluat, quo
 salendus est, ita cum illæ partes vires suas ob-
 censentque dextræ, ex situ loci atque alimenti
 di ratione scemella effingitur, post octauum diē
 partes rursus conferendi sanguinis munus
 sumunt, atque ex illis denuo scaturire sanguis
 bit masculo saginando. Post hoc dierum curricu-
 lum, quoniam ex omni parte impromiscue sanguis
 struus erumpit, ac vulua ex frigidi humoris af-
 plus satis vda efficitur, semenque neutri parti
 ciatur, sed in media vteri capacitare fluctuat,
 mophroditum confusa inter se semina molun-
 qui conceptus modo ex dextro, modo sinistro si-
 res formamque accipit, atque viriusque opera-
 at. Hinc Androgyni nobis emergunt, seu Hermo-
 oditi. Quæ vox à Mercurio ac Venere appellatio-
 sortita est. Nonnunquam vitiosus hic infamisq;
 ceptus ex indecoro concubitu constat, cum
 ter vsum ac commoditatem exercenda Veneris
 pinus, mulier prona decumbit, magno plerunq;
 tudinis dispendio, ut qui ex inuerso illo decubi-
 berniosi efficiantur, præsertim cum distento op-
 toque cibus corpore inusitata hac inconcessa ve-
 re vtiuntur.

*Quid Hermo-
 phroditos gi-
 gnat.*

*Enormis concu-
 bitus detestan-
 dus.*

*excremento menstruo factus alatur, & an adolescentula
 concipere possint priusquam menses profluxerint.*

CAP. X.

Concubitus admittere nonnullas duodecimo ætatis anno, multis non sine maximo naturæ in-
 modo ac valetudinis dispendio, vnde uigesimo
 profluere menses, quotidiana experimēta com-
 obant, itaq; sciscitantur plerique, an cum matura
 aptaq; viro mulier, mensibus nondū profluentib;
 ceptui sit idonea: Multi in ea hærent sententia,
 id fieri posse negent, nec concipere nisi à mensuum

*Fluxus mensis
 ostendit conce-
 ptionis argu-
 menta.*

*Simile à floren-
tibus arbutis.*

*Mensibus defi-
nentibus definit
fœcunditas.*

*Menstrui pro-
fluuium in quē
vsum.*

Satyr. 6.

*Leuit. 18. &
30.*

profluuium qui mihi veritati consentanea dicere
dentur. Cum enim adminicula defint, quæ conce-
adiquant, atque humore, quo fœtus alendus est, de-
rus sit destitutus: qui fieri posset, ut conceptus pe-
ciatur? Matronæ autem nostrates, præsertim quæ
stetricandi munus obeunt, ab arboribus sumta si-
litudine sic ratiocinantur. Quomodo enim si
stirpi fructus denegatur, quæ noster solum produ-
nullaque arbor sterilis, quæ florescit, omnis vero
bor infœcunda, quæ floribus spoliata est: Sic ad op-
scentulæ quibus non efflorescunt menses, non im-
plentur, nec vterus concepto semine in fructum e-
tumesceat, aut protuberet. Proiectioribus autem
risper inesse propagandæ sobolis facultatem, vires
fœtificandi insitas, dum menses profluunt. Quo-
nim huius excrementi confluuium homini gerendi
materiam suppeditet, maris semine, coagali ferme-
tique more, hoc in sese conglomerante, sit, ut nec a-
te humoris illius effluxum nec cum fluere desit, mul-
lier possit concipere: nimirum nutrimento, quo fo-
tus alitur atque augetur, destituta. Ceterum hic al-
laboritur questio: sit ne menstruum vile excremen-
tum a ceteroque foetu accommodum; an fœda tan-
tam illius, quæ dato tempore certisque periodi-
ce sentina exhauriatur. Scio equidem ita videri Pli-
nio, ac plerisque aliis, qui menstruum vilius modis
attribuunt, idque exaggerant in immensum ac miris
modis hoc virus exagitant. Sic Iuuenalis arrepto
hinc infestandi argumento, viros in mulieris vuluam
conferat, illudque tota Satyra agit ex prolesso, ut cō-
cepta illarum despicientia, nunquam se alligari con-
iugio patiantur. Non equidem quam sordida res sit
mentuum proluuium, & quas noxas inferat supra legi-
timum tempus cohabitæ huiusmodi sentina, magna
que ratione ex Dei præscripto inhibuisse Moysen, ne
vir mulieri cogrediat talis vligine coinquinatæ. Sic
&

norroros, hoc est, sanguinis profluuium obno-
pollutosque ex hominum consortio ablegat, *Deuter. 23.*
urique præcipit. Similiter Esaias, quo extremas
neque abominandas sordes indicaret: Omnes,
it, iustitia nostra tanquam pannus menstrui il-
e, inguinisque tabe ac lanie contaminatus. *Quæ Menstruatis*
t si vera esse constet, idque legislator ex supre- *abstinendum.*
uminis consulto, rectissime præscripserit, ne
n foedo congressu inquinari, aut quicquam labis
ontagij contrahere contingat: non conuincunt
en superuacaneam esse huius humoris scaturi-
m, nec quicquam ad foetus nutritionem adfer-
omenti: cum Hippocrates professionis medicæ
itor, cuiusque affectator Galenus, multis locis
icentur, sanguine menstruo foetum ali, eiusque
enis defluxu infantem incrementa suscipere.
Galenus: Sanguis, inquit, semenque genitale, ge- *De tuenda va-*
tionis nostræ primordia existuat, quæ ex ipsis *letudine.*
cipiis tanquam radice oriuntur. Sanguis ceu
eries quædam apta concinnaque, & artifice ad
uis sequax: Semen opificis rationem obtinens.
us in commentariis Aphorismorum: Sanguis *Lib. I. Aphor.*
ltruus alterum generationis nostræ principi- *14.*
natura humidum est. Huc spectat Aphorismus
poerans: Mulieri vitæ cum gestanti si purgatio-
ant imp-ibile, foetum esse sanum. Subdi-
e enim illi sanus, qui alimenti ratione a toto
o in vitam dirigitur. Si igitur profluentes
es vitæ infanti eripiant, illumque alimento
rantes, necesse est, ut quando conibentur ac
stant, proficiat, totoque gestationis tempore
imenta suppleant. Quod si nihil conferant,
ex his quæquam assumatur in foetum nutritio
quid certo causa est, quod grauis ac lactanti-
inoffense citiusque vltimè incommodum men-
substant? Cuius non alia adferri ratio potest,

*Lacte made-
scunt ubera, v-
bi menses sub-
sistunt.*

Dilemma au-
floru de men-
struo profusio.

Hist. anim.

De vul. se.

quam quod in lactis vbertatem absumatur, vel al-
do foetui sic vsui. Quo autem hæc quæstio plenius
plicari possit, Dilemma hoc subiiciam. Si mens-
nihil conferunt ad foetus alimentum, concipere m-
lires possunt, etiam si illa non profluant, cum na-
ra ex venis sanguinem possit elicere in foetus alim-
niam. Si vero conferunt, atque alendo fouendoq;
fanti sunt adiumento: concipere non possunt, nisi
fluant. Aristoteles autem diserte hunc modum
soluit: Conceptus, inquit, mulierum a profusio m-
struorum sua natura coniungit, & quæ his carent,
rile: magna ex parte existunt. Verum fieri potest
aliquæ etiam sine eorum profusio concipiant, vi-
licet quibus tantum humoris in utero colligitur, qua-
tum cessare solet, is quæ purgantur. Siquidem non
nullis in utero humor inheret, sed non tantus, ut
rumpat ac foras profluat, qui tamen sufficere pos-
ad nutriendum foetum. Plex quoque etiam duas men-
profluant, imprægnantur, postea concipere neque-
unt, quibus vulua statim à purgatione comprimuntur,
nec amplius dehiscunt loci. Id ipsum Galenus dil-
cide his verbis explanat: Vasa vuluæ, quæ in parte
internam penetrant, ex quibus menses profluunt,
cum mulier concepta est, ora apertunt. Concepti-
nis vero tempus est inceptis iam mensibus, vel præ-
pue cessantibus. Quamquam enim reliquo etiã pu-
gationis tempore aperta hæc ora sunt, non tamen o-
cipere yllam modo mulier potest, cum semen neque
in utero contineri, sed ab influentis sanguinis cop-
eluat. At desinentibus, vel incipientibus me-
struis, & ora aperta sunt, & menstruum non confe-
tim, sed paucum ac sensim effluit, quasi humore qu-
dam solido insudante, quo uterus madescit: unde e-
ficatur, ut ad asperitatem vuluæ semen adhæreat, si-
tisque alimenti & sanguinis confluentis stillicid-
consequatur. Ante enim quam menses se proferun-

cone

ceptus ob id fieri nequit, quia alimēto caret, nec
 en adhærescit: nā eo tempore oclusis vasis vul-
 uis relinquitur, semen propter lauorem ac vi-
 um politie defuit, nec vniri potest ac coalescere:
 era liquidē ac scabra magis, quā extēsa ad coale-
 idum ac ferruminandum sunt idonea. Hinc scor-
 qua crebrius se viris subiiciunt, atque identidem
 agitari patiuntur, non concipiunt. Quo spectat
 Hippocratis sententia: Quæ humidos habent v-
 os, non concipiunt: exstinguitur enim in his ge-
 ara, vt plantarum semina in palustri atque vligi-
 o loco. Similiter, quæ siccos aridosq; habent vte-
 pugnendis quoq; prolibus sunt inhabiles. Necesse
 n. locos sanguine modico madescere, ac men-
 stillicidio subinde irrigari. Quā firmis autem ra-
 nibus nitantur, quamq; validis argumentis opi-
 nē suā fulciant, qui menstruis ad foetus nutritio-
 vilam vim inesse negant: non discutio. Constitute
 ane illis opinionis suæ ratio: ego numquā in ani-
 induxero, inutilem esse hunc humorē, nec quic-
 prodesse ad foetus generationem. Cum enim o-
 nibus ex æquo, quæ inculcata valetudine vtuntur,
 eo tempore menses decurrunt, quid aliud statui
 est, quam in vsum aliquem depromi hunc humo-
 nec veneni naturam obtinere, nisi vltra legitimū
 pus in corpore relideat, aut ex morbo, aliove vi-
 cohibeatur. Sic in plethoricis, hoc est, qui pleni-
 lini humorumque redundantia obnoxii sunt sin-
 us etiā sanguis, nisi perspiretur, putrescit ac syn-
 non inducit, febresque alias contagio affines, in
 libus exanthemata multa; papularum, ac vario-
 u genera in extrema corporis parte erumpunt. Sic
 lemus ades diu oclusas, flatibus ventisque minus
 positas graueolentiam, situmq; contrahere. Cum
 tur menstruum sit ex terio redundantis sangui-
 , qui ob sexus imbecillitatem nec calore conco-

*Cur scorta non
concipiunt.*

Lib. 5. Aphor.

62.

*Continua fe-
bres.*

*Simile ab ad-
bus occlesse.*

D

qui, nec exercitio discuti quest ac dissipari: necessarium
est illud ex Lunari concitatione atque impulsu,
tempore erumpere, eiussq; defluxu corpus expurgari,
vel si sibi contingat ac cohiberi, corruptelam inducere,
viresque naturā ascescere. Quod ipsum non fit
nutrientibus, vel pręgnantibus, magno argumen-
tum humorem illum oportuno tempore vsui esse al-
doque factui non inuile, non enim qui vtero d
inharens computrescit, sed qui a conceptu ex ve
distillat in vterum, totoque gestationis tempore
menta subministrat. Quo fit, vt si lori debilecant
menles profundi contingat, infans aut non sit vitalis
aut valetudinarius existat.

*Animam non à parentibus profeminari, sed infundi diuinitas
manu q; interitus ac corruptela esse expertem: tum quoto
stationis die inducatur.*

CAP. XI.

Nulla re magis accenditur atque inflammatur
amorem, ac venerationem opificis humanus
nimus, nulla re propius sibi innotescit, quam cum
intimæ explorat, mentisque præstantiam fixius co-
templatur: hac v. ratione efficitur, vt homo in Deum
mentē erigat, atq; in illius notitiā perducatur, calo-
risq; sordib; ac vitiorū cœno meminisse incipiat se
diuinitatis esse consortē. Nec sane exigui momenti
est aut oscitanter, lenique ac suspensa, vt aiunt, ma-
transigenda, q; homo ab opifice spiraculum vitæ ac-
ceperit, atq; ad imaginem, Deiq; similitudinē sit con-
formatus. Cuius maneris dignitatē ac prerogatiua
nemo in figura formaq; corporis sitā existimet, sed in
parte hominis interna, hoc est, in anima rationali co-
stitutam; que cum sit spiritus ætherius, aut substantia
incorporea ex diuinæ mentis archetypo deprompta
hoc homini præstat, vt Deo sit similis, diuinæque es-
sentie particeps. Corpus autē quoniā ex confectione
materie massaq; terrea confluuit opifex, mortale &
caducum

*Quæ menstrua
venerata.*

*Qua ratione
mens in Deum
erigatur.*

*Homo Dei
imago.*

uen pro tempore se sustinuit: Animam vero cum
 suoque inspiratu nobis indidit, interitus, omnisque
 ruptela immunem esse voluit, atque expertem.
 eundem cum imago Deique essentia sit æterna, at-
 anima ex illa dimanauerit, necesse est per æniter
 subsistere, eandemque cum sua origine naturam
 iri, hoc est, esse immortalem, atque eternitati desti-
 nam. Et quamquam non nihil labefactata sit animæ
 minusque expresse refert architecti imaginem,
 tamen prorsus extincta est, cum vulnus manu
 illi inflictum Seruatoris munificentia sit ob-
 tum, eiusque virtute restaurata omnia, quæ pri-
 hominis vitio collapsa erant, ac fœde deformata.
 od si quis huius diuini muneris vires experiri,
 que excellentiam spectandam sibi exhiberi ve-
 in se ipse descendat, suamque mentem in consiliū
 hibeat, ac sedulo excutiat; profecto inueniet exi-
 as amplissimasque dotes atque egregia ornamen-
 quibus cuiusque mens astatim est instructa: Ratio-
 m, intelligentiam, iudicium, delectumque rerum,
 eniagilitatem, memoriam, tum pleraque alia
 e euidenter euincunt præstantiorem esse animā,
 am ut corporea censeri debeat, aut corruptioni
 noxia. Hæc vna est, quæ corpus viuificat, regit ac
 oderatur, illudque variis actionibus instruit, mul-
 que munis exercet. Quo fit ut ex multiplici effe-
 diuersisque operationibus varias appellationes
 rriatur. Siquidem, ut Augustinus ait, cum corpus a-
 nat vitæque imbuir, Anima dicitur: dum vult, Ani-
 us: dum scientia ornata est, ac iudicandi peri-
 m exercet, Mens: dum recolit ac reminiscitur,
 emoria: dum ratiocinatur, ac singula discernit,
 atio: dum contemplationi insistit, Spiritus: dum
 tiendi vim obtinet, Sensus: Quæ omnia animæ
 ficia sunt, quibus potentiam suam declarat, suas
 ue actiones exsequitur. Hæc in celsissima parte

*Deus collapsa
 natura instau-
 rator.*

*Anima dotes
 & ornamenta.*

*Mentis vis &
 præstantia.*

*De spiritu &
 anima, cap. 4.*

Mentis sedes.

*Mens atque a-
nima incorpo-
rea.*

*Inepta anima-
rum transmu-
tatio.*

*Tertulliani
falsum dictū.*

*Anima ratio-
nalem quā-
do homo concipi-*

corporis colloata, cœloq; proxima vim suam in
liquas partes efficaciter diffundit. Nō est illa dem
sa in sanguine, non à progenitoribus aut facultate
animali destinata, sed ab omni materis concretio
omniq; labe corporea aliena, recens: Deo creat
pificio suo iam confirmato infunditur, non mut
tūta, aut aliunde adscita, ut statuūt Pythagorei Dr
dx, qui absurdam quandam *μετεμψυχωση*, hoc
transanimationē induxerunt, qua persuadere con
sunt, animas à morte alterius in aliena corpora
migrare, nō hominum modo, sed pecudum etiam
belluarum: Quod sic expressit Ouid. *Metamorph.*

Morte carent animæ semperq; priore relicta

Sede, nouis habitant domibus, viuuntq; receptæ.

Omnia mutantur nihil interit, errat & illinc,

Hac venit hinc illuc, & quolibet occupat artus

Spiritus, eque feris humana in corpora transit;

in q; feræ nostræ, nec tempore deperit ullæ.

Hinc superstitionis huius affectatores esum carniū
tibi interdixerunt, nefas arbitrati ex vllō animant
genere quicq; degustare, ne, ut festiuius ac salse Te
rullianus, bubulā de aliquo proauo quisquā obson
Que persuasio Christianæ professionis hominib;
ptorius reicienda, cū Orthodoxi certo statuunt, s
cuique animā attribui, tamq; immo demū infundi, c
fœtus omnibus suis membris articulisq; fuerit del
neatus, quod fere quinto ac quadragesimo à conce
ptu die fieri assolet, præsertim marib; vbi nouo mē
lacis huius auspicia sunt accepturi. Fœminis siquid
quarū naturā magis flaccida, ad quinquagesimū die
formationis tempus porrigitur. Et quamquam no
omnino certo fixoq; dierum numero hæc terminat
possint. Hippocrates tamen exactissime ad calculu
reuocauit, quo tempore infantis effigies formaq; ab
soluitur, quo motū accipit, quo natiuitatē consequi
tur. In libris siquidem de natura fœtus: si matrem, n

quit

t, trigesimo die perfici contingat, motum accipit *Quoto dierum*
 ageſimo, menſeq; ſeptimo in lucem prodiſt. Quod *numero ſætus*
 quinto & trigefimo die formam acceperit, motu *abſoluitur.*
 itur ſeptuageſimo, menſeq; octauo naſcendi pri-
 dia accipit. Si vero die quadrageſimo quinto le-
 mam formã adeptus fuerit, nonageſimo die mo-
 ur, ac nono menſe natiuitatem conſequitur. Ex
 o dierum menſiumq; decurſu ac ſerie, liquido ap-
 et formationis diem duplicatum motus diem cõ-
 uere, motionis vero triplicatum, naſcẽdi tempus
 nmonſtrare. Verbi cauſa, vbi trigefimus quintus
 nam perficit, is duplicatus, diem motus ſeptua-
 imũ conſtituit, qui rurfus triplicatus bis centum
 osq; dies ſeu ſeptem menſes conficit, ſi cuiq; mē-
 igitinta dierum numerum aſſignes. Pari modo de
 quis ratiocinandum. Cæterum cum fœmina tar- *Fœmella tar-*
 ſus perſiciatur, ſitq; eius geſtatio productior, paulo *dus maſculo*
 nerſius ſubducitur ratio. Illa ſiquidem trigefimo *perſicitur.*
 tertio die formata, motũ accipit ſeptuageſimo, men-
 que ſeptimo naſcitur. Cum vero quadrageſimo à
 conceptu die illã formari contingit, octogeſimo mo-
 ponitur, atq; octauo menſe in lucem producitur.
 od ſi quinto ſupra quadrageſimum die confor-
 etur, motum accipit nonageſimo, menſeq; nono
 uptionem molitur: porro cui quinquageſimo die
 rma abſoluitur, centefimo moueri incipit, ac deci-
 o menſe eluſtatur, lucisq; beneficio perfruitur.
 ac prolixius à me enarrata ſunt, quo quiſque intel-
 at animam rationalem tum demum infundi, cum
 etus abſolutã formã ſit adeptus, ſuisq; lineamentis
 acte diſtinctus. Neque n. anima primo menſe for-
 ationi fœtus inſiſtit, ſed facultas vteri, ac vitalis vis
 minis magna ſolertia operi elaborando incumbit, *Rudimenta hu-*
 ſenſim ad diſtincta membra, exactãque formam *mana forma-*
 touchunt. Primis ſiquidem ſex diebus in oui ſpe- *tionis.*
 em ſemina conglobantur, lactisq; cremorem re-

ferunt, ac fibræ quædam tenuissimo contextu telis
 ranearum non abfimiles producuntur; deinde sub
 sequentibus nouē diebus sanguinem & spiritū subri
 nistrant: acetabula ac venæ umbilicales, ex quo p
 mū effigiantur membra organica, quæq; nutriti
 sunt accommoda, vrpote hepar, cor, splen, pulmon
 cerebrum, quæ à primo conceptus momento ad
 eimum octauū perficiuntur: postmodū ad quartū
 quadragesimum diē ceteræ partes cōformantur, si
 rusq; vitalis esse ac sentire incipit, licet ob imbeci
 litatē aut non moueatur, aut tanta debilitate, vt
 stās id sentire nequeat. Hoc itaq; tēpore anima
 rationalis uterū subire creditur, ac naturales facul
 tes seu potentias sua vi imbueret, totūq; opificiū pe
 ficere. Quod ipsum Augustinus Moysis testimonio
 cōprobat: si quis, inq; percusserit mulierem uteru
 gerentem, & abortierit, si foetus format⁹ fuerit, d
 animam pro anima: Si vero informat⁹ fuerit, ma
 ctetur pecunia. Quo cōvincit animā nō inesse foeti
 nec hominis nome pmereri, nisi omnib. lineamen
 tis sit cōsummat⁹ exactamq; formam consequutu
 Cum itaq; iam formato corpore inseratur, non est
 quisq; existimet in conceptu illā cum semine deriu
 ri. Siquidem si semini rationalis anima, q̄ perenniter
 subsistit inesset, aut cum illo p̄sueret, multæ, vt ill
 ait, quotidiano effluxu seminis animæ evanescerent
 Quamobrem nō ex Adamo aut progenitoribus ill
 propagatam credi par est; sed singulis uolentis crea
 ri infundiq; diuinitus. Quod hoc dicto stabiliri pos
 se video: Pater meus adhuc usq; temporis operatur, &
 ego operor. Quo subiudicat Deum Opt. Max. & ill
 æqualem eiusdemq; essentia filium creandis confer
 uandisq; hominum animis occupatū, illisque produ
 cendis intentum, quibus quodq; animal subsistit, vi
 tamq; propagat ac ruerit. Quo spectat illud Psalmo
 graphi: Homines & iumenta saluat Dominus, hoc
 ck,

*Quaest. 32.
 Exod. 20.*

Ioan. 5.

Psalm. 35.

animalia quæ sustentat Deus, suaque vbertate pacificat. Qui cum vnice erga genus humanum cunctis peculiari munere ac dotibus hoc opificiū tribuit. Aliam ratio hominum, quæ belluarum, longiorum illorum conditio præstantior. Siquidem homini rationem mentemque indidit, & quæ reliquis animalibus negatâ in conditoris agnitionem perduxit, quæ diuinitate afflauit. Quam munificentiam cum nosceret Iob, ipse inquit, docet nos supra iumenta & supra volucres aëreas erudit nos quo indicat mines præstare ceteris animantibus ac Deum suas res ac munera illis cumulatus impressisse. Hæc quoque singula i donatiuo, summi quoque principis munere honorario sunt destituti, inelaborati, imperfectique, effluxus denique præmaturi, abortusque præpoterunt, ac præter humanam speciem enormiter monstri. Quorum nonnulla licet palpitent, illisque vitale quiddam inesse videatur, non tamen ab anima rationali id consequuntur, sed à facultate formatrice, ac spiritus gignitiuo, quæ semini ac sanguini menstruato inest. Hæc enim primis quadraginta diebus conceptum animæ ac vegetat, formamque hominis emoluntur. Hæc quoque reliquæ animæ spiritus vitalem reliquasque animæ potentias, vegetantem & sentientem quas seminis facultate sanguinisque effluxu consequuntur, atque illis in utero augetur, illorumque beneficio nutriuntur. Quo spectat illud Levitici: Anima omnis carnis in sanguine eius est. Vita liquidè atque animantis cuiusque spiritus in sanguine subsistit, eoque nutritur ac fouetur, ut clychni flamma affuso oleo. Quam animæ vim ut optime nouit Galenus, ita ingenue ignorare se fateatur, Animæ rationalis substantia quænam sit, indeque profecta. Qui si meliori philosophia fuisset instructus, nihil addubitasset pronuntiare Animam diuinæ mentis esse scintillam, ac spiraculum quod hominem à beluis discernit, atque immortalitati astringit: propriam autem

David locus explicatur.

Iob. 38.

Embryo primis mensibus hominis nomen promeretur.

Leuit. 17.

Anima quid.

*Anima singu-
laris diversa.*

singulis animam insitam, ac suo cuique corpori peculiararem, cum multa demonstrent, cum maxime in hominum moribus, ingeniis, iudiciis opinionibus, effectibusque dissimilitudo & disparitas indicare mihi videntur. Siquidem quot homines, tot sententia; & quod Horatius ait:

*Lib. 2. Sermo-
num.*

Millia quot capitum veniunt totidem studiorum.

Satyr. 1.

Mille hominum species & rerum discolor usus:

Pers. Sat. 5.

Velle suum cuique est, nec volo vivatur uno.

Psal. 32.

Quæ non aliunde mihi provenire videntur, quàm ex diversæ conditionis animis, ac multiplici cordis varietate & discrimine. Finxit enim Deus sigillatim, ut ait David, corda mentesque hominum, ac suam cuique indolem attribuit, suarumque naturarum ac conditionis animarum consignavit. Hinc Salomon sibi plaudit & gratulatur quod animum felicem sortitus sit, corpusque incontaminatum, animæ moribus congruens & accommodum.

Sap. 3.

Quæ autem in parte collocetur anima, quæ & sedem occupet, multi veterum inquisitionem vocant. Philosophi cordis medullam illi assignant. Quod designare videtur sapiens, cum inquit: Omni cura custodiendum, quoniam ex ipso vita procedit. At Medici quæ exactius naturæ opera sunt perscrutati in cerebro illam constituunt, ex quo omnes sensus ac facultates animæ, omnesque actiones procedunt. Huius tamē vis

Proverb. 4.

Anima domicilium,

per singulas corporis partes diffusâ, omnia membra calore fouet ac vivificat, suisque viribus instruit. Cor vero tanquam vitæ fontem peculiari vi imbuit per arterias

*Vera apople-
tica.*

seu soporarias iugulum perreptantes, quibus præcisus sterile sunt homines, vel oppletis apoplexia sentiuntur. necesse est enim vias esse quasdam atque arteriarum venarumque decursus per quos humores spiritusque cum animales et imm vitales, utroque

*Simile à calen-
ti foco.*

interque possint commiscere, ac calorem nativum ab anima concipere. Veniunt rectilineum quomlibet spatiosum luculento gurgite calescit, ac cornaculum hypocausti halitu

litu ac tempore quaquauerſum impletur, ita corpus
 ſuas vires vndiq. diſſuſas efficaciter percipit, ſuas
 operationes illius munere exercet. Anima ſiqui-
 dem licet vni loco affixa prædicetur, vim tamẽ ſuam
 longe lateq. diſſundit, atque in qualibet parte corpo-
 ris proſert ſuaque officia cuiq. membro diſtribuit.
 Oculi, aures, nares, lingua, pedũ, manuumq. arti-
 culi animi ſunt instrumenta, quorum miniſterio uti-
 tur. Quod ſi instrumenta & quæ illi inſerviunt orga-
 vel vitia ſunt, vel inepta, vel impedita minus ex-
 re animæ munia perficiuntur. Quod in fatuis, ſeni-
 lis, infantibus, quiq. emoræ mentis exiſtunt, eue-
 re perſpicimus, in quorum nonnullis vel ſerius ſe-
 cultates animæ proſerunt, vel prorſus exſtinguun-
 tur. Ut n. ignis cineribus obductus non emicat, ac ſol
 inſa atraque nube obiecta minus lucis exhibet: ita
 anima humidæ aut vitioſæ materiæ immerſa caliginẽ
 quandam concepit, quæ menti offuſa rationis lumen
 cuſcat. Et quamquam in ætate puerili minus illa e-
 ſceat, quam in adulta, non eſt tamen q̃ quiſquam
 dubitet illi ſuam ineſſe infantiam, ac ſenſim incre-
 menta ſumere, acceſſuq; ætatis augeſcere, tum mor-
 ſenioque imminui. Cum ſua vi, ſuiſque dotibus
 ipſo vitæ primordio maneat inſtructa: Nec enim
 a ipſius ſubſtantia aliquid detrimenti accipit, ſed
 ſtrument atque organi ineptitudo efficit, quo mi-
 ſ functions ſuas obeat, ſuaque munia exſequatur.
 us de re ſequenti capite fuſius tractare inſtitui, quo
 rporis animæq; facultates plenius innotefcant, &
 am inter ſe conſentiant, mutuiſque morbis affici-
 ntur cuique pateat.

*anima, tametſi ſit incorporea, nec ex concretione materia, aut
 elementis conſtet: affectibus tamen expoſita eſt ſuiſq; ſentit
 perturbationes & paſſiones, quæ in corpus redundant.*

CAP. XII.

¶ Vm anima ſuas functions & munia per corpus

D 5

*Membra ani-
 mi instrumen-
 ta.*

*Simile à ſopi-
 to igne.*

*In pueris ani-
 ma imperfecta
 instrumenti ra-
 tione.*

*Simile à testu-
dine & cochlea.*

obeat atque exsequatur, idq; domicilium circumf-
rat, ut affixam testam cochlea fieri magna ex parte
soler, ut affectu corpore animâ quoq; afficiatur. ne-
quidem affectu primario, ut plerisque visum est, se-
per consensum ac legē consortii. Tanta est enim in-
sympathia, eaque affinitas & cognatio, ut vitia quæ-
dam virtutesque animi in corpus, & corporis in ani-
mum dimanent, ac transfundantur. Si quidem cum
anima corporeis organis utatur, q̃ multifariis noxiis
humoribus vel affici contingit, vel vitiat, sit ut cor-
ruptis vitiatisque instrumentis, vel etiam impeditis
nequeat illa pro dignitate vim suam explicare,

*Horat. Sermon.
lib. 1.*

sic corpus onustum

Extremum vitium animum quoque prægruat vna.

Atque affigit humo diuina partem aulam aure.

Sap 9.

Quod cum Sapienti quoque Hebræo ante Horatium
esset perspectum: Corpus, inquit, corruptioni obno-
xium adgrauat animam ac terrenum domicilium
mentem deprimat, obruitq; sensum multa meditan-
tem. Et quamquam animæ substantia nihil vitii, nihil
que labis aut contagii ex concretione corporis con-
trahere creditur, ut tamen solis radiis officit, tene-
brasque offundit densa nubes, utque oculis obiecto
varii coloris vitro aliter quam re vera existit, omnia
apparent, nimirum exerulea, flaua, viridantia, cyanea,
rubentia; ita lumen rationis offuscat, mentemque
obnubilat corporis intemperies efficitque ut animæ
actiones deterius perficiantur. Sic ebrii ac deliri ge-
mina conspectare se credunt, cum vnica res sit obuia.
Sic melancholici absurda imaginantur, sibi que so-
mnia fingunt. Cholericis irascitur ac temere ex-an-
desunt, crebro scilicet humoris noxi fuligine oppres-
so. Quas autem iscturas quæve incommoda meri in-
ferant humores corporis præter leuiusculos aliquot
formidandi morbi declarant Lethargus, apoplexia;
paralysis, spasmus, mania, phrenitis, epilepsia, qui
tam

*Simile à splen-
dore Solis.*

*Simile à variis
coloris conspi-
cuis.*

*Humores men-
ti infesti.*

valide omnes cū corporis tum animæ vires con-
sunt, vt homo torsus sibi excidat, omnisq; vis men-
toris obruatur. Animus itidem si qua labe deti-
tur, atque vel odii, vel iræ zelotypiæ, æmulationis,
vidiæ, obtestationis veneno sit imbutus, corpus
que in mutuum discrimen pertrahit, parique
lo inuoluit. Ne commemorem interim reliquas
mæ cupiditates: quarum impotentissima cogita-
nes somnos aliaque per quietem visa perturbant.
hil enim, teste Fabio, tam occupatum, tam mul-
me, tam inquietum, tot denique ac tam variis af-
fibus concilium ac laceratum, quam mala mens,
eo vt nec valetudini, nec honestis vllis artibus va-
re aut liceat, aut libeat. Quippe quibus nō somnus
delassatis placidissima, non quæ ægroto, mœren-
ue animo Medicus, oratio, non cibus denique aut
tus qui corpus alit ac vegetat, suavis est. Quæ enim
esse possit animi tranquillitas, quæ mentis securi-
& constantia?

Lib. 1. cap. 7.

*Mala mens in-
quietat.*

*quorū diti conscia facti,
Mens habet attonitor, & surdo verbera cedit.
Occultum quatiente animo tortore flagellum,
Pœna etenim vehemens, ac multo sauior illis,
Quas vel Caridam graui inuenit, aut Radamanthus.
Nocte dieq; sum gestare in pectore restam.*

*Iuuenal. Satyr.
14.*

no spectat illud Esaiæ: Impii cor tanquam mare æ-
uat, cuius fluctus redundant in lutum, & conculca-
onem: nulla siquidem pax nec vnquam pacata mēs
apiis, dicit Dominus Cum mala mens sæpe lata ex-
lat, secuta nunquam. Hæ autem affectiones ani-
orum tam sunt violentæ ac feroces, tantaque in-
ferendis malis sauitiæ, vt quæ menti latentior in-
erent, etiam foris se proferant, suisque se indicijs
odant. Et quemadmodum animi puritas, mentis-
ue integritas in oculis, in vultu, colore, lineamen-
elucet, totoque se habitu ostendat, ita animus

Cap. 17.

*Vultus animi
index.*

Cap. 3.

Esaiæ locus explicatus.

Eccles. 8.

Proverb. 17.

Diogenis sententia de iuuenis pallido.

Proverb. 14.

Amantes pallescunt.

In prologo de virtute Christi.

Corpus animi instrumentum.

funestus vitiisq; oblitus se palā exerit ac foras erumpit. Quod Esaias indicat, cum inquit: Agnitio vultus eorum responderet eis, hoc est, species externusq; corporis habitus improbos illos esse arguit ac sceleratos, nec nisi fraudes, imposturas, insidias, seditiones omniaq; hostilia meditari. Cui consonat illa Salomonis sententia: Stulterum oculi pallim oberrant: In facie prudentis lucet sapientia, vultus siquidem hominis est certissimus mentis index quæque in abdito intimoque animi recessu delitescant, in apertum profert. Sic Catilinae, ut Salustius ait, color exsanguis, foedi oculi, citus modo, modo tardus incessus, profusus in facie, vultusq; vecordia inerat: animus impudens hominibusque infestus, nec quietibus sedari, ne vigilis potuit: ita conscientia mentem anxietate & formidine exagitabat. Nec enim vllum quamlibet leue aut exile animi vitium est, quin in externo habitu certa argumenta exhibeat. Siquidem odium, iram, metus, exardescencia, tristitia, amor, inuidia, proditio; furandi, ac prandandi studium in vultu relucens ac foris primaq; fronte se proferunt. Sic Diogenes aliquando conspicatus exsanguisq; colore iuuenem, aut amare illū, aut invidere pronuntiavit: Invidiam enim cum aliena virtute discutiunt, contabescunt, ac medullarum, ossiumque putredinem concipiunt. Aliam quendam cum ex amore pallescere videret: in proprio quidem corpore mortuum illum distabat, vivere autem in alieno. Quæ commonstrant vitia vtriusque partis vtro citroq; commutare, atque alterā alterius incommodo affici, mutuisq; malis infestari. Cyprianus autem corpus extra culpam vindicat, nec sustinet illi quicquam impingi. Quotquot enim in homine pullulāt vitia, animæ imputat, quæ sola sentit, vivit & movetur. Corpore vero sic animam viasserit, ut fabrum malleo vel ineude, in quo format omnium turpitudinum, idola, fingitque quælibet cupi-

verbi peditatum simulaera. Neq; enim, vt is statuit caro, *Corpus animæ*
 peccati dictatrix, aut malitiæ inuētrix, nec ipsa co- *vi ad actiones*
 rporatus format, agendaque disponit: sed spiritus est *impellitur.*
 facina, qui per eam quæcumq; affectauerit, peragit.
 Ind vero caro aduersus spiritum, & aduersus carnē
 spiritus contendere dicitur, improprie dictum arbi-
 tratur. Quia solius animæ lis ista est, quæ secum ipsa
 latur, & cum proprio arbitrio litgat. Siquidem de-
 ferri sui veneno mens ebria, corpus contumeliis
 plicat, ac iunctis amplexibus ambo in mortiferas
 uitates delapsi obdormiunt. Quæ tamen si acute
 vero differuntur, paulo tamen assentiri par est,
 corporis molem officere censet animæ actioni-
 bus, illiusque conatibus esse impedimento. Caro si- *Galat. 5.*
 quidem, vt is ait, concupiscit aduersus spiritū, spi-
 ritus autē aduersus carnem, hæc autem inter se mutuo
 uerlantur, vt non quæcumq; vult homo, eadem fa-
 at. Oneri est enim terrestre domicilium animæ il-
 que reuocatur, quo minus concepta mentis per-
 fiat. Et quemadmodum equus calcitrosus sellori *Simile ab equo*
 minus obsequitur, illumque excussisse laborat: ita *calcitroso.*
 corpus animæ ad præclara instiganti obluatur ac
 moram initit, seniperq; ob insitam naturæ prauita-
 em mancipiū hoc refractatum existit ductori suo,
 minusque obsequiosum. Quod Christus Apostolis
 ormitantib; ac somniculosis inculcat, cum inquit:
 spiritus quidem promptus est, caro autem infirma.
 Caro siquidem ad spiritus monita ac vellicationes
 bsurd elcit, minusque expedit iussa eius exequitur.
 enim qui aliquo iter instituit, alacriter quo illi *Simile ab onas-*
 ellinatum est properat: sed plus satis sustineatur *sto baurle.*
 tque oneribus elitellisq; depressus, conuictius pro-
 reditur, ac contra animi votum feri iter absoluit,
 et tamque assequitur: licet anima facina corporis de-
 rauata, sum. a mole sua ad metam contendit, at-
 que agre iter inceptum peragit. Quamobrem non

*Simile à vapi-
do dolio.*

*Anima affe-
ctibus obnoxia.*

Luc. 16.

*Tropi Scriptu-
ra de Dei mem-
bris.*

est quod quisquam existimet corpus omnino otio-
sum, sed naturales corporis facultates & potentie
quique illi inhaerent humores, vel vñ: esse, vel detri-
mento animi actionibus, mutuamque prestare op-
ram: Frustra enim, ac præter metrum corpus cum
anima vel gaudii, vel cruciatus æterni foret particeps
nisi in multis se præberet sociam ac ministrum. Sane
fane corpus animæ vas ac domicilium, sit receptacu-
lum, sit officina, sitque organum aut instrumentum
vel denique hospitium, ex eo tamen aliquid labis cor-
trahit: ut vinum generosum ex lagena obducta sit
olidoq; ac mucido dolio sapore vitiosum. Quod
quicquid est hominis, omnesque eius functiones ani-
mæ attribuendæ: necesse est in illam affectus cedere
ac passionibus obnoxiam, nullaq; in parte, aut salte-
minus culpandum corpus. Augustinus certe non est
omnino animam ab affectibus immunē, huiusmodi
argumentis convincere tenet. Omne quod in æron-
mæru, tristitia, indignatione, vindicta cupiditate af-
ficitur, passibile est: Anima cum voluntatis, votique
composita non sit, suoque desiderio frustratur, dolor
afficitur: Ergo passiva esse convincitur: qui mihi a-
gute ratiocinari videtur. Si enim anima alligata cor-
pori, doloris omnisq; affectionis foret expertis, nullo
apud inferos sentiret cruciatus, nulla tormēta. Quo-
aliter se habere commonstrant Evangelicæ evocatio-
nis series de diuite epulone qui cum flammis cruci-
retur, & suamq; linguam refrigerari cupit, sibi qu-
aliquod doloris lenimen admittit. Quæ figurate &
parabolicos intelligenda, ne quis subtilitatis inco-
poras membrorum vñ ministerio eximiat. Scriptum
liquidem ad caput humanæ mentis se accommoda-
scitisq; appositis verbis, ac petita ex natura rerum
similitudine Dei erga probos favorem ac munificen-
tiam declarat: aduersus impios vero ultionē ac lē-
lerum vindictam. Simili loquendi tropo sacri codice
Dei

indignationem, iram, zelum, gemitus, suspiria,
 nem denique, vultu, oculos, manus, brachia attri-
 unt, quod non alia ratione assequi possit humana
 peccillitas immensam supremi numinis vim, ac po-
 tiam, nisi populari more ea nobis inculcarer. Cū
 que contra scripturæ testimonio animas solutas
 corporibus, ac damnationi destinatas, tormentis affi-
 qui fieri possit vt corpori alligatæ, atque humanis
 rebus impeditæ non eadem perpetiantur? Equidē
 hi periuadeo animas v. pote coelitus delapsas non
 tingui, nec sentire interitum: sed tamen diuexari,
 carnificinam perpeti, mentisque stimulos ac con-
 sentie mortuus persentiscere. Quod ipsum post Esai-
 indicat Christus, cum inquit: Vermis eorum non
 perit, & ignis non exstinguitur: Vt enim caries, vt
 e teredines ac vermiculi lignum, quamlibet du-
 rum erodunt, vt denique ignis in obuia quaque vim
 suam exferit: sic animam conscia mentis stimuli cō-
 diunt, internæque furia: illam vrunt, pungunt, ac
 anant. Cum animus auaritia feruet, vindictæ cu-
 lirate acceditur, ira inflammatur, inuidia tabescit,
 more vrunt, moerore contrahitur: nemo est, opinor,
 si non quiduis paratus sit & facere & pati, quam-
 uis in intimis precordiis subire carnificinam, tan-
 que in abditissimo animi recessu perferre lame-
 ntum. Multo enim sauior longeque atrocior est ani-
 mæ, quam corporis cruciatus ac tortura. Quod inter-
 rogationis sententia quo animo actiores iungeret a-
 leos, sic exprobat Perſius:

*An ne magis Siculi gementur ara insuenci,
 Aut magis auranti pendens laqueatibus ensis,
 Turpiter subter ceruices terunt? immo,
 Iam præcipites, quam si sibi dicat & intue
 Vallat, infelix quod proxima nesciat vxor.*

itaque ratione affligitur, aliter sensu, actuque
 micatur anima, quam corpus dum vapulat, dum

*Deo quæ ratio-
 ne membra at-
 tribuuntur.*

Cap. 66.

Marc. 9.

*Simile à carie-
 so ligno.*

*Animi crucia-
 tus, quam cor-
 poris senior.*

flagris scuticisq; subigitur, dum vulnus accipit, de membra luxantur, dum illi faces ac tormenta adueniunt. Siquidem anima rationalis, utpote spiritus incorporeus, latet: experitur vexationes ac torturas anxietatem, formidinem, zelotypiam, invidentiam, odium, indignationem, mentisque inquietudinem, conscientia remotum. Quos affectus, vel, ut verius dicam perturbationes si diutius animo inhaerere cingat, illasque nec ratione discuti, nec diuino praedio superari, non solum mentem, sed corpus quoq; grauissime discruciant. Itaque alterum alterius legibus tenetur, sibiq; mutuo sunt obstricti. Hoc tamen praerogative, idque honoris ac dignitatis anima obtinet, ut nulla a per se, corpus vero nihil absq; eius vi & agitatione efficere possit. Dupliciter itaq; anima suas facultates perficit: quasdam per organa, nonnullas ab his, nulloq; corporis adminiculo. Sic quæ intellectus ac ratione, mentisque iudicio peraguntur, solius animæ munera sunt. Operationes autem manuales absq; corporis ministerio exequi nequit. Siquidem architecturam, camentariam, pictoriam, plasticam, pigmentariam, artesq; alias in vium hominum excogitatas animo quidem menteque homo concipit, sed manibus ea perficit, atq; instrumenta corpori attributa his accommodat. Ceterum cum anima contemplationi rerum insistit, cum præterita memoria reperit, cum futuro meditatatur, usque præsentia connectit, dum ratiocinatur, dum occulta inuestigat, atque abditas quæq; perquirat ac rimatur, cum in cellas celsiores subducta, in sublime, ut Paulus, arcanorum sit particeps, genina insit, ac a Deo vi vititur, nulloq; corporis eget adumento, nisi ea in actum proferre velit. Tunc enim corpus animæ assistit, ut induit, ut comes & collega, cuius opera ac subsidio suas functiones exsequitur. Quod si a utrior sit vel erior, vel intensior in rem quampiam agitatio, sit ut corpus

Anima multa agit absq; corporis adminiculo.

Anima quando corpori ministerio indiget.

2. Cor. 12.

utpote animarū viribus destitutum elanguescat *Mentis intentio*
 ac de emoriatur. Quod obseruare licet in iis qui in *corpus atte-*
 pestiuis lucubrationibus sunt dediti, aut libris *nuat.*
 inueniuntur et affixi, quibus corpus sensim gracilescit
 ac extenuatur, spiritusque vitales imminuuntur.
 necunquam ergo animum nullum sentire affectum,
 rebusque rebus permoueri censent, sed illa sa mēte,
 concipiente plagas anima, obiecti tantum,
 vitiati ratione affici non admodum veritati
 sententia mihi dicere videntur. Quid enim sibi *Christi pauor*
 angor ille Seruatoris, atque aestuatio; qui con- *omnis argu-*
 supplicii quod subeundum erat atrocitate, im- *mentum.*
 benefici ingratitudine atque obliuione hu-
 quadam imbecillitate in hanc vocem moribun-
 erupit: Tristis est anima mea usque ad mortem: *Matth. 26.*
 veluti patri blandiens deprecatur. Et quan-
 nondū illi insultaret, aut manus inferret inso-
 militaris, tota tamen mente & cogitatione in
 minens periculum defluxus tanto horrore ac tre-
 concussus est, ut affectus sanguineum su-
 expresse, toto corpore confertim atque effu- *Christus in cor-*
 romanantem sic ut utriusque parti acerbitas illa do- *pore & anima*
 sit communicata, atque ex animo in corpus re- *iniciatus fuit.*
 dare ceperit. Nec est, quod quis opinetur in hu-
 modi radio ac pauore animam vitalem ac vege-
 tem, tum spiritus naturales tantum affici, imo
 hominis potior discrimini obicitur, in eamque
 vis mali decumbit quæ tamen originis suæ me-
 vires colligit, ac celesti fulra præsidio, intrepidus
 fractoque animo aduersus pericula sublitens, di-
 solamen accipit. Huiusmodi affectibus etiam
 virginis mens multipliciter agitata est. Illius *Maria dolori-*
 idem cum spiritus tum anima, alias lætitia alias *bus concussa,*
 perfusa est: illud denunciato per Angelum con-
 oru, partuque mirifico, pastorum concursu, ac Ma-
 adoratione: illud, ut à Simeone factitatum erat,

R

*Partes calamitatum
expositæ.*

*Anima licet
incorporea do-
loribus agita-
tur.*

*Rom. vi.
Interesset quid.*

erecto in crucem filio; experta est. Possem equide magnam connectere seriem eorū, qui in maximis calamitatibus constituti, acerbissimum animi vulnus conceperint: exempla suppeditant torvatum exan- na, inter quos Helias, Heliseus, Daud, Hieremi, Moses, Esaias, Ionas, Zacharias, & præter martyrum aliquot myriades, indefessus ille fidei nostræ affec- tor & propugnator Paulus suo agnorhetæ seu rem- neratori Arcennā operā præstiterunt, qui præter co- poris incōmoda, summaq. angustias ac detrimen- animam circumferebant acerrimis doloribus exu- ceratam. Quisq. autem secum ipse expendat, quam obfederit illorum animos angustia, quæ menti inha- serit mceror, quæ trepidatio: cum pulli patria, defec- tui affimum ac cognatorum solatio ludibriis, contum- meliis, flagris expoliti, afflicti, pressi, conculcati, præ- scripti, per loca auiæ atque hominibus inaccessa, ho- stium sæuitiam euitare sunt coacti, suæq. salutis atque incolumitati consulere. Quod si anima, quæ homine à bellis fecernit, omnis affectionis sit expers, nulli- que vel solatiis capitur, vel doloribus afficitur: quid tibi volunt plorabundæ hæ voces? Quare tristis es anima mea, & quare conturbas me? Defecit in salutem tuam anima mea: Renuit consolari anima mea. Rur- sus dum refocillatur, ac Dei fauorē percipit. Introit anima mea in requiem tuam: etenim Dominus benefecit tibi: Benedic anima mea Domino, & omnia quæ intra me sunt aomini sancto eius. Adhæsit ani- ma mea post te, me suscepit dextera tua. Quibus etiam si innumerata congeras, non designari tantum putem naturales animæ facultates & potentias breui inter- ituras: sed illam, quæ rationis, quæque diuinitatis esse particeps, a cuius vi oēs actiones corporis procedunt, omnesq. functiones perficiuntur. Cui parti insita est ab opifice *οὐκ ἴγνωσας*, s. e. conseruandæ exsequen- daque legis naturæ amor & notitia, virtutum vitio- rumque

in q. discrimen. Quæ vis, teste Paulo, hoc efficit et- *Natura instin-*
 in in animis eorum, qui à Deo sunt alieni, vt naturæ *ctus.*
 ctu à malis resiliant ac virtutem amplectantur. Si-
 idem illa animi pars, in qua elucet imago Dei, ac
 profert naturæ integritas, detestatur damnatq. ne-
 iter facta, ac se cupit præstare inculpatam ac im-
 obis moribus, omnique scelere immunem, quan-
 am hæc naturæ vis nonnihil labefactata est & con-
 ta, sic vt quæ mens concepit, voluntas non sincere,
 n promte, non alacriter exsequatur. Huic affinis *Conscientia*
 nscentia, quæ mentem hominis latenter à Deo *quid in mente*
 tigatam arguit atq; accusat, incussoque terrore ac *efficiat.*
 lerum recordatione ante actam vitam detestatur,
 nceptoq; emandatiore vitæ proposito, malorum
 nitentia ducitur. Ita vltrix illa conscientia homi-
 aurem vellicat, ac maleficia iam pridem patrata
 illis obicit, quibus facile conuinci posse video a-
 nam affectibus esse expositam, ac perturbationi-
 s subinde inquietari. Siquidem dulcia percipit &
 ara, ipsaq; dilatat sese, ac gestis rebus prosperis,
 intrahitur aduersis. Nec tantum homines sed men- *Esai. 35.*
 quoq; angelicæ suos quodammodo affectus ob-
 tent, indolescent enim malis hominum, seseque
 ciant, cum hi à probitate ac virtute desciunt,
 antur vero atque exhilarantur, cum improbi se
 frugem conferunt. E contra mali Genii homini- *Mali Genii*
 infesti sunt, illosque mendaciis onerant contu- *hominibus in-*
 liis impetunt, insectantur, odioque parricidalis *festi.*
 sequuntur. Quæ cum in ærias incorporeasq; sub-
 ntias cadunt, qui fieri possit, vt non eadem homi-
 ni animæ percipiant?

*Simas hominum non omni ex parte esse æquales, nec pari
 conditione, ac dignitate, sed aliam alia præstantiorem.*

CAP. XIII.

Vanquam paulo ante nonnulla à me sunt cōme-
 morata, quæ huic argumento congruunt, quæq;

*Inter animas
discrimen.*

hoc paradoxon stabilire possint: opera pretium tamen
facturus videor, si singulari capite hoc thema illu-
strare pergam. Plerique in ea hærent sententia, ut
animas hominum eiusdem esse conditionis, eadem
dignitate ac præstantia existimēt, nec inter sapientem
stolidique aut improbi animam quicquam interest
vllumque statuendum discrimen, sed organi tantum
ratione impediri actiones, ac facultates animæ vitio
se perfici. Ego vero nullo contentionis, aut contradi-
dicendi studio aliter se rem habere mihi persuadeo.
Quamquam enim non ignorem ob morbi sæuitiam
ob capiti inflicto vulnus, ob casum denique & con-
cussionem affecto cerebro mentem obstupescere,
innumq; rerum induci obliuionem: non consequi
tamen omnibus animam esse parem, aut omnino
quod ad iudicandi vim, ad ratiocinandi iudicandi
peritiam attinet æqualem esse sortitos. Neque enim
cuiusque anima quilibet accurate fuerit exculta, quan-
tumuis strenuam operæ adhiberi contingat, artium
disciplinarum, omnisque doctrinæ atque eruditionis
que est capax, pariq; docilitate ac solertia. Cū pler-
que inepti sint, minusq; appositum ad perdiscendas ar-
tes atq; multa Minerva, repugnanteq; natura pler-
que aggrediantur. Ut autem faces & funalia alia ali-
magis splendescunt, lucisq; plus exhibent, utque ignis
ita quæque alia aliis sunt magis vrentia: sic animæ cu-
iusque splendor dissimili ratione elucescit, variaque
proferunt mercurium discrimina. Et quemadmodum
inter Angelicæ ordinis, dignitate, officiis, ministe-
riis inter se differunt q̃ Seraphin, Cherubin, Throni,
Potestates, Virtutes, Archangeli, totaque Geniorum
hierarchia demonstrat: ita in animis hominum dis-
crimen status posse video. In eo autem omnes con-
ueniunt, quod corpus mortale & caducum sunt con-
sequeuti: quod formam humanam nacti, licet non
nihil ferino sint aspectu belluisque affines: quod omni-
nibus

*Simile ab igni-
tis facibus.*

*Inter Angelos
discrimen.*

nibus inditus procreationis ardor: quod iisdem na-
 turalibus legibus tenentur: quod similis illos rationis vis
 visitat: quod animæ essentia, formaque substantiæ a
 eo sit creata: quod immortalitati destinantur, o-
 nesque vno spiritu imbuuntur. Sed quoniam non
 omnes valenter se in omnes exserit vis diuinitatis, nec
 omnes eius muneris sunt: æque capaces, tantique be-
 neficii plerique se præbent indignos, fit vt alia vi atq; *Animarum*
 effectus suas actiones proferant animæ, nec sint in præ- *disparitas.*
 senti rerum statu, cōditione, dignitate, ordine pares,
 et in altera etiam vita futuri æquales, pariq; gloria
 usufrandi. Sic enim Propheta Daniel eius rei nobis *Cap. 12.*
 idem facit: Quotquot in puluere dormiunt, euigila-
 unt, alii in vitam sempiternam, alii in opprobrium,
 dedecus, in pœnam, alii in condemnationem. Qui
 item docti fuerint, fulgebunt quasi splendor firma-
 menti; & qui ad iustitiam erudierint multos, quasi
 stellæ in perpetuas æternitates. Quod discrimen in-
 ter substantias incorporeas Paulum etiam obseruasse
 imperio desumpta ex sideribus similitudine. Vt e-
 nim sidera alia alius sunt illustriora, variaque se exhi-
 bent corporum discrimina: sic magna in animis ho-
 minum differētia, vtque in resurrectione altera alte-
 rius anima futura est magis gloriosa. Constituit an-
 tem Deus (vt Gregor. Nyssenus testatur) secundum a- *2. de Anima.*
 nimalium species, diuersas animarum differēcias, ac
 quæque corpori conuenientem assignauit. Sic brutis
 animantibus non rationalem intelligentiam, sed na-
 turalem industriam insecuit, qua insidias, damna, pe-
 ricula, omniaque vitæ incommoda declinent. Itaque
 omnia species animantium vna inclinatione mouetur.
 Lepus enim omnis pavidus & meticulosus, Canis
 uisusque sagax atque insectandis feris industrius, Vul- *Bruta non ra-*
 pes omnes subdolæ sunt, astutæ, insidiosæ; Lupus *tione, sed ductu*
 uiuis ferus, ac prædæ auidus; Simia quælibet hu- *naturæ ferun-*
 manas gesticationes exprimit. Quod ipsum in *tur.*

1. Cor. 12.

Ephes. 4.

Mens tabula
rasa.

2. Tim. 2.

Simile ab ap-
plaudibus.

Nemo culpam
in Deo trans-
fert.

homine non consequitur. Siquidem infinitæ sunt ho-
manarum actionum rationes ac modi, nec omni ho-
mini vna operatio, vnaq; intentio, vt animantib⁹, quor-
um actiones à sola natura cientur, q̄ in omnibus par-
ratione decurrit. At rationalis actus, qui proprie hu-
manæ mentis est, singulis diuersus, ac pro animæ condi-
tione alius alii. Vnde emergit tanta in hominum a-
nimis opinionum varietas. Vt itaque ex Pauli senten-
tia unicuiq; datur manifestatio spiritus ad id, q̄ expe-
dit, ac variæ hominibus sunt delegatæ functiones a-
munia, quæ Deus pro suo arbitrio cuique distribuit, di-
uidens suum spiritum cuique vt vult: ita sua cuique
propria ac peculiaris anima, q̄ ab vno opifice profes-
cta est, sed non pari dignitate prædita, non eadem in-
telligentia ac rerum cognitione imbuta, sic tamen v-
virtutum vitiorumq; sit capax, atque insita vi optima-
quæque amplecti posset, ac vitare noxia, licet inuali-
de ea perficiat, vbi diuino præsidio sit destituta. Qua
propter non absurda mihi videtur illa Aristotelis cō-
paratio, qua mentē hominis assimilē facit tabulæ ra-
sæ nullisq; expolitæ picturis, sed q̄ accommoda est, a-
præq; vt quiduis in ea adumbrari possit, ac delineari
aut vitiorum monstra aut virtutum simulacra. Quo
spectat illud D. Pauli: Vt in opulenta magnificaq; do-
mo non solum vasa aurea & argentea sunt, verum &
ligna & testacea, quorum illa honesto vsui destinan-
tur; ista sordido, parumque honesto: Sic Deus in hoc
mundi theatrum variis corporum ac animorum dif-
ferentias produxit, variisque personis illas induit, ac
diuersis instruxit ornamentis, non tamen sine spe ex-
cellentioris muneris assequendi. Nequen. cuiquam
ademptus est conatus, aut industria, qua eniti posset
ad præstâtissima, & cōsectari optima: imo ad illa huic
adminiculatur remunerator, ac cunctantem impel-
lit. Sic qui sua culpa sordescit ac vitiorum cœno ob-
ductus est, expolire se potest, absterfusq; sordibus ef-
fici

vas honorificum, atq; vñbus præclaris accommo-
 m. Assignauit siquidem Deus Opt. Max. cuique pe-
 liarem corporis habitum, suaq; naturæ congruen-
 animam, quæ tamen multis modis immutari
 apta. Desciscit enim nonnunquam homo, ac de-
 nerat ab integritate, sui que præstantia, seu cor-
 seu animam spectes, atque originis suæ oblitus,
 dibus, lutoq; vitiorum inuoluitur: nonnunquam
 eo latenter à Deo instigatus ex malis, quibus erat
 minctus, eluctatur, atq. ad virtutem, ad pbitatem,
 honesta quæq; nititur. Cuius rei documenta su-
 ere licet in filio prodigo ac decoctore, & Saule. O- *Luc. 15.*
 bus itaq; sua mens suaq. anima obrigit, sed quæ
 mo munere, cuiusq. afflatu multiplices dotes, va-
 que charismata concipit: licet non æque valenter
 unum mentes spiritus diuinus impleat. Accipiunt
 idem omnes de vberissimo eius fonte, sed alius alio
 duentius. Quod talentorū distributio nobis incul *Quid talenti*
 , qua in obcunda negociatione salutis nostræ di. *& mine distri-*
 tentiā & industriam nostram, licet inualidā, acuit *buto designet.*
 q. exstimulat, & Dei dotes amplificandas augendas. *Matth. 25.*
 e præcipit. Vni n. quinque, alteri duo, tertio vnum
 rtitus est, cuiq. pro ingenii sui captu, vtque operis
 ius Chorago expedire, atq; è re vsuque esse visum
 , expensi acceptiq. rationem suo tempore exactu-
 . Sic Paulus Timotheum cōmonescit omnibusq. *2. Cap. 1.*
 us nomine aurem vellicat, vt functionem suā curæ
 beant, vt donum spiritus, tanquam ignem sopitū *Simile à sopitū*
 mq; euanescentem exsuscitent, vt excusso veterno *igne.*
 legatum munus sedulo exsequi studeant. Hoc e-
 m à suis exigit Deus, vt quisq. suam Spartam exor-
 t, vt minam concreditam adaugeat, & cum fœno-
 refundat. Et quoniam non pariter otiosos esse
 os, nec intermittere industriam, sed continentes
 cubias agere, atq; indefesso labore insistere nun-
 nationi, Negotiamini (inquit) donec veniā. Quod *Luc. 20.*

*Negotatio En-
angelica.*

*Simile à natu-
ra rerum.*

*Simile ab astri
& semine.
1. Cor. 15.*

Psalm. 1.

*Simile à rebu-
s odoratis.
2. Cor. 2.*

*Aneid. 6.
Simile ab vrē-
nis rebu-
s.*

cum organum electionis Paulus sedulo inculcare
liis, id ipse omnibus modis præstare studuit, sic v
legatione sibi commissa ceteris magis feruidus f
rit, atque in Apostolici muneris functione obeun
alacrior, viuidiorque. Vt itaque in gemmis, anima
tibus, herbis, sideribus discrimen est, ac flos alius
odoratior, ac gemma alia rutilantior: ita in anim
hominum euenit, quæ peculiari quadam vi ac fac
rate instructæ, varias operationes, diuersosque et
Aus proferunt. Quemadmodum enim vt Paulus a
suo cuique semini vis insita, atque alia caro pec
dum, alia hominum aliaque species ac decor corp
ribus cœlestibus alia terrenis: alius Solis fulgor, al
Lunæ, alius alterius sideris splendor: ita corpus hu
minum aliud alio præstantius, habituque magis g
neroso: ipsa que anima cum in hac statione vita que
huius decursu, tum in resurrectione pro sua sorte
meritis (quæ quisque ad Deum referre debet, nul
philantia sui que fiducia) dignitate & conditione
potior, gloriaque superior. Magna siquidem cum
præsenti seculo tum in futuro inter probos impro
bosque disparitas ac dissimilitudo multumq; diue
sa conlito. Impii enim in medio iustorum non su
sistent: sed vt quisquiliæ aliaque venti ludibria, disti
pabuntur. Itaque Paulus ex natura rerum multa oc
lis nostris obicit, quorum intuitu atque obseruatio
ne arcana diuinitatis nobis innotescunt. Sic in nego
cio Christi ab odore ac fragrantia rerum corporali
similitudinem desumit. Vt enim effluxus atque ex
spiratio stirpium effectus se prodit, ipsumque cor ve
reficit, vel offendit: sic anima, ex qua emanat salubri
halitus, aut infalubris, Christum vel suauiter afficit
vel penitus offendit,

*Ignis est equidem vigor, & cœlestis origo
Omni anima.*

Sed vt ignis alius alio calidior, ac p nutrimento, sub
iecto

proque fomite vrentior: ex oleo siquidē, sulphure,
 mine naphtha (quam Petroleum vocant) inflam-
 scit ardentius, ita anima pro sua facultate ac viri-
 proque acceptis dotibus vim suam in corpus ex-
 estque in proferendis actionibus vel agilior, vel
 missior; sic tamen vt corporis habitus ac constitu-
 quam *καρὸς* Græci vocant, eiusque organa ani-
 subseruiant. Par est ratio in malis geniis, quorum *Geniorum ma-*
 alio nocentior, hominique magis infestus. Sic *lorum disci-*
 Evangelio Beelzebub princeps dæmoniorum *men.*
 nominatur, tanquam in malis inferendis præpo- *Matth. 12.*
 ac magnarum virium. Sic Evangelica narratio-
 series malos Genios nocendi studio ac malignita-
 discernit. Is enim, qui minus vitium obtrinebat ad
 turbandam conuellendamque hominis mentem
 sibi sepre deteriores se, ac collatis viribus
 illam occupauit, vt sublata sit omnis emendatio-
 vitæ spes, omnisq; ademptus ad saniozem mentem.
 litus. Quod si fas sit corporea conferre incorpo-
 : Vt stannum, plumbum, argentum, aurum, æs, cu- *Simile à me-*
 am, orichalcum, omnisq; generis metalla suas for- *tallis.*
 concipiunt, suamq; scoriā atq; aruginem, con-
 liunt; vtq; agri inculti, squalore ac situ obducun-
 iisque zizania, ac infelix lolium inuascuntur: ita *Esaia 1.*
 substantia sua vitia contrahit, ipsaque exculta *Simile ab in-*
 endore virtutum nitescit; neglecta vero vitiorum *cultis agris.*
 igine densescit atque obscuratur. Nec est quod
 quam opifici suo obloquatur, aut cum illo ex-
 tulet, vt ignauus ille, qui acceptum talentum de-
 derat, cum ad omnes odor Seruatoris dimanet, im- *Deo se quisque*
 effaque sint cuiq; diuinitatis vestigia, sic vt genti- *submittat.*
 etiam à Deo alienis indita sit inscriptaque nature *Rom. 2.*
 , cuius instinctu mens illorum Dei notitiam con-
 it, ipsaque conscientia attestatur, ac ratio dicat,
 a sectari, quæ vitare conueniat, quantumq; inho-
 sti honestique sit discrimen. Quisque itaque effi-

E S

*Natura lex
cuique impres-
sa.*

*Simile à cultu-
ra agrorum.*

*Hortatio ad
amplectendam
doctrinam cœ-
lestem.*

*Hor. lib. I.
Epist.*

*Verbi Dei fru-
ctus & utili-
tas.*

2. Tim. 3.

cere curet, ne in vanum incassumque hoc munus ac-
cepisse videatur, nec Deo, cuius arbitrio omnia de-
currunt, obmurmuret, quod minus præstantem ani-
mam sit consecutus: sed quam obtinuit foueat, illi-
que ut agro sterili ac ieiuno culturam adhibeat, spar-
soque verbi Dei latamine sementi præparet. Ipse in-
firmis conatibus, promptæque voluntati non est de-
futurus. Nihil autem animæ salubrius, magisque fru-
giferum, quam continenter sacrarum literarum me-
ditationi insistere. Hæc siquidem vitis medetur, hæc
morbos expugnat, hæc animi mœrorem diluit, men-
tique offusam caliginem discutit. Nullum est reme-
dium sanandis restaurandisq. exulceratis mentibus
efficacius, magisque præsentaneum, nullus morbus
tam virulentus, nullum vulnus tam lethalē, quod hoc
medicamine non sanescat atque obducatur:

*Feruet avaritia, miseraq. cupidine pectus?
Sunt verba & voces, quibus hunc lenire dolorem
Possis & magnam morbi deponere partem.
Laudis amore tumes? sunt certa piacula: quæ te
Ter pure lecto poterunt recreare libello.
Invidus, iracundus, mori vinosus amator?
Nemo adeo ferus est, qui non mitescere possit,
Si modo cultura patientem accommodet auram.*

Hæc commoda præstat Philosophia, non humana
quidem, ut Horatius existimabat, sed cœlestis & diui-
na, quæ naturam luxatam ac collapsam integritati
pristinæ restituit, quæ fiduciam erga Deum in nobis
excitat, illique nos conciliat, quæ animi tranquilli-
tatem adfert, mentemque firmam ac stabilem: qua
nihil homini in hoc turbulento vitæ sælo optabilius.
Quo spectat illud Pauli, quo nullus in hac palæstra
exercitatio: Omnis scriptura diuinitus inspirata uti-
lis est ad doctrinam, ad redargutionem, ad correctio-
nem, ad institutionem, quæ hominem iustum efficit,
ut integer sit homo diuinus ad omnia officia pietatis
accommodus.

De

De anima immortalitate, atq; indubitata certaq; corporis humani resurrectione: tum qua ratione ac modo id perfici contingat. Denique quanta ex tanto munere mentis erectio in Deum, quantaq; morituro fiducia consequenda salutis.

CAP. XIV.

Nihil homini calamitoso, morbisque ac malis innumeris exposito, in huius æui decursu plus adfert commodi, depulsoque mortis metu plus præbet solatii ac fiduciæ, quam vt subinde contempletur alterius vitæ beatitudinem ac felicitatē; eiusq; rei potiundæ spem certā atq; indubitatam concipiat. Quæ consistit in animæ immortalitate, ac corporis resurrectione totius fidei nostræ basi solida atq; inconcussa. Inanis siquidem foret labor omnis noster, atque irritus conatus: omnisque vitæ nostræ ratio, cultus, institutum, religio euanida, atq; imposturæ affinis: si tanto, tamque salutari bono frustrari nos, atque ab alterius vitæ expectatione decidere contingat. Quo mirari subit quorundam stupiditatem, qui non aliter spirare homines, quam bruta existiment, quique animas penitus extinguere, nec à morte quidquam hominis superesse contendunt. Qui cum in naturæ operibus prorsus cœcutiant atque hallucinentur, Deique potentiam vel non agnoscant, vel ex rebus conditis non obseruent, sit vt mens illorum assequi rationem inire nequeat, qui effici possit, vt anima sit æterna, ac nunquam interitura, ipsumque corpus rediuuium sit futurum, suæque integritati aliquando restituendum. Cum autem Deus hominem immortalem esse, ac perpetuo illum subsistere voluit, ad imaginem & similitudinem suam illum condidit. Quod si homo Dei imaginem refert, eiusque similitudinem exprimit: necesse est, eandem origine sua naturam consequi atque æternitatis ore consortē. Huius muneris dignitatem ac præstantiam nō sunt sortitæ reliquæ animantes: cum nulla in

Meditatio alterius vitæ quid efficiat.

In quo consistat hominis securitas.

Alia hominis alia animantium conditio.

Genes. I.

Homo Dei imaginem refert.

*Animantes
mente defictu-
sa.*

*Anima homi-
ni diuinitatis
particeps.*

*Deus homine
unice afficitur.
Prouerb. 8.*

*Dei amor &
propensio erga
hominem.*

Tim. 3.

Hebr. 3.

his se proferant diuinitatis vestigia; nulla mens vige-
at, defuit ratio, memoria, intellectus, iudicium, artes,
disciplinæ, rerumque peritia desideretur, quæ homi-
nibus Dei munere affatim sunt attributa. Quapro-
pter piaculum est id statuerem mortale esse ac caducū,
quod à Dei substantia prodit, quodque à diuina mē-
te homini est inspiratum. Vt igitur Deus æternus, om-
nisque interitus expers: ita anima quoque huma-
na tanquam diuinæ essentia particeps æterna, atque
ab omni corruptione immunis. Caterum cum Deus
hominis gratia omnia condidit, solus homo Dei caus-
sa, atque illi conformis est creatus, eoque effectum
est, vt Deus à mundi exordiis mirifice erga illum affi-
ci ceperit, illoque se oblectare, atque eius familiari-
tate & consuetudine perfrui exoptauerit, adeo vt hu-
ius causa humanitati vniri sustinuerit, atque immor-
talis mortali agglutinari, quo diuina natura humana
coalescat atque vnatur, humana diuine. Cuius rei fi-
dem suo hoc testimonio adstruit Dei Patris sapientia
Christus, qui hanc nobis salutem peperit: Dominus
possessionem meam ab initio viarum suarum, antequam quic-
quam faceret; ab initio atque ab æterno extitit; quan-
do præparabat cælos, aderam: quando certa lege &
gyro vallabat abyssos, quando æthera firmabat sur-
sum, & terram deorsum, cum eo eram cuncta compo-
nens, & delectabar per singulos dies ludens coram eo
omni tempore, ludens in orbe terrarum, & delicia
meæ esse cum filiis hominum. Quæ *φιλανθρωπία*,
hoc est, vt Paulus ait, amor ac propensio erga homi-
nes, hoc efficit, vt omnia nobis per Christum sint
communicata, vt par sit cum illo nostra conditio, si-
milis fors, æqualis hereditas: eoque fit vt quidquid
in CHRISTO expressum est, in homine quoque sit
exprimendum. Ipse æternus est, ac perenniter sub-
sistit: id illius beneficio consequitur homo: Ipse pri-
mus resurrexit deuicta morte, auctor, princeps, ac pri-

primæ tanti triumphî: illius virtute ceteri omnes
sunt suscitandi. Quamobrem nemo sibi tam sit ini-
quus, aut in tanti muneris auctorem ingratus, vt
honoris huius honorem sibi vel inuideat, vel ab se
reglat. Quis enim tam stupidus, qui se ab interitu *Nemo non im-*
vindicare non cupiat, ac perenniter subistere ex- *mortalitatem*
oper potius, quam perpetua morte sopiri, sublata *vel affectat vel*
que omni emergendi spe, in sempiternam mortem *meditatur.*
diuolui: Scio equidem nonnullis plausib lem vide-
hanc de animæ immortalitate persuasionem: ac
corpus in eandem sortem recipi, pariq. futurum con-
ditione, aut aliquando reuicturum prorsus abnuunt.
Verum hi naturam hominis, totiusque conficiendi
edificii rationem non penitus excutiunt, nec in il- *Multi anima*
lum defigunt oculos, qui homini lucis huius auctor *immortalitatem*
existit, & cuius virtute vitæ auspicia est consequu- *fatunt. pauci*
rus. Siquidem cum anima & corpus indiuisse inter *resurrectionem.*
e connexa hominem constituent, necesse est, vt to-
tus homo, hoc est, & anima immortalitate potiatur,
& corpus per resurrectionis mysterium eiusdem mu-
neris sit futurum particeps. Neque enim admittet ra-
tio formationis hominis, vt alterum sine altero suo
fine, cui destinatum est, potiatur: vtque dimidiatus
homo, aut altera modo pars beatitudinem conse-
quatur: necesse est igitur. conditque operis ratio ex-
poscit, vt corpus aliquando reuiuifcat, ac postliminio
coniunctum animæ pari sit futurum cum illa condi- *Validum ar-*
tione, eiusdemque muneris consors. Cum enim Deus *gumentum re-*
formando homini esset intentus: Faciamus, inquit, *urrectionis.*
hominem ad imaginem & similitudinem nostram.
Quibus verbis non alteram modo partem designa-
uit, sed totum hominem, qui ex corpore & anima
conflatus est. Hæc enim duo vnita & conglutina-
ta hominem conficiunt: quæ cum sint discreta ac di-
uisa hominem dissolui contingit ac nominis hu-
us honore destitui. Quapropter mihi ratio exige-

*Corpus animi
causa periculi-
ti.*

*Corpus quomo-
do animi in-
strumentum.*

*Elegans com-
paratio à Sole
& Luna de-
sumpta.*

*Simile à per-
polito speculo.*

re videtur, ut utraq; pars eundē finem consequatur, s. vel beatitudinem, si vita innocēter sit transacta: vel damnationem, si nequiter: nec profecto foret rationi consentaneum, ut ab illa felicitatis spe corpus excideret, cū huius animi molestias æque perferat. Siquidē animæ causa nonnunquā flagris scuticisq; subigitur, plagas accipit ac cruciatus, dolores cōcipit, periclitatur, vitæque discrimen subit: sic ut illas animæ potentias sentientē ac vegetantē, quæ brutis ēt communis, pertundi contingat ac dilaniari. In sententiis n. dictis, persuasionibus, opinionib. indicib. nonnunq; suo incommodo animæ acquiescit atq; obsequitur, seque in omnibus sociū præbet & ministrū. Itaq; non immerito iniuria affici corpus videretur nisi eodem beneficio utatur. Est quidē corpus animæ instrumentum, quo actiones suas p̄ficit, ac functiones suas exsequitur: sed alia ratione, corpore animato ac sensili utitur anima, quam opifex, aut architectus ferra, malleo, securi: cum singula membra aptissime officiis suis sint distincta, multisq; vsibus possint accommodari. Hoc autem discrimen inter corpus & animam statui posse video, quod inter Solem & Lunam. Ista enim licet lumen à Sole mutuetur, non tamen omnino propria vi destituta est, fertur enim peculiari motu suumque circulum absoluit: lumen autem à Sole concipit, ut speculum, utque leberes ac pelues perpolitæ ex opposita face splendorem, nullum vero lumen exhibet, nisi à Sole illustrata, sed tamen otiosa censerī nequit: cum menstruum cursum perficiat, suæque cœli spatia nullo Solis adminiculo metiatur. Sic anima corpori quidem vires suppeditat, at illi non desunt infinitæ facultates & potentie naturales, quatuor humorū qualitates, quibus efficitur omnium functionum capax, atque ad quidvis exsequendum appositum. Et quemadmodum Sol sua patitur deliquia; Lunæque interuentu occultatur. Similiter & Luna terræ obiecta.

blictu eclipsin, defectumque percipit. Ille cum per
 neam eclipticam decurrit in eodem gradu: ista in
 ppositis: ita corpus & anima sua percipiunt detri-
 menta ac deliquia, & pars altera alteri nonnunquam
 el prodest vel officit. Cum itaq. tantus sit in his cō-
 sensus, tam fida societas, illaq; tantisper, dum in hac
 ita statione excubias agunt mutuas operas tradūt;
 ar est, vt corpus per resurrectionem innouatū eius-
 em muneris sit particeps, atq. in eundē municipa-
 um admittatur. Qua autem ratione id perfici con-
 ingat, si quis, vt Thomas ac Nicodemus ob ingenii
 arditatem assequi nequit, ne Deo vel suam poten-
 tiam detrahat, vel illi diffidat; sed oculos mentemq.
 a tanti opificis opera dirigat, abunde multa est per-
 specturus, quæ illi non deesse vires declarabunt, non
 solum instaurandi hominis, verum & quiduis eorū,
 uæ animo destinauit, perficiendi. Collustremus cœ-
 lum, hoc sideribus vndiq. exornatum, illiq. subiacen-
 tem terræ globum, ex qua pullulant tot speciosi, fra-
 rantesq; flosculi, tot stirpes salubres, cum esui, tum
 adedendis corporib. accommodæ, tot in maris gur-
 ite piscium genera, tot in aëre ac terra alites, tot pe-
 ora partim ad vescendum, partim ad cultus agrorū
 osumq. hominem tanti operis ac muneris domina-
 torem ac præfectum. Quæ initio Dei verbo ex nihi-
 lo, nullaq. subiecta materia creata, stabiliter perfe-
 cerant ac subsistunt, suasq. vicissitudines, ortus, pro-
 cessus, incrementa obtinent. Cum itaq. tam sit im-
 mensa conditoris vis & potentia: quis illi vires deef-
 ficiat erigendi, restaurandiq. collapsa, qui ad-
 miranda quæq. ex nihilo construxit: Quod si corpus
 hominis nullo negotio ex nihilo creauit opifex:
 quanto illi facilius erit mortuū restituere, atq. in vi-
 um reuocare? non quidem ex nihilo, sed ex materia
 cognata ac familiari, quæ vel in cineres reuo-
 luta est, alio quouis modo in auras euauit. Vt autem ar-

*Eclipsis solis &
 luna anima &
 corpori compa-
 rata.*

*Consensus cor-
 poris & anima.*

*Natura rerum
 resurrectionem
 adstruit.*

*Conditoris ma-
 iestas & ampli-
 tudo.*

*Simile ab opere
 fusili.*

Deus omnipotens in eo quod vult.

4. Esdr. 4.

Mentis cum gemmis comparatio.

Simile à gemmarum efficacia.

rifex opus fusile confectum atq; imminutum ex eadem materia restituit, formamque inducit præteritiorē: ita Deus corpus in terram resolutū suo tempore reuocabit in vitam, eadem quidem, quæ in specie, sed omni labe, omnique terrena concretione sublata. Hoc itaque honoris deferamus immenso, et pifici Deo, eamque potentiam illi afferamus, ut quævis eorum quælibet, efficere illum posse confidamus, nec quisquam ex sua imbecillitate aut ignorantia illud æstimet aut metiatur: cum minui illius potentia nobis comprehendere nequeant, profusque ingenii nostri caput excedant. Quod si hæc mundi specula totiusq; naturæ ordo ac series non sit satis efficax ad excitandas hominū mentes, nec vix rationes saltem firmæ ac solidæ ad declarandā Dei vim ac potentiam, saltem in se quisq. descendat, ac mentis suæ dignitatem ac præstantiā sedulo excutiat, pfecto intelliget atq; experietur, quanta sit humani animi mentisq. excellentia, quanta deniq; illius vis & potentia, quæ hoc munus induit. Mihi verò humana mens non in nino gemmis videtur ab similis, quæ præter id quod spectu gratæ sint, atq; oculis blandiantur, tum internas vires, effectusque efficaces obtinent, ac latent res quas attritu & cōfricatione proferunt: ut Succinum, Gagates, Magnes agitata ac concalescēta festucas, floccos, quilquilias, ferrum violenter ad se rapiunt. Sic animæ vis exuscitata ac concussa vim suam exserit, utq. ignis sopitus ac cineribus obductus emicarsensimque scintillare incipit. Et quanquam diuina virtus passim se profert, atque in tanto naturæ artificio omnium se oculis exhibet, adeo ut humanis animis expleri ac satiari nequeat: in nulla tamen re DEI vis atque amplitudo magis elucet, aut expressius se declarat, quam in animo menteque hominis, quæ ab archetypo diuinitatis est depromata. Quapropter non est, quod quisquam eam opinionē concipiat,

ipiat, vt id existimet aliquando interiturum, quod *Mens humana*
 essentia diuinitatis dimanauit, tantisque dotibus *diuinitatis*
 ex cultum. Quo mihi non absurde ratiocinari vi- *exemplar.*
 etur Plato: Quidquid non constat ex elementis, est *In Thad.*
 immortale, atq; interitus expers: Anima non constat
 ex elementis, nec ex materiae concretionem conflatum,
 sed diuinitus originem est sortita: Igitur non est ob-
 noxia corruptioni. Nec sane tanta inesset hominum
 nimis vis, & acumen ingenii, praestantia doctrinae,
 uentionis subtilitas, cognitio rerum, Dei vel amor
 el notitia: nisi anima à terreno concretu aliena, di-
 uinitatis esset particeps, atque aeternitati destinata.
 Quae persuasio priscorum etiam animos occupauit:
 quibus insitum erat, teste Cicerone, esse à morte *Tusc. I.*
 ensum, neque excessu vitae sic deleri hominem, vt *Ethnici im-*
 unditus interiret. Idque tum multis aliis, tum ceri- *mortalitatem:*
 moniis sepulcrorum intelligi licet: Quas nec tanta *admittunt.*
 ura coluissent, nec tam inexpressibili religione sanxis-
 sent, nisi haesisset in eorum animis, mortem non de-
 ere omnia, sed quandam esse migrationem, commu-
 ationemque vitae melioris. Nec sane quisquam po- *Cicer. de Di-*
 est esse tam rudis, tam ferinis moribus, qui in coe- *uin.*
 um attollens oculos, tamen nesciat cuius Dei pro-
 idencia regitur hoc omne quod spectamus, aliquod
 amen esse numen intelligat ex ipsa rerum magnitu-
 dine, motu, dispositione, ordine, utilitate, constantia,
 quod fulcit ac moderatur omnia. Cum itaque Deus
 Optimus Maximus, qui nihil temere aut fortuito est *Homini rerum*
 nolitus, tantarum rerum vni homini principatum *principatus at-*
 tribuit, absurdum videri posset, vt is ad nihilum sit *tributus.*
 edigendus, totusq; spectet ad interitum. Longe pro-
 ecto melius consuluit generi humano naturae pa-
 ens, quam vt id gigneret atque educaret, quod cum
 perpassurus esset extremos labores, tum incideret in
 mortis sempiternum malum, potum potius cem-
 nonstrauit, ac fidam tutamq; stationem, in qua pos-

F

Coloss. 3.

Hebr. 2.

1. Cor. 15.

*Solidæ Pauli
rationes in affe-
renda immor-
talitate.*

*Animi carnifi-
cina mentem
dedicat.*

1. Tim. 4.

exactos huius mundi labores liceat conquirere. In hac
Paulus omnia studia, curasq. nostras sursum specta-
re vult, erectaq. mente in supernam ciuitatem im-
lestia meditari. Quod si huius tantum seculi finis
vita nostra terminatur, nec vitra producitur, nec
homine calamitosius, nihil abiectius, prorsusq.
qua opulentorum atque inopum conditio. Cum
delitiis adfluant, rerumq. omnium copia perfru-
tur: isti malis omnibus expositi nullam habituri
post hanc vitam spem, nullum solatium. Quam
rem optime ratiocinatur Paulus: Si in hac tantum
vita spem fixā in Christum habemus, nihil Christi-
anæ professionis hominibus miserius, multoq. po-
illorum conditio qui a Christo alieni suauiter
uunt, seseq. molliter curant, quam Christianorum
qui vana spe ludificari malis se diuexari patiuntur
omniumq. ludibrium esse sustinent, ac reiectam
tum. Quod si quidquid est hominis perit, totaq. spem
morte finitur, quid sibi vult anxius ille mentis ex-
ciatus, atq. animi carnificina? quid scelerum vlti-
conscientia? quid ingruente tempestate aliqua pa-
uor & trepidatio? rursus quid securitas, animiq.
tranquillitas, & constantia? Nonne illa poenam suam
metuentis post hanc vitā: ista præmia spectantis,
malorum lenimen, vitæq. ex Dei præscripto exad-
non sine certa spe, remunerationem? Quæ res effectus
vt Paulus exhortatus Timotheum suæ disciplinæ a-
sectatorem ad pergendam muneris Apostolici fun-
ctionem, ad quā erat adsciscendus, desumpto ab athle-
tæ pugilibus exemplo, confidenter pronuntiauit.
Certamē bonum certavi, cursum consummaui, fidem
seruaui: quod superest, reposita est mihi corona ius-
titie, quā reddet Dominus iustus iudex, non solum
aut mihi, sed quotquot illi fidunt, illiusq. promissio-
nibus utuntur. Quamobrem nō est quod quisquam
ab hac spe decidat, mentemque sinat à tanta felici-
tate

tatis

his exspectatione dimoueri. Huius enim rei verita-
 tem sua cuiq; mens dicat, intellectus percipit, ratio
 infirmat, natura rerum loquitur: adde quod omni-
 nis infita sit immortalitatis honesta ambitio, & q̃
 quisque memoriam sui quam maxime longam effi-
 cere cupiat, eamq; apud posteros durare perenniter, *De cognit. vera*
 nulla vetustate aboleri. Quæ vna ratio validissi- *vita.*
 a Augustino ac Ciceroni creditur, qua conuinci *Tusc. lib. 1.*
 solet, animam esse immortalem, nec vnquam inter-
 iram. Hæc siquidem persuasio magnos addit sti-
 mulos magnaq; incitamenta ac virtutem, ac p̃posi-
 ti præmiis ad præclarissima quæq; mentem extim u-
 t. Et quænam hæc & pleraq; alia non exigant ra-
 tionū suffragia, nec diuina (vt Paulus ait) consistant *1. Cor. 2.*
 persuasoris humanæ sapientiæ verbis, non tamen
 improbandus illorum conatus atque industria, qui
 brias rationes adferunt; quo illorum animis er-
 r eximi posset, qui contemptis scripturæ testimo- *Quatenus eras-*
 nis ægre ferunt animæ immortalitæ, ac resurrectione- *enda L'etatæ*
 s fidem hominibus inculcari. In ceteris vero non *arcana.*
 consultum arbitror diuina curiosius perferutari: ac
 cri codices frenū iniiciunt humanæ temeritati, quæ
 uere tentat accessu adituq; difficilia, atq; vnde non
 cile resilire, ac referre pedem licet. Cuius rei docu-
 menta Iob, Esdras, ac præcipue Paulus exhibuit, qui
 erat progressus, vt exclamare sit coactus: O alti- *Rom. II.*
 tudo diuitiarum sapientiæ & cognitionis Dei, quā in-
 scrutabilia sunt iudicia eius, & imperuestigabiles viæ
 us? Quis enim cognouit mentem Domini? aut quis
 li fuit a consiliis? Quoniam ex illo, & per illum, &
 illo omnia. Ceterum ne quis se diuelli patiatur, ab
 hoc solido fundamento, in quo tota spes hominis
 ecumbit, totiusq. salutis cardo vertitur, Paulus acri- *1. Cor. 15.*
 er vrget ac inculcat resurrectionem, quæ & animæ
 immortalitæ complectitur, eiusq. rei fidem, certi-
 tudinem, rationem, modumq. exprimit, ex natura

*Quomodo ho-
mines resusci-
tandi.*

*Simile à pictu-
ra.*

*Simile ex na-
turaliter.*

*Phoenix resur-
rectionis typus.*

*Cicero de Se-
nest.*

*Virpes tona-
scentes resurre-
ctionem com-
monstrant.*

rerum desumpta similitudine. Natura enim om-
nium rerum artifex inimitabilis, & cuius vim nemo
posset exprimere, aut ementiri potest, multa parit at-
que effingit, quæ Dei potentiam in omnibus effica-
ce demonstrant, atque in elaborandis fingendisque re-
bus simulacris, virtutem declarant. Quod si admirari
artificem ob insignem aliquam concinneque de-
scriptam tabulam, aut rem quandam affabre elaboratam
ut Gaditanus fecit perfecta Livii historia: quæ
magis illum suspicere ac venerari par est, qui tam
penda rerum miracula oculis mentique hominibus
obicit, quorum nec numerus iniri potest, nec ratio
Nam ut ex minutissimis naturæ rebus corporis
inani innovatio comprobetur: Quis non observat
ex cicada iam vetula atque exolescente proiecto e-
uio profilire recens atque agile, argutumque insectum
nus? ex segni ac moribunda cruce papilionem pic-
tatum ac volitantem? ex formicis alatam muscā? Quis
bombyx vermiculus, qui serica texit, nonne signum
renascentis vitæ commonstrat, dum mortua reui-
scit? Phoenix Lactantii carmine celebrata an ne re-
uiuua resurrectionis specimen nobis exhibet? Quid
ipsa veris æternitas grataque recurrentis anni vicissi-
tudo? nonne resurrectionem repræsentat, mentes
nostras in spem immortalitatis erigunt? Quem ve-
terum vis ac natura non oblectet? quæ cum gremio
mollito ac subactio semen sparsum acceperit, pri-
mum innocuum cohibet, deinde reperfactum vapo-
re & complexu suo elicit herbescentem viriditatem
quæ fibris nixa stirpium sensim adolescit, culmoque
erecto geniculato, vaginis iam quasi pubescens inclu-
ditur, è quibus cum emergerit, frugem fundit spicæ or-
dine instructam, & contra avium minorum morsum
munitur vallo aristarum. Omitto vim ipsam omnium
quæ ex terra pullulant: Siquidem ex fici tantum gra-
no, ex acino vinaceo aut ceterarum stirpium minu-
tissimis

nis seminibus tantos truncos, ramosq. ac frons
in pompam pcreari perspicimus: malleoli, plan-
tarmenta, radices, ppagines, insitiones, nonne ea
iunt, vt non absurda videri possit corporis huma-
nouatio? Hanc tam admirandā naturæ vim post
erorem Chrysostomus exaggerat in immensum, *1. Thess. 7.*
terram omnium parentem summis præconiis ef- *Homil. 7.*

Omnium enim rerum vita ex terræ vligine ex- *Terra post Deū*
it; herbæ, arbores, flosculi, multiformes & varii *rerum parens.*
maque arte elaborati, non sine eximia odoris

mitate ex soli vbertate ortus atq. incrementa su-
unt. Aër crassius in aquam densescit, quæ cœlitus
ipsa terram irrigat, eadem rursus Solis calore ex-
nata rarescit, atq. in aërem commutatur: multa-
eius generis varias mutationes sustinent, quæ
minus admirationis adferunt quam resurrectio.

ibi causa, vitis ex terræ humiditate non solū pam- *Natura artific.*
os & capreolos gustu peracerbos, sed salubrem *cium.*
m succum, vnaq. sapidas producit. Palma scabra

or & cortiosa dactylos profert dulces, vinosos, *Ex hominis*
culentos. Iam vero semen vnde homo concipi- *structura*
quomodo in aures, in manus, in brachia, in cor, *exemplum.*
monem, neruos, arterias, carnē, ossa, cartilagines,

embranas figuretur, quis possit ratione consequi;
in multa sunt in corpore humano qualitatū, hu-
rum, potentiarum, virtutum, factionum discrimi-
na, ex vnico semine constituta. An ne tibi inex-
cabile videretur, quomodo humidum & molle in os-
tum ac frigidum solidescit, quomodo in sangui-
nem rubicundum ac florulentum cibi alterentur: in
nas, arterias, neruos, musculos, ligamenta, tendi-
s alimenta cōmutentur ac solidescant? Cum itaq;
in multa quotidie natura moliat, quomodo mens
mana rationem assequi nequeat: quis negabit
sare posse totius vniuersitatis opificem in reser-
uandis erigendisque corporibus. quæ natura Dei

H

*Exemplare
surrectionis ex
Cypriano.*

*Simile à sparsio
semine.*

*Exemplum ab
exhausto corpo-
re.*

ministra quotidie facit in fouendo eliciendoque
refacto semine. Vident id madefactum repul-
scere, atq; in speciosam stirpem densamq. frons
emergere, & non credunt hominē humo condi-
reuiſturum, suoq; nitore aliquando restituere.
Itaq; Cyprianus, cui symbolum adscriptum est, l
exemplo ex natura seminum resurrectionis su-
illustrat: Si quis, inquit diuersa semina in vnum c
miscet, atque hæc indiffereta seminet, vel passi-
terram spargat, nonne cuiusque seminis satio c
petenti tempore secundum naturæ suæ speciem
men producit, & culmum suæ formæ, suiq. corp
reparat? Ita quoq; carnis substantia quamuis v
ac diuerſe sparsa sit, cum Deo visum erit, reduc
in vitā, illa specie quā mors abstulerat. atq; ita f
ynicuiq; animæ non confusum, non adſcititium
extraneum corpus, sed suum quod habuerat, si
stituendum, vt conſequenter possit pro præſenti
ta certamine cum anima ſua caro pudica coron
vel impudica puniri. Quapropter non videtur m
Paulus magis appoſito propinqua. imagine reſ
rectionis typum potuiſſe figurare, quam ſparſi ſe
nis ſubactiq. ſcrobis ſimilitudine. Quod eſt n. in
tura ſemen humo condere, hoc eſt in reſurrectione
cadauer ſepelire: quod illic enaſci atq. in viuā ſi
emergere, id homini reuiuiſcere. Committitur reſ
corpus putredini obnoxium: at idem reuiuiſcet ſi
lata omni naturæ imbellicitate: deſoditur in terrā
variis affectibus, calamitatibus, morbiſq; expoſitum
reſurget alacre, viuidum, erectum, purumq. ac pu
atq. ab omni labe defecatum. Exemplo res erit lu
dior: Agroto qui graui morbo cōſiſtatur, color d
floreſcit afficiturq. luridus, muſteliinus, ſqualidus
giluus, cadauerofus, totūque corpus adeo gracile ſc
atq. extenuatur, vt exhausto vitali ſucco agnoſci n
queat. At is adhibitis medicamentis, ac ſalubri victu
ratione

none reuiuiscit, fitque pinguis ac nitidus, cuteque
 suauiter curata, vt Mangonio exultus atque ex-
 litus videri possit. Sic in resurrectione idē corpus
 erget, sed illustrius, & in quo nulla apparebunt
 cretæ labis, aut corruptelæ veteris vestigia. Hoc
 templar in Christo primum incoatum est, qui nulla
 efficacius diuinitatem suam declarauit, quam re-
 rectionis triumpho. Id ipsum in omnibus eius vir-
 e est exprimendum. Qui, vt Paulus ait, transfor- *Philipp. 2.*
 bit corpus nostrum humile, ac conforme reddet
 pori suo glorioso secundū efficaciam, qua potest
 am sibi subiicere omnia. Quamobrem non vult
 e scrutari metu mortis Apostolus, nec impotē- *1. Thess. 4.*
 s luctu ac lamentis confici. Quandoquidem qui
 Christo obdormiscunt, Dei verbo sunt resuscitan-
 sempiterno æuo cum ille fruituri: quod ita futu-
 prædixit Seruator: Veniet hora qua omnes qui in *Ioan. 5.*
 onumentis sunt, audient vocem eius, ac p̄dibunt;
 i bona fecerunt, in resurrectionem vitæ; qui vero
 ala egerunt, in resurrectionem condemnationis.
 quibus verbis solatium adfert deiectis afflictisque *Diffidentia &*
 entibus, ne malis succumbant: impiis vero ac de- *fiducia quid ef-*
 oratis hominibus terrorem incurit ac trepidatio- *ficiant.*
 em, vt qui nullum prorsus sibi scelerum finem ita-
 erent, nisi post hanc vitam persoluerentur pieratis
 q. impietatis præmia. Vnde Iob in extrema calami- *Cap. 14. 21.*
 te constitutus & cui ad summam miseriam nihil ef-
 reliqui hac certa spe se ipse solatur: Scio quod re-
 emtor meus viuit, & in nouissimo d. e de terra sur-
 &urus sum, & in carne mea videbo Deum Seruato-
 em meum, quem conspecturus sum ego ipse, & non
 lius, reposita est hæc spes in sinu meo, hoc est nemo
 xcutiet mihi hanc fiduciam & certitudinem. Cum
 aque tota spes ac fiducia consequendæ salutis o- *Resurrectio la-*
 aneque in extremis solatium in resurrectionis fide *bantes fulcit.*
 onstat, hanc præcipue opponamus insultib. ac ter-

Q
H

*Natiuitas
Christi quid
efficit.*

*Resurrectio
quid homini
contulit.*

1. Pet. 1.

Colo 3.

*Resurrectio
semper in ani-
mam reuocan-
da.*

1. Ioan. 3.

ricula mentis, quibus mentes nostras subruere
tant, ac labefactare Dæmones, in eoq; spem fixam
beamus, q tanta libertatis nobis auctor atq; asser
exstitit. In maximam autem spem ac salutis fiduci
erexit hominū mentes diu expectata Seruatoris
tiuitas, multum contulit eius inter homines conu
satio, morum integritas, doctrina, mors deniq; ip
us, quam nostra causa subiit, atq; ab interitu nos vi
dicauit: verum hoc effecit resurrectionis veritas,
parto de morte triumpho ac victoria, nemo de p
sa salute possit ambigere sed firmam spem concipe
audeat, in se quoq; omnia perficienda, quæ in capi
sunt expressa exhibitaque. Itaque tota fides nostra
lius resurrectione nititur, per quam Christus mor
expugnauit, eiusq; aculeum, hoc est, peccatum, qu
à Deo nos auersos reddidit atque alienos, confect
Proinde cū tantam felicitatem per mortem Seruato
ris ac resurrectionem simus consequuti, non sinamu
nos à recta semita dimoueri, sed demus operā, vt tan
torum honorum fructum percipiamus, atq; in illum
continenter defigamus oculos, q singulari suo fauor
ac misericordia, per Christum excitatum à morte, re
genuit nos in spem viuam, vitæque nunquam interi
ruræ restituit, atque hereditatem immortalem con
signauit, condonans nobis omnia delicta, obliterato
expunctoque quod aduersus nos erat, chirographo.
Huius beneficii memoria animo nostro assidue ob
uersari debet, potissime quando postremus confi
ctus nobis adeundus est, in quo detestatis omnibus
anteactæ vitæ flagitiis, opponamus Satanæ, morti,
peccato, inferno, immensam Dei Patris misericor
diam per fiduciam in Christum, per quem nobis cer
to obuia parataque est salus omniumque peccato
rum remissio ac reconciliatio in sanguine illius. Per
hunc accessum aditumque habemus ad Patrem. Ipse
est propitiatio pro peccatis nostris. Sic enim dilexit
Deus

us mundum, vt filium suum vnigenitum impēde-
 nobis redimēdis, vt omnis qui credit in eum, qui-
 illi fidit, ac promissioni illius innititur non per-
 sed vitam aeternam assequatur: Quæ fiducia exsu- *Fiducia in*
 at, erigitque mentes nostras, vt pterant veros fru- *Christum men-*
 s per opera caritatis, qua summo amore prosequi- *tes erigit.*
 Deum, & propter hunc proximū. Quod autem *Matth. 25.*
 tat fides, exsequitur caritas. Fides enim non otio-
 gignit caritatem, caritas vicissim alit fidem. Sic in
 arum lampadibus exstinguitur lumen fidei, oleo
 itatis deficiente. Hæc itaque fides, fiduciaque pro- *Fides caritate*
 ssa misericordiae, quæ cordi nostro infusa est per *stipata.*
 ritum sanctum, excitanda fouendaq; in nobis, vt
 Christi Mediatoris meritum clamemus, Abba,
 er. Spiritus enim adoptionis atq; arrhabo heredi-
 tis nostræ in redemptionem acquisitæ possessionis e- *Galat. 4.*
 it nos ac consolatur, mentique trepidationem, ac
 conscientiae terrorem eximit, efficitq; vt fauorem, vt
 scientiā, vt misericordiam Dei agnoscamus, & con-
 quamur redemptionem ac reconciliationem bene-
 dio Iesu Christi, quem proposuit Deus propitiato- *In Deum per*
 m per fidem in sanguine illius. Itaq; iustificati fide, *Christum diri-*
 cem consequimur, ac pacatam conscientiam, men- *gendi oculi.*
 que tranquillam ac securam, sic vt discussa omni
 fidētia ac desperatione, conceptaq; certa resurre-
 onis atque immortalitatis spe, ne quidquam hæsi-
 ntes de parta salute, alacriter hinc emigremus in
 strā sedem ac supernā patriā, perenni gaudio cum
 bertatis nostræ assertore fruituri. Quæ ne mentibus
 stris aliquando excidant, tantique beneficii ac pi-
 oris exole scat recordatio, aut obrepāt obliuio,
 cenam Dominicam ac sacram Synaxin instituit: qua *Synaxis.*
 binde recolimus ac reficamus omnium actorum
 memoriam, vt crebra meditatione noui fœderis eri-
 tur atq; inardescat mens nostra in illius reueren-
 am, sumtoque corpore & sanguine ipsius, illo vnia-

mur, ac certam spem atq; fiduciam concipiamus
 ritatis ac misericordiae immensae, qua non dubita-
 vitam suam nobis redimendis impendere: Quod ipsi
 monumentum cum assidue, tum maxime sub fine
 vitae, morteq; iam imminente adhibere, menteq;
 animo concipere conuenit, ut tranquillitas in animis
 nostris, summaque in illum fiducia mentibus nostris
 inhaereat, ac continenter illi gratias agamus
 inestimabili effusi sanguinis munere, quo omnis
 peccati labem nobis exemit, excussoq; mortis terro-
 re ac sublata saeuissimi hostis tyrannide in libertate
 captiuos asseruit. Hoc itaque mystico pane ac sacra-
 mento symbolo certi reddimur Christo nos esse in-
 tos, illiq; unitos atque arctissimo dilectionis vinculo
 connexos. Quo efficitur ut certissima spe tamquam
 seipione fulti ea nos assecuturos confidamus, qui
 concepit ac persuasit afflatu spiritus fides, ex qua
 quam radice, caritatis rami pullulant, qui vberissime
 operum fructus proferunt. Illi enim viuacem esse fi-
 dem testantur, nec vlla sui parte mutilam aut claud-
 cantem. Bonis siquidem Deoq; acceptis operibus fi-
 des solida nunquam destituta est, sed ornata, ut spe-
 ciofa arbor fronde ac fructibus. Cum itaque virtute
 istae heroicæ ac diuinitus inspiratae, quæ ita inter
 coherant ac consentiunt ut se diuelli non patiantur
 ad salutem sint necessitate, in his sedulo exercenda
 mens est: quo post exactas huiusmodi molestias, post
 approbatam atq; exsertam fidei nostræ professionem
 quam Deus à nobis exigit, in eaque nos exerceat, eas
 opes, illam hereditarem, illa præmia consequamur.
 quæ Deus iis consignauit, qui in vitæ huius certami-
 ne delegato munere probe sunt defuncti: in quo fi-
 erratum est, nihil saluti magis proximum, quam ere-
 cta in Deum mente, immensæ illius misericordiae, se
 totum committere. Freti itaque illius clementia, ac
 spe misericordiae, quæ nulli resipiscenti denegat, fulti
 acceda-

Eucharistia.

Hebr. 8.

Iacob. 2.

*Habendus de-
lectus operum.*

*Iustificatio im-
pii ex Dei in-
finita.*

Ezech. 18.

Hebr. 4.

cedamus cum fiducia ad thronum gratiæ ipsius, ut
consequamur misericordiam in tempore opportu-
ni. Atque illud Prophetæ continenter, atque ex inti-
mo cordis affectu exorabilis placabilisq; iudicis au-
dus insonemus. Non intres in iudicium cum seruo
Domine, quoniam non iustificabitur in conspe-
ctu tuo omnis viuens: Si iniquitates obseruaueris
Domine, quis sustinebit? Verum apud te propitiatio
& copiosa apud te redemptio.

Psal. 148.

Psal. 119.

*Diffidentia ex-
cutienda ani-
mis.*

*In prodigiosis monstrosisque partibus atque abortiuis anima
rationalis indita, sintq; resurrectionis futuri participes, obi-
ter, qua ex causa excutentur monstra.*

CAP. XV.

Quæcumque formam humanam obtinent, sumtoque
à primo parente nascendi ordine, ratione ac mo-
do ab utroque sexu sunt profeminati; licet monstrosa
sint specie deformique habitu, animæ rationalis mu-
nere potiuntur, decursuq; æui huius curriculo futuri
sint resurrectionis participes. Qui vero nihil homi-
nis præ se ferunt, atque ex alterius animantis com-
mixture sunt conflati, suasq; actiones aliter, quam
homines exercent, nec immortales sunt futuri, nec
renouati corporis honore illustrandi. Sic Fauni, Sa-
tyri, Lemures, Centauri, Striges, Tritones, Sirenes,
Harpyiæ, & si qua alia fabulosa vetustas commenta
est, nec animam rationalem obtinent, nec resurre-
ctionis beneficio potentiuntur. Sunt quidem inter tot
hominum myriades plerique enormi corpore, adspe-
ctu tetro atq; horrido, rostro suillo, rictu indecenti:
sed hi omnes tametsi naturali hominis forma defe-
cerint, in hominum tamen numerum referuntur.
Loquuntur enim, ratiocinantur, iudicant, remin-
iscuntur, aliaq; animæ munia obeunt, ac suas actiones
humano more peragunt, licet ab hominis dignitate
ac præstantia, insitaq; naturæ vi non nihil degeneret,

*Deformitas non
priuat quen-
quam hominis
nomine.*

*Vnde monstrosa
species.*

H

*Simile ab arti-
ficis industria.*

*De aëre & lo-
sis.*

*Regiones corpo-
ris & animi
conditiones im-
mutant.*

Contrahitur autem multifariam monstrosus corp-
ris habitus. Siquidem paor, metus, consternatio,
fluxus siderum, excrementi seminalis vel defectus
vel redundantia, imaginationes gestantium, variaque
simulacra, quæ animo menteq; concipiuntur, corp-
deformant, atq; alienas species, figurasque absurd-
sexui imprimunt. Nonnunquam totius naturæ ordo
inuertitur, cū vel semina vitata sunt, vel instrumen-
ta inepta, sic vt naturales facultates, propagandæ fi-
gendæque sobolis suum opificiū exacte elaborare ne-
queant. Vt enim artifex quamlibet industrius opu-
feliciter incoatum perficere nequit, vbi vel materi-
improba est, vel instrumenta retusa. Sic natura desti-
tuta facultatum suarum viribus, vel materiam na-
inidoneam, omnia vitiose agit, suoq; fine frustratur.
Non desunt quidam opera nonnullas corporis par-
tes aliter, quam natura instituit, informant. Sic in A-
sia, Hippocrate teste, Μακροκεφαλοι erant: quorum
capita in oblongam formam figurabant nutrices: id
enim visum est illis insigne ac generosæ indolis argu-
mentum, vt Persis nasus aquilinus. Quo tandem ef-
fectum est, vt etiam si cessaret, atque intermitteretur
premendi capitis consuetudo: natura tamen dū for-
mationi foetus insisteret, cū inuererata inolitæq; con-
suetudine conspiraret, & quæ quisq; artificiose adhi-
bitaq; industria moliretur: ipsa natura sponte expri-
meret. Alimenta quoq; ipsaq; ambientis aëris quali-
tas nonnullarum partium deformitatem pariunt. Sic
qui frigida humidaque loca occupant, sunt capiones,
ventricosi, obeso corpore, labris tumidis, buccis pro-
tuberantibus. Pleraq; regiones pigmæos producant,
arimaspos, nanos, pumiliones, coactæque breuitatis
homunculos. Alię gutturosos strumisq; deformatos,
simis naribus, varis repandiq; ciuitibus. Verū licet in
his multa desiderentur membraque vel distorta sint
vel enormiter constituta: quia tamen ex hominib. sunt
progen-

cognati ac vis aliqua rationis in his viget, iisdemque
 turæ legibus ducuntur, animam rationalem iis in-
 se Orthodoxi statuunt ac resurrectionis fore con-
 rtes. Cuius vis hoc effectura est, vt deformia quæq; *Resurrectio cor-*
 pectusq; horrida, dignam homine venustatem cōse- *pora indecora*
 antur, membraq; hiulca, distorta, luxata, incurua, *restituet.*
 utilia, in suā integritatē sint restauranda. Et quamq̃
 nonnullis rationis vigor minus elucet propter or-
 ni ineptitudinem, vt in pueris, seniculis, ebriis, de-
 antibus, quibus vel impedita est animæ vis vel op-
 essa: singulis tamē anima rationalis infusa est: qua-
 re imminuta sunt, resurrectionis munere continget
 impleri. Imperfecti vero partus atq; abortiui, omnes-
 ue effluxus, quib⁹ aut nulla est, aut perexigua mem-
 orum delineatio, quod animæ rationalis munere
 nt destituti, hominis nomen non promerentur: eo-
 ue nec resuscitandi. Medici autē inter abortum ef- *Abortus & ef-*
 fluxumque discrimen statuunt. Effluxus siquidem *fluxus disci-*
 cum semina primum aliquot dies conglobata ob *men.*
 eri læuorem ac lubricitatē præmature effluunt ac
 elabuntur, sic vt informe quiddam profluat, ac ru-
 mentū futuri fœtus, operisq; incoati adumbratio,
 quod ipsum deperitatque excutitur: vt semina, fœ-
 isque arbuti in frugiperda arbore. Abortus vero
 embra exacte plerumque conformata demonstrat,
 ui vbi duos & quadraginta dies impleuerit, animæ
 rationalis, vitæq. munere potitur. Quo fit, vt si erum-
 it, oborta que subita aliqua consternatione excutia-
 ur, in vitam aliquando sit reuocādus. Licet n. multa
 illo desiderentur, iusta que magnitudo denegetur,
 mnia tamen in resurrectione sunt implenda, quæ
 tempore erant accessura. Et quemadmodum pueri *Simile à pue-*
 multa habent potestate, quæ progressu temporis, ac- *rorum incre-*
 essuque ætatis se proferunt: vt sunt dentes, ungues, *mento.*
 pilli, iusta que moles ac statura corporis, quæ facul-
 te seminis sensum augescunt ac perficiuntur: sic in

resurrectione omnia corporis detrimēta, omnesque partes in absolutā perficiētur. Quisquis igitur ex manu semine, non ex fœda aliqua putrique vligi aut vitiosi humoris concursu & confluuiōe prognatus est, tametsi monstroso sit corpore, ac deformi specie à morte postliminio in vitam reuocandus est subleuato omni vitio, membrisque omnibus vigore resurrectionis in suam integritatem decenter reductis. Siquis immensus ille rerum opifex:

Prudentius.

Qui reparat corpus, non reddet debile quidquam.

Nam si debilitas redit, instauratio non est.

Quod casus rapuit, quod morbus, quod dolor hausit,

Quod truncavit edax senium populante veterno,

Omnes reuertenti reparata in membra redibit.

*Deo nihil im-
possibile.*

Id enim illi ad modum proclive erit, minimeque oppositum, qui ex nihilo omnia constituit. Plus est enim Augustino teste, homines creare, quam collapsos erigere, ac denuo in vitam reuocare. Plus est efficere, quam existat, quod nunquam fuit, quam reparare quod aliquando existit. Nec Deo perit terrena materies, cui facile est reuocare in pristinam naturam, quod in haereditum, in auram, atque aëra euauit, quodque vel absumpsit macies, vel fames exhaustit, vel morbi depopulati sunt, vel exustione in cineres sit reuolutum, vel in elementa, ac corporis alieni substantiā transferit. Reddetur n. caro illi homini à quo decisa est tanquam mutuum atque res alienum. Hanc tam efficacem vim experientur, qui hominis nomen promerentur, eosque monstra quæ ex hominibus profeminata sunt atque eandem cum hominibus naturam obtinent, huius diuini muneris futuri sunt consortes.

*Simile ab arte
alieno.*

Humores atque alimenta corporis habitum mutant, statum manifesto immutare, atque hinc affectuum origo ac conscientia stimuli emergunt: obiter quid melancholia efficiat, & qua quisque ratione illi mederi queat.

CAP. XVII.

Nemo

Nemo est mortalium qui affectibus non ducatur, *Nemo non affectibus urgetur.*
 itaque percipiat *παθηματα*, seu perturbationes, alius alio est concitator, atque ad concipiendos animi motus propensior. Siquidem qui inculpato sunt corporis habitu ac temperanter victus vitaque rationem instituunt, perturbationibus minus solent inquietari. Sic Socrates ea animi tranquillitate ac *Socrates cur affectibus minus*
 constantia fuisse memoratur, ut domi forisque semper eodem vultu, eadem mentis alacritate existeret, *obnoxius.*
 et morosam uxorem perpeti sit coactus: quod ipsum non alia ratione obtinuit, quam frugalitate, summaque temperantia. Hinc Cicero omnium perturbationum *Tu scilicet 4.*
 fontem intemperantiam constituit, quæ est à toto mente atque recta ratione defectio, adeo ut nullo modo appetitiones animi regi, aut in officio continere queant. Quemadmodum igitur temperantia sedat *Temperantia*
 omnes enotines appetitiones, atque efficit, ut hæc rationi pareant, conseruatque moderata iudicia mentis, sic huic inimica intemperantia omnem animi statum inflamat, conturbat, incitat. Quo fit, ut omnes corporis morbi, mentisque errores ex ea pulsent. Vt enim, dum sanguis & pituita redundant, ut ubi utraque bilis adaucta est, agrotationes, morque in corpore nascuntur, sic prauarum opinionum conturbatio, earumque inter se repugnantia animi nitare spoliât, ac corpus in mutuam perniciem pertrahit. Ita si quidem, excandescencia, obrectatio, metus, paor, mollitia, æmulatio, si quando venis mellisq; intederint, atq; intimos mentis recessus occupant, corpori quoq; infesta sunt, illique terribiles morbos inferunt. Corporis iudem morbis animi per consensum, ac lege consortii afficiunt. Et quando obiecta, multa que externæ causæ motus turbulentos in homine concitent, præcipua tamē causa atque origo in corde, necnon in humoribus spiritibusq; consistit, qui si moderati sunt, nec aliena qualitate imbuti,

Affectuum in anima tyrannis.

*Affectuum
rigo.*

H

*Dauidis & Pe-
riclis modera-
tio.*

*Statura pusil-
la et iracundi.*

*Simile à fomi-
ribus ignitis.*

minus feruescit animus, pauloque mens est sedata. Ita si sanguis sincerus sit ac defecatus, si æquabile peramentum, corpusq; valetudine inoffensa, segnis irritari hominem contingit, minusq; vel ira, vel æstu, vel vindictæ cupiditate diuexari, aut si aliquo affectu concutiat, ut nemo prorsus æstus atque affectibus alienus, confestim adhibita in consilium ratione, mentisque iudicio, omnis animi feruor extinguit, æstuq; sedatur. Cuius rei documentum sumit licet ex Dauidæ ac Pericle, quibus cum improbus quidam insultaret, ac conuicia ingereret, non odio illi aut vindicta, sed humanitatis officio sunt profecti. Concipit quidem cor ex his quæ foris obiciuntur varios animi motus, sed plerumque nullis obiectis mulacris in violentos affectus erumpit, ac subeunt animum latenti tacitaque cogitatione vel illata contumelia, vel accepti incommodi indignatione, mens ipsa feruescit, atque intra se tumultuatur. Magni inque refert in affectuum differentiis, quale cuiusq; temperamentum existat, quibus humoribus corpus impletum, quæ spirituum qui ex humoribus generantur, qualitas. Siquidem qui calido sunt siccoque corporis habitu, celerius incandescunt, præsertim qui in procero pusilloque corpore existunt, quibus oblata etiam fatili quauis, nulliusq; momenti occasione, citissime bilis accenditur, quæ propter loci angustiam, minimumque organorum intervallum, mentem confestim corripit, atque ut humiles casas, ac tuguriola, inflammat accenditque. Eadem ratione huiusmodi constitutionis homines præ cæteris ingenio mentisque iudicio pollent, quod spiritus coacti, minusq; diffusi aut dissipati acius vires suas exerant. Vnde autem nutrimenta ac fomites alia aliis promptius flammam concipiunt atque inardescunt, tum quædam ferius, quædam citius sopiuntur; ita in spiritibus atque humoribus fieri assolet, quorum nonnulli diutius

nos,

s, tenacesque affectus pariunt: nonnulli euanidos *Biliofi hominis*
 citoq; perituros. Quo fit, vt cholericici sint feruidi, *natura.*
 moq. concitato. Atque vt stipula ac stramenta ci-
 me ignescunt: sic isti ob calidi humoris tenuita-
 n, ac subitam inflammationem impotentius in-
 ndescunt, sed iis confestim deferuescit ira, atq. ef-
 untur placabiles. Melancholici vero tardius irri- *Melancholici*
 tur, verum accensis serius senescit ira, prorsusque *natura.*
 implacabiles, atque iniuriarum tenaces. Phleg- *Pituitosi condi-*
 matici autem vrpote frigida humentisq. naturæ, nul- *tio.*
 propemodum sentiunt animi motū, nec magno-
 re vllis rebus permouentur. Quo fit, vt ignaui exsi-
 nt atq. inertes, nec ad vllas res p̄claras appoliti; sic
 apte illis prouerbiū possit accōmodari: Mentem
 n habere, qui non habet irā. Sanguinei calidæ hu- *Trouerbiū in*
 ida q. naturæ nulla re graui ac seria, nullis curis de- *ignauos.*
 nentur, sed toti in iocos, cantilenas, fabulas, vrba- *Sanguinei ho-*
 rates ac dicteria effusi nihil aliud q̄ voluptates ac *minu natura.*
 litias consecretantur. Quæ hominum condiciones ac
 scrimina pro humorū qualitate ac mixtura, p̄ am-
 entis aëris ac loci natura subinde mutantur, men-
 que hominum multifariam afficiunt, eoq; persua-
 m habeo affectionum caussam humoribus etiam
 signandam. Siquidē affecto corde excitari spiritus
 ontingit, atq. humores ebullire, mentemq. hominis
 lorum agitatione, tanquam funali faceq. subdita a-
 ius inflammari. Vt enim principē ductoreque exer- *Simil à m. ita*
 tus irritato, milites præsidarii, eiusq; stipatores cō- *tia duce.*
 stim se in pedes erigunt, hostem innasuri. Sic per
 urbatione aliqua, affectuq. animi ingruente vna eū
 orde commoueri humores, ac spiritus exsilire con-
 ngit, atq. in ira, pudore, verecundia, immoderata
 etitia foras erumpere. In meru vero, pauore, mœsti-
 a, non sine graui valetudinis dispendio sese recon-
 ere, atq. intro renocari: adeo vt sanguis modo desc-
 at destituatq. cor, modo sui affluentia illud Aranga-

*Qui pusillani-
mos ac mericu-
losi.*

*Multa corporis
habitu im-
mutare.*

*Ex humoribus
emergunt mo-
res.*

*Quot genus ho-
minum inhu-
manum.*

let opprimatq. Sic multi immodica lætitia de re
extincti sunt: nonnulli ex inopinata consternati-
subitoq; pauore interierunt. Quod his potissim-
euenit, qui affectibus suis moderari nequeunt, ne-
ratione obistere aut moderi: ut sunt fere infirm-
is sexus homines, mulierculæ, infantes, senes
ἀναζωπύται, quiq; à primis annis ab hominum
sortio semoti, vitâ solitariam sunt amplexi, quos
lor languidus, spiritus animalis tenuis atque ex
pusillanimos efficit trepidos, meticulosos animi
deiectionis, quam ut se fortes præbere possint in
luctandis propulsandisq; aduersis. Caterum ætas
iusq; cœli temperies, influxus siderum, educatio
atq; institutum, ac mos gentilitius maximum re-
mentum in affectuum morūq; differentiis obtine-
Scilicet singulas rationes collustres, si omnium genti-
naturâ, studia ac propensiones excutias: cōperies
uersa viuendi instituta, varia ingeniorum, affectio-
morumq; discrimina. Magni itaq; refert, qua quis
ætate, qua educatione, quo sidere pœloq. natus, q-
li temperamento ac corporis constitutione existi-
quorum denique conuictu & consuetudine utat-
qua humorum tum copia, tum qualitas. Hæc en-
magna ex parte animi mores constituunt. Sic quib-
sanguis crassus est, feroces plerumque sunt, impro-
moribus, inhospitales, inhumani, & qui nullos se-
tiunt vel admittunt conscientia stimulos, nullo ta-
guntur metu, nulla ducuntur religionis reuerentia
nullo pietatis, nulloq. mouentur humanitatis aff-
ctu, cuius generis sunt nautæ, aulædi, aurigæ, baiu-
vectores, & quotquot malitiæ sunt assueti, qui
sanguinis crassitiem, densosq. ac turbulētos spiritu
conscientiam incrassaram habent, mentemq. den-
sissimis vitiis obscuraram. Quod si qua suboriatur
nioris mentis scintilla, aut si quas habet virtutes, qui
huic vitæ instituto se dediderunt, illas vel obruunt

grauibus vitiis commaculant. Cum enim omnem
viam in pessima quæque consumserint, improbi-
vitæ iam ex consuetudine in naturam illis abiit.

Hannibali, auctore Liuius, inhumana crudelitas, *Lib. 1. belli Pu-*
fidia plusquam Punica, nihil veri, nihil sancti, nul- *nici.*

Diuum metus, nullum iniurandum, nulla reli-

quæ. Siquidem ex Lucani sententia

Lib. 4.

Nulla fides pietasq; viris qui castra sequuntur.

Venalesq; manes. ibi fas, ubi maxima merces.

Quæ ingeniorum, morumque atque affectuum va-
rietas commonstrare mihi videtur, motus atque ani-
mæ cuiusque propensiones in multas esse causas re-
ferendas. Quamquam enim obiecta, ipsumque cor, ac

*Quæ affectus
exasperant.*

membrana nutritioni, gignendisque spiritibus desti-

ta organa sunt, atque affectuum conceptacula: hu-

iores tamen corpori infixi, calor immodicus, influ-

us siderum, alimentorum facultates, ambientis æ-

qualitas, vini immodicus vsus faces accendunt,

que in perturbanda mente, concitandisque omnis-

generis affectibus præbent seminaria. Hinc elice,

quid noxæ rationi mentique inferatur, vbi organa, v-

bi spiritus, vbi humores aliquid vitii, aut labis con-

fluxerint. Eo enim fit, vt homo à sui dignitate ac præ-

stantia desciscat, atque in belluam degeneret. Quod

Regius deplorat: Homo cum in honore es-

Psalm. 4.

t constitutus non id curæ habuit: reputatus est

am iumentis insipientibus, illisque factus est assi-

milis. Exstinguitur enim ratio, mentisque lumen

præuitur vitiosis affectibus impeditum. Vt enim

Simile à fasci-
bus.

techni ac faculæ minus lucis exhibent, loculo infer-

re lucernario impolito, parumque nitido: ita mens

hominis tenebris corporis offusa minus splendescit,

caloque segnius vires suas exferit. Est quidem hu-

manæ naturæ insitum, vt sanguinei exhilarescant:

melancholici mœrore contrahantur: desides sint

et veterinosi phlegmatici: iracundi cholericæ. Sed

*Affectus quā-
do mitiores.*

¶
H

*Sidera & hu-
mores vim, non
necessitatem
inferunt.*

*Omnes affecti-
bus obnoxii.*

*Corpus & ani-
mam mutuis
morbus affici.*

*Vt studiosi qui-
que melanco-
liam excutiāt.*

omnes hi affectus moderati sunt, minusq. vitiosi, humores intra mediocritate consistunt, nullaque liena qualitate sunt vitiiati. Quod si qualitas, cop-
lis augeatur, aut ē temperie deflexerint, miris-
dis hominem affici contingit, atq. ē recta ratione
flecti. Et quanquam qualitates elementares, hu-
res deniq. ac spiritus nemini ad actionem necessi-
imponunt, vt nec siderū aspectus: eam tamen vim
permouendis affectibus obtinent, vt homines ob-
stante etiam inuitaq. ratione, tanquam tempesti-
quadam ad perturbationū scopulos illidantur. Qu-
lis est enim aeris marisq. intemperies, quales vini
moderate sumti violentia: talis est humoris chole-
ac melancholici vis plus satis adaucta. Quis autem
fese intime excutiat, suamque naturam accurate
ploret, turbulentos animi motus, atq. enormes
petus non subinde percipit, adeo, vt sit modo vel i-
tior, morosior, inuidencior, lasciuior, vel in aliū
atque aliū affectum pro humorum intemperie
clinatior. Quod si eam sustinet mutationem hu-
nus animus, vbi paulum modo degenerarint à gen-
na natura humores, vt momento temporis mens-
riis affectibus rapiatur, quid futurū speramus vbi
extremum prauitatis ac inaltitæ sunt progressi atq.
principes partes impetum fecerunt? Cuius nobis
perimenta proferunt funestaq. spectacula exhibe-
maniaci, furiosi, lymphati, phrenetici, melancholi-
quiq. alienatione mentis, vel desipientia de irioq.
tentantur, quibus cum morbi corporis in mentem
redundent, formidandis horrendisq. malis homin-
excruciant. Quamobrem qui sibi suæque valetudini
opprime consilium cupiunt, temperanter vitæ rati-
nem instituant: ne ex humorum fuligine mente
alienis absurdisq. imaginationibus diuexari conti-
gat atq. à sedibus suis dimoueri. Hæc autem his po-
tissimum inculcanda, qui munia publica obeunt,

lit

is intempestiuius sunt addicti: quod hi magna ex
 e melancholia soleant infestari: Qui humor tam-
 mentem acuat, vt vinum moderate hauſtum, i-
 tamen plus ſatis auctus, vitioq; aliquo imbutus
 imo incommodo mentem afficit, adeo vt Cice. *Tuſc. I.*
 ſiſtinerit tardioris eſſe ingenii potius, quam in-
 ſoſus ac melancholicus. Huiusmodi autem cor- *Melancholia*
 ſis habitum nonnulli natura naſti ſunt, plurimi ex *unde contrahi-*
 ſis diuerſiſq; cauſis contraxerunt, ab eo prius a- *tur.*
 ſi. Non deſunt qui ex iugi ſtudio atq. intempeſti-
 ucubratione huc deueniunt: alii ex metu, ſoli-
 dine, mœrore, triſtitia huc ſunt delapſi: plerique
 a morrhoidum, menſumq; ſuppreſſo profluui-
 ſubſiſtente conſueta aliqua vacuatione huc ſunt
 ati: quibus cum atra denſaque fuligine cerebrum
 oleatur, mentem abſurdis imaginationibus diue-
 ſi contingit, eamq; mutationem ſuſtinere, ac vio-
 tiâ perpeti, vt aliquando ſpectatæ probitatis, ſum-
 que exiſtimationis viri ad funeſtum vitæ exitum
 gantur, adeo vt mirari ſubeat tantam in eſſe vim
 erociâ humor melancholico, vt oppreſſa ratione
 mentem cuiquam poſſit eripere. Porro vt atra den- *Simile à nube*
 ue nubes ſoli offuſa radios eius intercipit, ac lu- *caliginofa.*
 en offuſcat: ſic humor melancholicus mentem ob-
 bilat, atque ad noxia quæque impellit. Ingerunt
 idem ſe prauis humoribus mali-Genii, atque atræ *Mali Genii*
 ſi præcipue ſe immiſcent, quod is humor, vbi na- *melancholia*
 æ limites excedit, ad peſſima quæque perpetrare *incumbunt.*
 ſi accommodus. Concepiunt enim huiusmodi
 nſtitutiones homines graues acresque motus, ac
 uturnos affectus propter humoris tenacitatem,
 ſi ægre liqueſcit ac diſſoluitur. Quo ſit, vt prauæ *Melancholici*
 gitationes & conceptus diu animo inhæreant, quæ *unde abſurda*
 nunquam in effectum erumpunt adeo, vt notos *imaginantur.*
 notosq; indiscriminatim adorian-
 tur, & cum aliis,
 ſi ſibi ipſis ſint inſeſti. Sic etiam cholericiſ faces

ministrant, sed hi irritati non se, sed alios impetu
 Quod autem horum causa in humoribus consistit
 nec omnino in malis Geniis, licet frigidam illi
 fundant; vel hinc colligi potest, quod maniacy, m
 lancholici, quique alienata mentis existunt hæmo
 rhoidum mensiumq; quæ subliterant, affluvio
 leant liberari, atque ad sanio rem mentem reduci
 uersa scilicet humorum fuligine, quæ imaginatione
 ac spiritus animales vitiabat. Cui his Aphorism. Hi
 pocrates fidem adstruit: Insanientibus si varices a
 hæmorrhoides superveniunt, morbo liberantur, d
 riuante natura humores à parte principe ad abiect
 atq; ignobiles. Rursus Maniacis ac renum passion
 bus obnoxiiis, hæmorrhoides innata salubres. Cum
 nimis humor siue in hypochondriis & splene con
 stat, siue in toto corpore, parteque aliqua aceruetu
 retro atque insuavi halitu cerebrum impleat, me
 tum, tristitiam, meorem, luctuosa suspiria, cord
 adstrictionem, aurium sibilum adfert, atque oppres
 ratione, luceque mentis extincta, quasi rebus prope
 modum deploratis, modo inexoptata mortis spem
 modo in eius metum atq; horrorem coniecit. Quam
 obrem ex Galeni sententia, ineunte vere atque au
 tumno is humor placide ac sensim expurgandus et
 vomitu, ructu, deiectione, flatibus, venæ sectione
 mensium denique atque hæmorrhoidum irritata ex
 cretione. Quisquis autem huic malo obnoxius est
 acriter illi, summaque cura obsistat, atque oblite
 tur, nec vlllo modo foueat imaginationes tacito ob
 repentes animo blandas quidem initio atque amabi
 les, sed quæ adeo inualescant, vt ægre excuti queant
 aut sopiri:

*Lib. 6. Apho-
rism. 21.*

*Tetri vapores
cerebro infesti.*

*Melancholia
expugnetur.*

Virg. 3. Georg.

Alitur enim vitium viuuntq; regendo.

Dum medicas adhibere manus nec tollere curas.

Quod si incōmoda aduersitates, infortunia, parumq;
 prosperi rerū successus hoc malum inuexerint: huic
 infra-

actum inuictumq; animi robur opponas, ac ver- *Mens verbo*
 Dei, eiusq; fiducia refulcias quibus terribiles vi- *Dei fulciendae*
 rmas, variaq; imaginationum monstra minimo
 ocio conficies. His enim praesidiis substiterunt
 statissimi quique heroes, qui tametsi rebus pro-
 modum desperatis calamitatum finem morte ac-
 rari cuperent. non tamen dolorum impatientia
 oppressi. Sic Helias malorum radio mortē exo- *3. Reg. 19.*
 bat. Sic David inimicorum insidiis toties impe-
 tus, saluti subinde diffidebat: Iob desperabundus *Cap. 7.*
 tri potius sustinuit, ac quocunq; fato abrumpere
 im, quam tam atrocia perpeti. Christus denique
 identis hominis more nostraq; causa in se trans-
 desertum se à patre queritur. Sed omnes hi me-
 um spe ac fiducia, omnem animi trepidationem
 diffidentiam, erecta in Deum mente, discusserunt.
 caudem ex Ciceronis sententia omnibus persua- *In Soman. Scip.*
 di esse conuenit. Animum retinendum in excuba-
 ne ac custodia corporis, nec iniussu, contraq; im-
 mium eius à quo nobis ille datus est, emigrandum,
 tionemq; deferendam, ne munus humanum assi-
 ratum à Deo defugisse videamur. Quo mihi prae-
 re concionari visus est Iosephus, vt quidquid mali *Bell. Iud. lib. 3.*
 bis obrigerit, alacri atq; infracto animo perfera-
 ris. Nec committendum quis ducat vt indecore ac
 ter hominis dignitatem, contraq; naturae ordinē
 ra finē imponat. Quod si quis ex morbo aut men-
 alienatione ad funestum vitae exitum deuenerit,
 mo istiusmodi conditionis hominibus insultet, *Melancholicis*
 in illos sit seuerior, verum illorum miseria in- *comiseratione*
 bleseat potius, vicemq; deploret, cum non sint sui *digni.*
 opotes, atq; à ratione mentisq; iudicio exciderint:
 quo fit vt ratio illis inuerratur, atq; in delectu rerum
 rorsus hallucinentur ac coëcutiant. Cum enim ima-
 nationis virtute corrupta, absurda quaedam animo
 uerferentur, confuse de rebus statuunt, vitiose ratio-

*Ab obiectis vi-
nu simile.*

*Febricitantes
& ebrii cur de-
bent.*

*Spiritus corpo-
ri mentem
mouent.*

*Simile ab effe-
ctu bonis.*

cinantur ac iudicant. Simile enim quiddam me-
euenit, quod oculis, ubi varii diuersiq; coloris cō-
cilla obiciuntur, quibus omnia vel cærulea, vel
bra, flaua, viridantia, vel deniq; eius coloris, quo
trum suffusum est, apparent, sic vt aliter se proferat
species obiectaq; rerum, quam reuera existunt. Hi
ebrii atq; irati gemina conspectare se credunt, cum
vnum tantum sit obuium. Sic ex febre delirantibus
varia spectra animo obuersari videntur, ac corrupta
imaginatione, vitiatifq; organis multa spectacula
mente offerunt ob prauorum humorum ac spirituum
agitationem, qui vltro citroq; commeant, sinusq;
cerebri oberrant. Spiritus itaq; atq; humores maxi-
mum momentum obtinent in perturbanda mentis
ciendisq; affectibus, atq; inferendis conscientia
malis. Qui si sinceri existant, nec vlla contagione
inquinari, placidis moribus hominem esse continen-
git, minimeq; querulū aut morosum. Sin turbulenti
ac labe aliqua imbuti, varii cientur animi motus, a-
fectusq; tumultuosi exoriuntur ac turbulenti. Proinde
inde cum corpus atq; anima iuxta afficiantur, dandum
in primis opera vt animi inquietudo mentisq; astutia
tio verborum lenociniis ac blandimentis sopiatur.
Siquidem exproverbiali sententia: Animo agrotante
medicus oratio: tractandusque istiusmodi hominum
animus, vt exigit natura rei, vt corporis habitus, vt
humorum qualitas exposcit. Quemadmodum enim
fera atque immanes belluæ cura atque officio homi-
num mansuescunt ac cicurantur, ita placide tractari
postulat istorum animus, vt qui seuerioribus ac mi-
nacibus verbis exasperetur. Nonnunquam tamen, vt
in corporum morbis sectiones, cauteria atque vltio-
nes adhibemus: sic aliquando acrius instandum, ac
salubri increpatione coercendi improbi illorum
eoratus, ad quos per intervalla restagnante humore
noxio, solent incitari. Corpori vero non minor cura
adhi-

benda est. Sed meminerit, qui curationem infligere humorem illū validis medicamentis irritare at. sed sensim ac placide, summaque dexteritate perficiat. Neque enim confertim sentinam exhaustum est. Siquidem agitated is humor mentem quandam exhalat, ac nidoris graueolentiam, cerebri incredibiliter offenditur, ac mens ab a phantasmata concipit. In primis autē excitantur spiritus olfactoriolis ac fasciculis manualibus, atq; corpus optimi cibi succis, atq; in molliter lecta culcitra, placido somno fouendum est. Porro minimum citissime alit vinum minimumque negotii curæ facessit. Cæterum in eo exhibendo, quanquā cum sit discutiendi mœroris præsidium, delectus est, curandumq; vt tempestiue, atq; vt cuiq; ætas, naturæ conditio, consuetudo vitæ, regio, agit, præscribatur. Neque enim semper vinum triam melācholicis eximit, aut mœrorem discutit, nonnunquam adauget, malumq; exasperat, ac crudescere facit, præsertim vbi vitiosis humoribus corpus est oppletum. Quocirca ante inaniri debet, appositis remediis expurgari, antequam vlla vis ratio instituat. Impura n. corpora quanto magis nutrias, tanto magis lædes. Cum autem vini natura varia sit, ac differentia multiplex, nec quoduis generosum, obseruandū vt optimū bibere conescant, & q nulla re vitiosa sit conditū, quale pleumq; œnopolæ ac caupones magno valetudinis deimento offerunt calce, gypso, bitumine, orminio, ilgo scarlea, eruca, siluestri myrto adulteratum. Sic ni aliquot genera animi impetus non modo non insopiant, sed recrudescere faciunt, atq; denuo excerari. Hinc plebei nostrates ex vini Pictauiensis potu, quod mordaces fumos cerebro inferat, morosi ficiuntur, calcitrosi, iracundi, implacabiles, sic vt xentur assidue, suasque vxores crebro pulsent, pugnīs subigant. Quod ipsum illis facere religio

Delectus vini.

Aphor.

Vina vitiosa mentem perturbant.

est, vbi Rhenanum, aut aliud generosa natura vini hauserint. Tunc enim blandiores sunt, atque oscipotentius, quam fustibus impetunt. Quamobrem melancholici, lassi, siticulosi, quique arido sunt corpore

Lib. I. Epist. I. ris habitu, ex Horatii præscripto

Generosum & lenē requirant,

Quod curas abigat; quod cum spe diuite manet

In venas animumq; meum, quod verba ministret,

Quod me Lucana iuuenem commendet amica.

Lib. 21. c. 25.

In Cur.

*Inedia bilem
accendit.*

*Proverbium
populare ex
male cocto cibo.*

*Inedia maci-
lentis noxia.*

Quo spectat illud Plinii: omnis animi asperitas difficili succo mitigatur, lenit transitu spiritus, ac meliores efficit meatus. Experimenta in se quisque percipere potest. Nullus enim non ira, luctu, mœrore, mortificatione aliquando conficitur. Sic in lassitudine. siti, inedia, intempestiua vigilia pronior quisque ad iram. Si fames & mora, ex Plauti sententia, bilem in naribus concitat. Sed ea oblato cibo confestim mitescit; sedatur. Quo fit ut saturi ieiunis minus effervesceant, quod corpus cibo potuque irrigatum, minus siccescat ac calore nativo reperfuso corpus ad concipiendam iracundiam minus est propensum. Incumbunt enim naturales facultates concoctioni, ac flava bilis, quæ impransis ebullire solet, infusis humoribus diluitur. Sic leberes, farragines, ac fixioria magis ignescunt, nidoremque grauiorem naribus offundunt, vbi liquor aut innatans pinguedo immodico calore absumitur ac torrescit. Omnia siquidem, quæ vel humore vel pinguedine destituta sunt, ollis adhærescunt, atque niderosos halitus effundunt, sic ut populari loco dici solet: Ex eadem olla elixa atque assa depromi. Quo circa consulte mihi facere videtur macilenti quique sicco temperamento existunt, quod minus diu ieiunii perferant, ac calori nativo fomenta ministrent. Sic cescit enim corpus intempestiua diutinaque inedia, quæ humidum nutrimentum, quod radicale vocant, depopulari: quæ de se nobis alias habitus est sermo.

Herba

et mutationibus obnoxias, tum viribus, formaq; defitui,
si novos subinde cultus adhibeas.

CAP. XVII.

Veruntur medicorum pleriq; herbarum descri-
ptiones esse fallaces, earumq. virtutes ineffica-
atque euanidas, multa; passim obuia apud vete-
quæ parum aptæ, si nostris conferantur, suo no-
i ac descriptioni respondent, eoque diuersas esse
bas contendunt, licet nostro æuo idem nomen
ineant. Sic hyssopum nostratē, fabas, pentaphyl-
phu, tipham, cerealem, farraginem, secale, oly-
u, alia existimant: quia veterum descriptionibus
aper omnia congruunt. Equidem vt nemini pa-
cinari volo, aut illorum errorem tueri, qui in her-
um censu & cognitione prorsus sunt hallucinati:
nonnullos existimo non satis ad rationis amissim
nia exigere. Tamen si enim in tanta herbarum va-
tate, & mutatione singula in certam classem re-
ri nequeant, nec illis certam assignare nomencla-
tam, procliue est veterum descriptioni congruen-
m, non putandum tamen prorsus esse alias, quam
teres descripserunt, aut ab effectibus quos illi ar-
buerunt, penitus alienas. Huic enim varietati, si
ia subest, causam præbuit ipsa natura, quæ subinde
utat faciem, ac lasciuit in progignendis stirpibus,
opagandisque plantariis, sic vt nonnunquam à pa-
nte aliud produxisse videarur. Accedit his artifi-
um solertia, ne dicam calliditas, quæ mixtis medi-
tisq; seminibus edocuit speciosius nitidiusq; quæ-
am adolescere, atque ad spectu amœniore magisque
dblandiente. Hinc illa variegata, ac versicolor flo-
culorum politura, quæ cum in multis, tum maxime
n veronica seu viola altili, q̃ caryophylleam nostri
ocant perspicitur, q̃ tam varia ac versicolore specie
uenit cultorū industria ac mangonio, vt nulla parte
eterum descriptioni respondeat, eoq; illis incogni-

*Herbas muta-
tioni obnoxias,
ac degeneres.*

*Caryophyllea
Belgis flos spe-
ctatissimus.*

tam plerique censent. Sic Calathiana autumnus; æranthemus, cyanos fumenticia messi peculiaris, non tam cœruleo, cœlestique colore proueniunt quam candido, rubro, purpureo, vermiculato.

Oculus Christi. Caltha illa luteola Virgilio depicta. singulis mensibus Calendis duplicato florū ambitu ac denso foliorum stipatu oculos oblectat, concinniter in orbem circumscripta, *Alōs αἰθρῆ* & lychnis coronaria rutilanti colore, ac tenero modo murice tincta rubescit, modo in uero colore ad spectum recreat. multiplice foliorum congerie orbiculata: in quem modum Leucoia, bellius flos, hesperis, omnesque violæ matronales efflorescunt. Ista superioribus seculis elaborasse hortorum cultores indicat Virgilius:

*Semina vidi equidem multos medicare ferentes,
Et nitro prius & nigra perflendere amurca,
Grandior ut fœtus siliquis fallacibus esset,
Vt quamvis igni exiguo properata maderent.*

*De ratione con-
tionan.*

Et quanquā cessat cultoris industria, ac conferendi artificialium herbæ ipsæ sponte aliam induunt faciem, colorem, si formam, si proceritatem, si vires spectes. I partim sit occulta vi siderum, partim ætate & temporum decursu, ut ea quæ stabilia apparebant & perenniter duratura, vertantur in aliam speciem quasi (ut Erasimus ait) naturæ curiositas cauerit, ne qua sit certa herbarum notitia, quæ posteris indubitata fide transmitti possit, sed exigat subinde inquisitionem eorum quæ vel mutari vel renasci quotidie videmus: sic natura hominum acuit industriam, ac veterinū excutit

si quidem pater ipse colendi.

*Hand facilem esse viam voluit. primusq; per artem
Mouit agros, curis acuens mortalia corda,
Nec torpore graui passus sua membra veterno,
Quo varius usus meditando extunderet artes.
Paulatim & sulcis frumenti exquireret herbam,
Et silicis venis abstrusum exenderet ignem.*

Accedi

redit his cœli status solique natura, ac regionum *Loci situs mu-*
 metas, q̄ etiam hominibus crines & colorē, totiusq. *tationem herbis*
 poris habitū immutant. Stirpes n. pro loci natura *inducit.*
 qualitate, p̄ aētis ambientis conditione nunc pro-
 ius adoleſcunt, nunc humiliter: quædā multis flo-
 ribus: pleraque nullo agnato frutice ac propagine
 mo profiliunt: alia pro terræ habitu, diluto lacteo-
 e virore, alia saturata vergentique ad atrum viridi-
 te. Vi enim pueri, quibus nutrices alimenta subdu- *Simile ab im-*
 nt, aut ea parcius adminiſtrant, gracileſcunt, atque *puberum ſagi-*
 tenuantur. coloreque ex ſanguī efficiuntur, ac mi- *na.*
 is florido. Sic herbæ ſolo macro, ieiuno ac ſiriculo-
 enatæ, ſqualoſæ ſunt, adſpectuque triſti atque ina-
 cœno. Hinc videre eſt herbas in parietinis, præru-
 iſque ſaxis enatas vix dodrantem altas, eaſdē ſolo
 cundo ac reſtibili commiſſas ſeſquicubitum exce-
 ere, ac lōge lateque ramos propagare. Sic bugloſſus
 & ſymphyrum, vulgo Conſolida maior. candidis flo-
 culis ſæpius conſpiciuntur. Sic garyophyllea vel cul-
 us ſtudio, vel vbertate ſoli, candidum, rub cundum,
 ariegatum ſorem oſtentat vnius culmi, ſtaminisque
 roductu. Sic violarum color purpureus aliquando
 n cyaneum ac cœruleum elanguēſcit. Simili ratione
 nonnullarum ſtirpium folia minus crenata ferrataq.
 exſiſtunt, atque acanacea, hoc eſt, quæ ſpinis horrent
 pro editioris decliuiorisq. loci natura miteſcunt,
 pinisq. minus infeſta ſunt. Huc refert quod expe-
 rientia quotidiana comonſtrat herbas ſœtusque ar-
 puteos nō ſolū ſpeciem demutare, ſi locū auramque
 naſta ſint accommodam, ſed etiam meliorefſcere. fru-
 ctusque proferre ſalubres, cū paulo ante lethales edi-
 diſſent. Quod de Perſica planta in Ægyptum transla-
 ta præter Plin. Galen. commemorat. Cuius rei expe-
 rimentum hiſce verſibus expreſſit Columella:

*Armeniusq. & cerioli, pruniq. Damasci,
 Stipantur calathi & pomis qua barbara Perſis
 Miſerat, vi fama eſt, patri armata venenū.*

*2. de alim.
 & 3. de ſymp.
 cauſis.*

*At nunc expositi paruo discrimine lethi
Ambrosios præbent succos oblita nocendi.
Quin etiam eiusdem gentis de nomine ducta
Exiguo properant mitescere Persica malo.*

*Gal. de alimen.
facult.*

*Vt nonnulla
absque nucleis
proveniant.*

*Infronis tres
species.*

*Simile ab ho-
minum natura
& educatione.*

Hoc enim pomi genus, nisi ex aduerso solis radiis
expositum, non maturefcit, succiq; frigidi ac humi-
ditate cito computrescit, noxamque ventriculo
fert, nisi primis mensis inferatur. Multa itaque mo-
tur natura rerum industria hominum exculta ac co-
docefacta. Siquidem vna acini absque vinaceis pro-
ueniunt fuso malleolo exemptaque medulla, sic rari
vt inter colligandum gemma non lædatur. Citissimi
enim latere accurate commissa coalescunt. Mespi-
quoque Persica, palmula, cerasa, pruna, iapidosaq;
cornu absque officulis industria curaue hominum
proueniunt, si tenellam scilicet arborem ad binos pe-
des rescissam, vsque ad radicem findas, abrafasq; atq;
excauata scalp pro vtriusq; partis medulla, confestim
seiuictas partes vinculo constringas, superioremq;
partem ac diuisuras laterum fimo, vel argilla, cera
obducas, ac charta madida munias, elapso anno ob-
ducta cicatrice omnia coaluisse perspicias: hanc ar-
borem surculis, qui fructum non tulerunt, inferes &
sine officulis poma proferet. Quod ipsum ex Theo-
phraستي consilio, in vite sum emolitus, nec spem fru-
stratus est euentus. Inoculatio quoq; , insitio, empla-
stratio naturæ solertiam, cultorumq; industriam com-
monstrant. Illa siquidem efficiunt, vt stirpes, ex ut-
natura indole, aliam faciem formamque adsciscant
atque alix in alias promte demutetur. Vt enim vide-
mus homines pro ingeniorum varietate, atque educa-
tionis cura non solum diuersa sortiri ingenta, alios
mores ac studia, animæque propensiones obtinere,
sed corpus aliud alio vel exilius, vel procerius, colo-
re, vel florido, vel exsangui, cuteq; vel glabra, vel hi-
spida hirsutaq; forma: tamen humana non penitus de-
stitui,

ui, licet nonnulli feritatem quandā prae se ferant.
 in herbis vsuuenire solet, quæ ob similes causas
 vnam seruant faciem ac vigorem, licet non ita
 mutantur, vt tota species formaque iis intereat.
 Inper enim aliqua parte nomini suo respondēt, ef-
 fusque obtinent terræ, inquam radices agunt, pe-
 ciliares atq; incolarum naturis aptas accommodas-
 e. Multa siquidem aduehuntur ex Insulis Fortuna-
 , quas Canarias vocant, quæ cœlo nostro assueta
 in easdem per omnia vires reseruant, nec eadem
 ecie ac figura, eaq; magnitudine profiliunt, sed ta-
 en non penitus genuinam auitamq; naturam exu-
 nt, licet nonnihil à veteri insitaque vi ac generosita-
 desciscant. Quod in spondylia, quæ plebeiis An- *Angelica illig-*
 elica dicitur, in aserpitio vel silphio Cisalpino, quæ *affines herba.*
 iuiali voce Osteritium ac magistrantia dicitur, a-
 maduerti potest. Quæ licet ob soli malignitatem,
 actumque cœli frigidum, à Theophrasti ac Diosco-
 dis descriptione variant, easdem tamen esse herbas,
 resque obtinere effectus compertum est; licet ob
 eris intemperiem vires illis nonnihil languescant
 e defatiscant. Cum enim cuique regioni certæ her- *Herba suis*
 arum species sint peculiare ac propria, suisque na- *quaque locis*
 libus singulæ stirpes delectentur: heri nequit, vt a- *delectantur.*
 o translata in suo vigore perstant. Aliæ siquidem
 pacis vmbrosisq; vallibus gaudent, nonnullæ apri-
 is solique peruiis, sunt quæ palustri atque vliginosa,
 oloq; irriguo delectentur, quædam glarioso aridoq;
 e sabuloso: quæ si alio transferas, ac diuersam cœli
 artem spectare cogas, magnam viriorm ac specierum
 artem ademeris. Sic Iris in Illyrico, Helleborus in
 anticyra, absinthium in Ponto & apud Santones
 oræstantius proueniunt. Sic portulaca marina, em- *Quæ herba*
 petron, brassica maritima, quam soldanellam vocat, *maritimo tra-*
 oceani crepidines, ac maris margines persequitur, *ctu delectatur.*
 alsoque tractu delectatur. Sic alia aliis locis lauda-
 iora existunt, ac propriis natalibus feliciter proue-

*Moer quid
Belgæ.*

*Natura artifi-
cium.*

*Samelot.
Damast.*

*Corallum fru-
tum.*

Sicencolen.

aliquot eruditi, qui subterraneorum hæc congeries
quæ ex terræ visceribus, tanquam foras ex utero
ruitur, ex arborum truncis congestâ ac concretâ
stiment, prostratis conuallisq. syluis inundante
no, ac paulatim alluione superinductâ terram
inualido inducti argumento, quod sudes & sarmeta
vix cannaq; palustres atq; arundines iis glebis
esse conspiciantur. Verum non satis exacte observa-
illos comperio fodinas ac terræ cuiusq. viscera, cū
iam in ære, auro, argento, cæterisq. metallis ramosas
venosamq. propaginem & productū spectemus, quod
in imis terræ visceribus consequuntur vegetabili quodam
vi influxuque siderum. Neque enim iners
otiosa est natura, sed multa magnaque molitur,
que effingit, exornatq. non solum terræ superficie
sed occultos etiam abditosq. sinus atque intimos
cellus. Hinc iaspis, porphyritis & marmora spor-
segmentata sunt, & vermiculato emblemate tel-
latim variegata. Sic nux myristica seu muscata in
cursantibus interuenientis striata est, quod ipsum in
triis mensis, nostroque robore, tum alterius gene-
lignis assulatim dissectis perspicimus, quæ multipli-
venarum discursu, multisq. lituris ac mazandris
dulata splendescunt. Quemadmodum vestes, quæ
ex hircinis caprinisque pellibus confici solent, tu
prætextæ togæ ac scutulatæ. Cuiusmodi plurima
ruuntur ex imis terræ penetralibus tam concinne
assabre elaborata, quasi à cælatore sculptoreque i-
ducta foret effigies. Sic corallium in maris Ligul-
ci profundo frondescit ac fructificat, quod rebus
extractum confestim lapidescit, coloremque adse-
scit vel nigrum vel rubrum, aut, si minus excocta
humiditas, candidum. Sic in ea parte Gallia Belg-
cæ, quam Eburones, Menapii, ac Sicambri occupant
Asterix præter, hoc est, carbones lapidei effodiuntur
bituminis indurati natura, quibus indigenæ non solu
ferru

rum molliunt, sed luculentos, etiam ignes in adi-
 is exstruunt, qui semel atque iterum extincti post-
 minio ignescunt admoti foco. Et cum cetera omnia
 eo inflammescant, isti affusa aqua inardescunt, o-
 restinguuntur. Non desunt & ceteris regionibus
 fodinae atque interanea, quarum nonnullae sul-
 ur, calcem, gypsum, ocrum, alumen, auri argentiq;
 bas &amenta effundunt, ex quibus per occultos
 tra meatus thermae scaturiunt, atq; aquas suis qua-
 tatibus imbuunt, illasque morbis expugnandis red-
 ant accommodas. Sic maritimae fodinae bituminis
 turam obtinent: Siquidem glebae ex illis erutae me-
 itim exhalant, ac graueolentiam, adeo ut assiden-
 syncopi atque animi deliquio subinde periclitentur:
 nec minori incommodo afficiunt carbonibus i-
 stiles, tum factitii; nisi illos dum ignescunt, sale
 nspergas. Tali siquidem remedio discutitur virus
 festum cerebro: omneque

*Carbones fossi-
 les oleo extin-
 guuntur, aqua
 ardescunt.*

*Sal inspersum
 carbonibus i-
 gnitis odorem
 sopit.*

Lib. I. Georg.

Excoquitur vitium, atque exudat inutilis humor.

ōdesunt q̄ hanc genitricem terrae vim astris assignant,
 nae haud dubie in hac inferiora vires suas efficaciter
 ferunt, hoc inducitur argumento, quod multa videant
 nos sponte deficere, tum alia quaedam non ante
 sa apparere ac praestantiora substitui, quibus ut non
 pugno, sic ego praesertim q̄ ad herbas attinet, mul-
 propter incuriam atque ignauiam cultorum vel de-
 cere vel degenerare crediderim. Sic triticum, ut Theo-
 rastus testatur, in lolium transiit, ocymum in serpil-
 am, sisymbrium in mentham odore, figura vero in
 alamentum, multaq; florum genera, nisi adhibita cura,
 abinde transferantur non solum à sua specie, verum
 etiam ab insita vi ac generositate deseiscunt. Quod
 in multis, tum in viola altissimi spectatissimo flore
 obseruare soleo, quae nisi quotannis situm loci mutare
 odiscat, in humilem ac degenerem flosculum, minus-
 ue odoratum deficit. Quibus ad stipulatur Virgilius

*Astrorum in
 terrena effica-
 cia.*

*Decausu
 plant.*

*Cultura omnia
 meliorescunt.*

Lib. 1. Georg.

Vidi lecta, diu & multis spectata labore,
 Degenerare tamen, ni vis humana quotannis.
 Maxima quaque manu legeret, sic omnia satis
 In peius ruere, ac retro sublapsa referri.

Lib. 2. Georg.

E diuerso si siluestribus ineultisque curam adhibeo
 primo quoque tempore mitescunt exuta genuina in
 itaque feritate. Quod luculenter expressit Virgilius

Sponte sua quæ se tollant in lumen auras
 Infecunda quidem, sed lata & fortia surgunt.
 Quippe solo natura subest, tamen hæc quoque signis
 Inferat, aut scrobibus mandet mutata subactis.
 Exuerint siluestrem animum, cultuque frequenti
 In quascunque voces artes, hæc tarda sequentur.

Simile à sordi-
 bus animalibus
 eorumque pro-
 gressu.

Multas itaque stirpes, easque nouas atque inauditas
 natura parit ac profert, multas effectus siderum, innume-
 ras cultorum solertia. Et quemadmodum sorices, g-
 res, anguilla, murex, cochlea, limaces, lumbrici
 semper ex semine, sed plerumque ex lentore terræ at-
 ex sordibus ac putrilagine germinant: Sic in locis
 renosis, quales apud Zelandos sunt montes Amon-

Theod. de caus.
 plant. lib. 1. c. 1.

quos Dunen populares vocant, multi frutices spon-
 emicant ex alimentis confluuiis, & quæ is locus Soli e-
 positus est, herbisque progignendis accommodus, quæ
 semel ex terra vligine absque parente enate postin-
 dum semine se propagant, ac numerosa prole se tue-
 tur. Quamobrem non est quæ quicquam miretur he-
 bas mutationibus obnoxias, ac subinde viribus forma-
 destitui, cum id, nisi affinitate ac similitudine confu-
 di illas contingat, loci situs, aeris ambientis qualitas
 cultoris artificium efficiat. Sic piper, cardamomum, seseli-

Herba & vires
 & species im-
 mutantur.

li, radix Pontica, cælo nostro assueta, non nihil immu-
 tantur, nec tam calida atque viuenti facultate existunt
 sed tamen nemo aliud de his statuet, quam reuera sunt.
 Quod enim iis vires flaccescunt, iustaque magnitudo ac
 maturitas denegatur, id calor Solis languidus, cæli
 intemperies & inclementia efficit. Herbas itaque ge-
 minant

nam subire mutationem constat, nonnunquam enim infinitas illas vires, natiuasque qualitates immutari contingit persistente forma atque effigie: nonnunquam formæ species intercidit, ipsis qualitatibus ac eorum facultatibus subsistentibus. Efficit id partim influxus siderum, partim soli natura, cœlique ambientis qualitas. Cū enim varia sit terræ conditio, ac differentia multiplex, contingit cum aëris, tum alimenti ratione manifesto immutari herbas, atque alterius qualitatibus fieri participes. Sic corylus, cerasus, cornus si vicinæ consistant, quas vitiosæ aquæ lambunt, vel se alluunt irrigantque fructui manifesto salis ilago esse deprehenditur. Sic homines pro alimentorum cultate, pro ambientis aëris conditione alium corporis habitum & temperamentum, alios mores & studia consequuntur. Sic Cimber in Hispanum, Germanus in Gallum vel Italum transit diutino commercio, vitæque vsu & consuetudine, sic ut sæpe videas boream lætam ac nitentem in locum salsum vitioque translata, deterioris terræ succo deperisse.

*Salsa etenim tellus & qua perhibetur amara,
Frugibus infelix: ea nec mansuescit arando,
Nec Baccho genus, aut pomis sua nomina seruat,
Multaque degenerant succos oblita priores.*

Virg. I. Georg.

Quod si adicias fatalem quandam mutationem, & vi-
s rerum varias; obseruabis plantas quamlibet illas
ueas, vel ætate fessas deficere, vel effœtas elangue-
scere, ac tantum non emori, nisi inferendo, inoculan-
doque novos cultus substituas, vel auulsis surculis
ut malleolis resuscites. Quæ stirpium varietas, muta-
onisque vicissitudo hoc effecit apud plerosque ut hanc
medicinæ partem infrugiferam esse cõtendant, ac pro-
modum operam luisse Dioscoridē, compluresque alios,
qui in depingendis herbis studiū collocarunt. Equi-
dē sic statuo, neminem satis pro sua dignitate, ac no-
minis sui amplitudine hanc Spartā exornare, qui nō

*Vetustas omnia
deteriora efficit.*

viuas spirantesq; herbas, in quarum notitiam nos ducunt oculatæ per manus inspectiones, & graphica auctorum delineationes, exacte uouerit. Sunt enim ex nostræ farinæ hominibus, qui vix dum inspectis herbis, mira de his iucundanter pronunciant, Pamphilus ille cuius meminit Galenus, qui ne per somnium quidem herbas nouerat, quas tentabat describere, & vires deprædicare. Quod genus hominum Heraclides Tarentinus præconibus assimilabat, qui conducti mercede omnia publicitus decantant & præconio adornant etiam ignota quæque inconspicua. vt nonnunquam vappam, aut vile maris capium. Simile quiddam refert Cicero de Phormione ne quodam Philosopho, qui coram Hannibale copiose se aliquot horas disseruit de Imperatoris officio, de omni re militari; Quem cum omnes vehementer essent admirati, quærebât ex Hannibale, quid ipse de illo philosopho sentiret: hic Pœnus non optime Græce, sed tamen libere respondisse dicitur: Multos se de illis viros vidisse senes: sed qui magis, quam Phormio deliraret, vidisse neminē. Nec me hercule iniuria. Quis enim aut arrogantius, aut loquacius fieri potuit, quam Hannibali, qui tot annos de imperio cū populo Romano gentium victore certasset, Græculum hominem qui nunquam castra, nunquā hostē vidisset, nunquā deniq; vel minimam partem publici muneris attigisset, præcepta re militari præscribere? Quis non illos in horum numerum referat, qui symphyti, qui glycyrrhizæ, marthubii, satureiæ, pulegii vires se nosse iactitant, idq; ex libris tantum, & commonstrare non possint, etiam si stirpi assiterint, quid sit quod ea potestate polleat, & cuius vires tantopere prædicant? Cum enim morbos medicamentis herbisq; efficacibus expugnemus, quis erit iam stupidus, qui harum ignorantem in medico ferat? quis non periculosis agrotis hanc Medici ignorantiam ac neglectum culpa.

*De simil. med.
sap. 15.*

Elegans comparatio à præconibus sumpta.

De Orat.

*Hannibalis
scilicet in
Phormione.*

bit, nemo mea quidem sententia omnes artis
 peros impleſſe videtur, qui harum cognitione eſt
 ſtutus. Vt enim nauā nō ſolum neceſſarius vſus
 remi, quo ſcapham ſubigit, ſed illius etiam ar-
 genti cognitio, cum fieri poſſet, vt contum pro
 arripiat: ita medico in primis neceſſaria exacta
 arum cognitio & peritia. Illæ enim explorata
 rei natura, ad rem ſcite auſpicatæque incoandam.
 ſumentis vice exiſtunt. Quis autem ſe non deri-
 um propinauerit, quiaſiquid aggreſſurus, in-
 mentum quo res perficienda eſt, ignorat. Mirari
 ſubito ſubit illorum partim ignauiam, partim in-
 ſum, quibus hæc medicinz pars habita eſt neglectui,
 vt Sepiaſiariis inſigniter indoctis hanc prouin-
 delegauerint. Cum ſatis conſtet nō veteres mo-
 medicos, ſed potentiſſimos quoſque reges atque
 ſas in hac medicinz parte ſe exercuiſſe, quibus
 magis fuit in votis, nihil viſum eſt magnificen-
 magisque regum, quam

*Simile à re
nautica.*

*Reges olim rei
herbaria ſtra-
dioſi.*

Vulg. II.

Aneid.

Scire poteſtates herbarum, vſumq; medendi:

um parū ſeriis oblectamentis ſe recreare. Et pſe-
 etuſſimorum regum famā ac nominis ampli-
 nē, iam pridem deleuiſſet obliuio, nullaq; pror-
 egia maieltatis memoria ſupereſſet, niſi rena-
 tes quotannis ſalubres herba illorum nomini
 riptæ atq; inſignitæ periturā alioqui memoriam
 icarent, illosque ab iniuria obliuionis aſſerent.
 prum veſtigiiis inſiſtere decet philiatros, h. e. rei
 lica ſtudioſos, & nō ſolum anxia cura herbarum
 nas explorare, verum etiam vires excutere & ex-
 iri, caſa morbis expugnandis, ac conſeruandæ ho-
 nū naturæ accōmodare. Quod ipſum ſedulo præ-
 erunt medicorum præſtantiffimi, Hippocrates &
 enus, q. vſu & exercitatione rei medicæ peritiam
 ecuti, certā exactamq; methodum exercēda artis
 liderunt, ratione atq; experimēto comprobata.

*Gal. 2. alim-
ment.*

*Ad usum o-
mnia referen-
da.*

*Simile à rebus
bellicis.*

*Schoer-
buyck à vitio-
so stomacho
gingivæ & pe-
des inficit.*

Rei rusticæ lib. 1.

Hæc siquidem per diffusam enarrationem & solidas traditiones exculpta sola non artifices effingere possunt, tantisq. præfidiis instruere, ut minimi sit negotii sauisimos quosque morbos conficere. Sic enim nos studiorum nostrorum vberriam frugem percipimus, & reliqui fructum non poenitendum consequuntur. Qui vero alia ratione studiorum cursum instituant, omniaq; ad oblectamentum potius, quam ad usum atque utilitatem hominum referunt, male de studiis mererentur, nec suis, civiumq; commodis bene consulunt. Omnes autem artes, Cicerone teste, aliter tractantur a his, qui eas ad usum transferunt, atq; hominum utilitati deservire cogunt: aliter ab his, qui ipsarum artium studio ac theoria, hoc est, speculandi amore delectantur, nihil aliud in vita sunt acturi, quam ut oblectamentum ac voluptatem ex illis concipiant. Ut enim viatoris, ita artis cuiusq; laus omnis in actione consistit. Cum itaque tantam exigit diligentiam res medicæ, laboremq; indefessum requirat, & irrequietum, nunquam intermittenda industria, sed acriter exploranda natura morborum, atque ineunda ratio, qua illorum sauitiem expugnemus. Atque ut in bello novis stratagemata, astusq; militares comminisci videmus, tum inauditas machinas ac sclopetas, tormentaque bellica excogitari: ita novis subinde emergentibus morbis nova sunt remedia comminiscenda. Quod in lue Venerea, in ephemera contagiosa, seu sudore Britannico, in ictero nigro, cuius symptomata sunt Stomacacæ & Scelotyrbe, nuper factitatum videmus. Questi sunt olim nonnulli vbertate nimia prioris æui exhaustum solum negare solita benignitate alimenta mortalibus. Quod ipsum ita diluit Columella, ut hominum vitio atque ignavia id assignet, quod cultura minus insistant, minusque strenuos colonos se præstent. Id ipsum & de nostrorum hominum ingeniis interpretor, quibus naturæ parens nihil denegavit.

ingauit, nec omnia veteribus indulgit, verum & re-
 sua posteritati suas dotes est elargitus, quam steri-
 n esse & effoetam passus non est. Itaque non deest
 posteris ingenium modo ne deest mens, ac propensa
 omniaq; ad artes consecutandas voluntas, modo si-
 illis ardor & inquirēdi cupiditas illos rapiat. Siqui-
 m, vt habet prouerbialis sententia: Exercitatio po-
 st omnia. Videre est autem plerosque in ipso exer-
 cendæ artis tyrocinio industrios, sedulos, ac discen-
 auidos, verū vbi eo sunt progressi, vt plebi innote-
 re cœperint, sensim illorum flaccescit industria,
 remisse parumq; attente suas perficiunt operas,
 iri, p̄fracti, intractabiles, inhumani ac minus, quam
 te officiosi, quiq; philautia quadam ac inani per-
 asione reliquos fastidiunt, ac grauare collegam, la-
 orisque socium adscisci sibi patiuntur. Non desunt
 ter hos qui pramature ac præcipitanter ad faci-
 andam medicinam irrumpunt, iis adminiculis de-
 tituti, quibus medicum instructū esse par est, quæq;
 am pridē didicisse, non discere oportuit, sic vt prius
 medici titulum aut elogium obtinuerint: quam sunt
 meriti. Nam tum legere incipiunt præcepta medica
 omnes præposteris, cū acciri cōrigerint, medelamq;
 egrotis adferre conueniat. Vt enim in conficiendis
 morstibus, sic in expugnandis morbis gerere quā fieri
 tempore posterius, re vero atq. vsu prius est, vt Ma-
 ius apud Salustium differit. Huiusmodi conditionis
 Athenienses fuisse Demosthenes cōmemorat, quos
 nit non vt reliquos mortales vbi consulissent, agere,
 verum vbi res actas acceperint, tum demum consu-
 lere. Sic nostrum plerique tum demum consultant
 ac disquirunt, quid facto opus sit cum instāt, vrgentq;
 morbi, qui nullas moras, aut inducias, nullaq; deli-
 berandi spatia admittunt. Quod itaque Cicero exi-
 git in rebus bellicis, id medico accurate præstandum,
 vt scilicet omnia sua consilia præmeditata habeat.

*Vbi intenderis
 ingenium, ibi
 valet.*

*In Iugurth.
 Olymp. 2.*

Lib. 1. Off.

*In re medica
turpe discere:
Non putaram.*

*Adelph. 8.
Act. 5. Scen. 4.*

*In re medica
omnia seria agē-
da.*

ut mature rem ipsam perficiat nec unquam à ratione
discedat, percipere quoq; debet cogitatione futura
& ante constituere, quid possit accidere in utramque
partem, nec committendum aliquid, ut aliquando di-
cendum sit: Non putaram. Nonnunquam autem Me-
dicus in ancipiti dubioq; morbo, & qui celerrime ad
statum pperat, ut gladiator in arena, cōsiliū caprat
ac medendi occasione ē re nata arripit. Quod mihi a-
liquando vlsuuenisse memini. Siquidē cum morbum
eiusque symptomata prope haberem explorata, ac
verborum serie, & componendorum medicamento-
rum ordine exacte essem instructus: tamen rebus, ut
paulo ante reliqui, mutatis, coactus sum totam sce-
nam invertere, atque aliam viam ingredi, aliaq; me-
thodo insistere. Sis doctē ac prudenter Terentius:

*Nūquam quisquā tam bene subdūcta ratione ad vitā fuit.
Quin res, atq; usus semper aliquid adportet notū,
Aliquid moneat: ut illa quæ te ferre credi nescias,
Et quæ tibi putaris prima, in experiendo repudies.*

Nihil à Comico dici potuit verius cum in omni vitæ
actione, tum maxime in profligandis hostibus, mor-
bisque expugnandis. Quamlibet enim multum ac diu
quis rationes cōficiendi negotii aut cuiusque rei per-
ficiendæ secum ipse sit meditatus, omniaque ad am-
plissimam cura, exactissima excusserit, quo modo res ag-
grediendā sit, quid primum exsequi, quid postremum
conueniat, in ipso momento punctoque temporis,
quo se operi accingit, & rem perficere statuit, prio-
ra & rationes & præmeditata cōsilia respuit, alia-
que pro tempore excogitat. Itaque usu & exercita-
tione, multarumq; rerum experientia parari constat
prudentiam, & benegerendarum rerum dexteritatē
ex eoque felicem successum, atque euentum exopta-
tum: nempe eorum qui ex morbo decumbunt, facilē
& expeditam sanitatem, quam confestim nullaque
mora consequuntur, ubi fido experitoque medico se
com-

mittunt, atque illi sunt obsequentes. Nam erro-
circumforaneos, atq. impostores publicos exer-
mandos censeo, qui non verentur in hominū vitas
orpora grassari, atque, vt habet prouerbium, in
is iactura artem singulinā experiri, h. e. vt Plinii ver-
tatur, hominum periculis discere, & per experi-
enta fallacia ac coniecturas mortem hominibus in-
ferre, quorum culpa ac temeritate efficitur, vt me-
dendi ars (q̄ inter dona Spiritus Paulus refert, & qua 1. Cor. 12.

ut si sacra dogmata nihil mortalibus excogitatum est
abre magis ac necessarium, vna cum professoribus
pecta sit & negligatur, ne iis addam annicularum
pudentiam. quæ non veretur huius artis peritiam
vindicare, quas non tantum à medendi magiste-
aut, vt minus ambitiose dicam ministerio semo-
publicus orbis consensus ac maiorum auctoritas,
ab omni etiam iuris administratione, à functioni-
s ecclesiasticis, à concionandi munere excludit et- 1. Tim. 3.

in Paulus. Siquidem, vt apposite Persius: Satyr. 5.

Publica lex hominum, naturaq. continet hoc fas,

Vt teneat vetitor infestis debilis actus.

Stat contraratio, ac secretam gannit in aurem,

Nec liceat facere id quod quæ vitaret agendo.

Diluit helleborum certo compestere puncto

Nescius examen, vetat hoc natura medendi.

ui sententiæ consentanea est illa Horatii: Lib. 1. Epig.

Nauem ager ignarus naui, timet; helleborum agro

Non audet, nisi qui didicit. dare quod medicorum est,

Promittunt Medici, tractant fabrilis fabri.

quod compediōsis verbis indicat prouerbiū: Quam

uisque norit artem, in hac se exerceat. Quocirca fe-

ces fore artes Plinius pronuntiauit, si de iis solum

dicent, easque tractent artifices, atque harum peri-

Cum autē in extruendis ædibus architectum deli-

mus solertem atque industriū: in dirigenda naue

nuculorum experitissimū, in bello gerendo duces

*Simile ab ar-
chitectura ali-
quo officio.*

*Rei gesta enar-
ratio.*

exercitatos ac strenuos, in expellenda lingua præ-
ptorem eloquentem, in mente instituenda forman-
disq; moribus moderatorem optimum: cur in mor-
bis expugnandis, in facienda tuendaque sanitate
triobolares circumforaneos, ac deliras anus admit-
timus; quibus corpus nostrum trucidandum expo-
nimus, animiq; domicilium diruendum offerimus
adeo nemo non artis medicæ peritiā sibi arrogat,
eiusque professionem exsequitur. Sic Ferrariæ, Pon-
tano teste, aliquando inter proceres aulicos certa-
men fuit ac contentio, quorum nam artificium, &
eorum qui opificio aliquo se exercent, maior esset
vel numerus, vel copia; cum autem alii aliud profer-
rent, ut sunt in Repub. ac confusa multitudine pisto-
res, lanii, coci, textores, carpentarii, aurigæ, fullones,
trapezitæ ac mensarii, vsurarii, sartores, nautæ, leno-
nes, quibus questus inter omnes vberimus: Tum v-
nus, Nulla, inquit, artificum maior copia, quam eo-
rum qui se medicos profitentur, aut eius artis nomi-
ne sese venditant, cuius se primo quoque tempore
specimen exhibiturum pollicetur: itaque postridie
quendam in publicum producit ad hanc fabulam
peragendam mire dextrum, qui fascia obuolutis cer-
uicibus, vultuque ad morbum composito, dentium
dolorem simulat, ac subinde ingemiscens ab obuiis
stipem eblanditur, atque aliquid remedii mitigen-
do dolori implorat: ibi nemo non ex numerosissima
multitudine fomenta præscribit, ac quid dolorem
confestim discutiat, confitenter profitetur: itaque o-
mnium suffragiis euicit is, qui contenderat nullam
præ medicorum turba in ciuitate numerosiorem.
Nec sane illum fefellit opinio. Idiota siquidem atq;
imperita plebs passim huius artis cognitionem ac no-
titiā sibi vendicat, eamq. palam profitetur atq. im-
pudenter exercet, nullo experimento, nullaq. ratio-
ne instructa.

Quam

Quam varia sit ac multiplex soli terraque natura & conditio.

CAP. XVIII.

Am vero vt aliquid superiori argumento affine adiciam, medicis cum primis obseruandam censeo terræ cuiusque naturam, solique habitum. Hic siquidem efficit, vt variæ herbarum species emergant, diuersasque virtutes ac facultates hæc sortiantur. Hinc Hippocrates Gratearum montanas herbas, altisque tui- *In Epist.*
culis enatas colligendas præcipit, cum firmiores exstant ac robustiores, magisque efficaces, quàm aquatiles, propter terræ densitatem, aërisque tenuitatem: porro vero earum legendos, qui secundum fonticulos, fluuios riuosque nascuntur, quos imbecilles, nec multi roboris, succiq. dulcioris esse ducit. Cum ita- *Quibus locis*
que ex soli natura exacte considerata, herbarum vis *herba præstan-*
et temperamentum cognosceatur, ipsæque herbarum aliarum *riores.*
aliis locis delectentur, & terram maxime sibi familiarem deposcant, illarum discrimina, quæ aliqua ex parte prosequitur Virgilius, obiter & veluti in tabula *2. Georg.*
epistola referam, quo stirpes suis quæque locis possint accommodari, minusque ob alimenti succique magnitatem viribus destitui. Eo enim fit vt votis nostris non respondeant: effectuque exspectato nos frustrantur, atque euanida spe illudant.

Solum aliud:

Fractile Macilentum	Cinericeum ad colorem referatur.
Macrum, Pingue	Amarum, Dulce
Oleosum	Acidum, Lentum
Bituminosum	Glutinosum, Sabulosum
Gypsosum, vel	Arenosum, Glareosum
Gypsatum, Argilaceum	Lapidosum, vel
Saxosum, Ruderatum	Lapideum, Testaceum
Cretaceum, cretatum	Calculosum, Rarum
Cineratum, cuncta	Densum, Robustum

<i>Tophaceum</i> , vel à poro porosum	Bracklandt
<i>Friabile</i> Tenue	Putre, Solutum
<i>Leiuum</i> , Sterile	Aridum, Starcoratum
<i>Pratense</i> , Frumentaceum	Subactum, Sirigosum
<i>Restibile</i> , Repastinatum	Squalidum, Fertile
<i>Defossus</i> , Nouale, &	Fecundum, Salsum
<i>Vernaculum</i> , vulgo	Salsuginosum
	Frumentitium.

Locorum alia

<i>Aspera</i> , Prærupta	Gumida
<i>Inuis</i> , Ania	Palustria
<i>Incolta</i> , Culta	Vlginosa
<i>Arida</i> , Sicca	Irrigua
<i>Arentia</i> , leiuna	Humecta
<i>Siticulosa</i> , Siluestria	Conclusa
<i>Nemorosa</i> , Siluosa	Patentia
<i>Plana</i> , Campestris	Aprica
<i>Hortensia</i>	Opaca
<i>Fruticosa</i>	Densa
<i>Maritima</i>	Vmbrosa
<i>Mediterranea</i>	Ventu exposita
<i>Edita</i>	A vento silentia
<i>Acclinia</i>	Aura exposita
<i>Declinua</i>	Soli perua
<i>Argentia</i>	Subterranea, Reterrida
<i>Alfiosa</i>	Exsucca, Succulenta
<i>Astiosa</i>	Calida, Frigida
<i>Tepida</i>	Rorulenta, Salubria
<i>Egelida</i>	Insalubria, Paludosa
<i>Gelida</i>	Stagnantia, Squatida
<i>Montuosa</i>	Rigosa, Orientalia
<i>Nebulosa</i>	Austrina, Fœuida
<i>Caliginosa</i>	Roscida
<i>Glinosa</i>	Occidentalia
<i>Aquosa</i>	Aquilonia

Luna

Luna radiis augetur, ut non maturefcit botrus.

CAP. XIX.

Vna fatis incrementum dat, maturitatem Sol. Illa *Luna effectus*
 siquidem humiditatem mouet, & turgescere quæ *in producendis*
 ue facit, sed ob imbecillitatem concoquere nequit. *stirpibus.*
 ac videmus stirpes interdum allicere alimentum ca-
 lore Solis incitatum, noctu diffundere, ac per attra-
 ctum humorē succumq; imbibitū adolescere, auctusq;
 itque incrementa suscipere. Vt enim vigilia & exerci- *Simile à faeu-*
 tio, motusq; moderatus cibum digerit, atque in ha- *tantibus natu-*
 ritum corporis diffundit, noctu vero per somnū con- *ralibus.*
 coctione perficitur, q̄ in ebris vinoq; distentis perci-
 imus, quibus somno, crapula ac remulencia discuti-
 tur: ita Sole diem illustrante omnia maturitatem con-
 equuntur: noctu vero Luna suas vices obeunte ado-
 lescunt, succoq; protuberant. Quod fit vt videamus
 osas, lilia, omnisq; generis flosculos interdum nō de-
 hiscere, ac patulos fieri, verū noctu atq; antelucano:

*Solis ad occasum, cum frigidus aere Vesper
 Temperat ac saluus reficit iam roscida Luna.*

*Virgil. Lib. 2.
 Georg.*

Stercoratio quare Hesiodo improbat.

CAP. XX.

Hesiodus non indiligens rei rusticæ scriptor à ple- *Stercoratio in-*
 risque inuaditur, q̄ sterquilinum in agricultura *salubris.*
 neglexit: cum is facti non ignarus salubritati potius
 quam fertilitati consuluit. Ille siquidem alio latamine
 ne sterilitatem expugnandam censuit, quam stercor-
 andi vsu & consuetudine. Satis enim ex lupinorum,
 cicerum, pisorum, fabarumq; culmis vomere tempe-
 stive subuersis, alioue pabulo prostrato, agrum vbe-
 rem fecundamq; effici existimauit. Quæcunq; enim
 ex stercore, fimoque cultis agris proueniunt, vitio- *Vnde frago-*
 sos minusque libres succos præbent. Sic triticum *corruptioni*
 & Cerealia quæque à Curculionibus promptius infe- *obnoxia.*
 stantur, ac fruges, omnisq; generis legumina in eius-

*Aër & alimen-
ta valetudini
vel prosunt vel
efficiunt.*

modi agris enata nec perennare possunt nec diutius
asseruari, quin vel situm contrahant, vel à teredine
& vermiculis infestentur. Zythus quoque, eaque pu-
tio quæ Belgis Cereuisia dicitur, ex huiusmodi frugibus decocta, citissime vitriatur, atq; acorem contrahit. Quamobrem recte, mea quidem sententia, Hæ-
siodus illos agros aptos accommodosq; sementi ex-
stimauit, quos venti temperati lætendant, suaves Solis
radij fouent, vbi nulla æquæ stagnant, nec culta ster-
coratione pinguescunt, aut saltem mundo natiuo
humore ac calore maturitatem consequuntur. Sic
nim illa quæ nascuntur, diu perseverant incorrupta
atq; alimentum præbent salubrius. Fieri autem non
quit, vt in his regionibus viuaces existant homines
aut valetudine inculpata, vbi aër ipse, vel alimen-
ta vitiosa sunt ac putredini obnoxia. Quorum alterum
euenit, vbi stagna, paludesq; graueolentiâ exhalant
alterum vbi non genuino humore, sed ascititio pin-
guescit humus, ac stercoreando excolitur.

*Qua ratione Curculio, aliæq; bestiola infesta frugibus ab-
necariq; possint.*

CAP. XXI.

*Nihil ex omni
parte beatum.*

*Calanders,
Curculiones.*

Nihil est in vita hac caduca & mortali, quod sus-
cipere non experiat aduersitates atque incommoda.
multisque vexationibus atq; Insultibus non sit expo-
situm. Vt enim homines innumeris malis sunt obnoxii,
multaque illos circumvallant quæ valetudini vi-
tæque insidiantur, ita & frugibus sui non desunt ho-
stes, qui illas infestant ac demoluntur, rubigo, culi-
ces, formicæ, limaces, cochleæ, locustæ, blattæ, eruce,
teredines, vermiculi, & qui funditus granaria depo-
pulantur Curculio. Hoc enim genus vermiculi probò
scide quadam acuminata, rostroque aculeato, altera
sui parte tritici perterebrat, omnemq; similaginem
depascitur furfuracea tenuique ac cassâ relicta mem-
brana. Huius teredinis multa examina ineunte vere
progerit.

germinant, vbi frumenta Luna plena recens de-
 cissa, eaq; madida ac torulenta, anteq; occalluerint,
 conduntur, vel vbi granarii fenestra Austrinis flati-
 bus non Aquilonis sunt oppositæ. Siccitas n. efficit
 omnia putredini minus obnoxia existant. Persua-
 sione est autem nonnullis, quorū mea quidem senten-
 tia nec vana fides, nec inanis auguratio, Deū Opt. M.
 nunquam hanc calamitatē immittere in vindi-
 ctam eorum, qui plus suis lucro inhiantes, vel fruges
 condunt, vel supra legitimū tempus asservāt ma-
 iorē inopā detrimento, qui hoc commeatu destituti,
 tueri nequeunt. Hoc enim alimentū in eden-
 di pascendique corporis vsum affluenter elargita est
 quida Dei benignitas ac munificētia: adeo vt si ce-
 ra edulia desint, atq; obsonia quæq; desiderentur,
 iari homines pane possint, eoq; inediā famemque
 iari. Quamobrem grauitus culpandi sunt negotia-
 res frumentarii qui magno tenuiū damno, anno-
 rum frugumque pretia intendunt, nec in summa ege-
 re granaria laxāt, quo illis quaestus sit vberior. Eo
 quidē fit, vt in temp. sint iniurii, atq; in plebē cuius
 ledicta in se concitant, fraudulentī. Qui enim (vt
 Solomon testatur) frumenta abscondit, illū exsecra-
 tur populus, qui vero diuēdit, huius capita fausta ex-
 stat, beneq; precatur. Patitur tamē plerūq; Deus
 huiusmodi malis affligi nos, cum erga illum sumus
 ingrati, cuius liberalitate ac munificentia cumulate
 sumus. Siquidem per Ezechielem immisurum se
 natur religionis ac pietatis desertoribus calami-
 tates quatuor, famem, pestem, bellū, & nocentes be-
 stias: vt his diuexati ad saniorē mentem, agnitamque
 pietatem perducantur. Quod si naturales causæ, non
 iusti numinis vindicta mali hoc inuexerit: ineunda
 ratio qua animalcula noxia vel abigi possint, vel in-
 terimī. Nihil autē ad perimendos curculiones effica-
 cius, quam salugo, in qua allium decoctum sit, si ea

*Vnde frumenta
 corrumpantur.*

*Negotiatores
 frumentarii
 odiosi.*

*Corenby-
 ters.*

Prouerb. II.

*Cap. 37.
 Quatuor cala-
 mitates à Deo
 homini immi-
 tuntur.*

*Curculiones
 quibus abi-
 gantur.*

irrigentur pauimenta ac parietes, confestim enim
 ho repunt, ac granaria deserunt, odorisq; tetri hali
 exanimantur. Idipsum præstant etiam Sagapenu
 amurca, castorium, struina, sulphur, cornu ceruinu
 bedera galbanum, ac graueolentia quæque, quoru
 suffitum, nec serpentes, nec colubri, nec vespertili
 nes ferunt. Quod indicat omnis eruditionis pare
 Virgilius :

Lib. 3. Georg.

*Disce & odoratam stabulis incendere cedrum,
 Galbaneosq; agitare graui nidore chelydros.*

*Lupulus vul-
 go Hoppe.*

Eadem ratione lupi salustarii nidorosos flosculos
 fugiunt, qui etiam hominum cerebro infesti sunt, c
 pitique grauedinem ac temulentiam inducunt.
 militer & sambuci flores, quorum odor etiam eruc
 arceet blattasque ac tineas perimit, quemadmodu
 ablinthium, ruta, mentastrum, abrotanum, sature
 inglandis folia, filix, pseudonardus quæ nobis laue
 dula dicitur nigella, coriandrum viride. psyllium,
 nagyris, pulices cimicesque interimunt, vel culcit
 supposita, aut thoris, in aceti Scyllitici decoctione c
 sperfa. Obseruatum est autem nostra & auorum m
 moria naporum semen, quod negotiatoribus Belg
 cis quæstum præbet vberrimū, miram obtinere vi
 in prosterneendis conficiendisq; Curculionibus, ne
 ratione deleteria, sed suauitatis illecebra. Cum eni
 id dulce atque oleosum illud deserto tritico, zuida
 sine appetunt, eoque distenti pereunt. Quod ipsu
 iis etiam vsuuenire solet, vbi fiscellis vuarum pass
 rum infederiat. Sic experimento comprobatum ha
 beo puerorum lumbricos vuarum passarum esu ex
 pugnari, si ieiunis, nullo admixto alio edulio illas ex
 hibeas. Vt enim amurulentia quæque, ita dulcia et
 fluenter hausta vermibus inimica. Distendi enim i
 los contingit ac discumpi suauioris edulii copia. Si
 etiam hominum ventriculus turgescit ac tormin
 concipit, dulcibus affatim ingestis.

*Dulcia ali-
 quando vermes
 perimunt.*

Lumbrici

abricorum vermiumq; qui humanis corporibus innasunt
sagacitas, & quid portendat per os naresq; eripere.

CAP. XXII.

sum est nonnullis prodigii quiddam simile lum-
bricos præsertim longos & teretes, sursum eniti,
per os naresque eripere, cum id insito quodam
motu facere soleant, si quando homo diutius
inus persisterit. Tunc enim stomacho morsus in-
ant, ciboq; expleri cupiunt: quibus cum nihil ob-
atur quo ali vitamq; tueri possint, in sublime fe-
ur, cibumq; ad gulæ vsq; meatum venantur. Sen-
at enim sagacitate quadam naturæ per illas par-
a ventriculum de labi alimēta, & cum nares per-
ant atque ad gulæ tramitem spectent eo quoque
onferunt factaq; titillatione, vel ste-nutamento
untur, vel primoribus digitis prehensi eximun-
hæc in sanis multoties à me sunt obseruata, qui-
cum facti causam explicassem, hac in re illos se-
os præstiri. In ægrotantibus vero hoc ipsum ali-
ando euenisse conspexi, sed nō absque imminentis
a præfagio. Tanta est enim in huiusmodi corpori-
contagio, eaq; putredo, atque humorum inflam-
tio, vt exitialem vim morbi perferre nequeant:
que erumpunt quidam foras, sed morbi fauitia,
critice, nec naturæ vi incitati. Cum autem defi-
te morbi violentia, inferne cum reliquis excre-
ntis illos prolui contingat, salutare id esse Hippo-
tes statuit, spōte vero nulloque naturalis faculta-
mpulsu egredi, quod in moribundis perspicimus
umbenti noxiū. Subodorantur enim naturæ qua-
sagacitate corpus defecurum, seseq; destitutum
alimento, eoq; stationem suā deserunt. Sic obser-
n est forices ac gilres ædes ruinosas deserere, tri-
tri etiam spatium antequā sunt collapsuræ. Persen-
unt n. naturæ instinctu, sensim dissolui contigna-
nem & adium compagem, illasque breui ruituras

*Vermes nari-
bus prolapsi.*

*Lib. 2. Apho-
rism. 185.*

*Gliræ ædes ruio-
sas deserunt.*

*Experientia de
pediculorum
sagacitate.*

Lib. 10. c. 25.

Pediculi quoq; ac pulices, vbi corpus hominū ta-
scere sentiunt, omniaq; membra sensum sanguine
stitui, vel ipsum deferunt, vel illas partes occupa-
quibus sanguis calorq; natius diutius inhæret. Im-
pertū est n. a Libitinariis ac Vespillonibus, in ea se-
cuna recondere circa stomachi orificium, in q̄ defi-
cartilago ensiformis, vel in ea quæ mento subest,
vocali arteriæ incūbit. Siquidē ille partes ut pote c-
di vicinæ ad extremū vsque hālitū calefcunt: q̄ cur
nonnullis qui agrotis assisterent mihi esset relatu
incunctanter pronunciaui certissimum id esse im-
nentis mortis argumentum, iam iamq; emigranti
nimæ indubitātū indicium. Ceterum cum lumbrici
rum paulo ante mentionē fecimus, hoc adiecisse
sum est operæ pretium multa esse, q̄ lumbricos vo-
trisq; interanea exedant, perimantq;: sed nihil effi-
cius exsiccatis in tegula ignita vermibus exhibitos
illo pulu- sculo verminantibus cōfessim reliquos
hærentes corporis delici contingeret eadē ratione, c-
Plinius, compluresque alii rerū abditarum indaga-
res asserunt, homini a scorpionibus icto, remedio e-
ipforum cinerem porum, in oleo vino re demersu
Sic rabidi canis morsum curari testatur nostrates.
lis eiusdem animantis exustis, illisq; ex vino propi-
tis. Propellit enim malum, virusque facit innoxium
ac corpori cui morsus illatus est, minus infestum
virus eliciat cōficiatque. Sic aliquando geminata
mixtaq; contrariæ facultatis venena, remedio su-
non exitio. Quod festiuo epigrammate indicat Au-
nius de vxore quæ virum aconito extinctum volu-

*Toxica zelotypo dedit vxor mtecha marito,
Nec satis ad mortem credidit esse datam.
Miscuit argenti lethalia pondera vini,
Cogeret ut celerem vi geminata necem.
Diuidat hæc si quis, faciunt discreta venenum.
Antidotum sumet qui sociata bibet.*

LE V

DE VINI LEMNII

EDICI ZIRIZÆI, OCCVL-
TARVM AC NATVRALIVM.

Quæstionum

LIBER SECVNDVS.

*mores, non malos genios, morbos inducere: spiritus tamen æ-
rios se iis ut tempestatibus immiscere, ac facies subdere.*

CAPVT I.

ON desunt apud nos plerique qui
cum sint in naturæ operibus sobrie
exercitati, ac morborum causas, o-
riginem, progressus, quæque comi-
tantur symptomata leu accidentia
ignorent, atq; illorū rationem asse-
qui nequeant, in malos infestosque

genios, qui nostris incommodis continenter inuigi-
lant, hæc ipsa referant. Sic eos, qui ex tertiana febrī
cumbunt, tertio quoque die subeunte venas, malo
genio diuexari: in quartana itidem, Synochis, hoc
cōtinuis febribus, quotidiana, ephemera seu dia-
gnosis, omnibusque febribus astuosus atque vrentibus
e quiddam euenire imaginantur. Quod ipsum
tam sit absurdum, ac ratione dissentaneum, cuius
naturæ arcanis vel tenuiter versatus facile indica-
bit. Cum enim ex quatuor elementorum concre-
tione ac mixtura corpus humanum constet ac con-
stitutum sit, totidemque humores complectatur, qui
ex facultate seminis quatuor qualitatū, calidi &
humidi, frigidi & sicci sunt participes, quid aliud sta-
tu possit, quā ex horum intemperie, excessuq; ac de-
fectu morbos excitari, suamque originem sortiri? Ar-
gumento q̄ illos imiscere videmus ac sopiri, sudo-

*Humorū pra-
uitas, & copia
morbosum oris-*

go.

*Natura ordo
ac series.*

*Humores sua
tempora for-
tuntur.*

*Quatuor hu-
morum decur-
sus in corpore.*

*Matth. 20.
Mens hominis
diluculo ere-
ctior ex sangui-
nis habuit.*

ribus, sectione venarum, concurbitulis parti læsa affixis hæmorrhoidum mensiumque profluuiis, tum in illis clysteribus subditisq; podici balanis seu glandis. Constituit autem Deus pro inestimabili sua sapientia natura rerum motus ordinatos nec quicquam temere a fortuito, sed omnia decenti ordine ac continuata serie ferri voluitq; voluit. Sic sidera, elementa, Oceanus, anni tempora, cælorum orbis suos habent motus ac vicissitudinesq; lege decurrunt. Pari tenetur lege ac conditione humores, qui corpori humano inhaerent, ac suos effectus propriosq; motus ac certas periodos obtinent. Sicut ut per quadripartitas anni varietates suas quisque humor vices obeat, ac facultates viresque in corpus exerceat. Sic sanguis eadem conditionem ac vim sortitus est, ut vere vigeat, luxque naturæ morbos ac febres pariat nempe continentes quæ nullas præbent inducias, nec a infebrecitationem desinunt. Sic cholera æstate alterius diebus reciprocante recurrenteq; æstu bilioso, tertianam inducit. Pituita hiernis mensibus ubi concipitur quotidianam intermittente: Melancholia ineunte autumno quartanam: Sic diaria vno die, aut paulo post finitur, quod ipsa non in humorum putredine, sed in halituoso eoque, accenso spiritu consistat. Hæc autem omnia eadem ratione, parique ordine & modo perficiuntur, quo ortus & occasus siderum, Oceani æstus & reciprocatio, herbarum fruticumque germinantium æmula gratiaque vicissitudo. Caterum, id admiratione non caret, quod quatuor humores certa horarum spatia, certasque diei partes sibi vindicant, ac diem noctemque æquinoctialem seu artificialem per horas duodecim temporales sibi partiuntur. Quod à vero non esse alienum experimento cõperi, cum horum obseruatione, febrium accessiones indubitate prænuntiare soleant. Viget nam sanguis, Sorano Ephesio teste, quæ Evangelistarum more spatia decursusque diei ac noctis per horas æquales metitur, ab hora noctis nona ad horam diei tertiam, quibus horis concoquitur sanguis, atque ab hepate elaboratur. Quo fit, ut mens

elucano exortoq; Sole fit alacrior, omnesq. cum
 toti tum sani erectiores, ob suauem effluxum, gra-
 nque sanguinis halitum. Bilis vero flaua suas vices
 ab hora diei tertia ad horam diei nonam, pro-
 ptempore naturalis vis ac facultas secernit à sanguine
 pleram, eamq. ad fellis folliculum dirigit. Eoq. fit
 sub id tempus homo ad iram fit pronior, ac leuissi-
 excandescat. Bilis autem atra, seu succus melan-
 colicus ab hora diei nona vsq. ad horā noctis tertiā
 munia exsequitur, clauoq. assidet. Quo temporis
 triculo hepar defecatur: eluiturq. à sordido excre-
 ento, idq. natura spleni destinat. Quo fit, vt illo ho-
 rum decursu mens hominis obnubiletur, atque ex
 a densaque fuligine animus mœrore contrahatur.
 Pituita ab hora noctis tertia ad horam noctis nonā *Humores qui*
 sic succedit: tunc enim peracta cœna concoctio in *certis horis ve-*
 ntriculo perfici incipit, cibusque liquefcere atque *gent.*
 xari. Quo fit, vt phlegma stomacho innatans, atq.
 cerebrum delatum, hominem somnolentum effi-
 at ac dormitantem. Quod si horum omnium exa-
 rationem subdlexeris, obseruabis iisdem fere ho-
 is, quibus humores suis vicibus funguntur, accessio-
 es, insultusque febrium inuadere, expletoq. singu-
 rum horarum, quæ humoribus subseruiunt, spatio,
 modo sinceri sint atque impermixti, consistere ac
 terminari: Sic continētes febres & quotquot ex san-
 guine ortum habent mane ingruunt, tertianæ sub
 meridiem, hoc est, hora sexta, quæ nobis est duodeci-
 ma tam diei quam noctis. Quartanæ sub horam no-
 nam, quæ nobis tertia est pomeridiana. Quotidiana
 x phlegmate circa primas noctis excubias. Quod si
 humores redundant atque inter se, vt assiolet, impli-
 ati connexique sunt, non seruant legitimū tempus
 uosque insultus, tum acriores tum productiores fa-
 ciunt, magisque diuturnos. Vt enim ventri conglo-
 merati sæuiores tempestates excitant, cum scilicet,

*Simile à ventu-
 rum congestu.*

*Æquid. I.**Vna Eurusq; Notusq; ruunt, creberq; procellis.**Africus, & vastos voluunt ad littora fluctus.*

Ita vehementior fit morbus ex humorum concursu
& confluio, corpusque humanum sauiissime excruciant
congeminati morbi:

*Ouid. Metam.**nam corpore in vno**lib. I.**Frigida depugnant calidæ, humentia sicca,**Mollia cum duris, sine pondere habentia pondus.*

Horum effectuum causam, superuacaneum, imo frivolum est, in malos Genios referre. Cum hæc omnia in humorum putredine atq; inflammatione, vel qualitate ac copia consistant. Ista siquidem efficiunt, sint vel breves, vel contractiores morborum circuitus. Cum autem sanguis plurimum corpori inest, vnicuiqueq; continuum accessum facit: q̃ in venarum receptaculis, per quæ, tanq̃ riuos atq; aquæductus, vndique sanguis diffusus est, putredo atq; inflammatio consistat. Quo fit, vt naturam, tanquam solertem fidemque consule in seditione ciuili, belloque intestino, continenter operi insistere, nullaque intermissione ne oblectari morbo oporteat. Piruita vero flaua q. bilis atq. atra, q̃ minus copiose sint, extraq. venarum angustias constituta, non perpetuo, sed intermisse attingunt, minusque sunt lethales ex huiusmodi humoribus exorti morbi, q̃ illis nō pateat aditus accessusque ad cor, partesq. principes, eoque non facile illis claudem noxamque inferre possunt. Sunt tamen harundum febrium nonnulla diuturnæ, partim quod materia redundans sit, partim quod lento tenacique visco aëre similis, adeo vt ægre concoqui possit, atque eliquari. Quo fit, vt melancholicos rarius exhilarescere cōtingat, nisi affatim & meracius bibant. Est n. is humor impense frigidus ac siccus. Huiusmodi autem constitutionis homines dictitare soleo ferro similes, quo multo vrentiq. igni opus habet vt ignescat, quo subigi malleis, fingiq. possit. Isti siquidem plurimo meracissimo

Sanguis cur f-
ores continuat
excitet.

Simile à consu-
lt. solertia.

Melancholici
non facile ine-
briantur.

Simile à can-
denti ferro me-
lancholicis
aptum.

imoq; vino indigēt, idq; inoffense perferunt: quo
 incallescere cœperint, mimos, ridiculosq; morio-
 se se præbent. Camelū saltitare dicas. Nam cum sint
 æura seueri ac tetrici, vino perfusi, festiui affectant
 ieri atque elegantes. Et quemadmodum non faci-
 lino cedunt, illoq; obruuntur, ita agre illis temu-
 tia discutitur. Cum enim bibant affatim ac cibum
 gerant affluentius: sit vt densi fumi, crassique vapo-
 res tenacius fixiusq; cerebro inhæreant, adeo vt po-
 tidie illis imaginationes melancholicæ ingrauescāt:
 quidem ex hesterno mero nondum sopito ac de-
 umato, torum renidet corpus ac subolescit. Simile
 quiddam iis euenit, quod adibus accensis, quas
 metū incendium nō funditus absum sit nec omnia
 inflagrata sunt, retorridus tamen ex ambustis odor,
 tribus se ingerit ac cerebro officit: Sic istis ex pri-
 ana crapula fuliginosi olidiq; halitus, ac ructus ni-
 rosi, infensi sunt, mentiq; ac cerebro acres morda-
 s; fumos inferunt quos cum excutere nequeant,
 q; identidem recrudescere phantasmata percipiāt,
 enuo accumbere gestiunt: quo vini vapores, atque
 illis ortas absurdas imaginationes, vt clauū clauo
 etundant. Cum itaque sic se habeant morborū causæ
 que origines, eaque sit humorū natura & conditio,
 nulla ratio potior excogitari vel iniri possit acces-
 onis insultusque febrium, quā vel humorum copia,
 el qualitas, nō est q̃ quisquam existimet aut opine-
 r peruersos Genios hanc concitare tempestatem,
 anc inducere intemperie. Scio equidē, nec id grau-
 e sum admissurus, Dæmones, hoc est, spiritus aëreos
 ientia ac cognitione rerum imbutos, quiq; omnia
 ubodorari solent, nō solum humoribus se immisce-
 e, sed mentes quoque humanas ad pessima quæque
 nstigare atque impellere. bonos quoque Genios, seu
 Angelos salutare ad optima quæq; adiumento esse,
 d eaque se præbere socios ac ministros: Sic Raphaël

*Melancholico-
rum natura, v-
bi vino inca-
luerint.*

*Simile non in-
elegans ab ac-
censis adibus.*

*Cruditatis me-
lancholicis na-
xia.*

*Mali Genii cor-
pus & mentem
oppugnant.*

Tob. 14.

se itineris comitem addixit Tobia filio. Sic in Sa-
sonem irruit spiritus Domini, & dilaceravit leone
tanquam hædum. In Saule quoque insiliit spiritus

2. Reg. 10.

Postmodum vero spiritus nequam exagitavit com-
mouitq; mentem illius, atq; in Dauidis necem illu-

*Mali Genij vē-
tes exasperant.*

armauit. Sic tempestatib. se ingerunt ac fulmina re-
nitruaq; exacuūt, adeo vt illis adnitentibus conuel-
culmina spectemus, prosterni fata: pecudes, armen-
taq; ac greges confici: quanquam tamen ventorum
violentia atque impetu tale quiddam absq; his effi-
ciat. Sic Ecnephas & vterus Typonicus, cuius memi-

Act. 27.

nit Diuus Lucas, valide atq; impetuose terris maris
incumbunt, atq; ardētes faces, ignitosq; globos eia-
culātur attritu ac collisione nubium, adeo vt anten-

*A bombardæ
violentia simi-
le.*

nas velaq; aduri contingat. Similem vim ac violen-
tiā vallis quamlibet munitis, bombardæ inferunt,
non solum p̄ximos quosq. & quos glans attingit, fe-
riunt, sed longius etiam consistentes, pauloq. remo-
tiores prosternunt violento strepitu, auræque sibilo

Iob. 12.

Hæc & pleraq. alia licet naturali ratione fieri cōstet
Dæmones tamen vel coniuente Deo, vel concessa
illis potestate se his immiscere solent omniaq. faui-
ora efficere. Sic Saulis melancholiā exasperauit Sata-
nas, atq. ad cædes & insidias multaq. funesta impu-
lit. Quod tamen hic animi affectus, mentisq; erro-
ac perturbatio in naturales causas referri possit, ex
eo patet, quod citharæ dulcedine subsederit furor
ille, atque impetus animi: factaq; mens sit sedatio.

*Simile ab astu
maris.*

Vt n. vbi turbines ac fauiores venti Oceano incum-
bunt, fluctus crebescunt, mareque exæstuat; vt deni-
que melancholicis natura tetricis iactura facultatū
aliaq; incōmoda mœrorē conduplicant, biliosis im-
modicus vini potus, vel aspera diætaria salesque den-
tati iram exacuunt: Ita mali Genij, aut fraudulentij
consultores hominum animos ad deteriora procli-

in præceptis agunt, adeo vt voluntas alioqui alacra & prompta, impetus consiliorum ipsasque actiones moderari nequeat. quod ipsum indicasse videtur Seruator, cum Petrum increpitans, Faceſſe à me, dicit, Satana: Quo nomine illum perſtrinxit Chriſtus, quod illi aduerſaretur, atque ab instituto conſilio, quo nos redimere ſtatuit, auerteret. Illius mentem tentaret. Et profeſſo niſi Deus Opt. Max. ſingulari in nos fauore aduerſarii furorem cohereret ac retunderet, nūquam ſubſiſtere poſſet homo, ac ſe tueri aduerſus immaniſſimam huius bellicæ ferociam. Omnem ſiquidem captat occaſionem, omnesque tentat, exploratq; aditus, quo imbecilles priuaretur, vt ventilet cribretque veluti triticū. Quo ſcā Dominus, vt palam teſtatur Iob, applicat illi diſtinctum, hoc eſt, ſcāuendū modum ac menſuram illi tribuit, nocendiq; metas Satanae conſtituit; neq; n. ultra conſtitutum præſcriptumque terminum progreſſi fas eſt, nec patitur Deus quenquam ſupra viſum, & quam imbecillitas humanæ naturæ fert affligi. Quo antidoto D. Paulus Chriſti nomine omnes periculo, vitæque diſcrimine, in calamitate, morbo, inedia conſtitutos ſolatur ac fulcit, cum non ſit Deus villos tentari ſupra vires, ſed commonſtrat in tentatione euentum, vt vel afflictio viribus non ſis reſpondeat, vel celeri effugio ab illa liberemur. Hæc eo verbosius à me enarrata ſunt, quo intelligat quus lector id eſſe argumenti caput. noſtri que inſtitutione: Humores præcipuam eſſe cauſſam morborum: Genios vero, aſtra ambientis aëris qualitatem, ſæpeque externa concomitari, vt accidentia. Cum enim omnes animi impetus ratione mentisque iudicio ſedari contingat, corporis vero morbos appoſitis mediis atque optimo medendi vſu miteſcere ac conſopiri: qui alio referri velit origines cauſſasque morborum quam in humorum copiam ac qualita-

*Matth. 8.**1. Pet. 5.**Luc. 22.**Cap. 40.**Iobi locus explicatus.**1. Cor. 10.*

Humores corporis quos mores pariant.

tem? Quod si cui insitos corpori humores excuter collubeat, atque in se ipse explorare, qua vi ac facultate polleant; experietur illos non modo corporis habitum, sed animi etiam mores constituere, sic tamen ut morum institutio, cum pietatis ac religionis cultus & observatio primas potioresque partes obtineat. Sanguinis siquidem vel si qualitates species, calor humor florido quidem corpore homines producit, at quod ad animum attinet, lasciuos, moribus Comitis, simplices minimeque fucatos, ac tantum non stolidos. Bilis flaua arido quidem corpore ac subfuso profert, sed calidos, subdolos, ingeniosos, feruidi ardentisque ac concitati animi, prudentes, industrii, soletres, inconstantes, instabiles, fraudulentos:

Pers. Satyr. 5.

--- qui fronte polita

Astutam vapido seruant sub pectore vulpem.

Melancholicus succus stabiles & constantes efficit, qui que non facile a concepta persuasionem resiliant, suamque opinionem deserant: adeo ut si alicui sectæ additos esse contingat, mordicus illam tueantur, nec facile ab illa resiliant: qui affectus in choleris mitior est; siquidem isti ob humores fluctuantes atque instabiles, spiritusque tenues, leui momento alio transferuntur, & licet feruidi existant, & clamosi, placabiles tamen sunt minusque pertinaces aut obstinati. Pituita ad formandos fingendosque mores inutiles est. Quo fit, ut hebetioris sint ingenii, nec ad vllas functiones ac munia appositi.

Melancholicos, maniacos, phreneticos, quique ex alia causa furere perciti sunt, nonnunquam linguam alienam personam quam non didicerint, nec tamen esse Dæmoniacos.

C A P. II.

Humorum mirabilis vis in concitanda mente.

Mira vis concitat humores, ardorque vehementer mentem exagitat, cum ægroti in æstuosis febribus linguam quam non sunt edocti, modo diserte, modo obscure & confuse loquuntur, quod in *ἰεγγισμῶσι*

hoc

est, à Damone obsessis fieri non magnopere mi-
 rum, cum illi omnia calleant, rerumq; omnium scien-
 tiam obtineant. Sunt autem humores tam violenti
 utque attores, ubi vel inflammati sint vel corrupti, ut
 fuligo in cerebrum delata, quod in meracissi-
 mo quoque vino afflueret hausto obseruamus, pere-
 nam linguam extorqueat. Quod si a malis Geniis
 perficeretur, non conflescerent morbi purgantibus
 medicamentis, nec iis, quæ somnū conciliant, discu-
 rentur. His n. & plerisque aliis, quibus abunde in-
 uicta est res medica, rite adhibitis, restitui illos vi-
 mus, atq; ad consuetū loquendi vsum, mentemq;
 motem reduci. Cum itaq; feruentissima sit humo-
 rum ebullitio, vehemens quoq; sit spirituum agitatio,
 mentisq; humanæ cōcitissimus motus, & cōcussio,
 ut voces quasdam inauditas, linguamq; prius inco-
 nitā extundit, non secus q̃ ex contritu ac collisione
 filicis, emicantes ignitasque scintillas elici videmus.
 Est autē hoc menti humanæ insitū, ut apposita aptaq;
 ad percipiendam rerum cognitionē, ipsaq; imbuta
 artibus ante illarum vsum. Sic ut non sit ab simile
 vero illud Platonis, Nostrum scire nihil aliud esse q̃
 meminisci. Mens siquidem hominis omnium rerum
 scientiam ac notionem in se ipsa cōplectitur, sed mo-
 re corporis, densisq; humoribus oppressa non facile
 lucefcit, eoque ut ignis cineribus obductus, ex susci-
 pari fouerique postulat, quo se proferant ingenii no-
 vis igniculi, naturæq; lumen refulgeat. Si quando
 gitur diuina hæc potiorq; hominis pars anima con-
 titur morbisq; exagitur: ea profert quæ in inti-
 po recessu latitabant, insitasque vires palam exserit.
 Ut enim stirpes quædā nullum ex se odorem diffun-
 lunt, nec aliquid suauolētiae exspirant, nisi subinde
 commoueas manuq; demulceas. Sic quoq; non pro-
 ferunt se ingenitæ facultates ac vires, nisi, ut aurum
 in cœte lapideque Lydio, explorentur. Pari ratione

*Vt vini ita hu-
 morum vis mē-
 tem concitat.*

*Simile à filicis
 attritu.
 Mens artibus
 imbuta ante
 doctrinam.
 In Phæd.*

*Simile à sopito
 igne.*

*Simile non in-
 concinnum ab
 herbarum fra-
 grantia,*

*Simile à lapi-
dum ac stirpiū
effectu.
Unde vis in
concitandis sti-
ritibus.*

*Simile à vini
efficacia sum-
tum.*

Gagates succinum quod Amber vulgo dicitur: ne-
continuo paleas ac festucas aliaque venti ludibria
se rapiunt, sed agitata atque attritu concalescunt. S.
cum pugiones acuis crebro, celerique moru, seinti-
las emicantes exprimis. Ex herbis quoq. & gemm
naturæ vis percipi cognoscique potest. Pœonia siqu-
dem, viscum, fruxiculus, verbena, corallium, hamat-
tes, vniones, sinaragdi, aliaque amulera, hoc est, qu-
noxia quæque amoliuntur ac depellunt corpori ap-
plicata, colloque appensa, præsentanea vi vel morbo
discutiunt, vel sanguinem sistunt, aliaque pro infinita
facultate præstant: sed hæc omnia efficacius ac præ-
sentius intus exhibita, atq; in corpus assumpta. Expe-
rimentum à generoso vino capere licet, quod nari-
bus ad motum, odore quidem cor reficit mentemque
excitat, verum ubi in corpus reconditum delatumque
est (siquidem in dolio nihil efficit sed in venas diman-
ans) tum demum vires suas explicat, atque homi-
nes quamlibet stupidos, disertos facit ac mire loqua-
ces. Acuit enim mentem vini calor, quæque in cere-
bri latebris delitescunt, prodit atque in apertū pro-
fert. Pari ratione ac modo humores homines affici-
unt, ubi tota vis atque impetus morbi cerebri sinus
impleuit, mentemque ac spiritus cum vitales, tum a-
nimales concitare cœperint. Videmas enim nonnul-
los in æstuosis febribus, quæ fere æstate vigent, co-
piosos promtosq. fuisse in disserendo, vsq; oratio-
ne culta atq. elaborata, eoq. idiomate quod morbo
defuncti nullo modo exprimere potuerunt: quos e-
go pronuntiaui non malo infestoque Genio diuexa-
ri, nec Dæmonii instinctu impulsuq. illos ita perage-
re, sed vi morbi, humorumque ferocia, qua tanquam
face subdita mens hominis exardescit atque inflam-
matur. Illos siquidem, ad moris capiti fomentis, ex-
hibitaq. somnifica potione, à morbo mentisq. erro-
re vindicaui: quo discussio, omnium eorum quæ ab
his

dicta factaque erant, profunda cepit obliuio, quoniam nonnulla cum in memoriam illis reuocarem, pudefcere cœperunt, miratique sunt in tantum excidisse mentem. Simili etiã ratione moribus quod in his exortetur ardens animi vigor, illosque æquam emigrent, rapiat diuinus quidam afflatus, vaticinari solent, quæque euentura sunt, certo prætere, idque diserte atque oratione tam meditata, vt mentes admiratione afficiantur. Quod autem anima pote cœlestis originis ac diuinitatis particeps, præsit futuri ac vaticinandi perita imminente potissimum morte, suo loco dicetur.

Cur anima migratura vaticinetur.

epilepsia, quam cum veteres tum recentes plebei in certos Diuos referunt, violentia ac sauitia: qua deniq; ratione exugnari possit. Obiter comitiali morbo, lethargo, apoplexia oppressos non confestim sepulchro inferendos.

CAP. III.

Vos effectus obtineant in corporibus humanis humores, quidve efficiant, alias demonstratum. Verum cum hi pro locorum ratione ac discrimine diuersisq; modis illa afficiant, de his quoq; diuidendum putauì quæ cerebro inhaerent. Illi siquidem in celsissima parte corporis consistunt morbi, non dum dolores infligunt, sed sensum motumque eripiunt, ac menti iacturam inferunt, quod in Apoplexia & lethargo, quæque in teneriorem ætatem & semper muliebre impotentius sauit, epilepsia spectat. Veteres reclamante Hippocrate, in peculiari Diuos morbum comitalem referebant. Cũ enim proxime adstantes tam subito miseros conuelli prostratiq; viderent, existimabant vel Diuos aliquos illos infestos, vel malos Genios hanc calamitatem clagnumque inferre: quocirca vota illis nuncupabant taliaque votiuas erexerunt. Hinc nostra ætas Epilepsiam in multas species discriminat. atque aliam Diogeni, aliam Christi præconi, aliam Cornelio Hubertique assignat, quorum simplicitati vt neminem de-

Morbus comitialis in quem referendus.

Diuis non agnandi morborum cruciatus.

*Comitialis
morbi diffe-
rentia.*

*Luna morbos
humidos exa-
sperat.*

*Aphorif. 7.
commen. 5.*

*Epilepticorum
habitus formi-
dabilis.*

cet insultare; ita sensim illam persuasionem illorum animis eximendam censeo quo in naturales causas ista referenda intelligant. Pro habitu siquidē & constitutione corporis; pro organorum ac meatuum amplitudine vel angustia, proque humoris viscosi redundantia, varias diuersasque differentias percipiunt, mutationes subeunt; hinc alii ululant, canumque melarant, alii sibilant ac dentibus strident, nonnulli clamores edunt horrendos, atque intentius vociferantur: non desunt, qui prorsus obmutescant, cerebrum præsertim oppletis densis humoribus oppressoque diaphragmate atque occlusis respirandi fistulis. Quo fit ut spiritus inoffense committere nequeat, atque ultrocitraque reciprocare; qui omnium acerbissime mihi torqueri videntur. Horum autem symptomata grauius inualefcunt, ac seniora efficiuntur, cum vel luna impleta vel incoari incipit, aut ubi ea cor vel cerebrum obuiet. Tunc enim humores maxime redundare præsertim ubi post Aquilonem Austri spirare cœperint venti ut turbulentis atque insalubres, ita frigidi humidi. Siquidē humida corpora, ciboque & cœlo ut res hamido, huic malo sunt magis opportuni, morboque comitiali expositi: argumento quod impubes ac femina potissimum eo infestantur, quibus nisi circum annum quintū & vicesimum, augefciente calore natiuo, qui siccius temperamentum inducit, desinat, utraque eam ætatem producat, ad mortem comitari solet, hoc est, non nisi mors finem morbo imponi eoque vita terminatur. Cum igitur tam euidentis causa morbi comitalis, persuadendum censeo imperitis plebi, non alio referendum, quam in naturales humanorum motus, quo minus exhorrescant homines, ubi spectare cogantur os rabidum ac distortum, genas inflatas, buccas humore spumaque tumidas: sed illos adire ne metuant, atque aliquot lenimen doloris medelamque adferre curent. Hoc siquidē

dem efficiunt spectatores meticulosi ac trepi-
des, vt multi se crudeliter dilacerent, caputq; po-
s ac solo illidant, vtque multi deplorati iudicē-
eosque efferri contingat, ac sepulcro destinari,
quam anima in auras prorsus euauit. Comper-
n. habeo nostra & auzum memoria, nonnullos
sto capulo reuixisse. Quamobrem lege cautum
conuenit, ne Libitinarii ac Vespillones præpro-
quos mortuos existimant, extinctæque animæ
iem præbere vident, loculo includant, eos præ-
m qui apoplexia, aut morbo comitiali, vterique
ngulatione suffocantur, cum in illis nōnunquam
rescat anima, quæ rursus corpus spiritu vitæque
nit. In contagiosis autem febribus, vel cum peste
antur homines, nō necesse est, nec consultum ar-
or tam anxie ista obseruare, cum statim à morte
at contagio, atque adstantibus labem inferat. Mi-
autem periculi imminet iis, q̄ viuis peste corre-
adstant, infectisq; obsequium præstant, q̄ vbi mo-
tibus adstant: tunc enim se diffundit contagio,
ne ad obuia quæque dimanat: Simile n. quiddam
porib. recens extinctis euenit, quod cereis, lych-
; ac funalibus, quæ accensa nullam graueolentiā
bus offundunt; ac extincta, flammaq; sopita re-
yndiq; fumantiq; odore coenaculum complent:
plus periculi imminet, vbi animam exhalantibus
sto sunt, quam vbi aliquid adhuc vitæ superest,
vbi horas aliquot extincti frigent ac rigescunt,
ad si paulo diutius, supraque legitimum tempus
usmodi corpora reserues insepulta, olida efficiū-
cadauera, sensimque mephitim exhalant, ac sanic-
oque diffuunt, quod in apoplexia, frigidisque ce-
ri morbis raro contingere solet, nisi vel status cœ-
t calidus, vel corpora obesa existant. Quæ si non
pediant, nec tale quiddam obstat, non nisi elapso
duo huiusmodi corpora inhumanda. Siquidem

*Apoplectici
serius human-
di.*

*Peste extincti
ocius human-
di.*

*Simile apposi-
tum ab extin-
ctis funalibus.*

*Humorum mo-
tus & reuolutio
in mortuis.*

K

Ioan. 11.

*Christus cur se-
rus Lazarum
suscitauit.*

Incubus.

De maere.

*Remedia incu-
bi.*

expleto duarum & septuaginta horarum curriculo
humores sisti contingit, mouerique desinunt, quod
luna eo temporis spatio, vnum Zodiaci signum pe-
gerit, cuius vi humorum decursus in corporibus po-
ficatur. Quæ ratio effecisse dicitur, vt Christus cap-
ta occasione Lazarum quatrduanum, in vitâ poli-
minio reuocarit, ne quis calumniari possit illum non
fuisse mortuum, sed animi deliquio correptum ex
mentita morte reuixisse. Ipse quoq. cum negotium
salutis humanæ sua morte ac resurrectione peregre
eandem occasionem arripuit. Siquidem præter id quod
lateri vulnus lethale esset inflictum, totum triduum
pereggit in monumento, quo omnem ansam præciden-
tis, qui sinistre parumque reuerenter, nec satis pro-
gnitate de illius morte & resurrectione sentire po-
sent, omnisq. illius dicta factaq. rapere in calumniam
In quo errore ac vesania Iudæi etiamnum peristunt.
Ceterum cum morbi qui mentem homini eripiunt, tam
sint formidandi, vt nemo non astantium horrore con-
cutiatur ac contremiscat, facturus sum operæ preci-
si remedia, eaq. præsentanea, nec ex triuio petita adi-
cero, quo quisq. etiam à re medicâ alienus, se suos
munire possit, atq. ab his immunem præstare. Et quoniam
omnes cerebri morbi, præsertim qui ex frigido humore
consistunt inter se sunt affines, singulis indiscrimina-
tim possunt accommodari, nepe memoriæ detrimento
verigini, palpitationi, tremori, epilepsia, lethargo
apoplexiæ, nocturnisq. ludibriis, atq. incuborū sup-
pressionibus, qui morbus ἐπιελαῖος Græce dicitur.
Inter innumera quæ his malis obfistunt ac medentur
quatuor potissime efficacissima comperti, non tam ex
perimento quam ratione comprobata: semen pœo-
niæ orbiculare ac nigricans, nam angulosum & coc-
cineum ruboreque perfusum, ad hæc inefficax est.

Scyllæ radix turbinata ac bulbaea.

Cranii humani ramenta.

Fruti

articulus aut virgultum, quod viscum vocāt. Quo-
m effectus, & qua ratione illos perficiant, singula-
h demonstrare pergā.

Pæonia Galeno non minus decantata, quā Brassica *Pæonia qua vi*
toni, non solum à qualitate elementari, sed totius *polleat.*
stantiæ vi ac proprietate specifica hunc morbum
pugnat. Pueros autem in quibus vis morbi minus
ida, etiam à collo gestata hoc morbo collapsos e-
it. Discutit enim consumitque humorem pituito-
n, qui huius morbi est seminarium. Intus vero ex-
ita huius baccæ, etiā in adultis efficacius id præ-
nt. Siquidem flatuosum, imbutumq. veneno hu-
rem absorbet, ac corpus ac temperamentum cali-
s sicciusq. producit. Hoc autē semen præstantissi-
m nonnulli asserunt, q. à Pæoniæ, q. masculi nomi-
designant, prima fœtura emergit. Diu n. stolones,
inutiles frutices culmosq. effœtos, ac semine de-
utos profert. Vbi vero perfecte adoleuit siliquis
nifcentibus, hinc baccas atro colore politas, hinc
nos coccineo flagrantique rubore nitidos, osten-
t, nigricans semen in vsum reseruandum, non tamē
vanitate ac superstitione, vt sequentis anni semen
edatur inefficax, cum à decimo partu etiam qui e-
erfit fœtus, præsentaneam vim habeat, modo ne-
riosus sit & euanidus. Scylla facultate & viribus *Scylla qua vi*
conia superior, mirificam vim habet non solum in *polleat in epile-*
ilepsia, sed omnibus morbis, qui ex lenta pituita, *psia.*
scosisque humoribus contrahuntur, in quacunque
corporis parte cōsistant. Est enim vi abstersoria, quæ
nacia quæque dissoluit. In quem vsum ex eo con-
cta oxymelitis à me exhiberi solet cochleari men-
ra, quæ quoniam insigni est amarore, cum serapio
e stœchade illam diluo, nucisque miristica seu mu-
ata paxillum admisceo, aceto quoque scyllitico
ubinde os collui præcipio, sic vt paxillū deglutiant.
Porro Cranii humani scobes, aut ramenta præsen-

*Cranium cal-
naq; humana.*

*Ossa humana
comitiali mor-
bo idonea.*

*Viscum planta
quo affectu co-
tra epilepsiam.*

*Commens. lib.
9.*

Æneid. 6.

tanea quoque exterior in exsiccandis humoribus, et
huiusmodi morbos inferunt si pars aliqua ex mas-
si calua lima accurate contrita, mari: mulieris ve-
muliebri sexui exhibeatur, idque ex vino, vel oxymel-
lite Scyllitica, non sane occulta omnino proprietate
sed quod valenter exsiccat, qua ratione coagulū, si-
guisque leporinus dysenterias, aliaque profluvia
pescit. Sic usu atq; experientia compertū habeo: ossa
humana dysentericis ex vino rubro exhibita, fluxum
sanguinolentum cohibere, adstrictoria ratione, ac
exsiccante, q̄ efficaciter etiā præstat *μοσάς φάλτις*
factitium, h. e. mumia Arabica, præsertim si mome-
tum succini marini, q̄ vulgo spermaceti dicitur, a-
miscas. Supradictis effectu, proxima, ne dicā superio-
viscum, eo opinor nomine insignitum, quod acinus
seu baccis glutinosus humor subest qui digiti attri-
lentescit, neque n. ea voce designatur viscilago ven-
nata, mucusque glutinosus, quæ Ixia dicitur, qua li-
guam inflādari omniaq; interanea conglutinari co-
tingit, sed planta fruticosa, qua nihil apud sacerdo-
tes Galliarum, quos Druidas Cæsar vocat, sacratius, num-
in terra, sed per anni virorem in ilice & quercu na-
scens, non ex semine, sed ex palumbi, turdique excre-
mento. Frutex is sæpius mihi conspectus est cubita-
altitudine, colore intus porraceo, ac viridanti, foris
subfusco, folio buxi vergente ad crocē. Quod omni-
eruditionis parens, & quod nemo in cognitione na-
rum versatior, eleganti carmine commonstrat Virgilius.

*Talis erat species auri frondentis opaca
Illice: sic lens crepitabant bractea vento
Quale solet sylvis brumali tempore viscum
Fronde virere noua, quod non sua seminat arbor,
Et crocco sætu teretes circumdare truncos.*

*Latet arbore opaca
Aureus, & foliis & lento vimine ramus
Auricomis generans acinos, atque arbore sætus.*

Que

no indicat poëta, nulla re magis cedere mortiferos
 Iulius, morbosq. cerebri lethales expugnari, quam
 rei huius fruticis vsu & medela. Humores siquidē
 naces discutit, extenuat, exsiccat, morboque comi-
 li mirifica vi medetur, puluisculo huius vino me- *Alce, Ee-*
 cissimo assumto. Restat iam vt Alcis vires excutia- *landt.*
 us, quod animal Caprarum esse generis, sed maiori
 rporis mole, Caius Cæsar in Comm. testatur. In *Belli Gall. l. 6.*
 bliis Tragelaphus, seu Hircocernus dicitur, assimi- *Deut. 14.*
 Rupricapreis, quibus Iudæis vesci fas erat. Huius
 gula præsentanea vi pollet aduersus morbum Co-
 itialem, quod multis experimentis comprobatum
 beo, licet ratio mihi visa sit obscurior. Sunt apud
 elgas, quod regio plus satis humida frigidaque sit,
 que auster continenter spiret ventorum insaluber- *Auster epile-*
 mus, complures huic morbo obnoxii adeo, vt in *psiam excitat.*
 mpitis ac triuiis miseranda spectacula hominum
 culis exhibeantur, sic vt passim ad hoc remedium
 nquam ἀλεξίλακον, hoc est, quod malum depellat,
 onfugiant. Mihi sane semel atq; iterum contigit, vt *Rei gestæ nar-*
 uliercula quædam in ædium nostrarum vestibulo, *ratio.*
 nq̃ fulmine ista, concideret; quod vbi essem con-
 picatus, accedo propius, atque annuli gestamen, cui
 Alcis particula inserta erat, digito qui infimo proxi-
 mus est, infero, illa euestigio erexit se in pedes, potu-
 ue refocillata iter inceptum alacriter peragit, Alte-
 ra quædam cū domo abessem, præ foribus edito cla-
 more insolito, derepente in terram concidit, soloq.
 aput illisit: ibi vnus ex familiaribus Alcis partē pal-
 næ imposuit, manuq; in pugnū complicata, q̃ annu-
 o inclusa non esset morbum confestim depulit. Hæc *Quæ ratione*
 ieri crediderim specifica vi, abditq; pprietate sub- *foris adnota*
 tantia, vel q̃ eximia exsiccandi, discutiendiq; pote- *morbos miti-*
 tate polleat. Porro si esset res solida, statui posset ef- *gant.*
 luxum quendam emanare, qualem flores, olentes.
 que herbæ effundant. Quod tamen fieri posse per-

*Simile à rotis
feruidis & fili-
cibus scintil-
lantibus.
Vnicornis vene-
ni obsistit.*

suasum habeo, licet emanantes spiritus tenues
atque aridi minimeque vaporosi, adeo ut sensui
nus existant expositi, ab eoq; non nisi latenti vi per-
cipiantur. Sic lapides, gemmæ, aurum, ferrum atq; ær
quæq; occultam quâdam vim expirant, sed agitatio
concoctata, aut eorum nonnulla ignita, manifesti
odorandi sensum excitant, seseq; corpori potenti
insinuât. Quod ipsum percipimus: cum celeri rapido
motu rotæ feruescunt, vel cum equi ferrata vngula
strata feriunt ut ignescant. Continuo n. fuliginosus
ac retorridus odor in aëra se aurasq; diffundit. Quod
si effectus huius causa non sit satis evidens, nulla quæ
probabilis ratio excogitari possit: saltim ea vi ista per-
fici statuamus, qua monocerotis cornu aqua vino
immersum venenata quæq; discutit, atq; araneas co-
lactu conficit. De lapillis q; hirundinū ventri eximi-
tur, tum qua vi epilepsia medetur: alio loco dicetur.
*Qui fiat, ut morbi longi sint ac diuturni nec facile medicamen-
ta cedant. Unde febres recidivæ, undeq; inducia, atque inter-
missio. Qua scire omnium interest, ne quis facile morbo ten-
etetur, aut vi illum cito exentiat.*

CAP. IV.

*A similitudine
exordium ex
itineris difficul-
tate.*

*Principiis ob-
standum.*

Morbi diuturni, quiq; in longum tempus produ-
cuntur, non inscite componi possunt, difficili
longoq; itineri ac spinoso, q; homo invalidus, parumq;
firmo corpore, denique suffarcinatus ac mole degra-
uatus cogitur pedibus emetiri. Ipse propter itineris
difficultatē, atq; oneris molestiam cunctantius pro-
greditur, premiturq; gravius, quam si vehiculo illum
prouehi cōtingat, vel ab obsequioso facundoq; comi-
te aliqua oneris parte leuari. Cum autem ob multas
variasq; causas morbos ptendi atq; in longum tem-
pus protrahi contingat, inter ceteras illa mihi visa est
præcipua. Quod inter initia, primosq; morborum in-
sultus sincerum fidemq; Medicum accire negligant,
qui præscripta salubri dexta, ac medicamentis oppor-
tune

le summaque dexteritate adhibitis, naturæ imbecillitati possit adminiculi, illamque artis præsidio tueri. Est siquidem Medicus naturæ administer, e-
que saluti ardentem inuigilat, ac conseruationi tota *Medicus natura administer.*
incumbit. Quo fit, vt cum ignorent, quid ipsis vel sit, vel officiat, nullo discrimine, nulloq. delectu-
tiosos prauosque cibos etiam in ipsis morborum
effusionibus insultuque ingruente; ingerant, quibus
pilatio ac putredo augescit, morbusque vires col-
lit, atque omnis corporis vigor labascit. Quod si in
tuum morbi incidant:

Morborum siquidem cursus redit actus in orbem,

Atque in se sua per vestigia voluitur annus.

nam gemina cooritur diuturnitatis causa, partim
copiam frigidi viscosique humoris, partim ob lento-
nem ac tenacitatem, autumnales enim hibernæque
in partes refrigerant, densantq. humores, ac tardi-
us inuicunt, causasque diutius immorandi inne-
unt. Quo fit, vt non facile morbi desinant, aut discu-
antur. quod humores crassescant, ac concreti sint,

et minus spirabilis existat. Vt enim pix, cera, se- *Simile à refluxu.*
um, resina, omnisq. fluxilis materia hibernis men-
sibus indurefcit, minusque cedit tractantis fingentis-

que articulis: sic frigido statu cœli humores ægre li-
uescunt, ac dissoluuntur: argumento quod hycma-
tempore minus sudoris erumpat. Quapropter quæ

vehementer abstergent, ac meatus expediunt, exhi- *Simile à defricandis dolis.*
ere conuenit. Non secus enim humorum sordes

et strigmenta huiusmodi corporibus inhærescunt,
quam fex aut amurca doliis, quæ aqua salsa, vel mu-
cia macerari postulant, ac scopis defricari, quo nite-
cant, omnisque odor, quo sunt imbuta, aboleatur. A-
lioqui quidquid in illis reconditur, vitatur; atq. ace-
scit. Quo mihi rectissime dixisse visus est Hippocra- *Lib. 2. Apho-
rism. 10.*
tes: Impura corpora quanto magis nutrias, tanto ma-
gis lædes. Putrescit enim alimentum, ac corrumpitur

vitiosis humorib. admixtum, eoq. fit, vt diutius in malo luctentur, aut si quando medici industria, naturæ viribus morbus mitescere cœperit, oborta uissima occasione, recrudescit, ac redintegratur. Magna siquidem, recensq. corruptio ac putredo corpori inducitur, quam comitatur foedus odor & graue sententia, quam etiã ex halitu percipimus, quæ per corporis late diffusa spiritus vitiat, caloremq. natium, quæ perspiratio inhibeat, exstinguit. Quo spectat Hippocratis sententia. Si qua vestigia, vllæq. reliquæ in corpore resideant, morbos recidiuos excitari, febresque reaccendi, neq. enim alimentum in corpore assumptum vires auget, sed prauis succi admixtio corrumpitur, morboque dat incrementum, quod quartana, nothisque ac spuris tertianis perspicimur, cum Medico non acquiescunt, nec commoda victu ratione vruntur. Intermittuntur tamen hæ febres præbenique inducias, quia extra venas humor continetur, atque à corde est remotior. In continuis autem febribus indefinenter affligi homines contingit, acres mordacesq. fumos inflammati sanguinis, bilisque accensa intra capacitates ductusque venarum, qui cum non habeant liberum exitum ac perspirationem, è directo cor atque hepar feriunt, suaque putredine ex oppilatione coorta, iuclementius infestant, quam si foras extraque venas effundi contingat. Siquidem cum magna sit humorum copia, ac putredo vehemens, magnaque huius ad putrefactionem proportio (sanguis enim ex calidi & humidi qualitate propriam putredinem concipit) fit vt continenter hæ febres fiant, ac celerrime ad statum properet. Vnde Hippocrates morbos ultra decimum quattuor diem non produci asserit: nonnunquam vero, vbi materia furiosa est, ac turgescit, quinto die, septimo nono, vel vndecimo terminari. Contrario modo se habent multæ febrium, quæ per circuitus stasisque vicibus inuadunt

Lib. 2. Aphorism. 12.

Vnde febrium inducia.

Sanguis putredinis obnoxius.

nunt ex vi quadam & qualitate humori ingenta,
 que ac temporis ratione, qua fit vt intermisse ac-
 tum faciant: vt anticipent, vt segnius feriusq. mo-
 untur, vt instabiles sint atq. inconstantes, vt paro-
 mus longius protrahatur. Anticipant autem ac-
 siones, atq; inualescunt, vbi humorem augeri con-
 git, atque ardentius inflammari, aut vbi aliquis er-
 commissus est, aut in cibo potuque aliqua subest
 temperantia. Cunctantius vero tardiusque inuadit
 ue insultus mitescit, cum materia minuitur, dis-
 saque oppilatione ac putredine, sensim oppilatio
 bitur ac consilescit. Cum autem humor alter alte-
 naturam adsciscit aut locum demutat, vel alte-
 s commistione confunditur, nullo ordine, motu
 e instabili circuitus procedunt, nec vllum certum
 seruant accedendi modum. Longam accessionem
 it humor vaporque copiosus, ac late per corpus
 usus, crassus deniq; ac viscosus. Siquidem vt ligna
 mida ac virentia, non nisi longo tempore inflam-
 ri consumiq. possunt: vtq. caro bubula, præsertim
 tes & annosa diu elixari postulat: ita humor visco-
 diutius macerari debet ac concoctione mollesce-
 herique fluxilis quo excretioni reddatur idoneus.
 eterum cum paulo ante demonstratum sit, humo-
 s vbi extra venas putrescunt, atq. in quauis corpo-
 parte inflammantur, intermittentes, quæque re-
 irandi spacia concedunt, febres excitare: eisdem
 erunque obseruamus continuos motus ciere tam-
 si extra venas constituti sint, cum copia tum fero-
 raris ratione. Quod ipsum in partibus *φλεγμονή*
 e. inflammatione obsessis, in carbunculo: in bubo-
 bus, omnique apostemate contagioso ac pestilenti
 rpicere licet, in quibus febris accenditur non in-
 rmitte: sed continua, tametsi virus extra venas e-
 ptionē fecerit atq. à corde sit remotius. Vis enim
 estifera ac venenata ad cor penetrat, partesq; prin-

*Anticipantes
febres.*

*Retardantes
febres.*

*Instabiles &
errabunda fe-
bres.*

Longa febres.

*Simile à viren-
tibus lignis &
annosa carne.*

*Intermittentes
febres.*

*Carbunculi
extra corpus
febres excitant
continuas.*

*Simile ab urbe
obsessa desum-
tum.*

*Vt bestium ita
morborum in-
sultus propul-
sundus.*

*A morbo vires
instauranda.*

cipes infestat, ac spiritus cum naturales, tam viri-
inficit. Quo fit ut huiusmodi morbi etiam inter a-
tos referantur, quod celeriter ad statum propera-
subitaque fiat vel ad mortem, vel ad sanitatem in-
tatio. Simile enim quiddam illis corporibus euenit
quod urbi obsessa, quæ iam acriter ab hostibus
pugnatur, ac machinis tormentisque bellicis non
intermissione concutitur, ut non videatur diutius
posse subsistere, hostiumque violentas impressio-
perferre adeo ut singulis momentis opprimenda
deatur, nisi bombardis ac catapultis viriliter se ho-
opponat, vel eruptione facta illum propulsare ac co-
ficere pergat; nam deditione salutem vitamque pa-
sci, quod hi faciunt, qui vel hosti, vel morbo segnit-
obstunt, ingenerosum est, ac plerumque damno
iunctum, cum plerumque victores pactis stare non
leant, fidemque fallere: sic in morbis acutis vsu-
solet, ut agroti violentiam morbi non sustineant,
etæque dies quatuordecim vel citra eos vitam pro-
gare nequeant, nisi natura validam fortemque se pro-
beat, atque artis Medicæ præsidio acriter morbo op-
sistat, depulsoque, ac confecto hoste victoria potiatu-
qua adeptæ, ægre quidem vires colligit, atque ob vi-
illatam non confestim conualescit, sed instaurare vi-
res pergit, atque ut conquassata conuulsaque mœnia
ac propugnacula erigere.

Deiis qui subducto lecto somnog, oppressi ambulant, ac perre-
ptant culmina, adiungunt tabulata multaque perficiunt do-
mitantes, quæ vigilantibus accessu aditum, sunt difficil-
ma, quæque summa cura perficere præstareque nequeant.

CAP. V.

Contingit nonnullos in florenti equidem, viuide-
que ætate (nam seniculi utpote spiritu vitali ve-
extincto, vel flaccido, tale quiddam moliri nequeunt,
ut qui etiam in genialis thori adscensu sunt segues a-
ardiusculi) intempesta nocte, vel antelucano, exsili-

Atque se subducere, quæq; accessu adituq; vigilan-
 tis sunt difficillima perficere, eaque tam inoffense
 gerere, vt nemini non spectantium admirationem
 moremque incutiant. Quod si illos non interpelles,
 quæ ab incepto renoces, sensim se denuo in lectum
 rorant. Cæterum cum ista obeunt, si illis nota a-
 que voce, aut eo nomine, quo Christianismo sunt
 agniti, ac baptismo initiati, compellere pergas, ex
 alternatione, incussoque terrore, ac perturbatione
 idunt, dissipatis scilicet spiritibus, discussaq; vi ac
 altate naturali, qua illa perfecerunt: itaq; permit-
 ti sunt suo motu ferri, atque in priores sedes se
 ante recipere. Qui vero incubo opprimuntur, no-
 nisq; suppressionib. fatigantur, quod sit vbi cor-
 e cerebro fuliginosi deniq; spiritus incumbunt,
 icari debent proprioque nomine excitari: confe-
 enim, etsi non magnopere vocem intendas, sibi
 tituantur, atq; ad se redeunt, discussis scilicet fu-
 ac subidente sanguine qui per riuos, ductusq; ve-
 um diffunditur. Magna autem ex parte hic affectus
 ante vere illos corripit, q. assidue ventriculi cru-
 ate laborant, quiq; frequentius in dorsum, ac re-
 ini decumbunt. Quo fit vt parulis oculis atq; in-
 nientibus, apertoque ore atq; hiantes, magno vale-
 linis incommodo somnum capiant. Subito n. velut
 ui ingruente mole eam angustiam percipiunt, vt sup-
 essa voce suspiria gemitusque plorabundos edant,
 amen, vbi quis iaditum illis nomen inclamat, ocyus
 in latus deuoluunt, illasq. striges ac lemures, quib.
 opprimi imaginantur, excutiunt. Contrario modo
 iuntur nostri ambulationes, illi siquidem clausis o-
 lis in tenebris dimicant, ac strepitu tumultuque o-
 nia complent, nonnunquam silentes sursum deor-
 mque rapiuntur, ac nullo fulti adminiculo summa
 storum fastigia adscensu superant. Quæ ab iis fieri per-
 asum habeo, ex sanguine turgido ac spumanti, tum

*Ambulare et
 vociferari in
 somno unde
 eueniat.*

*Ambulationes
 nocturni non
 appellandi pro-
 prio nomine.*

*Incubus.
 De maere.*

*Decubitus in
 dorsum noxius.*

*Fervidus spiri-
tus cassus mo-
tus in somno.*

*Simile à mari-
nis doliis.*

*Simile à lima-
cibus cornicu-
latis.*

æstuoso feruidoque spiritu, quæ in mentis seden-
lata animæ vim ac facultatem, qua functiones
perficit, partesq. instrumentarias ad actiones im-
lit, agitant, atq. ad huiusmodi motus effectusq. ci-
tant. Quo fit ut corpus spiritus animalis impu-
qui nervorum ac musculorum robur, hoc est, sensu
di mouendiq. munus in cerebro continet, ac tunc
in sublime feratur, eiusque vi etiam per somnum
rales actiones incitetur. Sunt autem istiusmodi con-
ditionis homines raro laxoque corporis contextu
molis exigua, sed magna spiritus agilitate, animo
feruido. Vnde euenit, ut si vel extremis manuum
dumq. articulis prehendant aliquid, se librent ac
ciant, contractisq. tabulatis adhærescât. Simile eni
quiddam iis corporibus accidit quod turbinatis
doliis, quæ apud Belgas Oceani ostiis iniiciuntur, cum
nautæ fidam stationem, tutumq. portum consequu-
tur ac loca vadosa, scopulosq. latentes declinēt. Ita
siquidem licet ferreis laminis obducta sint, caten-
que reuincta ac ponderoso ingentique saxo alligata
fluitant tamen ac mari innatant, nec nisi dehiscendo
in imum deuoluuntur: quoniam spiritu ac flatibus
aëreque copioso adhibitis in eum usum foliis, com-
pleta sunt. Sic isti quoniā flatibus turgescunt, ac spi-
ritu aëreo implentur, in sublime rapiuntur, ac suspen-
so, leniq. gradu ut limaces, ac cochleæ, quæ cum oculo
lis carent, ptenfis cornib. prætentant iter, editissimis
quæq. perreptant, nocturnasq. ambulationes per-
ciunt. Quod vero inoffense nulloq. corporis incorpore
modo ista peragant; nec labi contingat, aut in prece-
ps agi, eo fit quod sensim ac nullo metu nullaque
trepidatione, aut discriminis respectu ista aggredia-
tur, quæ plerunq. vigilēs à rebus anxiiis ac periculosis
vel auocare solent, vel detertere. Siquidem non alii
ratione hæc attentare solent, quam ebrii ac mentis
capri: qui inconsulte, magnaue temeritate atque
audaci

cia pericula quæque aggredi non metuunt, qui-
 postridie, aut vbi mente constare cœperint, in
 toriam reuoces, quid egerint, quantaque disci-
 subierint, omnia prorsus excidisse sibi ingenuè
 tur, totoque corpore horrescunt, cum ab aliis
 se periculis obiecerint, quasve tragœdias at-
 temperies excitant, referri audiunt. Quod si
 modi corporibus humores minus exæstuant,
 que sit spirituum ardor atque agitatio, vocife-
 tantum illos ac subfilire contingit, sed lecto, spō-
 ne inhærere, neq; enim tam validi sunt, tamque
 enti spiritus, vt sub tollere corpus possint. Cuicū-
 enim Hippocrate teste, cerebrū incalescit, quod *Lib. de Comit.*
 osis fit, non pituitosis, hi noctu clamitant, ac tu- *morb.*
 tuantur, præsertim si tumultuose ac feruide sua
 tia, actionesque diurnas perficiunt, rerumque
 um satagant. Vt sunt ardeliones quidam, h. e. ho- *Ardelio Tant*
 es inquieti ac iactabundi, qui omnibus se nego- *a faire.*
 ingerunt, atque vltro citroque discursant, miris-
 vtuntur gestibus, quos etiam ex oculis deprehē-
 licet, ex vultu, incessu, vestitu, totoque corporis
 tu, quorum singula variis modis componunt, at-
 mutant aliamque personam subinde sibi ad-
 cunt, nempe vel histrionis, vel palæstrita, aut de-
 ue agyrtæ, h. e. circumforanei circulatoris, qui ad *Homines inter-*
 as plebem conuocat. Quo fit, vt in somno exsili- *diu inquieti,*
 ac plausum strepitumque excitent ob simulacra, *noctu clamosi*
 sensui occurrunt, quæque voluntati, atq; actio- *sunt.*
 us diurnis correspondent. Sic singuli nostrum, cū
 erdiu intente aliquid agimus, serioque tractamus,
 um rerum species ac spectra noctu animo obuer-
 tur, vocesque clamorosas ac turbulentas extorquēt.
 od Lucretius hoc carmine expressit :

*In somnis eadem plerosque videmus obire:
 Causidicos causas agere, & componere leges,
 Iudæperatores pugnare, ac prælia obire,*

*Nautas contractum cum ventis degere bellum,
Et quo quisque jere, studio defunctus adhaeret,
Aut quibus in rebus multum sumus ante morati,
Aut in qua ratione fuit contenta magis mens.*

Quæ enim toto die nos fatigare virgereque sole inclinato iam die in cerebrum affiliunt, nocturnæ intemperies excitant, aut saltem mentem iis occupatam detinent, ut somnus non sit placidus, sed iectis imaginibus identidem interumpatur.

*Ex his qui submersi sunt, virorum cadavera supina. femi-
rum vero prona fluitare, exemptoq. pulmone non emergere*

CAP. VI.

Lib. 7. cap. 17.

Compertum est apud Belgas, quod Plinius etiam restatur, corpora virorum, ubi submersa sunt supina, atque erecta in cœlum facie, mulierum vero prona, vultuq. in fundum inclinato, fluitare. Quo natura creditur pudori sexus cōsuluisse, ne ea in cōspectu venirent, oculisq. hominum exhiberentur, q̄ decetius obteguntur. Mihi vero ea excogitata est ratio, mulier ventricosa sit; protensoque utero, ac conceptacula laxiora obtineat, magisque patentia alui intestina, meatus urinarios, vbera fungosa ac prætumida, quæ quoniam vbertim atq. affluenter humore implentur, degrauari vterem pondere atq. aquarum distentione contingit, deorsumq. ferri. Quod ipsum in vtriculis ac vasculis perspicimus obrutatis, quoniam pars quæ aërem continet, sublimis existit: quæ humorem, subsidit, ac deorsum voluitur. Id ipsum & nunc quo animaduertere licet, q̄ falsugini iniectum fluitat quidē, sed pars cui pondus inest, premitur ac subsidit: pars aëre oppleta illa scilicet quæ rupto putamine lacunam exhibet, ubi peruetusta sunt ac sublimida, eminet, sursumq. nititur. Quod nisi capaciore meatu ac conceptacula ampliora huic sexui natura indidisset, qua, cedo, ratione ac modo concubitus perficeretur.

Simile ab vtriculis fluitantibus.

*Ouum & am-
bra falsugini
immissa flui-
tant.*

ri possit? Quid conceptui ac gestationi qua taci-
 bus intrumescit vterus, atque incrementum
 sit fœtus, esset adiumento? Quid laborioso an-
 ue partui, quo membra distendi debent ac dila-
 ut eniti possit clemētius adminiculeretur? Quid
 q. conferret infantis nutritioni; nisi vterus, eius-
 raues & vestibulum ad eum modum essent cō-
 ra, nisi nitidæ, tamq. decore protuberātes mam-
 re; quæ tanta lactis vbertate scatent, ad eum vsum
 at accommodæ? Cum itaque mulier omnes sinus
 uitates ampliores habeat multumque humoris
 abat, necesse est vt ea corporis pars subsidat, ac
 exa constitutur, quæ plus aquæ concipit. Vir au-
 adstricta habet illa, meatus vrinarios angustos:
 mento quod mulier magis calculo periclitetur,
 iliculus minus protensum, coxendicis ossa va-
 ac ponderosa artus robustos, scapulas amplas,
 si spinā cum vertebrarū connexu firmam, pulmo-
 fistulosum ac prælargum, ex quo viris vox grauis
 onora, fœminæ ob pectoris angustia exilis & gra-
 . Quæ omnia indubie efficiunt, vt cadauera viro-
 in dorsum, mulierū in ventrē innatēt. S quidem
 ra comparatū est, vt graue quodq. deorsum, sur-
 a autem leue feratur. In q̄ causam etiam referen-
 n censeo, q̄ aqua suffocati non confestim emer-
 t. Siquidem cum corpus vndiq. humore oppleri
 tingat, atq. aquarum pondere degrauari, sursum
 i nequit, quandoquidem nihil æris in se conti-
 , omnisq. spiritus per aquæ gurgitem excussus est,
 ue euauit. Intra septimi vero diei, aut noni spa-
 m corpus diffluit, soluitur, ac tabescit, multumq.
 is pulmo concipit. Atque hinc est, quod nostrates
 beii distitare soleant: nono die rupto felle emer-
 um, non q̄ folliculus fellis disrumpatur, sed quod
 eo, reliquisque conceptaculis vuidis, atque aquæ
 dore flaccidis, humores effluāt. Quo fit, vt corpus

*Mulier viro
 patentiores ha-
 bet meatus.*

*Cur vox viris
 robusta fœmi-
 nis exilis.*

*Qui statim non
 emergant sub-
 mersi.*

*Quoto die sub-
 mersi emer-
 gant.*

*Memorabilis de
Mauro.*

*Pulmo pralar-
gus quid com-
modi afferat.*

*Sanguinē mor-
tuis profluere.*

attenuata carne fluidum efficiatur, ac pulmo sponte instat fistulosus, concepto copioso aëre, cadaueri inducit, auræque restituit; hoc siquidem viscus ad innatantes fulcit ac librat, & quo quisque illud habet amplissimum, multisque foraminibus peruium: implicitum, eo diutius anhelitum cohibere potest fundoque; longiori spatio inhære. Sic enarrantē diui D. Vesalium excellentis iugenii, summæque conditionis virum, Maurum quendam urinato rem Ferriam ex iriremi adductum, qui vnus longius procebat vocem, ac continuo clamore, absque respiratone, insistebat diutius, quàm quatuor robustissimi pugili. Idem rursus cohibito suppressoque; spiritu ac naribus oreque ocluso absque vlla halitus animæque reductione, cum illis certabat. Quo naturæ munere hoc rat consecutus, ut semel atque iterum captus, elapsus, mergoque aui similis, intima maris per semihoc spatium penetrans, captiuitatis iugum morte acerbè excussit. Hoc itaque commodi euique præstant amplius capacesque, pulmones, ut celetiter iter conficiat, ut ratiandi peritus, diutius aquis incumbat, ut in fluëta delapsus, minus cito demergatur, utque; aquis suffocatus post paucos dies emergat. Quod si mortuo hi spirandi folles eximantur, quod piratas quosdam fecisse audio, fundo inhæret, nec vnquam sursum nititur, quod spiritus aërisque adminiculo destituatur.

Submersorum corpora ubi emergunt, atque in conspectum producuntur, tum eorum qui interemti, confossi, sunt, præsentibus amicis, aut eo qui interitus causa illis existit, è natibus, aliave corporis parte sanguinem profunderet.

CAP. VII.

Cum multa sint in rerum natura quæ nobis admirationē, stuporemque; ineunt: tum illud inter præcipua referendum censeo: quod sanguis ex vulneribus interemti profluat præsentē illo quid infixis, eiusque facinoris est conscius & quod demersorum cadauerum aqua

exemta, ex aliqua corporis parte sanguinē pro-
 duunt, si præsto sit amicorum aliquis, plerumque
 rubrum ac floridum, quasi facultates, spiritusq.
 viues, quib. humores agitant, nondum essent sopiti.
 Id observatum est à magistratu, præfectoque
 Belgicæ, qui corporibus, quocunq; sæti genere
 immantur, adesse solent, eaque conspectare pro-
 priusquam sepulchro inferantur. Quæ autem ra-
 tio hæc fiant, non promptum est cuius expedire. Scio
 eadem mortuis ad tempus vim vegetantem inesse,
 qua crines, unguesque succrescunt, humore infinito
 æterni externo suppeditante alimentum. Sic stirpes *Succisa stirpes*
 cesque amputatæ, aliquot dierum spatio fronde- *ad tempus ger-*
 ant, ac flosculos proferant, si irrigari, fouerique a- *minanter.*
 contingat. Subest enim, insitaq. est vis quædam
 vitalis cauliculis, quam à radice sunt consequutæ,
 cui euannitarescunt folia floresq; decidunt. Sic neri
 est, ut sanguis qui in venis delituit, agitato moto-
 corpore erumpat. Videmus n. rales à baiulis ac
 torib. in terram subduci, ac modo pronos, modo
 nos cõstitui, sursumq; ac deorsum deuolui. Quo
 venarum ora referentur ac dehiscant, etum san-
 qui nondum genuinam naturam, aut calorem
 it, è corpore profluat. In his autem, qui iã pridem
 imati sunt, ac serius reperti, non sanguis rubicun-
 sed cruenta quædam sanies ex vulnere de fossi
 illat. Si vero casu vel ruina, vel denique oppressi
 parte qua meatus corporis patescunt, sanguino-
 us liquor emanat, ne per os, nates, oculos,
 es, infernasq; sedes. Sic plerūq; videmus ex fluido
 q; cadauere, ubi duob. tribusve diebus seruatur
 pultum, sanguine cõmixtum liquorem profue-
 um vespillones crebro motuatq; agitatione fere-
 m. ex humeris gestant. Boves quoq; ac tauri post
 enam laquearibus affixi, solum ac pauimentum
 guinis stillicidio cruciāt. Quam obrem coniicio

*Sanguis homi-
ni ex consterna-
tione subito
erumpit.*

*Referuefcit san-
guis mortui.*

*Atrialis opinio
de infantium
galea.*

ex simili caussa iam memorata proficisci. Ceterum illud mihi vero magis consentaneum videtur, am-
eis, aut illi qui facinus admisit, conspecto cadauere
ex subita consternatione sanguinem ex narib. erum-
pere, quod facultates naturales, ac mentem veh-
ementer concuti ac percelli contingat, humoresque
non consistere, sed vltro citroque commovere. Illo
siquidem varie affici videmus, nec lingua mentequ-
constare, ac modo rubore suffundi, modo expallesce-
re, metuque contremiscere, qua perturbatione effi-
citur, vt ex continenti intuitu sanguis vel inuitis sca-
turire incipiat. Quod ipsum pleriq; etiam vsuueniri
perspicimus, vbi inopinato oculis mentique acerb-
quada obliuiscuntur, aut fusa quadam imaginatione
conciunt. Quod si quis statuat propinquos, ac san-
guine coniunctos sympathia quadam, h. e. mutuo natu-
ra consensu sanguinem elicere, facinorosum ac patra-
ti sceleris reum antipathia, ac dissensione, tacitaque
discordia id ipsum efficere: non futurus sum in ea re
contentiosus. Hoc tamen minus grauate sum admis-
surus, sanguinem ex plaga exprimi, tamen si obligata,
obductaque sit, ac fasciis deuincta, si ille qui facinus
admisit, ex aduerso constituatur. Tanta n. ac tam va-
lida latetis naturae vis atque imaginatio, modo aliquid
vitae super sit, aut corpus mortuum incalescat, vt san-
guis ebullire, accensaque bile efferuescere incipiat.

*De infantium recens natorum galeis, seu tenui molliq; mem-
brana, qua facies tanquam larua, aut personato tegmine
obducta, ad primum lucis intuitum se spectandam exhibet,
Helm vulgo vocant.*

CAP. VIII.

INoleuit absurda quedam persuasio, eaque non solu
imperitae rudique plebi. sed magnae exultationis,
primiq; nominis aliquot Medicis imponit, plerosque
infantes non absque boni alicuius malique omnis
praesagio in lucem prodire, capite galea obducto cum
igno-

erent hoc omnibus commune esse, foetumque his
 membranis in vtero muniri. Tria siquidem sunt in-
 nera seu membranæ, quibus in materni vteri la-
 tis foetus obtegatur. Exterior, Græce *ζωγίον*, Lati-
 necundè dicitur: quod statim à partu prodeat: sub-
 huic dux aliæ membranæ, quarum prior à figura-
 minis Allantoides appellatur, ex foemineo semi-
 nerata, quæ capiti, elunibus ac pedibus obtendi-
 partibusque eminentibus incumbit, cuius vsus
 est infantuli efformati vrinam excipiat. Postrema,
 missima est membrana ac pellicula, quæ sudorem
 remq. emanantem à matûrescente foetu absor-
 eumque orbiculatim ambit ac complectitur, a-
 os, h. e. à mollitie ac teneritate agnina dicta: quæ
 nimenta ac gestationis præsidia prouida natura
 gitauit, ac molita est, ne attritu aliquid incom-
 patiatur infans, eumq. allidi contingat. Harum
 remæ cum infante nonnunquam profiliunt, par-
 is ad quas tuendas sunt destinatæ affixæ, præser-
 cum panduntur portæ ac mulieris pudenda, par-
 genitales laxæ sunt atq; in enitendo affatim de-
 unt. Quod si ægre, magnoq; conatu ac molimine
 ns ex huiusmodi angustis eluctetur, ipsaq; mu-
 tri&i oris sit atq; anguste constituta, hærent illæ
 nbrana in mediis spatiis, illasq. exuias abstergi
 ingit: non secus, q̃ pelliculam in fronte, aliaque
 oris parte extimam cutem atterimus, vbi per an-
 am rimam, arctumque foramen sumus elapsuri.
 d itaq; velamē, quo facies obducitur, galeam esse
 ula statuunt, qua de multa negantur, ac puerpe-
 rem, metumque incutiunt. Si enim nigricanti sit
 re ea membrana, tanquam ex tripode pronun-
 t deliræ ignaræque mentes vatam multa infanti-
 futura infesta, multaq; sinistra iis impendere, ac
 tris strigibusq; fore obnoxios, deniq; infomniis.
 urnaq; inquietudine diuexandos, nili hæc cōmi-

*Tres membra-
 na infantem
 muniunt.*

*Quando infans
 galeam propo-
 re videtur.*

*Nigrum tegmē
 infantis quid
 designet.*

*Rubicundum
infantis vela-
men quid por-
tendat.*

*Antoninus
diademate in-
signitus.*

*Causidicorum
superstitio in
conseruandis
infantiū galeis.*

nuta potui exhibeatur, q̄. me repugnante, magno
nellæ ætatis incommodo quosdam factitasse mem-
ni. Quod si rubicundū sit gestamen aut pellicula quæ
vertici inheret, capitiq. affixa est, egregium illum fi-
re vaticinantur, magnaue dexteritate ac successu
omnia effecturum. Quæ superstitiosa, anilisque opinio
etiam veterib. insita erat. Refert enim Ælium Lam-
pridius in vita Antiochii Diadumeni, cui caput di-
demate, ferroq. tenui redimitum erat, solere pueros
in ipsis vitæ auspiciis, pileo naturali insigniri, quos
obstetrices rapiunt ac credulis aduocatis vendunt
siquidem causidici se illo adiunari persuasum hab-
bant. Ceterum cum membranz istæ, aliæ aliis color-
bus conspici soleant, non alio id reuerendum cense-
quam ad circumfusus, qui vtero innatant, humores
Ex illis enim coloris varietatem sibi adsciscit. Cap-
itaq. sordida quadam illuue, ac vitiosa vligine vul-
imbuta est, quæ cum vtriusq. semine coalescit, fusca
colore membrana exsistit, cutisq. infantis fuliginosa
vndique colore suffusa est. Si vero sanguis, semenque
syncerum sit ac defæcatum, nulliq. vitio obnoxium
rubeat tegmen atque infantulo suavis color subest
ac floridus: Nec solū huiusmodi membranz color
sed etiam formæ figuræq. diuersitatem concipiunt
vel ex interno externoq. affectu, vel ab iis quæ ocul-
mentiue obiciuntur. Siquidem cum virorum ple-
riq. tam sint salaces auidæque voluptatis, vt nullo de-
lectu, nullaq. habita menstrui decursus ratione mu-
lierē subigere satagant: sit nonnunq̄, vt cum triduo
pauloq. minus menses defluerint, atq. vnus aut al-
ter dies purgationi restet, interpellari legitimū pro
fluuii tempus contingat, ac nonnullam menstrui ex-
crementi portionē cohiberi, intempestiuo quidem
congressu, sed qui conceptum nonnunquam perfici-
ciat. Cum itaq. mulier, dum generationi insistit, re-
que venereæ incumbit, nondum constitisse mense

conscia, nec admissario subiiciendum corpus, hu-
mentibus adhuc, vdisque locis, tacite rubore suffun-
tur, ac sanguinem oculis pro velamento obicit: qui
lectus cum in fœtum transeat, membranis illis va-
lens color formaque inducitur. Quæ res hoc quoque
facit, vt infantes sint genis, buccisque rubentibus,
colore roseo. Quod tum demum vsuuenire solet,
cum grauidæ vel pudore afficiuntur, vel subirasce so-
lent, agitato à calore nativo raptq. in sublime san-
guine. Nam quibus metus ineutitur, aut inopinato
pauescunt, illæ pallidum colorem inducunt, vul-
sumque tetricum ac subtristem affingunt fœtui.

*Vnde forma a-
legantia aut
turpitudine.*

*in apud Belgas in fabis versari dicantur, vacillantis parumq.
firmitatis cerebri, vulgo in de boonen.*

CAP. IX.

¶ I quando inferiores Germani aliquem parum fir-
mi cerebri designant, aut alienatæ, emotæq. men-
tis, & qui in moribus, gestibus, dictis, factisq; atque in
omni vitæ actione deliranti apparet similis, in fabis
solum versari dicunt, adeo vt proverbi speciem ob-
tineat, Fabæ florescunt, in fabis oberrat. Quod vacil-
lantis cerebri hominibus accommodari solet, quiq;
rationis mentisq. iudicio carent. Videmus enim ple-
rosque vernis mensibus, vbi culmi fabacei florere in-
cipiunt, mente alienari, multaq; absurda ac ridicula
proferre, quibus nonnunquam sic incrudescit deliri-
um, vt vinculis coercendi sint. Siquidem ineunte vi-
te humores restagnare incipiunt, densisque fumis ac
vaporibus cerebrum afficere: quos cum redolentes
fabarum flosculi exacuunt, mentem corripit delirio,
furisq; agitari cōtingit. Tamen si n. ex fabarū floribus
iucundus suavisq. odor emanat: cerebrū tamen affi-
cit, vaporeque graui etiam à longe imbuit, præsertim
quibus id imbecille est atque inualidum humoreque
bilioso ac melancholico oppletum. Quo fit, vt eorum

*Proverbum in
fabis oberrare.*

*Cur fabarum
floribus cerebro
afficiunt.*

nonnulli inquieti sint ac palabundi, deniq; clamor
impenseque loquaces; alii taciturni ac cogitabundi.

Pers. Satyr. 3.

Obstipocapite & figentes lumine terram

Murmura qui secum ac rabiosa silentia rodunt,

Atque ex porrecto trutinantur verba labello.

Et quemadmodum nonnulla fumos dissipant, quæ
cerebro infesta sunt discutunt, atq; animam langu-
dam, spiritusq; sopitos erigunt, ut acetum, aqua ro-
cea in quâ caryophylli macerati sunt, panis rece-
vino odorifero imbutus, quæ tenuem gratamq; a-

*Quæ capiri do-
lorem inferant.*

ram expirant: ita quædam dolores excitant, capiti
grauedinem inferunt, ut allium, cæpe, porrum, san-
bucus, absinthium, ruta, abrotanum, multa q; aromata
quæ fumidum grauemq; odorem exhalant, ac capi-

Lib. 5. Aphor.

28.

tentant, nareq; feriunt. Quod Hippocrates aphor-
ismo hoc indicauit: Suffitus aromatum in muliebria de-
cit, qui ad alia multa etiam utilis esset, nisi capiti gra-

uedinem inferret. Omnia siquidem intense odora-
capiti officiunt, ac calorem, humoremq. ad supernas

partes rapiunt, etiam qui ex frigidis stirpibus euapo-
rant odores, in iis præsertim qui extenuati sunt, ex-

haustoq. corpore. Illi enim nec eduliorum, carniū
elixarum odorem perferunt, atque in animi deliqui-

defectuq. nihil naribus admoueri patiuntur, quod ac-
vibrantique sit naturæ, ut quia crasso densoque aë-

suffocari videantur, non secus, quam qui in cœnaculo
vndiq. fumo oppleto desident, quibus anhelitus in-

*Exemplum à
fumosis ad-
ibus.*

tercipitur ac cohibetur, nisi reſeratis ostiis, apertis
fenestris serenum aërem admittant, quo domus per-

spiretur, ac spiritus inoffense vltro citroque permea-
re possit. A tenellis huiusmodi corpusculis diuersarum

conditionem sortiuntur paludum accolæ, qui quæ-
sentinis exhauriendis, ac purgandis cloacis sunt de-

Lib. 16.

stinati. Illi siquidem odoratissima quæq. respuunt, atque
iis offenduntur. Sic Strabo refert, apud Sabæos ab o-

barb

ba, recreari. Cuius rei exemplum etiam edidit Antuerpianos rusticus quidam, qui cum in mycolion seu officinam aromaticam diuertisset, delirio animi periclitari coepit, confestim illi proximus noto naribus fimo equino adhuc repenti ac fumina illi asuetus erat) animam reuocauit.

Ridiculum de rustico quodam.

In quibus gratus ac teter odor homini noxius: Sunt enim inter hos qui contagia discutiant, morbusq; putridis obstant. Obiter unde manauit Prouerbiū, Cornua inibi, eoque loco aduri, vulgo Men branter hoornen.

CAP. X.

Alta sunt teterrimi odoris, quæ tamen corpori nullam noxam inferunt, nec vllam putredinem faciunt, imo affectibus quibusdam obstant, atque æm auramq. vitiosam ac turbidam discutunt, vt castoreum, galbanum, sagapenum, laferpitii fax, æssa foetida dicitur, anagyris herba, sulphur, pulu- bombardicus, corii cornuq. suffimen. Hæc si qui- m horrido sunt grauique odore, sed nihil contagii ferunt, imo pestilentes auras quasque stagna palu- que, ac camarinæ exhalant, mephites referunt, re- muntq;. Quin & virgunculis suffita *Λεπτοδυσμια*, nimiq. defectum excutiunt, qua ex vteri strangula- tione corripī solent, vbi nobiles maturæq. viro serius annubio destinantur. Fædi itaque odores qui ex ca- ueribus, locisq. cœnosis ac stagnantibus emanant corruptos putridosq. morbos pariunt, atque aërem efficiunt, humidi calidiq. ratione, non istorum efflu- s atque euaporatio, quæ ad siccitatem deurgit. Hinc plebei nostrates corii cornuque præsegmina at- que ossa subruida in ignem coniiciunt, eoque nidore as casas ac tuguria suffumigant, quo morborum contagia dispellant, ac se suasq. adiculas à pestilenti tra tutas præstent. Atq. hinc manauit prouerbiū: Cornua inibi aduri. Quo designant loca peste mor- busq. contagiosis infecta euitanda. Non dissimile re-

Fædi odores aliquando viles.

Graves odores aliquando peste obsterent.

Cornua aduri prouerbiū.

*Res gesta apud
Neruios.*

medium discutiendæ pestis exhibitum est superius
bus annis, cum apud Neruios, quos Tornacenses
do vocant morbus popularis crudeliter sauiset
que vrbe grassaretur. Milites siquidem præsidia
qui in arce excubias agebant, machinas, tormenta
bellica, puluere bombardico, non globis oppleta
bi obuerrunt, eaque sub diei, noctisque erepulis
incenso funali explodi curabant: quo effectum et
sonitu violento fumantique odore, aëris contragi
discuteretur, ipsaque ciuitas à peste facta sit immu-
ac libera. Neque enim minus præsentaneum est
remedium in dissipandis nebulis, infectisq; aëris
tagiis, quam quod Hippocratem fecisse legimus
extructis pyris, congestisque sarmentis ac fasciis
per compita ignes excitare.

*Ignis aëris con-
tagia dissipat.*

*Digiti sinistra manus, qui infimo proximus est, præstantia
postremo omnium morbo articulari, aut chitagra infesta
de si quando affici contingat, non multo post mors imminet
Obiter quare præ cæteris aut denitescere mereatur.*

CAP. XI.

*Morbus præci-
pius partes à
morbo mittitur.*

HOc in confesso est apud Medicos, quæcunq;
poris partes aliquo vitio morboque rentantur
effici vel affectu primario, vel per consensum ac
confortii, cum nō in ipso membro morbus confis-
sed ab alio illi mali nonnihil infertur. Sic iuxta præ-
uerbium: Aliquid mali propter vicinum malum.
tura tamen prouida semper partes principes mu-
ac tuetur, malumq; ad ignobiles deuoluit ac dirigit.
Quod critice, naturæque impulsu fit, cum humorum
morborumque collectiones in remotissimas partes
propelluntur. Quod si & morbus eiusq; symptom-
hoc est, affectus qui illi succedit, validus, violentus
existat, ac natura sit imbecillior, quam ut illi pos-
sistat, summumq; impetum ac ferociam pro
arbitratu cohibere, in præcipuas partes humores
enambuat, quod in pulmonis inflammatione, pleu-

angina, lethargo atque plerisque acutis morbis per-
 icimus. In articulari autem morbo ac coxendico,
 vere & autumno viget, vis ac facultas naturalis,
 in corpore coaceruatos à partibus robustis
 imbecilles propellit. Sic observavi in Gallia Bel-
 complures chiragrae ac podagrae obnoxios quib.
 articuli acerbissimo dolore, tumoreque erant
 iati, illo tantum sinistrae manus digito illaeso, qui
 proximus est. Is siquidem ob cordis vicinita-
 tem, ac consensum, nihil sensit incommodi. Nec est
 hoc morbo quisquam mortem extimescat (à ce- *Annularis.*
 enim sunt immunes, modo ne ficosi sint ac ve-
 luea lue contaminati) nisi circa sinistrum pectoris
 cui cordis turbinatus mucro subest, humorū
 decumbat, digitusque annularis nodosus
 ciatur, atque intumescat. Hæc siquidem ubi fieri
 piunt, luxato vitali robore, vigor labescet, omnis-
 animi & corporis vis concidit. Hinc itaque mos
 leuit apud veteres. ut is digitus auro insigniretur,
 que gestamine decorus esset, potius quàm cæteri: qu-
 quidam arteriæ ductus. non nervi, ut Gellius *Lib. 10. cap. 10*
 istimavit, à corde ad hunc digitum porrigatur, cu-
 motum in parturientibus ac delassatis, omnibusq.
 ardis affectibus indicis attactu manifeste percipis:
 nec sane id cuiquam absurdum videri debet, cum a-
 mi defectu collapsos erigere soleam, vellicato hoc
 ticulo, auriq. cum momento croci, attritu: per-
 ine enim vis quædā refocillatrix, quæ illi insita est
 cor dimanat, vitæq. fontem, cui is digitus connec-
 as implicitusque est, recreat. Quapropter præ cæte-
 illum honorem promeruit, auroque decorandum
 ensuit antiquitas. Huius quoque dignitas quæ à corde *Medicus digi-*
 onsequitur, hoc effecit, ut veteres Medici, à quibus *846.*
 iam nomen obtinuit, medicamenta ac potiones il-
 commiscerent. Nihil enim venenati vel extremis
 radibus adherere potest, quin homini infe-

*Hierem. 22.**Hieremia locus
explicatus.**Cap. 18.**Lib. 9. cap. 23.*

stum fit, virusq. cordi cōmunicetur. In indice quod
veteres olim gestasse annulos, præter alios Hi
eremias testatur. Sic n. apud illum expostulat cum
Dominus: etiam si Ieconias annulus fuerint in ma
mea dextra inde euellam illum. Quo indicat, etiam
paulo ante apud me fuerit graciosus, & amabilis,
quæque æstimationis ac pretii, adeo ut subinde
oblectarer, uti spectabili annulo insigni aliqua ge
ma decorato, iam gratiam fauoremq; exiit, ac
me detestabilis est, ac despectus, quoniam ab inte
rate vitæ ad improbos mores delapsus sit: quo ar
mento cuiq; testatū esse vult, nihil prodesse cui
anteactæ vitæ puritatem ubi ab ea deflexerit, atq;
deteriora sit deuolutus: è diuerso nulli officere ve
rem nequitiam, Ezechiele teste, ubi relictæ vitæ
dida ac lutulenta ad frugem se contulerit.

*Quædam ignem non concipiunt, flammisq; inuicta sunt
qua ratione id efficiant.*

CAP. XII.

Confecta vidimus, textaq; mantilia ex lini quod
genere incombustibili, quæ igni non cedunt
flammisq; indomita sunt: itaq; si quando sordes co
traxisse videntur, mundariq; possulant, non smign
te aut sapone, villoq; lixiuio maculas eluunt, sed
iecta igni flammescunt, non secus quam olla arg
laceæ multa pinguedine imbutæ ac nitida can
risq. eximii eximuntur. Nascitur id genus in deser
Indiæ, locisque siticulosis ac sole torridis, in quib.
stirpes quædam ex soli conditione, atq; aeris am
entis qualitate illam naturam adsciscunt, qua fi
texique in lintea possint. Si enim in mari ac fluen
obstracoderma, hoc est, cute testacea, solidescere po
sint cancri, paguri, locustæ, gammari buccinæ, pec
nes: multaq. concharum genera, in quib. (ut Plini
ait) magna ludentis naturæ varietas, multæque fig
rarum, colorumq; differentiæ: si denique coralli fr
tex in imp. maris ligustici frondescit, mariq; exen

in lapidem induratur: non cuiquam videri debet
 vile vero, frutices quosdam ex loci coelique ar-
 eam naturam consequi, vt contusi, subactique
 bus, ac stipario malleo mitigati ductiles fiant,
 e in filamenta elaborentur, quæ ignis vim re-
 nt. Quis autem non miretur ex canabaceo fru-
 ex vriticæ liniq. ac genistæ flagellis funes, ac ru-
 es contexi, velaq; ac lintea confici? Cum enim
 sint tenacique vlmine, in fila relasq. attenuan-
 vt etiam argenti auriq; bractæ ac segmenta. Sic
 cuiusmodi virgultis, non equidem ex Salaman-
 pilis (vt pleriq. nugantur) mantilia, mappæque
 ciuntur, vt ex bombyce, ac lanigeris arboribus
 a, licet illis operosior cura adhibetur: rigescit e-
 materia, minusq. est tractabilis. Appellatur au-
 id genus lini Asbestinum, à similitudine & na-
 calcis, quod igni mandatur, nec absimitur, aut
 imentum patitur. Cui affinis est *ἀμιαυρ*,
 s alumini scissili, quod vulgo plumosum voca-
 , similis ex quo, Dioscoride teste, lintea conte-
 t Indiani, quæ in ignem coniecta inflammantur
 dem, sed exempta splendescunt, nihilque illis de-
 t, nec deteriora efficiuntur. Sic ligna & tabulata
 nine illita non ardescunt, vt nec postes, fores,
 anaria colore viridi imbuta, modo durior crusta
 obducatur, atque alumen, plumbique albi cine-
 copiose pigmentis commisceantur: nequit enim
 ignita penetrare, quod lignum coactum densum
 fiat, atque ad ignem pluuiamque obdurescat.
 ius rei specimen edidit Archilaus Mithridaris
 effectus in lignea turri, quam cum Sylla incendere
 taret, nihil profecit, coactusque est re infecta de-
 ere, atque ab incepto desistere; cum alumine,
 od vehementer adstringit, omnia essent oblita.
 C. Cæsaris irritus erat conatus, cum circa Padum
 bello ignem admoueret ex Larigna materia con-

*Corall. ex mari
 Ligustico sub-
 ducitur.*

*Ex herbis funes
 confici.*

Amiaurus.

Lib. 5. cap. 59.

Volater. lib.

22.

*Alumen igni
 obsistit.*

*Viridi colore
 oblita serius
 ignescunt.*

Vitruuius lib.

2. cap. 9.

Lib. 1. cap. 1.

Larix.**Rockhaut.**

fructo. Larix siquidem arbor Piceæ affimilis nec
aut flammam concipit, ac non solum a carie & r
dine immunis est, sed ne in carbones quidem r
uitur, aut in cineres fatiscit, ob soliditatem acc
tiem plusquā corneam, quam ignis vis subire de
reque nequit. Tanti denique est ponderis, vt non
tet, sed confestim subsidat ac demergatur. mox l
atque ebeni, quod voce gentilitia Guaiacum dic
lignum expugnandis fiscis, morboq; Gallico acc
modissimum. Mirari autem non immerito quisq;
posset, cur non ardeat atque inflammescat, cum
nam fundat mellei coloris, Quotquot enim resi
picemque exsudant, cirrissime igni corripuntur.
rum id illi præstat solida compactaque durities.
nulla igni foraminum spatia exhibet, per quæ a
accendique possit, quanquam Matthioli affera
ricem, quæ circa Padum copiose prædit, confesti
flammam concipere.

*Calor natusus hominis fouetur, augescitq; animalculorū,
siue autem infantium calore, si parti corporis inuad
plicentur. Non enim hoc fomentum concoctionem solum
inuat, sed dolores quoq; articulares sedat. Inter calol
tem, qui id præsent efficacius.*

CAP. XIII.

**Calore, humo-
re, spiritu cor-
poris subsistit.**

DVO sunt quæ corpus nostrum fulciunt vitam
conseruant, ac tuentur; calor natusus, & hum
innati caloris substantia, quorū alter alterius ad
niculo opus habet, mutuasq; operas exposcunt.
midum pabulum est fomentumq. caloris; calor il
beneficio ac munere subsistit: quæ duo spirita v
que perfusa ac connexa in omne corpus dimanant
diffunduntur. His sedule prospiciendum est cura
dumq. vt quam diutissime conseruentur. Horum
nim præsidio corpus destitutum, collabitur, om
que vis ac facultas naturalis vergit ad interitum.
terum cum multa sint circa hæc obseruanda, eam

pauca

obuia existant apud Medicos: omissis super-
 ioribus, ea tantum referam, quæ foris admodum homini
 sunt adiumento. Inter ea, quæ calorem augent,
 Catelli unifo-
 rmi coloris.
 Catelli mem-
 bris admodum do-
 lores mitigant.
 ac dolores placant, catellos refero, non e-
 nim omnes, sed hos præcipue, quibus color cutis
 color, nec tegmen multis diuersisq. maculis va-
 rium, qui non solum natiuum insitumque calo-
 rem mouent, sed dolorificos affectus sedant. Sic in chi-
 ra ac podagra, omnique arthritide nihil præsentien-
 tes, confopiosos mitigandosque cruciatus quam-
 uis acerbos, quam huiusmodi catelli membris affe-
 ctibus inhibiti. Suauis enim calentique effluxu natiuum
 calorem languidum atque euanescentem ex-
 tinguunt, ac fœtu continuo, humorem qui dolores in-
 tel attractione ad se rapiunt, eliciuntque vel dia-
 bese si, hoc est digerenti vi ac discussoria incidunt ac
 erant. Videmus enim illos ubi amoueri contingit,
 aliquid iis laxamenti indulgere, fractis enerua-
 re esse articulis, atque ægre pedibus insistere, ma-
 gis doloris parte in se translata. Quod autem color
 per omnia æqualis & concolor id potissimum ef-
 ficit, nec varius parem effectum obtineat, facit tem-
 peramenti æqualitas, atque vniformis calor. Discolor
 admodum diuersusq. color indicat caloris humorisq.
 imperiem ac commixtionem. Vt enim insitio natu-
 ræ eorum correspondere debet, ita homini in fœuē-
 tibus æqualē per omnia, ac temperatū calorem
 stare conuenit. Quamobrē si robur ac firmitatem
 articulo, viliq; parti conciliare velis, necesse est na-
 tale temperamentum tueri, nec calorem plus satis
 addere, illiq. extraneū aut alienū inducere. Inter-
 iorem (vt Galen. ait) quæ foris applicantur, boni
 Ther. lib. 7.
 utus puellus est vna sic accubans, vt semper abdo-
 men contingat. Sunt qui catellos, inquit, pingues in
 vsum habeant. neq; id in aduersa modo valetu-
 dine, verum etiam in prospera. Tales itaq; iis qui ob
 stitatem quoque imbecillum ventriculum habent,

3. Reg. 1.

David ample-
xus iuencula
incaluit.

sunt idonei, seruandumq. ante omnia est, ne puel
humecta sit cute. Qui enim noctu sudore perfunde
tur, refrigerant potius quam calefaciunt: hanc qu
que commoditatem sibi adhiberi passus est David
fœtus à frigescens, quem adolescentula mutuo co
plexu fouebat, non quidem concubitus, vt Scriptu
testatur, desiderio, sed quo membra illius destitu
calore incallescere.

Cur morbus Gallicus nunc, quam olim, mitior, minusq. saui
& in quos morbos degeneret.

CAP. XIV.

Pocken.
Melaers-
heyt.

Ongansheyt.
Schoir-
buyck.

Morbi ad sue-
rudine mite-
scent.

Simile à lutosi
porci & cerdo-
nibus.

Res sunt morbi inter se affines & cognati, nō ta
lethales, quam fœdi & contagiosi, quorū alter
alterū transit, ac permutatur. lues Venerea, seu mo
bus Gallicus, elephantiasis seu vulgaris lepra, quæ
scrophis grando dicitur, tum is qui stomacacæ & se
lotyrbe dicitur. Quorum genus icteria nigra. Hi sup
rioribus annis intolerandis modis homines excarni
ficabant: nunc prorsus mitescere cœperunt, minus
infesti sunt, fit id partim, q̃ medicorū opera, domi
fit vis mali humorumque seuitia mitigata, partim
natura ad suetudine ad dolores occalluit. Sic obser
uauit nonnullos in florente feruida q; ætate acerrim
cruciari: eosdē, senescente atq; inclinata. mitius affli
gi. Vel n. deferuescit ardor & ebullitio. minorque fi
humorū concursus: vel natura spatio tēporis ad suet
malo, velut domestico ac familiari, non amplius cum
illo luctatur, aut enim alitur vitiosis illis humoribus
aut non offenditur. Quemadmodum enim sues, vb
coeno inuoluuntur, aut cerdones, quique cloacas, at
foricas proluunt, graue olentiā non sentiunt: sic mor
biliosi saginantur sordibus. Et quoniam ad vitia mor
bosque corporis, ne dicam animi, occalluerunt, de
trimenta naturæ amplius non percipiunt. Ademit e
nim illis sensum mali inueterat⁹, imisq; medullis in
fixus morbus. Inter initia vero, vbi inducitur terro
ri alie-

una qualitas, qua alterascit ac corrumpitur, quæ
 me membra fluxiones acres & mordaces susci-
 adolore concitantur. At vbi morbus inoleuit, ac
 natura coaluit, non magnopere doloribus infe-
 or, quod inter se consentiant, atq. humores cor-
 commercio, ac qua vritur consuetudine, flacce-
 atq. aliorum humorū mixtione, vt vinum me-
 affluentiaqua diluantur. Semper tamen vesti-
 marescunt, veterisq. morbi reliquiæ relinquin-
 quæ si in pulmonem decumbunt, raucos illos es-
 anhelosos perspicis: si in articulos, podagræ ac
 græ; & quæ subinde recurrit, ischiatico dolori-
 cios. Sic omnes ficosi articulari morbo laborāt, *Ficosi omnes*
 omnes podagrici aut coxendico cruciatu af- *podagrici, non*
 morbi Gallici labe imbuti sunt, quod si in exti- *è contra-*
 cutem diffunditur humorum colluies, scabra
 efficiuntur, at corticola, lichenibus, impetigine,
 nigra ac porrigine, in facie deformati, non sine
 orum defluuio. Simile enim quiddam illis eue-
 nod arboribus ac virgultis, quibus lotium aut
 o, aliaque inquinata eluies affusa est. Vitiata *Simile à vitia-*
 radice folia decidunt, ac rami marcescunt: non *tis, arboribus.*
 arbos à stirpe interit atque emoritur, sed elan-
 t, atque agre refocillatur.

atione moribundi etiam constante adhuc mente raucum
emur edant ac sonitum recipiunt, quem Belgæ po-
ari voce den rotel vocant.

CAP. XV.

Belgica regione, totoque septentrionalis plagæ *Moribundi*
 tu, morituri certa argumenta proferunt emi- *qua ratione*
 edito sonitu murmuloso, nec est, qui absque *murmulosum*
 modi indicio vitam non finiat. Siquidem im- *sonum edant.*
 te morte sonum edunt, tanquam aquæ la-
 per salebras, locaque anfractuosa atque in-
 murmur, aut qualem siphunculi ac fistulæ in
 quælibet sonitum excitant. Cum enim vo-

ealem arteriam occludi contingat, spiritus qui ce-
 ferrim erumpere gessit, nactus angustum meatum
 collapsamq. fistulam, gargarismo quodam prodit
 raucum per leuia murmur efficit, scatebrisq. arenis
 deserit artus. Conglomeratus itaq. spiritus, spum
 turgida commixtus, sonitū excitat, reciprocanti n
 sis æstui assimilem. Quod ipsum in nonnullis etiam
 ob panniculos & membranas in rugas contractas,
 ut spiritus oblique ac sinuoso volumine decurrat.
 autem qui valido sunt vastoq; corpore. & qui violen-
 ta morte pereunt, grauius resonant, diutiusque
 morte luctantur, ob humoris copiam ac densos, cras-
 sosque spiritus. Iis vero qui extenuato sunt corpore
 ac lenta morte contabescunt, minus impetuose le-
 que sonitu fertur spiritus, ac sensim placideq; exsting-
 guantur, ac quodammodo obdormiscunt.

*Qui placide,
 qui tumultuose
 exstinguantur.*

*Mortem hominis, rerumque existentium interitum esse con-
 naturam, parumq; apposite naturalem dici. Sic tamen ob-
 manduc animus, ut mors non sit formidanda, licet non
 ratione omnes illam exhorrescant.*

CAP. XVI.

Eic. lib. 1. Offic. **Q** Vanquā ita natura compertum sit, atq. hominū
 præuaricatio hoc sit consecuta ac promerita, ut
 ad interitum spectet, mortique sit destinata: hoc
 men ratione euinci posse video, mortem non esse
 cundum naturam illiq. prorsus aduersam. Principi
 generi animātium omni. hoc est à natura tributum
 se, vitam, corpusque tueatur declinetque ea que
 nocitura videantur, atq; omni cura incolumitati suæ
 prospiciat, suæq. cōseruationi insitiat. Quis est enī
 qui non obseruat, quanta cura, quantoque studio ho-
 mines ductu rationis, brutæque pecudes instinctu
 tura, se ab interitu vindicare tueriq. studeant atq;
 enitantur? Omnes siquidem illum exhorrescunt, n-
 mo non ab illo se subducere tentat. Quandoquidem
 inuadente morte, natura exstinguitur, esseq; desinit.

*Nemo nō mor-
 tuū metu contra-
 riuū.*

Christus, qui commonstrare voluit insitam natu-
 rominis imbecillitatem, vt à quo præter morbos
 peccatum, humani nihil alienum erat, mortem ex-
 eruit, illamq. deprecatus est. In Petro quoque na- *Ioan. 21.*
 de affectus, carnisque infirmitas exprimitur, cum
 Christus ter stipulatus ab eo erga se amorē: erga vero
 rem summam pascendi curam ac studium, com-
 monstrat, quid illi impendeat, & quē exspectet vitæ
 finis: Cum esses, inquit, iunior, ambulabas quocun-
 que libitum erat, & cingebas ipse te: verū vbi senue-
 rit, alius cinget te & ducturus est quo nolis. Quo in-
 teritum naturæ humanæ affectum atq; imbecillitatem,
 mortis metu ac terrore concutitur, illamq. ad-
 idum grauate adire velir, tametsi mens alacris est
 prompta. Cum itaq. mors naturæ sit abolitio ac pri-
 uatio, qui statui possit, id esse naturæ consentaneum
 familiare, quod vim, quod interitum, totiusq. na-
 turae adfert extinctionem? Scio equidem hoc, p me- *Ioan. 22.*
 esse hominis prauitatē ac delictum, per quæ dege-
 rauit à sui dignitate & præstātia, suoq. opifici fuit
 obsequiosus, dictoq. minus audiēs, vt doloribus, vt
 cruciatibus, vt morbis, fame, siti, conflictaretur, ac
 tantis inquietudine, postremo morte pœnas lueret.
 Cum has clades ac calamitates nō naturæ vitium, *Peccatum mor-*
 peccati labes illi inuexit. A lapsu siquidem primi *bos & mortem*
 hominis omnia immutata sunt, versaque in contra- *inuenit.*
 riam: sic sidera, morbi, elementa, dæmones, beluæ,
 homini minantur, illique infesta sunt. Quin & vni-
 uersa creatura, hominis caussa, vt Paulus ait, vanitati *Rom. 8.*
 corruptioni subiecta est, omnisque rerum ordo ac
 series, mentesque Angelicæ finem laborum statui ex-
 tant. Ceterum in tanta calamitate ac miseria con-
 tritus, solatio est, mentesque nostras erigit alterius
 certissima spes, summaque in Christum fidu-
 cia, qui collapsam hominis naturam restaurat, pri-
 uatque integritati restituit, ac reproductionem me-

Ni

*Christi fiducia
mortis metum
hominis admittit.*

1. Cor. 5.

*Simile ab adiū
contextu.*

Galat. 4.

Coloss. 2.

tumq. mortis animis nostris eximit. Stabiliter nos fulcit mortis eius ac resurrectionis recordatio hoc effecit, vt hominem non aboleri, sed magis melius credamus, mortemq. non esse interitus alterius vitæ vestibulum ac ianuam. Scimus enim Paulus ait, tamen si terrenum nostrum domicilium ius tabernaculi destruendum sit, vt dissolui solui pages atq. ædium contrignatio: q̃ ædificium habet a Deo domicilium nō manufactum, sed æternum cœlis, q̃ in hoc ipsum parauit, vt immortalitatis gloria per resurrectionem fruamur. Deus aut̃ spiritus pignoris loco, atq. arrhabonis vice nobis impendit, ac sp̃e summamq. fiduciam rerū futurarum senti suo afflatu confirmat: quo vno certi reddimur q̃ qui suscitauit atq. à morte erexit Dominū Iesū nos quoq. suscitabit virtute ipsius, atq. efficiet communis resurrectionis gloria consortes.

Ebrietatis ac temulentia incommoda. Et qua illi obfistunt.

CAP. XVII.

In Carcul.

*Ebrietas viti-
da.*

INoleuit consuetudo apud Germanos atq. Aquiloni expositos Belgas, vt neminem propemodum delectum cupiant, fidumq. amicum ac familiarē exoptent, q̃ qui strenuum se potatorem præbeat impigre (vt Plautus ait) cloacā vino proluat. Quo obrem operæ pretium me facturum sum arbitror, si nonnulla quæ ebrietati obfistunt, referā: quo quæque sibi prospicere possit in eo certamine, vt aut non succumbat, aut quam minimū offendatur. Principio nemo se inter initia plus satis facilem præbentemq. in exhauriendis exsiccandisque potibus sed tergiuerfetur, ac ciuilitate recuset, morbum prætexat, ac valetudinem causetur: nonnunq̃ exagrandi sunt astus ac stratagemata, quo illos deludat qui se sibi scopum præfixerunt quem feriant, tibi plus satis infeni sunt. Capranda interim occasio,

ut vt mīturientem tacite subducas, aut pateram
 faci cures in ea; re te callidum esse decet ac cau-
 , magnaue dexteritate id perficere. Nam si
 apprehendi technam contingat, multo cumulatius
 fœnore in te hoc munus refundetur. Cæterū
 q. pro insita naturæ calliditate atque astutia, va-
 comminisci potest rationes ac modos, quib. po-
 eluctari, ac combibones fallere. Interim consti-
 tibi quisq. ante oculos huius illaudatæ consue-
 nis, errorisq. inueterati præmia, perspiciet luce
 ius, quid noxæ, quidve detrimenti, cum corpori,
 animæ menti; inferat vini intemperantia. Pri-
 enim Memoriam rem omnium pretiosissimam
 solum labilem, fluxamque facit: sed prorsus ob-
 ac labefactat, oculos caliginosos efficit, ac cacu-
 tes: genas pendulas, artus tremulos ac tituban-
 Multaq; alia incommoda immodicum vini potū
 nitantur, quorum vnumquodque frigidum est
 um. Nec enim vinum (vt Galenus testatur) sem-
 hominum excalefacit: sed vbi plus bibitur, quam
 ci posset, frigidos morbos parit. Exstinguitur
 calor natiuus, ac suffocatur non secus quam
 riguæ imbecillæque flammæ confertim multum
 i infundatur. Hæc præfari visum est, ne quis exi-
 naret ansam ministrare me, aut fenestram cui-
 am aperire ad nequitiam. Cum hoc potissimum
 n votis, vt homines aut moderate bibere consue-
 nt, aut si occasio inciderit vt largius sit bibendum
 am vt habet prouerbiū, sacra hæc aliter non con-
 nt) ne desinradminicula, quib. ebrietatem pro-
 sare possint, inter quæ amara refero, & quotquot
 mores aquosos per vrinam expurgant. Hac enim
 ione effici solet, vt alio quā ad caput fumi deferā-
 , ac vinum venas subire prohibeatur, exsiccante
 am amarore humiditatem. Sic amygdala amara
 efficaciter præstant, quina senave ante coenam

*Intemperantia
 vini memoria
 officit.*

De tem. lib. 2.

*Prouerbiū
 conuiuiale.*

*Amara ebrie-
 tati obfistunt.*

*Cibus immodi-
cus potioribus
noxius.*

*Brassica ebria-
ntis obfistit.*

Goldenella.

*cap. 2.
act. 1. 11.*

assumpta. Persicorum quoque nuclei parem cum
effectum obtinent, & foliorum Persiei arboris
pressus succus ieiuno assumptus, cyathi mensura,
facultate pollent & Absinthii Pontici dilutū, ac
muscata. Hæc n. omnia meatus recludunt, ac pen-
laxosq. efficiunt, quemadmodum & olei ex oliu
pressi, aut sesami semine sextans, hoc est, vncia
antelucano hausta, lubricum siquidē reddit alu-
meatusq. vrinarios dilatat, sic vt liquor corpori
inhæreat, sed cōtinenter defluat, modo ne quis e-
lentis ventriculum plus satis oneret. Qui enim
tationi insistere cogitur, parcius illum cibo vti co-
nit: quod si panis buccellam copioso melle imbui
deuoret, non inconsulto fecerit. Mel siquidem
vim diluit, fumosq. acres ac mordaces retundit,
hebetat. His omnibus præfertur Brassica, Cato
fastidium vsq. nobilitata, quā vulgus Caulis nomen
designat, q. nulla stirpium caule sit amplior. Hæc
cum plures sint differentiæ, illa ad discutiendam
pulam accommodatior quæ plus cæteris rubescit
ex cauliculis dentibus expressus succus deglutitur
aut eadem coacta inter primæ mensæ edulia man-
cetur, quæ tamen maritima, quæ alpibus Zelano
copiose innascitur, multo efficacior, tum portu
marina quæ in iis acetariis ac condimentis vti
appetentiā acuendam. Potus enim, cibiq. audita
incitat irritatque, atque insita facultate ac viri
conficit. Quo fit vt nulli vinosi halitus vapores
caput tentare possint, vt qui per aluum ductusque
vrinarios expurgentur. Sunt huius generis plera-
alia, quæ remulentia aduersantur ac ne quis eb-
rati succumbat, muniunt: sed omnia referre longū
esset. Cæterum si quem vino obrutum esse con-
gat, qui ijs prædijs non est instructus (nam vinū
Abacus ait, sapientem decipit) illi succurrendum
vomitu. Quod sapiens etiam consuluit: Si fueris
ang

niem coactus, subduc te ac vomito: Postmodū *Vomitus coar-*
 partesque genitales aqua gelida macerari de- *moda.*
 madidoq. mantili, aut sudario inuolui: foemi-
 ro vbera, mammaeque in eundem modum fo-
 Confestim n. auersis vaporibus, omnis vino-
 discutitur. Interim exhibenda acida ac suba-
 pomaque succulenta ac vinosa. Cuius generis
 rancia malas: Citria, cerasa, persica, oxyacan-
 raccæ, omph. am, corna, quæque in frigidantis *Dolor capitis*
 mentisque sunt naturæ, ac nonnullam inciden- *ex hesternis me-*
 tergendiq. vim obtinent. Tamen si enim cesset, ro.
 que sit ebrietas vel vomitione, vel somno; ca-
 amen etiam postridie indolescit, ac fumis per-
 titur. Quem affectū Festus Pompeius Helucum *Helucus capitis*
 t. Quæ vox languidum sonat, semisonum, atque *grauedo ex era-*
 rno vino oscitantem. Tertullianus hanc vocem *pula.*
 citione vsurpat, qua proclives in somnum red-
 ur ex pridiana crapula, cum inquit: Hederæ vis ac *Hedera vis la-*
 ra est caput ab heluco defensare, vi discufforia *discutienda*
 e exsiccante, qua etiam à crapula tutos præstare *ebrietas.*
 itur, foris capiti admota, vel præsumtis acinis a-
 ot qui coloris crocei sunt.

Intemperantia potus, quam cibi nocentior.

CAP. XVIII.

nt qui statuunt, potu minus offendi homines quā
 cibo, si horum alter immoderatus, supraque na-
 vires ingestus sit. Quod ex Hippocratis senten- *Lib. I. Aphor.*
 stabilire nituntur: Facilius est impleri potu, quam *II.*
 o: Qui toto cœlo errare mihi videntur. Hoc liqui- *Humida & li-*
 m ille indicat, humidum colligendis restaurandis- *quidam citius a-*
 e viribus potissimū remedium. Extenuatos enim *lunt.*
 ssime reficiunt liquida, quæ licet non similiter
 triant solidis alimentis: distributionis tamen cele-
 are illis longius præstant. Quamobrem verissima
 t, nec Hippocrati contraria Cornelii Celsi senten- *Lib. I.*
 a: Vbi ad cibum ventum est, nunquam utilis est mi-

M

*Celſi locus ex-
plicatus.*

*Venena liquida
nocentiſſima.*

*Pinguia vene-
na obſiſtunt.*

mia ſatietas, ſæpe inutilis nimia abſtinentia. Quod
qua intemperantia ſubeſt, durior eſt in potione, quæ
eſca. Quo indicat immodica vini potione plus detr
mēti, damniq. inferri corporibus, quā cibi ingluuii.
Potus ſiquidem omnes meatus conſeſtim penetra
atq. incoctus venas ſubit, neruoſq. ac cerebrum ter
tat: Cibus vero in ventriculo hæret dum concoctus
eſt, qui ſi oneri eſt, minimo negotio vomitu excu
tur: quod non æque naturæ proclive ac facile eſt
potu, argumento quod canes, feles, glires, ſorices:
veneno medicatas offas aut buccellas deuoraſſe con
tingit, irritata ad excretionem naturę facultate, null
moleſtia euomunt, quod in liquidis factu difficil
mum: quo fit vt venena in potu exhibita magis quas
in eſculentis ſint noxia: rapitur enim ſcitiffime in o
mnes corporis partes virtus ac vitalia corrumpit, de
ſtruitq. maxime ſi ex vino propinetur. Interim cibus
immodicus ſuffocationis periculum adfert, eo quod
ventriculus adeo intumeſcit ac diſtenditur, vt diſtū
pi videatur, præſertim iis, qui difficile ad vomitū in
citantur, quocirca moderatio vtrobiq. laudem mere
tur. Ceterum potione venenata nihil nocentiſſius, mo
do ne quid pinguedinis ſubſit: Sic n. virus ſegnius in
venas dimanat aut diffunditur, nec conſeſtim vita
lia corripit, citiuſq. vomitu excutitur. Ita ſi quando
venenatis portionibus obſiſtendum, butyrum, oleum
ac pingua quæq. exhibenda: minus enim adhæreſci
venenum aut affingitur corpori, nec venarum con
ceptacula ſubit vel penetrat, denique incitata vom
itione euſtigio excutitur, qua ratione etiam ebrietas
obſiſtunt: alioqui vbi diutius inhaſerit partes inter
nas exulcerat ac corroſione vitiat, ſibiq. ad cor, vitæ
fontem patefacit aditum. Quocirca ab aſſumpto ve
neno aut cibo aliquo exitiali ac noxio, euitanda re
primētia, acida, acerbæ, ſtiptica quæq. meatus occlu
dunt ac conſtipant, p̄ ceteris autē ſomnus. Quemad
modum

enim qui peste corripuntur, cā somnolenti *Somnus naxius*
 de somno & quieti dedant, citius inficiuntur, ac *à veneno as-*
 segnius contagioni obsistit: ita quoq. in mor- *sumto & in pe-*
 rulentis, ac venenatis potionibus, si somno *ste.*
 untur homines grauius affliguntur, ac tum vi-
 mtius vitalia corripit. Quocirca vellicandi,
 iles persistant, ne malum intus grassetur, atq;
 es principes deferatur. Quemadmodum enim *Simile ab hosti-*
 minimo negotio, nullaque propemodum mo- *li insultu elo-*
 rbes ac propugnacula diripiunt ac diruunt, *gans.*
 bsistente, ac ciuibus, seu excubitoribus vino
 q. sepultis: ita corpus humanum in morborū
 , vel assumtis ebibitisq. venenatis potionibus,
 bsistere potest atque eluctari, quin opprima-
 um facultates ac potentia naturales oppresso
 q. somno corpore, segnes sint atque otiosæ, nec
 xpugnandū morbum alacriter accingant. Quo
 ur, vt dent manus, accedant succumbantq. va-
 ri, non valetudinis modo, sed vitæ etiam iadu-
 etrimento.

*Si ac ratione vinum inebriat, aliterque homines afficit,
 uam Siccera, vel Zythus, nobisq. vocata Cerenisia.*

CAP. XIX.

rebrum tametsi natura molle sit atq. vdum, *Quomodo ner-*
 o tamē nerui producuntur velut ex colo, cui la- *ui à cerebro*
 lignuq. annexū est, telæ, filamentaque: quorū *producuntur.*
 gationes in omnes corporis partes distribuunt. *Simile à rama-*
 Ex hoc siquidem principio ac fonte nerui in o- *sa arbore.*
 membra deriuantur, velut ex arboris caudice
 anco ramorū propago ac soboles in multa ger-
 diffunduntur. Corpus autem vniuersum per eos
 m motumq. percipit, quibus affectis, parteque
 ipe læsa, illis munerib. priuatur, aut suas facul-
 ac munia languide perficit, eoq. fit, vt ebrii de- *Ebrii ridiculo*
 t vacillentq. ac titubent, quod cerebrum crassis *vultu.*
 sq. vaporib. obnubiletur: Cum autē omnes ma-

didit, vinoque perfusi ridiculos, Comicosq. mores e-
 primant, tum nulli magis moriones agunt, risumque
 obuiis excitant, cum vultum atque oculos gestusque
 spectamus, quā qui ex Zytho, quæ nobis biria dicitur
 remulenti sunt. Illi siquidem non in omnem parte
 corruunt, sed retrorsum duntaxat, ac supini. Qui vero
 ex vino ebrietatem cōtraxerunt, antrosum, pruu-
 ac proni decumbunt. Sic ut isti genas, frontem, fac-
 naresq. mutilent: illi scapulas & occipitiū, vbi in te-
 ram deuoluuntur. Quod ipsum etiā spectare licet,
 bi inter pocula somno corripī solent. Ex cereuisia
 vuidi, capite in ceruices deuoluto, hiantique ore do-
 miunt. Ex vino autē facie mentoq; in pectus inclina-
 to. Ratio est q̄ fumī vaporesq. ex vino synciput, par-
 tesq; corporis anteriores occupāt. Ex cereuisia occu-
 put partesq; posticas obsidēt: Quo fit, ut isti obliuio-
 sint, ac somnolenti, minimeq; loquaces ac clamosi.
*Procerō crassiq; corpore homines aliquando minus vitales, quā
 graciles minusq; animose morbis obluēari. Exigua autē
 statura homunciones plerunque vini capaciores, quam ob-
 ac serius remulencia tentari.*

CAP. XX.

*Moles corporis
 ingenio officit.*

Flaccidos esse plerumque, vasto obesoque corpore
 homines, ac morbis minus fortiter obfistere, quo-
 tidiana exempla commonstrant. Oneri enim est illi
 corporis moles, ac spiritus minus viuidi minusque a-
 lacres, & erecti. Quo fit, ut ingruente vel leuissimō
 morbo, vel quouis incommodo, pusillanimes effici-
 antur, ac suspiriosi, crebroque ingemiscant. Ad primū
 siquidem insultum animo deiiciuntur, illisque men-
 labascit. Quod si terra mariq. pericula adeunda sint,
 aut sinistri aliquid inciderit, ilico trepidant ac cōtre-
 miscunt, metuque exalbescunt. Id euenit, quod calo-
 rem natium languidum habeant, spiritusque exiles
 ac sanguinem minus feruidum, deinde quod virtus
 naturalis longe lateque diffusa sit, quæ in exiguo
 corpore

ore vnita coactaq. dispersa est præstantior. Quo
 rat illa Hippocratis sententia: Qui natura sunt *Lib. 2. Apher.*
 crassi, breuiori vita fruuntur, quã qui graciles: 44. & 45.
 altera Statura corporis longa, neque indecora,
 illiberalis in iuuetute: In senecta inutilis moles
 nec paruitate deterior. Incurvescit enim senescen-
 corpus; fitque graue ac gestatu permolestum.
 inquam itaq. hi membris, moleq. valent: pusilli *Proceri corpo-*
 in sitã vim, naturaq. facultates validas obti- *ris incommoda.*
 multaq. in iis se præferunt cum animi tum cor-
 dotes atque ornamenta, magna; mentis agili-
 atq; acumen ingenii, nec solum mentis alacrita-
 teris præstant, vel æquant: sed viribus ac veloci-
 tum edendi, bibendiq. robore. Vidi aliquando
 propemodum ac pumiliones, coactaque bre-
 tis homunculos (sed proluxa tamen barba toto-
 corpore hirsuto, quod intensi caloris est argu-
 ntum) cum robustissimis potandi certamen iniis-
 quibus tametsi nemo in huiusmodi factis prome-
 tur memorabile nomen, nec habet victoria laudẽ,
 tantillum quidem obfuit vini vis: cum alii ita vi-
 essent oppressi, vt obstupefacta mente neq; pes,
 q. manus aut lingua satis suo fungeretur officio.
 rum causa non solum consistit in conceptaculo-
 venarumq; amplitudine ac capacitate, sed in
 ore natiuo, eoq. intenso, qui omnia celerrime con-
 it absumitq; , tum infirmo validoq. cerebro, quod
 non facile fumos cõcipit. Simile enim quiddam his *Simile ex can-*
 nit, quod lateri ignito, aut candenti ferro, quod *denti ferro de-*
 quore subinde irrigatur, vel denique solo arido ac *sumsum.*
 iculoso. Confestim n. omnem humorem imbibit,
 it in tenuem, minimeq. densum vaporẽ euanescit,
 c vt nihil necesse sit illis loriũ subinde reddere, aut
 eficã exonerare: cũ calor innatus omnia consumat.
 quod autem in viris efficit interna insitaq. caliditas,
 oc in mulieribus præstat corporis raritas laxitasq;

M S

*Mulier cur vi-
ni copiam per-
ferat.*

*Senes cito obria-
tate tentantur.*

ac mollities. Hæ siquidem, vbi vino assuetæ sunt, a prodigium vsq. bibaces fiunt, diuq. subsistunt, ante temulentia succumbant, sed propter laxos patentes que meatus identidem mi&urire coguntur. Quo no mine non immerito infamia notantur à viris, quibus subolescere soleat illarū sordes atque ingluuies. Seniculi autem omnium minime vini copiam perferunt.

Cum n. arido sint corpore atq. ex succo calore que debili: largiore vini potu offenduntur, moderato autem refocillantur atque exhilarescant. Quamobrem cum omnib. tum maxime senib. curæ esse debet, calorem patium, quo & cōprehenditur humidum primogeniū, caloris vitalis & spiritus subiectū, ac substantia à semine orta, appositis alimētis, victuq. moderato ac salubri fouere. Illa siquidē sunt secundæ aduersæque valetudinis præsidia, ac longioris vitæ seminaria.

Qui mane ientaculum sumunt: si id moderate fiat, in prandio liberalius edunt. minusq. vino, etiamsi largius bibant, offenduntur: Obiter an multus panis esus sit salubris.

CAP. XXI.

*Studiosi non
referunt ine-
liam.*

Multi sunt, qui indicta sibi inedia, ad meridiē vsq. ieiuni perstant. Quod vt non improbo, ita non semper expedire censeo. aut consultum arbitror, vt quis absq. cibo in prandium vsq. perduret, is præsertim, qui calido est æstuantiq. ventriculo: vt Cholericus omnis & qui vel laboris aliquid subire, operique intentus esse cogitur, vel lucubrationi studiisq. insistere. Extenuantur siquidē illis spiritus vitales, corporisque vires flaccescunt, ac collabuntur. In hac autem re consuetudini inhaerendū spectandumq. quid ætas cuiusque, tēpus, regio, habitus corporis ac consuetudo exposcant. Iuuentus enim annique tempus frigidū, ac regio Aquiloni exposita copioso alimēto, eoq. frequētius exhibito indigent, alioqui corpus diffluit ac consumitur. Senes vero, quiq. in ætatē decrepitā deuenerunt, perstant quidē diutius ieiuni, nihilq.

appetunt. nec ad cibi auiditatē incitantur, sed
 in alimentis subinde refici, fouerique postulant, *Gal. lib. 7.*
 acis. Vt enim flamma in lychnis copioso afflu. *Aphor. 14.*
 oleo exstinguitur: ita senilis calor affatim con-
 q. ingestis cibis. Quoniam autē hęc ætas den- *Senes cibo se*
 se fulcit, ac tuetur, Proverbio locum fecit, Se- *fulciunt.*
 mandibula scipionis loco. Quod n. deterit se-
 ceciditq. natiuo corporis sueco, hoc cibi potusq.
 niculo satciunt. Illis itaque vt omnibus seden-
 , quique literis addicti sunt, ac munia publica
 nt, vix passæ, palmulæ, ficus passulæ Corinthia-
 nucleï pini, pistacia, ataneorum citrique putami-
 acchara incrustata, myrobolani melligine con-
 antemeridianis horis assumi possunt, vel alia
 que subliquida quę ventriculum minus fatigant,
 in perficienda concoctione negotium facessunt.
 rim quisq. metiri vires debet propriæq. naturæ
 litionem excutere, atq. explorare, quid appetat,
 ve respuat ac auerferur. Hoc autē in primis ob-
 andū, ne quis diluculo vinum bibere consuescat.
 enim naturæ aduersissimum: animi siquidem vi-
 em hebetat, mentemq. obnubilat, ac neruos af-
 . Quocirca sibi quisq. matutinis horis, vini vsum *Vinum dilu-*
 as interdicat, sed sumto nō nihil edulii, parcius di- *to haustum*
 usq. bibat. Paucissima enim natura mane exigit, *pernitiosum.*
 rumque foueri pauxillo alimento postulat, ne
 or naturalis flaccescat. Illorum itaque exemplum *Simile à re ou-*
 tari par est, qui cum post aliquot horas luculen- *linaria desum-*
 a ignem excitare meditantur elixandis assandis- *tum.*
 e carnibus, prius nonnullo fomite, aridisq.ue
 rimentis focum instruunt, ne ignis penitus fo-
 tur, q. cum sit oportuno, iustum ignem in co- *Non consultura*
 ræ vsum excitant: Sic cum exiguo fomento, ac *diu ieiunum*
 ut succendiculo ventriculus paulo ante incaluit, *persistere.*
 orandio auidius cibum appetit, ac dilatatis venis
 idius concoquit digeritque: cum plerisque qui in

*In prandia ei-
vini quam in
cena inobria-
munt.*

Lib. 13. cap. 1.

Panis usus.

*Olidi fancibus
qui parcius pa-
ne vescuntur.*

prandium usque ieiunii persistunt, appetentia evanescit calore vel flaccido, vel tantum non extincto. Adde collapsis ocellisq; meatibus per quos deferri alimentum debet, in mediis spatiis hæreat seriusq; in vena rapiatur. Deinde quod propter diutinam inedia stomachus noxiis humoribus, quos ex vicinis partibus allicit oppletus, cibum respuat, citoque satietur. Quo fit ut in symposiis meridianis celerius temulentia homines corripere contingat, quam si eadem in cena differantur. Nam ut alia præteream, Dimidia, ut inquit Plinius, periculi pars est, noctu, h. e. spe somnibentibus, somnus siquidem ad despumandam discutiendamque vinolentiam adiumento est. Ceterum et panis maxima hominibus alimenti pars sit, omniaque edulia absque illo sint insipida parumque salubria, di illius quoque usu pauca differere institui. Sunt enim qui huius repletionem ac satietatem noxiâ esse contendunt ventriculo, nec minus, quam vinum immoderatus haustus officere hoc inducti, ut puto argumento quod diu ventriculo inhæreat, aliumque astringat. Ego vero discrimen delectumque statuendum censeo. Siquidem triticeus fermento accurate subactus, beneque elaboratus ac coctus, sanis robustisque corporibus laudatissimus est cibus, ac maxime salubris. Quapropter cuique persuasum esse cupio edulia ac pulpamenta quæque non mediocriter panis admixtu condenda: Qui enim parcius pane utuntur, copiose autem carnibus aut piscibus, corpore afficiuntur laxo, carneque fluida, denique halitu graueolenti ac vitioso. Quocirca esus piscium: quod ii citissime putrescant, plus panis exigit. Videmus autem omnia esculentia promptissime putere ac putredinem concipere exactoque triduo aut plus paulo, nisi sale condias, subolita fieri, ova, pisces, carnes, & pulpamenta quæque. At panis nunquam putredini fit obnoxius, aut aliquid vitiosi odoris contrahit. Diutius enim asseruatus

mucescit

crescit quidem arescitq; verū non putrescit. Quo
 t qui eduliorum ingluvie se onerant, nullog; aut
 pauco panis esu vtuntur, mephitim ex imis præ-
 diis exhalent, grauique ac tetro anhelitu obuios
 psque feriant. Qui itaque valido vegetoq; corpore
 student, atq. habitu firmo, moderatū panis esum
 nittant, præsertim vbi exercitia laboresq. subeun-
 unt, nisi enim fossiores, baiuli, nautæ, vectores, ath-
 æ, ac pugiles copiosius se pane alerent, nō possent
 sistere, tantisq; laboribus sufficere. Tenellis autē *Egroti aut*
 poribus ac valetudinariis, quique inualido flacci- *panis esum re-*
 que ventriculo existunt, ac meatus habent exiles, *spnunt.*
 cius contractiusque panis vsum præscribo, sed li-
 didis illos reficere, viresque restaurare pergo, quæ
 o venarum conceptacula subeunt. Illorum siqui-
 m corpuscula, vtpote tenera ac delicata, solida ali-
 menta respuunt. Quæ omnia exactissime mihi per-
 exisse atque obseruasse visus est Dauid rex & Pro- *Psal. 103.*
 vera, cum inquit: Effecit munificus rerum parens,
 iumentis pabulum, hominibus cum infirmis tum
 ais alimenta suppetant. Sic vt oleo perfusum cor-
 is nitescat, vnguentoque delibutum recreetur. Vt
 no cor hominis exhilarescat ac discusso mœrore a-
 cre, erectumque efficiatur. Et panis vitale robur
 oleiat ac confirmet.

*nux myristica seu moschata, & Corallius lapis à viro gestata
 meliores fiunt, deteriora vero efficiuntur à femina.*

CAP. XXII.

Quid mulieri vir præstet, huiusq; conditio multo *Vir mulier i*
 quam illius sit excellentior ac generosior, præ- *præstantior.*
 er animi & corporis eximias dotes, quibus abunde
 tollens potensq. & clarus est, inanima etiam, & qua
 egetante iam vi destituta sunt, accrescere augerique
 cfinunt, restantur atque experimentis commo-
 rant. Siquidem nux myristica seu moschata si à vi-
 o gestetur, non solum vigorem suum conseruat,

*Nuces mu-
scata ut explo-
rentur.*

*Comment. lib.
2. Aphor. 14.*

*Alexandri
Magni vestes
sunt odorata.*

*Corallus rubi-
undus sit viri
contactu.*

*Mulier Corallū
deterius efficit.*

*Qua Corallo
ruborem concu-
piscit.*

sed etiam turgescit, magisq. efficitur succulenta. enim inter has illa sit præstantior, quæ ponderosa est, succoq. pingui madescit, atq. vel compressu, aciculæ punctura oleaginem resudat, non sine omnia odoris suauitate: has dotes viri calor conferat, ac tueretur, & q. mirati subeat, illam magis speciosam facit, ad spectuq. amabilem, ac succo oleoso magis rigidam, præsertim si iuuenilis adultæq. ætatis homines circumferant. Tum suavis enim, gratulq. halitus emanat ex huiusmodi corporibus, effluxusq. ac evaporatio, ob caloris nativi temperiem, tam mitis blanda, ut pux illam alliciat, eaque imbuta vegeti fiat atq. odoratio. Alitur siquidem, afficiturq. aëre vapore, auraq. repenti ac subcalida, quam iuueni corpus expirat, ut re maxime sibi familiari ac cognita. Sic memoria proditum est, Alexandri Macedonum regis vestes gratissimo odore fuisse perfusa non quidem ad incensum aliquo externoq. suffitu, sed genuino ac naturali caloris nativi effluvio. Mulier vero cum excrementis abundet, atque insuaues tristisque halitus ob menstrui profluvij decursum diffundat, omnia deteriora efficit, nativasque vires atque infinitas facultates depopulatur. Quo fit, ut nutmyristica, ex succa illius contactu efficiatur, levis, cariosa, coloreq. squallido ac nigricante, qua vi etiam herbis perniciem tabemq. adfert, ac fata strangula speculiq. nitorem obfuscat. De Corallo par est ratio hoc siquidem in orbiculos elaboratum ac leuore perpolitum, si à viro gestetur, rubescit exuberantius, q. hoc gestamine foemina decoretur. In pallorem enim muliebri consuetudine elanguescit ac calore nativo destituitur, partim ob emanantes ex illa fuliginososq. spiritus, partim quod languidum calorem habeat, ac frigida humentiq. sit naturæ, qua qualitates aliquid conservare tuerique nequeunt: cum vi caloris innati substantiam vaporosam, mitem ac sua

In fit confectus ac velut aromatis odore imbu-
 1. Qua ratione & sinapi semen Corallum rubicū-
 2. n efficit, si illo obruatur, caloris scilicet ratione,
 3. p tanquam ignita reincelescit.

*Sinapi Corallū
 rubicundum
 efficit.*

4. gna ex parte steriles esse, & infœcundas, quibus sponte se-
 5. men profert, seseq. pollunt, & qua ratione id fiat.

CAP. XXIII.

6. Itium est idque tam fœdum, vt à templi aditu, o-
 7. mnique hominū consortio apud Hebræos arceren-

Leuit. 15.

8. illo contaminati. Græcis *γροφία*, Latinis Semi-

9. profluuium appellatum, quo mulieres æque ac

10. infestantur. Siquidem illis præter voluntatem

11. men effluit nullo propemodum delectamento, nec

12. voluptatis illecebra, aut pudendo rigido erecto-

13. idque aqueum dilutumq; ac tenue. Quo fit, vt in-

14. cundum sit atque ad excitandas proles inefficax.

15. enim salix frugiperda semē ob caloris penuriam,

*Simile ab infestis
 arboribus.*

16. te maturitatem excutit. Sic istis humor genitalis

17. us satis frigidus & humidus defluit. Neque enim

18. naturales facultates semē perficere, ac vi prolifica

19. cundaque illud imbui. Quo fit vt excrementi-

20. is prorsus sit humor, incoati imperfectiq. seminis

21. idmentum generandi munere destitutum. Cete-

22. m cum hic affectus ex imbecillitate vasorum sper-

23. maticorum oriatur, tum aliud quoddam vitium

24. ntrahi urex amplexu Venereo ac concubitu con-

Benendruy-

25. gioso, si quando cum infestis scortis congressum

per vocatur

26. eunt. Siquidem purulenta quadam fœdaque il-

Belgis hoc fœdū

27. quies ab inguine distillat, colore modo liuido, mo-

stillicidium.

28. ruginolo ac porraceo non sine teterimo odo-

29. Quo fit vt vasa nonnunquam erodi contingat,

30. rtesque pudendas mutilari. Ista autem vlgo hu-

31. orisq. lordidi stillicidium in fœminis virulentior

32. alboque oui, vbi computruit, assimilis, qua in-

33. ranca pruritu intolerabili infestantur, quasi alu-

34. ine aut salsugine essent imbuta. Quo fit, vt omnes

*Morbo Gallico
infecti semper
pruriunt.*

*Acrimonia v-
rina infectis pe-
culiari.*

*Vrina quibus
supprimatur.*

*Inguinum tu-
mores non re-
primendi.
Dolores nervo-
rum unde.*

morbillofi, quique Venerea lue infecti sunt, impen-
sant salaces ob putridi humoris acrimoniam, quā
tundi ac mitigari concubitu sentiunt, magnaq; in
parte se leuari. Quocirca cum omnib. suam scabiem
affricare gestiant, cum maxime illas expetunt ac
nantur ganeones isti pruriginosi, quas sciunt salu-
esse beneq; constituto corpore. In hac enim suas li-
des ac saniem profundunt, suoq; purulento semi-
contaminant, cum ipsi nihil ab his cōtagii contrahere
possent. Cum enim illi seminis profluvio obno-
sunt, q̄ ex lue venerea contrahitur, ac contactu co-
cubituq; foedo concipitur, nō seminale ac prolificū
excrementum ab iis profluit, sed virulenta quædam
ac contagiosa eluies ab inguine destillat odoris
tri, colore nō albicante, sed lurido ac virescente, quæ
ulcera in pudenda ac primori virgæ parte excitat:
vt vrina iis ægre prodeat, atque ob purulentam co-
cretionē subinde supprimatur. Quod si quando pri-
xire occipiant, ac tentigine affici ac penis seu puden-
da pars erigi incipiat, acerrime cruciantur. Vident
enim hoc membrum, quasi fune distendi, ppter ne-
uos, qui humore acri ac mordaci imbuti sunt, quo-
vt vrina stillicidio subinde infestentur, cum nō co-
fertim & profuse, sed lente ac sensim lotium prode
intolerando micturientium cruciatu. Contrahitur
hoc vitium ex siccosis morbidisq; hominibus, atq;
atritu contactuq; scortorum, quibus inguina ac pu-
denda partes bubonibus aliisq; inquinamentis sunt
contaminata. Qui morbus cum circa obscenas abd-
tasque partes consistat, atque ex putridorū humorū
affluentia foedos tumores excitet, Pudendagra nomi-
natur, vulgo *Clapooten*; Si vero contagio se diffundat
vt aſſolet vbi primum contracta labe corpus non ex-
purgatur, aut vbi foris nō maturantia cataplasmata
sed discussoria quæq; fluxionem reprimant ac referant,
nō eliciant, adhibentur, tota corporis moles vn-

c. 111

anguine ac spiritibus inficitur, totaque humorū
 stio in nervos, panniculos, membranas, muscu-
 fertur, atque intensissimos dolores excitat, qui
 us vernaculo Belgis idiomate *Pocken met de lem-*
 vocatur: quod omnia membra doloribus pertu-
 ac dilaniata, ipsaque symptomata, hoc est, quæ
 orbi scuitia accedunt ac concomitantur, nō mi-
 as ipso morbo dolorum faces admoneant. Neque
 vnius generis cruciatu excarnificatur, sed mul-
 res illos diuexant dolorum differentiæ, qui tan-
 in admotis vncinis ac ferramentis, nervosas par-
 exquisitissima mouendi sentiendique vi prædita
 ant, ac velut aculeis fodicant, vrgent, stimulant.
 um nullas non partes intertrepent, atque errati-
 gaque incursione inuadant, à doloris inquietu-
 nullaq; interposita intermissione, *De micren* no-
 es hunc affectum vocant, à formica deducto no-
 e, animalculo agili atq; inquieto, q̃ nouas subin-
 edes persequitur, à qua Medici etiam pulsum de-
 ant formicantem q̃b mobilitatem exilem, exhau-
 cil. deiectisq; viribus, adeo vt homini quam mi-
 um vitæ superesse possit, eo se pulsu proferente:
 finis vermiculans à vermiculi motu atque in-
 u, qui non magnam etiam recuperandę sanitatis
 in decumbenti pollicetur. Et quemadmodū mor-
 est Verminatio, qua homines infestari torqueri-
 solent, ac velut à vermibus dilaniari: ita quoque
 bus vel Formicatio, Græcis *μυρμηκία*, quæ foris
 bus fœdis tuberculis ac pustulis deformat, intus
 mordentis formicæ sensum adfert ac cruciatū,
 t subinde scalpturire cogatur, atque attritu ali-
 t leuamen conquirere: vt assolet morbo Vene-
 infectis, qui nusquam quiete consistunt, sed con-
 ter frictionibus insistere coguntur. Quocirca
 osite nostrates Formicationem huic morbido
 aueri accommodant, non quod eo nomine hic

*Morbilloso o-
mnes dolorum
differentias
percipiunt.*

*Pulsus formi-
cans.*

*Pulsus vermi-
culans.*

*Verminatio
qui morbus.*

*Formicatio quæ
morbus.*

*Formicatio ac-
cidens morbo
Gadico.*

N

Fortuitus ho-
mo.

Simile à ranci-
dis piscibus est
populare pro-
nerbium.

Morborum in-
credibilis con-
tagio.

Tumorum in
inguine cura-
tio.

Exemplum à
rabidi canis
morsu.

Compendiosa
morbi Gallici
curatio.

morbus censeretur, sed quod pari modo corpi
afficiat. Hinc Plautus, quoniam multi illo seculo
diffimis morbis erant contaminati, nempe mētag
impetigine, lepra, tum plerisq. aliis, qui se in hone
fima fere parte corporis, pferunt, illis vitiis defor
tos, Forinicina, mucidos, vietos, putridos, vlcera
vocati, quos, ut nostrates dicitur, si vel leuissime
cutias, ab ossibus dissiliunt ac dissoluuntur, populi
loco. Van den griatt schudden: à piscibus rancidis, ac
tri salsamento desumpta similitudine, q. vel minu
conquassatione à spinarum contextu decidant. Qu
circa qui fiscofos tumores circa inguina partesq.
ditas ac latentes contraxerunt, vel ex concubitu,
si vlli contaminato sodali conuixerint, lectoq; co
muni sint vlli (nam facillime hæc labes olim, quæ
sensim exoleuit, aliis affricari solet vel esculento,
halitu orique ac labris admoto poculo) in primis
fulo, ut acri vel vino vel aceto pudenda, contacta
partes abluant, admixto salis momento, deinde a
cessum seu apostema, si res poscat, ad maturitat
perducant eruptoque pure ac sanie absterforiis vl
ris cavitatem eluant, priusquam citatrice obduca
atque ut in rabidi canis morsu, qui aliquando, qu
scorti mitior, diutius hiatum apertum sinant, ne
rulento humore intus cohibito, postmodum m
bus recrudescat atque axasperetur: interim ante
manum vomicae admoueri contingat, corpus p
gantibus medicamentis accurate inaniri debet:
quem vsum commodè adhibentur, epithymus,
maria, polypodium, sena, eaq. confectio, quæ ad
mech refertur, aut quoniam iis lotiū molliri deb
benedicta laxatiua ex decocto ligni Indici, quod
ter Ebeni species refero: aliqui nisi huiusmodi fi
sidiis corpori prospiciatur, diffusis vndiq; humor
corpus omni ex parte morbidum fit ac lue Vene
vndiquaque inficitur. Sunt enim duo isti morbi in

nes & cognati, quemadmodum Cácer & lepra. *Cancer & lepra
affines morbi.*
 Id enim Cancer est in parte aliqua corporis, id
 seu elephantiasis est in toto corpore. Sic mor-
 sa ista affectio ubi in toto consistit, atq; vndique
 sa est, foedissimū illum morbū excitat; quem alii
 cum alii Neapolitanum vocant: vel quo in tam
 nationis gratiam ac fauorem aboleri possint
 obsolescere contumeliosa illa nomina, quib. ali-
 conuitii subest, lues aut contagio Venerea, vnde
 trahitur denominetur. Quæ vero in inguine con-
 ac pudendas partes commaculat, Pudendagra.
 vero natura mortaliū procax sit in alienis mi-
 atq; insolēter huiusmodi calamitate oppressis
 ret, populares passim morbum hūc, cum totum
 us occupat Matris: alterum qui parti peculiaris
 Filia nomine designant: & quoniam alter ab al- *Proverbium in
morbidos.*
 pullulat, venustum illum maritum, si diis pla-
 aut potius sordidum sponsum, matrem ac gemi-
 filias sibi in matrimonium asciiuisse, ioculari li- *locus popularis
in hos qui ex
inguine labo-
rant.*
 vndiq; exulceratum sit ac tuberibus scateat.
 orbis excrefcere corpora, atq; in longitudinem produci, licet
 minus edant, in latitudinem vero diminui.

CAP. XXIV.

puberes qui plurimo vtuntur alimento, minus *Quid officiat
proceritati.*
 neciole adolefcere, nec in istam decentemq. lon-
 dinem produci, quotidiana experimenta com-
 bant. Suffocatur enim calor natiuus atq; immo-
 humiditate obruitur, quo minus corpora in de-
 am proceritatem possent effingi. Qui vero mo-
 late saginantur ac cibo vtuntur parcius, sibi q. dis-
 nimata certaq. edendi tempora constituunt, non
 gnopere efficiuntur obesi, nec adeps illis, aut caro
 gescit: sed ossa longitudinē atq. incrementa susci-
 nt. Sic videmus adolēcentes ac pueros in longis
 tinisq. morbis gracilefcere ac macilentos effici, in-

Cur alii in longum, alii in latum excrescunt.

Simile ab argilla ductili.

Quamdiu in longum corpora porrigantur.

Alia vis longitudinem, alia latitudinem parit.

longitudinem tamen eorum corpora profertur ac proceritatem capeffere. Quod ipsum fieri siccitatis ratione crediderim. Nam ossa cum sicca sint alimento familiari ac cognato aluntur. Siquidem cum humores ægrotis atque alimenta assumpta, ex calore & corporis ariditate siccescant: ossa in longitudinem porriguntur, atque alimenti subseci ratione aliquando proceritas staturæ accedit, præsertim cum homo in ea ætate constitutus est, in qua corpus, vt argilla vda ac sequipolenta produci fingique in longum possit. Constituta autem vnicuique certa crescendi spatia, ac determinata naturæ legitimæ staturæ rationes ac modi, quibus sumus tacitisque auctibus consequimur vel libera proceritatem, vel indecoram: eaq. crescendi vis, in longitudinem augeri corpora contingit, raro vnde quintum & vigesimum annum producit: mater autem ex parte intra vnde vigesimum consistit. fit vt dentes etiâ excussi, ab eo annorû curriculo renascantur, vt nec ossa fracta, ac cartilagines conlidescant, quod ex progenitorum semine illæ constant. Pinguescere vero atque adiposum obesum fieri, non certis temporum spatiis fieri contingit nutrimenti ratione, vbi ea affatim ingeruntur. Quod ipsum etiam in consistente ætate, vel eadem inclinata fieri potest. Tamen si enim quis vbertim saginem non in longum surrigitur corpus, sed in latum ac leuiter dilatatur. Alia est enim facultas, qua alitur corpus: alia qua augescit. Illa siquidem circa alimentum copiam versatur, ista circa partes corporis solidas, vt ossa, neruos, cartilagines, &c. quæ si crescant in longum porriguntur, animal quoq; incrementum assequitur, tamen si illud macie conficiatur atque tabescat. Natura itaque in producendis ossibus vnde longitudo emergit, vi caloris vtitur, qua exsiccata nihil humores atq. alimenta alendis ossibus accommodat. Neq. enim auctio sine nutrimento affluente

erfici potest. Vbi enim generatio animalis constituta est, vsq; ad ætatis vigorem augeri postulat atque incrementum latumq; ac profundum ampliari. Deinde quod subsistat ac perduret in reliquum vitæ tempus, æuiq; cuius decursum, nutritio subit suasq. partes obit, quæ restaurari possent, quæ effluunt, quæq; ambientis æris qualitas depopulatur, nulla corpori tamen indulta amplitudine, aut in longitudinem progressu. Auxilium itaque vis ac facultas est, quæ ossa febricitantium, ceram, in longitudinem effingit, calore ac virtute animalis excrementi, quæ in ætatis vigore ad ea pericienda valida est atq; efficax. Quod si adolescentes et pueri ab ipsis incunabulis lacti assuescant, atq; exercitationi sint dediti, productiori efficiuntur corpora: staturaq; decenti ac speciosa. Siquidem lactis potatque vsu ossa aluntur, quod semini affine est, ac sanis elaboratus atque exacte concoctus: Frugum nerui, quæ carnes, quod obseruare licet in bobus, quæ aquis opiosis pinguescunt, ac pabulo humido saginantur. Deinde in Belgis, præsertim Batauis, qui liquore illo entilitio, quam Cereuisiam vocant, adeo pinguescunt, vt mentum pectori incumbat, ac

*Quibus rebus
corpus incre-
menta suscipit.*

Pinguis aqualiculus propense sesquipedo exstet.

Pers. Satyr. 2.

In ieiuniis, an pransis venam incidere expediat. Et an consultum statim ab incisa vena somno se dedere.

CAP. XXV.

Quid commodi adferat corpori humano venæ sectio, quidve in secunda, aduersa que valetudine exidii ex ea homines consequantur, tum quibus, tuove tempore illam adhibere conueniat, superuacuum est, hic referre, cum ea quisque ex sincero fideq; Medico discere poterit, non ex vulgata ac triuiali consuetudine, quam nugones quidam inuenerunt, ni nimis rigide astra potius quam humores obseruant. Cum autem innumeræ quæstiones hac de re attari soleant; illam paucis expediam: Ieiunisne an

*Cibus & potus
spiritus alimen-
ta.*

*Cibus offeren-
dus ante venæ
sectionem.*

*An dormiendū
incisa venæ.*

*Ab incisa ve-
næ temperantia
exigitur.*

*Exemplū eius
qui a somno
merito sopitus
est.*

pransis venā feriri expediat. Equidem cum plerisque
meticulosos trepidare videam, ac contremiscere
adeunda venæ sectione, ne syncope atque animi deli-
quio, ut assolet, periclitentur, non nihil cibi, ac men-
tissimi vini exhibendū censeo. Obseruavi siquidem
frequentius animi defectu collapsos diu decubuisse
immobiles, atque ægre odoramentis crebraque ve-
licatione refocillatos, adde quod sanguis non co-
fertim nec affluenter, sed languide ac sensim ieu-
profluit nonnunquam prorsus non erumpat, quod
natura auide vitæ thesaurum amplectitur, nec si-
illum temere elabi, ut cui maximam vitalis spiritus
vin inesse sentiat; quæ exhausta, tota corporis motu
languescit, operaque naturæ perficiuntur deterio-
Vbi vero aliquid alimenti exhiberi contingit, ac mo-
derata corporis agitatione sanguis ad fluxionem ex-
citatur, promptius emanare ac scaturire incipit. Ab-
cres enim atq; erecti efficiuntur spiritus cibo, potu
atq; exercitio moderate adhibito, corpusq; sanguis
vndique persusum efflorescit, ac fit coloratius. Cuius
rum, An incisa venæ somno se dedere expediat, de-
cutiendum est. Ego sane, nisi quis assueuerit aut
æstu atq; itineris molestia, lassitudinem contraxerit
non semper valetudini cōmodum censeo vernis æstui-
uisq; mensibus meridiari; nec consultum arbitror
statim ab incisa venæ somno indulgere, præsertim
quis vel oppleto ventriculo, vel obeso corpore ex-
stat. Sunt enim inter hos, qui pertusa venæ adempto
sanguine, vires instaurandas sibi persuadeant, eo quod
affatim Genio indulgent: qui cum somnolenti effu-
ciantur atque oscitantes non sine graui noxa iactu-
raque valetudinis se quieti dedunt: impletur siquidem
dem densis crassisque vaporibus cerebrū, ac venæ illæ
plerumque turgescunt, ut casura dehiscat, ac san-
guis denuo magno valetudinis detrimento profluat.
Quod apud nos euenisse memini viro cuidam pro-
malis

qui cum Idibus Maii, quibus feriæ ac supplica-
triduanæ inducuntur, incisa eo die vena, in
no alio virenti, vt mos est, vinoque se affatim
sit: à meridie oppleto fumis capite, primum
postea morte sopitus oppressusq; est. Quam-
qui optime valetudini consultum velit: quo
sa est vena, frugaliter victus rationem institu-
ad eius fieri potest, à somno se cohibeat, qui
uitis obrepat, oculiq. nictare incipiant, ac so-
nino excuti nequeat: tantisper tamen differa-
n sanguinis impetus atq; agitatio resederit, q
quihoræ spatium fieri solet, tunc placide ob-
icere licet, explicitaq; corporis parte, cui inci-
a est, semisupino decubitu, si id sedendo per-
ermolestum est, caput in puluinum reclinan-
od si duabus horis somnus sit productior, vel-
debent, quo se erigant, atque expergiscantur, ne
s ingrauescant, ac corpus caliginoso vndiq; fu-
primatur. Quo fit, vt nauscabundi existant, at-
citantiam ægre excutiant.

*gnomia, hoc est, natura morumq; inspicendorum ratio,
ex notis signisq; corporis animorum motum ac propen-
elicimus ac diiudicamus, non improbanda. Ceterum
ex hac potissimum obseruare conueniat, scriptura te-
onis comprobatur.*

CAP. XXVI.

æque artes illiberales cenferi solent, minusque *Vultus & oculi*
genua, q; vanitati atque imposturæ affines sint, *animi indices.*
que obseruationes anxias habeant ac curiosas.
ysionomia, quæ ex facie, oculis, vultu, linea-
s, totoque habitu corporis animique propen-
n perspicit, nulla sui parte inter has referenda,
am à laudatissimis viris studiose obseruatam ex-
anque perspicio. Cum autem nulla sit corporis
quamlibet minuta atque exilis, quantumuis ab-
arque ignobilis, quæ non aliquod argumentum

insita naturæ, & quo animus inclinet, exhibeat, tum omnium signorum notarumque sunt præcipua, quæ in facie vultuque elucet, & qui certissimus est mentis index, in oculorum aspectu ac volubilitate se perfert. In iis enim odium, ira, indignatio, pauor, metus, formido, spes, latitia, modestia, arrogantia, zelotypia, auaritia, æmulatio, omnesque affectus animi interni, in externo corporis habitu relucet. Sic Deus conspicatus Cain subtristem, animo deiecto ac demisso.

Genes. 4.

Quare, inquit, mœstus es, & concidit vultus tuus.

Genes. 40.

Iosephus quoque cum videret captiuitatis collegas tristes, sciscitatus est: Cur solito tristior est facies vestra? Obseruabat enim aliquid sinistri ominis referre in mentibus illorum, cuius se certa indicia in externa specie perferebant. Quo spectat illud Isaia: Agnoscite vultus illorum respondet illis. Quo designat, homines sceleratos ex habitu corporis posse deprehendi. Vultus siquidem indicat, quæ sint malitia imbuti, quid meditentur, quid moliri gestiant, quo spectent improbus illorum conatus. Plurima eius generis ob-

Cap. 3.

Isaia locus explicatur.

nia sunt apud Dauidem & Salomonem, quibus nonnullorum nequitiam atque improbitatem coarguit, exprimitque, ex fronte, superciliis, oculis vltro citroque contortis, demorsis labris, naribus corrugatis, inflatis buccis, incessu superbo, gestu indecoro, vultuque minaci. Vnde Sapiens: Vir improbus & nequam graditur ore peruerso, annuit oculis, terit pede, digito loquitur, peruersitate mentis machinatur malum, atque omni tempore dissidia serit. In iis vero qui placido sunt mitique ingenio, omnia formæ dignitatem exprimunt: Status, incessus, accubatio, vultus, oculi, manuum motus omnia honestati, decoroque inserviunt, sic ut in facie ac vultu sapientia, decus ac probitas, ceteræque virtutes eluceant.

Psalm. 34.

Ceterum licet non omnia ex æde huius artis præ-

Proverb. 6.

sagiis respondeant, multaque aliter, quam membrorum

notæ

præ se ferunt, eueniant, idque vel educationis
 mere, vel parentum industria, aut denique diuino
 afflatu: magna tamen ex parte vero sunt
 sentanea, euentumq. certum consequuntur. Si
 in his quæ visenda aliqua nota insigniti sunt
 veritatem assequitur. Vbi enim error circa prin- *Nota corporis
 animi conditio-
 nem indicant.*
 aliquam partem consistit, mens quoque ali-
 incommodi percipit, suaque munia inculpate
 nequit. Sic qui gibbo deformati sunt, modo
 naturale sit id vitium, non adscititium, nec ex acci-
 te casuq. illatum, improbi fere sunt, ac malitiosi:
 cordi totiusq; vitæ fonti ac principio, depraua-
 communicetur. His proximi sunt strabi, cæci, lu-
 bi, pari, quiq; in obliquum detorquent oculorū
 : quod circa cerebrum natura deliquerit. Sur-
 ro, muti, balbi, blæsiq; & qui ob muscutorum
 quorumq; imbecillitatem, linguæ hæsitantiæ ob-
 ii sunt, non penitus à vitiis immunes existunt,
 ea non magnopere culpari merentur. Quo enim
 quodque membrum, cui error subest, minus nobile
 generosum, hoc partes primariæ minus afficiun-
 . Quod si aliquod corporis vitium, vel cerebro, vel *Cerebrum &
 cor à remotis
 partibus affi-
 ciuntur.*
 di affine sit, horumq; alteri p̄xime assistat: menti
 q; ac rationi aliquid erroris infertur; sic vt illa
 nib. suis numeris non satis consent, ac plerumq.
 liciiis amissis deliret, atque in obliquum rapiatur.
 fit vt facultates animales suas functiones ac
 unia inoffensa perficere nequeant. Atqui non sem-
 est necesse, nec consequitur, vt naturæ hominis
 ditio, mores, studia, instituta, animorum p̄pen-
 nes mentisq; agitatio ad notas externas sit accom-
 odanda, atq. ad lineamenta signaque corporis me-
 enda. Cum multa plerumque agant ac mediten-
 homines, multaque mente concipiant atq. opere
 rificent, cuius ne vllū quidem vestigiū, aut minima
 licii nota foris se offert, aut diuinandi argumentū

*Errori natura
non insultan-
dum.*

*Signati Syco-
phanta.*

*A signatis ca-
uendum.*

*In Claudos
proverbium.*

exhibet. Potest enim esse aliquis enormi corpore
membrisq. distortis sed tamen frugi atq; ad præclaras
artes appositus. Rursus fieri potest, ut quis sit habitus
corporis decenti ac liberali, at improbis moribus, vi-
taq. vndiq. contaminata. Quapropter nemini ob vlla
vitia insultandum, nec gibbosi, lufci, claudi, varis re-
pandisq; cruribus homines, conuitiis onerandi: cum
hæc naturæ vitia erroresque immutatos cupiant, ac
corpus decentius constitutum exoptent. Sunt tamen
inter hos qui hominum dicacitatem in se concitent
quo horum nonnullos impostores sint experti ver-
sipelles, subdolos, dolosos; ac non solum obscœnis
facetiis. sed etiam disteriis salibusq; dentatis abunde
instructos: ut omnes, p. p. modum sunt, quib. vitiatæ
sunt musculosæ nervosæq; partes: sic ut cerebrū mo-
uendi sentiendiq; principium, cor deniq; vitalis ani-
mæ ac spiritus fons, ex cōsensu varie efficiantur, adeo
ut externa vitia internas facultates immutent, atq;
ad diuersas actiones instruunt incitentq;. Ex his ita-
que qui nota aliqua insigniti sunt manauit prover-
bium, *Caueto à signatis* Quo designant rerum humana-
rum periti declinandā consuetudinē cōmerciumque
improborū: q̄ quotidiano vsu, atq. experientia com-
pertum habeant, fallaces esse huiusmodi homines,
ac technis dolisq. esse imbutos. Quod autem claudi
impenso salaces sint, abditasq. atq. obscœnas partes
inuitatæ magnitudinis habeant, proverbium inde
natum indicat: Claudus optime virum agit. Omne
siquidem alimentum quod inualido pedi destinan-
dum erat, circa partes genitales consistit, atq. in se-
men elaboratur, cuius vis & copia tentiginē mouet,
atq. obscœnis partibus pruritum excitat.

*An aperto hiantiq; ore dormire, an clauso, cohibitisq; labris sa-
lubrius.*

CAP. XXVII.

Non desunt pleriq. qui salubre existimant patulo
apertoque ore somnum capere: sic enim mellus
exspi-

irati fumos, ac discenti fuligines, animamque ho-
 s liberius cōmeare, ac minus graueolentiæ con-
 re; subolido enim esse ore, putidoque anhelitu,
 compressis labris noctem somno transigunt. Ego
 aliud persuasum habeo. Vt enim decubitus in
 um pulmoni septoq. transuerso noxius, vt quæ
 his humoribus turgescant: sic hianti ore dormire
 tudini incommodum: Pulmo siquidem cum fi-
 osus sit, per vocalem arteriam, aëre obuium qui
 noctem fere impurus ac turbidus est copiose al-
 quo spirandi meatus imbuti vel raucam efficiunt
 em, vel obtusam. Occluso autem ore spiritus ex-
 usq; aër non confertim sed sensim per nares an-
 tuosas, sinuoso volumine vtro citroq; comseat,
 in pulmonem delabitur, cordisq. calorem tem-
 at. Quo fit, vt minus siticulosi efficiantur, qui cō-
 his labiis dormiunt. Qui enim faucibus dilatatis
 num capiunt, iis ob aërem halitumq. hinc inde
 antem, lingua ac palatum arescunt, potuque no-
 irrigati cupiunt. Cæterum cum multis solidisque
 onibus fulciri hæc persuasio possit, tum nulla sta-
 us, quam quod longe melius cōcoctio in ventri-
 o perficiatur, si quis occluso ore dormiat: fouetur
 uidem calor naturalis ac validius cibo incumbit.
 enim ollæ ac lebetes elixandis carnibus destinati,
 turius concoctionem pficiunt, operculis obducti,
 od nihil caloris nullusq. halitus emanet: Sic etiam
 or in corpore humano eoactus cohibitusq. cele-
 s cibum concoquit. Itaq. his qui flaccido sunt flu-
 antiq. stomacho, subinde halitum cohibere con-
 o, tum iis qui tulli singultuq. identidem infestan-
 c. Hac enim ratione calorem excitari contingit, ac
 xam discuti. Porro vbi occluso ore noctem trans-
 erunt, cibiq. concoctio peracta est tum demū con-
 lo vt poppy smate, sonituq. bombofo, fumi ac fuli-
 nes expurgentur, quæ mediis spatiis inhærescunt,

*Occluso ore
 somnus salu-
 brior.*

*Vnde sitio no-
 cturna.*

*Simile à re cu-
 linaria desum-
 tum.*

*Anhelitus co-
 hibitus conco-
 ctionem adiu-
 uat.*

Imprecationes parentum quibus ex se genitos exsecrantur, maledictis incessant, aliquando in euentum effectumq; rapiunt. Bonas quoque ominationes, quibus illi felicia ac salutaria quaque exoptant, ad laetum exitum esse adiumento, atque progenitorum voto omnia consequi.

CAP. XXVIII.

Lib. 7. de Leg.

*Infantes non
exasperandi sa-
nis verbis.*

*Genes. cap. 19.
Liberi à patri-
bus instituendi.*

IN tantam delapsa est natura mortalium, exuta humanitate, feritatem, vt non solum in extraneos, sed in sua etiam pignora, quibus optime consultū oportuit, sint crudeles. Quis enim per compita passim vicinos exsecrandas voces non audit? quibus suos inuicem maniter diris deuouent, atque horrenda quæque imprecantur: quorum pleraque effectum sortita minime, atq; in calamitosum funestumq; exitum deuoluuisse. Quamobrem Plato nihil parentis imprecatione filiis censet periculosius. Pueri siquidem cum incandescere progenitores vident, tamq; atroces exsecrationes in se congeri, obstupescunt, trepidant, perturbantur, ac terrore metuque concussi, vel in spasmodum aut epilepsiam incidunt, vel furore ac rabie commoti rapiuntur, menteq; atq; animo alienantur. Tanta enim fit in huiusmodi corporibus spirituum humorumq; concursus atque agitatio, ea intemperies, vt sensuum instrumenta conuelli contingat, omnesque animi facultates inuerti. Quo fit vt non solum ætas tenera, sed etiam adultior, quæ reuerentia ac pudore erga parentes ducitur, repentino terrore subitaque animi consternatione, tanquam fulmine concussa, magnæ rationis mentisque iacturam patiat, nec minorem in corpore cladem percipiat. Quo mihi optime institutam habuisse adolescentiam, visi sunt veteres Hebraei, qui liberis salutaria quæq; precari solent beneque ominari, ac domi forisque non fortunæ, sed Deo muneri prosperum successum exoptare. Quin & filii officiose magnaue religione ac pietate parentes colere atque obseruare consueuerunt, summisque voti

b'landimentis, obsequiis, boni ominis voces ac dicendi formulas extorquere. Hac enim ratione omnes se fore à malis ingruentibus confidebant, premi numinis beneficio, cui cum hi, tum pro- rores sua vora nuncupabant, aduersus rerum hu- arum casus atque incommoda, summa securita- fiducia posse subsistere.

fiat, ut iuxta vulgare prouerbiū: *Nemo propemodum ex morbo, aut longa peregrinatione melior euadat, vitamque emendatorem assumet.*

CAP. XXIX.

oleuit opinio quādā ac persuasio in Belgica, quæ A morbo nemo emendatior.
pollici solet ex morbo conualescentibus: Neminem principiti morbo diutinoque aut periculosa peregrinatione meliorem effici: quod plerumque ita vñ-
rire palam est. Ea siquidem est natura mortalium, quamlibet sc̃uis morbis diuexata fuerit, quantum-
anxia terra marique peregrinatione, atque erro-
us fuerit agitata, vbi eluctari contingit, profunda
eat obliuio, atque insistant homines viuere laxius Matth. 18.
entiusque, adeo vt posteriora illis sint prioribus
teriora, atque insequens tempus, antecedente de-
oratus. Ideo mihi euenire videtur quod magnus Doctrina diui-
mentis neglectus, nullusque cultus interno homi- nitu inspirata
adhibeatur, qui insitos errores effectusq. vitiosos optimos mores
emat, nempe Dei amor ac fiducia eiusque doctrinæ effingit.
gnitio, cui se ratio ac voluntas subicit, omnesque
tiones ad illius amussim exigit. Hac enim efficiunt
præstant, vt subducamus nos ab iis vitiis, quæ in
orbis & periculis sumus detestati: alioqui specio-
illæ pollicitationes, atque emendatioris vitæ pro-
stitutum, multa que alia, quibus nos astringimus, irri-
sunt, nulliusq. momenti. Nam vbi pristino vigori
mus redditi, ad mores natura recurrit damnatos, si-
ac mutari nescia. Proba ergo vitæ ratio, rectumque
uendi institutū, quid animo cōcipimus, nulla re nisi

Doctrina cœle-
stis mentis pa-
bulum.

lib: 7.

*Ut animi pro-
positum feli-
cem successum
obtineat.*

*Quare quisque
seu emenda-
tur.*

doctrina celesti, ac diuino spiritu perfici potest, nisi disensu morbo menti nostræ insederit, non facile resiliemus à conceptu emendatoris vitæ proposito, quod non sine latenti assatu dolor extorsit: et constanter illi adhærebimus, quamlibet multa ad deflectionem sollicitent. Exstat præclara Plinii iunior Epistola qua ex amici cuiusdam ægrotatione admonitum se testatur: Optimos esse nos, dum læto sumus affixi: quem enim infirmum aut libido incitat, aut auaritia sollicitat, non est amor deditus, non appetit honores, opes negligit, animosque demittit, a ferocire definit, postremo vitam prorsus innoxiam beatamque destinat. si contingat euadere: Itaque apta hinc monendi occasione, cum sibi, tum amico præcipit: Vitales esse perseuerent sani, quales se futuro profitentur infirmi. Quæ quidem exhortatio salubris est ac frugifera. At ignorabatis, nec commonstrari potuit quo duce, cuiusque assatu atque adminiculo hæc essent perficienda, Nisi enim virtute Dei, cuiusque doctrina fulciri nos contingat, oblata leuissima quaque occasione in pristinos errores labimur, atque æstu rerum humanarum alio nos deuehit, quam ad integritatem, ac vitæ innocentiam, moresque probos atque inculpato. Siquidem affectus humanus vitæ correctionis promissa extorsit, non fides, non solida vltima doctrina verbo Dei fulta ac stabilita. Ceterum si quæ rationem naturalem exigar, nulla mihi videtur magis probabilis, quam quod ad morbo defunctos certatim cōfluant, congetrones lepidi ac festini, illosque ad iocos, luxum, lasciuiam, delicias omnesque voluptatis illecebras inuitent, incitentque, hinc comestationes ac soteris in orbem reducta, quibus adeptam sanitatem illis gratulantur: quæ plebs atque obsecrant canticis præstrepunt, dictumque pudenda spectantur. Hæc et pleraque alia facile ægrotum ac mutantem animū suique oblitū in deteriolem partem applicat. His addere cibos

delicatos ac delectabiles, qui ad auctis humoribus
lumbos stimulant, obscœnasq; partes sculpturi-
ac tentigine afficiunt. Hinc ad luxum atque in-
temeritatem, ad profundas libidines, ad foedos cōcubitus,
ad enormes atq; effrenes cupiditates reditus: Sic

*Cibi delicati
libidinis fo-
menta.*

--- *Ad mores natura reuertit*

Iuuenal. Satyr.

Damnatos, fixa, ac mutari nescia.

145.

ta est enim natura humane ad deteriora propen-
sac procliuitas, vt nisi Deus salutis nostræ auidus,
continenter aures vellicet, ac calamitate subinde
exerceat, omnia in profundam obliuionem de-
gant. Sic iuxta Esaiam, Tantum sola vexatio in-
sectum data auditui: hoc est, Nemo nisi ingruenti-
periculis, oborta que calamitate expurgiscitur,
ne aures arrigit: nec vnquam frugalis ac mode-
victus ratio in mentem venit; aut vlla subit aut
incipitur emendationis vitæ cogitatio, nisi illata
de: aut cum febribus morbisque oppressos, sanis-
is doloribus excruciami nos contingat. Nihil est
tem quod hominem à Deo magis auertit, atque
num efficit, quam rerum omnium affluentia ac
speri successus. Afflictio vna est, quæ ad gemitus
suspiria ad sanioris vitæ propositum nos reuocat.
cuiquam persuaderi potest, displicere Deo vi-
suam, mores studia, instituta, nisi animus mor-
e aliquo atque agitudine. corpus morbis idem
tem affligatur, ita enim ad salutaria quæque mo-
ac vellicationes obsurdescit animus: sic mens
candi assuetudine occalluit, vt mitiores castiga-
nes vel respuat, vel non magnopere iis commo-
atur, ne vlla resipiscendi spes se proferat, nisi acer-
ra remedia admoveantur. Hinc illa Dei per Esai-
comminatio: Quoniam populus non est reuer-
ad poenitentem se, ideo non est auersus furor
s, sed manus illius adhuc extenta, ac denuo ad
iendum exprorecta. Similis est apud Hieremiam

Cap. 29.

Prouerb.

*Affluentia se-
cordes & ace-
diosos facit.*

Cap. 5. & 9.

Cap. 2.

*Hierem. 5.**Alexander
fauciatus fra-
gilitatem suam
agnouit.**Psal. 88.**Psal. 88.**Deus castigat
ut emendet.*

querimonia: Frustra percussi filios vestros, disciplinam non receperunt. Rursus: Percussi eos, & non doluerunt, attriui eos, & renuerunt accipere disciplinam, indurauerunt facies suas supra petram & noluerunt reuerti, magnificati sunt, ditati, incrassati, impinguiti, & præterierunt sermones meos pessime. Quocirca Deus aliquando nos premit acerbius, quoad frugementemque saniozem reuocet. Sic Alexander Macedonum rex, qui sibi diuinos honores decerni passus est sagitta percussus conspectoque effuse promanante sanguine, hominem esse se meminit, ac confestim ferociam fastumque remisit. Quo spectat illud Platonographi: Humiliasti tanquam vulneratum, superbum: omne illius robur contriuiisti. Quamobrem cum res maxime secundæ existunt, omniaque ex voto & que animi sententia succedunt, ne quis prosperitate successuque nimio elatus se iactet insolentius, ac immoderate exsultet. sed quisque secum ipse expendat ac meditetur res aduersas, damna, clades, pericula calamitates, morbos, infortunia singulis momentis cuique impendere, eaque Deum homini nonnunquam inferre ad emendationem ac medelam, ad erratorum castigationem, & quo respiciat, certamque salutis fiduciam, erecta in Deum mente concipiat. Quod cuique testatum esse vult, ac nullos non attente obseruatum cum inquit: Si dereliquerint filii eius legem meam ac mandatis meis non fuerint obsequuti, visitabo virga iniquitates eorum. & in verberibus peccata illorum, misericordiam autem meam non auferam a eis, neque nocebo in veritate mea. Quibus palam fit, castigari nos ad emendationem, non ad interitum: quo domitis cupiditatibus, cohibitaque peccantia licentia, ad probitatem ac vitæ innocentiam, ad integros atque incorruptos mores quisque se conferat. Est siquidem Dei in nos animaduersio, quoniam à paterno affectu proficiscitur, summi amoris argumen-

, ac beneuolentiæ testificatio. Quem n. diligit *Proverb. 3.*
 minus castigat, flagellat autem hominem quem *Hebr. 12.*
 ipit. Quos vero Deus patitur vagari licentius, ac
 re laxius omnibusq; corruptelis inuolui, nec ta-
 afflatu ab errore reuocat, quoniam pro desertis
 et ac destitutis. Non visitabo, inquit, nec animad- *Osea 4.*
 gram in filios, ac filias vestras, cum fornicati fue-
 nec in sponsas, cum adulterio se contamināt: vt
 nonnullæ, quarum etiam nostra ætate edita sunt
 mpla, quæ se aliis subiecerunt, anteq̃ cum spon- *Adulteria no-*
 ui paulo ante solemniter se addixerant, congre- *tantur.*
 entur, ita vt illarū pudicitia à quali ac cōpetitore
 gnata sit, vt alius quispiā illam delibarit, vulgo
 gheproest, antequam peracta nuptiali pompa ac
 obritate, in thorum genialem se collocarent, spon-
 amplexuræ. Ita Deus irritatus scelerum cōtinua-
 ne, ac peccandi assuetudine, manum à percutien-
 suspendit, ac sustinet illos labi ac corruere in o-
 dedecus, pbrum, ignomiam, suisq. desiderijs
 qui: quo viuendi errore primum consequuntur
 ulentam atque inquietam mentem, qua nihil
 mini obtingere potest, aut calamitosius aut affli-
 : deinde præter infelicem exitum ac mortem a-
 eam, in qua nihil habent, quo se fulciant, sempi-
 nam pœnam atq. intolerandos crutiatu.

quando itaq; homini affluent res domesticæ, o- *Gratitudo erga*
 facultates, diuitiæ, auri argentiq. immenta pon- *Deū exigitur.*
 , ades splendida, sumtuosa supellex, vestes ex-
 itæ, quibus omnibus cumulate fruitur, nunquam
 excitat illius memoria ac recordatio, cuius muni- *Diuitia non*
 tia hæc tam affluenter obtigerunt, atque obla- *mala, sed ea-*
 unt. Nihil n. vitij habet ædium ac villarū magni- *rum abusus.*
 tia, pecuniarum, p̃diorum, latifundiorū, iugerū
 fessio, modo vsus spectetur & commoditas: deni-
 quod præcipuum est, & potissimum exigitur, si
 Deum adsit gratitudo, atque in tenuiores bene-

O

Deuter. 8.

ficentia. Commonuit tale quiddam, ac sedulo incu-
cauit Moses Iudæorum ex Dei præcepto ac traditione
legislator, ne quis vnquã admittat, vt in obliuione
is deueniat, cui nos nostraque debemus: Cum com-
deris, inquit, & satiatus fueris, ciboq; expletus de
que ædificia splendida exstruxeris, atq; accumula-
tibi auri argentiq; vim, pecudes atq; armenta, omni-
busq; rebus auctus fueris, obseruato ne eleuetur
extumescat cor tuum, & excidat menti tuæ Dominus
Deus tuus, omniũ istarum rerum largitor. Ne quo-
id exprobreretur atq; obijciatur ingratis atq; obliui-
sis, butyrum de armento, lac de ouibus, cum adipe
gnorum & arietum, medullam tritici, & sanguine
vux meracissimum affatim illis Dominus attribu-
verum vbi incrassatus est dilectus, recalcitrauit, in-
pinguatus, satiatus, obesus factus, obliuioni de-
Deum conditorẽ suum, & ingratus fuit erga aucto-
salutis suæ. Quapropter huiusmodi deerroribus,
troces minas ac terrores Moses proponit, multasq;
clades atq; horrendas calamitates illis obuents
denuntiat: quo ex his posteri documenta capiant,
perspiciant, vt apud Hieremiam Deus pnuntiat, q
in eodẽ argumẽto versatur, quam malũ sit, quam
acerbum atque amarum reliquissẽ Dominum Deu
suum, nec vllam esse timorem, aut reuerentiam ei
ipsum, dicit Dominus Deus exercituum.

Deuter. 22.

Cap. 2.

*Lapides seu gemma terra mariq; eruta, vel animantium
poribus exenta, qua vi ac facultate polcant, quave rati-
ne aliquid efficiant.*

CAP. XXX.

GEmmis ac lapidibus non deesse suos effectus, mo-
do ne adulterini sint, ac factitii. cū ratio, tum ex-
perientia cōprobat. Itaq; annuli gestamẽ, aut moni-
non minus decenti quã efficaci gemma decoratum
oculos oblectat, ad spectuq; gratũ est, & vim salubrem
in corpus exerit, iudq; non abdita solũ occultaq; pro-
prie

tate, quam ab astris, vt Marsilius censet, cōsequi-
 sed ab emanante virtute, effluxuque latenti, qua
 ritus vitales afficit ac recreat. Vt enim gemmæ ex *Simile à gem-*
 piente aëre obnubilantur densamq. auram con- *mis.*
 unt, atq. halitus copiosos imbibunt. Sic etiam ex
 uisibilem tenuemq. vim eiaculantur ac vibrant.
 nunquam enim res solida sit, calor tamen natiuus,
 q. contactus, attritus, confricatio vim quam im-
 unt, elicit, cordiq. ac cerebro illam communi-
 Eranon siquidem gemmam, quæ vulgo Turcosa *Turcosa.*
 tur, sapius mutari conspexi atq. expallescere na-
 q. colore destitui, vbi qui hanc gestat, languescit,
 valetudinarius existit, eandem rursus cum cor-
 re reuiuiscere, ac colorē amabilem, nempe qualis
 serenissimi cœli, cœruleū exhibere, ex natiui ca-
 s temperamento. Nec est vlla p̄p̄modum gem-
 quæ non mutationem sustineat. si homo vel in- *Impuri gem-*
 perans est, vel non satis pro dignitate continen- *mas contami-*
 na seruet ac rueatur. Deperit enim illi vis insita, o- *nant.*
 p̄q. nitor lordescit ac obscuratur. Quo fit, vt qui se
 alterio contaminant, thorumque legitimum ac
 ialem commaculant, tum qui vago fordidoque
 cubitu se polluant, nunquam speciosas nitidasq.
 mas circumferant, sed fuliginosas & nubilas, tū
 inquinamenta contrahant ex fœdo halitu, quæ
 ab illis tum scortis emanant. Contrahunt enim
 uid vitii ex putidis corporibus, quæ virus exha-
 t, illasque venenato halitu inficiunt: vt mulieres
 instruo inquinatæ speculi nitorem obfuscant. Ce-
 am si inefficaces essent gemmæ nulliusq. effectus,
 tam accurate, tantoque studio Moses indumen- *Exod. ii.*
 Pontificis, quod Rationale vocant, duodecim
 mmis decorari præcepisset, quarum Ezechiel quo-
 ac Ioannes in Apocalypsi meminuerunt: in qui-
 non solum spectari voluit ornatum ac colorum
 indimenta, sed etiam vim mirificam effectusque

varios atq. admirandos, de quib. cum abunde multa alii, de lapillis nobis instituetur sermo. qui animantium alitumque ac piscium corporibus eximuntur quorum pleriq. ventriculo, nonnulli capiti inhærent.

*Chelidonius vel
hirundinarius.*

Tob. 2.

*Limacius lapu
quo effectu pol-
leat.*

Lapis bufon.

Exstitit autem ineunte autumno crescenteque lumine ex hirundinis ventre lapillus ab ea auicula chelidonius dictus, qui præsentanea vi pollet aduersus morbum comitialem: valde n. exsiccat, absumentque humorem tenacem ac glutinosum, qui huic morbo præbet seminarium. Est siquidem hirundo cuius excrementa Tobiaæ ademerant oculos, calidæ siccæque naturæ: quo fit vt in fornicibus ac concauerata testudine ex vdo molliq. limo tam artificiose nidos suspendant & affigant. Contactu enim suo humorem absorbunt, coguntq. lutum indurescere. Hinc medici cataplasmata ex iis configunt atq. hirundinum combustarum puluerem indiscutiendis gutturis anginaq; tum morib. efficacissimum experiuntur. Limaces quoque ac grandiores cochleæ lapillos nobis exhibent candidos, sublongos, scabros, ima sui parte concauos quos è capite expressos, in multos vsus reseruare soleo. Vrinam siquidem stranguriosis molliuntur meatusq. vrinarios lubricos efficiunt ac leniunt cominuti atq. ex vino exhibiti. Cōcrescit id genus lapidis ex liquore mucoso atq. humore lubrico, q. humorib. facilius transitam perficit. Qua ratione & partui auxiliantur hi lapilli, dilatant enim laxantq. locos atque vterum cogunt dehiscere. Linguae autem subditus vnus aut alter miram vim obtinet in cienda salua. Quapropter aridis ac siticulosus in ore volutandum præcipio. Vdam enim efficit linguam, atq. humore fluitantem sitimque ac calorem comprimit. Qua vi & crystallus pollet, si subinde aqua gelida maceratus ori immitatur. Ex herbis eadem præstant portulaca, cucumis, semperuium, quæ vulgo barba Iouis dicitur. Proferunt & rubetæ, seu bufones lapidem, qui nonnunquam

inquam eius animantis imaginem repræsentat,
tum annosa sunt, diuque in arundinetis vel inter
herbos sentesq. ac vepres delituerunt, antequam lapis
capite concresecat, aut aliquam magnitudinem
acquiritur. Hæret atq; asseruatur in familia Lemnia-
busonius lapis, qui magnitudine nucem auella-
nam superat, quem multoties expertus sum tumo-
ratque inflationes à venenatis bestiis illatas discu-
tere cerebro attritu contactuque. Habet siquidē eam
virtutem, qua etiam bestia imbuta est, vt omne virus
exciat consumatque. Si enim forex, aranea, vespa,
crabæ, glires vlli parti insederint, damnumque
tulierint, confestim à nostratib. ad hoc remedium
concurritur, admotoque parti affectæ lapillo dolor
refcit, tumorque subsidit. Multa sunt præterea pi-
um genera, quorum capiti lapides durissimi inhæ-
rent, vt lupo marino, coracino, vmbra, lucio fluui-
atili, mugili, & quorum magna hibernis mensibus co-
stæ, callariis, quos Belgæ *Schelfisch* nomine indige-
rent, à scabra cute ac squamata. Nam qui colore ci-
tricio, & corporis figura aselli dicuntur, vulgo *Cab-*
belian, lapillis magna ex parte carere compertum est,
refertim qui in foemineum sexum referuntur: nam
masculorum capite exemi lapidem candidum ima-
te carinatum. Omnium genera contrita, vinoque
bibita dolorē cholicum compescunt, ac calculum
si renibus infixus est, terunt ac cōminuunt, non so-
nitate & pondere, vt quidam existimant, sed
ita quadam vi, qua humorum collectionem dis-
solvunt ac discutunt. Carpionis triangularis lapis tri-
angulus, sanguinis à naribus profluvium sistit ac cohibet,
frigendi ratione, quod etiam gustu percipis.

Zeevvolff.

Snoek.

Schelfisch.

Cabbelian.

Carpioni à ca-
pite lapis exi-
mitur.

de somniorum euentibus & quatenus observanda, iisq; ad-
hibenda fides.

CAP. XXXI.

Um olim incredibili superstitione ac vanitate,
somnia observare, iisq; fidere atq. ad sensum ad-

*Leuit. 19.**Deuter. 13.**Somnia à Deo
aliquando im-
mitti.**Naturalia
somnia obser-
uanda.**De Divinat.*

hibere soleant homines: Deus Opt. Max. qui neminem torqueri voluit anxiiis dubiisque rebus ac fallacibus quæ animæ tranquillitatem perturbant, vetuit, ne in his obseruadis esset curiosus, ac temerarias interpretationes confingeret, euentusque ambiguos comminisceretur. Huiusmodi enim imposturis nonnullos desciscere à Deo, atq; ad impios cultus deuoluere. Quod si Deus in somno mentes nostras in exquirēdi illius voluntate oscitantes vellicat, animisq; nostris salutaria, quæq; illius verbis ac doctrinæ cōsentiunt, inserit: magni ea momenti esse conuenit, summaque ueneratione amplectenda: iis n. indicat, quid exigat, quidve a nobis præstari velit eorum, q̄ vel illius splendore illustrant, vel quæ ad nostrum commodum, proximiq; emolumentum spectant. Ceterum illa etiam excutere atq; obseruare fas est nullaq; lex vetat, quæ in naturalium rerum ratione consistunt, sic tamen ut non fixe ac stabiliter illis insistamus. cum plerunq; coniecturæ optatū euentum non consequantur. Imaginationes siquidem, & quæ per quietem simulacra menti obiciuntur, ex spirituum vaporumq; concursu atq; agitatione excitantur, qui si crassi sint denique ac copiosi, aut nulla insomnia animo obuersantur, aut cōfuse & obscure ea mens discernit ac diiudicat. Quod in temulentis fit, aut quos artus somnus ex lassitudine opprimit. Quo fit ut somnia plerunq; turbulenta sint atque obscura. Cum n. ut Cicero ex Platonis sententia differit, ea pars animi quæ rationis est particeps, somno sopita langueat, atq; altera pars immoderato potu ac pastu sit obstupescita: visa quædam obiciuntur tetra atq; immania, ut cū aliquo misceri videatur, feras hominesq; trucidare, atq; impie cruciari, multaq; facere impure cū temeritate atq; impudentia. At qui moderato victu quieti se tradidere, ea parte animi, in qua ratio & consilium consistit, alacri atque erecta, corpore vero nec inopia defecto, nec satietate affluente oppresso; tunc eueniet, ut mens

at, & se vegetam acremq. ad somniandum præ-
 ac visa tranquilla & veracia occurrât. Cuicunq;
 eri interdiu homo intentus est & occupatus, re-
 in somnum corpore, retractat, secumq. versat
 agitat. Quod cuiq; pro suo vitæ instituto eueni-
 e venusto carmine commonstrat Claudianus:

*Lib. 3. prafa-
tionis.*

*Somnia qua seussu voluuntur vota diurno,
 Tempore nocturno reddit amica quies.
 Inator defessa thoro dum membra reponit,
 Mens tamen ad sylvas, & sua lustra redit.
 Illicibus lites, auriga somnia currus,
 Vanaq; nocturnis meta cauetur equis.
 Udet amans furto: permutat nauita merces:
 Et vigil elapsus quarit auarus opes.
 Andag; largitur frustra sitientibus agris
 Irriguus gelido pecula fonte sopor.
 e quoque Musarum studiura sub nocte silenti
 Artibus innumeris sollicitare solet.*

ane aliæ obuersantur animo cogitationes aut fi-
 nica, vbi corpus optime constitutum est, quam
 rne actiones ac quotidiana munia. Quod si quā-
 mnus nec perpetuus fuerit, nec placidus, sed in-
 ulis & interruptus, quem & insomnia à memora-
 uerfa comitantur, ac minus consueta visiones
 arrât: vel crassis, vt Plutar. ait, humorib. abundare
 us, vel spiritus intus turbatos esse declarat. Sic
 silenti ac febricitâtes absurdis insomniis inque-
 solent, adeo vt pleriq; horrenda spectra se videre
 inentur, lemures, striges, harpyias, & q. melan-
 icis peculiare. cadauerosas facies vultusq. tetri-
 ac subtristes. Quib' vero bilis flaua redundat, fa-
 exdes, incendia, pugnas, rixas, iurgia mente cōci-
 at. Vt sanguinei tripudia, cātilenas, iocos, risus, ac
 ua quæq; pituitosi largâ aque copiâ: Quapropter
 ici nō prorsus operâ luserint, si lubinde ab agro-
 c valetudinariis sciscitentur, qua ratione iis nox-

*De tuenda va-
letud.*

*Somnia agrorū
& ebriorum.*

*Somnia varia
pro humorum
redundantia.*

transacta sit, quibus insomniis mens fuerit exagitata, illa siquidem morbos affectusque corporis indicant, atq; humorū redundāriam commonstrant. Si quisn. sordibus cœnoq. volutari se somniat, foetidos putridosque humores in corpore coaceruatos, indicium est. Si vero inter odoratos fragrantescq; flosculos versari: synceros, purosq; succos dominari argumento est.

De anno κλιμακτηριακῷ, hoc est, scalaris & gradario, septimo & nono. quibus annis corpora hominum manifestā nutritionem sustinent: senum potissima tertio & sexagesimo. Similiter de dierum criticorum ratione. hoc est, indicis morborum, quibus Medici indubitanter salutem vel mortum agrotis denuntiant.

CAP. XXXII.

Lib. 15. cap. 7.

Annus sexagesimus tertius senibus suspensus.

Augustus Cæsar, teste Gellio, sibi gratulatus dicitur, suaq; incolumitati abunde prospectum existimabat, quod ætatis annum tertium & sexagesimum euasisset. Is siquidem annus raro absq. vitæ periculo transigi senibus solet: cuius in Belgica innumera exempla obseruavi. Sunt autem duo annorum numeri, septimus & nonus, qui plerumque rerum vitæq; immutationem ac grauiā pericula inuehunt. Quo fit ut sexagesimus tertius, qui vtriusq; numeri multiplicatam atq; inuicem sibi connexā summā continet, nō sine periculis aceruo ingruat; nouies n. septem, & sexies nouem, sexaginta tres constituunt, atque ob id climactericus is annus appellatur, quia à septimo orsus, vitam hominis, velut per gradus quosdā, peragat. Itaq; omnes qui per septem, aut nouem annos consurgunt, decretorij dicuntur, in quibus magnam mutationem subeunt homines: nam vel calumniis impeti solent, vel grauissimis morbis diuexari, vel periculis obici, vel deniq. aliquod perpeti detrimentum ac iacturam vel facultatum vel valetudinis. Hos ergo annorū decursus ac volumina in omnib. etiam ætatibus obseruare soleo, sic ut impuberes atque infantes periclitari expertus sim circa annū quartum, septi-

septimum, nonum, ac quartum decimum. Omnis enim pueritia, C. Celso teste, circa 40. diem periclitatur: deinde 7. anno, postmodum circa pubertatem. Plurimos autem noui, qui ætatis anno 1. & 10. sint periclitati, deinde 28. nec vnquã post reuolutum annũ vel 7. vel 9. ab ancipiti morbo fuisse immunes: qui annorum decursus tamen non minus anxie ac superstitiose obseruandus metuendusq. sit viris Christianis: nihil tamen vetat circa ea tempora moderate, ac circumspicte vitam victusque rationem institueri, ne qua humorum copia coaceruetur, quæ his annis fomitem ministret, morborumque seminaria præbeat. Quæ autem ratione per illos annorum circuitus morbi plerunq. incrudescant, à nemine hæcenus explicatum est. Ego eo id euenire conicio: quod certis annorum periodis corpus humanum magnam humorum collectionem ac redundantiam congefferit, quorum motu atq. agitatione morbi excitantur. Cum enim natura ad immodicam repletionem deuenit, ac conceptacula humorum plenitudinem perferre nequeant, in morbum erumpere necesse est. Quamobrem omne studium operamque conferre expedit ad materiæ exsuperantis euacuationem, quod semper vere & autumnò, vel incisione venæ, vel purgantibus medicamentis molendum est: hac enim ratione effeceris, ut post septennale curriculum, aut in quem aliũ annus climactericus inciderit, morbum non metuas, aut aliquam corporis immutationem pertimescas. Ex hac autem annorum obseruatione mos inoleuit apud plerasq. gentes, ut herus fundiq. dominus nouos contractus ineat cum colonis 7. quoq. anno. Eadem ratione syluæ ex salice, betula, populo alba & nigra, omnibusq. arbutis, quæ vdo mollique ligno constant, quarto quoq. anno cædi solent: quæ vero ex dura materia consistunt, ut sunt quercus, ilex, robur, vlnus, fraxinus, septimo aut nono mutilari truncariq. postulant.

Lib. 2. cap. 2.

Anni non sunt
superstitiose ob-
seruandi.Cur anni cli-
macterici peri-
culosi,Quomodo eui-
tanda pericula
anni climacte-
rici.Simile ab arbo-
rum putatione.

Decretorii dies.

Crisis seu iudicium de morbis.

Astra ad morborum indicia conferunt.

Non dissimili ratione dies criticos observant medici, quos si quis ex Hippocratis præscripto exacte calculum reuocet, raro illum frustrari cōtinget, ac in prædicendis euentibus à scopo aberrare. Est autem Crisis subita in morbo, ad salutem aut mortem mutatio, quæ vel quarto, vel septimo, nono deniq. atque undecimo, decimoque quarto solet terminari: Non defunt, qui ad lunæ effectum dies decretorios referant. Sic astrologi morborum iudicia decernunt, cum luna consistit in gradibus, qui vel quadrante, vel diametro mundi à signiferi parte distant, in qua hærebatur in morbi initio. Ceterum ad hos radios nunc seorsum nunc maturius puenit ob velociorem tardiorumq. cursum. Crisis autem non omnib. eadem ob diuersas naturas hominum, atq; ætatum, corporumque discrimen, ac radiorū qui à planetis aliis ad lunā deferuntur. Si decretorio die luna sit in domo sua, seu exaltatione cum Ioue aut Venere, qui benigni sunt planeta ac salutes, bonam fore crisin portendit. Si morbus in humorum plenitudine consistit: bonum est ipsam in radiis terragonis seu oppositis decrescere. Quod si temporib. iisdem luna Soli iungitur, vel Saturno, ominosum est, morbiq; vel periculum, vel longitudinem denuntiat. Quod si luna decrescens Saturnum comiterit incipiente iam morbo, aut illud diuturnum indicat, aut lethalem. Sin decrescente si id ipsum eueniat: cito discussum iri aggritudine indicat, minimeq; periculosam. Ceterum cum salutaria noxiaq. astrorum signa negligi olim, tum non nimis superstitiose iis inhaerendum censeo, sed Hippoc. potius observationibus insistendum, ut quæ mihi semper visa sunt magis fidæ minusque dubiosæ ac fallaces, modo quis exacte omnia expēdat. Itaq. ego hanc dierum criticorum rationem non tam in astra, quam in naturam morborum corporumq; atque humorum qualitatem ac copiam refero. Natura siquidem

cū morbo luctatur, eumq; excussisse laborat, q̄ fr
 tundenda morbi sauitia torpescat, aut sit inuali-
 timo quoq; tempore, nempe vel septimo, vel no-
 sumum decimoquarto die conflictus termi-
 ner. Simile n. quiddam iis corporibus euenit, quod *Simile ab urbe*
 rarissima obsidione oppressæ, quæ cum nō satis *obsessa.*
 ducta sit com meatu, aliisq; ad ppulsandos hostes
 diis, ne minimū quidē insultum perferre potest,
 ost vnā aut alteram oppugnationē labascit, atq;
 ostium potestātē deuenit. Et quemadmodū non-
 quā intermittitur assultus, impetrato aliquo re-
 di spatio, ac rursus redintegratis viribus acrius
 na in crudescit atq; intenditur: ita in acutis mor-
 suenit, in quibus obseruamus morbi impetum
 mpestates ac sauiiores ventos consiliscere, sed *Simile à tem-*
 uo tanta violentia renouari, vt natura ægre subli- *pestatibus.*
 nec vita in septimū diem producenda videatur.
 eterum cum septenarii numerī vis & facultas in *Septenarius*
 tis naturæ rebus sit animaduersa, ac viri etiam ec- *numerus sa-*
 astici magnam virtutem illi subesse persuadeāt: *cratus.*
 icorū præcipue interest accurate illum obserua-
 n secunda siquidem aduersaq; valetudine, in die-
 mensium annorumque decursu ac morborū iu-
 s magnum obtinere momentū, quotidiana expe-
 ta cōmonstrant, sic vt etiam qui inedia mori so-
 nt, septimo demum die mortem oppetant, aut æ-
 i aliquid lambant ac deglutiant, in nonum vitam
 ogare possint, sopitis extinctisq; spiritibus ac ca-
 humoreque vitali consumatis.

ratione speculum obiecta referat: Et quid studiosis, quiq;
 ntinenti intuitu oculos fatigant, nitidus speculi lauer com-
 di præstet, tum qua ratione hebescentem visum restau-

CAP. XXXIII.

ecula quibus in luxum nostra abutitur ætas, for- *Mulieres com-*
 atq; venustatē venātur mulierculæ cū ex aduer- *mendi studiosa.*
 iis comunt ac poliunt, genasq; atq; oculos stibio

*Ebrii & irati
specula obli-
cienda.*

*Natural. qua-
stion. lib. 1.
Speculi prae-
cipuus usus.*

*Ex speculo no-
stram conditio-
nem explora-
mus.*

fucisq. depingunt, in meliorem vsum excogitavit
lertis naturæ industria, nempe vt contempleretur
duæ formæ humanæ dignitatē diuinique opificii prae-
stantiam. Quamobrem Plato salubri consilio rem-
lentos adhorratus est, atq. iratos, vt sese in speculo
entidem spectarent, confestim à tanta foeditate re-
furos. Quod ipsum Socrates adolescentib. consule-
solitus est, quo si essent egregia corporis forma, ac fa-
cie liberali, ne vitiis illam contaminarent: si vero de-
formi essent specie, ac statura minus decora, illam in
genii cultu, morumq. honestate pensarent. Inueni-
itaque sunt specula, teste Seneca, vt homo seipse no-
sceret. Multi n. ex his consecuti sunt sui notitiā atq.
optimam vitæ instituendæ rationē: formosus, vt vitæ
infamiam: deformis, vt cognoscat vitia corporis redi-
menda virtutibus: iuuenis, vt admoneatur de fluxu
ætate formam, eoque paranda viatica, quæ auget, non
depopulatur senectus: senex ac rugosa anus, vt negle-
ctis carnis illecebris, mortem imminentem memine-
rit. Ex speculo itaque natura facultatem nata est, vt
seipsam videat ac contempletur, inspectoque vultu
fronteq. ac facie, quæ multarum rerum sunt indices
in sui consideratione versetur, naturæque propensio-
nem exploret. Ita enim futuri sumus proprii corpo-
ris physiognomones atq. inspectores, nostraq. vitia
qua externus habitus cōmonstrat, poterimus obser-
uare, atque iis mederi. Sic scite Plautus in Epidico:

*Non ori causa modo homines aquum fuit
Sibi habere speculum ubi os contemplant suum:
Sed qui perspicere possint cor sapientia.
Igitur perspicere ut possint cordis copiam,
Vbi id inspexissent, cogitarent postea
Vitam ut vixissent olim in adolescentia.*

Hoc itaque commodi præstat speculi vsus, vt oculorū
aciē ex continenti intuitu retusam exacuat, oculosq.
lassos restauret: colliguntur siquidem spiritus visorū
nouisq.

usq; à cerebro resilientibus recreantur. Qua autē *Speculum quid*
 ne speculū ex aduerso imaginem referat, à ple- *oculis conferat.*
 ne dubitatum est. Alii enim in hoc simulacra esse
 putantur, h. e. corporum nostrorum figuras à nostris
 oculis emissas: alii imagines nō esse in speculo,
 sed ipsa adspici corpora retorta oculorum acie, & in
 speculo reflexa. Itaque specula res ostendunt per re- *Speculum cur*
 flectendos radios. Reflexio enim à denso est, ideoque spe- *ex aduerso*
 cula postica parte plumbo obducta sunt, ne lumē per *imaginem refe-*
 culam directe transmittatur. Res vero opposita ap- *rat.*
 paratur, q̃ pars radii mouens oculum dirigitur in op-
 positū. ideo totus radius velut in partē illā, quasi ex-
 tectus accipitur, quo cōlequitur vt res oculis ex-
 hibetur. Aduersa autem parte corporis, non auersa
 imagines referunt, q̃ species quæ à corpore solido p-
 er speculū manat ad speculi superficiem, simplex pura q;
 imagines itaque in speculo collucet, cum ex eo
 lumine si regenerantur: repercussi enim ad ocu-
 lum resultant, in quo se conspiciunt, & figuram graphi-
 ce expressam quisque intuetur. Non n. per speculum
 videmus, nec imago formatur in speculo: sed in ocu-
 lo speculum tamē adiunat, cum visum referiat. Atq;
 hæc est causā, cur ex perrecti nocte lumen primo in-
 tu videamus, radiis retrocedētib; seseq; intuen-
 tes, atq; in se rerortis. Hinc collige, cur partes cor-
 poris dextræ efficiantur in speculo laux, & è diuerso.
 Simile enim quiddam accidit, quod tabulæ massæque
 ætæ aut argillacæ, in quam si sigillum imprimas, il- *Simile à sigillis.*
 lustræque in reflexu, contrario modo se partes exhi-
 bent. Quod ipsum etiam in Typographicis formulis *Simile ex typis*
 aspicimus, cum laminis affabre cælatis, quibus arti- *librariis.*
 cula monochromata, h. e. effigies nullo pigmento,
 colorum fūco delineatas exprimi videmus, quo-
 temper partes dextræ sinistris correspondent. Ce-
 rum qua ratione contingat solem in speculo aquis
 solito geminatum conspici, quod etiam in nubibus

*Sol geminus in
speculo aqua
subdito.*

Eclog. 2.

*Vrentia specu-
la.*

*Archimedis
memorable
factum.*

fieri solet portentoso omine, ut imperiti quidam ex-
stimant, à plerisq. non animaduersum est. Sunt enim
qui existimant Caniculam, aut sidus aliud in con-
stello constitutum spectari, cum Solis splendor omnia
astra stellasq. ita obscurer, ut interdum cōspici neque-
ant. Verum duplex exhibetur Solis imago, primo
quæ, deinde speculi ratione. Aquam siquidē speculi
naturā exprimere, omniaque auctiora efficere præ
experientiam Virgilianus ille Corydon testatur:

*Nec sum adeo informis, nuper me in litore vidi,
Cum placidum ventis stare mare.*

Primo itaq. speculi fulgor Solis formā reflexu osten-
tat, deinde aqua, à cuius superficie retorqueri Solis
radios contingit. Par est ratio de face, candela, aut Li-
na speculo aquæ immerso opposita, quæ duplicē
obiectæ imaginem per reflexionem exhibet. Sunt
in alium vsum excogitata specula concaua, quæ So-
lis opposita per reflexionem ignem flammæq. eliciunt
ac tipulas, festucas, aliosq. fomites ac nutrimenta
rida succendunt. Sic Archimedes hostium triremi-
bus speculis incendiisse legitur. In illis siquidē
refleuntur omnes radii Solares extra locum inci-
dentem, atque ad vnum punctum concurrentes ob-
uia quæque inflamment.

*Qua vi & facultate polleat aqua vitæ, seu vinum ardens
causticum, vulgo Brandevin, & quibus id tuto exhiberi
possit: obiter admirandi aliquot facti huius liquoris ef-
fectus.*

CAP. XXXIV.

Excogitata est superioris ætatis memoria in vsum
ac commoditatem tuendæ valetudinis secundum
propulsandæq. aduersæ, Ars stillatitia qua ex herbis
liquores ac medicatos succos elicimus, quos tamen
non omnino pares cum his effectus obtinere certum
est, nec tam efficaces, ut herbarum dilutum aut deco-
ctum, vel denique expressus succus: non tamen pro
suis reiciendi, ut nonnulli factitant, nec censendi

mult.

non inefficaces atque euanidi, cum illorum vis &
 uirtus non penitus intercidat atque aboleatur, quod
 cum plurima, tum aqua vita, seu, ut vocant, ar- *Alexibicum*
 ac sublimata, quod ex generoso nonnunquam *vulgo.*
 plerumque ex fece cuiusq. villi vapescentis per
 cinem seu metam furnariam prunis moderate ex-
 tractam exprimitur, explorari potest. Illius siqui-
 vim mirificam, in multis rebus sum expertus. *Aqua vite*
 libet enim asperuna intensumq. gelu existat, *vis.*
 oris nunquam congelascit, nec in glaciem con-
 citatur aut cogitur, adeo ut atramentum scriptorium,
 pleraque alia, quibus guttas aliquot admisceri
 iungit, nunquam frigore confringantur, idque ob
 rem caliditatem ac tenuitatem qua est imbu-
 tum. Quod si experiri velis, syncerane sit, an adulterina *Aqua vite ut*
 quinta essentia: mantile aut linteum liquore il- *exploratur.*
 lade facito, ac flammæ admovento, si confestim in-
 cendat illa, intactoque linteo, efficacissima est. In-
 cendunt siquidem sudariola aqua hac macerata,
 non consumuntur. Flamma enim leniter modo pe-
 encumbit, nec penetrat, sed lambendo absorbet
 natum sibi, ac familiarem ignemq; naturæ liquo-
 rum. Quod huius manus non nihil imponas, admota *Plumbum li-*
 denti papyro flamma: ardescit quidem palina at *que factum ut*
 non uritur. Si vero succo malvæ aut meru- *non urat.*
 ris manus oblinas, inoffense citraque lationem
 plumbum liquefactum tractare poteris, modo celeri
 quid perficias. Non est autem in rerum natura *Plumbum li-*
 plumbo liquido, aut oleo feruido quid vrentius, ad- *que factum &*
 si cochlear stanneum aut plumbeum oleo fer- *oleum feruidum*
 uenti aut plumbo liquefacto immergas, confestim *vrentissima.*
 incendat ac dissoluatur quod in feruentissima aqua
 quam effeceris. Oleum enim & pingua quæque
 viscidissima sunt, caloremque maximum concepi-
 unt, sic ut plumbum citissime fluxile fiat, ac lique-
 scat, pinguedinis admixtu, cum aqua prohibeat,
 minus calor in plumbum penetret; eoque fit,

*Quatuor leuif.
inter liquores.*

*Oleum lini &
sesami non con-
gelascit.*

*Vinum ardens
quibus vsui.*

vt anguillæ in craticula tostæ, vehementer digitis
adurant, si incircumspecte versare pergas, adhærere
nim pingue digitis ac cutem exulcerat: ardoreq; vi-
ficus ac bullas excitat. Cum autem quatuor sint, quæ
leuitatis ac grauitatis ratione inter se cernunt, vinum
aqua, mel, & oleum: horum omnium leuissimum, mi-
nimeque ponderis est vinum ardens, quod oleo
mixtum fluitat, summæsq; partes subit, oleo in ima
subsidente. Est enim illi prorsus excocta terrea omnis
concretio, totaq; illius substantia ignea, aëreaq; con-
fecta est. Proximum huic leuitate est oleum præle-
tissimum ex lini & sesami semine expressum, quod nunc
præter cæterorum oleorum naturam, frigore indur-
escit propter mollitiem atq; insitam caliditatem.
Huic liquor succedit ex virentibus herbis ignis vi ex-
tractus, & vinum defœctatum, quod minimum dulcedi-
nis admixtum habet. Nam vinum exoticum illud
balladum, & quæ nos seropon, aut zerapium voca-
mus: omnem liquorem grauitate superat, ita vt de
illo liquore oppleta demergatur. Aqua cœlestis, mo-
do ne sit turbida, eiusdem fere cum vino ponderis
est, nepe ea quæ mense Maio cœlitus delapsa in mu-
ltos annos reservatur. Mel vero iis tertia parte pon-
derosius est. Nullus itaq; liquor, qui in aliquem vsu
corpori humano adhibetur, aqua vitæ, quæ sic appel-
latur, quod vitam fulciat, seniumq; remoretur, aut
leuior, aut penetrantior, aut quæ omnia putredine
aut corruptione magis præseruet ac tueatur. Cuius
vsus sic inoleuit apud Belgas, vt liberalius quam va-
letudini commodum est, assumant. Neque enim om-
nibus, aut quouis tempore eius potus æque salu-
bris est, macilentis siquidē, siccaq; naturæ hominibus
denique ætate vsus eius admodum perniciosus est.
adurit enim corpore, atq; humorem natium de-
populatur. Obest autem corporibus atq; humidis,
quique pituitosis humoribus redundant, nihil incom-
modat.

at, nam & humores excrementofos concoquit,
 corpora à lethargo, atque apoplexia, morbisque
 dis vindicat ac tuerur, quapropter hibernis men-
 sibus moderatum illius vsum concedo, nempe ses-
 teriachmam, quæ cochlearis mensuram implet,
 dilute zaccharo edulcatam, adiectoq; exiguo pa-
 rmarii bolo, quo minus vi adurenti cerebrum
 usq; feriat, aut hepatis noxæ aliquid penetrabili
 menti; calore inferat. Foris vero admotum ner-
 uis & musculis, membrisq; algore oppressis auxilia-
 omnesque affectus dolorificos, qui in frigidis hu-
 moribus consistunt, compescit ac discutit vi calori-
 ficæ celeritate penetrandi. Quin & apoplecticis lo-
 quacitatem restituit, si seminis erucæ & acetis scyllitici mo-
 datum illi commisceatur. Quod si id genus scititai
 bis aut ter in alueum stillatitiū immisum ignis
 extrahatur, incredibilem vim penetrandi conse-
 quatur.

*uenti vini prodigiosa vis & natura, quod Belgis à mobilitate
 Quickfilber dicitur.*

CAP. XXXV.

Vo constituta sunt in natura rerum principia, ex
 quibus conflantur ex imis terræ visceribus omnia
 metallorum genera, quorum sulphur, ut pater omnia
 cit ac molitur argētum viuum ut matris vice fun-
 gitur, ea ex se laborari paritur ac produci: primum
 ignis, mox argentum, deinde ignobile quodq; me-
 talli genus, ut stannum, plumbum, æs, cuprum, fer-
 rum, omniaq; cum suis primordiis affinitatem ac na-
 turæ cognitionem habent. Singula enim igni lique-
 sciunt, atque ad opus quodq; ductile accommodari pos-
 sunt. Hydrargyros autē, hoc est, aqueum istud argen-
 tum ac fusile, qua vi & facultate polleat, cuiusq; quali-
 tatis sit particeps, frigidæne an calidæ, varie inter se
 ceptant Medici. Sunt qui frigidum & humidum
 esse contendunt; argumento quod tactu miram fer-

*Sulphur & ar-
 gentum viuum
 metallorum
 principia.*

*Pulvis prae-
paratus.*

Dosis maxima.

gilitatem membris inferat, eaque in stuporem ac pa-
ralysim adducat: alii calido siccoque affectu esse sta-
tuunt, quod penetrabili vi conspiciatur, adeo ut in-
cisa vena eorum, qui semel atque iterum ex morbo
Venereo inundati fuerunt, argentum viuum emanasse
conspicuum sit: quod ego fieri crediderim, non ex
insita aut genuina caliditate, sed quod rebus quibus-
dam vrentibus vel exstinguatur, vel admisceatur
quibus retundi solet atque hebetari frigida humidaque
qualitas, atque ignea quaedam induci. Est siquidem pul-
vis quidam in usum Chirurgis circumforaneis, præ-
cipitatus dictus, quod opus suum celeriter ac præci-
pitanter peragat non sine gravissimo corporis incom-
modo, ardentem enim vim ac deleteriam huiusmodi
preparandi ratione adsciscit ex Chalcanthi, alumi-
nis, & salis nitri mixtura. Ceterum cum argenteus
hic liquor dissipatus ac diuulsus, ita rursus coeat, si-
bique cohaereat, atque in se conglobetur, ut non sit tracta-
bilis, fingique possit, nec ullis medicamentis misceri,
nisi illius mobilitas cohibeatur, excogitavit indu-
stria humana aliquot rationes ac modos, quibus id
affici possit, eiusque agilitas domari. Inter quos ille se-
curior est magisque innoxius, qui saliva hominis per-
ficitur, cui momentum cineris, aut pusillum triturae
ossis sepiae admixtum est. Est autem sepia felis mari-
na, cuius osse candido & friabili utuntur aurifices,
carne lubrica, sanguine qui atramenti usum præbeat.
Ceterum hoc admiratione dignum est, quod cum
omnia, quæ ex terra eruuntur, quamlibet ponderosa
sint, huic metallo innatent chalybs, ferrum, plum-
bum, atque ænea quæque. solum aurum subsidit, ab eoque
absorbetur, atque argenteo colore imbuitur, qui nisi
igne elui potest, sic enim in fumum resolvitur, atque
in auras evanescit, teterrima odoris sceditate, non
sine graviastantium noxa, ut quibus membra obstu-
pescant, nervique emolliantur: quod fere in his specta-

1125

mus, qui deaurandis vasis argēteis occupati sunt, ne- *Nihil absque*
 que enim argentum auro obduci incrustariq; potest *argento viuo*
 nisi argenti viui ministerio, quo vno obsequiosum fit *inauratur.*
 ac tractabile: nam cum omnia metalla respuat, solo
 auro afficitur, eoque se commiscet, fingique patitur.
 Sic sæpe experimentum feci in argenti viui sesquili-
 bra, duas plumbi libras innatare, auri vero denariū,
 vel etiam scrupulum, quæ tertia drachmæ pars est,
 demergi. Ex omnibus autem metallis ægerime ad-
 hærescit argento, ægre admodum plumbo, difficilli-
 me ferro, æri mediocriter. Huius argenti viuacissimæ
 que liquoris conditionem aliqua ex parte æmulatur
 plumbum liquefactum. Omnia siquidē illi innatant,
 ferrum, filices, testæ ac pleraque alia quæ igni non li-
 quefiunt, naturaque sunt fluxilia ac fluida: nam cum
 plumbo liquido nihil sit magis feruidum, aurum, ar-
 gentum, stannum illi innatant quidem, sed confestim,
 vt cera, diffuunt ac dissoluntur. In eo quoq; argen-
 to viuo affine est, quod in planam tabulam effusum,
 guttis hinc inde dispersis, illam lubrica humiditate
 non imbuunt, nec tabellis inhaeret, sed incredibili agi-
 litate motuq; instabili rursus coit, ac globuli in sese
 confluunt, ac conglomerantur, eo quod materia il-
 lis densa sit coacta, solida, ac continuata, eaque den-
 sitate, vt nihil aëris in se contineat. Quo fit, vt non
 solum ponderis ratione, sed quod nihil aëreæ sub-
 stantiæ in se contineat, in imum deuoluitur. Sic *Lignum aloës*
 gallochum seu lignum aloes licet leue sit, nec vllius *licet leue, de-*
 ponderis, subfidit atque aquæ immersum in profun- *mergitur.*
 dum labitur, quod compactum sit, nec illi quidquam
 inane insit.

*Qua ratione in salis inopia carnes, aliæq; edulia à putredine
 conservari possint. Obiter salis acetig; vis mirifica.*

CAP. XXXVI.

Salis conditura quantopere nobis vsui sit & neces-
 saria, nemo est qui nesciat. Nam præter id quod

*Quod salis ge-
nus optimum.*

*Sal fecundi-
tatem confers.*

In Sympos.

sal esculenta quæq. sapida efficiat, gustuiq. ac palato gratissima, cibiq. auiditatem incitat, tum omnia à putrilagine vindicat ac tueretur, præsertim cui omnes li-
mola sordes excocta ademptæque sunt. Sic enim mi-
canti colore splendescit, illoque tuto condiri quæque
possunt, atq; in multam ætatem asservari: absorbet
enim consumitque excrementitium omnem humo-
rem, ac cogit densatq; carnes, ac salsamenta quæque
ne quid ex ambiente aëte putredinis subire possit.
Ceterum mirum cuiq. non immerito videri potest,
fecunditatis atq; expugnanda sterilitatis quandam
vim inesse sali: denique agros quosdam feraces illius
conspersu efficit, quod à vero non esse alienum expe-
rimento compertum habeo. Obesæ siquidem mulie-
res, quæ magna ex parte effoctæ sunt, moderato illius
in condimentis vii fecunda fiunt, ac cōceptui ido-
neæ, abstergit n. omnem viginem, vulnamque plus
satis vdam ac madidam exsiccat, efficitq. vt genitale
semen facilius vtero minus lubrico adhærescat: ari-
dis autē mulierculis & quibus vterus torridus est, vi-
fundus & terra siticulosa, humectantia exhibenda:
nam salia ac acria respuunt. Viris quoque lumbos in-
citare, mouereq. tentiginem Belgæ commonstrant,
qui cum salitis affatim vrantur, impense salaces exsi-
stunt. Sic frequens marinorū piscium esus, omniaq.
testacea, ostrea, gammari, locustæ, cancri, cochleæ,
conchæque marinæ libidinem concitant caliditatis
mordacisq. naturæ ratione. Quæ de causa Ægyptii,
Plutarcho teste, à sale omnibulq. salitis abstinerunt,
quod salem Venerem irritare persuasum haberent.
Itaque insipida potius sumenda existimabant, quam
condimento omnium suauissimo vti, qui mihi nimis
superstitiose id obseruasse visi sunt, nec satis valeru-
dini consuluisse, cum à corporibus hominum putre-
factionem sal arceat, humoremq. alienum atque ad-
scititium consumat: adde quod fecunditatis progi-
gnea-

gnendæque sobolis genuinam quãdam vim insitam
 habeat, qua cõiugalis fœderis societas stabilitur. Ex-
 pergefacit enim animi vigorem moderatus eius v-
 us, ac non solum in amplexu, figendisq; oculis, sed
 in omnibus negotiis obeundis reddit alacriores & e-
 rectiores: fœcunditati autem auxiliari vel illud argu-
 mento est, quod immensa vis murium foricumque
 in marinis nauibus enasci soleat, & quod mulieres sa-
 linariæ continenter pruriant, multarumque prolium
 sint feraces: vt quibus naturæ ac piscatores in portum
 delati sunt adiumento, qui strenuè rerum suarum sa-
 tagunt. Hac inducti ratione in nonnullis regionibus *Sal agros &*
 coloni, iumentorũ pabulo nonnihil salis inspergunt, *iumenta fœ-*
 quo sint ad cibum audiores, atq; ad subeundos labo- *cunda præstat.*
 res, gignendumq; magis alacres & erecti. Agris quoq;
 sterilitatem eo expugnant, vbi plus satis palustres
 sunt atq; vliginosi. Caterum si oppida, arcesque obfi-
 dione oppressas huius penuria laborare contingat,
 falsugo ex aqua marina conficienda, quam tum de- *Salsugo.*
 mum efficacem experieris, cum ouum aut succinum,
 quod vulgo ambradicitur, in illa fluitet. Huic in con-
 seruandis eduliis viribus proximum est acetum, at vi *Aceti vis.*
 non tam diuturna; nisi n. post aliquot menses priori
 effuso, recens conditiis rebus infundatur, mucore
 limoque obducuntur. Qua autem vi & facultate pol-
 leat, cum ex multis, tum maxime ex eo experiri li-
 cet, quod ouum in acerrimo aceto triduo macera- *Acetum ouum*
 tum, aut plus paulo, in eam teneritatem testa mol- *consumit, ac so-*
 leseat, vt velut tenuis membrana, per annuli angu- *tem dissoluit.*
 stiam adigatur. Corticula quoque, aut silex aceto se-
 ptem dierũ spatio domitus, digiti attritu in puluerẽ
 resoluitur. Hinc Hannibal, quum alpes sibi peruias
 faceret, atque Italiæ inhiaret, feruenti aceto saxa dis-
 soluere ac dissilire coegit alterius oculi iactura; tanta
 est enim ac tam penetrabilis aceti vis, vt saxa corro-
 dat ac comminuat, cuius aliquando experimentum

*Margarita a-
ceto macerata
liquefcunt.*

fecit in gemma atque vnione feu margarita, fed non admodum fumptuofa, vt erat Cleopatrae Aegyptii reginae, quam illa aceto immerfam ac liquefactam (nam eius vis afpera in tabem margaritas refoluit) abforbuit. Simili ratione venenis refiftit, ac peftilentis morbi contagia repellit, fic vt confulte mihi facere videantur qui graffante morbo populari moderatum aceti vsum fibi familiarum reddunt. Diffipat enim ac difcutit vitiofum aërem, & fi quid in corpore haufum eft, prohibet humores infici ac putrefcere. Sic qui venena ore emungunt, ac fordida vulnera exfugunt, aceto acri os colluunt. Vterum illud ftudiofe obferuandum eft, ne nimius eius fit vſus, atque immodicus: nam cerebro ſiccitatem infert, ac ſomnum excutit, quapropter aqua rofacea non nihil admifceri iubeo ac pauxillum vini Rhemenſis, croci que momentum; fic enim minus incommodi ea put accipit. Eiuſdem fere naturæ ſunt, parique affectu, quæ impenſe acida ſunt atque acerba, vt mala

*Limonis ſuccus
corroſiuus.*

citrea, ſeu medica, tum quæ vulgo Aurengia, & id genus pomi, quod ouali forma limonis nomine paſſim innotefcit, cui tam acidus ineſt atque excedētis naturæ ſuccus, vt ſi huic malo per horas aliquot aureum nomifma inferas, imminuto acciſoq; pondere illud eximi deprehendes. Vt autem iſta perfici contingit vi algifica, ac frigore penetrabili, quod æque

Aqua ardens.

ac calor adurit: ſic aqua ardens in præſeruandis rebus eſt efficaciffima, ſiquidem carnes ac piſculenta quæque illa imbuta, à putredine tuta ſunt, ac vermiculis intacta. Cuminum vero, modo ne deſit illius copia, & caros, vulgo carui, poſt ſalem præſentanea ſunt in præſeruandis eduliis, ſi illis confricata recondantur, exſiccandi ratione: adeo vt illi qui crebro iis vtuntur, pallescant, atq; exſanguies efficiantur, quod humorem omnem natium depopulentur. Mel quoque,

*Mel.
Syrupus.*

& quæ ſyrupus, dicitur ſapore melleo, licet non nihil

ad

atrum deuergat, vt Passum quæ Aroba Hispanis *Passum, Aroba.*
 acitur, nonnullam etiam vim obtinent præseruan-
 ti præsertim cerasa, pruna, persica, vuas, omnesque
 fructus arbuteos: quod ipsum etiam in Omphacio, *Omphacium,*
 quæ Agresta vulgo dicitur expertus sum. Omnium *Veruys.*
 autem efficacissime, si cuiusque generis fructus in
 olla seriatim collocatos, eaque accurate operculo
 obducta ac pice ita oblita, vt nihil vel aëris vel aquæ
 subingredi possit, in putei profundum demergas, ela- *Fructus putre-*
 so anno omnia recentissima inuenies, saporisque *immersi, atque*
 eximii. Cum enim ab ambiente aëre, omnique vi- *in olla recondi-*
 oso halitu sint remotissima, non est qui corrumpi *ti, diu conser-*
 possint. Humiditas siquidem omnia putredini obno- *uantur.*
 xia efficit, qua sublata, inductaque siccitate, non faci-
 le quid tabescit. Sic Merluca, quæ nobis *Merluca, Stockvisch.*
 vocatur (nam Salpa alius est ab illo piscis) tum alii
 plerique vento indurati, in aliquot annos asseruari
 possunt, quemadmodum & panis biscoctus, qui nun-
 quam mucescit, quod omnis humiditas excocta sit.
 intensus itaque calor, atque frigus, quoniam ex æquo
 qualitatem siccam inducant, corpora seruant impu- *Gelu oppor-
tuna ad crudi-*
 trida. Hinc elice, qui fiat vt hybernis mensibus, gelu- *factionem.*
 que rigido atque aspero, minimo offensatulo crui
 frangi soleat. Siquidem ex ambientis aëris siccitate
 os fragile efficitur ac rigescit, cum id statu cœli hu-
 mido lentescat, ac flexile fiat. Quod ipsum observa-
 mus in candelis ex cera sæuoque confectis.

*Pallida mulieres rubicundis, macilentæ obesæ magis sala-
 ces, magisq; viri desiderio pruriunt.*

CAP. XXXVII.

Mulieres illæ magis feruidæ sunt, acresq; in Vene-
 rem, magisq; auidæ explendæ voluptatis, quibus
 plus caloris insitū est, q̃ fere vsuuenire solet pallidis

*Fœmina æstate
saluiores.*

ac macilentis, quæque subfusco colore existunt, habent enim illæ partes genitales aeris mordacique fagine imbutas, quocirca irrigari humectarique stulant, atque hinc est, quod æstate fœminæ magis pruriant, ac concubitum appetant auidius, cum tempore iis calor augetur. Flaccidus autem fiat vir ac languescat. Qua ratione ruta, thymus, & pleraque impense calida, libidinē in viris extinguunt, ac quædam in fœminis. In illis siquidem humorem feruentem depopulantur ac desiccant: in istis consumuntur superuacua humiditate atque vlligine, incalescit vir, atque ad libidinem incitatur. Quæ res efficit, ut vino, quod calorificum est, assatim impleri iis sexus cupiat. Obesæ autem & rubicundæ mulieres, quæ affluenti humore perfusæ sunt, semenque genituum dilutum habent, cupidine languida, magisque sedata existunt. Itaque delectum viros habere conuenit, ne cuius temere ac præcipitanter dexteram iniiceret. Quisquis enim gracili atque extenuato corpore, venterque ætate ac deuexa, eam nactus est, quæ assidue pruriginem uritur, quæque lassata non satietur, carnificinam sibi paratam meminerit, quæ idēdem incrucescit, ac magis magisque exasperatur: cum viro tantumquam hirudo & sanguisuga continenter adhæreat atque affixa sit, nec patiatur defesso atque exhausto vllas inducias constitui aut tantisper intermitteri congressum maritalem, dum vires collegerit, ac robur virile instauratum sit.

An affluenter atque auide, an sensim ac parcius, nonnullisq; in ætate, urgente siti vel in mensa accubitu, bibendum sit.

CAP. XXXVIII.

PRAecipua tuendæ conseruandæq; valetudinis ratio in cibi potusq; temperantia ac moderatione consistit. Quum autē alias de sicco alimento ac panis esu abunde à nobis tractatum est, de potione, & quo cuique modo ac mensura eā adhibere conueniat, dicendum

um putau. Principio sanis non potest certo aliquid
 ceterminate præscribi. Quandoquidem plerique
 diuersa potandi consuetudini adfuerunt, quam
 intra valetudinis iacturam ac detrimentum mutare
 nemini proclive est. Optimus ac securissimus bibe-
 re modus pro sua cuique ætate, pro temporum ratio-
 ne, pro inueterata inolitaeque consuetudine, pro vini
 rehemencia ac viribus decernitur. Sic potus vel vini,
 vel alterius liquoris sitienti præscribatur ad deside-
 rium redimendum, & ut cibus in sicco ne sit, nec
 fluitet, sed moderate potu madescat. Subinde itaque
 modicisq. interuallis corpus portione refocillari de-
 bet, ac cibus superinfuso liquore identidem macera-
 ri, quo commodius peracta concoctione venas sub-
 eat, atq. in corpus digeratur. Omnis ebrietas præfer-
 tim iugis ac continuata, Dioscoride teste, pernicio-
 sa quoniam nerui copioso vino diebus singulis ob-
 lecti dant manus, totiusq. corporis compago soluitur.
 Quapropter moderatam esse decet omnis liquoris,
 qui remulentiam infert, porationem, in eaque salsa-
 mentarios ac laniatos nos imitari par est, qui ubi recō-
 dunt in frustra concisa carniū pisciumque partes ac
 segmenta, salisuginem per singulos ordines ac series
 infundunt, digestaq. sale condiunt. Sic nos quoque,
 modo valetudini consultū cupimus, cibū decenti or-
 dine ac quantitate ingestum, potu ubi res poscat, irri-
 gabimus. Incoata autē coeptaq. concoctione ventri-
 culum potu fatigare noxium est, interpellat enim ac
 remoratur naturæ facultates ac functiones, quibus
 operi insistit, cibumq. concoqui atque elixari prohi-
 bet. Ut enim ollæ ac lebetes deneruescunt, atq. ebul-
 lire desinunt offusa aqua gelida, sic ventriculus afflu-
 enti portione turbatus ab incepta concoctione desi-
 stit, seriusque munia sua exsequitur, ac minus exacte
 cibum concoquit, ut qui ante legitimū tempus incon-
 coctus, vel in venarum angustias, vel intestinorū laxi-

*Ebrietas Dig-
 scoridi detesta-
 ta, lib. cap. 7.*

Simile à laniis,

*Incepta conco-
 ctione, potu ab-
 stinentiam.*

*Simile à re cu-
 linaria.*

*Sensim non a-
uide bibendū.*

*Quibus affa-
tim bibendum.*

*Ab officina fa-
brili simile.*

*Cibum ali-
quando com-
modius, quam
potum degluti-
re.*

tatem propellatur, quo fit ut cibi usus fructusq. ho-
mini pereat atq. ex viscerum obstructione, quæ hu-
morum putredinem inducit, morborumque ac fe-
brium seminaria acciri contingat. Quod ipsum ii
quoq. euenit, qui inter initia, primoq. mensæ accu-
bitu auide se potu ingurgitant. Prolui enim confe-
stis alimenta contingit, nec diu stomacho inhære-
re. Quamobrem consultum arbitror inter edendum
non confestim nec auide, sed sensim ac paulatim bi-
bendum, quo commodè utraque misceri queant pa-
riq. concoctione perfici illis præsertim, qui meatum
amplos habent, venarumq. conceptacula laxa. Qui
vero ea utuntur edendi consuetudine, ut ad prandii
medium à potu sibi temperent, assatim bibere de-
bent, quo potius penetret, ac per cibum undiq. dif-
fundetur: his quoque, qui ex febre æstuant, potuq. re-
focillari gestiunt, assuenter bibendum, verum non
impigre, nec raptim, sed sensim longoque ac produ-
ctiore haustu. Sic enim ventriculum vbertim hume-
ctat, nec potius confestim in vesicam delabitur. Mo-
dicus siquidem potus, nec sitim restringit, nec calo-
rem reprimat, sed magis adauget. Ut enim carbones
fossiles in fabrorum vaporario humentibus scopis sub-
inde irrigatæ inflammescunt ardentius, sic parciore
potu accenditur, non sopitur febrilis calor maiorq.
excitatur bibendi auiditas. Qui vero ex lassitudine
æstuque siticulosi sunt, iis sensim ac placide sedanda
sitis. Sic enim liquor magis adhærescit, omnesq. par-
tes aridas humore imbuat. Cæterum huic argumen-
to annexere visum est illos, qui vel ex febre hectica,
vel phthisi tabescunt, atq. ex morbis extreme maci-
lenti sunt, cibum solidum magis commodè degluti-
re, quam vllum liquorem. Ponderis siquidem, cibi que
grauitas vias iugulares dilatat meatusq. gulæ peruios
facit, sic ut minori negotio delabatur, quod potus
efficere nequit: cum enim paries ductusq. gutturis, qui
huius-

huiusmodi officiis sint destinati, collapsi sint ac sub-
 derint, sic vt latera vtrunque se premant; potus pro-
 er tenuitatem, & quod nihil adferat ponderis, illos
 pre dilatare potest, atque inoffense permeare, nisi
 bant affluentius: hac siquidem ratione dehiscunt
 uces, ac potus defluit. Simile quiddam euenit para-
 ticis, & qui apoplexia feriuntur. Spiritus enim cum *Spiritus non*
 enues sint ac subtiles, non facile à cerebro ad neruos *aque ac cibus*
 penetrant. Quò fit vt motus sensusq; illis eripiantur, *ad neruos pene-*
 umores vero qui membra nutriunt, pondere ac gra- *trat.*
 itate viam sibi sternunt, aditumq; sibi ad partes cor-
 oris patefaciunt. Sic radii solares caliginosam den- *Simile à sole &*
 amque nubem dissecare nequeunt, cum grando fa- *grandine.*
 illime id efficiat. Quocirca non est quod quisquam
 hretur, qui fiat vt paralytica membra nutriantur, cū
 entiendi mouendiq; facultate sint destituta: per la-
 as siquidem vias membra alimenta suscipiunt, suaq;
 raffitie sibi viam faciunt, quod ipsum spiritus, tenui-
 atis ratione, facere non possunt: nerui itaque orbari *Nerui motu &*
 spiritu animali, membris motū sensumque adimunt, *sensu privati.*
 sed si per alias vias, quam per neruos nutriuntur, nem-
 pe per venarum riuos ac sanguinis conceptacula.

*Quacumq; propere ac festinanter maturescunt. vel iustam lon-
 gitudinem assequuntur, celerius intercidunt, nec diutina
 atatem perferunt: quod infantes ac stirpium aliquot genera
 commonstrant.*

CAP. XXXIX.

VT in arboribus omnisque generis stirpibus quæ *Ab arboribus*
 spectatissime adolescunt, atque ante legitimū *simile.*
 tempus, consuetumque morem maturitatem asse-
 quuntur, cito intercidunt ac confestim elanguescunt:
 ita quoque in humanis ingeniis & corporibus, si quæ
 naturæ dotes ac munera speciosius maturiusque se
 proferunt, minus diuturna esse solent, ac festinantius
 dilabi. Non subest enim solida vis, nec penitus firmis

Dentatos nasci, ignominiosum.

Præcocta cito evanescent.

Serotini fructus diuturni.

Properata minus solida.

Proverbium triviale in pueros præmature agiles.

radicibus nituntur, eoque non temere ad frugem veniunt. Sic infantes, qui citius dentire incipiunt, sunt, qui ex veri latebris dentati prodeunt, celerius medentes excutiunt. Prima enim illa dentium series ob nervorum, quibus devinciuntur, mollietate minus stabilis est, minusq; firmiter infixæ. Similiter qui citius ingrediuntur, ac pedibus insistant, in ualidis minusq; firmis cruribus esse solent. Contra vero qui tardius seriusque incedunt, ingressu utuntur minori minusq; lapsanti. Quod ipsum etiam observatum est in his qui præmature loqui, vocemq; formare incipiunt, postmodum hæsitantius loqui, minus articulate ac significanter proferre verba. Itaque minus est omnia cunctantius procedere, tarda q; incrementa suscipere. Siquidem cum natura suas vires facultates cumulatus, quam par est, in membra profundat, efficitur ut ætatis accessu desit, quod illis impertiat. Quo fit, ut illæ partes deterius sua munia functiones exsequantur: ut quas nullis viribus, aut alimentis confluio fulciri contingat. In omni quoque stirpi genere ac fructibus observamus serotina quæque diutius asseruari; quæ vero festinantius maturant, flaccida vietaque fieri ac putredini obnoxia. Celerius siquidem occidit festinata maturitas. Quod circa minus nobis probari solet in adolescentibus præcox ac præmaturum ingenium, tum pleraque naturæ munia, aut corporis animique dotes, quæ præter vulgatam consuetudinem, aut quam ea fert ætas, præstantius se proferunt. Tales enim minus vitales conspiciuntur, morteque properata confici. Quæ de re exorta est proverbialis sententia apud Belgas, omnia festinantius procedunt, *Het ghaeter al voor zyn iaer alleens*. Quo designant præter solitum, contraque communem temporis cursum, rerumque ordinem ac rationem pleraq; evenire aut perfici, desumpta translatione a infantibus, qui, nedum ex octo anni curriculo, pedibus insistant

ſiſtunt, nulliusque ſulti adminiculo hinc inde diſ-
ſiliant. q̄ poſtmodum languide perficiunt, atq; ab
cepta incedendi conſuetudine deſiſtunt.

*Alimenta aliquando vitiari ac venenati aliquid contrahere ex
beſtialium inſeſſu incubitq̄. Deinde humanis corporibus
ex diſſuſis in illa ſordibus ſimile quiddā innaſci. nempe mu-
res, ſorices, glires, ranas, rubetas, cuiuſq̄ rei exempla.*

CAP. XL.

Non ſolum vitioſi virulentiq; humores ex corru-
ptis alimentis corporibus innaſcuntur: ſed præ-
ter aliquot lumbricorum differentias varii quoque
generis animalcula in viſcerum latibulis pullulant.
Obſervatū eſt enim noſtra memoria diſſecto mulie- *Animalculo-*
is cuiuſdam corpore beſtiolas exemptas ſoricib. mu- *rum in corpori-*
ibusque non abſimiles, quas natura ex ſordido ali- *bis origo.*
quo excremento, quo alimenta erant imbuta, produ-
iſſe videtur. Calor ſiquidem natiuus in materiam il-
lam elaborandam occupatus, non aliam ſpeciem,
quam pro ſubiectæ materiæ ratione effingere poteſt:
taq; inſita vis naturæ ſui generis animalculum effor-
mat, ac molitur; humida illa ſubſtantia opifici obſe-
quente ac ſequaci. Compertum eſt enim animalcu'a
domeſtica catellos, feles, mures, ſorices, qui nobis
glires dicuntur, atq; id ranarum genus, quod bufo-
nes vocāt, & rubetas, quum paſſim oberrant, cellaſq;
promtuaras depopulantur, aliquando excremento
ſeminali commaculaſſe eſculenta, quæ cum homi- *Beſtiola ex ſor-*
nes à ſordibus non abluant, vel fructibus arbutis *dibus generata.*
putamina, membranaſq; ambientes non adimant, ex
illa vligine, quæ cibariis incumbit, dapeſq; polluit ac
ſordauit, tale quiddam progeneratur. Quod ſi ex
putredine limaces, cochleæ, mures: ex ſimo bubulo
ſcarabæi, fuci, veſpæ, ex aëreo madore, humoreque
roſcido, erucæ, papiliones, formicæ, locuſtæ, cicadæ,
progerminant: cui abſurdum videri poterit in corpo-
ribus hominum ex ſimili cauſſa tale quiddam gene-

*Animalia
sponte, nulloq;
semine nata.*

*Quare mare
piscibus facun-
dum.*

*Aphia, vulgo
Spierinck.*

rari; præsertim cū efficacior hic ratio subfit, quæ hæc
rei causam præbet ac seminarium: illa siquidem in
memorata ex putrilagine, non semine licet illi faci-
tate & viribus respondeat, cognataque sit atq; affinis
pullulascunt. Ista vero quæ in humani corporis lac-
bris animantur, ex vitali humore, vinoque anima
profluxerunt. Non itaque alienum à ratione, aut a
le videri debet hoc, quod tractamus paradoxum, cum
tamen multa conspiciamus *αὐτόματα*, hoc est, sponte
te, nulloque animantis congressu ac concubitu en-
ta, idque ex humore quem circumfusus æris cal-
spiritu vitaq; imbuit. Quam numerosa enim præ
immensos terrarum tractus spatiosissimi altissimiq;
Oceani gurgites piscium genera profundunt, atq;
in hominum commoditatem vsque proferunt. Nil
enim mari fecundius, quod crassioris sit substantiæ
ac spiritu calorifico vndique suffusum. In quo cum
multa ex semine, tum pleraque nullius pars compl-
xu atq; adminiculo propagantur. Sic testacea omni-
primum ex limoso vdaque vligine nascuntur, tum
mnes lubrici pisces, præsertim anguilla, q̄ postmod-
mutuo cōplexu multa sui generis examina procreā-
Aphia minatissimi pisces ex spuma maris apud Bal-
tauos copiose generantur, vbi post diuturnas siccita-
tes copiosi imbres ingruunt. Siquidē cum ostia Mosæ
ac Rheni assiduo Oceani influxu salescent, æstiu-
præsertim mensibus, flumina illa affluentī pluvia di-
luta atq; irrigata, pisciculis huiusmodi vndiq; scatē-
qui vbi grandescere incipiunt, inito complexu poste-
ritati insistant. Cum itaq; multa atq; admiranda na-
tura rerum cuius vis Dei munere vndique diffusa est
moliatur: nemo anile deliramentū existimet, prodi-
giosa quædam in corporibus effigiari, cum ligno ver-
miculanti ac carioso, multisq; rebus inanimis teredi-
nes agilesque vermiculi innascantur, quod æstare in
caseis multisque eduliis perspicimus, quæ vermibus
vndi-

adique scaturiunt. Adde, quod ex sordidis vlceri-
 us ac vomicis, vnguium, pilorum, testarum, officu-
 rum, lapidum fragmenta eximantur, ex humorum
 uridorum cōcretu coalita, quin & vermiculos cau-
 atos, atque insolita forma bestiolas vomitu eiectas
 quimus, praesertim in his, qui morbis contagiosis
 ppressi erant, in quorum lotio multoties innatare
 conspexi minuta animalcula formicis affinia, aut iis
 praesertim qui aestiuis mēribus in aqua coelesti volu-
 ti conspiciuntur, quorum nemo non morbo Nea-
 politano, lueque Venerea foede erat contaminatus.
 Iuc itaque spectat narrationis nostrae series, ne quis
 circumspēcte, nulloq; delectu cibos ingerat sordi-
 os, nec ab iis, quae foris accidunt expurgatos, ablu-
 isque. Quod cū plebei negligant, scabie & prurigi-
 ois pustulis infici solent, multisq; vitis ac cutis af-
 ctibus deformari. Neque n. eo conspiciuntur cor-
 oris habitu & constitutione, ea formae dignitate, iis
 naturae dotibus, ea ingenii dexteritate, nec denique
 aetudine tam inculpata, qua patricii ac generosi
 letiq; qui nihil mentis inferri patiuntur, ne panem
 uidem primarium, nisi extrema crusta accurate de-
 utata ac derasa, reliquoq; eduliorum apparatu ex-
 usitate decentique munditie instructo. Quod ipsum
 non improbo, modo excluso luxu omnia ad frugali-
 atem, victusq; temperantiam referantur. Ita enim
 institutam habere decet vitae victusque rationem
 roceres aulicos, vt omnia ad salubritatem, ad decus,
 d honestatem moresq; inculpato spectent sic, vt for-
 unae splendor, rerumq; successus atque affluentia,
 uae Dei Opt. Max. munere obligit, non luxui ac pro-
 usioni, sed moderationi ac temperantiae subseruiat.
 quare exemplar iis exprimit inuictiss. Hispaniarum
 tque Angliae Rex, totiusque Belgicae illustriss. Prin-
 eps Philip. qui propter amplissimas naturae dotes, laus.
 iuinum quoddam virtutis simulacrum mortalibus

*Apostemata
 ruderata ac pilos
 profundunt.*

*Goutvor-
 men aqua co-
 lesti astate in-
 nascuntur.*

*In victu max-
 ditates salubri-
 tati deuincta.*

*Philippi Regis
 laus.*

exhibet. Cuius maiestati ac magnificentiæ adiun-
to sunt tot præstantissimi heroes, quorum aucto-
ritate & consilio florentissima regna, vltroque oblati
parente optimo Carolo Cesare latissimæ ditici-
æ stabiliuntur.

*Solis Lunaq; vi & natura in constituendis excitandiq; tem-
peramentis. Quid deniq; aura, ærëq; mutatio in corporibus
nimisq; hominum ac spiritibus efficiat. Obiter unde oritur
fluxus reflexusq; ac reciprocatio, quæ diæ naturalis sy-
stematis conficitur.* CAP. XLI.

*Solis & lunæ
effectus in in-
feriora.*

Certa minimeque ambigua serenitatis, vel pluvie
ventorumq; signa exhibent solis lunæque radi-
qui varios subinde colores sibi adfiscunt, vel ex
loco cœlique ambitu quem permeare solent, vel
obiecti natura, vel re quapiam illis offusa: quos si
curate obseruarent, qui imperitiæ rudiq; plebi atq;
aniculis prognostica obtrudunt, non ita hallucini
illos ac cæcutire contingeret, nec credulam turbam
vana spe ludificari. Ex his enim indubitanter præ-
nuntiari possunt imminentes tempestates ac tur-
nes, & quis fururus sit cœli status, ex quo vel vberis
rerum copiam & prouentum, vel penuriam con-
quimur. multa q; alia quæ eleganti carmine com-
patus est Virgilius: qui cum fuerit in rerum cognitione
versatissimus, omniaque naturæ opera exacte sit per-
sequutus: animos quoque hominum aliqua ex parte
illorum viribus effectibusque subiicit. Siquidem præ-
tæporis ratione, præ occasu siderum, præ æris ambie-
tis qualitate ac quadripartita anni vicissitudine ho-
mines aliter afficiuntur, alioq; modo constituti sunt.
Sic cœlo nubilo auraq; dæsa ac caliginosa, terribi ho-
mines existunt ac subtristes, somnoq; dediti: sereni
vero cœli statu, vernisq; mensib. quæ omnia fronde-
scunt, alacres sunt atq; erecti, rebusq; iocosis intenti.
Discutit n. humorum fuliginem, crassosq; spiritus, qui
mentes nostras obnubilat, æris amœnitas, spiritus

*Virgilii laus ob
rerum cognitio-
nem.*

*Status cœli a-
nimos immu-
tas.*

exhibet

thilarat, atque animo lætitiā inferit. Quod venu-
o hoc carmine expressit Virgilius:

*Verum ubi tempestas & cæli mobilis humor
Mutauere vias, & Iupiter humidus Austris
Densat, erant quæ rara modo & quæ tarda relaxat:
Vertuntur species animorum, & pectore motus
Nunc alios, alios dum nubila ventus agebat,
Comipiunt, hinc ille animum concentus in agilis,
Et lata pecudes & ouantes gutture corui.*

Lib. I. Georg.

xiliunt enim paulo ante cohibiti spiritus aura pla- *Simile ab adu-*
da ac suauis, spiranteq; Fauonio recreantur. Vt enim *bus sinuosi.*
ami ac vapores referatis adibus, ostiisq; patefactis,
inmisso vndiq; aëre, atque externis flatibus dissipari
sunt omnesq; porticus ac vestibula situ pedoreque
obducta perspirari: ita in corporibus humanis omnes
quæ halitus & si qua corpori mephitis inhæret; aut
aceror animi, discuti contingit atq; euentilari. Itaq;
non internæ modo causæ, insitiquæ humores ad sani-
tatem vel morbum sunt adiumento, sed externi quoq;
concurus, atque aëris auræque constitutio
ventorū qualitas, varias subitasq; mutationes ho-
minum corporibus inferunt, q̃ singulis momentis in-
quisq; experiri potest. Quis est enim, vt animorum *Corpus aëris*
affectus præteream, qui imminente tempestate ali- *constitutioni i*
qua aërisque intemperie, triduo etiam antequam in *obnoxium.*
tuas, puncturas in membris non percipiat, ac dolo-
res pulsátiles, neruorum cōtractiones, palpitationes,
affectusque alios dolorificos non persentiscat? Clauū
quidē, calli, verrucæ, cicatrices, glandulæ, nodi, de-
que si quid luxatum, ruptum, fractum, conuulsum,
olutumq; fuerit in aliqua corporis parte, omnia fu-
uram tempestatē præfagiunt, quod non sine acerbis-
mo cruciatu iis potissime vsuuenire solet, qui ali-
uid latentis occultiorisque morbi ex scortorū con-
agio contraxerūt. Hi n. vbi venti rigidi spirare inci-
iunt, dolorib. promptius infestantur. Intendatur a-

Q

*Valetudinarii
ante mutatio-
nem percipiunt.*

*A navibus
quassatis simi-
le.*

*Solis & Luna
vis in res infe-
riores.*

Georg. 2.

*Oppositio pleni-
tunum coniun-
ctio novilunij
fecit.*

nerui ac rigescunt muscoli, agitatissq. vitiosis humo-
ribus qui membris infixi sunt, acerrime cruciantur.
Subest enim illis partibus intemperies quædam tem-
pestati externæ cognata ac familiaris, quæ carnificum
quandam in intimo membrorum recessu exercet.
vero inculpato sunt corporis habitu, firmaq; vale-
dine ac stabili nihil incommodi, nullosque affe-
sentiunt. Ut enim sutiles quasq; naues ac rimæ
citius tempestati succumbunt, ita morbola corpora
quique vacillanti sunt ac dubia valetudine, omni-
expositi sunt iniuriis, omnibusq; obnoxii incommodi-
dis. Siquidem oborta vel leuissima æris intemperies
dolores illos intensos inferri contingit, aut ubi Sol
Luna inferioribus aliquam mutationem inducit.
Hæc enim sidera præ cæteris vires suas non in huma-
modo corpora, sed in terrena quæq; exserunt, quæ
vis tanta est, adeoq; se in immensum porrigit, ut quæ
cunque cæli ambitu continentur, suum ordinem
natumque ac decus ex iis capestant, ac consequantur.
omnisque rerum series, atq; anni tempora horum
trio decurrant. Et quanquæ superiorum astrorum po-
tia non sit inefficax, Solis tamen beneficio maxime
quæq; perficiuntur. Is enim hunc orbem præcipue
ornat, omniaque concinne disponit ac moderatur.
Huius opera propagantur sæta, ac fruges maturescunt,
cunctaque incrementa ac progressus suscipiunt,

Atque in se sua per vestigia voluitur annu.

Magna sane & Lunæ opera in rerum natura appar-
verum Solis effectibus posteriora. Solis enim bene-
ficio illa fruitur, lucemque ab illo sortitur. sic ut ta-
ta illius pars illustretur, quantum Sol suo splendo-
irradiat: deficit autem lucisque expers redditur, ubi
terræ interuentu lux illi intercipitur. Tunc autem
potissime in terrena vires suas explicat, cum vel Sol
ex aduerso opposita impletur, atque orbiculata effe-
citur, vel ubi primum illi coniungitur, his enim di-
ru

in spatiis augescunt segetes, conchylia turgescunt,
 ena sanguine, ossaque medullis implentur. Quo fit
 concubitus iis temporibus minus officiat. Et quo-
 am omnia humore imbuit, fit vt carnes radiis il-
 us exposita tabescant atque homines somno vino-
 de sopiti, pallorem capitisque grauedinem contra-
 unt, ac morbo comitiali afficiantur, relaxat enim
 cruos, ac cerebrum plus satis humectat, mentique
 algifica stuporem infert. Oceani quoque æstus ex-
 tare, causamque reciprocandi illi præbere, non est
 quod quis ambigat. Siquidem cum perspicimus silē-
 atque obscura Luna, eaque vel medio orbe dissecta,
 el in cornua falcata, siue augescat & minuatur, nul-
 us propemodum fieri aquarum concursus, nec in
 lam altitudinem attolli Oceanum, quæcunque
 iam littora alluit; Rursum vbi cum sole congredi-
 at, atque innouari incipit, aut in orbem circum-
 acta plena conspicitur, maximos excitari æstus,
 uctusque attolli in immensum; quis alio, quam
 Luna motum fluxum refluxumque Oceani refe-
 at? Vt enim magnes fetrum allicit, sic sidus hoc ter-
 proximum, mare attrahit, concitatque. Nam cum
 una oritur, Oceanus circa illas plagas deuoluitur,
 empe Orientales partesque Occidentales deserit:
 uando vero ad Occasum vergit, in illis partibus
 rebrescunt fluctus, in iis vero, quæ ad Ortum spe-
 ant detumescunt, idque affluentius vel parcius pro
 incremento defætuque lucis, quam lunares radii
 xhibent. Oceano si cui libeat in Oceano Gallico,
 ostroque mari, quod se ad Septentrionem porri-
 it locorum tractus ad sua ora et regionum me-
 ri, & quos æstus littora perferant obseruare, luce
 larius perspiciet omnia Luna motu ad spectuque
 erfici. Vbi enim hoc sidus exoriens diuersas pla-
 as ac climata collustrat, cursumque suum per cœ-
 i meatus prosequitur, eo æstum fluxumque directo

*Æstus Oceani
 causa.*

*Luna mare
 concitat.*

*Simile à ma-
 gnetis vi.*

*Simile à Solis.
attractoria.*

*Luna dicitur
fua.*

deferri contingit, quo radios dirigit, & quas ten
partes ac littora ex aduerso sibi oppositas respec
Vt enim Sol ex humenti gramine humorem elin
multamq. aquæ vim ex mari, stagnis paludibusq.
forbet, vnde pluuiarum origo existit, vt deniq. m
tæ herbæ, q̄ hinc Heliotropia dicuntur, Solis vi ac
lore qui humorem allicit, circumaguntur, eiusq. i
ab ortu in occasum expansis parulisq. flosculis con
rantur: ita Luna vi Oceanus modo in hoc, modo
illud litus impellitur, eoq. se inclinat, atq. in illa
oram decumbit quo sidus feratur. Cuius rei aliqu
dabo specimen, ac quorundam locorum, urbiumq.
ac littorum, quæ mare alluit, exempla pferam, Pri
cipio quo omnia exacte percipi queant, hoc axion
sen pronuntiati subiciendum putauit: Lunam fer
per auersis à Sole cornibus, si crescat, ortum spectat
si decrescat occasum, quæ triduo plerumq. in coit
morata demum lucescit, ac falcata emicat. Singul
vero diebus ab incremento à Sole remotior ad sept
mum vsque augescens medio orbe diuisa spectatur
eaq. pars illustratur, quæ Soli in Occidentem delat
opponitur, illa opaca quæ Orienti obuersa est. Sem
per enim Luna crescens Solem Occidentem sequitur
supraq. nostrum horizonta conspicitur. Vbi vero de
crescit, Solem præcedit, illiq. præuia est, ac supra ho
rizonta antelucano conspicitur, ea semper parte il
luminata quæ Solem respicit: eoque efficitur, vt parti
incurua, atq. in cornua falcata semper à Sole auersa
sit, globosa vero atque in gibbum sinuata, aduersa,
Solique exposita. Quarto autem & decimo die cum
ex diametro Soli oppositi est, plena perficitur, ipsa
que oritur, vbi Sol in Occidentem declinat. Quo fit
vt vndique illustretur, Solisque splendorem quaque
versum recipiat. Decimo septimo die cum Sol ori
tur Luna in Occidentem depressa conspicitur. Alte
re & vigesimo die Sole emerso Luna medias fere
coeli

eli regiones peruagatur, eaque pars, quæ ad Solem
 rtur, lucida est obscuratis reliquis. Deinceps cum
 agulis diebus cursum suum protequitur, octauo &
 cesimo demum die & tertia eius parte seu horis o-
 o. totum Signiferi circulum absoluit: atq. vt annum
 ol. ita Luna mensem conficit immutatione per se-
 timanas illi accedente: nam vtrumq. tempus & post
 rimam apparitionē in dimidium orbem accrescit,
 quo inde plenum efficit, atq; in rotundum circi-
 atur, septem diebus absoluitur, qui geminati qua-
 tordecim constituunt. Simili modo si inde cum æ-
 quali portione diuisa est, ad secundam diuisionem
 huiusmodi rationem subduxeris, & hos dies reliquos-
 que, cū plane ob oculos Luna declinata est, septem
 uenies. Quare mensem à Luna immutari perspi- *Mensis à Luna*
 um est, quam vim illa à solis adspectu cōsequitur, *Belgis nomen*
 x se nullis facultatibus ac viribus imbuta. Vbi vero *accipit.*
 um sole congressum init, aut vndique exposita face
 lustratur, vehementes mutationes terræ marique
 nferuntur: argumento, quod ventos impetuosos
 excitet, crebrisque fluctibus littora pulset. Obserua. *Luna quando*
 um est autem nostra memoria minimo annorum *tempestates*
 nteruallo iam quartum excreuisse in immensam, *conciat.*
 ltitudinem Oceanum, totamque Belgicam disti-
 patis diuulsæque aggerum molibus miseranda cla- *Inundationes*
 te oppressam, idq; hibernis mensibus, quib. vis Lu- *ineunte hyeme*
 næ in concitandis fluctibus, ciendisq; tempestatibus *in crudeſcunt.*
 quam æstiuis acrior, sic vt semper aquarum concur-
 us ac redundantia vel in nouilunium, vel plenilu-
 nium inciderit, illæq. regiones acclimata omnium
 primo damno oppressa sunt, in qua aspectus influ-
 xusq. sideris proxime ferebatur: mox cum aliis litto-
 ribus se obuenteret, illis quoque aquarum violentia
 atque inundatio illata est. Hinc Flandri Oceani sæ-
 uientis incommoda primum sentiunt, ac periclita-
 ri incipiunt, proximo Mattiaci, qui Zelandiæ insu-

*Circius.**Noordvvest.**Oriens occiden-
ti abuertitur.**Africus.**Suydvvest.*

las occupant, mox Brabanti, ac modo hi, modo
 portus, fidaq; alioqui ac tutæ nauium stationes
 darum vi premi solent, sideris motu in certos reg-
 num tractus conuerso. Exasperant quoq; maris
 uiriã Cori ac Circii, qui ex solstitiali occasu impetu-
 sissime in terras decumbunt, marinaq; aquas lon-
 lateq; in continentem prouebunt, sic tamen vt in
 do in hanc, modo in illam terræ partem volui fluctu
 contingat, ac subeunte quaq; regione suas vices p
 locorum distantia atq; interstitio, celerius tardiuf
 æstum concursumq; maris perpeti. Quæ vt cuiq; e
 acte innotescant rem paulo altius repetam. Quo d
 Luna noua conspicitur, quæ semper Occidenti in-
 cumbit, q̃ eo Sol inclinet, cuius fulgore splendesc
 re incipit, & quo plena efficitur; eodem æstus exci-
 tari diffundiq; observamus portusque primū vicin
 ad certam altitudinē impleri, ac deinceps versus O-
 rientē ad obuia quaq; loca deferri, sic vt subsequen-
 tibus dieb. hora vna tardius segniusq; Oceanus me-
 ueri incipiat, quod sidus indies ab illo fiat remotius
 ac versus meridiem ortumq; elatum à Sole longius
 recedat. Verbi gratia, Portum Ictium siue Calerum
 rum Slusas, quæ vrbecula est in Flandriæ confinibu
 ita, Brugis contermina, noua plenaque Luna sum-
 mo æstu implet hora plus minus vndecima, ea parte
 illustrata, quæ in Austrum reflexa est: Arnemudæ a
 Metelliburgi tractus hora secunda seu noctis seu
 dici, Zirizeæ hora tertia, Luna in occasum bruma-
 lem seu hibernum conuersa, à quo Africus fiat &
 Sol Capricornum subit, Bergis sesquihora aut dua-
 bus serius, Antuerpiæ ac Dordraci Luna inclinata
 in Æquinoctialem occidentem, à quo Fauonii seu
 Zephyri spirant hora propemodum sexta, Mechli-
 niz octaua, sic tamen vt modo tardius, modo prope-
 rantius mare influat, aëre vel tranquillo, vel ventis
 incitato. Et cum sex horarum spatio versus occasum
 fertur

ur, totidem horis refluit ac subsidit, vsq; dū fidus
 trum conspectum egressum iis oriatur, qui aduer-
 nos urgent vestigia: tunc siquidē dēno exēstuat.
 m vero Luna mediæ noctis lineam attigerit, inde
 ad nostrum hemisphærium deuenierit, rursus in-
 ductus residunt. Itaq; obseruandi locorum situs,
 ad quam cœli plagam spectent, metiendiq; regio-
 m tractus, atque iis assurgentis labentisq; sideris
 sus accommodandus: hac enim ratione procliue
 modū exit, cuiq; regioni fluxum refluxumq; assi-
 are. Ceterū ne quis cornua spectanda sibi persua- *Ad spectus Lunæ*
 at, cum ab illa parte nullos affectus obtineat, sed *ne portus afflu-*
 obam de uexamq; quam Sol illustrat, ea siquidem *implet.*
 rs quæ soli terræq. obuersa est aquam allicit, illos
 e portus ac stationes maris affluxu implere fata-
 , quos è directo splendore suo irradiat. Eo siquidē
 ceanus confluit. quæ Lunares radii impellunt. In-
 um hæc meminerint, qui nauigio iter aliquo insti-
 unt, cum Luna oritur, ac se primū in nostro hemi-
 nario conspiciendam exhibet, si pars quæ à Sole il-
 stratur, in ortum radios reflectat, in his terrarum
 rtib. quæ in Ortū vergunt fluctus in summū excre-
 sse: rursus si Austro vel occidenti se obuertat, illæ
 rtes æstum perferunt, exhaustis exsiccatisque Ori-
 ntis. Itaque si quis ab ortu vel æquinoctiali vel bru-
 ali à quo Euronotus & Subsolanus spirant, in oc-
 dentales regiones properat, alto mari, summoque
 tu in tractus inferiores deuehi tempestiuum erit,
 orbi causa, A Mechlinia. Antuerpia, Dordracō,
 ergis, Breda, Boscoducis, Delphis, Gouda & si quæ
 oca vltius sita sint, pleno iam iamque refluxum
 unitante mari, nauem conscendere expedit. E con-
 ra si quis ab Occidente versus Austrinos sinus tra-
 usque Orientales cursum instituit, portu vacuo,
 stuque aduentante, ac remeantibus fluctibus in-
 itum deferri debet, sic vt pro locorum ratione

Q +

obseruet Lunæ decursum. & in quas cœli plagas
reflektat, quasq; oras ac portuū stationes respectet.

De Lactuca natura ac viribus, & quibus illa profit vel a-
ciat. CAP. XLII.

Quibus ration-
ditur lactuca
frigiditas.

Lactuca in acetariis frequentius assumpta, nisi eni-
cam ac nasturtium, tum quæ Parmicæ pro fus-
finis, Dragon vulgo dicitur, admisceas, oculis officio
ac caliginem infert; ineratit enim densatque spiritus
visorios, atque humorem crystallinum turbidum con-
ficit, nisi vino eius vis retundatur. Veteres hanc ne
initio cœnæ, nec primis mensis inferebant, sed po-
stremo, quod Martialis indicat:

*Claudere quæ cœnas Lactuca solebat auro-
rum,*

Dic mihi cur nostras incoat illa dapes?

Quod ipsos nō citra rationē factitasse cenſeo: cum
frigida humentisq; sit natura, à cœna assumpta effica-
cius somnum conciliat, vini feruorem reprimat, atque
ebrietati obſiſtit, inducta cerebro humiditate. Noſtri

Lactuca ante
& post cœnam
ſumenda.

vero ætas ſalubrius exiſtimat ab eius eſu cœnam au-
ſpicari. Siquidem cū ex prolixiori prandio exigua fe-
re eſſe ſoleat ad cibū auiditas, moſ inoleuit, vt in ipſo
ſtatim accūbitu ſaſtidienti ſtomacho lactucis oleo a-
cetoq; conditis appetentia excitetur: quin & illum ve-
ſum lactuca præbet, vt ante omnē cibum in venas de-
lata ſanguinis feruorem reprimat, atque hepatis cor-
disq; calidam intemperiem mitiget, adeo vt immo-
dicus eius uſus Venere coerceat, ac concumbendi de-
ſiderium exſtinguat, vt cucumeres, pepones, portula-
ca, camphora. Quamobrem aſſuſcentius iis præſcribē-
da, qui cœlibatui additi ſunt, ac pudicitiam illa ſam-
tueri cupiunt, quo prurire vtiq; deſinant: iis vero q-
matrimonii capiſtis ſunt alligati, non proſus reſpu-
endus eſt eius uſus: cum cerebrum illorum aliquādo
ex immoderata Venere contingat ſicc eſcere. Verum
calor incis huius retundi debet eius frigidity, ne ſe-
men genitale plus latis diluatur, atq; ad progignēdos
liberos fiat inefficax, parumq; idoneum. *De*

Lactuce qui-
bus uſus.

De Hippolapatho herba, vulgo Patientia.

CAP. XLIII.

¶ Vm multa sint Rumicis seu Lapathi genera, duo *Oxalis,*
 potissime in esum expeti solent, Oxalis vulgo A- *Zurckel.*
 dula, vel Acetosa dicta, quæ in acetariis appetentiã
 uit, ac nauseam discutit, tum à magnitudine Hip- *Hippolapathi*
 lapathon. Est autem olus culmosum, foliis amplis *descriptio.*
 prælongis, caule, vbi maturuit rubicundo, radice
 uescēti. Eius esse facultatis hanc herbam ex superior
 carnes, atque edulia quæque quamlibet annosa ac
 eructuosa hac elixata tenerescant, atque esui reddã-
 rapta. Cum enim lubrica sit humentisque naturæ,
 trissimã etiam vel bubulam, vel gallinaceam mol-
 lac macerat. Quocirca apud veteres frequens eius
 us erat, q̃ cibos concoctu faciles præstet aluumque
 solliat. Eiusdem cum hac facultatis est Atriplex, &
 uæ à spinoso semine Spinacia dicitur, Lampsanæ
 ioscوريدis affinis, quam designasse puto Martialem,
 am inquit:

Vire lactuca, & mollibus utere maluis.

enique Horatium:

*lecta de pinguisimis,**Oliuæ raxu arborum,**Aut herba lapathi præta amanti, & graui**Malua salubres corpori.**Epod lib.**Ode 3.**De Salina hominis effectus.* CAP. XLIV.

¶ Salina ieiuni præsertim hominis nulla cibi potusq; *Salina vis &*
 qualitate diluta qua vi polleat, quibusque viribus *effectus.*
 ambuta sit, varia experimenta commonstrant. Nam
 ichenas, mentagram, impetiginem, variolos, serpigi-
 nem, omnisque generis pustulas abstergit. Et si cui
 parti corporis virulentæ bestiolæ infederint, crabro-
 nes, scarabæi, bufones, araneæ, tum alia pleræq; quæ
 suo contactu tumores dolorificos atque inflamma-
 tiones inferunt, illius confricatione omnes affectus
 subsidunt ac discutuntur. Insuper & scorpiones interi-

Q 5

*Sudor & salina
ex humoribus
vitiis fertiun-
tur.*

Saliva quid.

*Quibus os fœcū
vel vdatum.*

*Simile ab her-
bis distillatis.*

*Leproforum
salina noxia.*

mit, aliasq; venenatas bestias conficit, aut saltem
signiter ledit. Infirmum est n. illi latens quoddā vi-
ac venenosa qualitas, quā partim à dentium sordibus
atq; vligine, partim ex humorib. vitiosis consequitur.
Ad os siquidem ac fauces sumi ex his emanāt, ac spū-
rum aliena qualitate imbuunt, quo fit vt nonnunq;
saporem amarū, vel acidum, vel subdulcem salivæ
esse percipiamus, quemadmodū & sudori: Atq; hic
est quod ieiunis os impenitē olidum existat, atq; h-
litus graueolentia obuios quosq; faciant inficiantq;
Restagnant enim evaporantq; ē corpore, tanqua-
ex palude quadā limosa vapores terræ atq; insuane-
qui cum veneni naturam obtineant, salivæ fontes vi-
tiant. Est autē liquor hic qui ori innatat, linguamque
humectat, aut cibum irrigat. nihil aliud quā pituito-
sum quoddam excrementum, q̄ in ventriculo ex
limentorum succo conceptum, ad cerebrū defertur
atq; hinc ad linguam faciesq; corruatur: Quo fit, v-
quibus stomachus pituita redundat, os quoq; salivæ
sum fit, atq; humore immodico perfundatur: quib;
vero præcordia æstuant, ac febrili calore torrescunt
lingua omni prorsus humore destituta est, atque v-
terra nimis solis ardoribus adusta, finditur. Cū itaq;
salivæ qualitas effectusq; ex humoribus emergat (et
illis siquidem illam naturæ facultas elicit, vt ignis ex
herbis stillatitium liquorem) facile iniri ratio potest
quare tam prodigiosa efficiat, rebusque nonnullis
perniciem adferat. Quod si sani hominis saliva ad
multa percipitur efficax, adeo vt non modo animal-
cula quadam, sed argentum viuum exstinguat atq;
mobilitatem illi eripiat quid de iis statui debet, qui
elephantiasī seu lepra ac morbo Neapolitano, aliisq;
contagiosis morbis sunt contaminati: Equidem no-
ui complures qui pustulas atque exanthemata con-
traxerunt, ad motis ori cyathis, quibus insectorum
saliva adhæserat propter lentorem & venenatum li-
mum

um qui dentibus adherescit, sic vt ea ratione omnis
malū morsus perniciosus sit, licet nerui aut mu-
li illæsi sint, ob saluæ contagionem.

*usu lactis, de colostro ac cremore, illud Belgæ bict, hunc
room indigent: Tum quæ hæc coagulari in stomacho præ-
hibent.*

CAP. XLV.

Sus lactis non omnibus æque salubris: siquidem *Lac quibus*
qui frigidiore sunt ventriculo, iis acescit, ac præ- *uile.*

rdia flatibus distendit, qui vero calidiore corporis
imperamento existunt, iis adurit, atque in nido-
los halitus effumat, capitiq; grauedinem adfert.

cum lac eius sit naturæ vt calore densescat ac spif. *Lac calore in-
ur, frigore liquecat: sit vt in æstuandi stomacho spiffatur lique-
omtius coaguletur, quod ipsum nulla re inhibetur sit frigore.*

acacius, quam melle vel saccharo, salisq; momen-

Ceterum cum plerosque nouerim ex coagulato

te, eoque in grumos cōcreto, strangulatos, spirandi

eatu, oborto vomitu, intercluso incōsulte mihi fa-

re videntur lasciuæ aliquot adolescentulæ, procig;

stulci, qui in pomeridianis symposiis colostris ac

cremore aliisq; lactariis se infarciunt, nec ea vino af-

tim perfundere verentur maximo valetudinis de-

imento. Vinum siquidem coalescere facit lac atq; *Vinum & lac*

casei consistentiā conglobari, quæ cum offendatur *commixta us-*

omachus, ac repugnantia elaborare ac concoquere *tiosa.*

queat, omnia ad putredinem deurgunt, magna-

mq; ægritudinum seminaria ministrant. Sic pisces *Lac pisces cor-*

lac, omniaq; acida lacti admixta, vinoque perfusa, *rumpit.*

abiem, ac lepram conciliant. Omnia enim impro-

miscue sic ingesta, computrescunt, ac corruptioni ef-

ciuntur obnoxia. Colostris quæ foetante enixaque *Colostrum*

oue in delitiis habent ganeones, nihil homini no- *Bict.*

entius, adeo vt infantibus etiam triduo à partu lac

maternum degustasse perniciosam sit, ac tantum non

thale. Coit enim ac crassescit in corpore, venasque

sanguinis riuos obstruit, quo minus commode

atque inoffense possent alimenta permeare. Lac cum sanguinem concretum dissoluit cuminum, omentum, mel & acetum scylliticum, angelica, ostrucium.

Podagrici cur salaces, atque in Venerem proni, & quotquot in dorsum decumbunt, duroq; cubili innituntur.

CAP. XLVI.

Plus nimirum salaces podagrici.

A re fabrii simile.

Partes genitales vel secundæ, vel aduersæ valetudinis sunt indices.

Qui articulari morbo obnoxii sunt, magna ex parte salaces esse solent, atque impensius prurire partim quod ex diutina assuetudine illi rei assueverint, cuius immoderato usu is morbus contractus est, partim quod identidem iis nervi rigescant, atque intenduntur, crebroq; in dorsum decubitu humores in partes genitales confluant. Pari ratione qui frequentius equitant, tū qui navium tabulatis incumbunt atq; in dorsum proiecti durius cabant, in rem Venerem proni sunt ac peliues, incalescunt enim nervi qui ad partes generando homini destinatas porriguntur, sic ut ex agitatione, influxuq; humorum lumbos incitari contingat, ac tentiginem suboriri. Eadem ratione evenit, ut si quis offendat colliderque pedem pollicē, confestim ex huiusmodi affectu inguen intumescat, ac scrotū, hoc est, rugosum illud testis inuolutū condoleat consensus ratione, atq; ob nervorum venarumq; implexam seriem. Ut enim si quis forcipem aut ferramentum aliud calenti ignitoq; foco immittat, nō solum pars igni inserta ignescit: sed etiam ab igne remotior ita plerumq; incalescit, ut contrectari nequeat: ita membris è directo constitutis dolor inferitur, affectusq; morbidus vicinis partibus communicatur. Sic à ventriculo, intestinis, utero, splene, hepate caput afficitur, atq; è diverso cerebro læso, aut intemperie aliqua affecto in subiectas subditasq; partes malum derivatur. Atq; hinc est quod obstetrices, licet huius causam ignorent, explorare soleant in puerorum morbis genitale, illiq; affixos testes, ex quorum

in obseruatione etiam adulti concipere possunt in-
 pitata vel salutis, vel interitus, denique aduersa se-
 ndaque valetudinis indicia. Si enim testiu loculi
 reidi sint ac languescant, eorumque appendix de-
 mitur, facultates naturales concidisse, omnesque
 ales spiritus q vitam fulciunt, collapsos esse argu-
 nto est: Sin corrugata erectaque sint abdita illa
 tes, ac mentularigescat, omnia fore salua denun-
 t. Ceteru quo euentus exacte praesagio respodeat,
 seruandum in qua corporis parte morbus consistat.
 enim in morbis cerebri, & qui supra diaphragma
 tumq. transuersum constituti sunt, propendent,
 flaccescant genitalia, salutare est, vt. e contra con-
 ta esse ominusum, inter moritur enim facultas vi-
 is, ac nerui ad suam originem conuelluntur. Obser-
 ui autem in multis, constante etiam mente vigen-
 ue ratione, ita contractos testes, ac penem virilem-
 e pessulum resiliisse, vt lotium reddituri illius ad-
 niculo essent destituti. In omnibus autem affecti-
 is qui infernas partes occupant, auspiciatum est, tes-
 esse corrugatos, pudendumq. subrigidum, reua-
 cere enim haec indicant illas partes quae naturali-
 is facultatibus subseruiunt, atq; ad obeundas fun-
 ones ac munia denuo accingi, nullo siquidem cor-
 ris partes citius reuiuiscunt, discussioque morbo
 getas se praebent, atque erectas, quam quae natura
 tens in occulto constituit.

*Testes flaccidi
 vel erecti quae
 valetudinis ar-
 gumenta pra-
 beant.*

*Cerebri & he-
 patis affecti
 praesagium ex
 testibus.*

*Genitalia ex
 morbo primum
 reuiuiscunt.*

exanthemata ac pueriles varioli, quae vulgo Maselen di-
 cuntur, vino rubro exiguè expurgariq. possint, denique lacte
 bubulo, quae à mulierculis exhiberi solent, cum huiusmodi
 pustula efflorescant. CAP. XLVII.

In morbis qui in sanguinis ebullitione atq; inflam-
 matione consistunt, diaforetica seu discussoria ex-
 penda, quaeq. humores attenuent, quo comodius
 corporis meatus ac spiracula queant expurgari,
 n est q quisquam ambigat. Itaq; mirari subit qua ra-

*Caltha,
Goudbloec-
men.*

*Vinum rubrū
an sudorem &
urinam molia-
tur.*

*Lac corruptela
abnoxium.*

tione matronæ nostræ, cum hæ pustulæ eruptione
moliuntur, vinum rubicundum exhibeāt, quod p
rumque astringentis est naturæ atque humorē co
ac densat. Quocirca ego decoctum confici iubeo
Calthæ floribus crocatis, quæ vulgo Calendula dicitur
tur, melissophyllo, anetho, hyssopo, satureia, ficub
aniso, & fœniculo, quod cutem relaxat, humorum
collectionem dissipat. Iniri tamen rationem posse v
deo, qua inoffense citraque incommodum præscri
possit, modo tempestive id fiat, cum scilicet omni
humorum impetus ad cutem delatus est: tunc enim
eadem ratione propellit, qua illa quæ comprimend
alium laxant, ut myrobolani, & radix pontica, vulg
Rhabarbarum dicta, quibus manifeste astringens v
aliqua inesse percipitur. Itaque astringendi ratio
rubellum fuliginem propellit, atque humores fumi
dos, qui mediis spatiis inhaerescunt, ad extimam cu
tem deuehit. Sic experior in nonnullis vinum nigr
Hispanicum, quod à tingendo *Tinctoer* nostri vocant
alium ducere, quod tamen dysentericis exhiberi so
let, quo alium sistat. Id efficit partim quod ob crassi
tiem venas subire nequeat, partim astringendi præ
mendiq; facultate, qua ea q̄ intestinis inhaerent pro
luit. Pari ratione rubrum vinum quod calorificū sit
discutiendi vi pollet, ac sudorem elicit. Lac autē nul
la ratione exhibendum censeo, cum febricitantibus
sit noxium, prompteq. corrumpatur, ac cōtagio cō
cipiat. Experimento enim comprobatur habeo, mo
riente aliquo lac liuescere ac corrumpi, omnesq. ha
litus pestiferos in illud deferri.

*Tonitru ac fulmine vitari vinum, eumq. liquorem, quæ Belgis
Cervisia dicitur: & quibus id prohibeatur, eorumq. vires re-
stantur.*

CAP. XLVIII.

Tonitru & Fulmen noxam inferre rei penuriam
cellisque vinatis, nemo non patrum familiæ lu-
culento

lento suo damno experitur. Siquidem fulmine va-
 scit vinum, coloremque resum asciscit, ac genui-
 is illi sapor aboleretur calore igneo ac vi penetrabili
 entique. Cereuisia horrendo illo sonitu, motuque
 lento ac concussione acore vitatur, potuique ef-
 nitur inidonea. Et quanquā xliius calor præcipua
 aia sit, vt liquores acescant, fulmen tamen ac
 nitru subitam mutationem huiusmodi rebus infe-
 nt etiam hybernis mensibus, cum æstus pederen-
 mid efficiat. Quod si penora subterranea sint ac
 ncamerata, forniculique ac tellitudine constru-
 a, minus detrimenti poculenta accipiunt, quam
 tabularis contrata sint. Celerius enim in hæc pe-
 etrat aeris auræque intemperies, ac violentius in-
 solia cadosque vinarios decumbit. Quocirca ego
 nos præmunire soleo, antequam tempestas ingruat,
 perposita valis ferri lamina cum sale, aut filicibus.
 fulmen enim cum durissimis conflictatur, in eaque
 ptissime vim suam exserit. Nam rara & tenera in-
 cida relinquit, quod pereat transitus pateat, nec illis
 hzreseat: eoque fieri videmus, vt quercus atque
 ex durissimæ celiissimæque arbores fulminis inu-
 ex maxime sint expositæ, cum Laurus quæ illi cedit,
 ec renititur, intacta conspiciatur. Sic experimento
 otius, quam ratione comprobatum est Phocæ seu Phoca.
 tituli marini tegmen, ob id opinor quod contextu Zeehont.
 ato sit, minusque solido, fulmine inuiæum esse, si-
 iliter & Aquilam eiusque exuias. Ceterum hoc
 mnium scire interest, ac meminisse expedit, vt vale-
 udini consulant, alimenta fulmine vitata, noxia
 esse, ac pernitiola adeo, vt ne canes quidem con-acta
 legustent, inest enim illi vis pestifera, ex qua spiritus
 euenatus in contacta diffunditur, eoq. fit vt à ful-
 mine adustis tererrimus odor emanet, quod in ari-
 tis conficatis percipimus, quæ tactu fulminis ro-
 igine vitata sulphureum odorem narib. offundunt.

*Tonitru & ful-
 men liquores
 vitiant.*

*Ferrum qua
 ratione fulmen
 à liquoribus
 arceat.*

*Robigo Brandt
 vulgo.*

*Vi vitiatu li-
quores instan-
rentur.*

*Brassica vini
corrumpit, beta
instaurat.*

*Quibus vina
condiri soleant.*

Atqui cum indicauimus quid efficiant tempesta-
ha naturales, & quid damni rebus inferant: restat
quibus ea restaurari possint, ac pristino vigori re-
tui commonstremus, quod ipsum non facile effec-
tis, nisi liquorem in aliud dolum transfundas, qui
tamen prius defricari debet, deinde decocto folio
satureiæ, thymbræ, lauri iuglandis; myrti cum horti-
sis, tum syluesticis, quæ Gægel/Brabantis dicitur, socer-
culi, baccarum Iuniperi, Orminij quæ triniualis vo-
Gallitricum dicitur, vulgo *Scerley* macerati, exsic-
toq; dolo recondi, postmodum ubi in usum deper-
mi contingeret, calorem, odoremq; ac saporem ex-
bebit grauissimum. Geruissam quoque ubi a genuino
sapore degenerauit, aut ubi languescit, medicatis
doratisque rebus restituiumus, ac saporis gratiam con-
ciliamus, nempe Iridis radice, Zinzibere, nuce myr-
stica, seu muscata, garyophyllis, lauri baccis, eiusque
aridis foliis, Calamo odorato, origano, beta. Cum
nim Brassica vulgo *Caulis*, vini naturam corrumpat
tum Beta restaurat, quod nitrosa facultate prædi-
sit, qua efficit ne vinum in mellis lentorem dense-
scat ac cogatur, quod ipsum & Eruca semen præstat
sed non sine graui valetudinis dispendio: nervos si-
quidem vi caustica atque adurentia afficit, morbosque
articulares inducit, vi resinata quadam vina, atque
exoticis quibusdam rebus condita. Nostri enim cau-
pones sulphure cados suffunt atq; æquam masinam
melle coctam infundunt, non desunt qui lac bubuli
illi immisceant: alii calcem, arenam, tritosq; lapides
candidos ex Bentimargo in has oras aductos doliis
infernunt, adiectis aliquot salis manipulis, aut sex
septemve ouis, quibus omnia vitia vini emendari so-
lent, ac sapor & color in pristinum vigorem restitui,
quorum nonnulla tamen minus noxia sunt, semper
tamen factitia natiuis ac genuinis deteriora minus-
que salubria existunt.

Tom-

tempestas ex marina aqua contactu prasagia, tum quid portendant hyberna tonitrua. CAP. XLIX.

Obseruaui saepius scapha in vltiora littora deuectus, manu salo immersa, aquas marinas prorsus gelidas ac tepore imbutas, quod ipsum tempestates te triduum imminere portedit, ventosq. impetuosos, ac fluctus validos. Cum enim in alto remotoque mari, vnde ad nos aestus deuehitur, tempestas incutit, aqua marina concussa atq. agitata feruescit, vnde manus complosa, calore perfunditur, mox ad nos turbines ac tempestates deuoluuntur, fluctusque in immensam altitudinem intumescunt. Sic in eunte vere tempestates austrinae herbas & gramina eliciunt consensu & agitatione aeris concalefacta. Similiter si quando hybernis mensibus tonitru ingruit, ac coelum *Hyberna tonitrua* fulmine coruscat, crebrisq. ignibus aethera micat: subitanea tempestas quaturam tempestatem ventosq. Typhonicos extes *prae*sagiat. Igitur, ac saeuissimos in Oceano aestus indicat. Cum enim praeter temporis rationem contraque naturam dinem excitatur aeris illa intemperies, necesse est aliam subesse causam, quae illos turbines commoueat: nunquam enim tale quiddam obseruaui, quin aestivae horridae tempestates sint extortae magnaeque uarum eluuias. Fulmen enim & tonitru aestati familiaria sunt, quemadmodum & ardentes febres, quae hyberno tempore inuadant ac concitentur, exveementi id fieri causa oportet, quam prohibere ac primere temporis contrarietas non potuit. Quod est illud Hippocratis: Minus periculose aegrotant *Lib. 2.* quorum vel naturae, vel aetati, vel consuetudini, vel temporis familiaris morbus est, quam quibus horum ulli affinis cognatasque exsistit.

ueros rebus pulcris affici, ac rugosus deformesque anus exhorrescere, quocirca cum annosis feminis in eodem lecto non collocandos, multo minus si pedibus exadant, si illos sine consuetudine.

CAP. L.

*Nemo non af-
ficiatur rerum
amantissimè.*

*Pueri deformes
anus fugiunt.*

*Articularis
halitus pueris
natus.*

*Qui morbis
contagiosis pri-
mum succum
hant.*

Nemo non mortalium rebus pulcris blandisq[ue] du-
ducitur, sed præ cæteris tenella ætas atque impu-
beres, qui cum viuidi sint ac gesticulosi, ignem, fac-
ulas, funalia, scintillas, ac flaminantia quæque aui-
spectant, omniaque verborum lenocinia, & quæ an-
imum demulcent, spiritusque erectiores faciunt, co-
ptant. Quo fit vt pueri nulla re melius conticescant
quamlibet implacabiles, quam cantilenis, aut cum
lucenia quæq[ue] oculis admoneas, quod efficit igne-
vigor, atque aërea lucidaque substantia, quo fit, vt t-
nebras exhorrescant, aspectuque tetra ac torua aue-
sentur. Sic vbi matrona aliqua verrucosa, vel rugo-
anus infantes vlnis gestant, gremioque fouent, ad pri-
mum statim intuitum plorabundi resiliunt, at si quæ
forte elegantiori forma, beneque culta adfuerit, e-
se inclinant, illamque ex porrectis brachiis ambiunt.
Quamobrem incōtulte faciunt, qui retricas aut me-
rolas nutrices conducunt, aut aniculis alendos com-
mittunt infantes, quæ mansum in os tenerum infi-
rant. Cum enim halitu graui fere sint ac vitoso hi-
cumque oleant, fit vt quidquid ex huiusmodi corpe-
ribus emanat, ad se eliciant, eoque afficiatur vt cole-
re giluo existant, ac mustelino, multraque vitia ex i-
larum accubitu contrahant, præsertim si non decliui-
ri spondæ parte reclinantur, illisque ex aduerso sin-
constituti.

*Qui fiat, vt tenella ætas, pregnantæ, sacrifici, quiq[ue] solitariam
vitam agunt, ac sedentarii sunt, primo omnium morbus pe-
palatibus ac peste corripiantur.*

C A P. LI.

Illos comperio morbis cōtagiosis, quales autumnu-
fastiisque mensibus grassari solent, citius corrip-
ac succumbere, qui tenuioris sunt ætatis atque inu-
lida; humidaq[ue] corporis habitu existunt. Quos ve-
neris sunt impuberes ac sexus mulieris, qui somnoq[ue] dediti excremētorum copiam coacervant.

si siquidem promptius periculis sunt expositi, mor-
 orumq. contagia celerius concipiunt. Vt enim per
 olitum tersumq. speculum, aut nitida quæq. citissi-
 ne denso halitu ac fuligine offuscantur: vt denique
 ignis leuissimas stipulas, atque arida nutrimenta con-
 estim corripit, cum solida serius inardescant: Sic te-
 nera corpuscula ingruente primum populari mor-
 bo, vt minus armati munitiq. milites in bello, confi-
 untur; p̄xime mulieres gestantes vterum nō facile
 bsistere atque obluatari possunt, quandoquidē ægre
 internum onus ferre sustinent, ac iam iam defecturæ
 videantur: quo fit vt inuadente vel leuissimo aliquo
 morbo, nedum pestis scuitia labascant. Sacrifici vero
 moniales quoniam orio somnoq. dediti sunt, nec
 illa exercitia, laboresq. subeant, ægre aduersus hos
 morbos subsistunt. Baiuli autem & vectores, ceteriq.
 plebei, ac vulgus promiscuū, quod in omni vitæ vi-
 tusque ratione delinquant ac sordide viuant, ab
 inuicem quocq. morbis nō sunt immunes, tametsi
 eorum nonnihil obindurata laboribus corpora seri-
 is malis tenentur. Ceterum cum pueri in acutis
 morbis insitū nō perferant, tum in mitioribus, aut
 bi lenta ægritudine contabescunt, non minus diu
 quam adulti cum morbis luctantur: infantes siquidē
 ea habent potestate, quæ prouectiores actu. Infi-
 a est enim huic ætati vis quædam, vitæque ac vigor
 quæ in multos annos sunt propaganda. Hinc Augu-
 linus: Pueri, inquit, habent perfectionis modū, ita
 cum illa & concipiuntur ac nascantur, verum in
 ratione ac potestate, non in mole. Omnia n. mem-
 bra insunt semini, quæ sensim emergunt, ac decus
 ustamq. longitudinem consequuntur. Ita ætatis de-
 cursu exerit se atque elucet vis rationis, ceteraq. na-
 turæ munia perfici incipiunt. Hinc nostrates dictita-
 re solent, vbi impuberes laudant ac spe lactant: Sub-
 est huic puero virile robur, *Daer steckt een man in.*

*Simile à speculo
sumum.*

*Simile à mili-
tibus non mu-
nitis armis.*

*De finit. Disi-
cap. 14.*

*Varia natura documenta, rerumq; diuersarum non inconcin-
congeries, quæ cū grata breuitate tractare institui, uno ve-
fasce complecti visum est.* CAP. LII.

Liquor stillatitius quem ex herbis virentibus elici-
mus, nunquam putrescit, quod excocta sit omnis
terrena concretio, illiq; insit aërea quardā substantia
quo fit vt nullam decoctionem perferat. Si enim ig-
admota feruescat, omni sua vi & facultate destitu-
tur: siquidem cum pura sit & defœcata, non habet
adimi illi possit, eoq; fit, vt citius putrescat, ac muc-
re obducatur, quā putealis decocta. Sic cereuisia co-
cta ex puteali, stagnanteque aqua, lieet turbida sit
inquinata, sapidior est, minusq; accessit, quam ex co-
lecti & clara confecta. Turbulenta siquidem si quæ
habet vitii, excoquitur ac meliorescit. Memorabi-
est, quod Hermolaus Barbarus ait, aquam septies pu-
trefactam, purgaramq; nō putrescere amplius. Quæ
niam, vt opinor, exinanita est, atque exempta terrestri
omnis substantia, prorsusque defœcata ab omnibus
sordibus quæ illi putredinis causa existit. Sic obse-
uauit Zythi hoc genus, quod plebes *Iopenbier* vocant
certo anni tempore acescere, ac postliminio pristini
vigori restitui, quod ipsum in vino exfortico euenit
Bastardo & Nigro Hispanico, quod mantilia manu
que inficit, ac lintea quæque saturato rubore imbui
vt cerasa Aethiana, quæ vulgo *Morellen* appellantur.

Duo sunt liquores humanis corporibus non minus
grati, quam salubres intus Vini, foris Olei: quorum
usus si moderatus sit, inculcata valetudine hominibus
efficit, tum cruda viridique senecta. Vt autem ocreas
duriores ac coria quæ rigescunt, sitiq; sunt obducta
oleo macerata mollescunt, ita corpora hominum, a-
potissime senū vino perfusa, mitiora fiunt. minusque
rigida ac retrita: Olea vero atq; vnctiones quanquam
apud plerasque gentes prope modum in dissimilitudinem
venere, omni quædam sunt, cum senectutem in-

*In Coroll.
Dioscor.*

*Vinum.
Oleum.*

*Simile ab in-
uncto corio.*

num corporib. salubriter adhibentur; his enim ea
 nsa præstamus, ne externo ventorum impulsu fe-
 ntur ac succumbant, vel laxa efficiamus ne interna
 morum fuligine strangulentur. Quin & cutis oleo *Oleum venena-*
 buta venena respuit, adeo si quis cutem admotis *retundit.*
 uteriis erodente medicamento exulcerare pergat,
 amq; oleo perungat, frustrabitur, operamq; luse-
 ; non n. adhærescunt quæ applicantur, nec pene-
 ant. Intus quoq. assumptum virus acrimoniam re-
 ndit atq; hebetat, venasq; subire prohibet, ac con-
 ssim vomitu id exturbat. Oleum vino vel alterius *Oleum cuius-*
 neris liquori superinfusum præseruat, ne vel va- *liquori super-*
 scat, vel corrumpatur. Siquidem aërē arcet, omnesq; *infusum putre-*
 alitus excludit, quæ putredinem inferre possint. *dinem arcet.*
 Succinum festucas atq. arida quæq. allicit: at oleo *Ambra.*
 olita intacta relinquit, qua ratione Ocimum quoq.
 ulgo basilicon repellit. Sic magnes allio perunctus
 rum respuit, quod pingue quiddā allio insit, quo
 s eius retunditur, ac minus adhærescit.

Cucumeres & cucurbitæ cum humore turgescāt, *Cucumeres a-*
 q. alantur, oleum ita auersantur ac diffugiunt, vt *quam appetunt-*
 li admotæ resiliant ac sese cōtrahant. Omnes enim *oleū respiciunt.*
 irpes oleo affuso putrescunt.

Vitis si sterile scat, ac præter pampinos, stolonesq; *Vitis vt faci. n-*
 sarmenta nihil proferat, lotio acri ac vetusto per- *da efficiatur.*
 isa, fœcunda efficitur: cum enim redundantiori hu-
 more stranguletur, excitato calore absumtaque ex-
 rementitia humiditate in speciosos vberesque fru-
 tus protuberat, quod ipsum etiam fit fœce vini ra-
 dici affusa. Male autem nostrates vitis fœcunditati
 consulunt, qui scrobe facta fuliginem ex fumario *Fuligo faxis*
 terasam circa radicē obruunt: tametsi enim aliquid *noxia.*
 inguedinis illi inesse videatur, feruida tamen vren-
 iq. virtute perniciem vineæ effert, eamque arescere
 acit, vi corroderenti.

Orminum, Centrum galli officinis dicitur, cuius

R 3

*Gallitricum,
Scherley.*

semen festucas, ac pulvisculos, aliaque oculis infestis
quæ foris incidunt, eximit vi attractoria. Siquidem
illud oculo admotum per ambitum illius quaquaversum
voluitur, assumtoque humore, ac discusso caligine,
turgidum egreditur, ac velut tenui membrana obductum.
Ipsa vero herba contraria aculeis, spinasque extrahit,
ac morantes difficilesque parrus accelerat: Vino iniecta mentem exhilarat, animique
nebulas discutit, ac Venerem stimulat: liberalius tamen
men assumpta odoris grauitate caput tentat: Scabra
rugosaque manus molliculas præstant ac leniunt. A
thea malumque decoctum: illis autem efficacius foris
graci, linique semen, quod miti est oleagine imbutum.
Conficiuntur autem apud nos contuso lini semine
mine expresso, oleo fraces formaque quadrangula
liba quadam saginando pecori accommoda, quorum
si fragmentum aqua cælesti maceres, manusque illas
abluas, pruriginosæ cutis vitia emendari percipies
membraque nitida ac perpolita effici. Frontem quoque
que atque vbera flaccida, rugisque deformata exponant
lini fax aut amurca, addito gummi Arabici ac tragacanthæ,
mastichesque momento, ac Caphuræ per
pusillo, quod oculis quoque rubicundis, ac palpebris
lippitudine arida vitiatis, atque hiantibus decorem
alpestrisq. venustatem conciliat.

*Ve narius la-
mora perpolian-
tur.*

*Ve frontis v-
bera rugis de-
formata nita-
stant.*

*Etsi quidam
febricitantes
non sitiunt.*

Vilum est nonnullis prodigii quiddam simile re-
gros membris esse calidissimis totoque corpore vi-
ri, nec tamen vlla siti premi, cum id eueniat eo, quod
calor se diffundat, nec cordi ullique parti principi in-
hærescat. Quo fit, ut erumpente sudore, cordeque
perspirato, ac discusso calore fumido qui interna vi-
scera occupabat, siticulosi esse desinant: contra qui-
bus calor in extimam cutem non erumpit, sed intus
delitescit, intoleranda siti cruciantur, etiam si foris
nulla se caloris indicia proferant, quæ febres omni-
um perniciosissimæ.

Albu-

Albumen oui conquassatum, calcique viuz ad- *Ferruminare.*
mixtum vitri fragmenta ferruminat, ac testacea *Souderen.*
que ita glutinat, vt dissolui nequeant propter
atorem ac tenacitatem glutinosam. Cum enim
x cuius liquori admixta in lapidem indurescat,
m maxime albo oui confusa, quod muscosum est
coque assimile.

Qui horrorem cultui deditus est, atq; vberem ex *Herba alia a-*
angulis stirpibus prouentum consequi volet, obser- *lis aduersan-*
re eum decet. q̄ inter se consentiant, quæq. discor- *tur.*
ent. Siquidē herba altera alterius incremento offi-
nt. Sic vitis si in brassicæ confinio confita sit, vel lan-
escit vel emoritur. Cum enim vitis succulenta sit,
brassica humoris præauida, omnem succū allicit,
deprædatur. Laurus quoque & hederæ vitis noxia *Laurus vitis*
t, eamq; exarescere facit vi calorifica atq; exsiccant- *inimica.*
q̄ Pseudonardus, quæ Lauandula dicitur, pluribus *Raphanus te-*
erbis infert intensi caloris ratione, vt Raphanus ob- *mulentia obsi-*
trimoniam, quæ vicina quæq; deurit, quo fit vt te- *st.*
ulentia aduersetur, quod vini vim retundat.

Allia prope rosas confita illas odoratiores præstāt, *Allis rosa odo-*
ia aliorum acrimonia ac caliditas insitas illis vi- *ratiores eua-*
s excitat atque elicit: quæ enim ex frigiditate lan- *dunt.*
escunt, calore acuantur.

Olea medicina est Ciceri, arcet enim abigitq. eru- *Olea natura.*
as; quæ illud erodunt ac depopulantur, idq; odoris
tauitate, quo fit vt bestiolæ illi non innascantur.
Cum autem olea amaritudine imbuta sit; brassicam
erbasque alias præhumidas marcescere facit, quod
plum & Origanum efficit, Ruta & Cyclaminus fa-
ultate calida atque exsiccante. Scio equidem multa *Ratio multarū*
uius generis perfici occulta insitaq; vi ac totius sub- *rerum inexpli-*
tantia proprietate, sic vt non semper ratio iniri aut *cabilis.*
ffectus causa explicari possit, iuuat tamen, ac volu-
orati est Philiatro ac rerum naturalium industrio,
agaci que inuestigatori probabiles rationes commi-

R 4

*Portulaca den-
tium stupori
medetur.*

nisci: quas si prorsus non assequitur, non tamen re-
manifestis fidem derogat, nec affectus calumniat
sed naturam eiusq. opificem admiratione prosequi-
tur. Innumera autem sunt, quorum probabilis ratio
reddi potest. Verbi causa, Portulaca dentium stupori
medetur, qui ex acerbis acidisq. contractus est, quod
niam glutinosa est ac lentore prædita, quo ab au-
ris affectos dentes, & quibus devinciuntur, ner-
lenit, suaq. viscosa humiditate incommodum farci-
Caliditas autem atque adstringendi ratione id ipsum
facit salis confricatio, aut si paululum casei ouilli
ridis dentibus conteratur. Exsiccat enim dentesque
stupidos stables facit, atque ex frigido humidoq. acido
humore labantes fulcit.

*Olfactus ut re-
stituitur.*

His qui obesa naris sunt, & quibus olfactus vi-
vitiatus, vel abolitus est. efficacissime hunc restaurat
Melanthii semē quod Githapud Esaiam vertit Hi-
ronymus, Abrotanum, ruta, & quotquot acris vi-
brantisq. sint odoris. Dilatant enim mearum, humo-
resq. atque alienos vapores resoluunt ac discutunt.
Nihil autem, etiam in senibus expertus sum magis
præsentaneum, quam Mentham idemridem naribus
admoveere, cuius fragrantiam manifeste percipiunt
quibus etiam is sensus ad teterima quaque occu-
luit, omnisque odorandi facultas adempta est. Rapha-
nus quæ Antonomatie Radicula dicitur, primi-
mensis inferri debet. Sic enim edendi aviditatem
incitat, ac stomacho minus officit. Quocirca cul-
pandi sunt nostrates, qui peracta propemodum coe-
na aut prandio illam esitant. Sic enim melius perfici
concoctionem sibi persuadent, cum ventriculo infe-
sta sit, nisi aqua saleq. confersa cibo præmittatur, al-
lioque graues halitus fructusq. niderosos ac suboli-
dos excitat. Quod si ex ea dissectam particulam vino
immerges, confectum foetorem contrahit ac graueo-
lentiam.

*Mentha olfa-
ctum restituit.*

Raphanus.

Ferro

erro rubiginem è vestigio adimit, illiq. splendorè *Tartarus,*
 ciliat oleum Tartari, quod ipsum etiã lentigines *VVynsteen.*
 iculat in facie omnesq. pustulas foedas, quæ fron-
 mentumq. deformant abolet vi absterforia.

Caphura aquæ cœlesti commixta illâ à putredine *Caphura vis*
 tur ac præsèrnat odoris fragrantia: similiter & myr- *putredinem à*
 atque Agalochum, vulgo lignum aloes. *liquoribus ar-*
ect.

Succus quoq. Cyrenaicus, qui vulgo Benzoi vo-
 ur, Styrax calamites in arcenda à rebus putrilagi-
 efficacissimæ sunt. Omnes siquidem vitiatos ha-
 is auramq. pestiferam abigunt, atque ambientem
 em, qui fere putredinis causa existit, puriorem
 dunt, effluxu grato ac suavi, qui ex calida siccaque
 alirate emanat.

Tithymali cuius septem numerantur differentia, *Tithymali vi-*
 cus lacteus verrucas delet vi adurenti & caustica. *res.*

quidem ob intensam caliditatem ac vim penetran- *Verruca ut ab-*
 n. radicem arescere facit, quo facto mox ut scabra *oleantur &*
 adam crusta decidunt. Pariratione Hermodacty *clausi.*

ac Sauina in puluerem redacta, atque oxymeliti
 liliticæ, vel succo Calendulæ commista clauos cal-
 sq. abolent etiam in partibus pudendis, cum à fo-
 concubitu contracti sunt.

Æstiuis mensibus ne vinum in congiis cito vapo- *Vinum quo*
 at, aut calore perfundatur, sed inter propinandum *minus vapo-*
 igescat, in labro aqua gelida oppleto collocentur *stat.*

cei, aut capaciora pocula: deinde Sal nitrum, vulgo *Nitrum liquo-*
 alpeeter, infernatur: tanta frigiditate vinum imbui *ri frigiditatem*
 ontinget, ut eam vix dentes tolerant. Huius autem *inducit.*

ualitas illum in bombardis strepidum efficit; nullo
 tem sonitu, nec tam valide explodi glandem con-
 nget si is eximatur.

Si quis dilutius bibere instituit ac consultū existi- *Quomodo vinū*
 nat vinum plus satis meracum infusa aqua mitigan- *diluendum.*
 um, non id inter edendum moliri debet, sed sesqui-
 ora antequam sit accubiturus. Sic enim coalescunt

inter se liquores, nec repugnanti qualitate concotioni resistunt. Vulgari siquidem more diluta, restant caput, ac rugitus flatuq; excitant. Acerba quæque vina ac subaustera dulcibus non commiscenda nec rubrum candido. Negotium enim facescunt ventericulo diuersarum qualitarum alimenta, cum aliter properantius, aliud tardius in habitum corporis recipiatur. Quopropter hunc delectum habendum sumo deo, vt in prandio album assumatur, in cœna vero rubrum. Album siquidem promte delabitur, ac ventericulusq; vrinarios peruios efficit, ac dilatat: rubrum vero modo generosum sit plus alit, sed ad strictionem est particeps. Quod si in eadē mensa vtrumque appinetur, semper album rubro permittatur. Cum autem rem diluendi vini rationem nō penitus negligendam censeā, tum illud Plutarchi mihi semper arrisit: Vinum in tempore modice bibendum potius, quam aqua diluendum: deperit enim infusa aqua.

Plutarchi sententia de vino diluendo.

Castanea qui feruentur.

Castaneas si quis volet conseruare intactas, nucebasilicas ex inglande collectas inspergat. Omnem siquidem viginem atque humorem excrementitium qui cariosas eas efficit atq; euanditas, absorbēt, situque obduci prohibent. Est enim eius naturæ nux regia vt exsiccet, humoremque depascat, vnde salubriter consiliis, vniuersisq; guttutis vitiis adhibetur in quem vsum Diacaryon hoc est, ex nucibus antidotorum conficitur, quod omnes à capite fluxiones sistit ac reprimat. Et quoniam venenis resistunt, ac venenati aëris contagia discutunt: compositio diatesetion, quod ex quatuor rebus conflata sit, à veteribus excogitata est, quæ recipit nutes binas ac totidem ficus folia ruta viginti, aliquot salis grana: quæ contrita si quis ieiunus sumserit, eo die à venenis morbisque contagiosis futurus est immunis.

Dianucum.

Antidotum contra pestem.

Cape naturam ab aliis stirpibus diuersam.

Cape præter omnium stirpium naturam de crescente Luna augetur, atque incrementa sumit: crescen-

cente minuitur. Ideo fit, quod Luna immodico humore strangulet: cum enim natura succulenta sit vt omnia bulbacea. ac natiuo succo abunde fusum, Luna crescens humorem quidem illi adfert, sed calorē imminuit; qui potissima caussa est, vt incrementa stirpes capeant. Eadē ratione enor-
 ter pingues & obesi steriles sunt, nec progenerant, quod calore destituti sunt, qui excrementum seminale fecundum efficit ac prolificum. Atque hinc est quod cæpe, aloen acetabulum, croci radicē scyllam, aspidochelone, compluraque alia natiuo succo turgida in sarnario saquearibus affixa progerminare perspicimus: cum enim succo affatim imbuta sint, calore tantum opus habent, vt profiliant atque se proferant.

Pingues steriles.

Febres, quæ homines edaces efficiunt, diuturnæ solent; itaque mihi semper visum est melius sitigruentes esse febricitantes, quam famescere. Illis enim ex flaua bili febris accendatur, affusa humoris copia, sudoreque exsiccato facile mitescunt. Istis qui cibum auidi sunt, ex humore melancholico, atque acido, salsaque pituita febris excitatur, quibus moribus cum ventriculus perfusus est, præter rationem edendi cupiditate ducuntur: quo fit, vt ita affecti morbum alant fomitemque ministrent, ac diutius cum febre consistentur. Cum autem tres sint

Famelici sitigruentes febre.

truitæ species, vt Galenus testatur; Dulcis, Acida & Amara. Prima somnolentos efficit, altera famelicos, tertia sitibundos. Horum omnium maxime diuturnos morbos parit quæ edaces homines efficit. Quocirca si illos celerius terminari velis, in morbi intul-
 cibum subducito. Vinum ex ambientis aeris qualitate acescere, æstiu mensis nobis commonstrant. Quocirca in specus subterraneos penitissimamque loca recondi debet, atque accurate obturari. Quod ea commoditas desit, lardi carnisque suillæ salitæ squilibræ, aut pro dolii amplitudine maiorem li-

De plenof.

Vinum quomodo ab acore vindicetur.

no obuolutā dolio immittas, sic vt dū vinum depō-
mis, semper id defilire patiaris ad fundum vsq; dū
vas exhaustum sit: vinum nec degenerabit, nec
pescet. Omnia enim quæ illi vitii aliquid essentia-
tura, in suillam incumbunt. Interim arctissime
cludi dolii orificium debet, ne quid aeris subeat,
sacculo vel sale oppleto, vel humēti sabulo muni-
tur. Sic enim nec vapescet vinum, nec acorem contrahet.

Vt autem vinum subacidum aut acetum vini-
turā asciscat porri semine effeceris, aut iniectis papi-
pinis accapreolis vitis.

*Vinum gluti-
nosum vt in-
suauretur.*

Vinum corruptum ac glutinosum lacte bubulo
modice salito restauratur. Sunt qui calce, sulphure
& alumine id moliantur, q̄ ne homini infesta sint,
noxam inferant, Iridis radice & grana iuniperi com-
miscenda suadeo.

Quo vinum palato arrideat, acceptumq; sit, atque
odore coloreque gratum: malum Medicum, seu poma-
rum citriū caryophyllis vndiq; stipatū cado inferat
ita vt vinum attingat, eoq; innatet; nam ex mado
computresceret, nullum nec vapidum nec mucidum
saporem contrahet, sed palato erit gratissimum.

*Ruta venenis
obfistit.*

*Mustela Basili-
sci hostis.*

Ruta herba cum multis morbis accommodata
possit, multaq; illam dotes commendent: tum illius
admirandam eius vim declarat; quod mustela basil-
scum præsentissimi veneni serpentem rutæ demon-
strat, su præmunira conficiat, ex quo conici potest, quanti
vi polleat contra venena ac morborum contagia.

*Itali quomodo
anatomiam
perficiant.*

Medici apud Italos homines facinorosos qui
morti addicti sunt, certo anni tempore à præfectis
impetrant in dissectionis vsum, & quo rei medicæ
studiosi in re Anatomica exerceri possint. Itaque
illos humores dissipari contingat, aut crassiores spi-
ritus euanescere, omniaq. se aperte præferant; Opii
hoc est, succi nigri papaueris binas ternasve dra-
chmas ex vino meracissimo mortem commeritis ex-
hibent.

Opii vis.

nt, qua potione hausta primum exhilarescere
biunt, velut risu Sardonio perfusi, mox in somnū
remque resoluti, morte sopiuntur: tanta siqui-
pernitate venas ac vitalia corripit, vt dissecto
m, qui opio potionati sunt, corpore, cordi adhæ-
compertum sit.

unum aut cereuisia Soli ventoque exposita si so- *Vt vinum aut
accescant, sal contusum cum pipere ac fermento alius liquor ci-
acido commixtum celerrime id præstant. Quod si to acescat.*

peratius id perfici velis, Chalybis partem, aut la-
sem semel atq; iterum ignitum in vas cōicito, aut
phani radices immergas: confestim acorem con-
tinent. Mespila quoque, corna immatura, mora vel
tubo, vel ex arbore lecta, prunella syluestria hinc
e incisa, cerasa Actiana quæ foris nigro colore per- *Morellen.*

la sunt, intus sanguinolento, sapore acido liquo-
imbuunt, atq; exuberantissimi ruboris colorem
neiliant. Quod ipsum etiam præstāt anemone flos
tensis, lambuci ebulique acini & violæ altilis quæ
yophyllea nobis dicitur, flos spectatissimus. Nam *Papauer erra-
ticum noxium.*
pauer illud erraticum agris frumentariis familia-
, vermiculanti quidem & coccineo rubore liquo-
s inficit: at vsus eius noxius est & perniciosus, sic
explodendus sit illorum error, qui in agnita ac do-
re laterali huius vel decoctum, vel deniq; stillati-
um liquorem exhibent, cum astringentis sit natu-
ac narcoticum, hoc est, stuporem inferens nec spū-
m promoueat.

Elephantiasis, quam lepræ nomine passim desi- *Leprosi ut ex-
nant, abominandus fœdusque morbus est, eoque plerentur.*
tra vrbs pomœria ablegantur, qui illo contami-
ati sunt. Et quoniam aliquando cognitu difficilis
st, constituti sunt apud Belgas Critici ac Censores,
ui hos explorant. Ego ex lotio experimentum ca-
io cui plumbi viti cineres inspergo: qui si subsidunt,
que in inum vtcei inde uelunat, nu in inuit

*Argenti viui
effectus.*

*Argentum vi-
uum auro affi-
citur.*

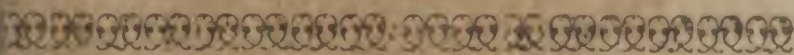
*Aurum ficosis
salubre.*

*De argento vi-
uo prodigii
quiddā simile.*

corpori huius morbi contagium. Sin fluitent, atque
in vrinæ superficiem hæreant, infectum esse stan-
Indicat enim humorum crassitiem, atque adustam
ruptamque per corpus vndique diffusam melancholiam.
Si quando aurifices in crustandis obducendis
auro poculis intenti sunt, argento viuo id perficiunt
quod calenti foco admotum in fumum grauesque
litus euanescit. Quod si protenso velamento fumo
excipias, is rursus in argentum viuum coit ac conglu-
batur, quemadmodum fumus ex carbonibus in d-
sam crassamque fuliginem. Quotopere autem res
metallica auro afficiatur, superius à nobis demon-
stratum est. Id autem admiratione dignum, quod ex mor-
Gallico inunctus si aureum anulum ore gesserit,
dentibus linguaque hinc inde volutet, argentum viuum
quod corpori ex vinctione innatat, in anulum deu-
ui, ut sic totus argenteus eximatur, ac non nisi igni
motus pristino nitore restituatur. Quocirca consu-
huiusmodi ceromate delibutis, ut id crebro fac-
rent: inhaeret enim illis magni metalli huius copia
adeo ut obseruatum sit, incisa vena aliquot drachmas
profluxisse: atque hinc est, quod tales tantisper palli-
scent, & tremuli existant, dum aliqua huius meta-
portio corpori inhaereat. Quo mirari subit nonnu-
los scrupuli pondere exhibere puerperis, quo clem-
tius pariant, ancipiti, dubioque experimento, tum
pueris etiam ad vermes enecandos: quanquam non
diffitear parum viuumque argentum ceteris esse in-
nocentius, deinde salua alioque liquore extinctum.
Siquidem argentum sublimatum ignis vi ex Cha-
cantho, alumine, arsenico, sale, nitro, & ammoniac
extractum perniciosissimum, cui succedit pulvis præpi-
tatus rubenti croceoque colore, quod nonnulli empiri-
ci dimidii scrupuli pondere deuorandum ficosis ex-
hibent, non sine faucium ac gingiuarum exulceratione
ne, foris autem vulneribus cōtumacibus adhiberunt.

Aqua

ga autem fortis qua aurū ab argento separant au-
res, æque noxia. Quanquam non verentur sponsæ
rates flauam cæsariem ea moliri, maximo detri-
mento ac pilorum iactura, siquidem arescētibus ca-
porum radicibus intempestiuam atq; indecoram
nitentem consequuntur, nec vllam spem capillitii:
corrolo denti impositum gingiuas exest.

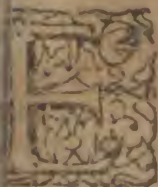
EVINI LEMNII

EDICI ZIRIZÆI, DE NA-
turæ dignitate & præstantia

LIBER TERTIVS.

ratione filii parentum probra atque ignominiam perferre
rogantur, iug. progenitorum scelera atque iniquitates impu-
rentur, adeo ut horum causa, vel fama, vel rerum fortuita-
rum iacturam patiantur, aut aliqua in corpore animoque
damna ac detrimenta concipiant.

CAPVT I.

Existat præclara apud Ezechielem concio Cap. 18.
vel potius seuera atq; obiurgatoria Dei
expostulatio cū iis qui causam proge-
nitorum in se deriuari queruntur, atq;
iniuste posteros plecti parentum nomi-
: Quid est, inquit Dominus, quod parabolam verti-
in prouerbium passim decantantes: Patres come-
runt vnam acerbam, & dentes posteriorum ostu-
escunt? Vtuo ego, inquit Dominus, ni non erit vobis
in plus vltus illius prouerbii. Cumque omnes mea-
anima, tam patris quā filii anima, quæ peccauit,
ipsa morietur. Itaq; Deus sublato hoc prouerbio,
nūtiat quemq; in sua iniquitate extinctū iri, nec
progenitorū scelera, aut vllā ignominia in posterita-

tem deriuandam, nisi iisdem vestigiis insistant, dem grassentur via, parentumque æmulentur vi. Quisquis enim, vt prolixè toto hoc capite disse- contempto desertoq. Deo paternos auitosque mo- imitando consecretatur, atque illorum improbitat- ac dedecus exprimit, obiter se rapinis, vsuris, ca- mniis, adulteriis, fraudibus, fallaciis, captionib- idolorum cultu, fræda libidine, alaisq. sceleribus co- raminat ac polluit, nec Dei præceptis nec mon- acquiescit, sed salutarem eius doctrinam respuit, dem, qua progenitores, culpa plectitur, iisdem ma-

Pueri non ple- redditur expositus. Itaque non patitur Deus pare-
Etuntur ob sce- tum peccata imputare filiis, aut vllam posteritat-
lera parentum. puniri ob maiorum scelera, nisi paria cum illis fa-
ant, sed vnumquemq. delicti sui reum futurum, vt C-
priano teste, postedomitam legis duritiæ, Euange-
coruscatione, diuina iustitia non genus, sed person-

Peccatum ori- iudicet. Quod si quis nobis obiciat peccatum ori-
ginale quam nis, quod Adamus nobis inuexit, quo cuiusque me-
labem contulit. iacturam facit diuini luminis, voluntate etiam à D-
auerfa, facile id dilui potest. Cum n. parens fuerit
mnum mortalium, atq. ex hoc traduce vitata sit h-
mana natura: hæc labes ac corruptela, naturæq. d-

Exemplum à prauatio propagatione in omnem posteritatē est di-
vitioso corpore. fusa: vt assolent in iis, qui ex morbidis parentibus
vitiolis humorib. corrupteq. sanguine sunt progn-
ti, p. omne siquidem vitæ decursum, hereditariū ma-

Peccata actua- obnoxii, non aut alterius generis quorū alia aliis ho-
lia. minib. peculiaria ac propria, quæ actualia dicuntur
adscititia ac consuetudine aut improborū cōmerci-

Alia aliquan- accersita, non congenita, insitiua, genuina, naturalis
do parentum, quanq. magna ex parte ista ex superiore emergant a-
alia filiorum pullulent. Ita non semper ea vitia, vel etiam virtu-
conditio. tes quæ parentibus insunt, filiis communicantur, au-
è diuerso. Potest enim pater esse idololatra, deco-

Ro-

libidinosus leno aleator: cū filius frugi sit atque
 cuiuscemodi vitiis alienus. Vt aut ab Adamo hanc
 m consequuti sumus, ita eadem nascendi prin-
 a nacti sumus maximo enitentiū parturientiūq;
 ore ac cruciatu, eundem non sine trepidatione
 vitāq. interitum. Itaq; eodem nos luto inuoluit *Omni homini*
 s pcreatio, eandemq; asperit maculam. Nemo *similis introitus*
 ē ex tot millibus non eadē ppetrasset, si talis fuisset
 oblata occasio, si Adami loco constitut^{us}, iis blan-
 entis ac pollicitationib. iis illecebris inescari cō-
 fter, ita vt in eundem laqueum nemo nostrum nō
 differ, non eodē ha sisset luto si ratione eadem ac
 do, eisdē artib. ac technis mens nostra coepta fuisset
 oppugnari. Quemadmodum aut prater Reges & *Simile ab ara*
 acipies, magistratus ac ciuium praefecti, q; apud *aleno oppressis*
 gasiam vulgare est, Remp. iuuandi studio are a-
 no onerant, ac se suosq; ciues ac populares arctissi-
 obligant, acceptique ratione in annuam debiti-
 tionem obstringunt, etiam eos qui primo quoq.
 opore nasciruri sunt, adeo vt si serius aut maligne
 ficiatur solutio, apud exteris nationes detineati
 sint ac sisti, ita vt nō sit liberum egredi, aut absque
 lecta se subducere, nisi aut consignata pecunia aut
 a fide ac promisso vadimonio factaq; sponsione:
 simili propemodum ratione Diabolo sumus ob-
 fecti, ac tanquam obarati Adami culpa grauissima,
 inno impliciti, in eum siquidem errorem ac scelus
 xpiabile illius transgressione sumus deuoluti, vt
 illis hominū ex eo eiuctari potuisset, aut se extri-
 e, nisi clementissimus Pater deuicta p Iesum Chri-
 m diaboli tyrannide in libertatem nos afferuisset;
 leto atq. oblitterato expunctoq; q; aduersus nos
 at, vt Paul^{us} ait, chirographo, siquidē illud fustulit ē *Caloff. 2.*
 edio, quo nos vrgebat hostis, affixū cruci, exspolia- *Peccatum ori-*
 q; principatus ac potestates ostentauit palā, triū- *ginis quomodo*
 ans de illis, tanq; exutis, deiectis ac debellatis, con- *oblitteratum.*

*Iudicium Do-
mini in illatis
cladibus.*

*Quando proles
damna concepi-
unt ob paren-
tum reatus.*

*Prematurus
interitus unde.
Sapient. 4.*

*Orbitat libera-
rum à Deo.*

Cap. 9.

donans simul omnia nobis delicta, sic ut nihil sit
riculi, ne in posterum ulli imputentur prioribus
commissa; modo fide stabiles conceptaq. illius
cia toti tā munifico Domino innitantur. Ceterum
incepta persequar, cōtingit aliquo modo filios
tum nomine diuexari ac detrimēta concipere,
facultatib. exui, cum in hereditarē male partam
opes fraudib. ac versutis confatas inciderunt,
culte Dei iudicio plerumq. dilabuntur, ac vel in
dio, vel naufragio, vel populatione depereunt. At
non patiat̃ Dominus iniquis parentum rapina
tescere innoxios, aut diutius huiusmodi bonis fr
aliorum iniuria coaceruata ac congesta sunt. Sa
ratione nonnullos ante diem, ac pperata morte
fici sustinet, cum progenitores illorum nomine
satis sibi blandiantur, nec aliud, quā opes, latifun
honores, dignitates, ambitiosos, fucosque tim
meditentur, ad q̃ illi per fas per nefas aditum pa
ciant, nullaq. erecta in Deum cogitatione aut fide
nihil nō moliuntur, quo amplissimo loco possint
locari, cum plerūq. Deus premature illos ex hac
statione subducatur, nec patiat̃ diu subsistere, a
inanes parentum spes foueri. Quod ipsam Sapi
hac sententia testificari possum; Cum Deo plac
dilectus, viues inter nefarios, translat^{us} est, raptu
ne malitia immutaret intellectū eius, aut fallacia
ciperet animū illius: propterea properauit illū
cere de medio iniquitatū. Quod cum homines
ant, nō intelligunt, inquit, huius facti causam, ne
tionē inire possunt mortis tā pperatæ, atq. accel
ti interitus. Ita nonnunq. euenit Dei prouidentia
berili filio sublato tota posteritatis spes & exspe
rio, totiusque familiæ columen labascatur ac cor
Oseas quoq. nōnullos orbari liberis in scelerum
dictam profiteatur. Sic n. apud illum Dominus m
tatem, ac leuitatē: Aut ab his, ut volueris, g. oratio

artu, à ventre, & à conceptu : hoc est, infœcundi c-
 unt ac steriles, nec vllos fœtus concipient, aut libe-
 os propagabunt, quos si genuerint, eos interimam
 atq. ex hominibus subducam. Proferunt se innume- *Sterilitas & or-*
 a, nulla non arate, huius rei documenta: cum præci- *bitas à Deo.*
 quos herodes, atq. aulæ pceres spectemus non solum
 barbari liberis, sed multum aris alieni contrahere. Qd
 utem David orbatu fuerit filio, quem sustulit ex *2. Reg. 10.*
 Bethabe Vriæ vxore, magna subest diuini iudicij
 ratio. Sequitur enim confestim hanc patrati sceleris
 tragoediam grauis ultio ac vindicta, ira diuina non
 am in Dauidē, quam in puerum accensa. Siquidem
 Deus puerum morbo deplorato afflixit quo septimo
 lie, vt acutis morbis assolet, extinctus est. Non e-
 nim passa est extare aut superesse illum prouida Dei
 iustitia, qui sic pgnatus esset: tametsi David, referen-
 e scriptura, humi stratus atque effusis lacrymis, vt
 Deus pueri miseresceret, precaretur assidue. Cuius
 rei historia salubre documentum cuique exhibet, vt *Adulteria ca-*
 quoadusque humana fragilitas patitur, ab omni im- *uenda.*
 pudicitia se contineat, tum maxime ab earum com-
 plexu, quæ legitime atque ex Dei institutione matri-
 monio coniunctæ sunt. Deinde si quæ orbari contin-
 gat liberis, ne se vexet, excruciet, dilaceret, nec mœ-
 rore, luctu, ac lamentis conficiat. Quæ enim insania, *Non nimium*
 se affligere ob hac, quæ restitui nequeunt, aut in vi- *dolendum orbi-*
 tã postliminio reuocari? Quocirca laudem meretur *tate liberorum.*
 Dauidis robur, atque affectuum in tam acerbo luctu
 moderatio. Sublato enim è viuis puero, cum paulo *David morte*
 ante squalore esset oblitus, puluere ac cineribus, gē- *pueri non con-*
 tis illius more, obductus, nec ad summum mœrorem *tristatur.*
 quid esset reliqui: confestim omnem excussit mœsti-
 tiam ac regali splendore accubuit. Quod vero ad re-
 liquam tragoediæ partem attinet, quæ non minus
 quam prior, funestum ac luctuosum habuit exitum:
 Domin⁹ Dauidis offensu facinore, atroces minas ac

*Adulteria non
impunita.
2. Reg. 12.*

*Liberi quando
erre cogantur
parentum pro-
bra.*

*Qui filii natu-
rales.
Procacitas ha-
minum.*

*Plenit. 3. in
Matth.
Nemo in sola-
seu progenito-
rum nobilitate.*

*Metamorph.
12. 13.*

terrores per Nathan Prophetam illi denuntiat: quo expugnato legitimo thoro pudicæ matronæ exitus & tam fido duce Vria, maledicendi occasionē dederit. qui alieni erant à Dei religione: ac nō solum illius cultoribus insultant, sed in Deum etiam sunt contumeliosi atq; iniurii. Ceterum ut reliquā argumenti partem exsequar: contingit nonnunquā liberis, parentum culpa aliquam notam infamiæ vel gne minia inferri, aliquod probrium aut dedecus impingi. verbi causa, si mater adulterio contaminata est, si bibacula atq; ebriosa, vllaq; infamia insignata in liberos pars mali deuoluitur. Ita si quis ex incestu atque illicito concubitu sit procreatus, aut naturalis quidem congressu, sed extra connubii societatem, per feminatus (vnde consuetudo inoleuit, ut tales proles naturales vocentur) huiusmodi conditionis hominibus passim insultant populares, ac conuitiis onerant ut est natura mortalium in laceffendo prompta, procax & temeraria quanquam ista criminatio in hominum deprauatis affectibus magna ex parte consistat cum nulla penes liberos culpa resideat. Nec enim prouidit Euangelii scriptores in enumeranda Christi generatione plerosq; recensere, qui extra coniugii statum sunt prognati: quod ipsum studio ac data opera factum interpretatur Chrysostomus, ac plerique alii ne quis intumescat progenitorum dignitate ac præstantia, nec animum deliciat, si humiles atque abiectos sortitus est, aut qui nullis virtutibus enituerunt, modo ipsi ad res præclaras aspirent atque enitantur. Siquidem propria ac genuina virtus quemque nobilitat, non aliena aut adscititia, quæ ex progenitorum primordiis mutuatur. Ut enim ignauum nec parentum, nec patriæ splendor illustrat: ita nec virtute præditum maiorum illaudata vita commaculat:

*Nam genus & proavos, & quæ non fecimus ipsi,
Haud ea nostra voco.*

Quo spectat illud Satyrici:

Mala

*Malo pater tibi sit Therfites dummodo tu sis
 Eacida similis: Vulcaniaq; arma capeffas,
 Quam te Therfites similem producat Achilles.*

*Iuuenal.
 Satyr. 8.*

ē commonstrant veram nobilitatem ac decus non *Nobilitas que*
 in proauorum stemmate & imaginibus, q̄ virtute, q̄ *solida.*
 egritate vitæ, quam morum probitate metiendū:
 niq; non despiciendos vllos quamlibet humili ab-
 toque loco natos, quantumuis vilibus modicisque
 tentibus ortos, modo frugi sint, atq; ad præclarissi-
 quaq; sibi aditū patefaciant. Quod ipsum tota il-
 apud Ezechielē concionis series, atq; enarratæ rei
 plicatio cōmonstrat: qua prolixè sinistra, incon-
 ta, temeraria, improuida, inconsiderata hominum
 am in Deum iudicia, vellicat ac reprehendit.
 are conualescentibus ac morbo defunctis primum omnium
 genitalia turgescans. quæque illis natura insita sunt, nempe
 concumbendi desiderium perficere tentant: ac hac de re salu-
 bre consilium atq; admonitio.

CAP. II.

¶ Vm ex morbis conualescunt ægroti, nō confestim
 vires suas recuperant, aut subito restituuntur: sed
 hibitis alimentis, præscriptaq; salubri diætā sensim
 focillantur ac reuiuiscunt: tametsi enim morb⁹ ex-
 ssus est, ac sopitus febrilis calor, nonnulla tamē ad-
 icinhærent corpori debilitatis deiectioneq; valetudi-
 s vestigia, ita vt nulla propemodū pars probe mu-
 us suum obeat, suoq; officio perfungatur, vbi ad v-
 aliquos accommodatur: sola membra procreandis
 operis destinata, partesq. genitales primum vires ac
 obur concipiunt, atque obeūdis perficiendisq. mu-
 is suis validas se ostendant atq; erectas, tametsi ita
 ostitutis operam dare Veneri nimis q̄ perniciosum.
 unt autem certa atque indubitata recuperatæ vale- *Conualescenti-*
 udinis argumenta, nullasque in corpore morborum *bus Venæ no-*
 reliquias inhære, si quando partes genitales prurire *xia.*
 c tetrigine affici incipiunt, tametsi reliquis mem-

*Cur conuale-
scentes in Vene-
rem proueni.*

bris flaccidis ad perficiendos hymenæos, thorumq. nuptialem adornandum vires desint, nec tanto labori sufficiant. Quod ipsum hinc euenire ominor, quoniā obstructione venarum discussa ac patefactis meatib. hepar ac renes aliaq. membra distribuendis alimentis destinata primum oblato cibo p̄ficiuntur: ac præ ceteris instaurantur: quo fit vt vires concipiant, ac spiritu cū naturali, tum vitali affatim impleantur, cuius motu atq. agitatione abdita obscœntæque partes turgescunt ac despumant in libidinem, cum remotissima membra, pedes, brachia, armi, furæ, femora, ceruices, genæ serius alimento ac vitali succo perfundantur. Cum itaq. pudenda membra hepatis munere, exquisito ac salubri succo sāginentur ac pinguescant: primo omnium conualescunt, ac virile robur concipiunt, sic vt oborta etiam leui tacitaq. cogitatione inguina indecore intumescant, & qua vi

*Sanitatis indi-
cia in pueris.*

imbuta sint, patefaciant. Cuius rei indicia etiam im- puberes p̄ferunt, quib. illæ partes, tametsi imbelles sint, & denegata generandi facultas, spiritu tamen distentæ eriguntur, atq. ex decubitu in dorsum rige- scunt salubri sanitatis boniq. habitus argumento. Ita

*Erectio genita-
lium sanitatis
indicium.*

licet conualescentibus sint infirmæ fractæq. vires, ac morbo attritæ, membra languida, corpus macilentum ac strigosum: pars tamen illa secretiore loco colloca- ta, quæ Ciceroni mentula dicitur, primū recuperatæ valetudinis indicia profert. Eo liquidem præ ceteris alimenta deferuntur, propter vicinitatem, & quod p̄cipuis membris ea pars connexa est, atq. ex vna ve- narū atq. arteriarum neruorumq. propagine produ- cta. Quod si morbo defuncti ac conualescentes, ma- turius quā par est & quam vires patiantur, se Veneri

*Veneris incom-
moda in vale-
tudinariis.*

dedant, exhausto puriore succo ac vitali spiritu, le- thaliter affliguntur, omniaq. illis vergunt in deterius. Siquidē syncerior puriorq. alimenti pars ac rosceid⁹ humo⁹, quibus membra arida atque extenuata mor- boque

exhausta madescunt atq; irrigantur, absorbe-
 re velut lactis cremor, emungitur: quo fit vt vires
 non nihil incrementi accesserat, concidant ac
 perantur. De mulieribus vero alia est ratio, quæ
 subitum minus, q̃ viri delassantur, imo vires ex eo
 capiunt, ita vt nonnullæ impendio salaces, huius
 causa aliquando morbum simulent, quo maritos
 complexus inuitent atque alliciant, adeo vt hinc e-
 um sit apud Belgas prouerbiū: Matrōna ægrota
 per aliquid exposcit: Mulieri valetudinariæ sem-
 aliquid offerendum: *Men moet den sieken Vroukens
 wat bieden*, Quo designant non semper mulsū,
 alimentum delicatū exhibendum nauseabun-
 mulierculis, sed aliud quiddam, quo illis viri ma-
 e gratificari, & qua re potissime affici solent ac-
 niri, etiamsi exquisitissimis donariis illas studeas
 mereri: eoque factum est, vt Salomon os vuluæ aut
 ri ostium, velut orci fauces inter ea referat, quæ
 iditate existunt insatiabili. Quocirca si optime
 consultum cupiunt, q̃ matrimonio sunt addicti,
 à morbo sunt eluctari, ac reuiuiscere incipiunt,
 e vxoribus festinanter obiciant, atq; emulgendos
 beant, sed voluptari moderentur potius, ac frænū
 empestiuæ libidini iniiciant: nihil enim ita consti-
 is adimi potest vt nec arborib⁹ tenellis, quæ trun-
 i putariq. recusant. Nam si redintegrari ac recru-
 cere morbum contingat, ac subita morte confici-
 tur, aut ægerrime conualescunt. Quod si validi ro-
 stique viri inito primum coniugio ægre subsistunt,
 si res Venerea frequentius peragitur, atque vxorum
 mbolia, vt Ciceroniano verbo vtar, sæpius frequen-
 nt, quanto magis vacillantis, ac dubiæ valetudinis
 omnes delici contingit, ac debilitari, argumento q̃
 torii, h. e. qui coniugi plus satis dediti sunt, atq; illi
 sequuntur, colore conspiciantur mustelino, giluo,
 xco, ex sanguis, plumbeo, membris articulisque fra-

*Mulierum sa-
 lacitas.*

*Prouerbiū
 populare in fæ-
 minas.*

Prouerb. 30.

*Exemplum à
 tenellis arbori-
 bus.*

*Venus immo-
 dica venustate
 depopulatur.*

*Cuique parti
sua vis insita.*

*Omne nimium
pernitiosum.*

*Fabri cur sur-
dastri.*

*Omnia mem-
b-a suis officiis
distincta.*

Ætis atq. eneruatis: cū alii quibus cōcubitus perfici
moderate, atq; intra mediocritatē consistit disci-
atq; dissipato fuliginoso vapore, colore florido, et
stant ac facie roseo rubentiq; pigmento perfusa.
quidē cuiq. membro sua vis insita ac facultas attri-
ta, nempe oculis visus, auditus auribus, naribus ol-
factus & odoratio, linguæ ac palato sapor & gustatus
ex sensib. omnib. maxime voluptarius: vesica ei-
musculi reddendo lotio, intestina deiciendis exer-
mentis inseruiunt: partes genitales progignēdis lib-
ris, perficiendoque concubitu sunt destinatæ, ita al-
membra aliis officiis instructa iunt ac dedicata, qu-
rū singulis temperantia moderatioq; adhibenda. 3
quidem oculi obtuitu continuo fatigantur, ac caligine
offunduntur: aures intensiore sonitu obsurdescent,
omnibus fabris ferrariis. Sapor immodico vel cibis
vel potu aboletur, omniaq. efficiuntur insuauia atq.
insipida, sic vt etiā stomachus alimēta respuat atq.
auerferetur. Nares odorandi facultate præditæ affusa pi-
tuita, ne fragrantissima quidē percipiunt: Partes quoque
genitales, quibus singula mēbra inseruiunt. & si forte
illæ defecerint, aut exhaustæ sint, succēturriata admittunt
nuculantur (nam ex toto corpore humores ac spiritus
eo deriuantur, ac confluunt) si immoderate ac p̄fusa
libidine defatigantur, non tā ipsæ, q̄ tota moles cor-
poris flaccescit ac collabitur. Quocirca in cōseruan-
dis naturæ virib. in roborādo firmandoq. totius cor-
poris habitu omnia moderate ac tēperanter instituā-
tur, quo quisq. mature ac tēpestiue, nullaq. molestia
senescat ne libidinosa adolescentia animū morosum
ac querulū, corp⁹ effoetū ac flaccidū senectuti tradat.
De aura atq. aëris effectū, rum flatuū ventorumq. nominibus,
natura ac viribus in excitandis morbis ac permo-
uendis hum-
moribus, qui agitati menti damna nonnunquam inferunt.

C A P. III.

Dix sunt res aduentitiæ atq; externæ corporibus
nostris

ris non minus infestæ quam salubres, quæ & va- *Aër & ventus*
 lidinem fulciunt. & sanitatem nonnunquam de- *valetudini vel*
 untur: nempe alimenta, atque aër ipse qui nos *officiunt vel*
 it, ex cuius agitatione & motu ventus emergit *profunt.*
 atus, quibus singulis momentis corpora nostra
 sita sunt, ac manifestam mutationem sustinent:
 ciuntur autem intra corpus nostrum flatus & *Vnde flatus in*
 soli spiritus, partim ab externo aëris impulsu, par- *corpore.*
 ab esculentis & potulentis, quæ assumpta flatus
 unt. ac ventrē distendunt, vt sunt fabæ, pisa. cru-
 lera, rapa radicula: fructus arborei, mustum, zy-
 & cereuisia recens ex quibus orti flatus ventri-
 negotium facessunt. atq; cum intestinis, tū hy-
 chondriis seu præcordiis molesta sunt. Hi vt etiam *Auide hiberna*
 inter edendum spiritus subingredi solent, vbi a- *flatibus corpus*
 & confestim cibum potumq; ingerunt, ructi *distendit.*
 aut emissis postico flatibus discutiuntur. Quod
 utius corpori immorantur atq; inhærescunt, aut
 parti infixi dolores inferant, foris calorifica fo-
 nta adhibenda, intus vero quæ discutiendis flatibus *Quæ flatus dis-*
 sunt idonea: vt sunt cuminum, lauri bacca, anisi, *cutiunt.*
 culi, cari semen, vinum meracum nempe Cre-
 m, quod Maluaticum vocant;
His siquidem venti luctantes agmine facto
Qua dato porta ruunt, ac terras turbine perflant.
 Ceterum cum externi flatus magna ex parte no-
 sint infesti, effectuq. penetrabili valetudini offi-
 unt, de his potissime habebitur sermo, Siquidem il-
 e modo tacite ac latenter in corpus insinuant, mo-
 palam ac violenter ingruunt, atq; hominibus. ar-
 entis, pecoribus, satis mellisq; tritricæ herbis, arbo-
 us infesti sunt, ac damna inferunt. Pro manat autē *Ventorum origo.*
 que effunditur ventus ac aëre auraque concitata ac
 immota, quo fit vt modo placidus sit, blandus ac
 auis, modo validus atque impetuosus pro ratione *Ventus quid.*
 ris tranquilli, vel agitati. Sic vt ventus non aliud

Iohan. 30.

*Locus Euange-
licus explica-
tur.*

*Spiritus divi-
nus aëreo spiri-
tui compara-
tur.*

*Inedia quando
pernitiosa quo-
nſque.*

*Spiritus vitio-
sus alimento
nocentior.*

statui possit quam effluxus atq; effusio cōmoti aëri
qui vires & alimenta concipiat ex terræ exhalatione
& vaporibus. Vel, vt Vitruuius ait: Ventus est aëri
fluens vnde incerta atq; instabili vi incitata: Quod
ipsum cum designaret Seruator, Spiritus, inquit, vbi
vult, spirat, & vocem eius audis, sed nescis vnde pro-
deat, & quo se proripiat. Sumta siquidem similitu-
dine ab externo statu Nicodemum instruit, qua vi
& quam arcano effectu Dei spiritus hominum men-
tes afficiat. Vt n. spiritus aëreus non cohibetur, nec
cōquiescit vllius arbitrio, sed instabilis est & inquietus
suoque impetu fertur, atq; hinc inde impellitur
ita vt per omnia diffusus sonitu effectuque se prodar,
non visu, rebus terrenis nunc salutaris, nunc exitio-
sus: ita spiritus diuinus tacito atque ineffabili afflatu
humanas mentes pulsāt, agitat, impellit, rapit, inflā-
mat, incitat, transformat, atq; homines ex carnalibus
spirituales efficit. Vt autem mens atq; humanus ani-
mus diuino spiritu subsistit ac fouetur: ita corpus
hoc spirabile, atque animale externo aëre ac salubri
aura non minus, quam cibo ac potu recreatur. Est e-
nim aëris ac spiritus, quem haultu intra corporis no-
stri recessus concipimus, non minus, quam alimen-
torum vsus necessarius: absq. istis enim aliquousque
subsistere potest humana natura: nam septenis no-
uenisq. diebus, vt assolet, inedia tabescentibus, absq.
vero aura circumfusoq. aëre ac flatibus, ne tantillo
quidem momēto perdurare poterit, quin suffocetur.
Quo autē is purior sit, ac minus habeat contagii, eo
corpori salubrior ac magis salutaris. Si enim aër con-
tagiosus sit ac pestilens, cibo vitioso ac venenato est
nocentior: Siquidem cibus vomitu excuti potest, ac
caloris naturalis beneficio concoqui, ac spiritus au-
raq. pestifera non facile domari potest, aut cōfici: vbi
intimos corporis recessus occupauit: nam confestim
cor ac spiritus vitales inficit opprimirque. Quocirca
commu-

unis hic aër (qui respirationi subseruit, & cu-
 miniculo spiritum hinc inde reciprocantem)
 mus atque attrahimus) accurate obseruandus
 nec minor habenda ratio, in stabilienda sanitate
 rum, qui ab aëre promanant ac diffunduntur,
 lum in libero apertoque aëre, cui subinde nos
 imus, sed etiā in construendis erigendisq. adi-
 constituendis porticibus, vestibulis, fenestris, o- *Observatio in*
 mniq; p̄spectu, per quem in triclinia ac cœna- *constituendis*
 externi flatus se ingerunt, quo salubri aura nos *ianuis.*
 ant, non offendant graues atque insalubres ha-
 Quod cū Hippoc. in peste quæ totam Asiā de- *Hippoc. in peste*
 labatur, ac Græciā exhauit studiose obseruaret, *consilium.*
 a hominū millia ab illa vindicauit. Marcus quo-
 Varro cum Corcyræ esset, in omnibusq. passim *Varronis in pe-*
 is ægroti decumberent, induc̄to fenestris no- *ste consilium.*
 quilone, atque obstructis quæ Austrum admit-
 t, ianuaq; permutata, comites ac familiam inco-
 s reduxit. Sic apud Belgas maritimos quoniam
 æ ciuitates Austro atque Africo sunt oppositæ,
 ines plurima anni parte ægrotant. ac pituitæ flu-
 ibus sunt obnoxii. Quo spectat illud Vitruii: *Lib. 1. cap. 5.*
 sula Lesbo oppidū est Mytilene magnificenter
 catum atque eleganter, sed positū non pruden-
 an qua ciuitate Auster cum flat, homines ægro-
 nā is ventus putredinis causā præbet: cū Co-
 Circio affinis ab occasu solstitiali spirans, vulgo
 d̄vest, homines tussunt: cum Septentrio atque
 ilo restituantur in salubritatem. Ex quibus li-
 lo apparet instabilis ventorum imperus humanis
 oribus morbos inferre, ac valetudinē deteriore
 ere: quos si euitare atq; excludere liceat, minus
 bis quemq; tentari cōtingat: aut si forte ex caus-
 qua cōtracti fuerint, vbi flatibus noxiis aditum
 cluseris, expeditius senescūt ac consopientur. *Venti cardina-*
 is, quoniā quatuor sunt cœli regiones ac limites, *les quatuor.*

*Metamorph.
lib. I.*

totidem constituerunt ventorum discrimina, quæ
eleganti carmine complexus est Ovidius:

*Eurus ad aurores Nabathæaq; regna recessit,
Persidæq; & radiis iuga subdita matutinis.
Vesper & occiduo qua littore sole tepescunt,
Proxima sunt Zephyro; scythiam sepemq; trione
Horifer inuasit Boreas: contraria tellus
Nubibus æstivis, pluviæq; madescit ab austro.*

*Pyxis nautica
duos & triginta
ventos statu-
it.*

Alii quibus visum est exactius omnia dimetiri, duodecim dinumerant. Nostra vero ætas nautarum navigatione edocta ob vastum ac spatiosum Oceani ambitum marisque mediterranei longissimos tractus duos & triginta statuunt, eosque in versoria ac pyxidecula nautica, vulgo *Compas*, exhibitos, continenter intuentur, atq; in tempesta nocte etiam, cœloque núbilo ac caliginoso, illius usu & commoditate cursum dirigunt portusque destinatos assequuntur. Nec ei recens aut novitium inuentum hæc pyxidecula, cum

Trinum. Act. Plautus etiam huius meminerit:

4. Scen. 3.

*Quin tu quod peristi, perisse duci?
Cape versoriam, recipite ad herum.*

De aere & locis.

*Aura & venti
corpora immu-
tant.*

*Animus ab
aeris in tempe-
rie vitiatur.*

Ceterum viris politicis qui à nauigandi consuetudine sunt alieni, non tam ventorum numerus, quam natura effectusq. excutiendi. Quisquis n. ex Hippocratis præscripto valetudini optime consultū velit, quadripartitas anni distinctiones (quatuor tempora nostri vocant) obseruet: deniq; ventos calidos frigidusque, quibus omnes passim sunt expositi. Habent enim momēti plurimū ad tuendam valetudinem, ac morbos propulsandos ventorum concursus & aeris constitutio. Siquidem non tam corpora, q̃ animi hominum mutationē subeunt pro cœli ac ventorum ratione, ita ut etiam sani aliter affecti sint cœlo núbilo ac turbulento, aliter sereno ac placido, aliter spirante Zephyro aut Favonio, aliter saeuiente Austro vel Africo, adeo ut non modo corpora sint agilia, sed

mentes

res etiam erectiores, expulsaque omni morosi-
 magis tractabiles, vbi cœlum suauiter vernantique
 ac vento placido perfunditur. Ceterum quo
 la ad amissim exigantur, ventorum nomina do-
 plebeis vsitata, conditiones, vires, effectusque
 per percensebo, quo quisq; declinare possit, quæ
 iura videbuntur, atque iis se tuto obicere, quæ
 maria fore sperat atque innoxia. Ab æquinoctiali
 vernali exortu, qui perficitur vbi sol arietem subit,
 solanus progreditur, *Oost*, Germanis, *Leuant* Italia- *Subsolani ven-*
 entus magna ex parte salubris. & qui animi men- *ti qui ab ortu*
 ne nebulas discutit, antelucano autem subfrigi- *progreditur,*
 est, meridie vergenteque in austrum sole tepescit *effectus.*
 inguidura calorem concipit, nostrates *Lauesti* zeel
 ant, cum corpora non æstu immodico infestan-
 sed flaccido calore tepesfacta languescunt ac nau-
 t, Belgæ *manluffich* vocant: Cornel. Celsus atque *Lib. i.*
 dius Egelidum, cum inquit:

Et gelidum Borean, egelidumq; Notum.

ate autem media, vbi feruescit sol, æstus Subsola-
 excitat, ac flauā bilem accendit, ex cuius inflam-
 matione febres ardentes pullulant. Hyeme vero pau-
 nitior est, ac minus quam aquilo asper ac rigidus.
 us orientali vento affinis, effectusq; proximus, ad *Euri locus &*
 am versus meridiem nonnihil declinat, sic dictus, *effectus.*
 ad ab auris procreandis mouendisq; diluculo, or-
 rimū sole, moveri incipiat, vulgo *Oost*, *Zuyd Oost*,
 in illo cœli cardine apeliota seu Subsolano adsi-
 non longo intervallo proximus. Æstiuus autem
 sibus feruidus est, vrentesq; febres excitat: & *Eurus aliquā-*
 gica & me sæpius obseruatū est, grassante mor- *do pestis causa*
 aliquo populari, vt illo spirante assolet, carbun- *est.*
 os ac tumores contagiosos in inguine & sub aliis
 turrit, rubentesq; pustulas atq; exanthemata quæ
 xtima cute efflorescunt atq; ebulliunt: cum enim
 idi caloris sit particeps, admixta scilicet nonnulla

*Eurus hyeme
frigidissimus.*

*Vulturni na-
tura.*

*Euronoti effa-
ctus & status.*

*Simile à mari-
ni fluctibus
vento agitari.*

*Venti etiam a-
nimo intempe-
riem adferunt.*

*Opportunitas
captanda.*

*Ex Virgil. de-
sumtum Æ-
neid. lib. 4.*

humiditatis portione, aliquam putredinis atque
flammationis causam sanguini præbet. Hybern
ro mensibus intensissimum frigus adfert, quod
rumq; nix subsequi solet, ac rigidissima pruinæ
vt qui huic vento se exponunt, ægre nares, facies
culos, genas, à penetrabili vrentiq. frigore tueri
sint: quæ vis & vulturno adscribitur vento viol
ac præferoci, quem in eodem ordine nonnulli ca
cant, tametsi paulo ab Euro digrediat. Proxim
locum versum meridiẽ sortitur Euronotus Zephyrus
qui æstate magna ex parte serenus est, tametsi
nunquam non modo aëra, sed etiam mentem nebul
ac caligine offundat: cum enim aliquando turbu
tus existat, animo melancholiam adfert, sed qua
cile discutitur. Siquidem non acer est aut acerb
conciendis humoribus, vt plerique alii: Vt autẽ
rini fluctus ventorum violentia intumescunt atque
attolluntur: ita quoq; in humanis corporibus eas
vi agitantur humores atq; exaltuant, quorũ vapores
ac fumi sursum delati, mentẽ inquietam reddunt
nimiumq; morosum, difficilem, querulũ, præfract
durum, intractabilẽ, adeo vt subsistente illa affectu
intemperie, non facile ab huiusmodi hominib. qu
quã impetraueris, aut possis obtinere, præsertim r
lierculis aut auaris seniculis: qui cum sint suspici
odorantur plerosq; insidiosa quadam ciuilitate al
venari ac captare, quos indignatione quadam rep
sos maledictis onerant, nisi forte tempestiue atque
tempore quod omnium primum est ac præcipuum
accefferint. Sunt enim qui dextre sua negotia per
unt, ac captata occasione, arreptaque opportunitate
Terrentant aditus, & qua mollissima sandi
Tempora quis rebus dexter modus.
Quocirca cum multa sint, quæ naturæ humanæ co
ditionem permutare sunt idonea, tum maxime ve
torum concursus atque instabiles motus, quoru

fulsu non modo corpora, sed spiritus animalis in-
 modum percipit, ipsaq; mens intemperie quadam
 uritur, adeo vt pro aëris ac flatuum varietate, modo
 exsistat ac turbida, modo serena, placida, seda-
 quamquam victus vitæque intemperantia multū
 menti adferat in cōstituendo corporis habitu, fo-
 midisque affectibus. Interventos autem qui homi-
 nus maxime infesti sunt, ac valetudini officiūt, Au-
 tum refero *Zuyd*, natura effectoque calidum ac hu-
 dum. Eo siquidem flante terra madescit imbris
 que humore affatim perfunditur, quo fit vt corpo-
 promissime putrescāt, atque humorum corrupte-
 concipiant, catarrhos quoque excitat ac defluxus
 fauces, vocalem arteriam ac pulmones, hinc cory-
 , raucedines, tussēs, morbi comitiales, vertigines,
 hargus, apoplexia, lippitudines, surditates, aurium
 anicus, multaue alia quæ cumulare spirāte Austro
 mergunt ac scaturiunt. Obseruavi autē sæpius diu-
 rno eius flatu grauidas abortire, ac partum exente
 , obortoque immodico profluuiio periclitari. Cum
 nim partes corporis, ligamēta nerui, muscoli, mem-
 anæ, ansæ, omenta quæ gestando oneri insēriunt,
 accescere incipiant, ipsumq; vterū conceptu humo-
 nimio, lubricum fieri ac sensim dilatari contingat:
 eri nequit, vt natura onus perferat, ac legitimū ge-
 nationis tēpus assequatur, præsertim vbi post siccita-
 em ac squalores humida tempestas inciderit, q̄ cum
 ccis ac biliosis corporib. nō incōmoda, tum pituito-
 s atq; humidis, nēpe pueris ac mulieribus, quiq; pa-
 istria atque vliginosa loca incolunt cū primis noxia:
 oq; fit vt infantes atque impuberes implacabili tuf-
 infestentur, *Kind hoest* Belgæ vocant, quod singultu
 nodā pdeat, nullis admissis induciis, aut respirandi
 patio. Cum n. continenter ac laboriose, nullaue in-
 erposita mora tussunt: irritus tamē est conatus, nec
 micquam proficiunt, adeo vt intercepto oculoque

Auster instabilis.

Auster quos morbos excitat.

Austri incommoda in excutiendo partu.

Auster biliosis non incommodat.

Auster pituitosis noxius.

Tussis à liquido humore molesta.

Tussis pueros strangulans.

anhelitu, suffocatio imminet, atq; obturatis spirib; fistulis anima ac spiritus, qui vltro citroq; conime ac reciprocatur, postico prodeat erumpatque non sine maximo vitæ discrimine, nisi natibus vtroque genu arcte compressis illum cohibeas ac reprimas, qui spiritus qui inuerso ac præpostero tramite sibi viam molitur, atq; aliunde erumpere gestit, resiliat, ad suasque spirandi fistulas repetat. Contrahitur autem hoc tussis genus ex humore tenui ac fluido, qui non conglobatur aut concrescit, sed in pulmonis conceptacula effunditur ac diffundit, adeo vt natura visæ facultas tã liquidum excrementũ nec coarctum aut concretũ expellere nequeat. Vt enim gurgula aqua aut alterius liquoris in tabulã aut planitiẽ effusa nõ conglobatur sed diffunditur ac dissipatur, ita vt primorib; digitis prehendi non queat: ita humoris è capite in faucibus ac vocalẽ arteriã, pulmonumq; fibras delapsus subduci nequit, quanquam natura continenti tussis humorem excussisse laborat, sed frustra, quoniam ob tenuitatem contactum subterfugiat atq; elabatur: crassa quoque pituita, quæ tanquã viscus pulmoni inhæret, non minus, quam tenuis, homines fatigat, sed nullo stranguulandi periculo. Hos itaque morbos ac valetudinis incõmoda austrini flatus corporibus inferunt, multisq; aliis causam præbent ac seminarium. Siquidem liquefactis diffusisque vndique humoribus tumores articulares, ac dolores podagrici excitantur, quibus afflicta singulæ corporis partes ad omnes functiones ac munia redduntur inidoneæ. Quod vero ad internas vires atque animi munera attinet, mens flante austro, languida est, demissa, stupida, deiecta, somnifera, & quæ oscitanter omnia aggrediatur. Hæc quoque vis in rebus inanimatis se profert ac vires exerit. Siquidem obseruamus, spirante Notro, in arboribus omnia flaccescere ac madida esse, lintea, lodiæces, regeticulas, stragula, papyrum, membranas, chartas

*Simile à reli-
quida & flori-
da.*

*Auster articu-
lares dolores
mouet.*

*Auster animi
tranq.*

topographicas, reliquamq; supellectilem: paludes *Auster omnia*
 que ac stagna, amnes, flumina, oceanum, turbida *obnubilat.*
 vari atque umbrosa. Spirante autem Aquilone, *Aquilo sere-*
 pellucida, clara, splendida, defœcata, ita vt fun- *nat.*
 nit conspicuus, omniaq; in imo se spectanda pro-
 nt. Simile quiddā accidit in sanguine & humori-
 quorū sordes & faeces emergunt austrinis flatib;
 menti caliginē inferunt, recōdunt vero se ac subfi-
 flante vel Subsolano vel Zephyro, aliisq; ventis *Aër serenus*
 idis perspirātibus, hinc maxima in animis homi- *mentem exhi-*
 alacritas, mentisq; erectio, vbi cœlū solis splen- *larat.*
 nitescit: maxima contractio, animiq; mœror &
 ctio, si quando aura caliginosa est ac nubila, ven-
 turbulēti sæuiunt. Simili ratione imminentibus
 iis, spirāteq; vel Noto, vel Africo, cloacæ, stagna, *Noto spirante*
 des, foricæ, latrinæ, aliaque loca proluendis for- *paludes olida.*
 s destinata, graues halitus effundunt, atq; esculē-
 tæque vitiant, ita vt minus diu asseruari possint.
 menti collaterales atq. intermedii, qui à meridie
 nihil declinant, ac versus occasum hybernū pau-
 m deflectunt, pares cum Austro & Africo vires
 nent, inter quos refertur Libonotos atq. Austro- *Libonoti &*
 cus Zayd, Zaydwest, ab illa enim cœli plaga pro- *Austroafrici*
 ventus turbidus ac nimbosus, non minus corpo- *natura.*
 quam animo mentique infestus: habent enim eam
 flatus impetuosus, vt humores in imis visceribus,
 nt sentinam in nauibus commoueat: quorum
 is & vaporibus agitata mens, intemperies conci-
 affectibus commouetur, incandescit, tumultua-
 inquieta est, ac non secus, quam Oceanus æstuat
 eruescit, ita vt spiritus quoq; aërei ac mali Genii *Genii mali ad*
 quando se tempestatibus ingerant, ac faeces mini- *inferenda da-*
 nt, mentique humanæ se tacite ac latenter insi- *mina præsto.*
 nt, eamque vexent, lacerent, exagitent. Vulgare *Mens quibus*
 autem apud Belgas plerosq; emota mentis, & qui *vacillat ab nōre*
 sensus diminuti sunt, aut spiritus animalis vitio *cito offendū.*

sa aliqua qualitate imbutus triduo etiam antequam tempestates ac venti ingruant, tumultuari omnes vicus, compita, plateas, angiportus circumire ac circumcurrere modo silentes ac taciturnos, modo clamorosos atque obstrepentes ita ut vulgus dictitare soleat. Superuenientem aëris intemperiem, atque, ut fere assolentur imminere tempestates, imbres, procellas, turbine. Econtra ubi sudum est cœlum ac tranquillum, ventisque placidum existit: omnibus se comes præbet blandos, suaves, affabiles, festiuos, lepidos, sic tam ut ridiculos subinde mores ac facetos exprimere definant, ex quibus facile coniecturam feceris, quæ sint corporis habitu, qua mentis constitutione.

Africi natura.

Ceterum inter ventos, qui in Austri confinio constituti, ab occasu hyberno perstant, nullus Africus vulgo *Zuydwest*, impetuosior, aut procellis foecundior: nam tonitrua ac fulmina æstiuis mensibus præfert, sævasque tempestates parit, adeo ut culmina conuellat, sata prosterneat, naues in vada ac scopulos illas, ad naufragia impellat, æstate tamen, quam hyeme minus diuturnus: ut enim subito exoritur, ac furibundus est, ita confestim definit, ac consopitur. Cui autem huius iras ventus ille, quem Horatius *Iapyx* vocat, *West*, *Zuydwest*, omniaque exasperat, & sæuicia efficit qui etiam magna anni parte stationem suam constanter tuetur, expulsisque aliis ineunte hyeme continenter spirat, maximo nauigantium incommodum æstate autem media magis placidus est, ac minus turbulentus. Qui vero ab æquinoctiali occasu se prote-

Iapyx ventus.

Fauonii natura.

runt, nempe Zephyri ac Fauonii, *West*. Italis *Ponente* ineunte vere atque hirundine prima placidi sunt, amœni, blandi, suaves, quique omnia fouent ac recreant: siquidem moderato Solis calore tepescunt stirpes ac flosculos eliciunt, omniaque reditu præstant, ac renouant, adeo ut etiam sanguineas ac synæros humores, qui hyeme delituerunt, proferunt, discunt.

Quæque mœstitia, atque animi nebulis, mentem
 iritate ac lætitia reficiant. De sinente tamen au-
 tumno, annique circuitu in hyemem inclinato, venti
 dentales inclementer sæuiunt, terrasque ac ma-
 rumbulenta tempestate concutiunt, in excitandis
 morbis frigidis: ac pituitosis non minus quam
 atrini flatus, noxii sunt ac perniciosi. Venti autem
 occidenti ac Septentrioni confines ac finitimi res
 merantur, Corus siue Argestes, *VVest, Noordwest, Cori & eorum*
 cius ab occasu solstitiali *Noordwest*, Thracius, *qui illi affines:*
ad, noordwest, venti omnes validi, qui marinos flu- *sunt, natura.*
 furenter quatunt, disruptisque ac conuulsis ag-
 gibus Oceanum in continentem longe lateque de-
 unt: duabus autem anni partibus potissimum vi-
 t, declinante autumno, atque aduentante vere:
 fertim mense Martio, quibus temporibus grandi-
 nimbo, procellas, fulmina è sublimi dericiunt:
 ut vno temporis momento, aut perexiguo saltem
 ernallo res illi inter se conglomerati, prouant,
 gnaque detrimenta hominibus, satique inferant.
 mergunt autem ex iis ac plerisque alii repentini,
 itique flatus, qui in concitatissima aëris intempe-
 rigolos globos, ardentesque faces eiaculantur, ut
 iter, Ecnephias, ventusque Typhonicus Paulo A- *Aetor. 25..*
 solo infestus. Obseruata sunt hæc superioribus se-
 is, cum aliis, tum maxime Virgilio, qui ea hisce
 libus complexus est, quæ singulis anni tempori-
 s non sine insigni clade atque annonæ iactura no-
 obueniunt:

Quid tempestates autumnæ & sidera dicam?

Georg. Lib. 3.

Atque ubi iam breuiorq; dies, & mollior ætas.

Qui vigilanda veris, vel cum ruit imbris ærum ver.

Sape ego, cum flent messorum induceret aruis.

Agricola & fragili iam stringeret ordea culmo.

Omnia ventorum concurrere prœlia vidi,

Quæ grauidam late segetem, ab radicibus imis,

T. 2.

*Sublime expulſam eruerent, ita turbine nigro,
Et pluuia ingenti ſata lata, hominum labores
Diluunt.*

*Valetudinariis
aura iniuriis
obnoxii.*

*Aura rigida
ſatis noxia.*

*Septentrionalis
venti natura.*

Corporibus quoque quæ non minus, quam culm
conuellunt, multos morbos inferunt. Siquidem
re & autumnino, tum præſertim menſe Martio, art
lis, neruis, muſculis, membranis, tendinibus pun
ras, rigores, contractiones, palpitationes, laſſitud
ulcerofas accumulât, ita vt ſic affecti, futura tem
ſtatis prognoftica edant, & qualis ſit exoritura a
intemperies, indubitanter denuntient ac præſagi
noſtri *VVetrius* vocant, hoc eſt, euenturæ tempe
tis præſcios, quales fere ſunt valetudinarii, quiqu
morbida ac ſiſoſa cadauera circumferunt: Et qu
admodum huiusmodi venti morbos ac febres, m
raque valetudinis detrimenta adferunt, ac ſanita
vitiant: ita ſolo ſœcundo ac fertili, excultisque a
ad ſementem atque vberem meſſem officiunt. Te
ſiquidem non minus vento rigido perſlata, qua
pluuia trifti atque in ſuaui madefacta, non ſaluta
herbas, ſed lolium, zizania, ſentes, carduos, lapp
tribulos, vepres proferit, quæ ſata ſtrangulant, niſi
dulo exſtirpentur. His proxime adſiſtit ſeptentr
nalis *Noordt*, Italis *Tramontano*, nonnullo ad ortu
progreſſu, *Aparctias Noord*, *Noord-Ooſt*, *Aquilo* ſeu
reas ab æſtuo ac ſolſtitiali ortu medium locum t
tur, *Noord-Ooſt*, *Cæcias* vero *Ooſt*, *Noord-Ooſt* ab *Aqui*
ne *Subſolano* ſeu *Apeliota* ſcipatur. *Septentrionalis*
natura effectusq; frigidus & ſiccus exiſtit, magna
parte ſerenus, licet aliquando pluuius, mitigat au
Cori & *Circii* ferociam: vbi enim plus ſatis ſæuit
eſt, ac iam propemodum ſunt deſeſſi, in ventum ſ
prentriionalem fere deſiſcunt, ſic vt mox aura mil
ſcat, ac tempeſtas ſopiat: quocirca vnice eo tran
ferri cupiunt hos ventos indigenæ; nam ſi verſus a
aura ſerantur, recrudeſcit intemperies ferocius,
ruſſi

us nouas vires concipit; quo fit vt quotānis mul-
 rostrata naues, ac vasta holcades periclitentur,
 ne in ipso ferè portus aditu in breuia & syrtes, va-
 ne cæca ac latentia illis dissoluantur, incredibili
 iactura ac dispendio. Quocirca ventus Se-
 ntrionalis, non solū Coro & Circio salubrior, sed
 m sedatior atq. in concitandis ciendisq. tempe-
 ribus mitior: tametsi hybernis aliquando mensi-
 rigidus sit ac violenter spiret, quo fit vt catarrhos
 itet, pleuritides, atq. anginas, sed alia, quam Au-
 ratione. Siquidem spirante Noto humores lique-
 i, sponte dissoluuntur, atque è capite in subiectas
 tes defluunt. Septentrionali vero atq. Aquilonio
 u, quoniam constringi contingat musculos ac mē-
 nas, pituita exprimitur, quemadmodum compli-
 is cōpressisq. in pugnum digitis, ex spongia aquam
 undimus. Quacunque autem anni parte hi venti
 rant, frigore corpora afficiunt, meatus constipant,
 is contagia dissipāt, coactoque intus calore natiuo,
 ncoctioni auxiliantur. Cum autem Austrini flatus
 soluta corporis compage, membrisq. languore ac
 erno affectis, homines somniculosos efficiant, o-
 antes, flaccidos, veterinosos, nauseantes, desides
 que ad obeundas vllas functiones aut exercitatio-
 imparatos. Tum Aquilonii, Hippocrate teste, a
 es præstant, viuidos, erectos, alacres, gesticulosos,
 que ad quiduis aptos, præsertim quibus habitus est
 midior, iis enim naturæ munera ac functiones
 elius perficiuntur, omniaque salubrius procedunt,
 quemadmodum siccis aridisq. corporibus, humidus
 eli status salutaris: eo enim minus frigore rigent,
 t vruntur calore. Cum itaque duo isti venti Auster
 Aquilo, illisque vtrinq. affines in tota fere Europa
 cissitudines anniuersarias constituent, præ ceteris
 os obseruandos censeo: nullus enim ventorum per
 tum anni circuitum spirat constantius: siquidem re.

*Auster & A-
 quilo diuersa
 ratione catar-
 rhos mouent.*

*Simile à spon-
 gia compressio-
 ne.*

Lib. 3. Aphor.

*Auster & A-
 quilo præcipui
 in mouendo ac-*

cessante sopitoq; altero alter exoritur, suamque
tionem tuetur: tamen ceteri paulo ante memo-
suas vices etiam sortiantur, sed cui celerius conquiescant ac desinant. Quocirca horum viriusq; habet
ratio, non solum in tuenda valetudine, profliganda
que incommodis, sed cum iter ingredimur, aut e
terra mariq; nos aëri committimus. Hoc enim
ga observatione compertum habeo. Aquilonem
et exortum non esse diurnum, aut stabilem,
triduo in ea statione atque iis excubiis consistere
quod, Aristotele teste, etiam Homerus, dum Vlysses
errores prosequitur, indicavit:

*Aquilo quan-
do minus diu-
urnus.*

Tertia lux nunquam nocturno Aquilone laborat:

*Simile ab in-
sultu febrili.*

*Simile ab ignis
fomite ac in-
trimento.*

Quod eo fit, quoniam exhalationes ac materiam
nus copiosam sit nactus, quibus subsistere possit
diuturniores flatus perficere. Siquidem motus a
agitatio aëris qui ventum efficit, ab eoq; vires &
crementa concipit, debilis est, imbecillis, tenuis, e-
guus, ita ut vires desint, quantum adminiculo progre-
di posset ac se diutius proferre efficiq; diurnum.
enim in morbis ac febribus humorum copia ac
dundantia omnia grauiora, magisque diuturna
cit, atq; insultum producit: ita vehemens aëris co-
citatio, atq; exhalationum vaporumq; qui e terra
manant, creber densusque concursus ventos exalpi-
rant, atque illos cum violentos, tum diuturnos effi-
ciunt. Et quemadmodum ignis confestim exstingu-
tur, ubi arida nutrimenta desiderantur, ac fomites
desinunt: ita Aquilo in tempesta nocte, vel ipso no-
ctis crepusculo exortus, mox euanescit, ac statim
nem deserit: eoque fit ut exercitati naturæ non teme-
re Aquiloni fidant ad primum intuitum, nec quid
quam aggrediantur, nisi triduanus sit: cum Austri
primi diei exortu spem fulciant nautis, diuturnum
fore ac spiraturum constantius: Quod ipsum apud
Italos naucleri ac nauarchi, qui vulgari idiomate

Pilora

& Admiraldi dicuntur, Prouerbio designant,
Ποσειδών, Βορέας τε Ίρις.

li sententiæ cum esset additus Andreas ab Au-
 chithalassus, h. e. Cæsarianæ classis apud Genu-
 præfectus, Carolo Imperatori eius nominis
 to id obseruandum consuluit. Siquidem cum
 iticam expeditionem meditaretur, ac Cæsar ad
 Aquilonis conspectum, Mauros adoriri tenta-
 monuit alter non incitandas triremes, nec clas-
 mari committendam, nisi Boreas seu ventus A-
 nius triduum substitisset Austro vero ingruen-
 uestigio, primaq; luce in altum ducendas naues,
 infestim, nullaq; mora, si omnia adornata sint,
 que armamenti abunde instructa classis, nauiga-
 em instituendam, velaq. exponenda flatibus non
 metuendum, ne mox desinat, aut minus futu-
 diuturnus: cum fere nebulis densiq. nubibus
 ac caligine stipatus, diuturnitatis ac constan-
 tem præbeat.

arias Orientali vento, minimo interuallo à dex-
 proximis, minus Aquilone violentus est, aut
 orus, nec frigore tam penetrabili flatuque rigido,
 bli sit vicinior: conuoluit autem ac conglomerat
 es, illasq. conglobatas ad se allicit, quoniã retor-
 aliam nubium vel montium obiectu resiliant:
 id ir fluminibus atq; omnibus, ipsoq; oceani flu-
 apius obseruaui, in quibus non continuato cur-
 obseruatoque alneo fertur ac voluitur fluctus, sed
 inq. circa littoris oras ac ripæ extremitates refle-
 uric retorquetur, auerso scilicet ac deflexo con-
 toq dextrorsum ac sinistrorsum cursu, nec aliam
 us ei excogitari posse rationem video. Ex huius
 rem enti natura Prouerbiũ manauit in improbos,
 ala al se attrahens, vt Cæcias nubes, vt nunc pas-
 a factant nocturni oppressores, qui cõglobati in-
 besta iocæ ardes subruūt, atq; excruciato hospite,

*Pilote seu nati-
 cleri ventorum
 obseruatissimi.*

*Andreas ab
 Aurea exerci-
 tatus nauar-
 chus.*

*Andreas ab
 Aurea quid
 Caroli Cæsari
 consuluit.*

*Cæcias cuius
 natura.*

*Cæcias quare
 iiont nubes
 trabant.*

*Prouerbiũ in
 improbos.*

*Psal. 48.**Psal. 77.**Psal. 68.**Aggai 1. & 2.**Deus elementis
visitur ad infe-
renda damna.**Leuit. 6.**Amos 4.*

adactisq; domesticis ad commonstrandū thesaurum
omnia conuasant ac diripiunt: *Remelaers* nunc passi-
appellantur, à violentia q̄ inferunt, ac contorque-
dis hominum membris. Ceterum vt ex rebus natu-
salubre aliquod documentū eruatur, hoc cuiq; i-
suasum cupio omnes istos aëris ac naturæ effectus
nuru atq; arbitrio summi opificis pendere, eiusq;
perfici. Siquidem ignis grando, nix, pruina, glaci-
turbines, ac spiritus procellarum obsequuntur ven-
illius. Ipse enim mittit niuem sicut lanam, nebula
sicut cinerem spargit: qui iacit grandinem frustul-
tim, atq; efficit, vt omnia glacie constricta sint, tan-
planities, adeo vt nemo frigore eorum possit subi-
stere: ipse eadem, incitato flatu, liquefacit, ac conf-
stim in pluuiam resoluit. Ipse aufert Eurum, atq;
virtute sua inducit Africum. Ipse dominatur pote-
stati maris, motum autem fluctuum eius compescit
ac mitigat. Ipse producit ventum vrētem, & arēcen-
facit germina terræ. Patitur quidem Deus mundum
hunc, atq; vniuersi naturam ferri, voluiq; suo ordi-
ne ac modo, vt initio constituit, elementa, sidera, O-
ceanum, ventorum imperus, veris, æstatis, autumnus
hyemis discriminata tempora, sic tamen vt penes e-
horum sit potestas & imperium. Siquidem vbi illi vi-
sum est, & expedire videtur, quādā in scelerum vin-
dictam exasperat ac scruiora efficit, multasque clade-
ac damna horum ministerio hominibus infert, que-
mientes sopore oppressas sopitasq; ac delitiis indor-
mientes excitet; sic enim religionis desertoribus mi-
nitatur. Quod si præceptis meis nō fueritis obse-
nti, persequar vos tabe, morbis, ac febribus aninque
radio, ac mœrore: dabo vobis coelum ferreum, & ter-
ram æneam, ita vt nequicquam ac frustra vire con-
sumentibus, neque terra fruges, neq; arbores fructus
proferāt. Sic apud alios expostulat cum populo suo:
Excimui vobis ventum vrētem, quo rubigineatque
redine

vine vos affixi, vestrosque hortos, oliueta, vineas,
 a consumsit bruchus & eruca, nec tamen ad me
 reuerſi, dicit Dominus: Quo euenit, reſte vate a- *Agg. 12.*
 ut terra rore, pluuias atq; imbres deneget, omnia
 ſata ardore, rubigine, grandine infeſtentur. Quæ
 umento ſunt, æ quemq; erudiunt tempeſtates,
 abos, grandines, tonitrua, fulmina turbines, ex na-
 alium quidem cauſſarum progreſſu exoriri, ſed q̃
 rudelcant, atque homines diuexent atrocius, vbi
 ſus illos caſtigatos ad frugem reuocat: qui vbi reſi-
 gente hominæ factus eſt placatior, ac furor mitiga-
 deferbuit, calamitates transfert, immutat, cohi-
 imminuit, omniaque feliciora pollicetur, nempe
 rem annonæ prouentum, agros fœcundos ac fer-
 ſ, tempeſtiuam pluuiam, meſſem copioſam, tritu- *Deut. 18.*
 a, vindemiam, greges, armenta, pecora quæ voto
 pondeant, corpus ſalubre, ac vegetū, vires firmas,
 ultates ac res familiares ſtabiles, animū vero im-
 uidum, tranquillum, ſecurum, quietū, infractum, *Pſal. 90.*
 qui fiducia diuinitatis, vnde mentem hauſtam ac
 latam obtinemus, non facile expalleſcat metu, aut
 ore concutiatur.

*Pyxidenautica, vulgo Compas, quam Plautus Verſoriam
 vocat, cuius obtutu atque obſervatione naucleris vellificatio
 perficitur: & qua vi ac ratione continenter Septentrioni ob-
 uertatur.*

CAP. IV.

Um ventorū paulo ante habita ſit ratio, eamque
 ſuſius explicaffe viſus ſim: reſtat vt de Verſoria *Verſoria Se-*
 onnihil proferam: quandoquidē nauæ vſu & com *ptentrionis in-*
 editate nauigationem inſtituunt, ac longa maris *dex ex vi ma-*
 atia tractusq; Oceani immenſos, denique locorum *gnetis.*
 um ac diſtantiā demetiuntur, & quantum viæ
 tractum ſit, & quid reſtet peragrandum, exactiſſime
 plorant, omniaq; ad hanc pyxideculam, tanquam
 uſſim, exigunt: quam vim conſequitur ex magne-
 ſ aut lapidis Lydii attritu, qui ſingulari vi pollet in
 trahendo ferro, niſi oleo aut pingui aliqua re ob-

*Oleum magnete
vina attrahendi eripit.*

*Verforia ex
quibus constat,
eiusq; descri-
ptio.*

*Nautæ clepsy-
dri utuntur.*

*Magnes qua
ratione ferrum
allicit.*

*Simile à vul-
turum sagaci-
tate.*

litus sit, tunc enim id respuit: hic nostratibus *Zeylla* vocatur, quod eo cursum naturæ instituant, ac secum re velificentur. Subest huic pyxidecula rotula quædā versatilis, papyracea plana, circumatæ rotunditati tenui ab bipartito ferramento suffulta, in cuius centro seu medio turricula ænea acuminata (nā ferrum rei effectum eo loco impediret) affixa est, quæ stylus aut cuspidi acutissimæ insistit, eoque hinc inde in æquilibrio, voluitur, atq; ubi conquiescit, pars illa quæ filii imagine inscripta est, & in quam ferramentum magnete confricatum definit stabiliter Septentrioni obuertitur, polumq; arcticum respectat, quocumq; etiam contorto clauo navis impellitur: producuntur autem in huius rotulæ circulo à centro ad circumferentiam æquali distantia duæ & triginta lineæ, quæ & ventos ac cœli cardines designant, terræq; ac maris spatia portibus distincta cōmonstrant, ac numeratis reuolutis clepsidris, aut, ut nunc vsus est, defluente arena, clepsidrammis, quantum itineris emensum sit, & quid emetiendum, quanteq; intervallo à loco quo properant, absint, exactissime dinumerant ac metiuntur. Quæ autē vi magnes in verforia hæc perficiat, qui ex aduerso Septentrioni se opponit, eamq; cœli partem obtuetur, non facile ratione expediri potest: quamquam multorum ingenia: nec torserit huius rei inuestigatio. Sunt qui in mutuū cōsensum ac concordiam referant, quæ alter alteri similitudinis ratione quæ plicetur attractio, mirifice afficiatur, sic ut magnes odoretur ferrum in montibus Septentrionalibus, ex quibus erutus est, non secus quā vultures, naturæ sagacitate, cadauera maxima locorum distantia, biduo etiam, ut plerique opinantur, antequam cædes facta sit. Multa autem effici occulta abditæq; facultate, quorum nō facile ratio iniri potest, palam est, ita ut effectum rei conspiciamus, causam vero ignoremus. Sic rhabarbarum & scammonium flauam

am bilem expurgant: epithymum, polypodion,
humorem melancholicum: agaricus pituitam,
inum, Gagates lapis; adamas festucas ac paleas
cit. Argentum viuum auro afficitur, eiq; maritari
det. Quam vim etiam herbis inesse spectamus, i- *Vnde herbis*
it nonnulla mutuo complexu ac vicinitate dele- *purgandi effi-*
atur, alia inter se dissideant, ac contactu alterius *cacia.*
uant. Simili quoque affectu & inclinatione ma-
sista perficit in hac pyxide, ac solariis minutis, *Solarium quod*
bus iter ingressi ad solem horas exploramus, vbi *Solem commo-*
rema ferri pars expolita, non rubigine vitata: hoc *strat.*
ide confricata est, quæ semper Septentrioni ob-
sa polum commonstrant, qui Epibatis, hoc est, *Epibata, ein*
is nauticis *Leye* dicitur, quæ vox à deducendo no- *boorsman.*
n sortita est, vt *Leydesman* ductor & comes itine-
cuius ad miniculo cursum dirigimus veteribus Cy-
sura denominata, atque Vrsa minor, longo vsu &
perientia obseruata æquor sulcantibus, quoniam
a est, & immota. Vrsa autem maior Elice vocatur,
ius Cicero in Academicis meminit, huiusmodi p-
modum verbis: Meas cogitationes dirigo non ad
am paruulam Cynosuram, sed ad Elicen & clarif- *Cynosura, vul-*
nos Septentriones, id est, rationes has latiore spa- *go Leye, nau-*
non ad tenue eliminatas, eoque fit vt errem & vager *tis.*
ius. Quo indicat fusissima se confectari ac laxatis *Lib. 4.*
lis dinagari latius: tamen certior cursus fit, ac mi-
is deuius qui inspecta cynosura perficitur: quod i-
um Aratus admonuit;

In Phænom.

*Hic Iouis alitrixes Elice, Cynosuræ, fulgent.
Dat Graiis Elice, rursus maioribus astris.
Phænicas Cynosura regit: sed candida tota
Certior est Cynosura, tamen sulcantibus æquor,
Quippe breuis totam fido sed Cardine vertit.*

esumitur autem Ciceroni hic loquendi tropus à nau- *Simile Ciceroni*
ari consuetudine, quorū alii qui exactissime omnia à polo desum-
udent dimetiri, oculis in minorem Vrsam sunt defixi; *tum.*
lii q̄ minus rigide omnia obseruāt, nec in vllis angu-

*Ciceronis locus
in Academicis
explicatus.*

*Versoria an re-
sens inuenta.*

*Carthaginen-
ses nauigandi
periti.*

Cap. 17.

Reg. 3. cap. 10.

stis sunt constituti, Vrsam maiorem intuentur. Tamen Cicero qui non vult arcta atque adstricta consecra-
sed latos ac spatiosos rhetorum campos obambulare
re elicem seu maiorem vrsam sibi, tanquam scopum
defigit, ita enim diuagari licet, ac longius progredi
vt qui nullis certis limitibus concluditur: securus
vero est velificatio & certior, minusque digreditur
extra stationem nauigium, vbi vrsa minor. (quæ pro-
prie nostratibus, Polus dicitur, populari voce *Leu-
hoc est, ductor in dirigendo cursu*) inspicitur. Non
vero naucleri præter polum quem non oscitante
obseruant, pyxidem hanc versatilem continenter in-
tuentur, cuius vsu & commoditate etiam intempesti-
nocte ac densissimis tenebris, atraque caligine, claudere
affixi nauem dirigunt. An autem hoc instrumentum
nauticum superioribus seculis exstitit, an nostro
æuo excogitatum, non aüssim certo pronuntiare: hoc
tamen mihi persuadeo, Plautinam illam versoriam
aut eandem esse cum hac nostra, aut illi affinem: quan-
vt opinor, hæc pyxidecula nostro iam tempore ma-
gis exculpta sit, elimata, expolita, omniaque exactius
demonstret. Cum autem Pœni ad Carthaginenses
nauigandi periti ultra cis mille annos non solû ma-
ris mediterranei portus ac littora frequentarent, sed
in Oceanum longius progressi, instructissima classe
totum Mauritanix ambitum perlustrarent: verisimile
non est, huius rei vsu illis defuisse: ne cõmemorem
Tyrios ac Sidonios, apud quos, Ezechiele testis, ma-
xima olim erat negotiatio ac nauigandi peritia: ac
præter hos, Salomonis naucleros qui classe per ma-
re rubrũ ac sinum Persicum de iuncta aditus in Indiam
patet (Ophir Iudæis appellatã) immensam auri vim
ac simias, pauones, elephantos, gemmas adferebant,
vt nunc Lusitani facitiant, q̃ hunc nauigationis cur-
sum vix anni curriculo perficiunt. Quocirca nõ faci-
le cuiquam persuaderi debet illis temporib. ignorata
fuisse

he hæc velificandi adminicula : præsertim seculo
 felici, tantisque artificibus industriis, ac solerti-
 bus. Fieri autem potest: vt ob barbarorum
 irruptiones, vastitates, cædes, incendia, populatio-
 nem tam salutare instrumentum interciderit, extin-
 ctam etiam oppressisq. artificibus: rursus, pacatis re-
 lictis, ac sopito tumultu bellico, cura atque industria
 humanum (quorum ingenia inuentioni rerum ac-
 commodata) postliminio in vsum sit reuocatum. Ita
 defuncti sunt qui afferant multa superioribus annis in-
 uenta fuisse, quæ nobis nunc noua videntur, ac recens
 cogitata: quod ipsum Salomon constanter asse-
 rat: Quicquid, inquit, olim fuit, nunc est, & simile
 quod paulo post futurum: quicquid factum est o-
 lim, nunc existit, & illo intercedente postmodum re-
 uocabitur. Obiter nihil sub sole nouum, & si quid
 nouum ac recens ostendatur, id priscis seculis
 quando existit, nec futura est apud posteros me-
 moria eorum, quæ nunc vigent, quoniam interitura
 sunt, ac vetustate exolescent. Sic nonnulla videtur
 olim fuisse imprimendi ars, vt quibusdam placet, ex
 tustis picturis, sigillis, annulis, numismatis, in qui-
 bus literarum characteres graphice velut typis ex-
 pressi conspiciuntur: neque enim illi ætati cælatores
 que artifices defuerunt: quanquam, si à veteribus
 quiddam excogitatum sit, vt nemo debita laude
 laudandus, fateri quisq. debeat omnia minus fuisse
 arculta, nitida, subtilia, elimata, nec tam spectabili
 literarum varietate exornata atque expolita. Bom-
 bardas quoq; tormenta; ænea ac ferrea, tum sclo-
 petas manuales ceteris habiliores: ac magis tracta-
 biles, vulgo *Pistoletten* oft *Sineroen*, quod manu capu-
 illorum, tanquam clauo, admota, excussisq; è fili-
 e scintillis, in obuios detorqueant, superioribus se-
 culis existisse, nonnulli ex Virgilianis hisce versibus
 ostendunt:

Vidi & crudeles dansem Salamoneæ pænas,

*Multa in rerū
natura exole-
scunt.*

Ecclef. i.

*Salomoni nihil
nouum.*

*Arts impresso-
ria an vetusta.*

*Bombarda an
olim fuerint.*

Æneid. lib. 5.

*Dum flamma Iouis, & sonitus imitatur Olympi
Quatuor hic inuictus equis, ac lampada quassam
Per Gratum populos, mediaq; per Elidis urbem
Ibat ouans, Diuumq; sibi poscebat honores
Demens, qui nimbos, & non imitabile fulmen
Ære & cornipedum cursu simulabat equorum.*

*Lib. 10. c. 14.
Philandri opi-
nio de versoria.*

Quamquam omnia ista dubia sint, nec certi quid d
iis statui possit, ut quæ forte aliud quiddam deliguit
De versoria vero alia est ratio: cum enim Polus ac Cy-
nosura, oppositis obiectisq; nubibus atque offusa ca-
ligine oculis nauigantium se subducit, nec semper si-
conspicua, ita ut periculum vndique immineat: cer-
statui potest in tanta olim nauigationis frequentia
illi ætati non defuisse hæc velificationis adiumenta.
Nec me fugit Philandrum editis in Vitruuium com-
mentariis cum primis eruditis, in ea esse sententia, ut
credat hanc pyxideculam quæ chalybis ac magnæ
vi polum, velut indice demonstrat, non ita multis re-
tro seculis in Campania oppido Amalphis fabricatam
Verum ego existimo id instrumentum non inibi, ne-
eo tempore repertum, aut nostra memoria excogita-
tum, sed interpolatum, h. e. renouatione quadam in-
stauratum, illosque artifices effecisse ut exacte atque
adamum nullaq; sui parte claudicante nutanteq;
perpendiculo seu virgula, verticem cœli, h. e. polum
qui duplici cardine se pedit, indicaret, quo cursu ma-
gis secundo atq; optato successu quaquaversum na-
uis dirigatur, omniaque ex voto atque animi senten-
tia perficiantur. Quocirca veteribus huius usum non
defuisse, atque illius obseruatione maris spatia con-
sueuisse dimetiri, Plautus expresse his versibus indi-
casse visus est, arrepta etiam nauigandi occasione, si
quando res poscat celerem profectiorem.

*In Mœre. Scen.
3.*

*Si huc nem properes ut istuc properas factus rectius.
Huc secundus ventus nunc est, cape modo versoriam.
Hic Fauonius serenus est, istuc Ausifer imbricatus.*

Hic

Hic facit tranquillitatem, iste omnes fluctus conciet.

non est quod quis ambigat, veteribus eundē fuisse instrumenti vsum ac commoditatem.

Canes agat in rabiem, & quo potissimum anni tempore, qua ratione eis mederi possit.

CAP. V.

Anes fidi hominum custodes, ac familiares domesticique excubitores in rabiem aguntur vel sole *Sub aestu & gelu* ido, ac caniculæ ardoribus, vel hybernis mensibus *canes rabunt.* gelu infensissimo, quoniam eo anni tempore atque acerbari atram bilem contingat, ac virus effudit, & aspersione contactuque exitiale est ac deletent: æstate quidē perusto ab æstu solis sanguine, qui cepto contagioso spiritu inficitur: hyeme vero quæguis concretus ac congelobatus, quique propemodū regulatur ac congelascit: cōputrescat, quoniam coram inolusus non ventiletur: quo fit, ut ab eo grauis vitus & contagio emanet, quæ spiritus vitales vitiant contaminant. Quocirca huic animanti iis anni temporibus semper aqua offerenda, quæ subinde lambant, *Canes aqua exposcunt.* æsertim cum per loca æstuosa, vel nimis gelida exserta lingua hiantesque ore, se viatori itineris comites debent, quo sanguis dilui possit atque irrigari, minusque ardore torreretur. Columella, quod & Plinius eius *Lib. 7. cap. 12.* mine non subricuit, censet catulorum caudas post *Lib. 8. cap. 41.* æm quadragesimū, quam sunt editi, castrandæ, sic am rutos fieri à rabie: hoc modo: Nervus est qui *Cauda canum.* articulos spinæ perrepat usque ad ultimam caudæ *truncata non* item, is mordicus una cum postremo articulo pre- *rabunt.* nsus (quod etiam nostrates factitare video) alienus eductus ac protensus, abruptitur, quo factum nec in longitudinem indecorum porrigitur, nec edum & enorme incrementum capeffit, denique plurimi pastores asserunt, rabies arcetur ab eaque ti sunt. Alia etiam est cautio ac prouisio, qua obneri potest, ne canis vnquam efficiatur rabiosus,

*Canis ut à ra-
bie præserue-
tur.*

*Vermis lingua
sanis eximitur.*

*Ouillis pedibus
lanuginosa con-
cretio subest.*

*Ouium natura
in cursu.*

Subest linguæ catellorum nervus vermiculi figuræ
rotunda teretiq; forma, ut etiam capiti humano, ex
ius cerebellum definit in speciem quandam, tere-
ni, qui ligno innascitur quam similitimam; hic verm
linguæ exemptus canes à rabie tutos præstat. Non de
similis concretio ouillis pedibus anterioribus ac po-
sterioribus inhæret parte, qua terram calcant, verm
culi subrotunda forma, lanuginosa intus ac crinita
congerie, qualis est in rosarum spongiolis ac calyci-
bus, quibus semen includitur, molli tenuiq; lanugi-
ne implicitum; exempti autem tale quiddam sæpius e
decoctis eius pecudis pedibus, terebini qui vermicu-
lantia ac cariolo ligno inesse solet aut nucibus aue-
lanis protus affineatque assimile. Quod si quis au-
incuria aut huius rei ignorantia pedes ouillos ederit
quibus illa concretio nō sit exempta, cōfestim nause-
ac stomachi dolore afficitur, omnique momento a-
ructus ac vomitionē incitatur. Persuasum autē habe
promiscua multitudo, venenosum quiddam subest
huic concretioni, quod ut nō ausim certo asseuerare
aut iis assensiri: ita facile crediderim, capillatā illan
congeriem, pilosamq; lanuginem quæ bifulcis fissisq;
ungulis inhæret, concoctioni officere ac ventriculi
negotium facessere. Opiliones autem, pastoresq; o-
uium ea sunt opinione imbuti, nullū hoc animanti
in cursu fore velocius, omniaq; quadrupedia perni-
citate superaturū, nisi tale quiddam articulis, quibu-
se fulciunt, subesset: qua de re quid statui debeat, nō
ausim exserte pronuntiare: hoc tantum testatus, ob-
seruasse me has pecudes fugitantes, ubi canes ac lupi
prædæ inhiantes, illas insectantur, celerrimo quidem
cursu se subducere, sed nō longius progredi, ac mox
respectantes subsistere ea, ut opinor, ratione, q̃ præte-
pavidum animū & meticololum, aliquid illas remo-
retur pedib' subditum, & quod anhelosæ sint ac pul-
monis vitis obnoxie: q̃ indicat arida tussicula, quæ
sub

ade infestatur: quo fit vt longius producere cur-
nequeant. Vt itaq; huic pecori tale quiddā sub-
quod illi in cursu morā iniicit: ita sub canina lin-
subdelitescit neruosa, atq; vt ita dicam, vermicu-
qdam congeries, q̄ à vermis specie atque effectu
rabiam infert, *λύσσα* dicitur, quę vox & vermem *Lyssa vermicu-*
biem significat: Vnde *αλύσων* herba dicta, quod *lus sub lingua*
em expugnet, ac canum more furiosos ac lym- *canis.*
eos cohibeat, etiam si ab iis demorsos esse cōtin-
Quod si catelis sectione id eximatur, nunquam
itatur rabidi, nec quenquam lethali morsu im-
unt, minimoque latratu sunt infesti inflammatur.
em huic animanti, atque incenditur sanguis me-
cholicus, aliique circumfusi humores. Canicula *Canes quando*
ssimum ardo ibus, ac concepta ex putredine cō- *rabie concitan-*
o rabiē furoremq; concitat, adeo vt extumescen- *tur.*
gua ac neruo, qui illi subditus est, os spuma exi-
i ac contagiosa saliuā redundet, quę etiam conta-
inficiat. Siquidem cum hoc animal notos igno- *Salina canis*
que indiscriminatim adoriatur, si forte vlli parti *rabidi noxia.*
ma aut saliuā adhaferit, etiam citra morsum no-
infert ac perniciem: nisi confessim salugine e-
tur. Cum autem venenati huius morsus multa
excogitata remedia, tum nullum magis præsē-
eum, quam euestigio dilatare vulnus, ac scarifi-
a cute, cucurbitulas copiosa flamma affectæ parti
gere, mox cataplasma adhibere ex porro, cœpe,
no, eruca, centaurio minori, absinthio, ac butyro
ito, melleque confectum. Vrina quoque impube- *Remedia ad ra-*
formenti loco applicata, virus elicit, nec non O- *biem canis.*
ponacum, ruta, sal, ficus, brassica rubenti folio, v-
cum melle & butyro pistillo subacta, læso mem- *Morsus canis*
o admoia. Nulla autem ratione incidenda vena, *vena incisione*
pitur enim intempestiuo illo remedio virus in ha- *exigit.*
tum corporis ac continuo vitalia corripit, humo-
que ac spiritus inficit. Quocirca quę venena-

*Rabiosi quæ
expugnant.*

*Oceani vis in
morsu canis.*

*Tanent aqua
rabidi.*

*Rabidi potus
non denegan-
dus.*

Salina noxa.

tos halitus dissipant ac discutunt, intra corpus ex-
benda, nempe Theriaca, mithridation, allium, sec-
dium, Lafer quæ vulgo Magistrantia & Ostrucium
citur, illique affinis Angelica, quæ laferpitio potest
te affinis est, radix zeduaræ, ruta, caltha, melissæ
phyllos, Iridis radix exsiccata, inula, sicus, ligni Indi
decoctum, ocymum vulgo basilicum, cunula, hyssop-
pus, tymbra origanum, quorum quodque vi discuti-
ria pollet, seu diaphoretica, quæ laxatis corporis in-
ramentis atque excitato sudore virus dispellit ac de-
molitur, nec patitur in venas dimanare. Nostrati
qui mari finitimi sunt, atque Oceani accola demon-
stros à cane rabioso certatim ad mare rapiunt, etiam
brutas pecudes, ac septenis vicibus immergunt non
superstitione observato illo numero, sed ut effici-
cuius virtus eluatur: quo & illud consequuntur, ut o-
mnis aquæ merus *ὁ δὲ ποβίσις* vocant, qua maxi-
me vigeri solent, prorsus eximatur: nam sic affecti
aquam appetunt, & expauescunt ob mentis alienati-
onem, & quod ratione destituti sint: quo fit ut nulle
rerum delectu ac discrimine salutaria respuant, at-
que auerferantur, appetant autem ac ferantur ac-
noxia; siquidem si bibent affatim, sanescunt: quo
circa, tametsi aquam omniaque liquida exhorre-
scant, ad potum tamen cogendi sunt, quo virus mi-
nus ad internas partes properet ac diluatur. Miran-
dum autem non solum venena intus exhibita le-
thale vulnus infligere, sed morsus ictusque venena-
tos quæ foris inferuntur, sensim tacitoque ac latenti
progressu vitalia corripere, atque ad cor vitæ lon-
tem partesque principes aditum sibi patefacere. Sic
saliva eorum qui elephantiasi, hoc est, vulgari lepra
infecti sunt, canis denique rabidi spuma cuti inpersa
penetrabili vi perniciem adfert, nisi contestim abs-
tergatur, ac locus sale detricetur, adeo ut si partes
neruosas, aut per quas arteriæ deriuantur, laniati
mor-

fluque vulnerari cōtingat, vel foeda spumantique *Virus ut ad in-*
 ne inquinari, cordi ac cerebro virus communice- *terna rapiatur.*
 ita vt cor vitiatō spiritu vitali, deliquio defectu-
 animi periclitetur: cerebrum propter affectos
 nos qui ab ipso producantur, furore atque amen-
 mentisque alienatione ac rabie corripitur. Si ve- *Dies quadra-*
 carres carnolās, quæ sanguine ex venis aluntur, af- *gesimus rabies*
 contingat, aut morfu infestari, mortiferum virus *expositus de*
 venarum riuos ad hepar ac cor, reliquaque mem- *morsis.*
 bradimanat, ac quadragesimo die aut paulo serius
 me, metuque aquæ ac pauore tentantur. Hoc autē
 minime expedit, vt dextre ac felici successu affe-
 huius curatio instituat, ne temere patiaris vul-
 coalescere, ac cicatrice obduci, quod etiam in
 unculis ac bubonibus, aliisque in peste tumori-
 accurate obseruandum: siquidem si vel scintilla
 tagii inhaerit, incrudescit malum, omniaque ef- *Vulnus non ci-*
 untur sauiora. Quocirca sinapismo aut puluere *to obducenda*
 cipitato virus eluendū, id enim vulnus, hiantem *in morsu.*
 plāgam occludi prohibet, atque efficaciter vene- *Sinapismi &*
 emungit. Interim per interualla ac leniter hu- *pulueris præ-*
 res melancholici expurgandi, quo furor vel pro- *nitati vni in*
 eat, vel mitescat, in quem vsum commodè ex *morsu.*
 to aut decocto exhibentur, Sena, polypodium, e-
 himum, helleborus, phyllitis, asplenium fuma-
 buglossū: & præsertim ea confectio, quæ Hamech
 ribitur, cum syrupo de epithymo ac fumaris, quæ
 exterorum etiam animantium moribus adhiberi
 sunt, quorum alii aliis sunt nocentiores.

amri natura ac viribus, & quo effectū polleat, si quando in
 sanitatis vsum ac tutelam corpori humano adhibetur.

CAP. VI.

Inter ea quæ hominum cura atque industria è terra *Homo ca!*
 visceribus eruuntur, nihil auidius expetit huma- *afficitur.*
 animus, qui non solidis rebus inhiat, sed fragiles

*Auri sacra fa-
mes.*

*Pecunia vsus
et necessitas.*

*Lib. 1. ser.
Satyra 1.*

*Vsus rerum
spectandus.]*

*Frugalitas in
rebus spectan-
da.*

*Natura modi-
ci contenta.*

fluxas, incertas, fugaces, caducas persequitur ac con-
sectatur, quam aurum quo tamen expleri, aut proflu-
satiari nequit, etiam si id affatim ac cumulate sit con-
sequutus. Præcipuus autem auri argentiq; vsus in eo
consistit (nam Res pub. pecuniæ cōmoditate, vti cor-
pus nervis, continetur, eaq; omnis contractus, stipu-
latio, nundinæ, pacta, conuenta, mercatura. negocia-
tio perficitur) vt necessitati inseruiat, atque illa nobis
comparemus, quibus subsistit natura mortalium, nec
vlla in parte carere possit, vt sunt vestes ac domicilia,
quibus à vento nos auræque iniuria defendimus, res
familiaris ac domestica, victus frugalis ac moderatus
multaque alia quibus non minus commode, quā sa-
lubriter vitam transigimus. Reuocat ad hanc animi
tranquillitatem ac frugales rerum vsus homines Ho-
rati, optimus vitiorum castigatō: ac commonefa-
cit, quid potissimum spectare debeant, quibus fere a-
uaritiæ vitium necessitatis inuolucris regitur:

Quid iuuat immensum te argenti pondus & auri.

Furtim defossa timidum seponere terra?

Nescis quid valeat nummus? quem præbeat vsus?

Panis ematur, olus, vini sextarius: adde

Quæ humana sibi doleat natura negatis.

Quo indicat omnia referenda ad vsus necessarios, ad
vitæ commoditatem, quibus si accedat in cultu nito-
reque corporis decus, ornatus, mundities, & quæ vi-
ro propria, dignitas, mulieri venustas, non equidem
repugno, modo ne nimium exquisita sint, nec in lu-
xum ac delitias deurgant, sed frugalitatis ac tempe-
rantia limitibus concludantur, omniaque honestati
ac decoro inseruiant. Ita enim magna ex parte affe-
cti sunt homines, vt rebus magnificis ac sumtuosis
delectentur, cum natura facilimis, quæque minimo
constant placari possit. Ceterum his omisiss, de me-
talli huius natura differendum, quod multis ma-
gnisque viribus imbutum est. Siquidem autem cum-
primis

nimis efficax præsentissimam vim obtinet in expu-
 rando fauissimis morbis, atq. instauranda valetu-
 dine, vbi illa collapsa est, ac detrimenta acceperit.
 Nam qui ex Venereo foedoq; contractu labē conce-
 runt, ac contagione inguinum infecti sunt, eius
 manifeste subleuantur. Elephantiasin quoq; quæ *Aurum leprā*
 vulgaris lepra censetur, expurgat, aut saltem mitigati *expurgat.*
 dentes labantes ac minus stabiles, putriq; vligine vi-
 atos firmat, omniaq; oris vlcera ac pustulas compe-
 it: ita quibus osolidum est, ac graecolentiam ex-
 alat, consulere solitus sum, vt annulos ex puro ac
 ntero auro confectos, subinde in ore gestent, præ-
 terea qui ex morbo Gallico inuncti labiorum ac
 inguiarum vlceribus infestantur. Virus enim eluit,
 etque eruptiones exsiccat. Quod si laminas. auri que *Auri in cibo*
 segmenta ac bracteas cernibus elixas admiscere li- *usus.*
 ceat, atque huius liquamen valetudinariis exhibe-
 re: dici vix queat, quantopere vires ac vitales spiritus
 rigat. Quocirca macie tabeque confectos, aut im-
 moderata Venere exhaustos ac delassatos huiusmo-
 di decoctis reficio, viresq. instauro: nec vlla sui parte *Aurum deco-*
 hac ratione aurum sit deterius, aut attenuatum, im- *ctione non atte-*
 minutumq; eximitur, nonnunquam in turbinatum *risur.*
 ilueum, quem alembicum vocant, calenti foco ad-
 morum, comici iubeo minutarim concisum capum,
 aut vitulinas carnes, atq. aliquot oui lutea seu vitel-
 los, tribus quatuorve lactis bubuli sextariis perfusa, *Sextarius librā*
 admixtis vna cum auri purissimi, obrisum vocant, *& uncias octo*
 segmentis aut torque aureo, efficacissimis herbis, nē *complectitur.*
 pe radici Iringii, scolymi, sisari, cinatæ, carlini, cardui
 hortensis, eaque herba quæ cū muscoso concreto fru-
 ricetur, a flauo ac rutilanti colore, aureisq. guttis quæ *Ros solis.*
 illi insident Ros solis dicitur, deniq; palmulis quos
 dactylos vocāt, vuisq; passis, exemptis vinaceis, ac po-
 mis dulcibus. Ex quarum rerum congerie lento pla-
 cidoque igni, stillicidio quodam liquor extractus,

*Cardiaci morbi
remedium.*

*Aurum cor
recreat.*

*Auri igniti ef-
fectus.*

Tartarus quid.

ac triduum soli exposi^o, in multos usus asseruari po-
test. Siquidem deliquio defectuq; animi sopitos ei-
git, ac spiritus reuocat; exsangues, macilentos, tal-
jos, extenuatos reficit: in Cardiaco vero affectu,
sudore Britannico praesentanea vi pollet, atq; in
focillandis cordis viribus cum primis efficax est
salutaris, si cochleari mensura, aut plus paulo ita co-
stituris subinde exhibeatur, nec minori commodum
atque utilitate aurum foris adhibetur, ubi cor ingre-
ssente externa aliqua, vel interna agitudine periculi-
tatur, nam praeter adspectum aureorum numisma-
rum atque annulorum, qui nonnunquam speciosi
atque amabili gemma decorantur, oculosq; pascunt
ac recreant, si sinistrae manus digitus qui infimo pro-
ximus est, in cordis affectibus, auro & croci momen-
to defricetur, hominem sibi restituit, etiam si colla-
pso atq; intercluso animali vitaliq; spiritu, ppe-
dum exanimatus ohmutescat, nec ullum vite indi-
cium proferat. Aurum quoq; candens atq; ignitum
vino immersum, praecipuis membris robur conci-
liat, ac facultates nativas firmat: nam si quid mali
internis partibus adhaeserit, abstergit, consumit, ab-
olet, depascitur, partemq; affectam ac morbidam vi-
gore ac vitali spiritu imbuit. Foris quoq; huiusmodi
liquor adhibitus, impetigines seu lichenas, lepram,
mentagram, porriginem, ozaniam, polypon foedissi-
ma narium vitia, morpheam, omnesque vitiliginis
species, quae cutem deformant, compescit ac cohibet:
praesertim si huic liquido pigmento aut plasmati non-
nihil tartari commisceas, quae est ex vino in dolis
lapidosa concretio. Omnes siquidem quamlibet fo-
das maculas abstergit, naresque rubicundas ac ver-
rucosas mentum, genas, faciem, frontem, in (quibus
partibus impudenter atque indecore, parumque ci-
uilliter huiusmodi eruptione se proferunt) coho-
nescat.

De

grandine porcorum, aliisque huius animantis morbis ac vi-
tiis, quæ vulgari lepra seu lazarisimo affinia sunt, vulgo ab
insalubri ac morbido corporis habitu Onghans appellan-
tur: & qua ratione hac contagio expugnari possit etiam in
hominibus.

CAP. VII.

Quoniam suille carnes passim etiã apud generosos
quosq; eduntur, nec est vlla propemodum fami-
liæ cuius mentis succidia non inferatur, etiam à lon-
quo petitz pernz ac perasones quæq; ex his con-
suntur tomacula, tucera, farcimina: aliquid de hu-
manimantis cõditione huic operi inferendũ putauĩ.
Nam autẽ porcus luto ac sordibus delectetur, coeniq;
lutabra apperat; in primis procurandũ, vt eibus ac
comestibile illi mundum offeratur, si ex eo salubre alimẽ-
tum consequi velis: nam si siliquis pabuloq; sordido
se animal saginare pergas, strumas cõtrahit ac scro-
phulas, totoque corpore grandinosum efficitur, sic vt
toto illius prorsus insalubris existat ac vitiosa, totũ
ne corpus inficiat. Quæ causa fuit præcipua, vt Lu-
cis eius vsus fuerit interdictus ac porcina degustas-
nefas. Scrophulas autẽ & strumas vt plurimũ circa
collum contrahunt, quoniam voraces sunt & gulosi,
citra delectum in sterquiliniis quæque deuorant.
Grandinis autẽ nomine insignitur is morbus, qui to-
tũ vndiq; corpus fœditissima labe contaminat: quod
toto partesq; internæ passim ramenti candidis velut
grandine perfusa sint. Occupant n. singula membra
minentiæ quædam subalbida, hinc inde conspersæ,
cuius certissima se indicia in lingua proferunt, quan-
to porcarii immisso in fauces ferramẽto illos explo-
rant, an tuto cædi ac laniari possunt. Tale quiddam e-
lephantiaci siue vulgares leprosi in facie, totoq; cor-
pore exhibent: nam pustulæ, q̃ in extrema cute erum-
punt, albescunt ex melancholia in cinerẽ deusta. Est
quidem caro istius animantis, quod hoc morbo in-
fectum est, suavis ac sapida; ac prorsus insalubris ac

*Qua edulia ex
suilla carne cõ-
ficiantur.*

Leuit. 11.

Deut. 14.

*Grando porcorũ
qualis morbus.*

Leprosi obituri.

*Caro melan-
choliei succi
particeps sapi-
da est.*

*Quid Aëtius
de porcis mor-
bidis statuit.
Lex de porcis
mactandis.*

*Porcorum seto-
facutis adu-
renda.*

*Porci in sylvis
vagantes salu-
briores.*

lepræ affinis, ppter succi melancholici admixtionem. Sic caro ossibus, prima non prorsus insipida aut palato insuavis quod ipsa melancholici succi sit particeps, nam ossa ex tali succo concreta sunt & coaluerunt. Quod aut homini lepra ac morbus Gallicus præstat, id huic animanti Grando ac strumosa collectio; sunt enim morbi affines, cognati ac familiares, nominatim tantum discreti, te effectusque partes, vt etiam annotat Aëtius Medicus capite de Elephantiasi. Quocirca quid incommodi ex huius animantis esu consequatur homines, salubri Senatus consulto cautum est, apud nostrates, nequa scropha aut porcus mactetur, nisi exerta inspectaq. lingua exploratum sit, an ab eo vitio liber sit & immunis: nam si verucosa se in lingua ac faucibus proferunt pustula, ac venæ liuescunt, nigroque colore perfusa sunt, indicium est viscera etiam praua constitutione teneri, itaq. aut non mactandos indicant, aut si imprudenter mactatos esse contingat, defodiendos. Quod si nihil tale appareat, pronuntiant, qui huic censuræ destinati sunt, salubre esse porcum atq. esui idoneum. Quoniam autem huic animanti plerumque aliquid vitii subesse solet, quantum vitium etiā sanum existat, ob id populares nostri primum conuencatos accensis stramentis adurunt potius, quā feruenti aqua elixent. Si quid enim subtercutem inhærescat lapis aut contagionis, id ignis elicit absumitque, quod non æque facile aqua feruida perficere potest, omnesque sordes eluere. Curantur vero hoc modo inquinatæ suæ, si stabulum in quod decumbunt, singulis diebus couetras atq. accurate emundes, illasque diuagari patiaris. Quæ enim syluas ac nemora oberrant, ac glandibus saginantur magna ex parte inexercitatis ac cubili inclusis sunt salubriores, minusque morbosa aliqua affectione expositæ. Deinde affatim iis aqua offerenda, quo se pfluant, cui non nihil salis admixtum est, interim cibo polentatio aut si quid solidi

i cibi illis exhibetur, admisceri debēt lauri bac-
 contrita. Cōcharum quoq. hoc genus quo littōra
 que maritimā apud nos scatent, mitulos vocant, *Mituli, vulgo*
 go *Mosselen*, mirifice illas reficit, si affluentiore li- *Mosselen,*
 mine huius decoctum iis obiciatur. Floeces etiā *porci salubres.*
 q. purgamenta ac faculenta pluuiēs, q̄ expresso *Floeces vini por-*
 succo, ac vinaceis est residua, inexpugnando hoc *cis accommodi.*
 turbo est præsenteanea, præsertim si furfur massa q;
 mentata, vulgo *Mout* appellata, illi commiscea-
 tur. Nostrates autem nec huius animantis, nec homi-
 nibus quibus porci aliquando edendi sunt, salubrita-
 tem consulunt. Nam Zythi siue Cereuisiæ acidam cor-
 rotamq. faciem, atq; olidam pluuiem, quæ in imo
 illi residet, illi offerunt, cum rancida quæq; nempē
 ma ac pyra quæ cum putruerunt, ac situ obducta
 sunt, quibus non liquescit aut dissoluitur gandinosa
 concretio atque interna lues, sed augetur potius
 vires concipit. Siquidem omnia impense acida, *Acetum me-*
 melancholicis affectib. qui hic vigent, aduersissima *lancholicis no-*
 refrigerandi spissandique vim, & q̄ humores co- *xium.*
 unt, ac crassiores efficiant, ita biliosis seu cholericis
 am primis grata ac salutaria. Sic acetum quartanam
 get, tertianā vero mitigat ac compescit, quoniam *Acida biliosis*
 illis feruorem reprimat, ac tanquam aqua vinum, *salubria.*
 luit. Sunt apud Batauos quorum regio piscosa est, *Bataui pisci-*
 que aquatilibus fœcunda, qui piscibus illos alunt: *bus porcos sagi-*
 quibus ut mire pinguescunt; ita lardo carneq; fluida *nant.*
 c minus solida existunt. Quanquam enim hoc ali-
 mento porcorum corpora auget, ac procerita-
 tem consequantur: eius tamen horum insalubris,
 atq. sapor alienus ac exoticus. Scio equidem in ho-
 minibus, qui elephantiasi seu lepra inquinati sunt,
 vulgo *Melaesch*, frequenti ranarum palustrium usu *Ranarum efus*
 hunc morbum domari, mitigat enim sanguinis fer- *quibus utilis.*
 uorem ac melancholiæ adustionem animalculum
 hoc aquaticum: nam quæ humi repunt, atque inter

*Bufo*nes noxi.

Crustacea ra-
tida soluta.

Fluviatiles
paneri quibus
vsi.

Cancrorum de-
scriptio & vires.

frutices ac rubos nidulantur, quæq; non saliant, lente progrediuntur, venenata sunt, hos *Tadden* stri vocant. Ranas vero vitidanti tergo, ventre albescente *puyen ofi vorschien*, quæ vernis mēlibus coaxat cum rubet ac bufo nes reptiles, per exiguum sona edant. Illæ itaque q̄ agiles sunt atque identidem filiunt, huiusmodi morbis accommodæ quarū etiā vsus ex iure capi hæticis, tabidis macilētis, extenuis cum primis vilis, quemadmodū etiam testudinū q̄ a peltæ ac scuti figura *Schildepadden* vocantur, *Canceri* quoque vulgo *Crabben*. *Astaci*, *Squillæ*, *Locusti* marinæ, *Carabi*, *Gammari*, populari voce *Cræstien*, *auisen*, *Gærndert*, *Mituli*, *Mosselen*, *Ostrea*, *Oesters*, *Chloræ*, *Gruycken*, aliaque conchylia ac crustacea, feru dos adustosque humores refrigerant, ac diluunt, verum fluuiatiles conchæ ac cæcelli efficacius marinis quoniam istis salsuginis aliquid admixtum est, quod quidem appetentiam excitant, ac palato gratificantur, sed magis exsiccant, quocirca sanis maritimæ aptiores: inualetudine autē affectis omnibus fluuiis, que exemptæ salubriores. Inter ea autem quæ testacea sunt vel crusta integuntur, præcipuam laudē merentur *Canceri* fluuiatiles, q̄ nō specie sed effectu à maritimis differunt dorso elatiore ac subrotūdo, quatuor ab utroque latere geniculatis pedibus, qui sex distincti sunt articulis seu internodiis, ima sui parte aculeatis, quæ venantium manibus pedibusq; velut cuspidem infigunt flexibili agilitate: nam se horum adminiculo dextrorsum ac sinistrorsum proripiunt, ubi insidias subodorantur incredibili sagacitate, quod vtopinor, vel mire oculati sint, vel aurti, quamlibet enim silenti tacitoque ingressu illos insecteris ac venando persequaris, subito persentiunt, ac cōfestim soluto obruunt oculisq; hominum subducunt. Præter quatuor autem illos pedes aut exposita utrinque brachia, primore parte qua oculi prominent ac colucent,

t, duo se proferunt denticulati forcipes quibus
 affime obuia quaque comprehendunt atq. atro-
 orsus captantium manib. inferunt, ita vt mem-
 affixi agre auelli queant. Caterum cum mira sit
 xici huius animalculi astutia ac caliditas, tum *Cancrorum*
 maxime obseruatur solertia, vbi ostreis insidia *astutia.*
 atq; ex iis escam venatur, siquidem calculos atq;
 los patula hiantique testæ ingerit. ita vt occludi
 teat, mox dentato forcipe pisculentam carnem
 dit atq; elicit, illoq; alimento suauiter ac secure,
 q; vindictæ metu fruitur, quod etiam polypus
 s facit. Hoc genus Cancris tabidis ac macie cō-
 s præsentanea via auxiliatur, vbi accurate abluti
 qua hordei decoquuntur, nec min⁹ singulari oc-
 aq. virtute pollent in expugnando exitiali canis
 di morfu. Cancris ita in patella deustis ac cōcre- *Cancris rabidis*
 is, vt comminui atq; in puluerem redigi possint, *canis morsura*
 . exhibito cochleari mensura cum Gentianæ ra- *eurans.*
 , ac thuris momento quod antidoton frequen-
 iterari debet, ac per sesquimensem continenter
 mi, quo rabies atq. aqua pauor propulsetur. Hæc
 estaceis & quæ crusta integuntur, verbosius à me
 t enarrata, quo quisq; intelligat, non modo por-
 um morbos his expugnari, sed hæc aptissime me-
 choliæ, adustisq. humoribus, atq. aliis plerisq. af-
 libus accommodari. Verum inter cancræ, aliosq;
 estaceos discrimen statui debet, siquidem fluui-
 s extenuatis ac macilentis mirifice adminicu- *Ex testaceis*
 tur, quod humectent, atque humorem natium, *qua sanis, quæ*
 o corpus nutritur ac subsistit, & quem calor infi- *infirmis aptio-*
 e habet obsequentem adaugeant, adhibito vino res.
 ci ac calorifico, cuius adiumento concoctio perfi-
 ur omniaque exacte elaborantur. Marini vero qui *Caneri marini*
 eani vel maris mediterranei littora perreptant ac *effectus.*
 pidines persequuntur, tum sanis, tum iis qui in-
 ubri sunt corporis habitu ac vitiosis humoribus

*Germani sale
& aromatis de-
lectantur.*

*Simile à sale
quo limax li-
quescit.*

oppleti, aptiores: nam cum falsugine quadam im-
sint, ut edendi auiditatem excitant, ita excremen-
superuacua exsiccant, ac putredini humorum
stunt, quod in carnibus piscibusque sale confici
obseruari potest, quæ diutius asseruantur, ac se-
computrescunt. Quocirca non inconsulto factis
Bataui ac plerique Belgæ, tum maxima Germani
pars, quæ ad Aquilonios tractus deurgunt, quod
& aromatibus, nempe zinzibere, pipere, & quod
num Paradisi vocant, vulgo *Greyn* caustica vi & a-
renti, aliud à Cardamomo affatim vtantur. Hac en-
ratione minus pituitosi efficiuntur, aut excremen-
scatent, minusque ut fere conspici soleant, optimi
que monstrose obesi, liquescit enim salitis adeps,
limax inperso sale.

*Cur Belgæ, ubi nox moleste ac tumultuose parumque ex an-
sententia transacta sit, queritentur Ioannis Baptista nocte
sibi obtigisse.*

CAP. XVIII.

Luc. 8.

*Ioannis Bapti-
sta dies memo-
rabilis.*

Natalis dies Ioannis Baptistæ, cuius vitæ integ-
tas insigne elogium à Christo promerita est: ne-
solum Iudæis ac Christianis, sed Mauris etiam ac Ba-
baris, quique à nostra religione alieni ac Mahumeti
addicti sunt, celebris est & sacrosanctus, tametsi non
nulli huius noctem superstitioso quodam cultu con-
gestis lignorum aceruis, accensisque ignibus, ut Cy-
rybantes ac Cybeles cultores, strepitu ac furiosis cla-
moribus transigant, quin & impuberes congestis co-
lisisque ignitis carbonibus bombos ac crepitacul-
excutiunt. Nonnulli gentili superstitione statua
prouoluti, ab epilepsia se tutos fore confidunt, qui-
bus accessit ea persuasio, ut si placide huius Diui sta-
tuam adire possint, nec incondite vociferentur, au-
rabilis clamoribus illi insultent: toto anno ab hoc
morbo futuros liberos: Sin Diui caput, quod oscu-
landum offerunt, dentibus, lacerare tentent, at
maled-

etis incessere singulis mensibus, quod vere ex
 decursu euenit, hoc morbo misere diuexan-
 uanquam maximæ imposturæ huic rei subesse
 Et cum hæc gentilitia sacra nocturno tempo-
 rifici solent ex vetusta consuetudine, ne dicam
 irato errore, enatum est Prouerbiū, vbi nox tu-
 lose transacta est, nec vlla pars quieti data, Io-
 noctem transegitur, *vi hebben sint Ians nacht ge-*
 Hoc est, rota nox non solum insomniis fuit ac
 gilata, sed grauis ac molesta strepitu, tumultu,
 orib. inquieta Olaus Magnus, qui res Gothicas
 llime, licet minus culte, prosequitur, refert na-
 noctem Ioannis Baptistæ, qui fuit prodromus,
 st. præcursor, atq. emissarius, aut quoniam vox
 antis sit in deserto, præconis Iesu Christi, mire-
 rem esse illi genti atque illastrē, magna q. pom-
 anfigi: Omnis enim generis sexusque homines
 atim in publicum concurrunt, exstructisque lu-
 ntisignib. atq; accensis facibus, choreis tripudi-
 e exercent, nonnulli laudes heroū ad lyrā decan-
 vitia maritorū traducunt, foeminarū dedecora
 ant, nullos nō scōmate, conuitijs, diſterijs, den-
 talib. impetunt, magna q; licentia obuios quosq.
 ſunt, ac liberius perstringunt, vt solent olim in
 is Eleusinijs: nam ex Hellenismo siue Græcorum
 gentium vanitate multi errores vel relictī sunt,
 in religionem Christianam irreperunt. Sic pro-
 es aulici & quotquot venationi dediti sunt, Hu-
 cum olim venandi studiosum inſanis clamoribus
 unt ac venerantur, adeo vt furore percitos credas,
 in canum latratus ac rabidos sonos imitantur, ob-
 bulante interim patera oppleta viuo, aut ppolito
 nu capacitare sextarij, ex vetusta & Gentili Ger-
 norū consuetudine, teste Cæsare libro sexto belli
 illici. Sic homines superstitiosi præpostero cultu
 his blandiuntur, ac se illorum fauorem demereri

*Prouerbiū ex
 tumultu no-
 cturno desum-
 tum.*

Lib. 15. cap. 10.

Matth. 3.

*Præposterus Di-
 norum cultus.*

*Martinalia
festa.*

Luc. I.

Matth. 3.

Latitia solida.

Isai. II.

credunt: cum nec horum vitā imitentur, aut mon-
exprimant, nec vlla parte ipsorum vestigiis insistant
qui cultus Deo ac Diuis est grauissimus. Non minus
ridiculos habet cultores Martinus, cuius in pauperum
atque egenos liberalitas non ad frugalitatem ac mo-
nificentiam, sed ad luxum, ad profusas epulas, ad in-
eptas cantilenas quosque inultat. Quod vero Ioanni
Baptistæ sacra tanto tumultu ac superstitione peti-
gantur: hinc emerisse puto: quoniam historia Euan-
gelica describit, natalem viri huius diem lætum, fau-
stumq; & plausibilem futurum quam plurimis: qui
non designat externos animi motus, cum & inani-
ter & effuse exultat animus, ac gestiendi lætitia per-
fusus est, sed internam ac solidam stabilemque læti-
tiam, quæ concipitur ex tam salutari Euangelij pro-
misso, quo Angelus denuntiat iam dudum expectatam
Messiæ ac Seruatoris, à quo cuiusque salus dependet
aduentum atq; huius præconem futurum Ioannem, qui
primis baptizandi munus incepit, & postmodum
perfectit atq; impleuit Christus, qui baptizat Spiritu
sancto & igni, cuius vi transformari homines contin-
git, atq; ad cœlestia p̄duci: conceptaq; salutis fiducia
per mortis illius ac resurrectionis mysteriū, illi infer-
atq; vniri. Quæ res ob lucem exhibitam salutemque
restitutam, non vulgari gaudio omnes afficit, ma-
gnamque subsiliendi occasionē præbet, non ea ratio-
ne ac modo quo passim imperita multitudo ac vulgus
ignobile tam ineptos stolidosque ludos exhibent:
quanquā hæc superstitio quæ multorum animas men-
tesq; hætenus occupauit, iam exolefcere incipiat at-
que antiquari. Siquidem iam sentire incipiunt homi-
nes paulo cordatiores ac melius edocti, colendū pla-
candumq; Deum ad quem per Christum aditus, pie-
rate ac religione iustisq; precibus, non contaminata
superstitione, non gentili vanitate, aut cæcis hostiis,
aliisq; rebus quæ nõ exigit, aut ab eo præscripta sunt.

Nam

superstitio veræ religionis imitatrix, atq; ex vi-
 mulatione, anilis affectio, ex imbecillitate
 sq; inopia atq; ignorantia Diuinitatis emerfit:
 ut cum animus fluctuet ac sit instabilis vacil-
 lantans, varius, lubricus, nec vlla cognitione
 ei fiducia imbutus, quem potissime imploret,
 conferat, cui se addicat, suamq; salutem com-
 t, & a quo successum, sanitatem, mentemq; pa-
 consequatur, prorsus ignoret. Quod eo fit, quo-
 a scopo sit aberratura, nec illum homines con-
 tur, qui hæc omnia cumulate præstare & potest
 t, nempe Pater cœlestis & Iesus Christus, cui o-
 potestas commissa est, & in quem referri vult
 omnes nostras cogitationes, spem, fiduciã, cari-
 n, & q̃ nobis ad consequendam salutem sunt ne-
 cessa. Nec sustinet Deus, ut Esaias ait, gloriam suã
 idem sibi debitã in alium transferri, aut cuiquã
 bui, nec vllum cultum aut religionem constitui,
 in iis rebus, quas Christus ex ore Patris nobis e-
 quit, quæ de re innumera extant in Bibliis testi-
 lia, nec minora apud Orthodoxos cum Latinos,
 Græcos, quæ dilucide cõmonstrant, qua ratione
 coli atque adorari debeat, qua Diui ac Christia-
 professionis assertores ac propugnatores inuicti
 erari, qui nihil non contumeliarum Christi no-
 pe perpeffi sunt, ac sustinuerunt.

*Superstitio
quid.*

Matth. ult.

*Esai. 42. &
48.*

salis conficiendi ratione singulari atque inaudita, eiusq; na-
 ra effectus viribus, usu & differentiis: Obiter herbarum
 liquet maritimarum, quæ salsuginoso succo imbutæ sunt,
 ex quibus sal elicitur, consideratio.

CAPVT IX.

Vanq̃ de natura Salis, eiusq; usu necessario, pau-
 lo ante differui: facturus tamen sum operæ pre-
 vberius ac fusius de salubri hoc cõditmẽto, sine
 omnia edu'ia insipida sunt & insulsa, verba faciã.
 incipio hoc cuiq; testatum cupio, p̃sertim quib. fa-

*Salis habendus
delectus.*

*Oceanus æstate
magis falsescit.*

*Sal recens cito
liquefcit, vetus
serius.*

*Quo sale salsa-
menta conser-
uantur.*

*Triffa quod pi-
fcu genus.*

*Salis conficien-
di inaudita ra-
tio.*

miliarum onus ac rerum domesticarum cura incumbit, iis qui ciuitates, castra, arces propugnacula incursumibus exposita, tueri debent ac praesidio munire, que com meatu instruere. Sale[m] marinum recens et ætum atque a sordibus non ita pridem expurgatum affluuandis carnibus piscibusque minus idoneum. Deconatur autem atque apparatur apud Zircæos, complures Zelandiæ ciuitates, æstiuis mensibus cum feruente Sol, cuius vi maxime falsescit Oceanus, candoris eximii sal in frictoriis patinisque, capacioribus aqua marina oppletis, subditis accensisque glebis bituminosis nostri *Turf* vocant, quibus sensim ac paulo melius omnia perficiuntur in Salinis, quam congestis sub cubo lignorum sarmentis, ob flammam ex fornacibus periculosa erumpentem. Quod si mox a repente solo, aut post dies aliquot in vium depromatur, cito liquefcit, atque in sal suginosam saliuam dissoluitur, sic ut limosam quandam viginem rebus salinis obducatur. Ita Sal qui primum ex calenti feruidaque patina aut labro ferreo eximitur, nec vetustate induruit, aut concretus est, cum citius quam par est, in salilaginem liquefcit, secus quam vetustus: minutum aprum iudico saliendis condiendisque edulijs. Quo circa qui carnes ac salsamenta, saperdas, asellos, thinnos, phocas, haleca haringos qui sunt trissarum generis, succidiam, perennare velit hoc est, insequentem annum aut multam ætatem asseruare, denique minus rancida in exteras longeque distitas regiones deuehere, vetus sal meminerit huius negotio accomodatius. Maiores nostri olim sale[m] confecerunt vberissimo sene quæstu, non ex aqua marina Solis ardore in sale[m] concreta atque indurata, quale ex Hispaniis ac Gallijs ad nos perfertur, sed ex maritimis glebis exustis atque in cinerem redactis, quam infusa aqua minutatim in sale reducebant splendidum ac nitentem, *Zelost, Zil Zent*, populares atque indi-

denominant à glebis salugine imbutis, unde elicitur: Nec alio salis genere tota Belgica ad nos usque memoriam vsa est. Qui conficiendi salis usus cum inducto externo exolesceret, excogitatus alius non minus quætuosus. Siquidem aduectis Hispaniis atque Aquitanico sinu, rudi ac nigri- fidoque sale, exempto limo, excoctisque sordidissimum id nostrates efficiunt, rebus alendis aptissimum. Vtuntur quoque Salinatores alio concoquendi salis modo à superiore non tum diuerso. Nam tertio aut quarto quoque anno fracto foco atque area, den heort vocant, furca apacissima sartago ac patina incumbit, subdito igni incallescit, glebas ac fragmenta, quæ ex per- te salugine ad muria salso liquamine affatim, qua sunt, in patinam coniiciunt, ea comminuta sa- cerant atque elixant, post horas aliquot subsidē- nosa face ac sordibus paxillo candidissimum sal- unt, id genus *Cleynzout* nominatur, vel *Clinozout*, id glebæ inter se collisæ propter duritiem, ut sili- nitum clangoremque edant. Hoc genus salis, ut- sis eleganter infertur, easque exornat, atque ad- tos vsus est efficax: ita conseruandis, condiendis- rebus minus aptum. Ob id boum tergora ac te- na coriacea illo sale, ut etiam marino rudi defri- atque obruunt. Quocirca Senatusconsulto cautū ne quis eius conditionis salem diuendat, nisi in- posito iureiurando attestetur, se non pro syncero- rativo, qui ex marino eiusque muria confectus est: pro fossili ac factitio venum exponere, ne qua- is aut impostura subesse possit. Nam cum niuci- andoris, atque omnes optimi salis dotes exhibeat, facile ab ignaris internosci potest, nec discrimen- ruari nisi ex rebus, quæ illo condiri solent, ex- imentum sumserint. Citius enim salsamenta at- e alia quæque hoc sale obruta ac confricata sub-

A salo Sili & Sold, unde Soldaten, Germanice.

Salem Zelandæ quomodo can- didum efficiat.

Salis ex glebis confectio.

Quid Zelandæ Cleynzout.

Senatusconsultum, ne sal adulteretur.

*Sal torridus,
Belgice Braed-
zou.*

*Salis efficacia
in morfu canis
rabidi.*

*Balsugo arabu-
lis vili.*

*Ambustare
frigerantia non
exigunt.*

*Smegma am-
bustioneum.
Calectū aqua
rapitum igni-
tes dolores pla-
cat.*

rancida efficiuntur ac subolida. vbi in multā æstas
asseruare visum est. Eandē naturam effectumq; u-
net quod nostrates, quoniā exigua insula aqua ma-
na diuini⁹ torretur atq; adurit. *Braedzou* vocat
sal splendidum, lucidum, speciosum, friabile cru-
sum, latis squamosisq; ramentis ac laminis stellis
fulgore radiatis, q̄ mire à Flandris ac Brabantia
petitur cum assidue, tum maxime in vsu domesti-
si quando sumtuosis epulis, magnoq; apparatu mi-
sas instruunt. Cum enim splēdescat ac spectabile
sistat, oculisque etiam à longe gratum sit ac blan-
tur: regales magnificasque mentas mirifice exornat.
Moribus id rabiosi canis cum melle efficaciter ac-
berur, scabiem impugnat, tumores cum ferme-
melle & butyro, atq; adipe suillo perumpit, et
illos qui grassante peste in alis atq; inguine se pro-
runt. Ex sale autem cum aqua marina confecta ma-
ria aut falsilago presentanea vi ambustis vim ignem
atque vrentem feruorem extrahit, doloresq; intus
fissimos placat ac mitigat, vel ex puluere bombarda-
eo vel oleo pice, aqua feruida, prunisq; accensis, per
ferrim si renui peplo falsilagine imbuto perustis per-
res foueantur. Huiusmodi enim irrigatione ignea
eluitur, atq; acerrimi cruciatus consopiantur. Mi-
autem consulunt sic affectis, qui frigida ac reprimen-
tia membris applicant, ita enim referunt, non exting-
hant nec eliciunt ignitum ardorem, eumque ma-
gis insigi partibus contingit. Quocirca inter ini-
nihil falsagine efficacius, vulgo *Pekel*, vel recens co-
fecta, vel quæ butyro incumbit, fomenti loco appo-
cata. Qui viribus par *Smegma*, vulgo *Sapo*, Belgice
Zoepe, quo vestibus ac linteis sordes eluuntur, con-
fecto ex eo linimento cum melle & butyro. Aqua
quoq; in qua rapa decocta sunt, tuto adhibetur, quæ
vim magis efficacem concipit, si non nihil calcis viue-
in illam dissolvas, ita enim lixiui modo, adhibita a-
dorca

em compescit, & absq; morfu desiccatur. Ceterum aliquot salis genera paulo ante recensuerim de quo illo differendum, quod in legitimi salis in-
 cuius vsum nobis prestare possit: vocant hoc ge-
 Arabes Salkali ab herba maritima, quibus litro- *Salkali salis*
 nostra abunde scatent. Enascuntur autē apud nos *genus.*
 in aliquot herbae saluginoso succo imbuta, ex
 us sal, si alias denegatum sit, facile elici potest,
 in domesticum vsum depromi, qualis est Por- *Matthioli in-*
 ca marina Halimo affinis, vt etiā admonet *dustria.*
 lus in eruendis herbis acer & industrius. Hanc
 rates astate desinente lectam condiunt, ac in-
 seruatum, aut rudi sale obrutam in hybernos v-
 reponunt, vt Hispani oliuas, cappares, citrimum,
 metron. Excitat enim appetentiā, ac fastidia nau-
 q. discutit, si quando ventriculus pituitosis hu-
 mibus oppressus, vel etiam biliosis, cibum respui-
 ta autē herba, vsq; ad seminis quod minutum est,
 acematim dependet, maturitatem, portulacam *Portulaca ma-*
 n prae grandem hortensem ac satiuā refert: quam *rina conditura.*
 rici etiam sale rudi ac scabroso obruiunt ad exci-
 tam cibi auiditatem. An autē hac portulaca ma-
 Halimi nomine sit designanda, nondum statui, *Halimini legi-*
 illa famem exiter, iste arceat. Verum in Alpi- *tini descriptio.*
 nostris arenosis frutex emergeat ac virgultū duo-
 aut trium cubitorum altitudine olea foliis quae
 cis modo longas habet virgas lentas ac flexibi-
 fronde oleam representans, sed folio minore
 subrotundo superne viridi, inferne imaeque sui-
 te qua terram inspicat, albescens ac coëso, fru-
 folliculari, nō dissimili verticello ab instrumenti
 liebris similitudine: nam spondyli seu verticuli *Verticulus*
 go Vernel, ima parte suis commodis torquen- *quid.*
 rotandisque adhibentur: Qui frutex prorsus ad *Halimus fa-*
 nij Dioscoridis Halimum accedit, in reprimen- *memoratus.*
 arcendaque fame praecipui effectus, abolet enim.

*Picatio morbus
sen Citta.*

*Atriplex ma-
rina.*

*Brassica mari-
na sen Solda-
nella.*

*Brassica mari-
na descriptio.*

*Herba Kali
alta à Trago.*

appetentiam vitiosam atque enormē, qua fere n-
lieres circa tertium à conceptu mensem infestati
lent, & nonnulli conualescentes, quoniam ventri-
lus noxiis humoribus atq. acida pituita imbutus
quo fit vt canina appetentia diuexentur ac bulim-
hoc est, edendi auiditati, quasi bouem essent de-
raturi, obnoxii, vt fœminę vitio quod Picatio dicitur
qua alitis huius more carbones, testacea, mali-
nici putamina, aliaq. esui inepta deglutiunt: Qui
vitiis Halimus frutex commode adhibetur, ab e-
stu nomen sortitus, foliis oleris more, cum pingui-
re, nullo sale admixto decoctis, ita enim obtusos
subacerbos illos humores, qui minus naturalē ap-
petentiam excitant, quod etiam ad morsus ac denti-
tritum præstare creditur, vt nonnulla naribus tan-
ad mota animi deliquium discutiunt, ac cor fouent
recreant. Atriplex vero marina calore squalido
inamabili, in aggeribus Zelandicis nusquam non
uia est: verum non assurgit in vllam altitudinem,
sessilis est atq. humi decumbit. Brassica autē mari-
na quę Germana Soldanella statui debet, quam nos-
tes indigenę male Portulacę marinę asseribunt vi-
gentilitia Zoultanella, à saluginoso sapore, Alpium
Zelandicis copiose prouenit. halimo, crithmo, em-
tro, anthyllidi, iringio confinis ac contermina, ge-
det etiam ipsa aura maris, sed tamen illo non irri-
tur, nec profunditur, vt alga, de qua postea. He-
hęc humi serpit longis flagellis lentis ac vimine
cauliculis, lacte madidis, foliis rubore perfusis, si-
rotundis, semine in calycibus subrubentibus nig-
loculis incluso, vt utur ea ad deliciendā aluū, iure p-
qui elixara, quo ob acrimoniam atq. amarum salum
lucēsto nacho minus sit infesta. Ceterū herba Kali
Arabibus vocata, nulla apud Zelandos vulgatio-
ea siquidem olim maiores nostri vna cum celpitibus
ac glebis saluginosis, ac bitumine quodam imbu-

idissimum salē confecerunt, ea ratione ac mo-
 nem paulo ante indicauit. Est autem herba infi-
 ris nostri crepidine, quam Oceanus alluit, to- *Kali seu Sedi-*
 Zelandiæ tractu copiosissima, quam ego Ver- *marini deseri-*
 arem vel Crassulam, vel Aizoon vel Sedum *ptio.*
 uū vocitare soleo, caule palmari, erecto, firmo,
 geniculato, atq. internodiis distincto, vtrinque
 agnatis cauliculis rotundis læuore perpolitis
 in se compactis, qui exemtilis videntur, vt equi-
 ucaudæ equinæ, foliis, qui ex caule singulari
 ungunt, eoq. stipati sunt carnosiss, crassis succo tur-
 crassitudine arundinis, nobis *Rier* dicta, quæ in-
 ulantium pedibus moram iniiciunt, ac grossum
 rantur, sonitumque ac fragorem in promouen-
 edibus excitant radice exigua, gracili, tenuiter
 data. Tota herba ab ima sui parte ad cacumen *Kali herba*
 eleganti ac pellucido virore perpolita est, quæ *cancros retri-*
 ybernis quidem mensibus exfolescit aut emori- *tatur.*
 sic vt laquearibus ædiū affixa absq. ascititio vllō
 ore diutissime vireat: vt Aloe, est n. mire succu-
 atque natiua humiditate affatum imbuta. No-
 es q. Cancris infesta est atq. impedimento, *Crab-*
 el vocant. Nam cum densius fruticetur cursum
 remoratur, ac difficilem transitum præbet, ita vt
 extra hanc se explicare queant, vbi homines il-
 enantur, atque ad escam expetunt. Herba hæc *Kali herba*
 ori ouillo gratissimum ac saluberrimum pabulū *ouibus gratissi-*
 Nam cum hæc pecudes cœli statu humido hydro- *ma.*
 ac tumoribus strumosis obnoxie sint, nostri den-
 vocant, huius herbe pastu recreantur ac malum
 utiunt. Est enim salissima herba, vt quam aduen- *Salsa herba*
 e Oceani æstu continenter aqua marina irrigari *medentur mor-*
 tingat ac madescere. Quo fit, vt subinde con- *bis ouium.*
 rfa speciosius adolescat ac fruticetur densius. Qui
 em hanc in condimenti vsum asseruare volunt,
 sulo vt modice decocta aceto minus acri potius.

quam muria aut fassugine cōdiant, aut rudi sale cō-
zuāt vt portulacā. Cuius vsus pituitosis salubriora
obesis q̄ biliosis aut macilentis. Subest huius her-
solo, omnibusq. propemodū agris maritimis: pen-
terra agillacea, lenta, tenax, reglutinosa q̄ contrēda
manibus adhærescit, nec fatiscit, aut facile excutit.

Sed piscis in morem, ad digitas lentescit habendo.

Georg. 2.

*Cley à verbo
Cleuer dedu-
ctum quod in-
harere est.*

*Bitumen Ze-
landicum Dar-
ri: salis mate-
ria.*

Adeo vt vbi vestes commaculauit, agre eximi elu-
possit, *Cley* nostri vocant, à lentore, Brabantii *La-*
hanc sequitur bituminosa q̄dam concretio ac is-
terranea congeries, *Darri*, vt alias retuli, vocata,
qua, tanq̄ sodinis, glebas erunt indigenæ nigrae
pinguedine imbutas; q̄ accensæ, vt aridi cespites, vi-
tillimos calores excitant, atque in cineres redactæ.
Iog: p̄fusa materiam ac fomentum olim nostratili
præbuerunt conficiendi salis. Sed is modus iam
disuetudinē venit, ob maximā copiam, quæ ex *G-*
liis atq; *Hispaniis* ad nos conuehitur: qui tamen
cile in vsum reuocare posset, si externus *Sal* hor-
odio denegetur, aut ex quauis alia causa: eius co-
nobis deesse contingat. Quocirca non omnino o-
ram me luisse puto qui exoletum, ac iam pridem a-
tiquatum hunc cōficiendi salis modum in memo-
postliminio reuocarim: quo aliquando, si res pose-
instauretur. Cæterum cum in marinarum stirpium
ac fruticum mentionem inciderim: de *Alga* non
hil inferendum. Siquidem hanc impense à me-
demonstrari optauit *Rembertus Dodonæus* *Med-*
cus Mechliniensis, vir in illustranda re herbaria, et
teque medica excelsa sagax & industrius. Erigu-
tur passim locis maritimis moles ac p̄pugnacula fl-

*Rembertus Do-
donæus.*

*Artificialis
promontorii
descriptio.*

atq; p̄pugnacula fl-
atibus opposita in ipso statim aditu primosq; port-
accessu, ex trabibus, sudibusque rectis ac transuersis
quæ præter saxa immensi ponderis, stabilicando op-
ri iniecta fascibus ac longioris cratibusq. inter se co-
textis atq. implicatis fulciuntur: refert autē hæc *ma-*
chin-

eminentis promontorii imaginem, ac nauibus
 tutamq; stationem præbet. Caput hanc stru-
 cturam non solum nostrates, sed Itali quoq; & Hi-
 spani vocant siue arte constet, siue natura: eoq; etiã
 in Cosmographicis descriptionibus desi-
 gnatur. Huic Alga copiose vndiq; adhærescit, quæ tã-
 bulis sit & abiecta, quod præter prouerbium Vir-
 giliæ etiam annotauit:

Herridior ruoso, proiecta vilior alga:

nam tamen in Medicina vsum habet: siquidem
 res podagricos atque articulares mitigat, expur-
 gatum corpore, inflammationes discutit infri-
 git, atq; exsiccat multo efficacius, quam lens seu lē-
 na palustris, quæ est velut muscosum atq; stagnan-
 scrementum, colore viridi, anserib. anatribusque
 illimū pabulum. Alga autem vni plures habeat
 rentias, tum illa quæ nobis vulgaris est, ramosa
 tatur, lubrica, carnosa, geniculata, bulli atq; ap-
 plicibus prætumidis ac racemosis, quæ primoribus
 is compressæ crepitant, ac sonitum edunt, vt se-
 folliculi. Cum autē Alga hæc membraneo folio
 stat, folliculis turgidis, flatuq; distentis, lucidis, ac
 ore ppolitis magna parte fluitat, atque aq; super-
 at, quibus destituta sessilis est, ac flaccescit sar-
 mentisque ac sudibus seu pedamentis tanq; iners & i-
 ua incumbit. Color vero huic herbe, rufus est,
 fusus, fuscus, rufus q; constat ex mixtura fusci & ni-
 inter cæsum flauum, saturata vmbrosa que viri-
 ati affinis: sarmentis vero ac palis qui muniendis
 eribus in littore adacti sunt, enaciter adhærescit
 nq; visco aut glutine (nullo radici-adminiculo il-
 aique implicata) ita vt agre auelli queat. Altera
 ga species q; marina aquæ subest, vt stagnis ac pa-
 libus vlua eaq; sit patâ se fulcit, folio fœniculaceo
 in capillamenti tenuitatem extenuato, colore
 amabili, muscoso quodam ac viloso cœctu, nostra

*Moles & pro-
montoria Ca-
put vocantur.*

*Alga vilior
Eclog.*

*Lens aquæ
quid.*

*Alga descri-
ptis.*

*Rufus color
qui.*

*Secunda Alga
species.*

res *maris*, nonnulli *meris* vocant, quæ retibus ac
 nis vna cum gammariis ac minutis pisciculis, aliis
 purgamentis subducitur. Phycos vero aut fucus
 rinus Alga affinis est, illiq; forma atq; effectu pa
 Lib. 8. cap. 13. Aristoteles sentit, & illo posterior Plinius. Mul
 hister. animal. autem aliud ab iis statui debet. Quorum vna spe
 non solum littoribus, sed etiam rostratis nauibus
 nascitur, vbi ex longa peregrinatione in portum
 delata quib. non tam muscus & alga, quam testa
 quæque tum Erhineis pisciculis adhærescit, quæ
 uigia remorantur ac cursum retardant: ob id nos
 res scopis asperioribus defricant, & ferramentis
 eis atq. infuruis deradunt, quo carina vncta ac la
 te perpolita feratur concitatus, totaque velifica
 perficiatur celerius. Est autem vulgare hoc musci g
 in Oceano Belgico copiosissimum, colore virefce
 atque herbaceo, quod tamen in flauum aut sub
 reum elanguescat, vt æstate desinente vitis pam
 ni aut arborum folia, nulla radice fultum aut sub
 æum, tenacitate tamen quadam solo cui incum
 affigitur, vel extremis littorum oris ac marginib.
 pansum, emergente mari attollitur. ac subsidente
 mittitur. Ceterum muscus maris, q. à Dioscoride
 nus fruticosa scribitur, ad hoc prorsus diuersus: siquidem ea her
 conseri debet, aut fruticosa concretio ac villosa co
 geries tenuibus festucis, cauliculis exilibus, ima pa
 te lignosis, folliculis capillaceis, crispis ac cirratis, c
 lore incano ac cinericeo, vetustate rubicundo, od
 re vt Abrotano, aut Absinthio marino, cum grauit
 re iucundo, verminosis, & qui lumbricis infestantur
 efficax & præsentanea, redacta in puluerem herb
 eaque denarii aut drachmæ pondere ex vino exhib
 ta; est enim pari effectu cum absinthio Seriphio se
 marino, illiq; affinis & cognata, vbi primum emerg
 atque emicat, si numerosa folio, ac fruticantes cau
 liculos, sin cincinnatas cirratasque fimbrias specte
 Cora

*Muscus mari-
 nus fruticosa
 concretio.*

Corallinam circumforanei vocāt, quoniam Corallio
 in mari Ligustico, aliisq; littorib. retibus subdu-
 ar, adhærescat atq; implicata sit. Sunt autem apud
 bellicosos Belgarum extremos, quos Mattiacos Tacitus
 vocat à sociali concordia, vt paulo post explicabo
 ius, longe lateque exporrectæ planities atq; ab ag-
 gum descensu vberima pecori saginando pascua,
 quibus se proferunt varix herbarum species Em-
 trum, Crithmum, Kali seu Sedū marinū, Arriplex,
 rullaca, Brassica marina, Halimus, Ononis seu re-
 bonis, flore purpureo ac ramusculis aculeatis at-
 tendis calculis accommoda, Alga, Corallina fruti-
 lus. Rhamnus vero arenosis dumosisque collibus
 familiaris est tricubitali altitudine quibusdam locis
 borefscens, vt Paliurus, quæ minus fœcunda, ramis
 gidis ac frangi contumacibus, oleæ foliis, sed angu-
 ribus, superne viridibus, ima sui parte, qua terram
 ectat, albicantibus, baccis seu acinīs rotunditate ac
 agnitudine myrti aut pisæ Romanensis, in se nu-
 erosa congerie racematim compactis, ac ramis ar-
 e implicatis affixisque perexigua petioli appēdiee,
 flore flauescēte ac luteo, maturitate crocato, sapo-
 acido ac peracerbo, quiq; affatim salinam elicit, ac
 brictrantibus sitim cōpescit, vnico intrus nucleo aut
 naceo non lapidoso, vt corno aut oxycanthæ, hoc
 t. spinæ illi acutæ quæ mense Maio, vbi omnia flore-
 unt, spectabilis est & odorata, aut Crespino, q̄ vul-
 o Berberis dicitur, sed qui dentibus facile atteratur:
 uod vero dumetis atq; arenosis locis peculiaris, Ze-
 ndis *diynbessen* vocatur: Adornantur autem apud
 os hoc virgulto cœnacula ac triclinia incunte au-
 umno, quo baccæ luteo colore suffundi incipiunt,
 tque in multam hyemem spectaculo sunt, oculosq;
 efficiunt. atque acido sapore nauseant ac fastidioso
 alato gratificantur. Meminit huius fruticis David,
 in multis locis appositissimas similitudines ad per-
 asionem profert in religionis negotio, ex naturæ

*Corallina à Ca-
 rallii amplexu
 herba.*

*Zelandi Ma-
 tiaci dicti à so-
 ciali concordia.*

*Rhamni descri-
 ptio.*

*Psal. 57.**Davidis locus
explicatus.**Maritima
herba squali-
da.**Simile à sordi-
di opificii.**Opificia quada
colorem hominis
immutant.*

rebus concinne petiras: Antequam spinæ vestræ, in-
quit adoleuerint, atq; obdurescant in ramis: con-
teret ac conuellet vos Dominus, & liquecere faciet,
vt limacem ac partum abortiuum. Quod designat
improborum factiones, tyrannidem, minas, poten-
tiam, conatus, molimina irrita fore, atque invalida,
nec ad inferenda incommoda vllis viribus instructa
à thamno desumpta similitudine frutice vbi adoleuit
aculeis infesto, nam inuente vere tener est, mollis,
tractabilis, ac minus noxius. Sunt autē in locis hiscē
maritimis complures herbæ ac frutices, quarū non-
nullæ à littoribus remotiores auram quidem mari-
nam concipiunt, aut salo non perfunduntur: alia sub-
inde irrigantur maris aspergine, si quando exundat
Oceanus, vt hibernis mensibus assolet Luna vel ple-
na vel primum incoata: quæ fit vt omnes stirpes ma-
ritimæ squalido sint colore, atq; in cano, tum minus
quam hortenses, floridæ, nec virore tam grato atque
amabili: quarum tamē nonnullæ translata, ac cultu
domitæ spectatiores euadūt, ac frondescunt, virentq;
speciosius. Simile quiddam perspicimus in cerdoni-
bus pictoribus, qui furno adstant, carbonariis, fabris
ferrariis, aurificibus, q̃ argentum inaurant, q̃ argento
vino perficitur, vt ii, q̃ stannum, æs, cuprum, plum-
bum cudunt, qui omnes suo se colore produnt, ac
non natium, sed ex emanantibus vaporibus ac cir-
cumfuso aere alienum atq; adscitum exhibent, ita
vt pleriq; eorum colore buxæo, mustellino, lurido,
giluo, fusco, fuliginoso conspiciantur: qui si aliud vi-
cæ gen^o adfiscant ac deserta plebeio: patricio more
vivere inceperint, confestim alius oris decor ac vultu
totiq; corporis habitus dignitas elucere incipit, tam-
etsi fere quidam referāt veteris opificii vestigia, qui-
bus olim erant assueti, quod ipsum etiam in seruis,
ancillis, iusticiis observamus qui ad herilem dignita-
tem emergunt in quibus fere aliqua elucet ac se pro-
fessu plebeia conditio.

LEVI-

LEVINI LEMNII
MEDICI ZIRIZÆI, DE NA-
turæ dignitate & præstantia
LIBER QVARTVS.

et vi effectus, Luna, cuius motu impellitur Oceanus, & quid moribundis ac morbis deploratis obuenire soleat, ubi cū morte luctantur atque è vita emigrare incipiunt, excessu recessus, Oceani ac Lunæ decursu, cuius vires efficacius, quam ceteri, percipiunt atque experiuntur maritimi.

CAPVT I.

Qua vi polleat sidus hoc nocti illustrandæ attributam, familiare nobis ac proximum, cuius vis animalium corporibus incumbit, atque humores exagitat, superius demonstratum est. Verum cum mira sit efficax non solum in concitandis ciendisque tempestatibus ac fluctibus marinis, sed etiam in inferendis exasperandisque morbis, nempe apoplexia, lethargo, stupore, epilepsia, paralyti, hydropisi, catarrhis, ac pituitæ fluxionibus, paulo accuratius de huius naturâ differendum, eoque magis, quod Belgæ Oceani accolæ eius vim efficacius percipiant, quam qui ab illo sunt remotiores: cum enim proxime consistant, illoque sidere in Occidentem inclinato, propius illustrentur, nec vlla obissent vel nemora vel montes: manifeste vim Lunæ concipiunt, ac humidis illius radiis affluentius madescunt atque irrigantur. Nam ut Plinius ait, Luna *Lib. 2. 6. 100.* *fœmineum ac molle, nocturnumque sidus, humorem mouet quidem, at vi Sol, non attrahit, cunctaque humifico spiritu implet, ac turgida efficit, quo fit, ut qui regiones humidas frigidasque occupant, excrementis ac pituita scateant, ac subinde tussi, raucedini, coryzæ, multis aliis fluxionibus ac catarrhis obnoxii*

Genes. 1.

Luna vis quos morbos acuat.

*Otiosi catarrhi
obnoxii.*

*Otiosi luna ef-
fectibus exposi-
ti.*

*Lib. 3. histor.
cap. 98.*

*Obesi astu ma-
ris accedente
periclitantur.*

sint ac infestentur, praesertim otiosi, ignavi, sedentarii, & qui rarius exercitationi aut labore insistant, in quos propter humorum redundantiam Luna potentius vim suam exserit, ita ut isti praeter ceteris eius moribus affectibusque sint expositi: Nam baiuli nautæ, vectores, agricolæ, compluresque alii laboribus assueti, qui excitato auctoque calore nativo excrementa si qua aceruata sunt, conficiunt, minus huius sideris incommodo afficiuntur, nec magnopere illius vim percipiunt. Ceterum ut quæ longo à me usu atque experientia observata sunt, præferam, quæ vim naturæ parens, qui visibus nostris omnia accommodat, Lunæ attribuit, præter nocturnam illam faciem ac clarissimam lucem, qua mutuato à sole lumine, mortales illustrat, præter ea quæ conchyliis, ostreis, piscibus, saxis, herbis, arboribus incrementa confert, obiter indicabo. Plinius ex Aristotelis sententia: Nullum animal in Oceano Gallico, nisi astu recedente, exspirare aut extinguï asserit: cuius sententiæ ut non ausim contentiose improbare aut refellere: ita hoc cuique testatum esse volo, non exacte omnia illius opinioni respondere, cum nonnullos deprehenderim, ex decursu adspectuque Lunæ. Oceani accedente, atque aduentante astu exspirare: plerumque in recessu ac subsidente fluxu opprimi. Siquidem in maritimo Belgicæ regionis tractu, pro humorum redundantia ac defectu, diuersam observo emigrandi conditionem ac modum. Alii enim ex Lunæ decursu, cuius impulsu fertur Oceanus intumescere fluctu, alii subsidente, vel intereunt, vel conualescunt, humoribus scilicet spiritibusque motu atque adspectu sideris, vel agitatæ vel sopitis. Sic in pronuntianda Crisi, hoc est, deferendo iudicio quod vel mortem vel salutem denuntiat omnes, quos morbis teterari observo, qui in humorum plenitudine consistunt, ceu pulmonis inflammatione, pleuritide, angina, apoplexia, lethargo, morbisque pituitosis

sis atque intercutaneis, quibus corpus intumescit
 q; hydropes suffocatur. Luna plena atq; orbiculata,
 auq; exundante extinctum iri pntio, aut saltem
 eroq; eorum pro morbi ac corporis conditione ac
 tura man. fella m alterationē subituros subsequen-
 e subita sudoris vel sanguinis eruptione, vel ex qua-
 is parte aliqua humoris redundantis euacuatione
 pfluuio; Hecticos vero, hoc est, tabe, macrore, sic-
 itate nutrimenti defectu obnoxios, denique silicer-
 ia, decrepitos ac capulares senes, silenti luna fluctu-
 ue subidente interituros denuntio. Et quo pleni-
 tudinis aut defectus causa maior aut minor in corpo-
 e consistit, eo vel serius vel citius morte sopiuntur.
 ta qui aquis distenti sunt, qui corpore opimo exsi-
 tunt atque obeso, si ancipiti dubioque morbo & qui
 ex humorum redundantia contrahitur, corripun-
 tur, statim accedente æstu ac vergēte in plenilunium
 aut nouilunium sidere opprimuntur. Nonnulli vbi
 fluctum iam medium obtinent: alii cum in summo
 constitit Oceanus, vitæ finem imponunt. E diuerso
 qui sicco sunt aridoque corpore, macilenti, strigosi,
 squalidi, exangues, extenuati, subidente labenteq;
 æstu, atq; in Occidentem conuerso sidere sensim pla-
 cideq; obdormiscunt. Eorum nonnulli pro virium de-
 fectu defluxu medio: nonnulli extremo, portuq; va-
 cuo. Nec solum ægrotorum corpora ab externis hisce
 causis afficiuntur, sed etiam qui inculcata sanitate
 fruuntur, Lunæ vires effectusque percipiunt, verum
 quo quisque magis ab optima temperie deflexerit,
 eo promptius doloribus infestatur, atq. auræ Lunæq;
 mutationibus fit obnoxius, præsertim vbi huiusmodi
 corporibus vitiosi putridique humores subsunt. Sic
 Luna vel incoata, primum vel plena, atque in orbem
 circinata flanteque vento rigido, muscoli, membra-
 næ, nerui, panniculi, tendines rigescunt, ac contra-
 ctæ conortique doloribus acrius concitantur. Hæc

*Sicci & aridi
 in Oceani de-
 fluxu moriun-
 tur.*

*Sani æque ac
 ægroti lunæ
 vim percipiunt.*

*Pellium qua-
rundam natu-
ra in erigendu
pili.*

*Pelles quando
animantibus
destrabenda.*

*Cap. 21.
Quid vestibus
lineas innasci
proh. beat.*

de Luna vi atque efficacia, motuq. Oceani nemo, vana aut anilia figmenta respuat, cum nihil illo co-
rius, nec veritati magis cōsentaneum: siquidem huius
rei fidem facit experientia, illique ratio suffragatur
etiam in iis quæ inanimata sunt & sensu expertia. Na-
pelles cerosæ ex vitulo marino seu phoca detractæ vi-
gescunt ac pili eriguntur, ac cedente maris ætu: rur-
sus demittuntur ac flaccescunt, eo subsidente, quo
& Plinius non subtrahit. Tale quiddam etiam in ter-
restribus quadrupedibus observamus, quarum ple-
ræque in arboribus viduum venantur, nam Sebellina
atq. Armelinae pelles si in iuno arcæ reponantur, illas
que vestibus impositis oneres, post triduum plus mi-
nus in summum emeruisse videbis præsertim Sebel-
linas, vulgo *Sabel*. Cum enim animal id agile sit &
inquietum: non dissimilis fere mobilitas regimini
detractæ inhaeret, præsertim ubi Aquilonio flatu, hy-
bernusq. siccitatib. ac gelu rigido avulsam est: Nam
si vili animantium pelles æstivis mensibus detraxe-
ris tuniculis, pantheris, leopardis, lyncibus, hyænis,
felibus, vulpeculis, sciuris, mustelis, & quas Martes,
viverras vocant & foïnas, tum plerisque alijs ex qui-
bus in hybernos usus tegumenta conficimus, ma-
gna ex parte pili defluunt, quoniam illorum radices
non fixe inhaerescunt, hiantes scilicet laxaque cure,
quo fit ut huiusmodi pellibus suffultæ vestes, à blattis
ac tineis citius infestentur, quod intempestive, nec
opportuna anni parte a corporibus exemptæ de ra-
dique sint. Quocirca inconiulte faciunt qui æstivis
mensibus flanteque Austro vel Africo, culcitras, lo-
dices, regeticulas, aulæas & tapetas, vestesq. cultiores
in feriarum festorumque dierum usum repositas, ac
decorem asseruatas, quas nuptiales Matthæus vocat,
Australi poru auras, quam Aquilonari ventilandas
exponunt, ver que humido obiciunt, cum frigore ac
siccitate cœli obdurescât regmina, & indumenta quæ-
que

ne meliorescant: tali siquidem ratione vermiculos,
 edines, tineas, blattas quę vestimenta depopulan-
 t, ac vel corrosione vel atritu vitiant, exrescere
 contingit & aboleri. Frigida siquidē & sicca asservan-
 tis rebus accommoda tum crebra concussio ac con-
 cassatio, q̄ puluerulēta quaq; ac situm mucoremq;
 excutit. Nā quęcunq; immota arcis ac loculis cōclu-
 untur, nec perflari cōtingit, aut flatib. agitari putēt,
 radesunt, olida efficiuntur, ac detrimēta cōcipiunt,
 q; indies efficiuntur deteriora. Nec etiam nocturno
 impore cubili imponi debēt, aut lecto admoneri, nā
 odor qui ex repente madidoq; per nocturnam quie-
 corpore emanat, atq; exspirat, in vestes atq; indu-
 entia, contectasq; chlamydes assumitur, sic vt tepo-
 quodam à corporis exhalatione imbuta ac perfusa
 materiam corruptionis cōcipiant. Calida n. & humi-
 prognerandis sordidis animalculis idonea, quo
 vt æstiuis mensibus atq; subtepida, conclauia, æ-
 es, coenacula, triclinia, arcæ, cellæ, promptuaria, horti
 macib⁹, cochleis, vermiculis, cimicibus, muscis, cu-
 cibus, erucis, crabronibus, vespis, scarabeis, corpo-
 vero pulicibus, ac pediculis lentib; q; scateant, q̄
 ybernis mensibus minus conspiciuntur, aut infesta
 unt Omnes itaq; hirsutæ illæ crinæque bestia, tum
 ne tenera molliq; lanugine contectę sunt, ex quibus
 antuosæ pelles ac tegmina conficiuntur, in frigidis
 otius quam calidis regionibus degunt, eoque mi-
 us patiuntur pilorum defluuium, quo contractior
 it cutis, ac condensa adstrictaque frigore pellis: quo
 it vt pilos tenacius amplectatur: nec cito defluant,
 ut in auras diffusi euanescant. Sic apud Zelandos in
 pso propemodum Oceani aditu immensa conspici-
 ur vis cuniculorū, quæ tota Brabantia post solstitiū
 autumnale vsque ad veris initium alitur: nec lepo-
 non exiguus numerus magnitudinis inusitatę, carne
 non minus salubri quam suauis, & quæ (vt ridiculi
 quidam nugantur) non falsescat. Oceriant autem

*Tepor lecti pel-
 les deteriores ef-
 ficit.*

*Qua qualitas
 vermiculos pro-
 gignat.*

*Æstate edes &
 corpora bestiolis
 scatent.*

*Zelandia cum-
 culis sacunda.*

*Caniculi hu-
mano sanguine
pasti insalu-
bres.*

in monticulis ac collibus arenosis nonnulla sui parte Septentrioni aut Occidenti solstitiali, nō arte, sed natura oppositis, ita ut ex aeris frigidityte, atque arena siccitate saluberrimi existant, ac mire agiles, multo magis quam in caueis pasti ac saginati, præsertim si sanguine humano alantur, ut Chirurgo quosdam scitaſſe audio apud pleraſq; nationes, qui sanguinem quem hominib. nonnunquam morbidis incisa vena adimunt, huiusmodi bestiis obiciunt: quo quidem mire saginantur & pingueſcunt, sed alimento insalubri atque hominibus noxio. Sylvestres itaq. inquieti, exercitati, instabiles, palantes, esui salubriores, quorum etiam pelles ac tegmen densius est, multisq. crinibus fixius inhaerentibus magis oblitum.

De Zelandia insula, ac gentis huius natura conditione, moribus origine: & quantum commoditatis atque emolumenti huius regis omnis fundus ac soli ubertas exteris adferat, compendiosa ac dilucida descriptio, in qua obiter refricatur rerū gestarum memoria, multaq. naturales causa explicantur.

CAP. II.

*Zelandici soli
ubertas.*

*Rubea radix &
alumen dura-
bili colore pan-
nos imbuunt.*

Cum tam multa proferat Zelandia regio, quæ exteris etiam ad vitæ usum ac commoditatem conducunt ac sunt necessaria: miror à plerisq. hanc tam abiectam ac despiciatam censerī: Nam præter insignes atq; in immensum fastigatas lauros (ut à telluris beneficio exordiar) perpolitius maturitate baccis onustas, quæ Brabandis denegatæ sunt: præter efficaces & salubres herbas, cum medendis morbis, tum esui ac commodas; præter sal candidissimum, quod civium industria conficitur: præter Rubiam, gatanſam Gallicis nostris Meedecrappe nominatam, adornandis pannis, ne color deflorescat, eumque intime concipiat, necessariam: præter triticum quonuscumque gentiū candidius aut magis ponderosum, præter torſamenta ac vento induratas ſaperdas: præter immensam pisciū copiam quæ quotidie retene aduecta, in oēs Europæ par-

a distribuitur: vrbes exhibet eleganter exstructas,
 que in iis ædificia splendida, re domestica ac supel-
 tili concinne exornata, ita vt omnia passim nitida
 inspiciantur, culta expolita, q̃ vnice nuper admi-
 rus est Illustriss. Hispaniarum Rex Philippus Belgis *Regi Hispan.*
 incept, & quibus stipatus erat, procures aulici. Ac *Philippo grata*
 dunt his omnibus portus commodi, fideq. ac tutæ *Zelandorum*
 uium stationes, omni nationi expositæ, atque ad *mundities*
 frequentandas remotissimas regiones, quocunq; ter-
 rum cursum instituere libeat, aptissimæ, nec illi
 otio desunt exercitati naucleri, ac viri nautici,
 quibus omnes oceani recessus sunt explorati. Quan-
 vero soli vberitas, quam pingues ac glutinosa gle-
 , quâ feraces ac foecundi agri, quam numerosi ar-
 entorū pecundumq; greges, non facile vlli fidē fe-
 ris nisi, ppius illi sint cōspecta, vti etiam vberima
 ginando pecori pascua nō solum intra exporrectos
 geres ac ambit⁹, sed etiā extra littora, in ipsa Ocea-
 crepidine, in quib. oberrāt pecudum aliquot my-
 des maximo negotiatorū emolumento, quæstusq;
 errimo, non solum supra vulgare magnitudinē, sed
 poris enim delicati atq; exquisiti soli ac graminum
 neficio q̃ saluberrimum ijs pabulum suppeditat,
 eo vt exteri quoq. summopere ijs delectentur, ita
 Vitiligatores, hoc est, qui sectandis litibus dediti
 nt, nullis donariis (modo aurum demas) aduo. *Aduocati mu-*
 tis ac pcuratoribus melius gratificentur, quam si *neribus affi-*
 las huiusmodi oues ac Zelandicos verueces il- *untur.*
 rum culinæ inferant, tum demū etiam res illis cer-
 esse incipit, ac causæ insistant, quibus si accedat
 seu ouillus virore pfusus inusitata magnitudinis, *Casus viridis*
 que immensi ponderis, nihil adferri potest ad rei *appetentiam*
 mmendationem gratus. Tali siquidem cōdimen- *acut.*
 irritari solent ad potum ac repotia etiam saturi,
 vino affluentiore paulo ante pfusi. De aëris autem *Aër Zelandi-*
 landici clementia non ausum multa polliceri, vt *cui quilibet.*

*Zelandia ær
cur ferius infi-
ciatur.*

*Simile ab igni-
tu robur.*

*Aqua in Ze-
landia qualis.*

*Zirixæ putor
salubres habet.*

*Zelandia an
veteribus co-
gnita.*

Lib. de morib.

Gormanorum.

*Zelandi calidi
& industrii.*

*Vnde Zelandi
Mattiaci dicti.*

qui in nonnullis partibus sic paulo asperior, & qui
vicinarum gentium minus salubris, præsertim æ-
te ob paludum & stagnorum grates halitus, & quæ
regio arboribus minus confita. Hoc tamen habet
modi, quod contagioni ac pestiferis morbis mi-
sit obnoxius, ac ferius inficiatur: ac infectus im-
niter in hominum corpora grassatur, nec facile co-
quiescit. Vt n. lignum durum ægre quidem igne
ac flammam cōcipit, ac incensum difficile resing-
tur: ita corpora Aquilonis flatib. ac marina aura
durata minus promte virus concipiunt, peste vi-
correpta ægre hanc excutiant. Aqua quoq; putei
in insulis non ita pridem ex mari vindicatis, par-
sapida est aut salubris, ac vel falsæ qualitatibus, vel
ginosis fundi saporisque ingrati particeps. Tamen
ciuitate Zirixæ putei existant, qui ne aquæ quid-
fluuiatili cedant, aut liquore pluuiæ sint inferior
Regionem hanc maritimam veteribus olim non si-
se incognitam ex Cornelio Tacito colligi potest, n-
hoc equidem, quo nunc innotescit nomine, sed
vsu ac vulgata alloquendi consuetudine ac comp-
latione, qua populares atque indigenæ inter se li-
vsi: itaque Mattiacorum illos nomine designat, cu-
inquit: Est in eodem obsequio Mattiacorum ge-
Batauis similis, nisi quod ipsi terræ suæ solo acri-
mantur. Quo indicat. tametsi Batauis siue Hollan-
dæ cavitæ terræ sic denominatis vicini sint ac fin-
mi, ita vt inter illos referri debeant, vulgari tantu-
nominis appellatione discretos, atque Oceano pp-
res, magis feroces esse, vt reuera sunt, ac viribus,
genio, solertia, versutiis, calliditate, fallaciis, capi-
nibus, negotiandi peritiis, ac conquirendi indu-
superiores. Quod aut Mattiaci nominentur, non à
co aut duce aliquo, sed à populari appellatione, a-
usitato loquendi more enatū est, nempe à Maet, quæ
vox in quotidiano sermone ac congressu familia-
on nū

unum apud nos actionum, contractuum, periculorum,
 totius voluntatis, consilium, laboris socium comitemque
 parat, omniumque rerum, quas inter se exercent, par-
 ticipem ac consortem. Ita omnes gregales venalitii, con-
 sales, & quoriquot inita societate, fido firmoque
 amoru consensu facultates, ac copias suas in com-
 mune conferunt emolumentum, ac quaestus spe ex nau-
 um consuetudine, quorum maxima in iis regio-
 bus copia, Maet, voce gentilitia ac vernacula nomi-
 nantur, h. e. coniuncti ac sociati. In magistratu vero,
 dignitate aliqua illustri, vel consulari vel Sena-
 ria, omniisque munere publico, quaestura, aedilitate,
 pilorum tutela, testamentorum purgatione, aliisque
 actionibus. Veynotit sese vocant, etiam qui apud nos co-
 latu funguntur, quod Latinis collegam, sonat. Et ve-
 sta itaque consuetudine, ac vulgato loquendi more,
 nem inter has gentes observabant Romani, cum in
 regionibus versarentur, illasque terras sibi vestiga-
 ac tributarias facerent, aut in societatem ac tute-
 am Romanae potentiae assumerent, Mattiacos voca-
 nt: ut qui apud Germanos Horman nominatur. Ar-
 minium, atque apud Caesarem in Commentariis, Am-
 chsheeren, Ambactos. Eo enim nomine designant Gallici.
 illa illustres aliquot viros, penes quos est summa
 rum atque in eo coloniae ac cuius seu municipij am-
 ru, villoque territorio, dominatus. Nam Zelandiae
 nomen recens est, ac veteribus incognitum, a terra
 mari conflatum, quasi dicas terram ac solum ma-
 rimum: mari enim undique cingitur, multisque in-
 lis distincta est, nempe quindecim, tamen paucis
 hinc annis magnam cladem huic regioni Ocea-
 nis intulit, cuius saevitia atque immanitate magna
 elandiae pars diuisis ac dissipatis funditus aggeri-
 is, salo oppressa est, atque mari aequata subsistunt ta-
 en insignes aliquot insulae, quarum tres praecipue
 am Oceani aestu continenter luctantur, atque immen-

Collega quoque
 mine Zelandiae
 eis dicitur.

Lib. 4. belli
 Ambacti qui
 Zelandiae.

Zelandia infra
 la fecunda.

VValachria

unde dicta.

VValachria si-
mus.

Armenia

partes.

Metelliburgum
emporium.

Quid Germani
Burgh.

his sumtibus (quod non facile Principi, aut qui illi
vices obeunt, persuaderi potest) aduersus barbarum
hoc atque indomitum elementum ægre se ruerit.
Inter has primum ex alto in portum delatis se obse
VValachria, vel ab eius cultore sic denominata, ut
vt conicio, à Gallis qui hanc oram frequentabāt, q
Belgica voce etiam nunc VValen vocantur, impubes
corū VVaelkens, aut ab ea Britannia parte, in qua va
sus occidentem consistunt VValli apud Anglos p
cipua nobilitatis viri à Gallis etiam oriundi, qd idi
ma illorum adhuc indicat. Insula hæc ab oriū
bantia obuersa est, à meridie Flandria, ab Aquilon
Batavia siue Hollandia, ab occasu æquinoctiali
rannia, in qua breuissimus est traiectus, & à qua par
primus in oceanū ingressus, quocumq; terrarū visu
sit navigationis cursum dirigere. Præbet n. Armem
da Metelliburgi municipium, tutissimū omnib. po
tum, fidamq; nauū stationē: nam hic præcipue cla
sis quamlibet numerosa instruitur, in quemcunq;
oceanī tractum velificatio perficitur. Cum autē h
insula præter fundi aliquot appendices serius illi
nexas (Polders nostri vocant) octo milliarium ambu
conficiat, vt etiā Scaldia, cui intra centū annos iup
rū tria millia auulsa sunt, cultissimis aliquot pagis
villis distincta sit, tum vnū habet emporium negoti
torū frequentatione celebre cū primis ac illustre Me
telliburgum, à Metello præcipua nobilitatis ac Con
laris dignitatis apud Romanos viro id nomē vt pler
que opinantur, consequutum, cum ego à Burgo, he
est, munito atque eminente castro, aut arce rupequ
inaccessa, quale apud Romanos Saxum Tarpeium
denominatum putem, quod in insula huius medi
tullio, ac velut centro consistat. Quæ loca occupat
solent, ac præsidio munire duces præfectique regio
num, quo ex editiore loco tanquam è sublimi specu
la, ac velut in excubiis collocati omnia spectarent
arqu

incurſionibus hoſtium obſiſterent. Hinc enim
 Belgas emerſit Burgimagiſtri, & Burggrauii di-
 ſtinctionis, quod penes hos ſit ſumma poteſtas, & loci il-
 luſtrata ſeſpectura. Nec tamen diffiteor, quin ad huius
 ſeditem referri poſſit, à quo tali loco hoc propu-
 ſulum contra hoſtiles impetus ſit erectum. Diſtat
 à Metelliburgo verſus Africum ſeu occaſum,
 interuallo ſexdecim ſtadiorū, q̄ bis mil-
 lias conſiciunt, aut bina miliaria, vrbecula exi-
 quidem murorū ambitu, ſed arte ac natura mu-
 qua parte mari obuerta eſt. quæ ſtrenuis piſca-
 ſus, atq. exercitatis naucleris, quos Pilotas vo-
 refert à Fliffinga nominatur, non Vlyſſea ab V-
 ut quidam nugantur, producta origine, ſed ab
 aut lagena potius, quod poculi genus fictile,
 ne anguſti oris eſt, ne impudenter liquor ef-
 ſi poſſit: in medio, diſtento ac capaciore ventri-
 qui circa immum gracileſcit, ac ſenſim extenua-
 Belgis cen *Fleſſche* nominata. Cuius imagine ciui-
 huius vexilla ac manipuli, quos etiā nauū ma-
 vertice erectos conſpicimus, inſigniti ſunt: Cū
 m loci huius incolæ ſuauiſſe ſe poculis reficiāt,
 ab iis etiā abhorreāt ſœminæ, aliquando in hoc
 mine viris robuſtiores, ab amplexu lagenæ, qua
 lariter afficiuntur, eāq; identidē exhaurire ge-
 t, nomē hoc conſequuti ſunt, aut idipſum ſibi à
 ndi conſuetudine adſciuerunt, quæ quidē inter
 noluit nō vt inebrientur, ſed inter ſe exhilarare
 t, atque animi nebulas diſcutiant. Sunt n. com-
 es in hac regione terrici, mœſti, ſupercilioſi, me-
 holicæ, qui affectus à Brabantis ac Flandris ſunt
 ai, vt quos non triſte Saturni ac Martis, ſed lætum
 lutare Iouis & Mercurii ſidas informat, eoq. ſit
 elandi, qui percipiunt excutiendas illas animi
 eſtias, Geniales eſſe ſtudeant, atque affluentiore
 har animi carnificinas optimere. Verſus occi-

*Fliffinga ciui-
 tas.*

*Lagena quale
 poculi genus.*

*Nomen à re in-
 ditum.*

*Fliffinga Ze-
 landi cur pocu-
 les additi.*

Veria ciuitas.

*Veria ciuitas
unde dicta.*

*Scaldia insula
à flumine sic
dicta.*

*Zirizaa quan-
do primum cre-
ta.*

*Zirizai literis
efficiuntur.*

æquinoctialem Scaldia opposita abest à Metellibus
go pari propemodum distantia ac totidem passibus
Campoueria ciuitas, per angusto mœnium ambitu
paucis abhinc annis Scotorum frequentatione cele-
bris, nomen id à freto obtinet, quod ab ea littoris
ra in vltiorem Campæ ripam ac sinum, qui Noor-
beuelandia annexus est, transferri homines soleant
Primus n. portus, ac nauium cymbarumque statio,
qua cōscensa navi aut scapha traiciamus, *Ver* Belg-
dicitur, aliis *Vaere*, Latine traiectus & transuectus
Huic Aquilonem versus, aut ab ortu solstitiali oppo-
sita est Scaldia à præterlabente Scalde flumine sic no-
minata: quæ cum multis populosis pagis ac coloni-
distineta sit, plurimas exhibeat rusticanas villas, plu-
raque urbana atque antiquæ nobilitatis præda ac pa-
latia, ut Haemstediam & Renissæ affinem Moermor-
dam, tum præter Brouersauiam nō ignobile munici-
pium: ciuitas Zirizaa à conditore nomē sortita han-
insulam præcipue exornat, quæ anno redempti orbis
849. imperante Lothario primū in formam ciuitatis
ædificari coepit, ac mœnium ambitu mutari, ex pa-
uis initiis in eum splendorem adaucta est, ut nulla cla-
rissimarum ciuitatū sit inferior. De qua hoc citra o-
mnem ambitionem, aut immodicum erga patriam
affectum ausim testari plurimis illam viris eruditis
præclarisq. ingeniis fecundam esse ac feracem nego-
tiatoribus, prouidis ac sagacibus refertam, quibus ex
frumentaria ac lectissimo tritico, ex niuei candore
sale, ex rubio sanguine, salsamentorum ac piscium
copia, armentorum pecudumq. immensa vi questu
accedit vberimus. In re familiari ac domestica, o-
mnia elegantia, nitida, expolita, mensa frugaliter ac
moderata, nec vnq̃ prodigaliter sumtuosa: in merca-
tura exercenda nemo non ciuium solers atq. indu-
strius, lucri avidus ad rē attentus, in tenuiores tamē
atq. in quales inopia pressos liberalis ac beneficus,

eteros vero hospitalis, blandus, comis, affabilis, didus, absque omni simulatione ac fucata specie, li non obuius & expositus: in pietate ac Dei cultu gioni q̄ superstitioni propior. Quod vero ad po- *Zelandi statū.*
ares ac loci huius indigenas attinet, nusquam gen-
n tam dextri, tantaq; sagacitate in odorandis ex-
randisq; impostoribus, captiosis, fraudulētis, sub-
is, infidiosis assentatoribus: qualibet scite adulen-
palpent, blandiātur, aures titillent ac scalpturiāt,
o vt non facile horū technis, fucis, fallaciis, versu-
decipiantur, sed illis euestigio deprehendant:

digno cere cauri

Pers. Satyr. 5.

Quid solidum crepet, & picta rectoria lingua,

Ne qua subarato mendosum tinniat auro.

assolet iis quib⁹ aliud clausum in pectore aliud in-
gua promptum. Ab hac diiudicanda peritia emer-
unt in Belgas aliquot (exhibita aliquando popu- *Belgarum infe-*
li comœdia) hæc vulgata dicteria dictante morio- *riorum aliquos*
ne quis offenderetur: Brabantus hilaris, festiuus, *propensiones.*
miculus, in scenicis Comicisque motibus immodi-
s: Flander mulierosus, salax, intemperans, libidi-
sus, petulcus, lasciuus: Hollandus simplex, impro-
lus, incautus, infacetus, iners, segnis, somniculo-
s, stolidus, ac minime astutus: Zelandus callidus,
fer, versipellis, astutus, subdolus, captiosus, versu-
s. Qui affectus etiam ingrauescente ætate, ac sene-
te vires concipiunt, seseq; efficacius proferūt, nisi
imita naturæ propensione atq; institutione aliter
duo cefacta ad meliorem frugem perducatur. Si-
idem infimæ plebis ista sunt vitia, ac gentilitii mo- *Mores gentilitii*
s non patriciorum aut virorum illustrium, qui li- *plebi peculia-*
eraliter educantur. Cum autē omni nationi sui ad- *res.*
nt affectus ac vitia, mores, propensiones studia, h. e. *Omni natio*
stituta quibus se quisque applicare solet, tum huic *sui vitia im-*
uoque genti à qua nihil humani alienum, non de- *bata.*
nt genuini insitque affectus, ad quos natura incli-

*Patriciorum
conditio diuer-
sa à plebeia.*

*Infantia à ma-
ioribus institu-
enda.*

*Simile à feris
& arboribus
sylvestribus.*

*Zirizea pesca-
toribus facun-
da.*

*Nautarū apud
Zirizæos vita
conditio.*

natione feruntur partim ex circumfuso aëre, quod manifeste corpore afficit, partim ut alimenta prætereant ex parentum natura audisq. moribus, ac vulgari vitæ consuetudine, quæ aliquando ita inoleuit ac mæriti infixa est, ut vix eximi queat: quo fit (si patricios demas qui nusquam non cultu ac doctrina expoliti sunt) ut gregaria ac promiscua multitudo passim in humana sit rudis agrestis, ferox, crudelis, indomita atq. à civili vitæ consuetudine aliena, quascunq. etiam nationes excutias. Verum quo inuenteratus error, deprauati mores qui ab incunabulis ac prima infantiâ inolescere animis nostris incipiunt, ita ut eos velut cum lacte nutricis suxisse videamur, eximantur à genitorum munus ac officium est (quod nostrate nunc sedulo præstare enituntur) ut ex se prognati liberaliter instituantur, cumq. animo cultu ac fomento adhibere curent ut exuta nativa insitaq. feritate ad omnia humanitatis officia inclinentur. Ut enim sylvestres arbores cura atq. industria hominum mansuescunt, immanes beluæ officio ac molli tractatione mansuescunt, ac cicurantur: ita quoq. humanus animus non prorsus ferreus aut adamantinus flecti potest, atq. ad artes humaniores, ad probitatem, decus, virtutem, pietatem, religionem informari. Quæ res effecit apud nos, ut piscatores gens rudis ac pelago adsueta, quorum apud Zirizæos supra quingentos esse constat, præter hos qui nondum satis adulti, in huius negotii tyrocinio versantur, paulo post in nautas ac veteranos assumendi, ea sint morum ac vitæ integritate, ut nunquam inter illos vlla contentiones, iurgia, similitates, dissidia exoriantur, nec unquam inter se lites consuecantur, aut iure cum æqualibus contendant, ita ut magistratus nunquam, nisi in urgentissimis causis se horum controuersis interponat, sed omnes inter sese coactis comitiis dirimunt ac consuepiunt. Nullum inter suos gregales tolerant mendicem,

ac

robro ducunt, si quis ex confociatis ostiatim sti-
 mendiceraut quid aliud eblandiatur, quin ipsa
 toria societas, & qui inter illos est primarius,
 m Decanum vocant, singulis quibus res domi an-
 a est & contractior, quam vt familiam alant ac su-
 tent, ex communi erario suum dimensum consti-
 ita vt non desit, quo famem frugaliter ac libera-
 solentur. Cum autem numerosa multitudo pi- *Piscatorum apud*
 se exerceat, ac paulo longius in Oceanum pro- *Belgarum affectum*
 ia, victum in mari venetur, si quando parce & ma- *moderatio.*
 e piscari contingit nullius vnquam horum se ve-
 aut exerceat, nec cuiquam male precatur, sed o-
 placide ac sedate perfert meliorum spe atque *Ductus naturæ*
 cia. Ista autem animi moderatio in hominibus *quid efficiat.*
 incultis, non præscriptis legibus, aut sapientum
 trona, mentibus illorum impressa est, sed instinctu
 tuque naturæ, ac rationis iudicio concepra, quo
 uernunt, quæ honestati ac decore deseruiunt quæ-
 illi sunt aduersa. Ceterum vr ad Scaldem recur- *Scaldis fluminis*
 oratio, Fluius hic in Veromanduis vetustio ad- *origo & decur-*
 nomine cognitus geminis fontibus progressus *sus.*
 Nervios, nunc Tornacos, per Gandauum vibem *Gandauum*
 eberimam, quæ mihi prima tyrocini rudimenta *studiorum a-*
 tulit, reliquosq; Flandriæ tractus diffunditur, ac *lumina.*
 x Antuerpiâ delatus, vrbis mœnia alluit, portum *Antuerpiam*
 nibi insignem, ac clarissimam nauium stationem *Scaldis exar-*
 eris exhibet, deinde paulo longius progressus, bi- *nat.*
 cito cursu Brabantiam ac Flandriam a Zelandia *Scaldis per*
 triminat: siquidem sinistra in Austrum contortus, *Flandriam de-*
 flexus Flandriæ oras ac littora persequitur, alio- *cursus, cur de*
 nomine insignitus, *de Honte*, à latratu ac fremitu *Honte ducitur.*
 atur, quo per Zuytbeuelandiam ac VValechriam
 Oceanum occidentalem patet aditus ac rur-
 in has oras accessus, dextra vero relictis Braban-
 finibus continuato curi: seruatoque veteri
 eo per Scaldis insulæ littora violento vastoque

*Cæsar. lib. 6.
Comment.*

*Zirizai exerci-
tati nauta.*

*Scaldæ fremitus,
quando tempestatem
denuntiat.*

*Simile à gulo-
fis, quibus fau-
ces dilatantur.*

*Schelvifch,
piscis, unde de-
nominatur.*

gurgite in Oceanum deuoluitur, atque ex vetusta ap-
pellatione Scaldis nominatur. Belgis vſitato nomine
Scheldt Gallicè *de Escaut*, vnde insula hæc Scaldia de-
nominata, vulgo *Schonne*. Cuius fluij præcipuum
alueum, profundumque gurgitem (*Canael* nautæ vo-
cant) quem naues conſectari debent, ne vadis inha-
reant, ac ſiſti contingat, etiam hæc tempeſtate indi-
gent exactiſſime exploratum habent, ſuoque illum
nomine designant commonſtrato loco, à quo ante
multos annos Oceani oſtia ſubire ſolet, ac fluctibus
marinis immergi, ita vt ne intempeſta quidem no-
cte, noſtrates nautæ ab hoc deſſeſtant aut in diuer-
ſum rapiantur, vt aliquando vſuuenire ſolet, vel ſi
candi imperitis, inſigni mercium ac vectorum detri-
mento. Exaudiuntur autem hiſce locis fragores a-
ſtrepitus horrendi vel ſubſidente in imum fluctu, ve
vbi ruruſus æſtus aduenire incipit, ac ventorum vio-
lentia exaſperatus Oceanus fluuio obnitiſur, quod i-
pſum potiſſime vſuuenire ſolet, vbi poſt aquilones
auſtrini flatus ingruunt, ita vt accolæ percepto pluſ
quam miliaris intervallo Oceani ac Scaldæ fremitu
tempeſtatem imminere ante triduum pronuntient.
Cum autem anguſtiora olim eſſent Oceani oſtia
minusque vaſti ac patentes in continentem aditus
conſpectus in mare Scaldis ferebatur, ſiquidem in-
crudelſcente quorannis æſtu marino oſtia faucesque
dilatari contingat, ac ſinus laxiores effici, vt gulofis
aſſolet, qui immodico potu ſe proluunt; quo ſit vi-
flumen hoc affluentiori ſalo obruatur, nec facile de-
curſus eius, quo in Oceanum effunditur, conſpic-
queat. Non deſunt, qui nominis aſſinitate decepti,
eam ſpeciem aſelli piſcis, qui mihi aliquando Plinij
viſus eſt Callariæ, ex hoc fluuio nomen obtinere
credant, atque à *Scheldt* *Schelvifch* denominari, quod
in Oceani oſtium, in quæ flumen hoc ſe exonerat, vel
hamo, vel retibus ſubducatur; cum à ſquamis potiſſimum
vulgo

go *Scollex* (nam *Scolpen* testaceis attribuuntur, non
 quibus) appellatum censeam quibus densus conte-
 obductusque est, ac velut lorica munitus: eoque
 ut cum elixandus est (nam torreretur recusat) cultro
 radi debeat ac desquamari, secus quam *Asellus* *Asellus piscis.*
 go *Cabbellian*, lauore perpolitus, cuteque molli, nec *Cabbellian.*
 amosa, nec etiam in ipsis Oceani faucibus, quas
 hit, capitur, sed in alto longeque remoto mari.
 met si non ignorē pelagios aliquot pisces aliquan-
 fluminis ostia subire, dulcis aqua illecebra, qua
 te pinguescunt, ut *Salmones* qui ex Britannico
 oticoque sinu, aduerso amne in Rhenum ac Mosam
 nerant, ut etiam *Trissæ*, *alossæ*, *laccæ*, vulgo *Elst*,
 giles, *harder*, *acipenser* vel *sturio*, *Anguillæ* vero
 tra quam marini pisces, *salsam* aquam appetunt, *Anguilla salsa*
 gustata mire agiles efficiuntur, minusque lubrici, *aqua delecta-*
 que esui salubriores, quo fit ut circa *catara* hactas *tur.*
 ostri *Sclusen* vocant à claudendo) quæ apertis val-
 aqua, qua hybernis mensibus agri opprimuntur,
 lento imperu in mare profundunt, inusitata ma-
 tudinis anguillæ nassis ac sagenis eximantur, ve-
 m de his aliquando vberius, ubi *Conrado Gesne* *Conradus Ges-*
 viro cum primis erudito paria fecerim, atque ho- *nerus lauda-*
 menti loco *Compendium de piscium triualibus* *tus.*
 menclaturis illi dedicatum absolvero. Ceterum
 men hoc qua parte *Scaldæ* oras attingat, atque
 hic in Oceanum illabitur, *Orientales* regionis hu-
 insulas ab *Occidentalibus* discriminat, quarum
 æ ad Ortum spectant, *Beetserscheit* indigenis vo-
 ntur: quæ vero *Austro* ac *Flandriæ* obuersæ sunt,
maesterscheit, quasi *superiorem* ac *inferiorem* aut
*terior*em atque *ulterior*em dicas, quarum a-
 cis *Scaldam* alii trans *Scaldam* consistunt. Desi-
 antur autem his nominibus duæ insignes Quæ *Zelandia in*
 itæ, quibus *Prætoria* etiam dignitas, ac *Dictatu-* *duas Quæsturas*
 potestas attributa est, sic ut harum præfectis ius *diuisa.*

ac fas sit tota passim regione (præter ciuitatum municipia, quæ consulum tutelæ ac p̄sidio subsum) Regio dominatu facinorosos coërcere, vagos ac palantes corripere, nebulones ac mendicos validos, sicarios, oppressores in vincula conicere, ac tormentis exploratos in iudicio capitis arefcere, quo omnia passim quæta sint & pacata, & ne quis iter ingressus, aliquid hostile metuat. Obiit hoc munus multis annis inculpare, eoque præclara ac magna laude functus est nullius offensione Illustr. vir Hieron. à Seroskerka, Equestris ordinis heros, multisque aliis nominibus suspiciendus. Adauger vero socer: decus & amplitudinem pariter generis splendore ac nobilitate magnificus vir Iudocus à VVeruia rei agrariæ in insula nostræ ambitu præfectus non sine maxima amplissimarum dignitatum expectatione. Excitauit elapsis aliquot retro seculis fluminis hic decursus inter Zelandos, qui in eodē sunt cum Batavis comitatu & Flandros, acerrimas cōrentiones ac cruentas pugnas. Appellat autem atq; veneratur vtraq; natio suos Principes Comitibus nomine, adiectis aliquot speciosis titulis: qui dominatus hinc emerfit, quod præcipuæ nobilitatis viri Imperatores ac Cæsares in adeundis periculis comitarentur, suamque operam sedulo illis præstarent, vulgo *Graven*. Quæ potestas ac nominis amplitudo Iustiniani tempore primū inoleuit, eamque appellationem consecuta est. Deinde sub Berengario & Orthone competitoribus ad posteros deriuata, proximum apud Imperatorem, confessum accomitatum obtinuit. Anno autem Domini 863. imperante Carolo Caluo apud Batavos, illisque affines Zelandos, hic principatus primū constitui cœpit ac Comitatus nomine designari, primusque Comitibus nomine inauguratus Theodoricus filius Sigiberti Principis Aquitanix, qui annos octo & triginta in eo dominatu versatus, successorē Theodoricum secundum

Hieron. à Seroskerk.

Iudocus à VVeruia.

Comites unde dicti.

m herilem filium constituit, à quo ad nostra vsque
 tempora : hæc Regia potestas longa heroum serie ad
 iustissimū Hispaniarum Regem Philippum deuo-
 ta Comitatus nomine censeatur, eiusque prouinciæ
 principes Comites appellantur. Si qui apud Braban-
 tiam ac plerosq; alios potestate regia exsistunt, Duces *Duces unde no-*
 cantur, à deducendo in hostilem agrum exercitu, *men sortiti.*
 Ilgo *Hertogen*, quasi dicas exercitus ductores. Cum
 Flandriæ Comes Guido Dampetra, proferēda *Guido Dam-*
 tionis esset audus, ad occupandas aliquot Zelan- *petra Flandriæ*
 insulas animum induxit: itaq; primo VValachriā *Comes.*
 subiicere, ac vestigalem facere meditatur, indu-
 que in hanc ditionem exercitu (nam facilimus e-
 traiectus) illam incurfionibus, incendio, igni,
 depopulatur, ac vastat, tandem Metelliburgum *Metelliburgum*
 obsidet, ac per fecialem (*Harault* nostri vocant) ad de- *expugnatur.*
 tionem sollicitat: cum in id non admodum paratos,
 omtoq; sentit ciuium animos, admoris arietibus,
 vno aut altero insultu ciuitatem expugnat.
 Batauorum ac Zelandiæ Comes eius no-
 minis tertius, cum ciuitati subsidium adfert, Ziri-
 cis stipatus, quibus maxima fidebat, duob. vno die
 victus, sanguine madidis vexillis (vnde emer-
 runt Zirizæ ciuitatis insignia sanguinolento co-
 re perfusa) Zirizam, qua nulla tunc munitiora,
 Principi magis deuota propere contendit, Gui- *Vexilla Ziri-*
 o victoria elatus, relicto intra Metelliburgum præ- *zæ cur rubra.*
 lio, in Zirizæ omne belli robur conuertit, quos
 sesquimensem obsidione premit, maximis da-
 nis afficitur. Si quidem oppidani continua eruptio-
 nem magnam stragem Flandris intulerunt, multosque
 priuos in ciuitatem adduxerunt: tandem impe-
 ris vtriusque consensu induciis, concessaque sex
 hebdomadis belli mora, Guido in Batauos expedi-
 onem molitur. Elapsis induciis Zirizæ collecto
 ilite, instructaque classe in VValachriam confestim

Zirizai Metelliburgum expugnatum Comiti restituerunt. Zirizais virtute parva privilegia.

Francorū Rex Zirizaos subleuat.

Triremes vulgo Galeyen.

traijciunt, castrisque ac profligatis Flandris ciuitatem in potestatem redigunt, ac per exiguo accepto incendio modo in sedes suas se recipiunt. Princeps Batavorum ac Zelandorum Guilelmus eius nominis tertius, percepta tam insigni victoria, ciuitatem Zirizæam maximis honoribus afficit, multisq; privilegiis, congijs, donatiuis muneribus exornat. Guido vero Flandriæ Comes re apud Batavos male gesta, acceptoque vulnere in Zelandiam secedit, deinde paululum reatus ad oppugnandos Zirizæos, à quibus ereptum Metelliburgum indignatus, animum intendit. Itaque coacto numeroso exercitu, tametsi vltta sesquimense bis ab hac esset repulsus, atq; infecta re decedere sit coactus, in. sus illos lacescit, atq; arctissima obsidione pressos continenter oppugnare non desinit. Cum autem oppidani in extremis essent constituti atque in summa difficultate: in maxima rerum inopia versarentur, nullis tamen vel blandimentis, vel minis ad deditorem impelli potuerunt, tametsi iam septimum mensem præter incendia atque immissa in ciuitatem faces omni tormentorum genere ardentibus, catapultis, testudinibus, fundis, ballistis, aliisque machinis, quarum illo seculo frequens usus, terramariq; oppugnarentur. Cum itaq; in angusto res essent constituta, omnique præsidio destituta ciuitas opportune Rex Galliarum Philippus cognomento Pulcher, nulla interposita cunctatione aut mora Ioannem Payderosum ducem præfectumque maris, ac Reginerium Grimaldum Genuensem instructa classe atque adornatis aliquot longis nauibus, quæ quod remis frequentius quam velis incitantur, triremes vocantur, Zirizæam amandat, utque obsessis subsidio adsint, ac mature subueniant cohortatur, illi nihil cunctati Regis mandato obsequuntur omniaqueuestigio perficiunt: quos ubi in excubijs constituti, è sublimi atque eminente specula à qua in mare la-

nimus prospectus, aduentare, nec procul abesse
 nunciant, confestim Gulielmus Bataviz ac Zelan-
 ic princeps, Regis sororius, conspecta primum na-
 pratoria, deinde numerosa longo agmine classe
 ipse in eum usum struxerat naues, illis adiun-
 collatisque copiis atque unita classe Flandros ad-
 ti atque opprimere statuunt, oppidanis etiam re-
 perata in scem victoriæ erectis, qui sed integratis
 bus longa obsidione attritis, rursus in hostem
 imantur. Cum autem stat in procinctu acies ac
 llis omnib. armamentis accurate instructa in ho-
 m incitanda, è statione moueri incipit Flandri (vt
 illi defunt æstus militares ac stratagemata) na-
 m quandam sarmentis, fascibus, scandulis, stra-
 mentis, stipulis, alioque fomite atque aridis nutri-
 entis, quæ cito flammam concipiunt, constram-
 m, oleo, pice, sulphure, feno, adipe perfundunt,
 inque accensam æstu, ac vento secundo, in aduer-
 m classem dirigunt. Cum autem naus flammis
 rufca hinc inde hæteret, ac subinde vadis implici-
 lente progredetur, ita vt Oceanus propemodum
 summo confisteret, ac iam iam refluxum medita-
 tur: ecce derepente (quod singulari Dei prouiden-
 factum credi par est) ventus murata statione in
 quilonem impeilitur, ac remeante maris fluxu
 mmifera naus retorta, Flandrorum classem in-
 adit, omniq; ex parte incendia miscet: complu-
 s, ne flammis ablumerentur ac concremarent, in
 are defiliunt, ac periculum periculo commutant,
 tamq; natandi peritia redimunt. Turbati hac cla-
 : Flandrorum rebus nostrates remis velisq; in illos
 ruunt. Ille nihil facti segniores, restricto, qua li-
 r incendio, reliquas naues flammis intactas, omne-
 ne exercitus robur acriter hosti opponunt: Certa-
 m est initio ancipiti dubioq; Marte à meridie ad
 emergentem vsq. solem, ita vt ne nox quidem, quæ ea

*Nanale pra-
lium.*

*Flandrorum
vires.*

*Nocte omnia
late exaudiri.*

*In mari sonitus
longissime ex-
auditur.*

*Guido Flan-
drorum Comes
captus.*

*Non temere
suscipiendum
bellum.*

parte anni, nempe Idibus Augusti sublustris est. pri-
lium dirimeret. Nostrates æquo loco constituti, vel
toque ab ijs auerso ac subsidebat Oceano, igni, ferro
faculis accensisq. sarmentis ad sudibus hostibus te-
rorem incuriunt, multosq. arduos globos ac faci-
in hostiū naues ijs comburendis, puoluunt. Inter
oppidani reseratis portis factaq. eruptione maris
illis cladem inferunt, ac Flandrorum impetum in no-
stros retundunt ac reprimunt, mulierculis etiam
hostem ita efferatis, ut non minus fortiter & animi
se, quam viri, se illis opponerent. Tantus in eo col-
fictu fragor, strepitus, clamor, vociferatio, viulatio
fuisse perhibetur, ut p' erique restati sint, plura quat-
trium millianum interuillo, horrendos illos clame-
res fuisse exauditos. Quod nemini supra fidē videri
debet, cum in mari editus sonus, aut excitatus fre-
mitus incredibili distantia percipitur, præsertim ta-
cita silenteque nocte. Cum enim nihil obstat, vel ne-
mora, vel montes, aut in cælum erecti scopuli: clan-
gor per æquoris planitiem veluti patentem atque un-
dique ex porrectum campum, longe lateq. se diffun-
dit, ac per aëra voluitur. Cum ceterum tota nocte mi-
seranda strages, ac cædes horribilis sit edita: diluculo
rebus desperatis, victi fusique Flandri in hostium
potestatem rediguntur. Dederati in ea pugna Flan-
drorum octo plus minus millia, capti præter grega-
rios milites quorum non facile numerus iniri potest.
Guido Dampetra Flandriæ princeps, ac cum illo in-
numeri proceres aulici: direpta signa militaria, pel-
les, tentoria, manubia, multaque opima spolia at-
que exuuiæ cum Principe ac captiuis in ciuitatem
relata sunt. Tota aut classis, quæ illis numerosa erat,
suisque armamentis affabre instructa, vel quassata
& conuulsa, vel incendio absumpta, reliqua in ho-
stium potestatem redacta. Hæc itaque memorabili
clade affecti Flandri de componendis rebus, capti-
uisque

ne redimendis consilia ineunt, quæ documento
 principibus esse debent, quia alienæ ditionis sunt aui- *Non inuadon-*
 ac finitimorum possessioni inhiant, non tentan- *das aliorum di-*
 bello vicinas regiones, vbi nulla subest legitima *triones.*
 causa, aut iusta belli origo: quæ etiam si exsistat: præ-
 omnia potius experiri, nullasq; non condiciones
 admittere, quam arma in manus arripere. Ce-
 solutam iam ciuitatis Zirizæ obsidione, con-
 bello, quod euenit Anno Domini 1303. Idi-
 Augusti, qui dies erat Laurentio sacer, ne parta
 atroci ac cruento bello victoria, annorum de-
 obliuioni obrueretur, aut ciuium animis exci-
 et, decreta sunt solemnes atque anniuersariæ
 ulationes Deo immortalī, easq; Senatus quoti-
 eodem quo hæc peracta sunt, die, ac periculo
 ciuitas, in sempiternam rei memoriam con-
 uari voluit, quod à posteris nūquam intermissum
 quin & impuberes, qui scholas publicas frequen-
 atque in palæstra literaria versantur, hunc diem
 habent, ac feriantur permitta iis ludendi li-
 cia: ita rei gesta recordatio posteritati tanquam
 manus traditur: quo cuique ciuium innotescat:
 atq; fixius inhæreat, in quanta angustia, vitæque
 perimine versati sint olim progenitores cum pro
 & focis, pro coniuge ac caris liberis acerrime
 certant, suoque Principi strenuam fidamque ope-
 præstare conantur. Interim hanc præcipue do-
 nam exhibet posteris, eosque commonefacit rei
 annua continuatio, vt rebus afflictis ac despe-
 ad Deum Opt. Max. mentem erigant, atque ab
 salutem, patriam obsidione liberam, prosperos
 successus, victoriam incruentam summis vo-
 xoptent: quod vnice factitasse legimus Abraha-
 m, Moſen, Dauidem, Ezechiam, Iudith, complu-
 ue alios, qui huiusmodi præſidiis victoriam
 conſequuti. Ceterum cum Scaldia, in eaque

*Aduersa quæ
 acciderunt ali-
 quando animo
 repetenda.*

*Suyrbewelan
dia insula unde
dicitur.*

*Romerfualla
ciuitas.*

Goesa ciuitas.

*Tolatum Zelandia
ciuitas.
Martinianna ci-
uitas.*

*Zelandorum
reges.*

*Zelandia apud
Danos.*

Hafna.

*Coopinans-
haren.*

sita Zirizza frequentia ab exteris lacessita sit, ac bo-
lis quassata, tum insularum nulla minus Suyrbewelan-
landia, quæ à solo Austro opposita sic denominata
est spatiofissimo amœnissimoque versus Flandriam
Brabantia oras tractu exporrecta, tamen paucis
hinc annis maximam iacturam passa, dimidio iam
fit Angustior. Ab hac auulsa est ciuitas non ignobilis
Romerfualla, quam nullis excultam agris, nullis
ornatam pomæriis Oceanus undique alluit, ita
unica salis negotiatione subsistat. In Occidentali vi-
ro insulae parte sita est Goesa ciuitas, per exiguo quæ-
dam murorum ambitu, ac splendide atque affabile
exstructa, ciuibus morum ciuilitate perpolitis. E-
præter hanc insula quædam Brabantia contermina
exiguo tantum freto discreta, in qua consistit Tole-
tum a vectigali & portorii ita appellatum, vetustum
oppidulum: à quo non procul abest Martinianus ag-
ger, Principis Aurasiensis municipium, locus amœ-
nus atq; arboribus undiq; confitus, in quibus maxi-
ma alitum, præsertim ardearum copia nidulatur. Sun-
præterea minuta aliquot insulae, minusque celebres
vt Duuellandia à columbarum frequentia sic deno-
minata, Gœreda à fida nauium statione, Plateffu-
tum pleraque alia non ita pridem ex mari vindica-
ta, quarum descriptionibus inhærere superuacaneum
puto, cum edita nuper Zelandia Topographia singu-
la exakte exhibeat, quæ spectator curiosus per otium
oculis poterit demetiri. Quod vero ad gentis huius
originem spectat, constans fama est atque indige-
nis per manus tradita, à Gothis ac Danis hanc pro-
fluxisse, præsertim ab illa insula Cimbrica, quæ in
Danis Zelandia nomine inscripta est in qua spe-
ciatur celeberrimum Emporium Hafna, vulgari
nomine *Coopmansharen*, à perenni peregrinationibus fre-
quentata: cuius ædificia multis in locis sedes

unt, atque exstructis primum casis, minutisq; angustis tuguriis, sementi ac pascuis reddidere neam. Erat enim Caesaris aetate, magna terra huius pars, quæ non aliud quam Batavia appendix est, Zelandia Batavia appendix. multa nec vnquam ad ferendi vsum vomere præcipua aut fossione subacta, sed æstuariis ac paludibus edita, ita vt etiam nunc Hollandia plurimos vnde locus exhibeat, adeo vt pedestria passim itinere concisa, cymbis omnia transigenda sint: quod etiam in Zelandis vsu venit in æstuariis, quæ nihil aliud sunt, quam loca extra intraque littora maris fluctibus exposita. Si quidem effuso in ipsa metum transeas salo, aquam affluenter concipiunt, ita vt æstuariis mensibus omnia inuia sint, nec nisi scaphis loca adire queant. Quod vero solum extra aggerem ad maris vsque crepidines atque extremas oras æstuariis iugibus longe lateque exporrigitur, exalluue coaceruatum, crebris fluctibus æstuque run- ac nonnunquam extruiescente Oceano vras- luna vel plena vel plurimum incoata, fluctibus erigitur, subsidebat vero, rursus emergit, ita vt loca editiora: & quæ eminent, suauissimo pabulo des reficiant: In huiusmodi receptacula se conferre solent impuberes ac mulieres, omnis ætas ad bellum inidonea, vbi Romani Belgicam inuasionibus infestarent: erat enim tutissimum ibi refugium, quod aditus accessusque esset difficilis. Erant enim ea loca, quæ nostri Stellen, vel potius Stal-loc est, caulas ac pecorum stabula vocant, non etiam tempore multis incuruis voraginibus, ac scosis fossis, per quas Oceani æstus voluitur (nos Greken vocant) impedita adeo, vt equidem æstus, si imprudenter atque incaute in illis intraret, absorberi atque obui contingat; quo fit ut huius viæque ignaris istac penetrare perni-um sit. Sunt autem multis Zelandiæ locis her-

Zelandia Batavia appendix.

Æstuariæ quid.

Æstuarii in bello Belgarum perugia.

Voragines Zelandiæ, vulgo Greken.

*Batani Zelandi
con sociati.*

*Comm. Belli
Gallici 4.
Mosa origo.*

*Rheni origo &
decurfus.*

bidæ planities ac viridatæ floridæ; præta nullis ci-
sta aggeribus, quarum usus in iis regionibus nu-
quam defuturus est: cum quæ à parte vna abradi-
uelli que contingit, alteri alluione adificiantur, ita
nunquam exstruendarum insularum materia ho-
regioni deesse possit. Horum quædam à virenti gr-
mine ac lata pabulatione *Garsen* indigenæ vocan-
tur, quæ vero parcius gramine virescunt, nec vberem
huc pabuli copiam suppeditant, à pascendo velle-
doq; *Scorren* vocant. Ex his vbi aliquot iugerum m-
lia conglobari contingit, insulas efficere nō str-
tentant, ac cum vetustæ u. n. recentiores ope hum-
na ex iis rudimentis coagmentatæ sunt ac coalu-
runt: multi olim soli huius vbertate, atque agros
specie illeæti, expulsis veteribus colonis atque inq-
linis, terram hanc inuaserunt, eiusque possessione
armis sibi vendicarunt. Non defuerunt atauorum
memoria, qui Batavis ac Zelandis infesti has insul-
as in suam ditionem ac potestatem redigere sunt a-
gressi, sed dux ista nationes inter se consociatæ, se-
per hostibus fortiter resisterunt: quo fit ut ad ha-
usque ætatem vtræque gens eodem vratur dominat-
e eidem legibus, eadem iuris æquitate, eodem sit-
hostes animo. Fuisse hanc gentem, quæ Zelandiæ n-
mine insignita est, Batavis confinem ac proximam
eiusq; regionis partem atq; appendicem, ex C. Cæ-
re præter alia, iis verbis colligi potest: Mosa ex mo-
te Voseuo profluit, ac parte quadam Rheno recepi-
insulam efficit Batavorum, neq; longius ab eo in-
bus passuum in Oceanum influit. Rhenu autem
Lepontiis qui Alpes incolunt, oritur, ac longo spa-
citatus fertur, atque vbi Oceanus appropinquat,
plures diffundit partes, multisq; ingentibus insulis
festis in Oceanum influit, quarum pars magna à f-
ris barbarisque nationibus incolitur, quæ p-
& ouis auium viuere existimantur, à quibus Rhenu
mult

altis capitibus in Oceanum influit: Quibus verbis
 hi graphice describere videtur Batauos Oceano
 septentrionali viciniore, tū illis conterminos Mat-
 ricos seu Zelandos, quorum insulas & qui in Occi-
 dentali Belgica eadem sunt cū iis conditione ac na-
 ra, paulo post his verbis designat: Pars in syluas,
 pars in continentes paludes profugit: qui proximi
 Oceano erant, hi in insulas se occultaerunt, quas *Com lib. 6.*
 efficere consueuerunt, q̄ reuera nullæ aliæ sunt
 tam Zelandicæ. Quotquot enim sunt in Belgio O-
 ceano circumfusæ insulæ, tali modo conflatae con-
 stantq. sunt, ita vt primum natura consistant, dein-
 arte muniantur, ac paulatim cultura, atque indu-
 stria hominum infructiferos fundos ac speciosos a-
 gros, cultaq. noualia redigantur. Ea est autem apud
 his rerum vicissitudo, vt minimo annorū decursu ag-
 rorum interuallo magna incrementa hæc regio
 accipiat, rursus maximam iacturā ac detrimenta pa-
 tiatur, nec vlla res vices rerum humanarum, aut va-
 rios instabilesq. motus melius commonstrat, quam
 Zelandicæ insulæ, quarum prosperi successus ac res *Zelandia mu-*
 cunda æstuario fluxu & refluxu nunc huc nunc il- *tationi obno-*
 lae voluntur. Nulla est apud vllas nationes anno- *xia.*
 ra, aut res frumentaria etiā lectissimi tritici vberior,
 vt bina iugera Zelandica plus emolumenti, cul-
 tura ac colono adferant, quam quatuor Brabantica,
 minus tamen tuta fidaq. apud nos huius rei posses-
 sionem singulis momentis, præsertim hybernis mē-
 sis flante Coro & Circio, ex maris sæuitia pericu-
 lum immineat. Vnde enatum prouerbiū ab iis, qui
 optime rebus suis consultum cupiunt, atque iis tuto
 qui exoptant, laudari Brabantici æris clementiam *Prouerbiū Bel-*
 soli stabilitatem, Zelandici vero fundi redditus at- *gicum de Bra-*
 que annonæ prouentum: quod ita efferunt vulgari *bantia & Ze-*
 sermone *Brabantsche lucht, Zeeusche renten.* Nostra liqui- *landia.*
 dem & auerum memoria centum plus minus iuge-

*Magna apud
Zelandos rerū
vicissitudo.*

*Holcas genus
nauigii vastum
vulgo Hulck.
Holmia Suecia
regio.*

rum millia in insula formam redacta, atque agge-
bus vndiq. cincta, dissipatis conuulsisque in imme-
sum congestis molibus laudante Oceano non si-
maximo incolarum interitu salo oppressa sunt. Ru-
sas indigenæ creditis nouis insulis, quod nostratæ
crebro factitant, vbi herbidi ac graminosi campi
proferunt, sementiæ ac culturæ sedulo insistent, ita
paucorum annorum spatio, affluenti omnium rerū
copia supra quam credi possit, ditentur. Sic apud Z-
landos insultibus marinis continenter expositos, ni-
hil stabile, firmum diuturnum, & cui tuto posses-
dere aut inniti. Siquidem loca portuosa, quæ nau-
bas fidam tutamq. stationem olim prabuerunt, v-
dosa efficiuntur, ac vel arena vel limo oppleta, ne mi-
nima quidam nauigia admittunt. Rursus littora nu-
lis portubus distincta: nullisque nauibus frequen-
tata, facta eluione commodissimos portus consi-
quuntur, facilesque aditus atq; accessus nauibus ex-
hibent: quo fit vt negotiatio hominumque concursus
& frequentia non vni loco perpetuo sit addicta, se-
aliquando ob portus commoditatem, ac loci situm
alio demigret ac transferatur. Sic Zirizæ, nostra et-
iam memoria, numerosa classe instructa, non solum
onerariis nauibus, sed rostratis, & quæ ex Homer-
appellatione Holcades voce Belgis vsitata nominan-
tur, præter Hispaniarum ac Mauritaniæ oras, longin-
quas versus Aquilonē regiones frequentabat: nem-
pe Noruergiam, Daniam, Riualiam, Rigam, Geda-
num, vulgo *Dansyc*, Stocholmiam illustrissimi Sue-
ciæ Regis Erici auspiciis nunc celebrem: quæ nauig-
atio, vt sunt vices rerum humanarum, Hamster-
damum modo translata est. Quanquam ciuitas Zi-
rizæ rebus omnibus ad commoditatem atque vsum
vitæ necessariis, cumulate fruitur, non minus afflu-
enter, quā cum exteris negotiatoribus esset celebris
ac comitantium vltro citroq. multitudine frequen-
tata.

quæ siquidem exterorum hominum concursus, nun-
 tiatio, mercatus, locorum celebritas, aliquando
 improviso dilabuntur ac concidunt, vel exorto ho-
 minum externoq; bello, vel concitato populari tumultu
 vel ciuium seditione: cōfestim enim quotquot alieni
 ab eo loco, se subducunt, atque incolumitati suæ
 consulunt. At ea negotiatio, quæ excluso omni for-
 ore inter ciues & domesticos perñcitur, facta etiam
 exteris vel inquilinis compendio, quæstusque libe-
 ralis, stabilis est, firma, solida, minusq; inuidiæ expo-
 nitur. Quod si aliunde calamitas ingruat, cum ciues &
 domestici, intrepide infra quoque animo subsistunt,
 nec facile patrias sedes, aras, focos, coniugem, carosq;
 desertos patiuntur, aut suis finibus egressi, se
 que alienis credunt. Videntur autem Zirizæ in
 rerum humanarum mutatione, atque ex alia in
 vicissitudine, quæ diuina prouidentia perfici-
 tur, commodis suis solerter consuluisse, atque incer-
 nis commutasse. Cum enim populares velifi-
 di sint periculis, ubi non satis succederet nego-
 cio illa nautica, quæ transmarinis mercibus perfi-
 citur, mutata nau gandi ratione, piscatu se exercere
 ceperunt, vberissimo quæstu ac nemini damno, ad
 nullo prorsus naufragi metu, nulla rei familia-
 ctura, nullaq; fœnoris aut usuræ infamia. Reliq-
 uo ciues compendia quæstusque honestos ac mi-
 ne inuidiosos sectantur, ex his quæ retrahunt in vsum
 minimum cumulate atque affluenter effundit, qui-
 bus illi ne utiquā defraudato Genio, liberaliter fru-
 ctur, ac præter laudabilem institutionem, amplif-
 nam liberis hereditatem, paternique nominis ac
 memoria patrimonium relinquunt. Caterum vt ex-
 is innotescat, quæ terra coeliq; parte constituta sit
 Zirizæ, & quantum ab elevatione poli di-
 ediarur, dimonstri sumus polum Arcticum & sue-
 realem supra Zirizæ horizonta extolli, vno &

*Mediocritas fa-
 licitatis lau-
 danda.*

*Prouidentia
 diuina omnia
 administrari.*

quingenta gradibus & quadraginta septem minutis, in eamque altitudinem verticem illum producit longitudinem vero perfici viginti quinque gradibus quo efficitur, ut eum sol non adeo auersus sit, nec magis ab insula digrediatur, sed duobus æquinoctiis totidem solstitiis illam moderate illustrat, indiget solis beneficio minus stupida, obrusaque ingenia succulantur, verum faceta, urbana festiua, pleraque ex aëre marinae afflatu falsa ac viriosa quadam dicacitate contaminata, qua de re suauiter nuper philosophatus sum cum Hiobo Nicolaide, viro sagaci atque industrio, qui cum strenuo Reipub. functionibus incumbit illamque summa ope fulcire nititur, integros homines corruptosque ciuim mores exoprat. Et si quid vitium ex Oceani halitu & saluginosa vicina contraxerint institutionis industria corrigere.

Quis sit, ut senes ac proeclioris ætatis homines, cum minus robustos, tum testicos plerumque liberos progenerent, vultu tristis atque inamæno, & qui rarius exhalare scant.

CAP. III.

Qui inclinata vergenteque ætate, ubi iuuenilis ardor defebuit, matrimonio se addiunt, magnam ex parte liberos procreant mæstos, morosos, tetraeos, tristes, inamabiles, taciturnos, vultuque toruo facie minus blanda: quod non eadem ratione in venerem incalescant, eamque operam impendant procreandis liberis quam iuuenes succulenti ac vegeti. Siquidem ætas feruida ad peragendam huiusmodi comœdiam instructior. Cum n. flaccidæ sint senibus vires, spiritus exiles, corpus humoribus sanguine exhaustum, facultates naturales languidæ, eaque viri quæ ab illis promanat, ac diffunditur in excitandis proliis vsum inefficax atque inualida, modicisq; viribus imbuta: fit ut minus viriliter connubiali officio perfungantur, ac multa in iis, quos progenerant, desiderentur: quod indicatur in ea disceptatione, quam cum

E. G. H.

*Iuuentus succulenta.
Senes aridi.*

ra Genius habuisse describitur: Interroga, inquit, *Esd. 6.*
 nutricem vt tibi expediat, cur quos non parit, non
 et eis pares qui ante nati sunt, sed statura mino-
 re, & dicet illa tibi, alios vigente aetate conceptos e-
 sse, alios deficiente vte o: quo fit vt qui se-
 nectutis tempore producantur, graciles existant, te-
 nuissimi, imbecilles, inualidi, improceri, & qui minus vi-
 res, minusque roboris obtineant, quod naturæ vi-
 tiæ senio collapsæ sint, ac naturales vitalesq; spiritus
 minuti: quo etiam euenit, vt animus demissus ex-
 cessat & deiectus, mens minus agilis, viuida, alacris, e-
 mpta, quoniam omnia parcius contractiusque sunt
 consueti, nisi forte genitores blandiatque hiba-
 re, ac moderate vino concalescenti progenerandis li-
 beris operam impendant. Viti sunt enim seniculi ali-
 quando inter se iuuenari ac lasciuire, suaque habere
 condimenta, ac vernis mensibus in amplexus rue-
 ri. Siquidem ea pars anni equis etiam effœtis (vt ha-
 bet prouerbium) hinnitum extorquet, quo Belgæ *Prouerbium ab*
 dicant, neminem tam deuexæ ætatis esse, quin *equis effœtis.*
 inoenissima illa anni parte, qua se omnes naturæ
 res exerunt, aliqua erectioris animi indicia pro-
 ferat; quo efficitur, vt si in congressu Geniali mulie-
 ri conceptu impleri contigerit, exactis nouem
 mensibus infantem edat blandum, elegantem, sua-
 rem floridum, generosum, viuacem, agilem gesticu-
 lum. Quod si progenitores etiam in ætate iuueni-
 mente nubila, minusque placida (vt plerique mo-
 ri solent) procreandis liberis operam impen-
 dent, omnia in deterius deuerunt, omnesque affe-
 ctus, & qui inter coniugatos exoriri solent tumul-
 tus & intemperies, in fœtum deuoluuntur, ita vt
 conceptus, gestatio, partus nutritio nō decenter, nec
 naturæ ordine perficiantur, ac pueri multa corpo-
 ris vitia, mentisque errores ex perturbatis animi mo-
 tibus contrahant, quorum omnis culpa in parentes

*Cur nonnulli
minus validi.*

*Cur nonnulli
deiecta mente.*

*Prouerbium ab
equis effœtis.*

*Ver spiritus et-
iam effœtos eri-
git.*

*Affectus pa-
rentum in fœ-
tum transit.*

*Puerorum ma-
litia parenti-
bus imputan-
da.*

*Affectus in
fatu transeunt.
Naturales pro-
les, quas vulgus
vocat.*

*Cur filii natu-
rales quos vo-
cant, alii ere-
dunt.*

*Amor parentū
in filios, & ē di-
uerso, unde
emergat.*

transferenda qui huic naturæ prauitati causam pre-
bent ac seminarium. Quocirca qui liberorū suorum
incolumitati optime consultum cupiunt, atque in-
tractabiles esse exoptant, moribusq; placidis ac se-
tis: hoc imprimis efficere curent, vt in coniugii so-
tate, & amplexu maritali, omnia moderate tra-
gantur, ne quid incidat, aut suboriat, quod v-
intemperies, turbas, tumultus, nebulas excitet.
omnia enim in pullulantem fortum recidunt, atq;
fantomem ad similes mores informant, parentumq;
tas ac vestigia imprimunt. In similes causas refero
proles (vt vocant) naturales, hoc est, qui extra legi-
mum ac connubialem thorum sunt, pcreati, diue-
exsistant ab aliis natura, conditione, moribus: qu-
rum qui ab generosis parentibus ac patriciis des-
xerunt, animo vero excelso conspiciuntur ac sublin-
multisque ac magnis dotibus exculi, mira inger-
sagacitate, prudentia singulari, iudicio exacto, ple-
tim quibus parentes subudio sunt, atque ad liber-
lem institutionem adiumento, sic vt aliquando co-
lumen familiae in his consistat, atque omnibus qui i-
lis, vel sanguine, vel affinitate coniuncti sunt, deco-
atq. ornamento. Cui rei ea ratio mihi subesse vide-
tur, qd omnia large atque effuse ex paternis lumbis
ac viscerib. sunt consequuti, nec in furtiuo illo ac cli-
destino concubitu. parce, ieiune, tenuiter, sed afflu-
enter naturæ munera illis infusa sunt. Cum enim v-
terq. auide se expleat libidine gestiat, ac prodigalite-
in amplexus atq. oscula prouat rotisque viribus a-
profuse in propaganda sobole incumbat, sic vt o-
mnia, quæ in conceptu necessaria sunt, cumulate
perficiantur, nec quidquam in hoc negotio deside-
retur, eoque euenit, vt cum nati parentum indolem
exprimunt, ac multa ab iis sunt consequuti, incredi-
bilis sit vtrobiq. amor ac propensio, ac singulariter
erga se mutuo afficiantur. Ex qua vi etiam emergit
in hac

nar sobole alacritas mentisque erectio, tum genus quidam affectus animi, quo tales indignantur tra decus, limitesq; matrimonii se esse prognatos, deesse sibi aliquid præ cæteris, quod ad honores ac nitares, publicasq; functiones attinet. Quæ res est, ut se modis omnibus extra contemptum vindicant, atq; illam notam, quam imprudētes qui impingunt, quibus aliquādo foedior, atque adulio contaminata propagatio, probitate vitæ ac morum integritate aboleant: qui vero huius status ac conditionis homines plebeis modicisque parentibus, educationis subsidio destituti sunt, rei familiarum inopia non facile ad præclara eluctari possunt, atque humo se attollere. Siquidem, ut is ait:

Non facile emergunt, quorum virtutibus obstat

Res angusta domi.

Iuuenal.

Satyr. 3.

met si enim paupertas sapientiam sortita sit, ut habebit prouebium, multarumq; artium inuentrix exstet, clarissimis tamen ingeniis obest, quo minus ad summa prouehantur.

Paupertas sapientiam sortita.

si fiat ut laurus, quam nonnulli Zelandia denegatam asserunt, nulli quam huic regioni speciosior exstet, & qua ratione effeceris, ut contra gelu atque hyberni frigoris iniuriam intacta subsistat, nec emoriatur.

CAP. IV.

Trantur plerique in maritimis oris eaque parte Zelandia, quæ a præterlabente fluuio Scaldia nominatur, tam speciosas immerfasque lauros indescere: cum regio frigida sit, atque ipsa arborescentes frigidusque tractus respuat. Cui natura minulo eo magis obstupescunt, quod non solum olium hortiis scateant, ac perenni virore, perpetue fronte in maximam proceritatem assurgant, baccas etiam proferant, oblongas, colore nigro politas, non minus efficaces ac salubres in dulcu-

Laurus quibus natalibus detinetur.

*Laurus frigus
inimicum, præ-
sertim radici.*

*Laurus den-
sum solum exi-
git.*

*Nix liquefacta
serpibus no-
xia.*

*Cineres herbas
à gelu tuentur.*

*Aceti & fecis
cum cineribus
comparatio.
Laurus cur
Brabantis ne-
gata.*

tiendis flatibus ac dissipandis humorum collecti-
nibus, quam quæ à calidis regionibus huc afferuntur.
Sentit quidem laurus aliquando cœli iniuriam, præ-
hybernis mensibus sub aspero intensoque gelu, frigus
re periclitatur sic ut folia, caudex, rami aliquando
rescant atque emoriantur: at radix nihil sentit
commodi. Quocirca laurus superne emortua, ni-
citus extirpari, eruique non debet, sed detrahere
nam ineunte vere, ac paulo etiam maturius rursus
reuirescit. Quod autem in eam altitudinem ac fir-
gum in hac regione assurgat, efficit terræ ubertas
atque incredibilis soli fecunditas, densique ac com-
cti fundi natura, quæ ex pingui tenacique gleba con-
stat, adeo ut ob telluris soliditatem, frigus per gelum
diu ad radicem penetrare nequeat. Nihil autem
pibus nocentius, aut magis deleterium, quam
aut glacies liquefacta, si quando soluto gelu,
rum stillicidio radices perfundantur, præsertim
defluente homore, rursus frigus exasperari, studi-
liquorem congelari ac congelascere contingat.
enim terra relaxata algidissimum humorem com-
bit, quo radix imbuta marcescit, atque emoritur.
autem huiusmodi incommodo serpes afficiantur
nec frigoris iniuriis sint obnoxie. Superficies soli
quo confitæ sunt, stramentis insperis que cineribus
muniendæ; fouent enim insita caliditate terram
neres ac gelu rigidum penetrare prohibent. Si-
dem ut acetum & fel vini: ita carbones ac cineres
gneæ qualitatis sunt particeps. Ceterum quod Be-
bantis reliquisque Belgis laurus vel denegata sit,
parcius apud hos fruticetur: non æri, cuius mira
monia ac salubritas, sed solo adscribendum, quod
aridum est, sabulosum, leue, inane, ita, ut facillime
gasa mittat, nec arbori solidum alimentum, quod
pinguescit, conferat, eoque efficitur, ut in iis regio-
bus laurus humilis sit & improcera, tum baccis
stitit

stituta: cum in ciuitate Zirizæ telluris beneficio in
 im proceritatem assurgat, vt duarum decempeda- *Stolonos, VVa-*
 am altitudinem superet, densa circa radicem fron- *terschoten.*
 e, multisque emergentibus stolonibus seu frutici-
 us, quibus stipata à frigore se tuetur ac munet Quo-
 circa illa fructificatio, & quæ ab radice frondescit ra-
 nosa propago, adimi aut iefecari non debet, illo si-
 uidem munimento fulta non facile frigus concepit;
 am foliorum iactura incunte vere initaaturatur, mo-
 do radix illæsa persistat, ac frigore geluque intacta.

*De corpore neutro, hoc est, quod nec sanum, nec agrotum statui
 possit, sed vacillanti dubiæ, valetudine existat, atque inter
 virumque fluctuet.*

CAP. V.

Medendi artē olim à veteribus in tres partes fuis- *Medicina tres*
 se diuisam, in confesso est. Primo in eam quæ *partes.*
 rasantem sanitatem fouet ac tuetur, omniaque ad-
 uersa valetudinis incommoda sedulo propulsat. Se-
 cundo in eam quæ rationem complectitur, qua præ-
 muniri ac præseruari corpus possit, nec facile in mor-
 bos collabatur. Postremo in illam quæ morbos cor-
 pori infestos ac quibus vrgetur ac premitur, discu- *Tres conditio-*
 tit. Tres quoque statui in humanis corporibus consti- *nes corporis hu-*
 tiones: quanquam superuacaneæ his de rebus in- *mani.*
 er medicos contentiones: vnā valetudinis secun-
 dā cum corpus inculpate degit, atq; inoffensa vale-
 tudine fruatur: illique nihil vitii subest, aut vllū mor-
 i vestigium. alterā valetudinis aduersæ atque in-
 clinatæ, quā discutiendis morbis remedia sunt ad-
 hibenda. Tertiā quæ anceps & ambigua, in qua spe- *Simile ab hy-*
 res quidem sani hominis se profert, vt improbis fu- *poctis.*
 ata vitæ integritas, sed cui affectio quædam subest,
 & delitescit. quæ procliuem facit propentumque ad
 recumbendum. Cuius habitus duas obseruo con-
 ditiones inter se diuersas: vnā cuius qui iam mor-

*Valetudinarii
alii lecto affixi,
alii inambu-
lantes.*

*Simile à viato-
ro in itinere op-
presso.*

Luc. 10.

Thera. 7.

*Natura cuius-
que adnotanda.*

bum discuffit, ab eoque eluctatus est, sed tamen debilis existit, inualidus, exhaustus, gracilis, extenuatus, eneruatus, fractisque membris: quæ valetudinaria incommoda neglectis medicamentis, somno, atque appofitis alimentis instaurari postulat. Simile enim quiddam huc euenit, quod viatori qui è latronum manibus elapsus adhuc palpitac ac contremiscit, ne prorsus ex tanto metu ac vitæ discrimine, in quo paulo ante versatus est, restitutus sit, aut ad se rediit, quod Christus eleganti similitudine expresseit, se amicorum solatio recreatus, sensum reuiuiscere incipit, ac pauorem patientem menti excutere, ita agrotus tamen si depulso morbo, exspatiari incipit, omniaque minora existant, tamen nonnulli morbi vestigia adhuc corpori inhyerent, nec quæ comitari solent accidentia, penitus eximra, sopitaque sunt. Altera huiusmodi constitutio, paulo et deterior, quæ quidem in speciem, primaque fronte homo sanus apparet, nec omnino valetudinarius, sed qui corpus circumferat vitiosis sordidisque humoribus oppletum. Quocirca Galenus victum statuit eorum, qui sunt sani, qui agroti, ac qui reualefcere incipiunt. Est enim conualescentium victus ratio media inter eam quæ sanorum & propria, & agrotantium. Siquidem iis dixa seu victus ratio prescribitur tenuis, parca, frugalis, moderata, ita vt temperantiæ limites non excedat, cum ne leuissimum quidem errorem proferant, secus quam validi ac robusti, qui ne maximis quidem offenduntur. Sic infantibus ac impuberibus alimenta quidem administramus, sed non ea ratione ac modo, quæ adultis ac prouectioribus, qui succidiam ac bubulam, solidosque cibos non respuunt, vt trita tenera, cui vt amictus corpori, calcei pedibus, ita pro corporis modulo, victus & medicamento accommodanda. Et quamquam recentiores quidam in se Medici non minus,

quam

uam nonnulli in religione superstitiosi, corpus neu- *Corpus neutrum*
 um sustulerunt, nec id statui patiuntur: aliquid ta- *admittunt non-*
 ende hoc commentari visum est. Siquidem tale *nulli.*
 uidam natura rerum, quotidianis vitæ usus & con-
 etudo, congressusque familiaris, atque amicorum
 colloquia designant. Hinc enim emerferunt soda-
 litas ista ac congerronum voces, si quando sciscitan-
 tur, qua quis sit valetudine, qua fruitur sanitate, vt
 corpus constitutum est, quo loco, statu, conditione,
 nostræ consistant, quem habent successum satini
 omnia salua, prospera, felicia? Quibus, totidem ver- *Formula per-*
 ba responsa dari solent: Vt cumque, Sic satis, Minus *contandi de va-*
 imode, Valetudo vacillans est, inclinata, ambi- *letudine.*
 ua, fluctuans, parum firma: Non satis pro voto, aut a-
 ni sententia: Alias rectius, Spero meliora, vt possu-
 is, quando vt volumus, non licet. Quibus loquen-
 formulis singulæ nationes vltro citroque se com-
 mulari solent, si quando de rebus amicorum sollici-
 qua sint valetudine aut successu, percontantur.
 met si autem horum plerique morbo sunt defun-
 alii quibus hic imminet, nondum culcitæ pului-
 que affixi, non tamen vel inter sanos vel ægrotos
 tri censeriq. debent, sed cum vtriusque sint par-
 pes, in neutrum, hoc est, duorum extremorum
 idium: vt fuscus color, qui ex albi nigrique mixtu-
 constat: vt pubertas inter puerilem ac virilem æ-
 ta media. Cum enim sani homines more, naturæ *Simile à coloris-*
 nera, ac functiones minus cumulate obeant, nec *bus & puber-*
 ægrotorum consuetudine lecto incumbant, mem- *tate.*
 tum usu ac ministerio destituti, non possunt vel
 hominis, vel ægroti nomen promereri, sed ex
 ulari ac vulgata consuetudine. Neutri appella-
 re designari: proferunt in ris nonnulla natura fa-
 tes ac munia, sed languide, oscitanter, remi-
 nescunt enim atque inambulabant, sed tamen

*Simile à na-
tandi vsu.*

*Morbosi, & de-
bilibus dispar con-
ditio.*

*Morbilloso sa-
nos inficere ge-
stunt.*

Satyr. 4.

gressuque subinde labante atque inclinato, ita vti
virium imbecillitatem vel seipioni sit innitendum,
vel vllius humeris incumbendum, vt iis, qui cum in-
natandi imperiti corticis aut fuberis subsidio vt-
tur. Pari modo de somno ciboque ratiocinandum,
quidem accumbunt, ac se appositis ferculis rebus
unt, at non ea appetentia atque edendia videntur
validi quibus optimum condimentum fames de-
miunt ac somno refocillantur. Verum nonus p[ro]p[ri]o
do, profundo, diuturno, vt sani, qui exercitatio-
defatigati, totam noctem quiete transigunt. Et
rem eorum conditio, qui a morbis reuiuiscunt,
que humoribus noxiis sunt liberi, potior atque op-
bilior, illorum quibus aliquid latentis occultiq[ue]
vini subest, ac corpus vel ex Veneris contagio, vel
lia vitæ intemperie, intus & foris fœdis ficosisq[ue]
tumoribus contaminatum, qui in speciem, primi-
que fronte sani apparent, ac pro iis se ostendunt, cum
humoribus vndique prauis scateant, atque omni
parte morbidi sint. Quin isti in seipsos crudeles
que in alios iniurii, morbum dissimulant ac dis-
tentur, ita vt omnibus se symposiis ac sodalitiis ing-
rant, atque aliorum poculis labra rancida admo-
re non vereantur, suaque nulli non obtrudere, ac
bibenda offerre; hac, opinor, ratione permoti, vt
omnes eodem succo perfusos esse contingat, eade
scabie inquinatos: nemo ab illorum consuetu-
ne ac familiaritate abhorreat. Huiusmodi homi-
nes morbosos, qui simulata fictaque sanitatis ip-
cie obuiis imponunt, his versibus Persius perstrin-
git:

---- Ilia subter

Cacum vulnus habes quod lato balteo auto

Protegit vt manus, da verba, & decipe neruos.

Rursus alia Satyra, assumpta Medici persona, hunc ne-
tat qui morbum dissimulat, nec sustinet inter valetu-

din

linarios referri, sed cum medico rixatur atque illius
consilium non sine contumelia respuit, illique tan-
quam deterior morbo implicito insultat:

Heus bone tu palles nihil est, videas tamen istud

Quidquid id est, surgit tacite tibi lutea pellis:

At tu deterius palles, ne sis mihi tutor,

Iam pridem hunc sepeli, tu restas, perge, tacebo.

Turgidus hic epulis atque albo ventre lauat,ur,

Guttur sulfureas lente exhalante mephites.

Sed tremor inter vina subit, calidumq; trientem

Excussit è manibus: dentes crepuere reiecti,

Vincta cadunt laxis hinc pulmentaria labris.

Satyr. 2.

Cuius conditionis homines hac nostra ætate nusquã
non obuii sunt, quibus enim facie, vultu, oculis to-
oque habitu se morbi proferant, illos medendi peri-
culum non detegunt, sed magno valetudinis dispendio,
pugnant ac nutriunt: qui cum alte radices egerunt, ac-
census infixi sunt, ægri extirpantur. Quocirca salu-
titer vnumquemq; commonefacit Sapiens, ut ma-
iorem remedia morbis adhibeat; Satius enim principis
cedere, quam fini. Quo spectat illud Perli:

Eccles. 18.

Helleborum frustra cum iam euita agrum morbit,

Poscentes videas: Venienti occurrere morbo.

Satyr. 3.

Principio obsta-
sciendum.

Quod iis sedulo inculcari debet, qui cum nutanti at-
que inclinata valetudini tarditate quadam supina,
et damnosa procrastinatione non prospiciunt, eam-
que fulcire negligunt, deploratis morbis implican-
tur. Quamobrem qui in confinio morbosa affectio-
nis constituti, non prorsus integra sanitate fruuntur,
sed corpus neutrum, hoc est, ne prorsus salubre nec
salubre consequuntur sunt, sed inter sanitatē & mor-
bum medium accurate incolumitati suæ inuigilent:
cilimus enim ad deteriora lapsus. Ceterum quæ
corpore neutro differuntur, præter alia etiam ad
ris ac cœli cōditionem referri possunt. Aura enim
quando salubris, pelliens, medocris: cœlum mo-

AA

do serenum modo nubilum & tempestuosum, modo tolerabile atque inter vtrumque constitutum: quod etiam in ventis marinisq; fluctibus spectari potest. affectibus quoq; humanis atque animi motibus tam quiddam obseruare licet. Sunt enim illi moderati, violenti, vehementes, turbulenti, concitati, mediocres, remissi, sedati; ita vt non omnia semper vno cursu atq; eodem tenore volui versarique contingat.

De videndi ratione, atque oculorum acie, & cur nonnulli rerum minutissima quæq; acute cernant, cum ad proxima cæcutiant, que hallucinentur: alii propius admotæ exacte videant etiam minutissima, longius vero sita etiam eminentes moles æque perspiciant. Et cur oculus dexter magna ex parte sinistro obscurior, minusq; lucidus, obiter de coloribus oculorum, ac prorsusque aliis quæ animi argumēta proferunt, obiter hebescentis visui remedia. CAP. VI.

Mentis præstantia.

Videndi origo à cerebro.

Similis à gemma auro illustrata.

INter multa magnaq; naturæ munera ac dotes amplissimas, quibus homo à Deo Opt. Max. cumulatus exornatus est, nihil mente præstantius ac magis diuinum, cui cum omnes sensus inferuiant ac famuletur, tum præcipue loquendi videndiq; ministerio vitæ vbi vires suas explicare visum sit. Hoc enim potissime me fecis præstamus, quod sensa mentis dicendo exprimere, ac consilia verbis explicare liceat; ita in oculis non prorsus sita cernendi vis, sed duæ sunt velut fenestree animi, à sede mentis ad oculos perforatæ, quarum intentione ac remissione, mobilitate ac constantia, nimium motus, mentisque conceptus ac cogitata indicantur. Consistit quidem videndi facultas in oculi seu pellucido humore illo crystallino, qui vt ab aliis quoque liquore irrigatur, quem albugineum ab oculis alibi vocant, ita vitreo innatat atq; insertus est, ipsamque pupillam, hoc est, aciem quæ cernimus, radiati fulgoris illustrat non secus, quam insignis ac lucida gemma annulum. Itaque oculis visio attribuitur, non vt loco primæ

primario, sed vt instrumento atque organo: nam ce-
 rebrum per nervos visorios illis spiritus infundit,
 quibus videndi facultas perficitur. Laeso enim affe- *Caput laesum*
 ctoque cerebro (nullo etiam consistente in oculis in- *visui officit.*
 commodo) hebescit visus, atque acumen oculorum
 obfuscatur: quod ebriis, deliris, febricitantibus pe-
 culiare est. Hac itaque ratione oculis qui ex tribus
 humoribus, quatuor membranis constant ac con-
 lati sunt, videndi functio adscribitur. Siquidem il- *Cerebro regis*
 li cerebro ac menti penes quas summa potestas, ob- *potestas.*
 sequuntur, ab iis enim dimanant ac profluunt per
 nervos opticos seu visorios, spiritus lucidi, puri, de-
 recati, tenues, splendidi: quibus, modo ne officiat
 et caliginosus, ac deprauata oculorum constitutio,
 exactissima visio perficitur. Quod si illi imminuti
 nt, obscuro, turbidi, exiles, obtusa efficitur, minus-
 ue acuta oculorum acies: emergunt autem ex ho-
 um temperie varii videndi modi ac rationes. Si-
 uidem cui spiritus copiosus est, & adamussim pu-
 is, tersus, nitidus, atque vt speculum, perpolitus, is
 que minus consistunt, perspicue videt ac discer-
 it. Vbi enim is humor exacte elaboratus est, tenuis
 ncerusque ex hoc halitus, seu lucidus spiritus e-
 anat, quo potissime visio perficitur, ac distantissi-
 a perspiciqueunt. Siquidem cum multus sit & co- *Visus cui exa-*
 olus animalis spiritus, subtilis, tenuis, atherius: *ctissimus.*
 ngissime producit oculorum aciem, omniaque a-
 te cernit, nec facile obtutu continuo aut fixa in-
 nitione defatigatur, qua vi pollet calidus & humi-
 is, vulgo sanguineus. Cui vero paucus subest iri- *Sanguineis for-*
 is, sed tamen purus nec nebulis obductus, is res qui- *is visus.*
 m propius sitas, clare videt & diiudicat, certum
 re delectum habet, ac distantes pauloque remotius
 nstitutas minus dilucide perspicit. Paucus enim
 odicusque spiritus facile dissolvitur atque euane-
 it, nec in longinquum prospectum pducere potest,

*Philosophi acutus
visus.*

*Spiritus crassus
quem visus
efficit.*

*Spiritus humi-
dus & modicus
qualem visum
efficit.*

*Spiritus rarus
& tenuis visui
efficit.
Conspicilia
quando visus.*

*Specula visui
refrulantur.*

Quo fit, ut quibus videndi organum lucido quidem sed modico spiritu imbutum est, minutissimos etiam literarum apices inoffense obseruent, ac paulo remotius distitas moles, aut eminentes à mari scopulos minus exacte perspiciant, quod calido & sicco corpori seu bilioso euenit. Quod vero nonnulli propius admodum tenuiter vident, remota vero nihil prorsus ex spiritu inopia & crassitie prouenit. Vbi autem spiritus copiosus existit, & crassus, pauloque den-
sior diu quidem homo intendit oculorum aciem, atque absque vlla fatigatione fixe & inconniuerentibus res obuias oculos deligit, easque primo obtutu cernit quidem sed non ad vnguem ac distincte discernit: nam crassities acuta visioni officit, quod in frigido & humido habitu seu pituitoso obseruari potest. Cui vero humidus est & modicus spiritus animalis, qui videndi instrumentis inseruit, is nec exacte propria, nec prorsus remota videre potest, nam pauci spiritus cito euanescent, & dissipantur: crassi vero videndi functionem impediunt, cum radii qui ab oculorum lumine promanant, in obiecta non deferantur, nec species rerum, quæ foris in oculum influunt, ab eis concipiuntur. Rarus autem spiritus, tenuis, exilis, tenebrosus, qualis est seniculis exhaustis, ac morbo extenuatis, debilem visum efficit, aut prope nullum. Quocirca consilium faciunt, quod conspiciuntur hebescentes visui opitulantur, iis enim omnia maiora apparent, ac spiritus visorii instaurantur, atque in vnum collecti minus euanescent aut dissiliunt: verum non consulo ut viri plus satis mature illis assuescant, siquidem illis destituti, prorsus cæcutiunt. Quod enim hic caligant ac cæcutiunt, ex spiritu inopia ac defectu euenit. Quocirca & specula visum refringunt, quoniam reflecti ac retorqueri radios contingit, ac spiritus robur concipere, nouis subinde à cerebro eo se conferentibus. Sunt autem præter rariæ

enume-

enumerata complura alia, quæ caliginem oculis of- *Quam multa*
fundunt, ac visionem vel vitiant vel impediunt, nam *visus offiunt.*
si pupillam à sua sede dimoueri contingat, aut plus
satis dilatarì, contorqueri, contrahi, imminui; vel ex
illata plaga, inflictoque vulnere, casu vel contusio-
ne, tumor atque inflammatio oboriat, videndi fa-
cultas insigniter afficitur: oculi quoque emissitii ac
prominentes, quique immoderate protuberant, vel
denique vbi profundius constituti sunt, nonnullam
visioni iacturam inferunt; nam prominentiores ab *Oculi promi-*
externo lumine afficiuntur, ita vt in lucido aëre & *nentes & recon-*
solis splendore minus exacte obiecta conspiciant; *diti caligantur.*
immodica enim luce offenduntur: sublustri vero cœ-
lo, aut nubibus obducto melius iis visus perficitur;
ita sit vt quæ cominus posita sunt, perfecte videant;
eminus autem sra obscure: iis vero quibus profun-
di sunt oculi ac delitescunt, minusque extra palpe-
bras se proferunt oculorum orbe contraria obueni-
unt: illi enim propius admota minus perspicue: di *Reconditi &*
stantia vero, inoffense cernunt: quo fit, vt vbi remo *protuberantes*
tiora oculis dimetiri visum sit, conuiuentibus ac se- *oculi ratione*
miocclusis oculis id perficiamus; ita enim coacti ac *diuersa vident.*
conglobati spiritus longissime radios suos diffundunt.
Hinc vsuuenit, vt clauso compressoque oculorum *Ex sagittariis*
altero ac protenso velamento quod splendorem ar- *videndi ratio*
cer, atque aërem opacum efficit, intentius ac fixius a- *erita.*
ciem in obiecta dirigamus, quod in tractandis bati-
stis, sclopetis, arcubus obseruare licet. Siq; idem oc-
cluso sinistro oculo, spiritus affluentius in dextrum
confluunt, visumque efficiunt intentiorem, ita vt
hac ratione sagittarii colliment, & quem intuentur
scopum, assequantur ac configant. Quo spectat illa
Persii irochia:

... sit tendere versum
Non secus ac si ocula rubricam dirigunt uno.

AA 3

Satyr. I.

*Eur gemina vi-
dentur.*

*Eur diuulsa
spectantur.*

*Oculus cur ab-
surda obuer-
santur.*

*Oculus dexter
sinistro obtu-
sior.*

*Cor primum
vivens, ultimū
moriens.*

*Oculi primum
moriuntur.*

*Coloris oculorū
diversitas unde
emergit.*

Quod autem nonnulli gemina conspectare vi-
antur, efficit oculorum in varias partes distra-
Cum enim oculorum radii non ad idem rei obiec-
punctum se dirigant, sed in diuersa rapiantur, ac spi-
ritus qui temere rerum species concipit, inordina-
vagoque motu hinc inde fluctuet, dupla exhiberi
dentur: fenestrata autē diuulsa dissecta, rimosa co-
spici videntur, vbi pupillæ pars suffuso concreto hu-
more obfuscatur, densi quoque vapores ac fuligin-
è ventriculo in cerebrum delatæ, varias imagines
species rerum visui inferunt, ita vt aliquando omnia
in gyrum flecti, voluique ac rotari videantur: non-
nulli festucas, culices, muscas, scarabeos, araneas, li-
mures, striges, spectra, obuersari oculis imaginantur
quos affectus parit crapula, ingluuies, temulentia
humor melancholicus, quæ densissimis fumis cere-
brum obnubilant. Ceterum quod dexter oculus si-
nistro sit obtusior, in se quisque experiri potest. Id e-
fficit in adulta ætate crassior densiorque spiritus; &
quod fere ex dextrilateris incubitu vapores noctur-
ni eo deriuentur ac confluant: in senectute vero ma-
gis licescit oculus dexter, ac calor hepatis humore
qui visioni adminiculantur, depopulatur; siniste-
autem humidior est, nec in eo facile vel spiritus ex-
tenuantur, aut humores arescunt. Cum autem cor
vitæ fons primum animari incipiat, aut vitale effici-
tum postremo moritur, ac diu etiam corpori exem-
ptum animantibus palpitat: Oculi vero qui postre-
mo perfici creduntur: primo ad eam mobilitate
mortis argumenta, proferunt, atque præ ceteris e-
moriuntur, quod spiritus ingruente morte extin-
guantur atque euanescent, vel ab oculis ad cere-
brum mouendi videndique principium resiliant ac
retrahantur. Ceterum de causis colorum, qui in o-
culis se præferunt, nonnihil huic argumento inseren-
dum. Emergunt ii ex circumfusis humoribus, quorū
qua-

qualitas, copia, defectus, tenuitas, crassities, mixtura,
 varias diuersasq; in oculis oculorū species, ac discrimi-
 mina pariunt, nempe nigricantes, cœruleos, cœsios,
 glaucos seu caprinos, rufos, flauos, fuluos, pallidos,
 puniceos, luteos, virides, rubicundos, igneos, flam-
 mantes, sanguineos purpurascētes, croceos, aureos,
 lacteos, albescētes. Proueniunt autem nigro colore *Vnde nigri oculi*
 perfulsi oculi (quorum aspectus gratiosam venustatē *li emergant.*
 em modo supercilia pari pigmento tincta sint, ho-
 mini conciliant) si quando spiritus visibilis debilis
 est, humor vero copiosus, densus subobscurus, um-
 brosus, ita vt astantis aciem ob humoris abundantia
 profunditatem nos transmittat, aut penetrare pa-
 iatur: nihil enim luminis, quod ex oculis nostris e-
 manat in illius visum, qui nobis ex aduerso consistit,
 infertur, sed radii velut reperiūsi ac retorti resiliūt.
Aqua cur ni-
 sic in fontibus ac cisternis altisque ac profundis pu- *gra in fontibus.*
 eis, aqua nigricanti colore apparet ac speculi vsum
 præstat retorta ob aquæ densitatem oculorum acie,
 & in se rursus deflexa; repellit enim visum nostrum,
 umque nobis remittit. Sunt autem nigricantes ocu- *Oculi nigri*
 eius conditionis & naturæ, vt interdum acute *qua videndi*
 ernant, quoniam meridiana lux subobscuris at- *faciliat.*
 que umbris oculis se ingerit, ac spiritus agitat, il-
 lisq; lumine perfundit. Nocturno vero obtuse minul-
 tue acute videndi munere funguntur; quia exter-
 o lumine destituti sunt, quo humores ac spiritus
 moueri debet, vt visus acuatur. Quibus vero humor
 in oculis subest, transparentes quidem est, & pelluci-
 us, sed vna cum spiritu paucus, exilis, debilis, iis cœ- *Oculi casti vn-*
 oculi seu glauci conspiciuntur, hoc est, ex cœruleo *de qua fun-*
 albo contemperati: quali colore sunt lamina cor- *ctione videndi.*
 eæ translucida, ex quibus laternarum conspiciuntur *Lamina cor-*
 onficiuntur, tum nocturnæ & quorundam animalium *ne glauco co-*
 culi. Qui autem huiusmodi colore oculos habet in- *lore.*
 gnitos, interdum debilitate & confuse cernunt, quia

*Qui oculi nocte
scintillant.*

*Animalia nocturnis
oculata.*

*Caruleus oculorum color
quem visum facit.*

*Oculi & visus
moderate con-*
stitutus.

*Oculorum color & acies qua
ratione varia-*
tur.

*Similis à stirpibus in oculo-
rum coloribus.*

diurna lux ac Solis splendor, spiritus visorios minus firmos dissoluit ac dissipat: noctu vero, quoniam videndi organa, genuina insitaque luce illustantur, in actum ac conglobatum spiritum, obuia quæque dilucidantur. Scintillant enim in tenebris huiusmodi oculi ac collucent, tum velut astra micantia, radiis con-
fiant, ita ut præter homines multa animalia, non tantum venandi sagacitate, quam videndi facultate infusa sita, ex nocturnis tenebris nihil sentiant incommodi, aut vlla sui parte afficiantur, cum diurna lux inter-
officiat, ac visionem obfuset, quod in noctuis, strigore, vespertione, felibus, soricibus, muribus, gliribus observari potest, quibus lux meridiana videndi functionem labefactat, nocturna tenebra e-
cuunt, argumento quod si faces, candelas ac funas illis noctu obicias, obsecantur. Quocirca nautæ nocturnis navigationibus, non adeo intensum Lunæ splendorē exoptant, sed sublustre cœlum, modicum ac raris nubibus obductum. Sic enim longius se por-
git oculorum acies, ac radii à luminoso obiecto minus dissipantur aut evanescent. Caruleum vero in oculis color ex albo & viridi conflatus, ceteris humi-
dior est, sed minus nitidus, tersus, perpolitus. Quo-
ut ob crassiorem humiditatem, qua perfusus est, & que exiguos spiritus, minus acuta visione sic affe-
pelleant, in aëre præsertim lucido, quo cum primis offenduntur. Quod si humor & spiritus temperie quadam inter se moderata existant, color inter al-
binem & nigrorem clarius elucet, quo exactissime videndi munus perficitur. Variantur autem pro ac-
tis ratione oculorum colores, pro humorum ac spi-
rituum crassitie, tenuitate, copia, defectu, quod ipsum etiam in stirpium foliis perspicuum est, quæ-
bi primum emergunt, flavescent: deinde maturitate viorem concipiunt: rursus senescente stirpe in caruleum ac lutecum demutantur. Sic infantibus

Aus in lucem primum, editis caesi sunt, oculi, glauci,
 viridei, viriscentes, atatis accessu ad nigredinem de-
 ergant. senectute vero ut cines, albescunt, vel ad
 glaucum degenerant, Medicamentis etiam diuer-
 sos colores oculis induci, Dioscorides ex aliorum sen-
 tentia prodidit. Vssa enim auellanae puramina at-
 que in cineris speciem redacta, caecorum oculorum
 pupillas infantibus denigrant, ex oleo fincipiti infu-
 sa atque inuncta. Ventus quoque aeris auræque consti-
 tutio, regio, morbi, affectus ac perturbationes animi,
 immoderata Venus, inedia, somnus & vigilia immo-
 ra, crapula, colorum cum colores, tum spirituum
 atque humorum qualitates immutât. Quocirca mo-
 derata victus vitæque ratio instituenda ne videndi or-
 ganum (quo nihil nobis ab opifice attributum præ-
 stantius) aliquo incommodo afficiatur. Quod si ex
 humorum defectu atque ariditate caligare oculos ac
 excutire contingat, vel spiritus visorii inedia, mor-
 ore animi, fletu, vigilia, lassitudine, lenio, immodico
 concubitu, intemperata lucubratione, exhausta sint &
 attenuati, quæ vires instaurant atque oculis fomen-
 ta ministrant, adhibenda: ut sunt ova recentia, vina
 dulcia, vix passæ, amygdalæ dulces, pistacea, cassiæ
 elixata, vel molli terrore, rapæ, quarum vis ob-
 latus copiam in cerebrum assurgit, ac mirifice spiri-
 tus visorios euandidos reficit, quod ipsum etiam præ-
 stant altum cerebella, quæ se volatu exercent, ut sunt
 asserculi, miliaria, frigili. Inconsculte faciunt, qui ci-
 tra delectum, nulloque adhibito discrimine, Rutam,
 Chelidonium, vulturum, miluorum, accipitrum fel, Rutæ
 quæ mordaci sunt & adurenti facultate, oculis adhi-
 bent: depopulantur siquidem ac depascunt spiritus
 & humores, quibus visio perficitur: cum ista non in-
 commode admoeri possint, quibus ex humorum
 edundantia oculi caligine sunt offusi, tum quibus
 effusiones & glaucomata visum eripiunt atque

Lib. 1. cap.

Oculorum co-
 lores medica-
 menta immu-
 tant.

Consilium in
 oculis instau-
 randis.

Plenitudo aut
 inanitas obser-
 uanda in oculis
 fouendis

Oculos exha-
 ustos quæ fouent.

Rutæ uilis ali-
 quando noxia.

Ruta & Chelidonia quando oculis salutaria.

Raphanus & rapa oculis grata.

Allium & que virosa sunt, oculis inimica.

Viridia oculis ferent.

Smaragdi viror, vulgo amantur, oculis gratus.

Oculi animi indices.

oculos deformant. Dissolunt enim concretos solisque humores, qui spiritus à cerebro eo deinde prohibent: ita omnia quæ abstergunt atque ennuant, hinc rei perficiendæ accommodat: ut fun- phanus seu vulgaris radícula quæ appetentiam ac forniculi semen, & folia radix, eufragia, stochas quæcunque cerebrum à crassis vaporibus expurgat. Quocirca studiosi, qui oculorū admaniculo suas cubrationes perficiunt, allium, cœpe, porrum, quæcunque grani odore imbuta sunt, atque ha- viroso obuios ferunt, atq; infesta sunt, sedulo tent. Officiunt enim hæc oculis ac memoriæ, om- busque sensibus detrimenta adferunt. Qui vero boribus indurescunt atque exercitationi sedulo sistunt, nihil horum illis incommodat. Foris aut quæ oculos recreant, aspectuque grata sunt, obici- tur ut sunt viridia quæque, quorum innumeras s- cies & discrimina campi, sylvæ, horti, nemora sup- ditant: Ex lapidibus vero Smaragdi viror insatia- lis, & quo oculi exsaturari nequeant, tum Prasi- Topasius, Iaspis, Cyanus seu cæruleus, Eranos, vul- Turcosa & Lazurium, quibus colliguntur non eu- nescunt spiritus visorii atq; acumen oculorum ex- eunt. Ceterum quod ex oculorum obtutu, non nulli animi propensionem, mentisque indicia e- ciunt non equidem improbo. Sicut enim horum i- dices, internisq; affectus, cogitata conceptus, etia- si linguæ cesseret ministerium, foris proferunt: in- nonnullis comitas, modestia, mansuetudo, placab- litas clementia, probitas in oculis vultuque elucen- multa que alia placidæ ac sedatæ mentis argumen- se offerunt. Aliis fastus, arrogantia superbia feroci- calliditas, versutia, iracundia, invidentia, odium, in- indignatio, formido, timor, elatio, lætitia, gaudium, mœror, desperatio, ex oculorum obtutu perspicitur. Medici quoque in morbis studiose oculorum con- stitu-

turiones contemplantur. Si enim rubore perfusi
 ne aut sanguineis filamentis striati, ex cerebri in- *Argumenta a-*
 matione furorem ac phrenesin indicant. Quod *nimi ex oculis.*
 liuecant, aut plumbeo nigroq; colore perfusi sint, *Oculorū varia*
 loris natui extinctionem vitæque interitum de- *dispositio.*
 nuntiant. Instabiles autem, pernictantes mobiles, in-
 ieti, incōstantes, mentis alienationem & delirium
 signant. Languidi, humentes, flaccidi, lacrymis per-
 si tenebrosi, tremuli, rigidi, vibrantes, tumidi, ca-
 conditi, obusti, conuiuentes, præter diuersos ani-
 affectus, in sanis, tum in ægrotis non sine vitæ per-
 ne, cerebri intemperiem ex humorum copia vel
 sectu, caliditate aut frigiditate commonstrant. Lu- *Lusci qua ani-*
 vero, parti, strabones, & qui obliquo fidere, limisq; *mi condicione.*
 alis obtruentur, præter contortos atque in diuer-
 a conuulsos musculos, huius naturæ errorem cō-
 uti sunt. Quod vitium quoniam circa cerebrum
 ntis domicilium vel potius regiam consistit, vt fo-
 nonnihil oculos deformat, ita animum quoque
 busdam vitiosis affectibus imbuir. Sunt enim ho-
 n plerique quibus deest educatio, verisipelles, va-
 subdoli, captiosi, lubrici, ad circumueniendum
 ni, ac miris strophis instructi. Sic Belgæ, si quando
 um designant, qui iis noris insignitus est: *Een slim* Prouerbium ex
 E: *Een loos vnd listich Schalck; Een Booswicht* vocāt, hoc oculorum ob-
 obliquum, distortum, veteratorem hospitem, cui *tutu in nefa-*
 nro possis fidere, vt qui rechneris, dolis, fallaciis, *rios.*
 tionibus, præstigiis, imposturis, fucis omnia sua
 otia perficiat, alterius dispendio ac detrimento,
 vero luculento commodo. Cuius conditionis ac
 tra sunt participes, quotquot ex præcipua ac pri-
 tia corporis parte aliquo vitio sunt implicati. Ne-
 e capite, corde, hepate, de quibus in Physiognom-
 mia vberius tractatum est libris se-

cundi, capite 36.

3630

*Ratio cur nonnulli mutilis truncisq; ac decurtatis membris
seantur alii geminis, quag; redundat ac superuacantibus
nec ulli vñi inserviunt.*

CAP. VII.

*Ubertas mate-
ria geminata
profert.
Partus depra-
uati unde.*

*Dupla quando
obuersantur.*

*Imaginatio in
muliere quid
efficiat.*

NAsci quosdam geminis agnatisq; membris, digitorum, pedum, brachiorum, capitum, alicuiusque articulatim nonnunquam distinctis, quod diana exempla demonstrant. At autem deformis monstrosa species ex vitioso corruptoque semine, atque vteri praua constitutione promanat, ast etiam in huiusmodi partus vires suas conferentibus ita ex humorum redundantia ac seminalis elementum copia duplicata corporis partes producunt, gignentis imaginatione in tale quiddam elaborando occupata. Si quando enim is sexus qui leuissimis affectibus concutitur, eosque infanti imprimere quid animo menteq; concipit, aut dupla oculis uersati imaginantur, ex humorum conuersu ac fluuio, qui in eas partes circa quas versatur, imaginatus conceptus, decumbunt geminatas ac superfluas particulas, aut alterius speciei emollitur ac conuertitur. Istæ etiam absurda imaginationes in animantibus obseruantur. Scenuper ouicula prodiit, capite plerumque seu vituli marini conspecta marina bellua. Sic capre superiore ouis, & vitulus gemino capite conspiciuntur, & ego gallinam vidi & contrectavi quadripedibus & totidem alis. Cum autem foeminis inceptu, totoque gestationis decursu varia specierum simulacra animo concipi soleant, ac nonnunquam dupla se offerre ex suffusis crassis vaporibus aut cum distractis diuulsisq; spiritibus, qui in punctum dirigi debent, diffundi ac disseccari necendi aciem contingat, omnis affectio in pullum temerum foetum deuoluitur, ac nonnullis partibus, breuiter elaboratis, secundariis ac superuacuas affigit. efficacis enim est imaginandi vis, ut si quando mulier

ocu

los ac cogitationes in rem quampiā defigat: tota
 ita facultas, eaq; vis, quæ formationi foris insi-
 concurrentibus vndique humoribus, quos habet
 sequentes, eo confluit, atque operi perficiendo le-
 uis est intenta, quo euenit, vt nonnunquam diuer-
 solitasq; formas, membra duplicata, particulas
 appendices superuacaneas emolatur, infuetaq;
 membra corpori affigat. Ex defectu vero humorum *Vnde membro-*
 alimentum fomentumque penuria, aut vbi naturales *rum defectus.*
 vires in elaborandis articulis sunt inuallidæ, su-
 per viribus minus instructæ, im minutis mutilisque
 membris produci homines contingit, aut quatuor-
 partium vsu ac ministerio destitutos. Et quan-
 tum natura uberem nonnunquam propagandæ so-
 ciæ materiam sit nata, suisque viribus ac facultati-
 bus affatim exultat instructa. illam tamen subinde
 deficere contingit, quo minus omnia exacte perfici-
 ac venustam corporis formam decentesq; arti-
 culos exprimat atque effingat, ita vt infans aliquando *Manus ac pe-*
 eam prodeat parte aliqua trunca atque inelabo- *des unde trun-*
 fit enim pierumque, vt vterum consequatur an- *ca & mutila.*
 tum, splenem induratum ac callosum, coxendices
 inermes, atq; introitus retortas, aliasque obices &
 macula, quæ infantem adulescere prohibent, atq;
 vitiis suis numeris absolui, tenera siquidem cor-
 poris partes ob tantas difficultates atq; impedinen-
 tate se ac diffundere nequeunt, oblatoque ali-
 to frui: sed sibi contingit & cohiberi, quo minus
 deciosam atque vtilem articulorum formam ex-
 ant ac proferantur. Simile enim quiddam huic *Simile ab ar-*
 conuenire mente cōcipio, quod arboribus, quæ in *boribus in sa-*
 solo confita sunt, ita vt radices se vndique dif- *xis locis consi-*
 cere nequeant, sed obstaculo impeditæ retor- *tis.*
 tur, atque incuruescunt, repulsæq; resiliunt. Sic
 tempore humano cum infans effingitur, vel loci
 stia, vel alimenti inopia, aut calli cuiusdam

*Enigista nar-
ratio.*

obiectum obstat, quo minus membra articulatim
distincteque efformari queant. Sic puellam vidam
ignobilem trunca ac tuberosa manu, quam cum
trahendam mihi exhibuissent parentes, deprehensum
digitorum contactu articulos, qui naturæ munere
rupturi erant, intus conuolutos, atque in se retonsi
ita vt nullam digitorum effigiem exhiberent, siquidem
omnes membri huius partes, tam ossiculorum
& connexus quibus manus complicati vel expansi
solet, intro delituisse comperti sunt. *Stompen* nomen
vocat. Ita errorem hunc ac naturæ vitium inde con-
tractum pronuntiat quod ea vis ac facultas quæ
formationi fœtus insit, omnibusque suis partibus
summam hominē nititur aliquo impedimento pro-
hibita sit, quo minus articulos potuerit perficere
que in speciosam decentemque manus formam pro-
ducere: cum enim mater splenis duritici esset ob-
noxia, ac famellæ in id latus, nempe sinistrum, declinæ
ex affectu eius visceris cui partes illæ tanquam in
pulo ac cautibus illis incubuerunt, informem ac
indecoram speciem sunt consecutæ.

*An indusia, vulgo camisia, tegumenta, lintea febricitantibus
mutanda. Et an statim à morbo conualescentibus barba
radere, aut capillos adimere expediat. Tum in quibus mor-
bis pedes abluere consultum sit.*

CAP. VIII.

SI quando in morbis contagiosis ac pestilentibus
carbunculi & bubones alique, vtriusque, pus-
tularum eruptiones in extrema corporis parte se pro-
runt, nunc eminentes ac verrucosæ, nunc planæ
fessiles pro humorum crassitudine ac tenuitate: co-
lore modo plumbeo, lurido, nigro, luteo, viridant
versicolore, quæ deteriores: modo rubicundo, flo-
do, albescente, quæ securiores: quarum omnes spec-
ies ac differentias, in morbillis ac variolis, Belgis Pœ-

Mactelen denominatis. perspicimus: in ijs, inquam, *Tustula unde*
 inibus papularum generibus lintea, culcitras, pul- *varii coloris.*
 natia, tegetículas, indusia, tegumenta subinde inu-
 da consulo. ac recentia substituenda, sordidasque
 pori exemptas vestes vento atque auræ flatibus i-
 tidem exponendas, quo contagio & grauis hali-
 quibus ex infesto corpore tegumenta imbui con-
 git & contaminari, discutiantur. Siquidem cum
 lti tetri ac perniciosi vapores seu fuligines ex hu-
 modi corporibus emanant, quæ vestimenta qui-
 agrotus integitur, ac fouetur, concipiunt; sit vt
 cumbentes circumfusus vndiq. aërem hauriant,
 bibantque, ac singulis momentis noua recentique
 tagione ac labe inficiantur, voluntur enim in
 libus tanquam scrofa aut lutulentus sus in vo-
 bro cœni. Quod ipsum eatenus obseruari velim, *In morbi as-*
 tenus morbi sauitia mitescat ac sopiatur, ipsaque *gmento nihil*
 coctio ac crisis peracta sit, h. e. certa atque indu- *innouandum.*
 ta se salutis indicia proferant, quæ commonstrât
 s corporis morbo superiores, ac per exiguas intus
 dere morbi reliquias: tunc enim lintea atque in-
 a soli aut luculento igni exposita, valetudinarijs
 jci iubeo, aut ea vni ex domestici, salubri cor-
 biduo induenda præcipio, aut cubili eius inter-
 da, quo concalecant, nec ab humani corporis
 re sint aliena, ipsaque innouatio aliquid incom-
 agroto adferat, aut vlla sui parte morbum ex-
 ret: hac enim ratione aut errore potius efficiunt,
 la quæ consanuisse videbantur, recrudescant.
 circa cum istis, tum alijs qui mitioribus etiâ ob-
 j sunt, instanter præcipio, quo confestim affrētus *Motus & ia-*
 atū pperet, ac primo quoq. tempore insitutus so- *etatio corporis*
 ur, ne inquieti sint iactabundi, instabiles, tumultu- *agroto noxia.*
 , nec aëni locoq. frigido se identidē exponant, vt
 qui in ancipiti ac periculoso morbo expāsis bra-
 , diuaticatis exporrectisq. cruribus hinc inde se

*Ignis sudorem
& contagia eli-
cit.*

*Simile ab urbe
obsessa.*

*Purgatio, vena
incisionem pra-
cedat.*

deuoluunt, ac sudorem, pustulas, apostemate, vo-
cas, abcessus, tumores, reliquasque humorum co-
ctiones, quæ erupturæ sunt, repellunt ac referunt.
Siquidem frigidus aer corpori circumfusus fluxiones
sistit ac reprimat, easque maturefcere prohibet. Calor
vero ac fomenta calidissima, meatus ac spiramenta
eludunt ac relaxant, ut quæ se fuligines vapores per
ferant ac discutiantur, efficiunt. Quomodo non
consulto facere videntur, qui contracta primū malū
bi contagione, ac pestifero habitu, corpus luculentū
igni exponunt, ut undique sudore madescant ac
fluant citra tamen virium defectum, aut animi resolu-
tionem ac deliquium. Sic ut eodem momento
purgato inferne corpore, deiectaque alio ea intro
manant, quæ conceptam intra viscera contagionē
pellant ac discutiant, antequam radices agat, pe-
tusque virus infixum esse contingat, atque ipsum
tum partes præcipuas occupet, eo enim malum co-
festum properat; ut illi qui urbem obsidione premunt
arces ac propugnacula, ac ducem exercitus primū
inuadunt, reliqua enim euestigio cedunt ac da-
manus. Cum itaque corpus periculoso ancipitiq. mor-
bo tentari occipit, si res venæ incisionem, si purga-
tionem exposcat, mature illa adhibenda sunt, sic
primum atque inter initia alui purgatio præcedat,
mox subsequatur venæ sectio, deinde ea adhibenda
quæ cor propugnent ac muniant, ut sunt Theriac
& Mithridation ex vino aut syrupo de fumaris, ep-
thyrio violaceo, aut alio quodam diluto, ut natura
conditio exposcit, aut exercitatus Medico expedi-
visum sit, in quo mire illum oculatum esse parum
nec à scopo aberrare. Ex decocto vero præsentantur
sunt, Scordium quod alij odorem refert, Zelandi
copiosum, Caltha quæ sudorem elicit, melissophy-
los, seu melissa, ficus, cepe rubicundum, Spondylii ra-
dix, quæ angelicæ ac laferpitio siue osteritio, viribus

le facultate par: inter quæ principatum obtinet Ze-
 loarie radix, non cariola, cassa, euanida, inodora, mo-
 lo cum vis passis, & quas Corinthiacas vocamus, *Quæ à peste præseruant, eamq; demo-*
 um memento glycyrrhizæ dentibus attrita deglutia-
 ur: Hac enim ratione etiam se munire possunt, atq; *liuntur.*
 laesos præstare, qui morbo pestilenti infectos adire
 oguntur, illosque in spem meliorem erigere, ac me- *Qui morbo op-*
 um animis eximere, tum fiduciam mentibus illo- *pressis adesse*
 um inferere, quales sunt ministri Ecclesiæ, medici, *coguntur.*
 hirurgi, obstetrices. In huiusmodi autem tumo-
 um eruptionibus, quas expedit maturius proferri, *In contagiosis*
 on consultum arbitror inter initia, pauimenta fron- *morbis sudor*
 bus ac virium pampinis aut capreolis, carycibus, *eliciendus.*
 osis, myrro, salice, populo, virentique gramine con-
 ernere, aut aceto aquaque perfundere, nisi ex im-
 modico sudore virium sit defectio: talia enim hu-
 iores resilire cogunt, ac cutem meatusque corporis *Quando coena-*
 enant atque obstipant, qui reserandi potius sunt, *cula fronde ad-*
 uo halitus contagiosi expirent ac dissipantur quod *ornanda.*
 sum calida potius fomenta, quam frigida præstant,
 onnunquam naribus admouenda, quæ spiritus re-
 cant animamque calore immodico languidam in-
 urant, vt sunt rosæ, violæ, caryophylli, caphura,
 num, buglossus, borago, nymphaea, succinum,
 ala citria, coronea, quorum pleraque etiam intro *Odores spiritus*
 shiberi possunt vino incocta, vel Zaccharo perfu- *instaurant.*
 , aut in aliam condimenti formam redacta, adie-
 o croci ac cinnamomi momento, quo illa odore
 poreque cordi ac palato magis gratificentur, & spi-
 us collapsos efficacius erigant. Quamquam enim
 edici non temere quiddam circa agrotos, inno- *Medici aliquan-*
 re soleant, ac ne latum quidam vnguem à ratione *do agrotis gra-*
 scedere, in nonnullis tamen iis obsequuntur, vbi *tificantur.*
 isis peracta est, hoc est, certa se salutis argumenta
 oferunt, magnaue humorum pars vel sudore
 cussa est, vel sanguinis aut alui profusio con-

*Sudor quando
maturus e-
rumpit.*

*Simile à fumo-
sis adibus.*

*Simile à despis-
mandi carni-
bus.*

*Simile à ma-
tali eluendis.*

modè exhausta: tunc enim aliquando illis vel v
aqua frigida portionem haud grauate admittim
tunc stragula, lectulos, tegumenta, conclauē, t
nium mutari sinimus, quæ ante statum ac vigore
morbi, ante crisin ac concoctionem concessa, p
sentaneam vitæ perniciem erant allatura. Siquid
lecti tepor. & quæ corpori adhibentur fomenta, a
brilem calorem maturius euocant atque elici
tum denique ad sudoris ac pustularum eruptione
sunt adiumento, ita vt viscera quæ intus fumi
densis vaporibus erant oppressa, relaxata per ca
rem cute ac spiraculis, subleuentur ac respirent;
enim ratione expeditè putredinē discuti, oppila
nem amoliri, febrem conquiescere ac sopiri, om
que mitiora effici cōtingit. Vt enim in cœnaculo
triclinio fumo oppleto, conuiuæ suffocari vident
atq. oculorum iacturam perpeti, nisi referatis osti
ac patefactis fenestris, fumus ac fuliginosi vapo
dissipentur, atq. in curas diffusi euaneſcant: ita qu
que in humano corpore cor strangulari videtur
densis nebulis & humorū caligine, nisi laxatis m
nibus ac spiramentis, fuligo & vaporosi spiritus eru
pant & foras promanent. Et quemadmodum in o
xandis carnibus sordes & quæ ebulliunt strigme
(Eroem nostri vocant) adimi debent, omniaque accu
rate despumari, ne edulia contaminari conting
atq. inquinamenti quibusdam seu elauie pollui:
inter initia per sudorem, vomitum, venæ incisione
alui profluuium, congesti in corpore humores
gurgari debent, antequam se per venas diffunda
arteriis que penitus inhærescant ac sint infixi: Tu
enim vt maculæ q̄ diu vestibus inhæserunt, agre e
possunt, nec ita facile extra sua conceptacula, in qu
bus infederunt, exturbari. De barba verò apparat
nam in eo viri decor & ornamentum consistit, & q
in capite capilli frutificantur, quibus quoque rob
qu

moddam virile inesse testatus est Samson, nec non *Barba rasura*
 omnibus seculis plerique alii, qui assatim criniti hir- *aliquando na-*
 tiq; sunt, hoc cominutos quosq; volo, nec etiam *xia.*
 nisi sa pius barbam ac capillos ad viuam cutem de-
 di sibi patiantur, aut caput lotione defatigari. De-
 opularur enim nimius rei vsus vires, atque homi-
 nis effeminatos mollesque praeferat: quin & spiri-
 tus ac calorem natium resoluit atq; extenuat, ma-
 mamque audacia ac confidentia partem in ad eun-
 s periculis cordi detrahit, quanquam subinde ca- *Friccio capitis*
 u defricari. aspero rudique velamine barbam de *oculo conferre.*
 ulcire ac liquamine aliquo abiterforio macerare,
 ulis claritatem conciliat, mentemq; reddit erectio-
 nem, valerudinariis quoque, aut qui paululum mo-
 conualuerunt non consultum arbitror, statim a
 superata sanitate, nouaculam cultrumq; tonsoriū
 mittere; siquidem humorum fluxiones irritat, &
 quae forte in corpore morborum reliquiae reside-
 nt, illas mouet atq; agit, recentemque febrem vt
 endium sopitum exsuscitat; ex huius enim rei
 nouatione, non minus morbi recrudescunt, aut
 res residuae postliminio excitantur, quam ex cibi
 tusq; nonnulla intemperantia, aut subuculatum
 usiorumq; mutatione.

Eadem ratione in morborum initiis pedes non *Pedum lotio*
 nendos censeo, praesertim in decocto herbarum *quando adhi-*
 xvi attractoria polleat, vt sunt artemisia, pulegiū, *benda.*
 tha, parthenium, vulgo matricaria, tanacetum,
 ri folia. Nec balnea quoque adhibenda, nisi ex- *Balnea quando*
 ngato corpore morbi furor mitescat, ac concoctio- *adhibenda.*
 gna appareant, ipsiq; humores fluitantes excre-
 ne sint idonei, alioqui in partes aliquas principes
 ur punt, atque instabili motu hinc inde fluctuant.
 o circa quando pedes abluere expediat, obseruan-
 n, aut ab hoc negotio desistendum: sin quo impe-
 multitudo in aguo suo periculo peccat, eū nullo

*Pedum lotio
quando noxia.*

discrimine id faceret, atque in ipso statim morbo
sultu lotioni pedum insistat. Nam si morbi superius
ptum transversum consistant, aut fluxiones e
in pectus distillent, pedum lotio malum exasperat.
Ita si quem pleuritis infestat, pulmonis inflatio
tio angina, tussis, dolor lateralis, coryza, brachiorum
raucedo, catarrhus, à pedum lotionem præfusa
stendum, nec vlla ratione hoc remedium tentandum
pedit, aut consultum est, defluit enim in sublimiora
partes humor, omniaque exasperat ac sæuiora etiam
In morbis vero qui ab infernis partibus prodiguntur,
quas diaphragma determinat, nempe stomachi, hepatis,
triculo, splene, hepate, vtero, vesica, renibus, in
nis: tuto magnoque commodo id tentari potest
fertim si ex iis partibus vel animi defectus & de
um, vel alius quivis affectus suboritur, in quibus
iam fricationes ac ligaturæ adhiberi possunt, tum
xendicibus cucurbitulæ affigi, aut si res venæ
nem exposcat, in pedis pollice, aut circa malleolum
aut poplitem sanguis adimi. Hac enim ratione
ouillo pecore

*Frictiones &
ligatura quan-
do vitiles.*

Georg. 3.

*Proffit intensos aestus auertere. & inter
Ima ferire pedis salientem sanguine venam.*

*Manus quando
vehicanda.*

In tremore autem cordis ac palpitatione, in car
syncope, in anhelitus constrictione, ac pectoris
stia, in gutturis ac faucium tumoribus, manus
cari debent, ac digiti confricari, præsertim is qui
mo proximus est, atque auro vinciri solet. ven
dia in brachio incidenda ea parte qua dolor se
git, cucurbitæ scapulis ac brachiis affigende, cu
iam profundius scarificata atque incisa, modo
pus sanguine & humoribus redundat atq; oppl
est, nam macilenti, exhausti, extenuati, foment
no, somno, odoribus, recreari debent ac refici,
bus nihil adimi possit, aut decidi.

*Macilentis ni-
hil admodum.*

quod mira nature vi atque incredibili efficacia singula herba
singulis propriisq; membris ac corporis partibus auxiliatur,
atque alia in alias, vires suas peculiari effectus proferant.

CAP. IX.

Vo quisque magis erga Opificem, qui singulari *Mirabilis Deus*
quodam ratione in vsum atq; utilitatem homi- *in operibus*
in omnia produxit, afficiatur, naturæq; solertiam, *suas.*
am ab illo consequutus est, admiretur ac suscipiat,
monstrandum duxi, quam commode & apposi-
quamque salutare effectum herbae, quarum alia me-
dicamenti alia alimentum, quædam vtriusque vsum ob-
tinent, singulis membris ascriptæ sunt & assignatæ,
villarum vires, ad eas corporis partes deferantur,
quibus natura sunt accommodatæ. Itaq; stirpes hoc
virtutum habent, eaq; vi sunt imbutæ, ut nativa facul-
tas nonnullis membris subueniant atque admini-
strantur, sic ut præteritis aliis, ad illa se conferant, *Herba singulis*
quibus sunt destinatæ, ipsæque membra auide non *membris conse-*
solum nutrimentum, sed medicamentum etiam sibi *crata.*
vitare & proprium alliciant, eoque fruuntur. Sic
in lateri, septo transverso, pectori, vocali arteriæ, si-
quando aliquo illa affectu oppressa sit, adhibentur:
in spleni, iecori, renibus, intestinis, utero, vesicæ,
in citi, cerebro, oculis, naribus, auribus applicantur,
in medelam conferunt. Nonnullarum herbarum ef-
fectus ac vires in nervos, ossa, medullas, musculos la-
tos, chordas, membranas penetrant ac deferuntur, *Membra sibi*
omnia quadam vi, eaque cuique membro peculiari *salutaria alli-*
propria, qua iuuandis firmandisque aut expurgan- *ciunt.*
ab excremento iis partibus sunt imbutæ: ita non-
nulla herba certa membra respectant, illisque suble-
vandis dedicatæ sunt & attributæ. Siquidem affecto
in tori Eupatorium agrimonia vulgo vocata, Cicho-
in m atq; seridis species, inter quas vulgaris Scariola
pertinet, Sonchos, cicerbita, oxalis, hircacium, ubi ca-
lida intemperies noxam infert, mirifice auxiliantur, ubi

*Epati quæ con-
ferunt.*

*Spleni quæ con-
ferunt.*

*Cerebro quæ
conueniunt.*

Pectori amica.

*Cori quæ ac-
commoda.*

*Renibus quæ
conueniunt.*

*Vtero quæ
apta.*

*Neruis quæ
auxilantur.*

vero frigida affectio huic visceri subest anisum, sinthium Ponticum & vulgare, cassuta: Felli, rhabarum, chelidonia, scammonium, quæ hanc vi deorsum, ac partem ad intestina, partem ad vesicam propellunt. Spleni qui velitibus ac cursoribus moritur, vbi intumescit hemionitis, asplenium, phlegmatitis, hoc est, vulgaris scolopendria, polypodium, filicula, capparus, tamarica, amygdala amara, nuxperficorum, in exurgendis excrementis, ac concoquendo huic visceri roore adinuculantur. Stomacho ac ventriculo mentha, macer, mastiche, zingiber, quicquid ex his possit confici. Cerebro rosmani flos, acorus germana, Virgiliana amaracus, sapfuchus, vulgo maiorana, & betonica. Stœchadi utraque species, nux muscata, Prœniz bacca & racemosa, fruticulus qui viscus dicitur. Pectori ac pulmone sopus, satureia, thymbra, marrubium, tussilagio, lilio, biofa vel pfora, glycyrrhiza, hordei decoctum, & passia. Cordi crocus, cinnamomum, margaritarum vniones, rosæ rubentes, citria mala, corallum, hellebœ, cinthus, aurum, caryophilli, ceruini cordis os, & recentis etiam odor, vinum generosum & meracum quo cor exhilarescit ac recreatur. Renibus, saxifraga, empetrum, crithmon, lithosperma, vulgo mili Solis, vesicaria, solani species acino in cerasi specie rubenti atque orbiculato, daucus, apium hortense. Vtero vero parthenium, vulgo matricaria; quod vnam extergat à sordibus, sapina, calamentum, pugi- gium; cunila, thymbra gallitricum, vulgo Scerley. & quedam in remotissimas intimaq; partes penetrant atque ad neruos deferuntur: vt hermodactylus, vabalcus odoratus, vulgo herba paralytica, erythronium seu rubea quæ ossa pecudum sandicino rubetique colore imbut, si quando herbam virentem distillata sunt, intacta etiam radice quæ rutila existit quod etiam in elixis decoctisque eius pecoris carni- bus

di perspicui potest, & in ouis quæ rubicundo colore
 deis huius decocto vocatur, vt glasto, vulgo *VVeel*, *Succinum ma-*
 eruleo: cartamo, croco & ochra luteo. Sic quod suc-
 rum marinum vocant, aut sperma cæti, vulgo
Walscot, ossa fracta, rimosa, fissâ, hiantia, ferruminat
 consolidat, cui medicamento eam vim inesse ex-
 rior, vt solidas etiam pyxides, quibus asseruatur,
 netret ac rosido quodam madore aut sudoriferis
 ttis irriget. Sic pissasphaltum factitium, quod A-
 pes mumiam vocant, ad casus, plagas, ruinas, ad lo- *Mumia fra-*
 rupta, contusa, confracta, diuulsa præclate adhi- *cturis apta.*
 tur: siquidem resinata illa cum carnibus ossibus
 e humanis cõcretio, ob stactes, myrrhæ, aloes, cro-
 aliorumque aromatum mixturam, qua obrui ac
 iditi heroum cadauera solent, quod in Christi cor-
 te factitatum legimus: solidandi abstringendique
 n consequitur. Sic ediuerso quadam diaphoreti-
 hoc est, discussoria vt humorem resoluunt, ac su-
 rem prouocant. Nonnulla genuina insitaq; facul- *Quæ urinam*
 e urinam molliuntur, ac calculos atterunt, vt pe- *molliuntur.*
 selinum seu apium domesticum vel hortense,
 icus seseli, ammi, lapis Iudaicus, sanguis lixi li-
 ticum compluraque alia. Quædam oculis visum
 unt, vt euphrasia, fœniculus, chelidonium, ruta.
 a præsentanea vi venenis obsistunt, vt zedoarium, *Quæ venena*
 erpitium, scordium, allium, theriaca mithri- *depellant.*
 icum: tum alia quædam Galeno miris encomiis *Ad Pisonem.*
 antata. Quædam vi specifica seu occulta pro-
 erate, non elementari qualitate succum sibi fa- *Quæ bilem ex-*
 liarem expurgant. Sic radix Pontica, vulgo rha- *purgant.*
 barum, & scammonium flauam luteamque bi- *Melancholia*
 educit. Sena, polypodium, epithymus, hellebo- *incommoda.*
 n atram & succum melancholicum, Cuicos, vul- *Quæ pituitam*
 cartamus agaricus, mercurialis, esula, & septem *exturbant.*
 thymali species pituitam & aquosos humores. *Sanguinem de-*
 maria, cassia, cylindracia, vulgo fistularis viola, *fecantia.*

Simplicium

lib. 3.

*Alius quali-
tatis in herbis
effectus, aliis
substantie.*

*Simile simili
gaudet.*

*Ratio & expe-
rientia exigen-
tur in artibus.*

pruna Damascena, buglossus sanguinem à fœculen-
eluuie expurgant: Omnia autem medicamenta, quæ
purgandi vi pollent, similitudine totius substantiæ
vt Galenus testatur, atque occulta proprietate for-
maque specifica, hæc ipsa perficiunt. Non enim v-
tus elementaris, quæ consistit in calidi, frigidi, sicci
& humidi temperamento efficit, quod medicamen-
tum vomitum excitat, ac vel hunc vel illum humo-
rem educit: sed similitudo totius substantiæ, quæ
lōris impulsu ac cœlesti vi incitata humorem sibi
conmiliarem & affinem ad excretionem impellit. Sicut
Galenus attractionem substantiæ similitudine firmat
asserit, quæ indicat similitudinem quandam ac con-
gnationem inesse vtriusque substantiis & eius quod
purgat, & quod purgatur: porro cum quod purgatur
pituita sit, id quod expurgat, pituitosum sit necesse
est: quo indicat inter humorem ac medicamentum
similitudinem esse ac conuenientiam, naturæq; con-
sensum, qui qualitatibus primis non ascribitur, sed
substantiæ. Alia itaq; ratione herbarum vires explora-
randa sunt, quæ qualitatibus vi, hoc est, caliditatis, frigiditatis,
aut humiditatis ac siccitatis ratione aliquæ
efficiunt, & quæ totius substantiæ proprietate, effi-
ciuntque cœlesti, seu influxu siderum suam vim in cor-
pus exserunt. Illæ enim quæ corporis qualitates
immutant, ratione ac iudicio explorandæ: illæ
vero quæ quantitatem atque exuberantiam humo-
rum expurgent, experientia atque vsui quotidianè
eruendæ. Ita in prioribus iudicium & delectus: in
posterioribus experimentum exigitur: quorum alteru-
rum, vt Hippocrates ait, difficile, alterum fallax &
periculosum. Sic purgantia medicamenta & quæ hu-
mores à corporibus exturbant, aut deniq; venenata
quæ corpori pernitiōsa sunt & infesta, quibus non
nullæ gentes, vt alia ferro, in corpora illorum, quo
cunctos cupiunt grassantur, vsu & experientia ex-
plorant.

lora sunt, non enim caliditatis ratione id effigi-
 unt; alioqui piper, cardamomum tale quiddam præ-
 parent, sed insita vi ac genuina proprietate. Cui sen-
 tentia Hippocrates assentiri videtur, cum inquit, *Lib. de natur.*
 pharmacum cum in corpus ingressum est, primum *human.*
 quod omnium sibi maxime secundum naturam
 familiare, cognatum, simile affine est, attrahit atque
 ducit, deinde reliquos etiam humores agit, eosque
 excretionē impellit. Vt enim stirpes quæ sibi ma- *Simile à terra*
 xime naturali propinquitate coniuncta sunt alliciunt, *& semine.*
 quoque succo fruuntur, atque in alimentum transmu-
 unt: ita quoque medicamenta quæ expurgandis hu-
 moribus sunt destinata ad similia deferuntur, eaque
 vel per infernas vel supernas partes exturbant. Quo-
 circa nemo ut anile ac ridiculum respuat, quod asse-
 mus, suo cuique membro peculiare herbas esse
 consecratas atque additas, cum Cantharides quibus *Cantharides*
 est natura exulceratrix, si foris cuti admoueantur, *exulcerant.*
 nullas partes internas, Galeno teste, præter vesicam *Ad Pisonem.*
 exulcerent, adeo ut per stomachum & ventriculum
 non offensa ac citra læsionem deferantur, per hepatis
 meatum ad vesicam penetrent, nec ulli parti, præter-
 quam vesicæ exulcerante vi infesti sint. Sic succus
 papaueris nigri, cicuta cordi ac cerebro: Lupus
 marinus pulmone perniciem adfert: quanquam
 omnia venena, nisi vomitu excutiantur, aut anti-
 dotis, retundi atque hebescere contingat, sensim
 in cor penetrant etiam foris admota, quod rabidi *Venena etiam*
 canis morsus & salua, quæ vulnere inhaerit, comon- *foris admota*
 strant: nam penetrabili vi, erosa primum cute, ad *cor petunt.*
 præcipuas partes vires deuehitur, ac rabiem concit-
 at. In similes causas referri debet, quod magnes,
 ferrum gagates & succinum festucas & quisquilias, *Siderum vis*
 etiam venti ludibria allicit. Siderum quoque in- *humoribus in-*
 fluxus in res sublunares infernasque viam suam effi- *cumbit.*
 citex exserit. Sic Mars flauam bilem concitat. Sa-

*Siderum vis
metallis incre-
mento est.*

turnus melancholiam exasperat, Luna pituita incremento est, Sol & Iupiter sanguini dominatur. Planetarum quoque vis metallis, lapidib⁹, gemmis, herbis ac stirpibus omnibusque subterraneis incumbit, auro, argento aeri, ferro, plumbo, stanno, & quicquid terræ latebris, vel in usum & commoditatem, vel in luxum & delicias erui solet; quorum quoque vires & incrementa à peculiari astro consequitur.

Sexum inesse stirpibus atq. aliis aliis affici.

CAP. X.

*Amicitia &
inimicitia re-
rum.*

UT homines non eodem sunt erga omnes affectu, atque animi propensione, tamen si id naturæ ordinis ac communis vitæ conditio exigat, sympathia quadam, hoc est, mutuo consensu erga plerosque afficiuntur, illosque habent deuinctiores: ab aliis vero latentia tacitaq; atque arcana discordia dissident, ac diuelluntur, nec sustinent in ullam vel amicitia, vel familiaritatis partem adscisci: Sic stirpes & inanimata quædam, insita occultaque naturæ inclinatione nonnulla fouent & amplexantur, alia hostili odio auersantur ac refugiunt. Ut enim ex innumeris pauca referam. Argentum viuum auro ita afficitur seseque illi sic circumuoluit, ut nullus eius metalli color appareat, adeo, ut nisi igne atque aqua forti eximi exterique non possit, ac pristino nitore restitui. Magnes ferrum rapide ad se allicit, nisi oleo oblitus sit, nam tunc ob laeuorem respuit, nec eius vis in ferrum penetrat. Succinum, gagates, adamas attrahendis paleis ac festucis delectantur, omniaque præter oeymū, vulgo basiliscum, ad se rapiunt. In animantibus Delphinus piscis incredibili erga homines, atque præcipue impuberes, est affectu, illisque colludere gessit, ac miris blandimentis gratificari. Lacerta, vulgo Eftisse, viridanti ac procero tergo, conspecto homine, mire gesticulosa est, caudæque agilitate, ac crebro motu & canis animal domesticum, pueriliter blandi-

*Argentum vi-
uum auro affi-
citur.*

*Magnetis na-
tura.*

*Succini natu-
ra.*

*Delphini in
homine amor.*

*Lacerta erga
hominem stu-
dium.*

blanditur, atque à laritante in herba serpente tue-
 ur. Elephanti hominis consuetudine vnice frui ex- *Elephanti in*
 aptat, illique in omnibus (modo blandius compelle- *hominem ob-*
 ur, nec acrius infest) obsequitur, atque ad quidvis *sequimur.*
 aratus est, aliàs calcitrosus & retrogradus. Ediuerso
 upus cum homini, tum omnibus animantibus in-
 iat. Crocodilus, de quo prouerbum, Crocodili la- *Crocodili la-*
 ryma, homini insidias struit, ac deuoratum decer- *chryma pro-*
 tumque deplorat. Hicna quæ insidiosa calliditate *uerbum.*
 tq; astutia vocem hominis imitatur, eumq; dilace-
 at. Cerastes corniculis armata bellua tribui Dán ad- *Genes. 45.*
 tripta, draco, hydra, dipsas, cuius morsus, siti atque
 explebil. bibendi auditate, hominem excruciat.
 Coluber aspis vipera, scorpius; multæ aliæ nocentes
 estia homini potissime insidiantur, atque venena-
 os morsus ac lethiferos aculeos infigunt. Vtitur au- *Deus noxiu be-*
 em plerumque Deus horum ministerio ad castigan- *stus homines*
 a hominum scelera, cum illius verbo ac voluntati *vexat.*
 minus obsequuntur. Cuius rei multa exstant docu- *Num. 21.*
 menta in Bibliorum historiis. Cæterum herbis quo- *Deuter. 8.*
 que consensum inesse ac naturæ cognationem, deni *Ezech. 5.*
 que dissidium ac discordiam plurimæ demonstrant. *Herbus cognatis*
 quidem cucumeres aquam appetunt, eaq; affluen- *& affinitas.*
 us irrigati postulant, adeo vt si paulo remotius ab *Cucumerum*
 ac absistant, eo repant atque enitantur. E contra o- *natura.*
 um respuunt atq; auersantur, eoq; perfusi gracile- *Vitis olea ami-*
 unt atque emoriuntur. Vitis vero in olea confinio ca-
 onstitutum gaudet, atq; eius insitionem adimit, illique
 aritari exoptat. Quercus vero & olea inter se ad- *Quercus olea*
 erissimæ, tanto & iam pettinaci odio dissident, vt *aduersatur.*
 altera alterius ramos attingat, incurvescant ac re-
 ati resiliant, alioque se inclinent. Sic vitis à lauri vi- *Laurus viti*
 nitate abhorret, quoni- in hac umbrosa lit, suaque *inimica.*
 luitate illius incremento officiat; pati est affectu
 ga Brassica, quæ Caulis nomine vulgo innotet. *Brassica viti*
 it, quod succum terræ depopulatur, quo destituta *inimica.*

*Pix oleo elui-
tur.*

*Butyrum &
oleum sordes
eximunt.*

*Sapo unde con-
ficitur.*

*Sexus in stirpi-
bus.*

*Quæ herba fœ-
mina, quæ mas.*

*Frugiperda
stirpes.*

vitæ arescit, vtraque enim stirps humoris est præau-
da. Ita stirpes aliæ aliarum affinitate & cognatione
delectantur, mutuoq; ramorum aut coliculorū am-
plexu recreantur: aliæ auersæ se subducunt, nec vll-
ratione vniri sustinent: Sic resicata quædam & quæ
pingui substantia constant, inter se consentiunt; hinc
pix oleo eluitur, etiam si vestes sericæ, holosericæ seu
villosæ, quæ flueta vulgo vocantur, deniq; coccina
olitrinæ, vermiculata; quæque purpura ac murice
tinctæ sunt, ex ea nauios ac maculas contraxerint.
Omnia enim huiusmodi inquinamenta ac sordes
butyrum ac oleum tam nitide eximunt atque ema-
culant, vt ne vestigiū quidem vllius lituræ appareat.
Sic Smegma & qui Sapo vulgo vocatur, quo linte-
conficata lotionem nitescunt, ex oleo, pingui fuligi-
ne, butyro rancido, cineribus piceæ arboris confici-
untur. Atqui qui inter tot stirpium genera tantus est
consensus & conspiratio, vt inuicem se amplexari ac
tetigisse gestiant: ita inter eiusdem speciei herbas
sexus discrimen deprehenditur. Est enim inter ha-
coniunctio, & quasi quædam coniugii societas & cō-
municatio, sic vt plantæ in alterius cui afficiuntur
confinitio constitutæ speciosius adulescant, ac sin-
cum fructu tum frondium pompa spectatiores: lan-
guescant vero & contrahantur ac nonnunquam in-
tercidant, cum ab iis diuulsæ sunt ac dissociatæ. Atq;
hinc emerit, quod herbe quædam, aliæ maris, aliæ
fœminæ nomine designentur: fœminæ quidem qua-
minus habent virium ac roboris, frigidaque atque
infœcunda humiditate imbutæ sunt; quo fit vt sue
tempore florescant quidem, sed propter caloris ino-
piam aut debilitatem fructu baccis, acinis, semine
destitutæ sunt; ita quæ post flosculorum defluuium
nihil tale exhibent: sed exile quoddam atque ina-
ne fructus rudimentum, quod ob caloris penu-
riam, ac naturæ impotentiam non perficitur in for-
mine

mineum sexum referuntur: Maris vero nomine inscribuntur, quæ magis spectabiles sunt ac speciosæ, pompæque atque apparatus foliorum ac frondium luxuriant, tum spectatissime adolescunt, ipsæque maturitate fructum ac semen proferunt, quo propagari possint, ac reuiuiscere, quod ipsum alteri sexui dene- *In herbis affe-*
 gatum est, nisi forte maris vicinitate blandoque am- *ctus venerens.*
 plexu fecunditatem adsciscat, illique maritata in semen & fructum protuberet atque intumescat, quod in palma perfici Plinius testatur. Siquidem foemina *Lib. 3. cap. 4.*
 afflatu halituque promanante à masculo concipit, ac fertilis fecundaque efficitur: nutante ac prona blandiorib⁹ comis, in marem foemina, qua sterilefcit mascula arbore excisa: itaque non sine maribus gignere foeminas Arabes confirmant, concepto flore ac lanu- *Palma nativa*
 gine, aut aliquando puluere insperso foeminis. Simi- *vis.*
 le enim quiddam huiusmodi stirpibus euenit, quod *Simile à galli-*
 gallinis, quæ oua quidem absque galli opera edunt, *nis & foeminis*
 sed quæ animari formarique in pullos nequeat, quæ *quibus mas*
 tumuis gallinæ incubitu foueantur atque *deest.*
 incal- *Fœmina infor-*
 fiant. Nec dispar est ratio in mulieribus, in quarum *mes massas*
 vteri conceptaculis ex sanguine ac feminalis excre- *edunt.*
 menti confluuiio massas quasdam conglobari ac concipi contingit citra viri ministerium aut adminiculum, sed quoniam virile adiumentum desideratur, ac causa efficiens quæ formam ac vitam ministrat, spirabili enique vim confert, abest tota illa concretio ac congeries informis est atque inanimata. Quocirca herba vegetante vi prædita non minus, quam animantes, quæ lubrico vdoque semine se propagant, generandi vim ac vitalem spiritum alia in alias transtundunt, mutuoque complexu ac concubitu fruuntur, atque id ipsum tacito quodam naturæ consensu, ac latenti occultaque inspiratione quam ab aëris solisque calore consequuntur, ac genitali mundi spiritu, quo stirpes virefcunt, fouentur, ger-

Spiritus mundi minant, animantur, florent ac semina fructusq; co-
omnia fecun- eipiunt & proferunt, quæ vis toti mundo, omnibu
da præstat. que eius partibus infusa est, qua cuncta continua
Lib. 3. cap. 9. perenneque serie subsistunt. Scie itaque Theophr
 stus, tum alii rei herbariæ indagatores in marem
 foeminam stirpes discriminant, ratione qua semina
 fructuque fecundæ sunt aut effœtæ & steriles. S
Pæonia semen Pæonia maris nomine insignita dehiscientibus sem
spectatissimū. sim corniculatis folliculis ac siliquis, hic baccis at
 colore perpolitis, illic rubentibus ac coccineis sp
 ctabilis est, atque oculos reficit non sine præsentano
 expurgandæ epilepsiæ efficacia: quo blandiment
Cantic. 7. foemina destituta est. Mandragora quoque foemina
 vel sterilis est, vel fructu exili. Masculæ vero amab
 le blandumq; atque odoratum pomum profert, ga
 linacei ovi vitello assimilæ, cuius auiditate atque i
Genes. 30. lecebra Rachel passa est Liam Iacobi Patriarchæ cū
 cubitu potiri, quo ut Ecclesiastici quidam scriptore
Augustinus in opinantur, fecunda effici posset & conceptu imple
Genesin. ri. Cui rei nulla mihi naturalis ratio subesse videtur
Mandragora nec verisimile est Mandragoram sterilitatem expu
an conceptum gnare cum insigniter refrigeret, nisi forte calido atq
perficiat. æstuanti, torridoque vitæto, quem conceptui in ido
 neum, ut etiam impense humidum testatur Hippo
 crates, prodesse statuas, illumq; ad temperiem redu
 cere, vel etiā quod somnificæ vi ac soporariæ, retinen
 di seminis vim vuluæ conferat. Huiusmodi etiam
 sexus discrimen in lauro, palma, corno, olea, viol
 lutea, quercu, multisq; aliis observari potest, quarū
 quæ maris nomine designantur floribus, fructu, se
 mine fecundæ sunt: quæ vero foemina sterilescent
 atque effœtæ conspiciuntur. Inter sylvestres quoque
 & urbanas seu hortenses curæ atque industria homi
 num excultas nasquā non tale discrimen spectatur,
 firmitamen ut sylvestres & quæ sponte emergunt, cul
 tu edomitæ in urbanas ac domesticas transeant. Ut
 enim

nim rusticus quamlibet impolitus & rudis, si in au- *Simile à rusti-*
 tam transferatur, cultisque vestibus adornetur, ac vi- *cus.*
 tui delicato assuescat, diutino vsu & consuetudine
 aulicum, virumq; generosum tranlit, licet aliquā-
 o nonnulla rustici incultiq; hominis vestigia se-
 roferant, ita quoque herbæ agrestem conditionem,
 aturamq; syluestrem exuunt, cultura beneficio at-
 ue hominum industria. E contra virbanæ atque hor- *Simile ab auli-*
 enses stirpes filuescunt ac degenerant, nisi diligens *co qui in rusti-*
 cura iis adhibeatur, nō secus, quam generosi aliquot *cum degenerat.*
 roceres, qui inter rusticanos homines versantur,
 sequenti in urbanorum commercio, ab auita nobili-
 tate, à moribus ingenuis, à liberali educatione, ab he-
 roica maiestate, à vitæ comitate desciscunt, atque ab
 humano ciuiliq; cultu ad feram atque agrestem vi-
 endi conditionem deuoluuntur. Et quemadmodū *Herba sylue-*
 portēses herbæ ac frutices spectatiores sunt industria *stres priores*
 cultuque hominum, atque magis nitescunt, quā syl- *hortensibus.*
 estres: ab istis tamen emerferunt ac propagata sunt,
 a vt in easdem rursus deficient nisi excolantur. Ex
 s coniecturam facito studiose lector, quid cum in *Ab herbis ad*
 bus omnibus, tum in homine potissimum momen- *homines redi-*
 adferat. cultus atque educatio, quid corporis ac *cenda cultura.*
 enda valetudinis cura, vt vtriusque partis salus &
 columitas subsistat ac conseruetur, qua profecto
 nil homini obtingere potest optabilius.

erana quæ Belgæ Priicken vocant, in fumario exsiccata ta-
da atq; ardentis facis utem usumq; præbent si accendantur.
 C. A. P. XI.

Vranæ, Lampetis quæ à sugendis lambendis- *Lampetra vn-*
 que petris hoc nomine appellantur, forma si- *de nomen sorti-*
 taque corporis sunt affines licet magnitudine in- *ta.*
 es, pilculi lubrici, longo teretique corpore, minu- *Murana de-*
 illis anguilli quæ Belgis *El* vocantur (nam ka- *scriptio.*
 & procerior est) affimiles septem- foraminibus

*Murana in
cauda spiritus
vitalis.*

*Murana exsic-
cata inarde-
scunt.*

laqua parte distincta. Porrigitur autem his pisciculis à capite ad caudam non spina, ut reliquis sed nervi cartilagine mollior, quo flexuoso ac viuaci agili scil. conuoluunt, agitant, intorquent, ingyrum stant, contrahunt, dilatant, subiliunt, gesticulantur, prorepunt, ac serpendo progrediuntur. Nam spiritus vitalis in extrema caudæ parte consistit, et perimuntur porius, quam confuso capite. Belgis item *Pricken* vocantur, quoniam acuminato rostro uium tabularis, nassis, lagenis, hominumque corporibus mordicus adhærescant, ut hirudines, atq; omni documento fecundia, mori appetant, pugnent, mulent, decerpant, dilanient: sic quod stimulos moneant, atque aculeatos dentes infigant. *Pricken* cantur. Pisciculus hic experimentum nobis exhibuit, non cuius, ut opinor, obseruatum; cui etiam naturalis ratio subest, ac fidem factura est, si experire libeat. Præbet enim pisciculi hoc genus, quod inuicem candelæ formam ac speciem exhibet, faculæ funalis accensi usum ac commoditatem, ubi in hycausto aut vaporario exsiccatur, ut mos est Belgis leca seu trissas atq; haringas, salmonem, succidia pernas, aruos ouillos, coxendices, petasones, toncula, farcimina fumo indurata, aut Aquiloni, rigique alicui vento exposita in multam æstatem assuare; itaque ad motus igni pisciculus, aut fomites quo accensus, ut sunt stipulæ aut stramenta quæ sulphure oblita, quorum commoditate candelas baceas, cereas, rædas, funalia accendimus, flammæ confestim concipit atq; inardescit, eoque tanquam face accensa, discussis nocturnis tenebris ædes passim collucent in heri, ac familiæ, vernarumque minimum. Cum autem resinata quadam pinguedine imbutus sit, atq; ambiente adipe vndiq; perfusus ac stipatus, ita ut etiam in craticula tostus, anguillæ re, citissime flammam concipiat, ac tractantis digi

adu

adurat, in fumanti camino exsiccat, congestis bituminosis glebis & cespitibus, non minorem commotilitatem, quam candelæ aut funalis accensi flamma exhibet. Cum enim nervus, qui spinæ loco illi perergum producit, elychnij, hoc est, contorti funiculi vicem præbeat, cui tanquam basi erectæ flamma incumbit, illiq; fomitem ministrat concreta pingue-
Murena spina nervus est, non os.
 lo: ac sæui ambientis incrustatio, fit ut igni aut flammæ admotus, luminosa facie cœnacula illustrat, tametsi prope reliquescat, nec tam diuturnum eius rei vsum præbeat, quam candelæ ex bubulo ouilloque adipe confectæ, quæ minus diffluunt, ac serius absumuntur. Quocirca ubi funalia, tædæ, cerei, faces, candelæ, acernæ, aliaque luminaria desunt in horum inopia, pisciculi huius usu & commoditate uti licebit, præsertim si eo tempore sint exsiccati, quo adiposi efficiuntur & pinguescunt, quod ineunte vere ipsoque Martio ac Aprili fieri consuevit, denique appetente autumno, hoc est, duobus æquinoctiis, quibus nullus caloris aut frigoris excessus est.

Murena quo tempore pinguescant.

De ovo à gallo edito, & quæ ætate, atque annorum decursu id proferat, denique quid ex ea progeneretur: tum de lapide Gallinaceo, & Autegemma.

CAP. XII.

Allus inter cures & mansuetas alites præ ceteris animosus, atque erecta rubentiq; crista in vertice insignitus, crocitante sonitu, plausuque alarum, uni ferarum generosissimo atque impauido formidinem terroremque incutit: hic tanto virium robore creditur, ut non facile subigendis gallinis defatigetur aut lassescat, quamlibet id sapius facit. Et cum omne animal à coitu, peractaque venere consistari soleat, atque animo contrahi, solus hic exhibet, ac cantu alacritatem spiritus testatur, ubi decrepitis esse incipit, ac senectute confici, quod nullis septimo, nono, aut summum decimo-

Gallus leonem formidabilis.

Venus omne animal mæstum efficit, præter gallum.

CC

*Gallus quo
tempore ouum
edit.*

*Basilisci descri-
ptio.*

*An à galli ouo
basiliscus pro-
deat.*

*Basileus nar-
ratio de galli
ouo.*

*Gallo unde con-
cretio omi.*

quarto euenit, pro virium vel robore vel imbecillitate aut etiam concumbendi assuetudine, qua non animantium nature vis deiicitur atq; enervatur. ouum profert æstiuis mensibus, ac Ganicu a fide exortu, ex putrefacto, opinor, seminis excrementi aut humorum colluue conflatum, forma non longa, vel ouali, vt gallinis assolet, sed rotunda atq; orbiculata, colore modo luteo, buxco, flauescens, versicolore, lurido, ex quo produci basiliscum, Læone regulum nonnulli opinantur, venenatam bestiam, seique pedali magnitudine triplici frontis apice, tuncquam regio diademate insignitam, erecto, infestior corpore, atq; oculis vibrantibus, quibus obuios hinc rus contagione conficit. Vulgus in tota Europa opinione est imbutū, vt ex hoc ouo basiliscum producat, si quando à rubera seu bufone fortū sit: quod an fabulosum & cōmentitium, non ausim certo pronuntiare: hoc tamen experientia comprobatum habeo: gallum incubatu id ipsum perficere. Ita nostra memoria in ciuitate Zirizaa, atq; insulæ huius habitū duo annosi galli ægre etiam fustibus abacti, alii incubatione abigi depelliq; potuerunt: ita quoque ciues eam persuasionem concepiissent, ex huiusmodi ouo basiliscum emergere, ouum cōterere ac galli strangulare visum est: Quod autem gallus ouum conpiat, suoq; tempore, hoc est, vnde uigesimo die rupta testa excludat, inquisitione dignum. Ego ex conpiata intus concretionem putri, ac calore alitis circumfusa testa tale quiddam prouocare imaginor, præsertim cum a concumbendi vsu & consuetudine deiicitur; tunc enim excrementum intus cohibitum cōgularur atque indurefcit in ouum, quod ubi vel ipso galli, vel alio animante foueri contingit, venatus ex eo vermis, aut alia quadam virulenta bestia producit, quam basilisci nomine designant, quod serpentis genus Aphricæ, alijsque præuis ac sitientibus

is regionibus peculiare. Vt autem lumbrici & ver- *Simile à ver-*
 mes humanis corporibus innascuntur, atque ex hu- *miculorum na-*
 morum putredine, caloris beneficio animantur ac vi- *tura.*
 acem agilitatem concipiunt; vt vespa, scarabæi, eru-
 ra, musca ex fimo bubulo, aliisque putridis humori-
 bus enascuntur, curculiones in tritico, terebrines in
 gno, glande, nucibus, auellanis, casco caloris atque
 ambientis aeris ministerio scaturiunt: si ex hoc ouo
 venenosus vermis, aut alterius generis nocens mon-
 rosaque bestia, basilisco non absimilis erumpit, que
 tactu, afflatu, halitu, expiratione, sibilo, obuiis
 festa sit atque exitiosa. Sic ex spinæ humanæ putre- *Anguis ex spi-*
 ta medulla anguem progenerari memoriæ prodi- *na hominis.*
 m est. Naturam autem ac conditionem basilisci, qui
 venenato alimento nocendi vim concipit, clarissi-
 mi quique scriptores depingunt, eoque accuratius, q-
 uo halitu, sibilo eminus infestus sit, ac mortem in-
 ferat: cū alii serpentes, nisi cominus contractu ac mor-
 tuarioque veneno corpus inficiant. Sic Lucanus *Lib. 9.*
 multa serpentum genera describat, tum basilisci
 naturam his verbis prosequitur:

Ante venena nocens late sibi submouet omne

Vulgus, & in vacua basiliscus regnat arena,

Sibilaq; effundit cunctas terrentia pestes.

quo indicat regulum visu obuios quosq; percutere,
 venenoso halitu inferre mortem, antequam vene-
 ni in corpori propius admoueat. Quod autem vul-
 gus existimet, ac serio sibi persuadeat, in nostris re-
 gionibus tam perniciosum nocentemque serpentem
 quando produci bufonis incubitu, ac nonnun-
 quam in subterraneis antris, ac specubus basiliscos
 inferre mortem hominibus, si quando in ea loca se-
 derant, anile censeo; cum halitus virosi pædor si-
 graueolentia, foeditas quæ à terris horridi q; lo-
 cismatant, spiritum intercipient, atque hominem
 nunquam strangulent, quod etiam aliquando

*Basilisci sylue-
res.
Basilisci in
Germania.*

venenatas bestias, quæ in huiusmodi latibulis deli-
scunt, perficere non est, quod quis ambigat. Testa-
tur scriptores quidam, eruditi in Saxonia Basilis-
quoddam genus sylvestre passim conspici, capite au-
minato, colore flauo, longitudine dodrantali, tri-
um palmarum, inositata crassitudine, ventre ni-
culoso, multisq; candidis punctis insignito, tergo
ruleo, cauda turbinata atq; incurua, hiatu rictuq;
ris, pro corporis proportionem, immenso, qui serpe-
tes, an inter Basiliscos referri debeant, non ausim
tum pronuntiare, neque enim impune se illis oppo-
nerent agricolæ, qui intrepide fustibus ac tridenti
furca illos adoriuntur, nullosq; percepto incōmo-
aut halitus contagione conficiunt. Sunt autē aliqui
serpentū genera, quæ caulas & stabula funestant, a-
armentis veneno infesta sunt, nempe hydra, aspis,
luber, vipera, basilisco nocendi feritate ac malitia
fines. Quod venusto hoc carmine expressit Virgilius.

Georg. 3.

*Sape sub motu praesepibus aut mala tactis
Vipera delituit, cœlumq; exterrita fugit.
Aut tecto assuetus coluber succedere, & umbræ
Pestis acerba bouum, pecorūq; aspergere virus:
Est etiam ille malus Calabris in saltibus anguis,
Squammea sublata conuoluens pectore terga,
Atque notis longam maculosus grandibus aluum,
Stagna colit, ripisq; habitans, hic piscibus atram
Improbis ingluuiem, ranisq; loquacibus explet.
Postquam exhausta palus, terraq; ardore dehiscunt,
Exsilit in siccum, ac flammantia lumina torquent
Secut agris, asperq; siti atque exterritus aestu
Voluitur ad solem, & lingua micat ore trifida.*

Hæc & pleraq; alia serpentum genera non deesse Ger-
manie existimo, ut etiā aliquam Basilisci speciem,
quæ non tã exitiali ac pestifero veneno imbuta si-
quam q̃ in Africa torridisq; regionibus nidulan-
tæ stabulant. Ab horum scruitia atque immanitate

eratissimi olim vates multis locis appositissimas si-
 militudines desumserunt. Siquidem Esaias ad Basi-
 sci partum alluisse videtur, cum inquit: Concepto *Cap. 95:*
 cinore nequitiam pepererunt, oua aspidum, rupe-
 nt, & telas aranæ texuerunt: qui comederit de
 his eorum, morietur, & quod confortum est, erum-
 pt in regulum. Quo indicat illos in re nihili, nul- *Esaiæ locus ex-*
 lisque momenti anxie laborare: & quidquid moli- *plicatus.*
 tur, noxium esse ac damnosum: doctrinam quoque
 eorum plenam esse virulentis, ac venenato halitu
 pernitiem adferre auditoribus: obiter quicquid ab
 prodit ac promanat, ut à Basilisco ac venenosis be-
 is, exitiale est & perniciosum. Salomon quoque *Proverb. 23.*
 in intemperantiam, quæ mentem in furorem sub-
 de rapit, ac lethaliter afficit, noxiis infestisque ser-
 pentibus comparat: Non intuearis, inquit, vinum,
 quando flauescit, & cum splenduerit in vitro color
 eius: ingreditur blande, at in postremo mordebit ut
 luber, & tanquã regulus venena diffundet. Ut au- *Simile à lupo*
 tem lupus obuio vocem adimit, aut raucedinem afflat. *qui vocem ad-*
 litus, qui ab eo promanat, contagione: ita quoque *mit.*
 basiliscus afflatu ac sibilo, tanquã emisso iaculo, pau-
 etiam remotiores conficit. Nec solum homini, re-
 quisq. animantibus insidiatur atq; infestus est, sed
 etiam fruges ac fata contactu suo foedat ac polluit.
 nec est vllum animantis genus, quod aduersus hunc
 serpentem subsistat, nisi mustela, quam Belgæ *ven Mustela Basi-*
 vesel vocant, quæ rutæ esu munita atque armata, *lisco hostu capi-*
 trepide illum aggreditur, atque extra cauernas ac talis.
 rebras, in quibus delitescit, protrahit conterit: *Plin. lib. 8. cap.*
 nisi mustela de mortuo serpente confestim se sub- *21.*
 iacet, pastuque rutæ rursus reficiatur, ipsa quoque *Ruta vis.*
 aëris ambientis contagione ac foeditate suffoca-
 r. Quocirca non inconsulte faciunt, qui in cultu-
 hortorum huic herbæ præcipuum locum attribu-
 unt, cum præsentanea vi venenis obsistat, nec vllum

*Ruta frigida
venena obdu-
cit.*

*Ruta corpori
admotu adurit.*

*Emplastrum
ad tumores pe-
silentes.*

*Quæ cor à fuli-
gine liberant.*

*Alectorica
gemma quid
prestat.*

Serpentis genus sub huius umbra se recondat. Ita quis mandragoram, cicuta, hyoscyamum, cerusam, papaueris nigri succum, cum pleraque alia quæ immemora dicæ frigiditate stuporem inducunt, assumerit, ruta succo, eiusque ex vino decocto, reuiuiscit, ac malum discutit. Cicuta quoque quæ Socrates extinctus legatur, aut si quæ sint argenti frigidaque naturæ, quæ papauer, lactuca, portulaca, vim ruta, si quando afluenter assumpta fuerit, retundit ac reprimat: si quædam ruta affectu feruido atque vrenti corpori noxam infert copiosius assumpta. Sic obseruari grassant morbo populari, ac saeuiente peste quotquot ruta aceto imbutam identidem naribus admonerent, quæ aëris contagia dispellerent, pustulas in suprema infamæque labri parte contraxisse, exulcerat enim foras admotu, atque vlli parti affricata, vesiculas excitat, quæ morbum carbunculis & bubonibus, aliisque tum moribus, qui in peste se proferunt, commode adhibetur, elicit enim virus, nec patitur intro resiliere venenatos halitus. Si ex fermento acris ac salito, contusa ruta, ficibus, cantharide, coepe & scylla tostis, calce viuæ, sapone Gallico, ammoniaco, & theriacæ momento emplastrum confici iubeo, quod affectu parti mature admotum, confestim delitescens ac reconditos tumores pertrumpit: intro vero exhibitis antidotis, quæ contagiosam fuliginem à cordibus dissipant ac discutiunt: inter quæ præsentanea theriaca & mithridaticum, drachmæ aut sesquidrachmæ pondere, pro ætatis ratione aut virium robore, ex vino propinatum, aut decocto florum calthæ, quæ Belgis ab aurato luteoque colore *Goudibloemen* nominantur. Ceterum cum monstrosus hic galli patiens, cuius ouo basiliscum emergere vulgus opinatur, nullos non terret, ac formidine concutit, tum lapis electorius, hoc est, gallinaceus omnes afficit, atque à nullo non expetitur: siquidem hoc gestamen virile ro-

but

tradauger, ac cum fortitudinem, tum in rebus ag-
 ediendis confidentiam adfert; eximitur autem ex
 strati galli, hoc est, capi cui testes exacti sunt, ven- *Capo unde*
 culo, tenui mēbrana aut pellicula inclusus, quar *gemma innā-*
 à quo in spadonem & eunuchū descivit, anno; gē- *scitur.*
 a hāc colore est pellucido crytalli specie, magni-
 dine fabæ. Credo autem hanc ex seminali excre-
 mento concrefcere, ac conglobari caloris naturalis
 iumento. Cum enim natura semen elaborare in
 calite non desinat, licet inefficax atq. inualidum,
 vires desint ad profundendum excoctum liquo-
 m, in lapidem is durefcit. Sic lac in mamillis lapi- *Lac lapidescit*
 fcit, vbi non emungitur, atq. in apostematum col- *in uberibus.*
 tionibus, lapidosa quādam congeries ac concre-
 aliquando eximitur. Vt autem gemma alectoria *Alectoria*
 is fauorem conciliat, atq. apud mulieres gratio- *gemma vis in*
 efficit; denique in proferendo virili robore, quod *viro.*
 congressu maritali ac geniali thoro exigitur, si
 ando procreandis liberis operam impendunt, va-
 os robustosque pręstat: sic Aetites lapis in aquila *Aetites lapis*
 do repertus, resonantibus intus minutis lapillis, *qua vi polleat.*
 minis lubricis concipiendi vim confert; alliga-
 pectori aut sinistro brachio, per quod à corde
 us digitum annularem minimo proximum ar-
 tia decurrit: quibus partibus si toto gestationis
 nspore gemma incumbat, foetum fulcit, nec vl-
 est abortus, aut excutiendi foetus formido aut
 pidatio. E diuerso parturientis femori admotus,
 peditum facilemque partum procurat, nulla pro-
 modum enitendi difficultate aut angustia. Quæ
 mihi experimento comprobata est: cum enim *Experimentum*
 coina quādam tota gestandi vteri decursu, hoc à *in matrona*
 clo gestamine, comoda valetudine vsa esset, par- *gemma.*
 que instante gemmam adimere, atque à pectio- *Aetia.*
 namouere neglexisset, sensit illico pariendi dif-
 ultatem, infantemque tardius desilere; ita de-

Vteri natura.

*Quibus sati-
da, quibus odo-
rata admonen-
da.*

Ecclef. 3.

tracta à collo. Attite gemma, eaq; admota femori in
terna parte non procul à pube leuem placidumque
pattum consequuta est: itaque matronis salutarem
eius gemmæ vsum indicauit, & quando vel pectori
vel foeminibus applicare conuenit. Qua autem vi
sta perficiat, si quis forte requirit, discendiq; est au-
dus: ego attrahendi facultate tale quiddam præsta-
cenſeo, eadem qua magnes ferrum, gagates & succu-
num festucas ac paleas allicit, quod nemini absurdum
videri debet, cum vterus exquisita sentiendi vi po-
leat, atque rebus odoriferis ita afficiatur, vt si eas ne-
ribus admoſueri contingat, affiliat, ac ſuſſum enit-
tur, adeo vt ſuffocatio mulierculis ac virgunculis mu-
turis immineat, niſi conſeſſim amoueantur, & infe-
nis pudendisq; partibus applicentur, propere eni-
deorſum retrahitur, ac reſilire incipit. Quo circa præ-
gnantes, & quæ geſtant vterum, ſuperne fragrantissi-
ma quæque exigunt, quo ſpiritus recreentur & foetu-
ſuſſum enitatur, aliis autem quæ pruriunt, ac vîri-
ſiderio tenentur, graueolentia foetidaque naribus
pubi vero & femoribus ſuaueolentia applicanda, præ-
ſeſſim vbi in vteri ſuffocatione ſtrangulantur. Quo-
ſi deorſum feratur vulua ac concidat, inferne, quæ u-
tri odoris ſunt, alliganda, ſuperne quæ grato ſuaui-
aſſlatu collapſos ſpiritus erigant. Quod ſi ſecus a-
præpoſtere iſta tententur, exaſperari malum contin-
git, ac grauiffime hunc ſexum affici, niſi viris ſubiici-
antur, ſic vt præter acerrimos dolores, animi deliqui-
periclitentur.

*De mulierum natura, conditione, moribus: & cur is ſexus, ut
incanduit, ac riorer, quam vir, ita coſpiciat, ac riorer enor-
mius, multiq; aliis affeſſibus impotentius ſuccumbat: ob-
ter quem ſenſum habeat illud ſapientis Hebraei: Melior eſt
iniquitas viri, quam mulier benefaciens.*

CAP. XIII.

Quod non ſolum Comici Poëtæ, Oratores, Philo-
phi

phiā sincera religione alieni, sed etiam sapientes
 vates Hebræi Dei cognitione affatim imbuti mu-
 ere, passim insectantur, atq. exagitant, quarundam
 improbitas promeretur & nequitia: quamquam non
 omnes eodem succo perfusæ, nec pari existunt acer-
 tate atque amarulentia: sunt enim matronæ quæ
 , quæ educationis beneficio multis magnisque
 turæ dotibus exornatæ atq. insignitæ, præstantis-
 mis viris non cedant, nec sint inferiores licet pro-
 sua multitudo ac gregaria mulierum colluies
 ocax sit, stolidi, ferox, etiam in reges imperiosa, lu-
 ca, varia, mutabilis, & quod ad carnis illecebras,
 cupidinis incitabula attinet, indomitæ libidinis,
 quæ lassata non satietur, sic tamen ut aliæ aliis in-
 os affectus sint propensiores, ac magis pronæ. Cum
 item tam multa passim huius sexus vitia conspici
 leant, ac multi matrimonio addicti de mulierum
 tura & conditione queruntur, multaque indigne
 ferre se ac perpeti apud alios deplorent, nonnullis
 occasionem præbent, ut ab hoc vitæ instituto abhor-
 ant, atq. à fœminæ societate intimaque consuetu-
 ne se subducant potius, quam morosam, queru-
 am, amarulentam, atrocem, acerbam perferre co-
 antur, illiusq. imperio ac minis subiaci. Verum cum
 aturæ ordo, vitæq. necessitas, tum propaganda suc-
 cessionis amor & propensio hominem impellat, ut
 posteritati consulat, ut sociam atq. adiutorium adsci-
 at, cōsulto faciunt, qui matrimonium adeunt, quo
 diuidua societate, ac mutuo animorum corporuq;
 onsensu, vitæ cursum placide ac suauiter transigāt.
 enim exigit humanæ vitæ conditio, nisi prorsus
 tura repugnet, nec aliud suadeat corporis habitus
 constitutio. Quo spectat illa Metelli Numidici a-
 ud Romanos laudata concio, qua ciues (ne Respu-
 lica concidat) exhortatur, ut uxorem sibi quisque
 eligere pergat: Si enim (inquit) sine uxore vita

*Mulieres ab o-
mnibus scripto-
ribus profcin-
duntur.*

Bidr. 3. cap. 4.

*Matrimonii
incommoda.*

*Deus cur con-
iugium insti-
tuit.*

Gell. lib. 1. c. 6.

*Metelli dictum
de uxore ducen-
da.*

Eccles. 36.

*Matrimonii
commoda.*

Genes. 2.

*Lib. Carm. I.
Ode 13.*

*Mulieris in-
temperies tem-
pestati similis.*

transigi posset, non inuiti omnes ea molestia atq; incommoditate liberari exoptarent: sed quoniam humana natura comparatū est, ut nec cum illis satis commodum de, nec sine illis vilo modo viuere possimus, saluam perpetuam potius, quam Reipublicæ incolumitas subleuetur, quam breui voluptati consulendum. Quod si famulatus ministerium in negotio domestico, ac rei familiaris administratione magnum vsum ac commoditatem sanis ac validis præstat: profecto valetudinariorum illius opera cum primis vrilis est & necessaria. Siquidem, Sapiente teste, vbi non est sepes, diripitur possessio: & vbi deest mulier, ingemiscit agrotus, qui aliena ope indiget, atque alterius fulciri debet ministerio. Fida enim vxor strenue officio suo fungitur, illique rerum domesticarum ac familiaris cura sedulo incumbit, tota mente & cogitatione in maritum assidue defixa, adeo ut si quid incommodi conceperit, qua clades illata est, si morbiurgent, si animus moreretur ac deiectus est, maximam calamitatis partem in se transferre cupiat; illius enim incommodis non secus quam propriis condolescit atque afficitur. Quod ipsum efficit mutuus animorum corporumque consensus & conspiratio, quæ ex geminato in vnum, ac velut singulare corpus homo coalescit ac conglutinetur. Hinc scite Horatius:

*Felices ter & amplius,
Quos irrupta tenet copula, nec malis
Diuisus querimonis
Suprema citius soluet amor die.*

Ceterum mulieres omnibus affectionum ac perturbationum generibus esse obnoxias, illasque inmane incandescere atque efferari, etiamsi leuissima causa subit, quotidiana exempla testantur, ita ut niminor sit mulieris furor & intemperies, quam coeli atque aëris, vbi tempestatibus, fulmine, tonitruis exasperatur: quod præter alios sapientia affectatores Hebræorum

braos etiam quotidiano vsu ac vitæ consuetudine
 buisse exploratum, illorum scripta abunde testan-
 x: opinor enim domestica illos ac familiari intima-
 e necessitudine expertos esse & condoci-factos,
 id improba ac malitiosa mulier, si quando irritata
 & laceſſita moliri soleat, quas tragœdias excitare,
 am effuſe efferueſcere atque æſtuare. Sic enim *Eccleſ. 25.*
 idam illorum inter cetera concionem ſuam pro-
 quitur de ſumta ſimilitudine à venenatis infeſtisq;
 ſuis: Summum vulnus eſt animi, triſtitia, ſumma-
 e malitia, nequitia mulieris: quoduis eſto vulnus,
 m ne ſit vulnus animi, quævis malitia, dum ne ſit
 mulieris rabies & nequitia. Nullum colubri capite
 centius, nulla ira muliebrem iram ſuperat. Com-
 rari leoni ac draconi magis expedit, quam mulieri
 quam atque improbæ. Cum autem mulier à viro
 erſerit ac producta ſit, animal placidum, mite, *Mulier quale*
 ndum, manſuerum, molle, imberbe, cuteque gla- *animal.*
 ac læuore perpolita, & q̃ tractari à viro geſſiat, *Mulier ſiagi-*
 que ſubiici; mirari ſubit, vnde illi tanta ferocia, ac *li. u. vnde.*
 andi libido, affectusque tam enormes atque effre-
 ti: Ego vero hæc omnia ex animi impotentia, men-
 que ac iudicii imbecillitate in hoc ſexu euenire
 iicio: quo ſit vt mulier ira accenſa ſibi excidat, at-
 e extra poteſtatem conſtituta, cupiditatibus ſuis
 derari nequeat, aut perturbatos animi motus mi-
 coercere, aut iis ratione mentisque iudicio obſi-
 e, more pueri aut infirmioris ætatis, quæ cum ſit
 onis ac conſilii inops:
 --- geſſit paribus colludere, & iram
 colligit, ac ponit temere, & mutatur in horas.
 videm mens mulieri minus, quam viro robuſta, *Mulier cur*
 fortitudine ſulta, animus prudentia tenuiter ſti- *ſubito incan-*
 us, oblata leuiſſima, nulliusq; momenti occaſio- *deſcat.*
 renum rationis excutit, ſic vt rabidi canis mo-
 decori, ſuique oblita, indifcriminatim, nulloque

Horat. in arte
Poët.

*Simile ab igni-
tis rebus.*

*Mulier cito
irata, cito pla-
cabilis.*

*Mulier cur ira-
ta lacrymetur.*

*Viri qui cito in
lacrymas pro-
ni.*

*Furor mulieris
unde emergat.*

*Anus minus
irritantur.*

delectu notos ignotosq; adoriatur ac laceret. Quod si quis naturalem rationem exigat, hanc ego huius rei causam refero, quod mulier molli sit carne, laxa; ac fluida, sic ut bilis incensa, confestim se per corpus diffundat ac sanguinis circa cor subitam ebullitionem exciter. Ut enim ignis leuiiores stipulas citi corripit, ac sublimem flammam excitat, sed quæ cito conquiescat ac sopiatur: ita quoque mulier celeriter ita inflammatur atq; ignescit, mirisq; modis tumultuatur, verum fremitus ac vociferatio in corpore minus forti atque animoso, tum etiã humido confestim mitigatur ac reprimitur, omnisque ardor & ira effusis lacrymis diluitur, ac velut infusa aqua defermit: scit: quod in quibusdam etiam viris effœminatis percipimus, quorum magnanimitas ac ferocia puerili more, in lachrymas fere definit, vbi aduersarius critter se illis opponit. Quod si quis propius rei huius causam explicari velit, ac rationem magis exactam exigat: ego nullam propiorem excogitari posse video, quam humorum virus ac colluuiem, quam singulis mensibus ex lunæ decursu congerit atq; expurgat. Vbi enim illam irritari contingit, ut leuissime assolet tota illa humorum sentina agitata effumat, ac per corpus diffunditur, sic ut cor & cerebrum huius fuligine ac fauillis affici contingat, ac spiritum vitales, tum animales, qui iis partibus deseruiunt inflammari, eoque fit, ut mulieres irritatæ, iuniores præsertim (nam aniculæ effœræ, pacatiores ob menses residues) rabiose latient ac vociferentur, complorantque manibus indecoros gestus ac fremitus proferrant; & cū ratio in iis minus vigeat, iudicium debile sit & exile, mens inualida, acrius efferantur nec proprius impetus animi cohibere possunt. Et quo quæque in eo sexu vilior est, eo magis tumultuatur atque efferuescit ira implacabili. Hinc plebeis & prostitutis (nam patriciæ aliquando decoro inseruiunt, tamen plerum

erumque corrugatis naribus obmutescant, nec vi-
s responso dignantur. *prancken* Belgæ vocant) quoniã
corpus fere obtinent vitiosis humoribus contamina-
tum, summa impudentia pari malitia coniuncta est,
ut velut furiis agitata, nec consilio, ratione, pудо-
re, monitis, blandimentis, quibus etiam feræ mite-
unt, coerceri possint. quo minus fremant, atque ab
insanis clamoribus desistant adeo,

Neque ius neque bonum, aut æquum sciunt,

Melius, petus, profit, obfit, nihil vident,

Nisi quod libido suggerit.

Terent. Heaut.

Scen. 1. Act. 4.

hic sui oblita fidem, decus, pudorem, famam, probi-
tatem, pudicitiam, existimationem vilem habent, ac
periclitari patiuntur. Quo spectat illa de humana cõ-
ditione Salomonis inuestigatio: reuocaui animum
meum ad ea eruenda, quæ ratione & iudicio atque
experimento assequi possunt, quo exploratum habe-

Eccles. 7.

re improbitatem hominum, illorũ insaniam, furo-
rem, amentiam. Et inuenio amariore esse ipsa morte
mulierem, quæ una est instar venenatorum multo-

*Rara avis me-
lier bona.*

rum, & cor eius simile retibus multis, & manus vin-
culis. Laboraui ad hanc usq; horam, ut mulierem ali-

quam bonam & cordatam inuenirem, nec successit:
ex mille enim viris vnum tolerabilem inueni, ex mil-

le autem foeminis nullam. Nec prorsus aliena est ab
hoc, illa in Prouerbiis percontatio: Mulierem stre-

Prouerb. 31.

quam, industriam, fortem, sedulam, cordatam, quis
inueniet? quasi dicat, non facile in vlla regionis par-

te, in remotissimis terrarum angulis reperiri probam
et memoratam foeminã, quæ si forte se offerat, aut com-

monstrari possit, æquati eam pretiosissimis gemmis,
nec vllas merces, quamlibet raras ac sumtuosas,

quic conferri posse aut comparari. Ceterum quo-
iam in hoc argumentum incidi, ac foeminæ condi-

*Salomonis bo-
nam excutiendam suscepi, obiter discutiendum, eius explicatus.*

tionem excutiendam suscepi, obiter discutiendum, eius explicatus.
Quid illud Sapientis designet: Melior est iniquitas

Eccles. 21.

*Sapientia He-
braea sententia
exiussa.*

*Proverbium
Belgicum in
feminas.*

*Est femina
minus ingenio-
sa.*

*Romanorū lex
de feminis.*

Pro Murana.

*Pauli de mu-
liere præceptū.
2. Cor. 14.*

virī, quam mulier benefaciens. Cui sententiæ hu-
subesse sensum interpreter, ut vicē etiam ignavus, i-
ers, somniculosus, negotiandi omnisque mercatu-
ac rerum gerendarum rudis atque imperitus, pau-
dexterius negotia sua perficiat, quam mulier, præ-
ceps & temeraria: quæ inani sapientiæ persuasione
atque inconsiderata confidentia nihil non aggreditur
omnia quam vir deterius perficit. Vir enim lūi dis-
dens, cunctanter ac circumspēcte, aliorum sultus a-
miniculo, quos in consilium adiscit, singula con-
eit atque exequitur, ita vi successum optatiorem co-
sequantur, quam si eadem à femina arroganti, &
sapientiæ opinione iurgida, ut fere conspici solemus,
tententur. Siquidem huiusmodi mulieris conatus
& industria, magna ex parte in deterius deuergit,
quod ita effertur solent vulgato idiomate: *Het quar-
van een man, is beter dan het beste van een vrouwe*: hoc est
Si quid operis muliebri industria absolutum perfe-
ctumque sit minus laudis promeretur, quam viri ru-
de & incertum, ob mentis scilicet & consilii im-
opiam, tarditatem atque hebetudinem, ob caloris
naturalis defectum, & quod animus languidus hu-
midæ materiæ incumbit atque immersus est, sic ut se-
gnius se proferant facultates animæ, atque ad res ge-
rendas sint inidoneæ, parumque appositæ. Quocirca
Romani, quibus summa fuit ornanda stabilienda-
que Reipublicæ cura, matronas, Cicerone teste,
propter naturæ infirmitatem, in tutorum potestate
esse voluerunt, nec vlla civili administratione fungi
Paulus quoque, qui mentes hominum indefesso la-
bore ad solidam fidem instruit, ac sedulo pietatis
informar mulier ob animi impotentiam, hoc esse
affectum à temperantia ac moderatione auersum,
in cœtu consessuque solemnī silentium imperat
nec patitur vel concionandi munus obire, vel in
comitiis quæstionem mouere, aut suffragiis inter-
esse.

se, vllamq; proferre sententiam. Cum autem tanta muliebris naturæ fragilitas imbecillitasque & imperfectio, vt Plato non circa sexus huius contumeliam, ei fere mentem adimat, ac vix hominis nomen ei conferri censeat, aut nominis huius honore dignetur; tamen Paulus qui rerum domesticarum tranquillitati paterno affectu consulit, illi suum honorem exhiberi vult, nec prorsus despici: aut abiectum lemque censerit, cum pari propemodum sit condicione ac dignitate, eiusdemque muneris cum viro princeps, nempe ex eo ab opifice desumpta. Ita vir pater & gloria Dei est teste Apostolo, mulier viri gloria: non enim est vir ex muliere, sed ex viro mulier; non propter mulierem creatus sit vir, sed propter virum mulier. Ceterum, neque vir sine foemina, neque foemina sine viro in Domino, qui sic temperat ordinem vniuersi, vt mulierem subditam viro se voluerit. Quemadmodum enim ex viro foemina, sic vir per foeminam in generandi ratione ac educendis liberis: ita vtrobique ostenditur societas subsidiana ac mutua vtriusque opera, amor, consensus, conspiratio. Quocirca arguim esse Petrus vt mulieres maritis sint obsequentes, illi vel se commodos præbeant, ac faciles vxoribus vt vana infirmiori, leuiore errores condonent, offensivulas remittant, ad multa conuiueant ac mullent: non enim par est, vt vir plus satis in sexum fragilem obnox sit, imperiosus, amarulentus, modo in officio insistat: nec vllam pudicitiae iacturam sibi inferri timeat, quæ macula tamen si viro, vbi resciscit, plus dignationis, quam damni adferat, vt Machi dictum est, nunquā tamen ea labes in muliere eini potest: vt illam vnus obnoxi, quoquam Christiana capias, ac maritalis amor non nimis rigidus esse debet, vt inexorabilis: cum penes Deum sit reconciliatio, diuinum nomen scelere, impietate, idololatria,

Platonis sententia de foemina.

1. Cor. II.

Genes. 2.

Ephes. 5.

Coloss. 3.

1. Petr. 3.

Adulterium

muliebre indelebilis macula.

Machi adulterium iace eludunt

proverbialis.

*Mulieres unde
morosa.*

*Mulier quando
pacatior.*

*Ecclesiast. locus
explicatus.*

Ezech. 16.

exasperatum precibus ac poenitentia placari solent
atq. antea vitæ errores ignoscere, ubi ea animi
resipiscens despicit ac detestatur, concepto servat
melioris vitæ proposito. Ceterum magnæ molestiæ
pars in hoc sexu ex gestationis radio, ex lactandi
triendique molestia oboritur: non minima ex summa
pressa cohibitaque mensium scaturigine: quæ si sit
fixoque tempore profluat, iracundiæ atq. acervitæ
æstus excutitur, aversa à corde & cerebro fuligine
tristisque halitus discusso, qui sursum effumare solent.
Quam vero placidam ac blandâ experiatur vxor
maritus, ubi Genialis thorax identidē exornatur
concubitu amplexuque frequenti hic fundus exco-
tur ijs qui in matrimonio addicti sunt, notius est, quam
vt multis verbis amplificari debeat. Quamquam
tem verbosius, pauloque fufius Sapientis Hebræi
radoxum, hoc est, inopinatam atque alienam à co-
muni sensu vulgataque consuetudine sententiam
explicasse videri possum, aliam tamen interpretat-
nem comminisci posse video, ita vt is sensus eruat
Potior est nequitia viri, quam proba quidem mulier
sed quæ postmodum causa sit infamiae, & ex cu-
commercio nascatur dedecus, hoc est, præstat cu-
viro improbo contrahere aut negotiari, quam cu-
muliere fucata rem habere; tamen enim in specie
primaque fronte probitatem ac decus præ se ferre
detur, nec aliquid fuci aut fraudulentiae fori oste-
rare: postmodum tamen inconstantem experien-
versipellem, captiosam, lubricam, fallacem, fraud-
lentam, atque imposturæ intentam, ita vt si vir qu-
piam alicui imponat, aut in negotio quenquam
fraudet, fraus & impostura viri iustitia sit, præ m-
lieris nequitia ac fallacia. Similes loquendi formu-
passim in Bibliis obuiæ sunt. Sic Deus apud Ezech-
lem ex aggerat: Hierosolymæ scelera in immensum
& iustificatam Sodomam ac Samariam pronunti-
ab

ea: quo indicat ipsam sceleratiorem esse, illasque
 ntes superare improbitate, nequitia nefandisque
 eleribus, ita vt Samaritani & Sodomitæ infantes vi-
 ri possint, si illi comparentur. Sic in opinionum
 auitate ac stabiliendo pernicioso dogmate aut se-
 i, alius alio nocentior ac magis perniciosus, ita vt
 nulli hæretici, orthodoxi videri possint, ac salu-
 rem sanamq; doctrinam proferre, si cum aliis con-
 ras, qui magis absurdas, impias, blasphemias, exse-
 andas opiniones stabiliāt: quod etiam populariter *Inter homines*
 ferri solet: *Desee is een Goddel'ck ende heylich man by den al: us alio na-*
 deren: hoc est, tamen si vterq; nequam est & impro-
 s, tamen si ad æquitatis normam, ad iustitiæ amuf-
 n omnia exigere velis ac metiri, alter innocens sta-
 i posset & absolendus, si cum alterius sceleratis-
 nis facinoribus conferatur. Ita etiam alius alio su-
 stitiosior, atq; à sincera religione ac pietate, cul-
 que diuinitatis remotior, ac magis alienus:

Sic plerumque agitat stultus in scitia veri, &

Palantes error certo de tramine pellis;

Ille sinistrorsum; hic dextrorsum abit; unus utrique

Error, sed variis illudit partibus omnes.

virum æque ac fœminam inuoluit error, nequi-
 dedecus, improbitas; sed ista magis detestabilis &
 ecrâda. Sic melior est iniquitas viri, quam mulier
 nefaciens; hoc est, vt Belgæ dicunt, *De deucht van*
vrouwe is ergher dan eens mans boosheyt. Quo prouer-
 exaggerant malitiam eius sexus, vt si vitia vitiis
 nponantur, ac fraudes, imposturas, fallacias, tech-
 excutias, longe grauiora sint, ac præponderent,
 e à muliere, quam quæ à viro prodeunt.

Cur ouam duobus extremis verticibus, quibus oblonga at-
 que angustiore sui parte (vt polus Arcticus & Antar-
 cticus) subnixum fulcitur, digitis aut complicatis palmis
 comminui frangi, nequeat, quamlibet premas. Et cur
 aceto acri maceratum, intractabilem teneramque mem-

Hor. lib. 2. Ser-
mon.

Ignorantia veri
errores parit.

branam mollescat, demque id ipsum aqua vita, hoc est
no ardenti immersum, non secus quam ferrum ab a
forti consumatur.

CAP. XIV.

*Ouum in aceto
quiescere.*

*Tophus, Te-
ras-gypso affi-
nis.*

*Quid homines
macilentos effi-
ciat.*

*Humores pravi
ossa corrodiunt.*

*Simile à ver-
miculi.*

Sponnum in acerrimo aceto maceres quatuor
potissime septem dierum spatio, pro liquoris il-
lacrimonia, putamen eius seu testam in eam me-
branam teneritatem attenuari experieris, ut per an-
ulum, qui humanis digitis gestari solet, adigatur. In
ratione atq. affectu ouum aquæ vitæ immersum
sumi, atq. in nihilum redigi, experimento com-
batum, sic ut etiam aceto perfusa filex, ac tophus
pis, cuius opera cymmentarii parietes incrustant &
sternas conficiunt: quale Belgis *Teras* vocatur, liq-
uescat, atque in pulverem resoluatur. Siquidem ut
liquori consumens igneaq. vis subest, ac penetra-
lis, quæ solida suæq. depascit ac conterit, quo fit
qui horum usu affluentius vruntur, ut etiam in
immodico & cumini, macilenti efficiantur ac qui-
rescant, proflusq. extenuentur: adeo ut impuber
incremento officiant, & quo minus in decoram li-
gitudinem adolescant, prohibeant. Depopulan-
enim humorem natiuum, cuius adminiculo in spec-
tilem decentemq. proceritatem corpus assurgat.
humores salii, mordaces, vrentes, nitrosi mem-
bras in corpore, carnem, musculos, nervos, ossa se-
da, & quæ lapidosa sunt duritie, ut dentes & capitula
sa petrosa erodunt, atq. ut eruant caules, atq. holera
vermiculi ac teredines lignum, arugo ferrum, er-
dunt ac cariota efficiunt. Ceterum ouo crudo
solidam infractamq. inesse firmitudinem, quæ pa-
in longum, ac geminus vertices se porrigit, ut in
robustissimo quidem viro comitui possit: si cui
plorare libeat, non vanum aut commentitium expe-
tur; nisi enim in obliquum nonnihil inflectas atq.
iolatus inclines, non cedet prementis articulis, non

Illius durissimo obiecto frangeretur: siquidem ita
 nititur testacea illa firmitas, ut rumpi, aut soluta
 impage dissilire nequeat, etiam si quis compressis
 manibus omne robur, omnesque vires adhibeat; lateri-
 s enim stipatum, vndique se fulcit, nec interorquetur,
 inflexum lentescit. Sic sudores ligna, traves, ferra-
 menta erecta, ac in sublime constituta, immensa pon-
 ta sustinent, nec incurvescunt, aut inflectuntur. Cū
 tem huius rei non sint ignara villatica mulieres, quę
 ordinariis diebus vrbes frequentant, ac merces a-
 mentarias oppidanis auferunt, oua in canistris non
 imperprona aut in aluum depressa, in quę fere sponte
 cumbunt, sed erecta ac resupina constituunt, ita ut
 gustior pars, quę vtrinque turbinata est, sublimis
 sit atque eminentior, quod ea ratione ab iis per-
 tur, quo minus collidantur, ac pondus impositum *Ouum falsugine*
 ferant, quibus etiam partibus falsugine, aut aqua *ne immersum*
 minosa immersum fluitat, quemadmodum etiam innatat.
 cinum, vulgo ambra.

*mirata natura ut singulis mensibus, sicut quam alia astra,
 inguit corporis partes sanas latenter et tacite, valetudina-
 as manifestis nec extra dolorem sensum perrepat, illi quę modo
 nobis modis tribus diebus inhaeret. Obiter autem ea parte,
 si fidus incumbit, tuto vena incidit possit.*

CAP. XV.

Sidera vim suam in res terrenas effundere, ortus & Sidera res in-
 crementa rerum, totiusque mundi vniuersitas *fernas regunt.*
 monstrant neque enim otiosa est, inerts, ignaua na-
 ra rerum, sed viuida, alacris, erecta, effrax, magnis-
 viribus ab opifice, cuius verbo omnia vident ac *Genes. 2.*
 stant, indueta. Nec solum ad oblectandos pa- *Psal. 31.*
 dosque oculos (tanquam inanis pictura) exhibita
 is tam spectabilis cęli species affertur decur-
 sorio, continuatio, series, sed ut aliquem ex his af-
 fum atque vtilitatem consequamur. Siquidem
 is, quę præter oblectamentum ac contemplationem

*Terrena astris
obsequuntur.*

*Natura rerum
astris subiecta.*

*Mens ab astris
libera.*

*Paulus Rom.
cap. 7.*

*Vulnera ex ef-
fectu luna le-
thalia.*

*Singula mem-
bra luna motus
percipiunt.*

tanti operis quam ex his concipimus, accumul-
fruimur ad vsum singularem omnia condidit, ip-
que stirpes, maria, amnes, flumina, metalli, gemi-
lapides, & quæcunq; vel e terra eruantur, vel eius
perficiem exornant, ac varietate rerum distingu-
ipsaque hominum corpora atque insitos humo-
coelo subiecit, sic ut ex astris aliquam agitationem
ac motum impulsamq; percipiant, atq; effectum
periantur. Nam mentes humanas a cōcretionem
tali solutas ac liberas solus Dei spiritus, a quo
cerptæ sunt, impellit atque incitat, nec vllum iis
astris commercium aut societas, nisi forte consen-
& conspiratio corporis, cuius ministerio ac sub-
cuiusq; mens atque anima vititur, aliquando ob-
stante ratione transuersa rapiatur; ac corporis vi-
ptatibus obsequatur. Ceterū cum luna sidus sit
mini familiare ac proximum: terræq; citimum,
ceteris in corpus humanum vim suam exserit, ac
singulas partes peculiari vi effectusq; voluitur,
sine acerrimo nonnunquam cruciatus sensu. Si
enim latentis occultiq; vitii vlli membro subest,
loribus acerbè concutitur ac dilaceratur, vellicet
illas partes lunæ vi, aut agitatissimis humoribus, quæ
infixi sunt, ac tenaciter inhaerescunt. Ita omnes me-
bi affectus intemperies, lunæ vi asperantur atque
crudescunt, vbi articulis insidet, adeo, ut vulnera
gre sanescant, aut cicatrice obducantur, ac nonnun-
quam lethalia efficiantur, si quando illi membra
illata sunt cui incumbit. Pari ratione caput, fau-
pulmo, pectus, hepar, lien, renes, vesica, intesti-
tum neruosa partes incommodum percipiunt,
in iis intemperies ingrauescit, subsistente in
sceribus lidere. Si pectus adstrictum est, & anhi-
lum, nerui, membranae, muscoli contrahuntur, at-
gescunt, vbi hac luna decurrit. Humores enim quæ
omnia membra imbuta sunt & aluntur, cū salub-

in insalubres & vitiosi, lunæ motibus effectibusque
 positi sunt & subditi. Caterum cum lunæ decur- *An pars in*
 magna ex parte damna ac detrimenta corpori- *qua luna est*
 s infirmis ac valetudinariis inferat, in controuer- *ferro tentanda.*
 m ac disputationem vocari possit: an in ea parte
 a consistit ac moratur luna, vena incidenda, nam
 nae re pleriq; meticolosi sunt, nec tale quiddam
 atare audent, etiamsi morbus vrgeat, atque huius-
 modi præsidium confestim exposcat. Ego vero in-
 pida magnaue subsidii morbiue propulsandi fi- *Simile ab ex-*
 cia, mature id aggrediendum iudico: acuti enim *ternis calamita-*
 tibusque morbi nullas admittunt inducias, nullas *ratibus.*
 bras, aut deliberandi spatia: sed vt hostes in bello,
 incendium in ædibus, pestis in vrbe, in agro ac se-
 e rubigo & depopulatio grassantur, atque in per-
 nem properant. Nec quis etiã deterreri debet, aut *In acutis mor-*
 incepto desistere, etiamsi aduerso aut maligno si- *bis negligenda*
 e id tentari videatur. Sic in pleuritide, angina, *astra.*
 monis atque hepatis inflammatione, neglecta a-
 rum anxia obseruatione, ac siderum adspectu,
 rure ad venæ sectionem properandum, etiam in
 membri parte quam luna occupat. Vt enim in- *Simile à nau-*
 mente tempestate, ac sauientibus ventis, naucle- *turum indu-*
 etiam æstu aduerso, ventoq; minus secundo ce- *stria.*
 nime saluti prospicit, ac fidam tutamq; stationem
 portum remis velisq; consequi tentat: vt denique *Ab agricolarū*
 nicola vel sementis, vel messis tempore propere ac *industria simi-*
 nianter, pluuiæ metu, omnia perficit, matura ce- *lo.*
 in satio sæpe decipit, sera semper: ita quoque Me-
 us ratione atque experientia fultus, prima qua-
 occasione atq; opportunitate, quam potest ex-
 uite, salutare remedium adhibere satagit, ad hu-
 mrum redundantiam, morbiue ferociam potius q̃
 astra intentus. Sunt quidē obseruandi cœlestium *Genes. I.*
 porum decursus, quos Deus in signa & tempora *Quatenus ob-*
 annos, dies & menses constituit, sed exclusa te- *seruanda astra.*

*Cap. 47.**Hier. 10.**2. Tim. 3.**Ephes. 3.**Religio non a-
stris, sed Dei
spiritui subie-
cta.**Mens astrologis
in Deum eri-
genda.**Humores fide-
ribus expositi.*

meraria pronuntiandi vanitate atque impudenti-
quam Elaias ac plerique alii insectantur atque in-
pugnant, prorsusq; indignantur illos de cuiusq; fa-
hoc est re quæ cuique Dei ordinatione constituta
est & designata, illique impendet, de hominum suc-
cessu, & quid illis obuenturum sit, indubitanter
que exserte pronuntiare, suamque sententiam pro-
ferre. Non desunt primarii ac præcipui nominis
ri cum quibus mihi aliquando fuit disceptatio, et
rerum publicarum progressu & incrementa, vel
iam defectus atque interitus, religionis innouatæ,
instauratæ mysterium, & qui eius causa exoritur
tumultus, & persecutio, quorum magna ad infanti-
hoc est qui pie viuere volunt in Christo Iesu, deus
uitur, ac siderum adspectus ac reuolutiones referri
cum propagatio Euangelii, quo per spiritum dom-
ni fides, & qua illi innitimur, fiducia in mētibus
stris accenditur, ex diuinitatis arbitrio, ac voluntate
parris æterni pendeat, ac profecta sit, quæ ab om-
æternitate, vt Paulus ait, apud Deum, qui vniuersum
per Iesum Christum condidit, abscondita fuit.
suo tempore reuelata ijs, quos heredes consortes
promissionis constituit per Christum. Sic patefactæ
veritate, visum est illi coruscante Euangelii, ac ver-
fui luce, nullo non tempore exstirpatis erroribus
superstitione, idololatria, impietate concultat
sincerum cultum inducere, suiq; agnitionem homi-
num mentibus inferere: quod ab illo conceptum
decretumque & ante mundum conditum, ac cælum
sideribus illustratum. Quocirca desinant, qui astris
plus nimio inhærent, nec alius assurgunt, aut cog-
tationes suas ad opificem referunt, res cœlestes, hoc est
mentem atq; animum siderum inclinationibus sub-
iicere; tametsi enim sanguis cæteri q; humores, spiri-
tus quoque cum naturales, tum vitales astrorum vi-
res influxusq; manifesto percipiant, mens tamen atq;
animus

na ab archetypo diuinitatis deprompta, nec fide- *Mens humana*
 vi impellitur, nec vlla ab iis, vel incommoda, vel *ab astris alie-*
 amoda percipit: nisi forte consensu quodam, cum *na.*
 ore affici statuas. Mens siquidem in homine, ra-
 intelligentia, voluntas, fidei cognitio, & qua Deo
 timur fiducia, religionis amor & veneratio, qua
 mus Dei cultus subsistit ac continetur, ab æter-
 illa mente atq. immutabili emergit ac promanat,
 humanus animus vi alia, quam afflatu numinis
 iuini spiritus instinctu, ad optima quæq. ac salu- *Mens hominis*
 incitatur. Sic cum ceteræ animantes naturæ *à Dei spiritu,*
 etu ferantur, solus homo ratione ducitur & con- *non ab astris*
 , modo intra conditionis suæ limites consistat, *impellitur.*
 prorsus à dignitate & præstantia, qua à Deo ex-
 us est, degeneret.

ium quo iuuenibus gratificari soleo, ut mature pubescent
 nussaq. lanugine mentum decoretur: Obiter graminum
 uticumq. cum crinibus ac capillis non infecta comparatio.

CAP. XVI.

ellæ nobiles, quæ primo quoque tempore mari- *Puella venusta,*
 is destinari cupiunt, hoc potissimum habet in vo- *iuuenes viriles*
 t indecentem venustamq. proceritatem adole- *videri exoptant.*
 ac iam maturæ aptæq. matrimonio cenferi pos-
 atq; à procis ambiri. Iuuenes vero hoc exoptant,
 quid virilis roboris cōsequantur, ac mature pu-
 ant, mentumque speciosa barba decoretur. Hoc
 n persuasum habent præter Belgas, ceteræ natio- *Imberbes mi-*
 glabros atq; imberbes, minus virilis roboris obti- *nus viriles cen-*
 et in præstanda Venere, ac procreandis liberis: ita *sentur.*
 lerique grauate suas filias iis elocari sustineant:
 et si aliquando secus res habeat atque imberbes,
 q; nulla lanugine criniti existunt, in cōgressu ma-
 li viros præstent, licet frequentius caloris natura-
 nopia illis vires langueant, ac facultates naturales
 rescant, speratæque prolis desiderio frustrentur.

Barba ut adolescat, sapius radenda.

Capillorum ac graminum comparatio.

Lib. 1. cap. 7.

Barbam qua præstant.

Cæterum qui barbatuli videri affectant, alendaque barbæ studiosi sunt, sæpius illam segetem sibi adiungunt, quo laxatis spiramentis, atque agitatione crebra excitato calore, qui humorem elicit, affluenti-
tius pili erumpant: quod vernis potissimum mensibus tentari debet, quo anni tempore calor & humor in corpore augetur, atque in illas partes diffunditur.
Vbi enim sæpius barbam refecari contingit, ut gramina, densius fruticantur pili ac cæsaries, habent enim crines rationem cum gramine ac virgultis, quæ crebrius detonsa ac demessa, celerius succrescunt, se proferunt vberius. Quocirca iuuentulis qui nudi sunt barbæ apparatu, nec virili specie, nouacula cultrumque tonsorium identidem admouendum suadeo. Siquidem si mentum ac supremum labrum subinde aqua egelida madescat atque elixetur, excitato calore & humore, qui in eas partes confluit, eriguntur ac pilosa. Cæterum quo glabri ac depiles, hirsuti efficiantur, atque eleganti comæque barba nitescant, remedium alias à me descriptum libro, de corporis habitu, quo iuuentus maturius vultu lanugine cohonestari queat, ac supremum infimumque labrum sylvescere, quo socero non displiceat generi cui filia destinanda, quæ nonnunquam non minus appetens est, auidaque sponsi, quam sponsus illius, plerumque in rem voluptariam, quam in dotem intentior. Inter ea quæ barbam emolitur, ac passim obuia sunt, minimeque operosa, mastatio, butyrum salis expers, succum capæ rubicundæ, radicem arundinis internodiis distinctam, colore candido: sapore mellito, axungiam melis, vulgo rixi, vel *Dæ*, vrsi, leonis, radicem bryoniæ, betæ, raphani, lepidii, liliorum alborum, iridis, ex iis linimentum confici potest. Nam mentum eo delibutum primum teneram lanuginem profert, postmodum densam præmissamque barbam, quæ nec præmature canescat.

at, aqua frigida potius cui momentum vini admix- *Aqua calida*
 tum sit, irrigari debet. si quando adornari illam con- *canam barbā*
 gat: nam calida aut egelida, hoc est, quæ tepescit, & *faciem rü-*
 gosam faciem efficit, & præpropere canitiem acce- *gosam efficit.*
 rat, sic iuuenibus aqua calida barbam confestim e-
 nit, proque ætioribus vero incanam reddit. Ceterum
 eunuchis vel natura, vel quibus testes exsecti sunt, o-
 mnia frustra tentantur in emolienda barba, ob calo-
 rinopiam, qui humores excitare nequeat: Quo fit *Eunuchi cur*
 voce exili existant & foeminea, tum corpore gla- *imberbos.*
 cio, licet antea criniti essent.

*utatenus, aut qua ratione medicina conservatrix in peste atq;
 acris contagione adhiberi debeat, tum qua hac vi effectusque
 polleant.*

CAP. XVII.

Obseruavi in Gallia Belgica, grassante peste, ac fa-
 uientibus morbis aliis popularibus, complures *Quæ pesti obfi-*
 uinui, substituisse atq; illatos aduersus ingruen- *sunt.*
 mali contagia, quorundam antidotorum, vsu ac
 consuetudine, cuius generis sunt theriaca ardroma-
 ti, Galeno miris encomiis celebrata, mithridaticæ, *Præseruatua*
 ordium, zedoaria, angelica, laserpitium, cui affine *caute adhiben-*
 trucium herba imperatoria, vulgo *Meysterwortel* aut *da.*
 agistrantia. Verum ubi illos peste corripi continge-
 rit, nulla remedia tam efficacia excogitare potue-
 rit, quæ morbum discuterent; quamlibet enim præ-
 stantia antidota adhiberentur, omnia frustra tenta-
 sunt, nec successit curatio. Siquidem cum valida
 set ac fariosa veneni vis, quæ munitum vallatum-
 re antidotis corpus inuasit, illisque præfidiis in tu-
 da valetudine nihil effectum sit, nulla erat aut per-
 igua in reliquis medicamentis spes, sic ut re prope-
 odum conclamata

Vna salus victis, nullam sperare salutem.

Virgil lib. 2.

Uocirca ubi me ad illos acciri contingat, exquisi- *Æneid.*

DD 5

*Aliquando in
peste non inci-
dendam venam.*

*Non omniam
consilia in re
medica admit-
tenda.*

*Pestis ex aëre
omnibus com-
munis.*

*Pestis ex prauo
eibo plebi pecu-
liari.*

*Socratis tempe-
rantia.*

*Sani ut contra
pestem subsi-
stant.*

tissima remedia eaq. duplicato pondere exhiberi co-
ro, vt, iuxta prouerbum, malo nodo malus adhibea-
tur cuneus, ac primum roborato corde, omne viru-
ad extimas corporis partes elicio, nulla tentata in e-
iusmodi affectibus (nisi aliter expedire visum sit, &
res exigat) venæ sectione, ne contagio, vt in fumantē
igne agitato assolet, latius se diffundat, maiorque in
corpore ad præcipuas partes, ad quas omnes venari
atq; arteriarum riuus producuntur, veneni fumus at-
que exhalatio se proferat. Quamobrē cum imperitis
vulgi multitudo etiam pleriq. patricii, nullo delectu
ac discrimine omnium consilia admittāt, etiam cer-
donis ac proletrarii, magno valetudinis detrimento
hoc cuiq. persualum esse cupio, vbi regionem inua-
sit morbus pestiferus, vel ex aëris contagione, qui om-
nes indiscriminatum, cū nobiles tum plebeios cor-
ripit, vel alimentī vitio, aut conuiuentis inopia, qui
postulares vexat, ne quiuis temere iis antidotis ad-
suescat quib. vti solent, atq. in corpus admittere pe-
ste contaminati, ne desint postmodū remedia, quibus
illa expugnari ac confici possint: sed victus tempe-
rantia, & frugalitate sedatisque affectibus se muniat
ac tueatur. Hac enim ratione subistisse legimus So-
cratem in sauiissima pestilentia ac vastitate, quæ to-
tam Græciam atq. Asiam exhaustit ac depopulata est,
ea vsus moderatione vitæ, vt à tanta clade liber per-
sisterit & immunis. Interim non improbo (quod ip-
sum crebro facitare soleo) lenioribus remediis im-
minenti malo oblistere, ac ne vllam contagionem
concipiat, corpus obdurare ac præmunire, ita vt ne-
mo extra limen pdeat atq. aëris se committat impa-
llus aut ieiunus. modo intemperantia atq. ingluuiēs
excludatur, rebus autem odoratis ac redolentibus,
aqua rosacea, vino, aceto, floribus sambuci, ac ruben-
tibus rosīs medicatis, os, nares, oculos, aures, manus
faciem perfundere, atq. irrigare salubre est: fauces
fouere

uere attrito coriandro, cinnamomo, zedoaria ca-
 ophyllis, mali Medici cortice. Hæc enim ambien-
 æris contagia dispellunt, quæ vltro citroq; reci-
 ocante anhelitu, corac vitales spiritus inficiunt.
 go vero cum grassante peste nusquam non intrep-
 , succurrenda plebis ac ciuium studio me confer-
 m, illis præsidis, ac potissime mali citrei aut eius
 citrànguli aut limonis nomine passim innotescit,
 citreo dentibus succulento putamine recens disse-
 me munire soleo, ac coniecta in Deum Opt. Max.
 ucia pestiferos halitus discutere; nihil enim huius
 mini cortice, succo, semine magis efficax ac præsen-
 neum quod Virgilius etiam non subtrahit:

Medici ferti tristes succos tartarog, saporem,

Felliti mali quo non præstantius vltim.

Poula si quando satia inficere nouerit,

Auxilium dabit, & membris eget atq; venena.

Flos apprimet enax, animas & olentia Medi,

Ora fauent illo, absentibus medicabantur anhelis.

2. Georg.

Mali Medici
 aut Citrei vi-
 res.

Fortissima autem illa antidota expugnanda pesti
 nunciendiq; venenis dedicata, parcissime degluti-
 soleo. Corporis liquidem habitum, eiusq; quali-
 tæ, quæ in calidi, frigidi, humidi, sicci mistura con-
 sit, immutant ac destruunt, & si qua subest corpori
 umorum redundantia (nisi prius exhibita purgatio-
) illam vndique diffusam inflammant, atq; accensa
 li febres vrentes excitant.

rei assignanda tanta innumerosissima hominum multitu-
 dine forma dissimilitudo, ac tam multiformis diuersaque in
 facie, vultu, oculi species; ita ut nonnunquam ne uterq; qui-
 dem partus conformes sint, a. sibi assimilentur.

AP. XVIII.

T in natura rerum mira ac spectabilis varietas; ita
 q; in specie formaq; humana, colore, vultu, oculis
 acamentis, oris habitu & constitutione innumerabilis

*Dissimilitudo
hominum cur
adscribenda.*

*Imaginatio
mulieris multa
molitur.*

*Vitia naturæ
corrigi possunt.*

*Ut oculorum
arbes nigrescant.*

mirandaque dissimilitudo ac dispar conditio. Hanc cum nonnulli ad siderum influxum referant, ego aptius magisque apposite ad seminis naturam ac matris imaginationem referenda censeo. Siquidem mulier in ipso conceptu totoque gestationis tempore a nouem mensium decursu multa animo concipiat, a singulo momento in diuersas cogitationes rapiatur oculis quoque in obuia quæque continenter defixis sit, ut quæ in oculos influunt ac cogitationi infixius inhaerent, in foetum deuoluantur. Cum enim natura muliebris solícite formationi foetus insistant nec aliud quam decentem formam atque effigiem meditetur, omnesque vires eo conferat, si qua species aut simulacrum oculis influat, aut mente concipiatur, in pullulantem embryonem, deriuatur a confluit. Interim matres iam recens in lucem editi infanti operam sedulo impendunt, quo corpus concinnum, elegans, venustum, lepidum, speciosum, membris articulisque diuinctum consequatur. Nam puerile corpus ut cera & argilla sequax est ac tractabile omnemque in partem flecti potest. Itaque si os distortum est atque indecore constitutum: fingunt, conformant, restituunt, vultum componunt, faciem (si ea tetrica sit & torua) blandam perficiunt, speciosam, amabilem: oculis decoram venustatem conciliant, atque ex glaucis seu caëcis: quos fere impuberes obtinent, humiditatis ratione, nigros efficiunt, copioso lactis usu ac potissime, si nutrix calidæ naturæ exsistat, ipseque infans in loco opaco ac sub obscuro contineatur: nam luminosum conclaue, ac sole vel luculento igne illustratum, tenellis oculis officit: luculosos vero, patos, strabos atque in obliquum obtortos oculorum orbes in suam sedem reuocant inclinatos in oppositam aduersamque partem oculorum acie, ita ut musculi obtutu contrario in naturalem situm reducantur, retortique resiliant: nares resumas ac collapsas

con-

ontrectatione placide ac molli erigunt atq; instau-
 ant. Aquilinas vero ac rostratas, premendo ad de-
 entem figuram reducunt, ita vt nasi perpendiculum
 fronte ac superciliis ad supremi labri lacunam tan-
 quam gnomon & recta linea vrsolaris aut horolo-
 is assolet, nec extorsum nec introrsum defixa, por-
 tigitur. Similiter si labra tumida sint & obesa, quod
 Ethiopum generi familiare, vt nasus simus ac de- *Nasi forma*
 pressus, arte ea tractant, atque identidem premunt, *qua decora.*
 quo attenuentur ac subsidant: pari ratione mentum,
 vel propensum, vel contractum, frontem, caput, ge-
 nas, supercilia deformata, in decoram speciem con- *Vnde corporis*
 iungunt atque artificii habilitate decenter confor- *deformitas.*
 mant; ita si qua parte claudicat natura, atq; ab opti-
 ma absolutaque formatione alienata est, vt sunt nō-
 nulli oborto collo, varis repandisq; atque incuruis
 ruribus, aut gibbo deformari, huiusmodi errores
 in aetate tenera facile corriguntur, ac membra obli-
 que torta, luxata, suisque sedibus mora, cura atq; in-
 dustria hominum instaurantur. Sic efficit nutricum
 sedula sollicitaq; cura, vt infantes speciose adolescāt,
 nec vllis membrorum vitiis reddantur obnoxii, ple-
 riq; vero matrum incuria ac supina negligentia non
 solum in deformem ac despiciatam speciem dege-
 nerāt, sed gibbosi, claudi, lусci, torui, ad spectuq; ina-
 nabili efficiuntur, atq; ab humani corporis dignita-
 te ac praestantia desciscunt. Nonnullae nutrices plus
 satis sedulae atq; officiosae impuberū iis partibus, quae
 in futuris ac reddendo lotio inseruiunt: quaeq;
 aliquando propagandis liberis futurae sunt vltui, ali-
 quam etiam operam impendunt, quo mature pube-
 scant, nec à se prole excedant, & matrimonio ad-
 lecti pudore infundantur, si minus strenue officio
 maritali perfungi contingat, cum obseruent acerbis
 contentiones atque intemperies hac de causa inter
 affines exoriri, ita vt subinde genero diuortiu mini-

*Nutrices no-
runtur.*

*Prematura
Veneris incom-
moda.*

*Multa ex for-
dibus enata.*

*Quæ corniculæ
seu concipiunt.*

tentur, nisi se virum præbeat, ac melius nuptæ gratificetur: quanquam hoc molle & effæminatum nutriticum officiū improbare soleo, cum impuberes ha-
vellicanda mentula ratione intempestine ac præ-
ætat rationem, cum nondum virili robore polleant
in Venerem incitentur, eaque præsidia consumant
eos humores ac vitales spiritus profundant, quibus
postea validos vegetosque liberos possent procreare
cum intempestiva Venere, vel nullos vel flaccidos pro-
ferant, minusque vitales. Quocirca consultum arbitror, ne premature ex se natos coniugio alligari pa-
tiantur, nisi vires robustæ sint & confirmatæ, vllum
in matrimonii societate insulsum perferre possint
quod ipsum ætati teneræ denegatum est, liquidem
prima quaque impressione labascunt, atque eui-
rantur; præstat enim vis fonte sua, ipsoque naturæ im-
pullu abdi- partes turgescant potius quam aliqua il-
lecebra incitata.

*Multa animantium, piscum, alitum, insectorum genera absq;
semine progenerari, ut etiam herbas. multaq; animalia atq;
auiculas insolita ratione ac modo absq; mutua masculi ope-
ra concipere.* CAP. XIX.

MVta emergere ac propagari in natura rerum
sponte, nulloq; alterius complexu aut fecundia,
ex sordibus ac putredine, ut glires, forices, cochleas,
limaces, crucas, bruchos, vespas, crabrones, cimices,
ranas, blattas, bufones, anguillas, in corporibus hu-
manis vermes, licet inus semine leateant, quo post-
modum numerosa sobole se propagant, quotidiana
exempla commonstrant. Inter herbas quæque multæ
ex limosa terre pinguedine atque vlligine progermi-
nant, nullo sparsio semine, aut comillis solo, subacta-
que sepe plantariis: ut sunt zizania, loliū, veruca, o-
leaster, alga, & q̄ inuisa sponteq; vitescunt gramina.
Ita sunt apud Belgas corniculæ, quas monedulas vo-
cant,

ant petras, quod in prærupis saxis atque excava-
 s petris, non in arboribus nidulentur, vulgo *Steenca-*
e, quæ se non ineunt ceterarum alitum more,
 quod passim in gallis multisque aliis auibus obserua-
 tus. quæ in dorsum insilientes, cōpressoq; fœmellæ
 corpore Venerem perficiunt: sed in coniuuentibus
 xilq; oculis sese obtruentur, ita vt fœmina ex maris
 culis obrutu continuo lacrymas, ac rosidas guttas
 eliciat, quas absorbet, atq; ex iis, vt existimāt nōnulli,
 concipiunt. An vero ore concipiant ac pariant, vt
 apud nos sepia, squilla, loligo, locusta, polypus & ga-
 leus, piscis plebeius. vulgo *Haye*, cute scabra, qui fœ-
 cum etiam in foro piscario euomit, non auctim certo
 ratuere. De galeo vero pisce nihil expl. ratius, nec *Galeus piscis*
 magis compertum, ore illum fœtum effundere. Cum *ore parit, & quæ*
 nim nuper rusticus quidam aliquot galeos vili pre- *alii.*
 io emtos humeris gestaret, spectantibus ciuibus ac
 opularibus, erepserunt ex hiantē ore aliquot pisci-
 uli, ita vt rusticus à plebe irrisus, ac fastidio affectus
 rga pisces illos in sterquilinum abiiceret. Est autem
 aleus alterius differentia, læuore perpolitus, cuteq;
 molli nec scabrosa, qui circa vmbilicum dehiscēte
 utraque aluo fœtum excutit, ita vt longo amento
 maternis visceribus adhærescat. Audiuī enarrantes
 piscatores fide dignos, vidisse se recensē mari exem-
 tos subductosq; galeos dilatatis faucibus, orisq; hia-
 u senos septenosq; pisciculos eiecisse mire agiles, ita
 t confestim in mare coniecti se natam exercerent:
 quemadmodum videmus pullos testis exemtos scal-
 lurie ac rostro quæque impetore. Hoc autem ad-
 miratione dignum, cum galeus piscis per oris hia-
 tum pariat, pisciculi alium maternū idēnidem sub-
 eunt, vterique larebras repetunt ac subinde intra vi-
 scera se recondunt, mox lustrantes erepunt. q̃ Plu-
 tarchi. admiratus: Galei pater, a quodā inquit indus-
 trientia, nulli animalium palma cedunt, qua primum

*De industria &
 animalium.*

mox animalia aquatilia, numeroſo partu non fori
 vt cetera, ſed in ſe iſſis edunt, educantq; ac geſſant
 vtero, velut ſecundo quodam partu, ac vbi adoleu
 rint, euagari patiuntur, ac rursus per os recipiunt,
 colendamq; corpus præbent, atq; inibi tam ſper h
 ſpitiū ac refugium, cibumq; indulgent, dum ea ſe
 ſe prædium ſit, & natandi pericia penitus ſint in
 & quod quo expedite conſequantur, & ludere
 natare docent, tum volūte ſe atq; agilitate intueſce
 re, quo rursus aduerſus marinas belluas periculo ſe
 ſubducant. Sunt autem in noſtro mari multa Galeo
 rum genera, quorum aliis alii attribus ſunt inſtrua
 inter hos Galeus glaucus à colore, Belgis *ſprinkhag*
 dictus, quod incredibili agilitate quatuor cubitor
 altitudine è mari exſiliat, ac celerrimo curſu extr
 periculum ſe ſubducit, ne prædæ ac lanienæ pateat
 Eſt nobis etiam Galeus maculoſo ac variegato regimi
 ne, velut nigris guttis inſperſo, noſtrates *Geſpikeld*
haye vocant quemadmodum videmus canes & equo
 maculis inſuſcatis: hunc noſter Geſnerus ſub cani
 culæ ſaxatilis nomine depingit. Aduchitur etiam in
 forum piſcarium Galeus Centrina, vulgo *ſpeerhaye*
 quaſi dicas, lanceos aut aculeatos galeos: nam duo
 bus in dorſo aculeis armati ſunt, quibus hominib
 periculoſo vulnere inſeſi ſunt: noſtrates aculeos ho
 argento incluſos expurgandis dentibus accommo
 dant. Hæc de aquatilibus, quæ ore concipiunt & pa
 rent, noſtratibus compertiffima. De cornicularum
 vero conceptu, qui ore, vi fertur, perficitur: non au
 ſim indubitanter quiddam pronuntiare, cum illa
 columbarum naturam mihi exprimere videantur
 quæ roſtro ſubinde ſe baſiant, ac quodammodo o
 ſcula figunt, vt proci amariſis aut nouis nupris. Vnde
 in illos, qui ſatis inter ſe iuuenantur ac laſciuiunt, at
 que identidem in oſcula atque amplexus prorunt
 Colum

olumbare prouerbiū iactare solet, ac Columba- *Columbare eo-*
 m se inire atq; amplecti: Quod Belgice *Duuebecken, lumbatim pro-*
 columbarum gestu, dici solet, ita vt ineunte vere i- *uerbiū.*
 sint Veneris præludia ac velut procœmia. Non de-
 ent Plutarcho teste, qui mures citra virilem operam
 concipere, ac grauidos effici assèrant, si crebro salem
 ngant. Virgilius quoque huic rei quiddam non ab-
 mile memorat de equarum conceptu;

*Scilicet ante omnes furor est insignis equarum,
 Continuoq; audis ubi subdita flamma medullis,
 Vere magis (quia vere calor redit ossibus) illa
 Ore omnes versa in Zephyrum stans rupibus altis,
 Exaeptamq; leues auras, & saepe sine ullis
 Coniugii vento gruida, mirabile dictu,
 Diffugiunt.*

Georg. 5.

non dissimile quiddam equino generi euenit quod *Simile à fame-*
 nonnullis famelicis qui nidore culinæ saturantur, at- *licis.*
 ne alimentorum penuria odoribus reficiuntur, aut
 uelle nubili, cui cum amasio frui negatum est, illum
 cite fouet gremio, illum animo menteq; etiam ab-
 ntem concipit, ita vt ex crebra imaginatione mas- *Imaginaria*
 m quandam informē concipiat, conglobatis colle- *venis quid in*
 isque in iis partibus humoribus, qui conceptui in- *utero moliantur.*
 ruiunt, quæ informis concretio imaginaria Venere
 rificitur, nullo conceptu, virique opera.

lanus vel alia corporis partes frigore gelug, aut pruinis obstu-
poscentes ac rigida, vt resoluantur, ac calore rursus imbuta
reniuant.

CAP. XX.

Ontingit aliquando cœlo aspero atque incle- *Frigore oblige-*
 menti, flanteque hybernis mensibus Aquilone, *scunt corpora.*
 it vento alio rigido. quo omnia passim conereta
 onspiciuntur ac congelata, hominibus etiam ma-
 us, partesque alias corporis intolerando cruciatu
 origescere ac stupore affici, ita vt emortuæ deci-
 ant, vel sectione adimi debeant, atque vt arescen-

E E.

*Frigus inimicū
neruis & ossi-
bus.*

*Membris frigo-
re oppressis qua
auxilientur.*

*Nix & aqua
gelida calorem
exnuant.*

res rami, derruncari, ne pars sana inficiatur. Vbi autem tale quiddam inciderit ut iis assolet, qui per loca gelida ac pruinosa iter faciunt, aut illis naue, tabulis insident, ac fluctibus hinc inde iactantur, non confestim sic affecti igni admouendi, sed paulo remtius ab hoc collocandi, ne dolor repentino atque in modico calore exasperetur atque inrudescaat. Inprimis affectæ partes placida mitique frictione demittenda defricantis manu oleo chamæmelino, aut nethino vel amygdali non perfusa, mox aqua egeli fouenda, aut lacte bubalo repenti ac recens mulæ cui incocta sunt, lauri folia viridia, quæ oleosa sunt rosmarinus, saluia, stœchas, spica celtica vel lauedula, quæ reuocari sanguis possit, ac partes emortui reuiuiscere. Omnia autem hæc sensim perfici debent, ne dolorem irritari contingat. Nemo autem opinor, non aliquando in se expertus est, quam cerbo dolore articuli neruorum ratione, qui exquisitissimo sensu pollent, afficiantur, ubi intensiore penetrabili frigore rigescunt, vel extincto vel fugiente ad intimas partes sanguine, ita ut primo frigoris occurso rubescant manus, mox frigescant sanguine liuescant atque emoriantur, vitæ spiritum ac sanguine destitutæ. Quocirca molli agitatione vellicandi articuli atque admouendum liquamen, in quo decocta quadrupedum intestina, pedes farcimina, omasa: quod in omnibus urbibus passim obuium est ac parabile: in quo liquamine, ut etiam lacte bubulo elixari possunt herbe paulo ante immorare, quo postliminio calore viuifico membra imbuere queant atque instaurari: fouent enim membra huiusmodi fomenta ac roborant, doloresque mitigant ut etiam thermæ, hypocausta, aquæ dulcis balneæ partes quoque sic affectæ modo ne prorsus frigore rigescant ac nonnullus sanguis subsit aqua gelida immista, eaque subinde irrigata, in pristinum vigorem restituntur.

ac sensim incalescere incipiunt: per antiperistasis
 im seu contrarium expulso frigore calor induci-
 tur: quod ipsum experiri quisque potest, contrectata
 ne aut glacie; confestim enim manus feruescunt ac
 calore suffunduntur. Sic poma congelata in aquam
 rigidam demersa ad naturam suam redeunt, totaque
 congelata concretio liquefit ac resoluitur. Ita *Putei astate fri-*
gidi, hyeme ca-
lidi.
 Sicut enim aqua puteales hybernis mensi-
 bus calore quodam imbuta, ut penuria ac subterra-
 nea specus: æstiuus vero mensibus intensissima frigi-
 ditate. Ceterum quo ab internis etiam partibus ad
 externas calor & vitalis sanguis propellatur, intus
 bibenda sorbitiones ex vino ac calorificis rebus co-
 nferuntur, quibus nativus calor, ut ignis sopitus exsuscitari
 solet; propinandum quoque ex vino lectissimæ the-
 riacæ momentum, foris corpori applicanda lagenæ
 cinerea aut fictiles aqua calida oppleta, in qua her-
 mincocta sint, quæ sudorem eliciunt, ac corporis spi-
 ritus relaxant, ut sunt fœniculus, apium palustre,
 anisticum, olusatrum, & simirnum, lauri folia, me-
 thonica, angelica ruta, origanum, satureia, &c. quæ ipsum
 morbum in peste facitare soleo, quo à corde omni vi-
 rus & contagio discutiatur. Quod si quis à naufragio
 vitæ eiectus, præter membra artusque frigore ri-
 gentes aquam etiam marinam assatim hauserit, quæ
 viam affluenter prouocant illi exhibenda, & ne sal-
 tem internas partes exulceret, potiunculam confici
 oportet ex hordeo, ficibus, vuis passis, semine anisi, fœ-
 culi, eiusque radice, ac rubenti cicere, addito radi-
 glycyrrhizæ momento: hoc enim marinæ aquæ
 acrimoniæ atque acrimoniam retundit, partesque exulcera-
 lenit ac mitigat. Quod vero ad cibi rationem at-
 inet, omnia salsa, acida, acerta, aëria euidentur: A-
 qua mellis, lactis, bubuli potus cum modico saccha-
 re coaguletur, præclare iis auxiliatur. Ptilana &

*Lagena corpori
 applicata su-
 dorem eliciunt.*

*Naufragi quæ
 ratione insati-
 randi.*

*Potio salutaria
 qui marinam
 hauserint.*

*Veterata cuti
ex aqua falsa
linimentum.*

quicquid ex hordeo conficitur vel in sorbitionis, vel pulmentarii aut cremoris modum mirifice confert. Quod si cutis foris (vt affoler) exurenti falsugine erodatur, linimenta ex recenti butyro, adipe suillo non salito, axurgia anatis, anseris, gallinæ, vnguento rosaceo, atque populo nigra, vulgo *Popelier*, ad mouenda.

Vnde exoriantur atq; emergant in homine conscientia stimuli & an, ut affectus & animi perturbationes humoribus adscribendi: an in animo mentes, ac voluntate consistant.

CAP. XXI.

*Conscientia
quid.*

*Conscientia
vn.*

*Timor quando
salutis ac res-
picientia caus-
sa.*

CONSCIENTIA hoc est. bonorum malorumque in cuiusque mente testificatio, quæ recordatione quadam actorum, recte facta approbat, vitiosa ac nequiter transacta arguit ac detestatur, omnibus à Deo insita est. Ita pura atq; integra mens nullius sibi criminis conscia ex bene actæ vitæ recordatione emergit, perturbata autem, tumultuosa, puida, inquieta et sceleratæ vitæ consuetudine oritur, seseque vel inuitis profert sic vt nonnullos in desperationem ac diffidentiam impellat, vt Cain, Saulem Regem, Iudam alios in spem ac fiduciam consequendæ salutis erigat vt Danidem, Petrum, Magdalenam. Homo itaque angore quodam mentis atque animi cruciatu afficitur si quando conscientia patratæ sceleris memoriam animo objicit, vindictæque metu terret ac concutit quibus stimulis mens nonnunquam in Deum erecta, vt in filii prodigo contigit, respiscit ac disculsi trepidatione, tranquillitatem consequitur, sic vt mens rursus exhilarescat atque erigatur, ac diffusa per corpus sanguine, erectisque spiritibus qui paulo ante sopiti erant, color efflorescat, qui tabescente corpore, contractoque mœrore animo, extinctus erat atque ex sanguis. Cum enim se proferant vitia affectusque animi in vultu ac corporis habitu, si quando aliquid latentis occultique facinoris in mente residet, huiusmodi fere homines, oblata vel leuissima

occa-

catione expallescent, tumultuantur, æstuant, con-
 miscunt, suspiriosi sunt, gemebundi, taciturni, su-
 ciosi, exanimes, variisque cogitationibus distra-
 untur, quod vt David ait peccatum iugiter animo
 uerferetur; ita vt non pro voto aut animi senten-
 excuti possit, aut obliterari admissi criminis re-
 cordatio, sed subinde recrudescat ac redintegretur:
 o spectat illa Davidis precatio, cū in tali affectu es-
 constitutus, atq. huiusmodi fluctibus æstuque ia-
 retur: Redde mihi lætitiā salutaris tui, ac spiritu *Psal. 58.*
 principali confirma me. Tum illa cum animo suo
 postulatio, vel potius deploratio: Quare tristis es *Psal. 41.*
 anima mea, & quare conturbas me? Ipera in Deo,
 oniam adhuc confitebor illi. Rursus parta animi
 tranquillitate, discussuque mœrore: Introito anima *Psal. 4.*
 ea in requiem tuam, etenim Dominus benefecit
 i; dedisti lætitiā in corde. Ita si omnia nobis ali-
 peracta sint, quam æquitas exigit, ac praua vo-
 ntas, ipsaque in malum inclinatio alia quam intel-
 tus concipit, mens dictat, suadet ratio, impellitur,
 istmodū excruciat animum hominis male actorum
 cordatio. Cum alii septi ac muniti conscientie fi- *Conscientia fi-*
 cia, ac mentis securæ testimonio fulti, nihil me *ducia quid effi-*
 ant aut exhorrescant, nec ingruentibus etiam ca- *ciat.*
 mitatibus, peste, bello, fame, rerumque penuria,
 rsequutione, tyrannorum sauitia deliciantur aut
 pascant: tamen si enim ea sit humanæ naturæ fra-
 gitas, vt nemo inopinato insultu concutiat, cu-
 rei Christus specimen edidit iam iam immolan- *Matth. 26.*
 us: vir tamen integer & qui propugnatore Deo ni-
 tur, impauide atque intrepide aduersus imminen-
 s tempestates subsistit, illoq. munimento ac præsi-
 o se fulcit ac tuetur. Sic David angustiis vndique
 circumseptus, inuictum infractumque animi robur
 ericulis opponit. Spiritu siquidem potentifultus
 vallatus, confidentius loquitur: Etiam si consistant *Psal. 16.*

Cap. 15.

Proverb. 12.

*Lex natura
quid.
Rom. 2.*

*Conscientia spe-
ciem corporis
mutat.*

*Argumentum
validum im-
mortalitatis.*

aduersus me castra, non timebit cor meum; etiam
exsurgat aduersus me proelium, in hoc ego sperabo.
Similiter Iob: Etiam si occiderit me, in ipso sperabo.
Impii vero, scelerati, fontes, nefarii, facinorosi tan-
etiam septi sint ac stipati magna clientela, muniti op-
bus, aucti latifundiis atque amplissima agrorum po-
fessione, rerumque omnium affluentia fruuntur, ca-
nificinam tamen animi percipiunt, omnia metuant
atque exhorrescunt, ipsaq. mens conscientia scelerum
tanquam gladio; ut Sapiens ait, pungitur. Cum enim
subit animum maleficii recordatio, confestim tan-
quam furiis agitati, contremiscunt, pallefcunt, circū-
spectant. omniaque vel tuta timent. Est enim cuiusque
natura insitus delectus rerum, iudicium, boni mali-
que discrimen, impressaq. Dei notitia, quam Paulus
appellat legem, seu instinctum ductumque naturæ. quæ
ferimur ad honesta, auersamur turpia, attestante, ut
is ait, cuiusque conscientia & cogitationibus inter
accusantibus aut etiam excusantibus. Magna itaque
in omni vitæ actione vis & effectus conscientia, ut
ut homo quamlibet atrociam illi impingantur, con-
stantiam tueatur, semperque in proposito susceptoque
consilio persistat, nihil metuat, non contremiscat
aut ullis minis concutatur, si nihil commiserit; qui
vero aliquo crimine contaminatur, aut labem ali-
quam in mente conceperit, pœnam continenter ante
oculos versari imaginatur, paratumque interitum.
Timor enim, quo & sanguis se recondit, ac spiritus
consopiantur, ex peccatorum conscientia exortus,
homini mentem eripit, ac vultum totiusque corporis
speciem immutat: ita etiam in mediis delitiis, in tu-
pudiis, in symposiis, in amplexu coniugis, carnifi-
cinam ac morsus animi experiuntur; cum vitæ inte-
gritas omnia pacata efficiat, tranquilla, placida, quie-
ta minimeque turbulenta aut tumultuosa. Quod vni-
uersi argumento esse potest, mentem hominis à Deo pro-
fluxisse.

xisse, illius vi incitari, illius spiritu & afflatu im-
 pli; deniq. superesse à morte animā, qua reuolutis
 nis, vbi supremo iudici cū hominib. disceptare vi-
 nerit, corpus postliminio est amplexura. Mane *Conscientia quo*
 tem atque anrelucano magis elucet ac se profert *diei tempore se*
 scientiæ vis ac stimulus, dissipatis fumis ac discuf- *profert.*
 fuliginoso vapore, qui mens ex hesternis ac pri-
 nis vel actionibus, vel epulis, symposiis, cruditate,
 pupula, ingluvie, alea fuit oppressa: ita vt eo potissi-
 mum tempore subeāt animo antea actæ cogitationes,
 que in mentem recurrant, quæ detestari solet, vel
 improbare. Sic Propheta, Mane exaudies vocem
 eam, Mane adstabo tibi & videbo, quoniam non
 Deus volens iniquitatem tuas. Mane, mane eriget
 mihi aurem Dominus, De mane vigilabo ad te. Iustus
 adet animam suam, vt vigilet ad Deum qui fecit il-
 lum, Deus Deus meus ad te de luce vigilo. Ita cui-
 us ieiunis, impransis, abstemiis magis se ingerunt
 insciæ mentis affectus, ac Deus diluculo aurem ho-
 mini vellicat. Quis enim vino obrutis, crapula, inglu-
 vie, ebrietate oppressis cultus adferri possit, aut salu-
 ris vel admonitio vel afflat⁹ adhiberi? Ita noui ple-
 riq; , quib⁹ cum identidē suboriri soleat ac repullu-
 cere rei male actę recordatio, vino affatim se obru-
 tē, ne obreperet animo ac tacite se insinuarer faci-
 orum memoria; quamquam postridie malū recru-
 sceret, ac mentem ob cruditatem sequius infestaret.
 Simile enim quiddam iis euenit, quod morbo infe- *Simile ab agro-*
 ris, qui non detegunt, sed celant vlcera ac tumores *tu.*
 quibus scatent; quo fit vt acerbius intus dilaniari il-
 lis contingat. Ad quod exemplum allusit David, cū
 quit: Quoniam tacui, inueterauerunt ossa mea, *Psal. 31.*
 cum clamare tota die: ita peccatum, terror animæ,
 mentis inquietudo conscientie angustia confessionē
 eleris extorsit, & tamen non induci potui vt com- *Locus Davidis*
 missum scelus confiterer, ac poenitentia id expiare, *explicatus.*

EE 4

*Quibus deest
conscientia.*

*Simile à regi-
bus.*

Matth. 23.

Iob. 13.

*Iobi locus ex-
plicatus.*

*Simile elegans
ab arte alieno
appressis.*

Ceterum multum momenti adferunt in permouenda mente, in excitandis sopiendisq; conscientia motibus, vitæ institutio, corporis habitus, insiti humores. Sic nautæ, milites, baiuli, caupones, trapezitarum, furarii, lenones, plerique negotiatores seu minime mercatores non magnopere mouentur conscientia impulsu, ita vt eam largam sint consequuti, & quæ vt laxiora ac patentiora retia, omnia transmittant colantes culicem camelum, & vt Christus ait, degluti-
tiones. Nonnulli solitarii, atq. umbratili vitæ addicti, plus satis anxii sunt, ac trepidant timore, vbi nullus timor. Sic superstitiosos plusquam par est aut re-
exigit, conscientia motus agitat, nec inanem per-
sionem sibi eximi patiuntur. Ita melancholici prae
ceteris anxii sunt; cholericis ob humorum tenuitatem
& feruorem, vilem habent conscientiam, eamque
vel excutunt vel extenuant, vel obliuione obruen-
tent. Sanguineis non magnopere cordi est ille ani-
mi motus, nec assurgit vlla in mentem transacta vi-
ta cogitatio: quo spectat illud, Scribis contra me
amaritudines, & consumere me vis peccatis adoles-
centia mea. Quæ enim nobis in ætate iuuenili in-
solenter transacta sunt, nec magnopere commoue-
bant, ea in senectute, in morbis, in calamitatibus, in
gruente clade aliqua recrudescunt ac menti, tanquam
rationes expunctæ atque oblitteratæ obiciuntur: vti
iis, quibus cum olim multum æris alieni conflatum
sit, ac iam pridem rerum creditarum solutio animi
excussa, rursus appellari incipiunt, atque vt debita
refundant, iure adiguntur. Phlegmatici autem de-
sides, ignaui, veterinosi, socordes ne cogitant quidem
quid sit conscientia, nec eorum mens aut incal-
escit, aut vllis stimulis excitari potest ad ea concipi-
enda quæ salutaria sunt, vtpote immodica humidi-
tate immersi. Impii qui in profundum sunt de-
mersi, quique vel à verbo vel Dei cognitione alieni
exu-

fiſtunt, omnia contemnunt, irrident, ſubſannant, *Pſalm. I.*
 nonnulli intermediū palliant, excuſant, tergiverſan-
 tur, alio transferunt, quod ipſum deprecatur Dauid,
 ne in eum errorem deuolui exoptat: Non declines *Pſal. 140.*
 meum in verba malitiæ ad excuſandas excuſatio-
 nes in peccatis. Multa itaque conſcientiæ lumini of-
 ſcunt idque obumbrant adoleſcentia, crapula, in-
 ſuuiæ, intemperantia, amor, nox, deliciæ volupta-
 tes, quæ omnia pudoris ac modæſtiæ frenum excuti-
 unt. Sic Plautus:

Nox, vinum, mulier, nihil pernicioſius homini adoleſcentulo,
 ſi Ouidius conſonat:

Nox & amor, vinumq; nihil moderabile ſuadent;

Amor: lib. I.

Illa pudore vacat; Bacchus Amorq; metu.

Eleg. 6.

quidem conſultores illi parum ſalutares ad dete- *Iuuentus con-*
 ora animum rapiunt, mentemq; à ſanioribus conſi- *ſcientiam ne-*
 ſis auertunt & ſi quis horum conſcientiam pungat *gligit.*

ſtimulet, ſi ad optima quæq; impellat atq; exhor-
 tur, contemnunt negligunt, irrident, cauillantur,
 maniaque obnubilant, eleuant, extenuant, ac cauſ-
 antur iuuentutem, ac florentes annos genialiter
 illoque nubilo tranſigendos: poſtremo cogitatio-
 nes tetricas ablegandas, atq; in ſenectutem tranſfe-
 ndas: ita cum rationis documenta reſpuant, ac con-
 ſcientiæ dictamen cauillatione illudant, ad volu-
 tatiam iuſſum potius, quam ad æquitatis ac mode-
 rationis normam omnes ſuas cogitationes exigunt.

inde appoſite Salomon: Adoleſcentia vana, præ- *Eccleſ. II.*
 ſeps, temeraria, lubrica, incogitans, improuida. in- *Adoleſcentia*
 conſiderata & quæ illam comitari ſolet voluptas & *conſilii inops.*
 elitiæ fugaces atque euanide, nonnunquam damno-
 ſæ & quæ luſtuoſum funeſtumque exitum conſe-
 quantur. Quoniam autem huic ætati fere comes ſit
 imperitia, incogitantia, conſilii inopia, ob id minus
 erſpicit quæ ipſi ſalutaria ſunt, frugifera, fructuoſa.
 ſt etiam nonnullis qui in conſiſtenti ac firmata

*Homines non
conscientia mo-
tu, sed affecti-
bus ducuntur.*

*Errores inuete-
rati agre exi-
muntur.*

Joan. 16.

Actor. 9.

Rom. 10.

Actor. 5.

I. Ioan. 4.

Ecclerb. 14.

atate constituti sunt, & penes quos summa rerum publicatum, ac religionis columen consistit, aliquando errore & caligine inuoluta conscientia, ita ut plerumque non omnia exacte, atque ad amissim demerantur aut excutiant, aut adhibita in consilium ratione, iudicio, delectu rerum, Dei verbo ac spiritu diuini afflatu negotia sua perficiant, sed nonnunquam illos impellat vel affectus humanus vel principum fauor & gratificatio, quod Paulū facturasse legimus vel etiam stabiliendæ superstitionis inueteratæ error, & inolita vitiosa consuetudo quæ irrepsit non bonorum consensu & auctoritate, sed imperitæ plebis errore; quam tamen nemo, tanquam legem ac regulam vitæ aboleri sustinet & obsolefcere; quo fit ut indelectu rerum, in boni malique discrimine, in erigenda instaurandaque ac propaganda sincera religione ac Dei cultu hallucinentur ac excutiant, prorsusq; à scopo aberrant, magno conscientie detrimento. Sic Iudæis persuasum erat se obsequium præstare Deo, cum in illos fauissent, qui Christo nomen dederant. Pari impulsu ac studio incitatus Paulus Christianis infestus erat, illosque minaciter persequabatur, zelo quidem pietatis, sed qui errore inuolutus esset, & qui ut Apostolus ait, non secundum scientiam perficeretur, hoc est, non iudicio, non ratione, non excussa cognitaque causâ; ut Gamaliel facturauit, non animaduersa cognitaque Dei voluntate non spiritus diuini impulsu atque afflatu, quem probare vult expresso Dei verbo atq; an ex eo profisciscatur explorari: itaque erratum est in delectu religionis, non affectu & propensione pietatis. quod spiritu diuino, qui certa atque indubitata mentibus hominum ingerit, essent destituri. Sic videtur via homini iusta (ut Sapiens ait) & nouissima eius ducunt ad mortem. Cuius rei specimen nobis exhibet Paulus, ex persecutore factus præco ac propugnator
alex.

fertorque Euangelii Christi, qui se misericordiam
 consecutum profiterur, quod ignorans fecerit per
 credulitatem, & quo in eo ostenderet omnem cle-
 mentiam Christus Iesus, ad exprimendum exempla-
 ris, qui credituri essent in ipso, ad vitam æternam.
 hæc autem de conscientie motu videbuntur for-
 tasse, quibusdam verbosius à me amplificata, præfer-
 rum cum hoc argumentum ad sacrarum literarum
 professores atque Ecclesie ministros spectet, quo-
 rum interest, & munus exposcit, cuiusque mentem
 lubri exhortatione tranquillam ac pacatam effice-
 re, animoque pauores eximere. Verum cum hi affe-
 ctus qui ex conscientie mentis angore emergunt, valetu-
 dini officiant, ipsique spiritus atque humores vitia-
 ti hic rei fomenta ministrent: Medici quoque officii
 est, huiusmodi perturbationes menti eximere, ut
 sublaris corpus omnibus suis numeris inculpate
 subsistat. Operosum enim est atque admodum diffi-
 cile corpus à sanitate collapsum restituere atque
 restaurare, ubi mens vitiorum ac labe conscientie
 contaminata est, ubi sensuum organa ac spiritus ani-
 males ac vitales sunt vitia-
 ti. Nec minus molestum
 est viro Ecclesiastico animo medelam adferre, ubi
 corpus vitiosis humoribus oppletum est: Siquidem
 in partissimam vtriusque partis cognationem & con-
 sensum animi vitia redundant in corpus, corporis
 vero morbi in animum mentemque transferuntur.
 exemplo sunt lymphatici, melancholici, phrenetici, a-
 nantes, delirii ebrii, apoplectici, veterinosi, paralytici,
 maniaci, lunatici, tum plerique alii quorum morbo-
 rum affectus ex cerebri intemperie oriuntur; quocirca
 capiti quod mentis sedes est, tum vtriusque par-
 tis sanitati accurate prospicien-
 dum.

1. Timoth. i.

Animi & cor-
poris consensu.

Ad quotum mensem hominis gestatio in utero producatur partusq; tempestivus, censeari debeat. Obiter de corporis humani formatione, quove dierum aut mensium numero factus ab solvatur, ac vitalis existat. In qua narratione omnia tractantur accuratius, quod hinc acerba contentiones exoriantur, non solum in legitimo congressu, sed alia quavis genia solutaq; Venere. CAP. XXII.

*Iudicium de
ventre inspi-
ciendo Medicis
defertur.*

*Digest. tit. 2. de
statu hominis.*

Lib. 3. cap. 6.

Lib. 7. cap. 5.

*Septimi mensis
partus vitalis.*

Cum magnæ subinde contentiones ac controuersia inter plerosque suboriri soleant de gestationis ac partus tempore ac queritentur nonnulli, qui sinistram opinionem de his concipiat, quas olim vel in matrimonium, vel vitæ societate adsciuerunt, non expletum legitimū pariendi tempus, sic ut aliquando in suspicionem deueniant vel pellicatus & violata pudicitia, quodque aliis furtim corporis sui potestatem usumque fecerint: non inconsulte visum est hac de re nonnulla commentari, eoque magis quod Iurisperiti, qui lites dirimunt huius rei iudicium Medicis deferant, illamque causam per illos transigendam statuunt. Sic enim Paulus Iurisconsultus lib. 19. Responsorum: Septimo, inquit, mense nasci perfectum partum iam receptum est, propter auctoritatem doctissimi viri Hippocratis, & ideo credendum est, eum qui ex iustis nuptiis septimo mense natus est, Iustum esse filium. Tractat hoc argumentum Gellius, sed hominum opinione potius, quam rei veritate, aut naturali ratione nixus, ut qui nullum certum tempus pariendi statutum existimet, idque ex Plinii auctoritate, qui decimotertio mense quendam gestatum in utero pronuntiat. Ceterum quod ad septimum mensem attinet, noui complures apud Belgas maritimos etiam gemellos, qui ad extremam deuexamque ætatem crudo ac viridi corpore menteque vegeta deueenerunt. Quocirca futilis est, nulliusque momenti illorum persuasio, qui septimi mensis partum in absolutum, minusque vitale statuunt, & non
nisi

in exactis nouem mensibus, infantem omnibus
 membrorum numeris consummatum, in lucem pro-
 cendum. Sic exorta est nuper apud nos non leuis
 ne velitatio; sed atrox & cruentum certamen, fu-
 istaq. ac luctuosa dimicatio, ob expugnatam pud-
 iam cuiusdam virgunculæ, non ambiguae quidem
 mæ aut nominis, sed cerebri imbecillis aut vacil-
 lantis, quæq; mentis iudicio minus polleret, quarum
 teraq; omnium citissime labascunt minusque forti-
 aut animose, vel minis, vel insidiosis blandimen-
 obsistunt aut obluantur, secus quam feroculæ
 adam puellæ & clamoræ, q̄ se vnguibus & dentib⁹
 ciscuntur, ac strepitu insidiatorem integritatis abi-
 nt. Acrius autem magisque acerbè in hac tragœ-
 in cruduit disceptatio, quod pater, qui ex ea pro-
 m sustulisse, vel concubitus extorxisse ferebatur
 am id aduersarij sunt criminati tanta acerbitate,
 illum ad cruciatus exposcerent; & tormentis ex-
 orandam rei veritatem contenderent) constanter
 tum pernegaret, atque nec vteri vestibula pri-
 osque aditus ingressum, aut perfregisse hymena
 tegritatis velamen, nec prorsus intimos vteri re-
 us penetrasse per sacra (qui iudicijs præesse ac sa-
 tractare sit solitus) deierare se paratum confiden-
 pronunciauit; quocirca nulla ratione pater desi-
 vari sustinuit, nec prolem sibi addici passus est; in-
 alia eo quoque innixus argumento in sui inno-
 ntiam, quod infans vix septimo mense eoque in-
 nato potius, quam expleto in vitam productus sit,
 membrorum omnibus exacte elaboratis, præter vngu-
 pendices, quod obseruamus in noni etiam mensis
 tu nonnunquam deesse ac desiderari, præsertim
 grauidæ immoderatus falsamentis vtuntur, aut
 em liguriunt, vt est is sexus in appetendis falsis &
 adis maxime procliuis. Itaque non septimi mensis
 tum euincere contendit, se noni, eoque sup-

*Narratio con-
 tentionis de pro-
 le suscitata.*

*Stupri illati
 inficiatio.*

*Quando infan-
 ti ungues de-
 sunt.*

putato mensium decursu, atque obseruata temporis ratione, alium inquirendum patrem, qui paulo antea cum illa congressum inuenerit, eiusque consuetudine sit usus. Cum vero ex sententia iudicum infans conspiciendus explorandusque Medicis exhiberetur, accita obstetrice, atque honestis aliquot matronis, quarum una patricia vnde viginti liberorum parens erat, & cui non semel septimestris partus editus, nec prorsus expletum septimi mensis curriculum. Pronuntiatum est ab illis, non excussa facti causa, nec ulla habita ratione patris, hunc ne an quem alium deputent septimi mensis partum esse, qui septem & viginti septimanis in utero sit gestatus. Quod si in nonum mensem proferri potuisset, futurus erat infans magis solidis firmisque membris atque ipsa compages seu structura corporis magis compacta ac coagmentata, minusque dissoluta: erat enim os pectoris, quod velut scutum ac munimentum cordi incumbit, Belgæ *Brostplate* vocant, denique ensiformis cartilago, quæ stomacho imminet, eminentior quam natura fert, nec in planum redacta, sed incurua ac turbinato mucrone, ut conspici solet pulorum gallinaceorum thorax, qui incunte vere, ac præsertim mense Martio, excluduntur. Vngues quoque huic infanti, qui sexus foemineus erat, in manibus deerant, atque extremi digitorum articulis, in quibus ex cutis musculosa vel cartilaginosa materia vngues læuore perpoliti indurescunt, vix tenues quasdam notas & exigua vestigia exhibebant, non cornua duritie, sed mollissimæ membranæ tenuitate. In pedum vero articulis nulla se proferebant vnguium indicia, quod illæ partes non tanto calore imbutæ essent, quanto manus, atque à corde caloris fonte remotiores: cum manuum articuli per brachia pectori annexa, beneficio caloris, qui à corde diffunditur, omnia conspectiora in digitis exhiberent.

Vngues unde.

nt. Itaque Medici obseruatis multis naturalibus
 iussis, solidisque rationibus fulti, nullius partis vel
 dolore, vel iniuria. Ita vt patiantur reo, si auctori vi-
 um sit, constare suam innocentiam, vitæque & mo-
 rum integritatem, pronuntiauerunt adstantibus iu-
 dicibus, quibus ea res demandata erat ab iis, qui a-
 nd Belgas, in aula Bruxellana Regis Hispaniarum
 ces obeunt, non noni, sed septimi mensis partum
 tuendum, producta gestationis tempore per se-
 tem & viginti hebdomadas, qui partus etiam septi-
 estris censeri debet, tametsi non prorsus expletus
 atque vna aut altera septimana deüderetur, at-
 que aliquot adhuc dies ad complementum restent.
 In hoc autem negotio lunæ circuitus obseruari de-
 bet, qui quatuor septimanis, hoc est, plus minus octo
 viginti dierum reuolutione perficitur, quo tem-
 poris decursu, agitato lunæ vi sanguine, menses mu-
 meribus decurrunt, quibus defluxus, vteroque à men-
 struo profluvio defœcato, vt plerumque quinto die
 solet, vel septimo, si ab eo dierum numero vir foe-
 minæ congrediatur, conceptum maxime naturali
 effici contingit, adeo vt post septimi vel noni men-
 stris decursum infans in vitam productus, saluberri-
 mus existat, ac nullis morbis, quibus infantia expo-
 ta esse solet, obnoxius. Multis enim morbis ætas
 uenilis infestari solet ob sanguinem menstruum
 conceptus tempore vtero inhaerentem, vt sunt
varicellæ, hoc est, eruptiones floridæ, vulgo va-
 iolæ & morbilli, Belgice *Maeselen ende Pockens*, alia-
 que rubentes vel lividæ pustulæ, quæ ex menstrua
 uile contractæ in extrema corporis parte se vere
 el æstate proferunt; his accedit *epilepsia*, seu
 morbus comitialis & caducus, qui hinc Belgis *val-
 de sieke* nominatur. Quem morbum, quoniam
 lures differentias haberet, superstitiosa gentilitas

*Medicorum de
 partu pronun-
 tiatio nullius
 vel fauore, vel
 iniuria.*

*Luna menses
 constituit in
 puerperis.*

*Post menstrua
 conceptus na-
 turalis.*

*Epilepsia seu
 morbus pueri-
 lu.*

Alcola quid.

olim in certos Diuos referre solet ante lucem Euangelicam mortalibus exhibitam; cum ex naturalibus causis, atque præsertim ex spumosa tenacique pituita excitetur. In ore quoque tenellæ ætati ipso fore vitæ aditu vligo quædam palati ac faucium hufculcula innascuntur, Alcoliam Arabes, Græci αἰσθη, Belgæ de Sprouwe vocant, Subter linguam vero Ἀγκυλόγλωσσον, vulgo Ranula, Belgice Spinnare, quæ vel incisione, vel vngue, vel salis frictione aut, vt ego facitare soleo, vbi ferrum metuunt oxymelite Scyllitico aboletur, ne iis addā ἰδρυκέφαλον

Ranula quid.

hoc est caput tumore fungoso ac pituita turgidum multasque alias humorum collectiones ex viuios lacte ac menstruo sanguine conflatas, quæ etiam adultam ætatem comitari solent, ac cum iam con-

Fungosum caput.

sanuisse visa sint, identidem recrudesce. Quocirca cum in agricultura ac satione, tum in adeundo concubitu, excolendoque fundo muliebri ac procreandis liberis etiam ex Moyssis præscripto, obseruandus est Lunæ decursus, cuius vi statis vicibus menstrua foeminis vel defluunt, vel subsistunt. Perficitur autem Lunæ ambitus emenso Zodiaco septenis vicenisque diebus, & tertia diei parte, quæ dies plus minus quatuor septimanas complexi, Lunarem mensem constituunt, præsertim si id tempus eximas, quæ

*Simile ab agri-
colatione.*

sidus hoc occultatur, nec fit conspicuum. Siquidem triduo plus minus in coitu, hoc est, vt vulgo dicunt, in coniunctione morata inuisibilis est, quo tempore nondum in hac terrena vim suam exierit, nec est immutare est indonea, verum vbi conspici incipit, hoc est, noua existit, cum in orbem circinata est, hoc est, cum Soli ex aduerso opposita; plena apparet, mirificos effectus in conceptu ac plerisque aliis rebus obtinet: nam & frumenta segetesque adauget, conchylia implet, carnes laquearibus affixas

*Luna quot diebus
cursum
perficiat.*

*Vide Galenum
de diebus de-
cretoris.*

radiis

aliis suis in tabem resoluit, somnoq. sopitis vel diu-
 sub eius lumine moratis pallorem tremoremq;
 capitis grauedinē inducit, pueris epilepsiam, stu-
 rem, paralyfin adfert, multaue alia perficit, non
 od. ceteros planetas potestate superet, sed vicini- *Luna sidus*
 e. Siquidem in infimo orbe collocata ac terrę pro- *terra proximū.*
 na, ortus & incrementa rerum moderatur sic, vt
 us effectu post seminis conceptionem etiam foe-
 in vtero materni sanguinis irrigatione augeſcat
 uegetetur. Totum quoque gestationis curriculum *Gestatio infan-*
 diebus, vel mensibus, vel septimanis metiri ac *tis ad Lune*
 numerare libeat, vt grauidæ fere supputant, ad Lu- *cursum refe-*
 motum exigi referrique debet. Explicat autem *renda.*
 es suas in corpore efficacius, vel quum primum
 in Sole congressa illustrari incipit, aut quum in
 nem conglobata, plena conspicitur: medio autem
 e diuisa, minus virium obtinet, minime omnium
 am falcata est, sensimque deficit & obscuratur. Eo
 n tempore nullus in Oceano cōcursus aquarum,
 a in corporibus humanis humorum redundan-
 nulla in ossibus medullarum collectio, ita vt tunc
 ediat tenellis corpusculis concubitu desuescere
 ne inducias sibi imperare. Ego autem multoties *Quando par-*
 tidis ac pręgnantibus placidū facilemque partum *tus placidus.*
 nunciare soleo, atque illarum mentes in optimam
 endi spem erigere, si quando Luna noua aut ple-
 arrurire occipiunt, præsertim quum Luna vis pu-
 ncubuit, aut inguina femoraque occupat; nam
 hoc singula membra percurrere, iisque biduum
 nunquam triduum insidere alias testati sumus.
 am enim circa illas partes moratur, vterus vdu-
 ubricus promptius dehiscit ac dilatatur, ipsique in-
 i expeditum exitum perficit. Quod si Luna se-
 erente atque imminuta partus inciderit, laborio- *Partus quauis*
 ere esse consuevit, magnoque conatu ac molimi *laboriosus.*
 lidi. Hæc quoniam sæpius à me obseruata sunt.

*Prognostica ex
Luna.*

Georg. lib. I.

nec à ratione aliena videntur, huic argumento addi-
cere visum est. Ceterum quum Luna vires aliqua ex
parte sumus complexi, hoc in mentem reuocare ex-
pedit, quod paulo ante monui, etiam in excitandis
tempestatibus, ac constituenda aëris temperie nullas
vires proferre, nisi à sole illustretur, atq; amplissimū
illud sydus sua facie, suoq; fulgore illam irradit: quo
efficitur, vt minimo effectu polleat, primo ipso cum
Sole cōgressu: verum vbi tertius, aut potissime quar-
tus dies elucescit, manifesto vel tempestatem portē-
dat, vel serenitatem polliceatur, ita vt quartus dies
totius mensis temperiem vel intemperiem cōstituat.
Quos Luna Solisque effectus eleganter his versibus
expresit Virgilius, obseruata colorum varietate, quæ
ex aëris terræque exhalationibus suffundi solet:

*Luna reuertentes quum primum colligit ignes:
Si nigrum obscuro comprehendit aëra cornu,
Maximus agricolis pelagoq; parabitur imber.
At si virgineum suffuderit ore ruborem,
Ventus erit: vento semper rubet aurea Thæbe.
Sin ortu in quarto (namque is certissimus auctor)
Para, nec obusis per cælum cornibus ibit:
Totus & ille dies & qui nascentur ab illo,
Exactum ad mensem, pluvia ventoq; carebunt.*

Totidem versibus Solis potestatem complectitur, qua
res mortaliū, ac non solum corpora, sed animos quo-
que hominum immutat.

*De hominis procreatione utilis & iucunda narratio, in qua il-
lustratur altera argumenti pars.*

CAP. XXIII.

Q Vum multos in naturæ rebus, præsertim quæ ad
corporis humani structuram attinent, halluci-
nari ac cæcutire contingat, multaue nugamenta ad-
ferre solent de formatione fœtus, eiusque situ, de
gestationis tempore, & mensium decursu: atque

in septimus mensis tempestiuus ad partum statui
debeat, atque is sit vitalis: consulto me fecurum sum
arbitratus, si obiter hominis formationes explicare
aggrediar. Est enim diuini huius opificii artificiosa
constructio, omniumque membrorum, quæ vel foris
se proferunt, atq; oculis conspicienda exhibent, vel
intus ad singularem vsum delitescunt, elegans &
concinna conformatio.

Constat autem homo ex vtriusq; sexus semine, ac *Humani cor-
poris origo.*
primis septem diebus, confluente materno sangui-
ne, in oui speciem coalescit ac conglobatur. Subest
vero vis & facultas formatrix, diuino quodam cœ-
lestiq; munere, semini, quod spiritu vitali atq; æthe- *Seminis huma-
ni efficacia.*
rio abunde imbutum, atq. vndiq. perfusum effigiem
formamque fœtui imprimit, sic vt singula membra,
otaq. corporis moles, quæ tanto mensium decursu
perficitur, ac sensim indecentem speciem, decoraq;
hominis figuram absoluitur, in eo consistant, & quo-
dammodo adumbrata sint. Quod etiam obseruauit *Psal. 138:*
atque admiratus est David rex maximus, diuinorum
operum contemplator vnicus. Constituuntur autem *Quatuor for-
mationis in-
fantis tempora.*
Medicis, qui naturam humanam intime sunt con-
templati, quatuor discriminata tempora quibus ho-
minis formatio perficitur.

Primum, quod ab inito statim congressu ample *Primum.*
atque mutuo seminis naturam obrinet, quo tempo-
re conceptus & genitura dicitur. Quoniam semina
inter se fermentata coalescunt, vt cremor & velut la-
tis quædam concretio: quod ita designat Iob: Non- *Cap. 10.*
ne sicut lac mulisti me, & sicut caseum me coagu-
lasti? His conceptus ac seminum maris & fœminæ
coalitus & conglobatio (inodo ne affluxus oboria-
tur, vt lubrico fere, hiantique vtere assolet) prima se-
timana perficitur.

Secundū formationis tempus constituitur: quum *Secundum.*
natura vterique facultas suis viribus atque insita vi.

*Similitudines
ab opificibus.*

*A pictoribus
simile.*

*Simile à sta-
tuariis.*

*De statione si-
mile.*

*Simile à terra
fecunditate.*

vasa manifestam seminis mutationē efficit, adeo ut tota substantia carnea potius & sanguine aquam seminalis conspici incipiat, idque duodecimo fere aut decimo quarto ab incoato formationis die: & quam hæc concretio, massaque carnea sanguine æstuantia & calido redundet, rudis tamen est & informis, nullamque membrorum figuram, nulla lineamenta exhibet; nam corporis partes præcipuæ nondum distinctam formam sunt consequutæ, quo fit ut nulla hominis species ac figura conspiciatur, sed rudimentum tantum & incoatio humani opificii, infantem effigiare condiscientis. Exemplum à figuris desumi potest (imitatur enim ars naturam) qui ex vda tenaciq; ac tractabili argilla imagunculas aliaq; testacea confingunt, primum informia atque indigesta, mox artificiosa tractatione figurata. In pictoribus tale quiddam obseruare licet, qui primum rudiori penicillo vel denique carbone aut creta susceptum opus adumbrant, Belgæ *Bewerpen* vocant; mox expoliunt ultimamque manum admouent, sic ut quæ ante horrida visa sunt, abdita, inculta, opaca, obscura, umbrosa: mox nitida, peramœna, collustrata conspiciantur. In statuariis quoq; atq; opificibus argentariis tale quiddam imaginari licet, qui vel æs vel lignum rude & impositum dedolant, atq; excauatum manubrio, adhibitaq; adscia poliunt, atque opus affabre ælatum exhibent. Par est ratio, prorsusque huic rei affinis ratio, quæ sparsio humi semine perficitur: id enim terræ gremio mollium ac tepidum vapore sensim adolefcit, atque in stirpem emergit, fructumq; profert; & semen omni illi ex parte simile. Ut itaq; terra fertilis & fecunda complexu suo semen fouet, atq; eiusdem speciei stirpem vnde prognatum est, elicit: sic uterus mulieris nisi prorsus effluxus sit ex recondito in ipso semine foetum effingit atque emolitur, statoque tempore, hoc est, ex-

stis vt plurimum nouem mensibus, hominem sexu maris vel foeminae; ea qua progenitores sunt, forma ac specie in lucem producit. Ceterum vt reliquam instituti nostri partem exsequar.

Tertium statuitur construendae fabricae tempus, *Tertium.* cum euidenter & perspicue se proferunt tres illae partes principes, Cor, ex quo arteriae emergunt, Cerebrum, ex quo vt filamenta quaedam ex colo, nerui producuntur, Hepar, ex quo venae propagantur. Quibus elaborandis ab ipso conceptus tempore ad decimum octauum primi mensis diem vteri facultas insistit atq; occupata est.

Postremo autem, quod tempus ad vigesimum octauum aut trigesimum diem porrigitur, *Quartum.* extrema membra articulatim atque exquisitè elaborata conspiciuntur, ac iam pullulascere ac palpitare foetus incipit; à quo dierum progressu, quoniam omnes artus discreti sunt, totumque opificium exacte formatum conspicitur, non amplius foetus aut embryo, hoc est, pullulans concretio, sed infans aut puer indigetari incipit. Mares autem vt plurimum trigesimo die perficiuntur: Foeminae quadragesimo secundo aut quinto. Quod autem masculi properantius absoluantur, caloris ratione id euenit, qui humorem vt mollem ceram extendit, diffundit, dilatat, suaque vi fingit formatque. Sic calor & vigor corporis, ipsaque naturae alacritas maribus trium mensium spatio, foeminis quatuor motum accelerat: quo *Infans quando* tempore erumpentibus etiam capillis & vnguibus, *mouetur.* agitari infans in vtero, ac calcitrare molitur: ita vt grauidae motum non obscure percipiant, ac nausea cibique fastidio infestentur, denique absurda quaedam edulia, atque à natura aliena appetant, rudera, carbones, testas, putamina: non desunt, quae crudeos pisces, armosq; viriles appetant. Sic noui quae spirantes,

*Exemplum ab-
ortus gemello-
rum.*

*Situs infantis
in utero.*

anguillos, ac congros dentibus attritos frustulatum deuorarent. Sunt tamen multæ patriciæ, quæ huic affectui atque enormi appetentiæ non sint obnoxia, ut quibus minimum excrementi aut vitiosi humoris in corpore aceruetur, secus quam plebeis, quæ voraces sunt, multamque sordidi humoris ac faculenii sanguinis in conceptaculis internis cogerunt, ex quibus circa tertium à conceptu mensem nausea fastidium, ructus acidus, ac præter naturam multarum rerum delirium & auuiditas excitatur. Conspectus est mihi superioribus annis Brugis ciuitate Flandrorum abortus gemellorum trimestris, sexus masculini, qui ex huiusmodi affectu, negataque re quapiam, cui grauida auide inhiabat, excussus est. Erat autem digitali aut paulo plus longitudine parique crassitudine membris omnibus exacte elaboratis, nec vlla sui parte mutilis, adeo ut se oculorum orbes nigricante pupillæ puncto signiri nares, aures, digiti discreti, umbilicus, mentula femora, suræ, tibiæ, tali, & quibus forma pedis distinguitur, digitorum articuli perspicue se spectanda exhiberent. Cum autem infantium vterque palpitaret, atque indubitata certa que vitæ argumenta præberet, ad sacrum baptisma concursus est, quo peracto nullum amplius vitæ indicium præferebant. Cæterum quem habeat in utero situm infans, obiter indicandum. Gestaturis in aluo materna longo à mento umbilico annexus, ut pomum petiolo suo affixum arbori, per quem venæ umbilicalis adminiculo, purissimi sanguinis scatebra alicuius atque nutrimenta capellit, non per os ac labra, quæ nondum illi vsui sunt ad edendum, ut nec podex aut vesica ad egerendum. Vena siquidem umbilicalis à matrice orta iecur diuisa eius parte, ingreditur atque in venam Portæ terminatur, à qua sanguis purissimus per vasa seminaria in uterum deriuatur, quo efficitur ut sanguis & spiritus tanquam auxiliares & succen-

succenturiatæ copiæ continenter deorsum ferantur,
 ac quando horum aliquid desideretur. Per hos itaq;
 venarum ductus, atque arteriarum riuos, qui ex cor-
 pore materno emergentes, in vterum deferuntur,
 atq; mox vmbilico infiguntur, foetus alitur, ac facul-
 tate seminis, quod vteri calore fouetur, ac sanguine
 irrigatur, omnibus suis membris, spatio temporis
 perficitur. Infans autem in media vteri capacitae ac
 velut centro libratus sustinetur, totus in se conglo-
 matus; atque oblongo velut productu in orbem con-
 volutus, ita vt capite paululum inclinato, mentum
 pectori, talos calcesq. natibus, manus genis oculisq.
 applicet, crura vero ac femora incuruato poplite sur-
 sum elata, inum ventrem attingant, prior aduersaq.
 corporis pars, nempe frons, nares, facies dorso ma-
 terni imminet, capiteque deorsum inclinato oculos
 in sacro annexum Belgæ *de Stiet* vocant, in partu
 cum ossæ pubis dehiscit ac relaxatur: quo fit vt
 vterumque mares proni prodeant, aut capite nonni-
 hil in obliquum inflexo, vt facies conspici queat, for-
 nellæ vero aduerso situ magna ex parte collocantur,
 ita vt egressu resupino, ploratuque edito cælum ob-
 ueantur. Verum hæc non semper ordine naturæ
 procedunt, cum multi contra naturam partus eue-
 niant, ac nonnulli infantes non semper capite præ-
 cepso se proferant, atq. in longum exprorecto corpore
 manibus femoribus applicatis exitum affectent, sed
 illi pedibus nonnunquam distortis vel diuaticatis,
 ostio se obuoluunt: nonnulli inflexa ceruice contor-
 toq. in obliquum capite, manib. exprorectis, ac natan-
 tium more expansis, pronisq. humeris, pœdunt, magno
 suo & eniteris periculo nec minori obltetricum anxie-
 tate & molestia. Quam autem omnia decenter, naturæq.
 ordine præcedunt, infans expleto gestationis curriculo
 eruptionem molitur, seseq. inclinans deorsum voluitur

*Partus contra
 naturam ordine.*

*Vnde labor
parturientis.
Genes. 3.*

*Decimestris
partus.*

Sap. 7.

nec enim diutius in his latebris delitescere potest
quam illi per vmbilicum alimentum suppetat, ac
lor cordis absq; externa respiratione possit subsiste
re: quocirca grandior factus, alimenti lucisq; est au
dus, atq; aërem captare nititur adeo, vt ruptis mem
bris atque inuolueris quibus obductus ac contri
bitus munus erat, acerrimo parturientis crucia
tur in vitam producat, idque non solum ob astricta
minusque laxa vteri vestibula, sed quod hæc calami
tas & pariendi angustia ob Adami atq; Eux lapsum
à Deo inuenta sit, illique hoc onus impositum, viro
quoque in non mitiorem miseræ sortem deiecto.
Magna autem ex parte nono mense vterus dehiscit
relaxato osse pubis, parturiente pro virili enitente,
quæ quod grauat, excutere nititur, infante insita
vi, ductaque naturæ erumpente: quæ adiuuente
in partu mortuo, aut inualido mulier destituta est.
Infans enim viuus atque alacer non minus quam
mulier operi insistit, atque aëri inhiat, auramque
captare nititur. Cæterum sunt complures qui ex
acto completoque nono mense in decimum deue
niant, quos partu decimestres Hippocrates vocat,
incoato quidem decimo mense Lunari, qui viginti
octo dies perficitur, non prorsus finito. Sic Sa
piens decem mensibus in vtero se confirmatum
memorat, atque ex sanguine virique semine coa
gulatum, voluptate concubitum comitante. Pari
tatione qui iam expleto sexto mense (in quo partus
nulla ratione vitalis existit, quod membrorum fir
mitas desideretur) septimum sunt ingressi, atque
vel duas aut tres septimanas in eo sunt constituti; se
ptimo mense editi dicuntur. Eadem est ratio in sup
putandis hebdomadibus & mensibus qui certo die
rum numero terminantur, siquidem elapsa antece
dente septimana vel mense, atque insequente in
coata, ab hac desumitur temporis ratio illique ge
natio-

rationis curriculum adscribitur, atque ab eo mense,
 quem pragnans ingressa est aut partus inciderit (ut
 solet vel septem vel nouem Lunæ cursibus) denu-
 meratio sumitur. Par est ratio de annorum suppu-
 ratione vel à Christo incarnato vel passo, ita ut in-
 scriptio obseruetur in sequentis anni, etiam primi
 mensis initio, obliterato neglectoque præcedente.
 Quod autem septimi mensis partus vitalis existit. *Partus septimæ*
 non præter rationem est, sed certa huic rei causa *mensis occurrere vi-*
 befit. Siquidem infans eo tempore insita vi ac na- *talis.*
 ra ordine circumagit se ac conuoluit, locumque
 mutat, ac commodiorem captat. Et quemad- *Simile à duc-*
 modum militiæ Dux vel angustia ac difficultate lo- *mitiæ.*
 vel commeatus aut rerum necessariarum inopia,
 exercitum alio transfert, sic tamen ut in metandis
 utandisque castris miles continenter in excubiis
 sit, ac velut in procinctu constitutus ad omnem
 impetum belli, atque inopinatum impetum, insul-
 tumque hostium erectus sit atque expeditus: ita si
 eo temporis momento, quo septimo mense is na-
 ra motus cieri solet, pariendi tempus inciderit at-
 que vltro citroque collatis viribus infans in lucem
 prodeat, citra omnem dubitationem vitalis est. Si *Simile ab emi-*
 le autem quiddam huic infanti euenit, quod no- *gilatis.*
 n euigilatis solet, qui se in aliud larus deuoluunt,
 meliorem culcitram partem, minusque pressam
 optant: quibus si quid inopinati obueniat aut à re-
 apiam repentina interpellari contingat, quo mi-
 us se denuo in lectum deuoluant, confestim cubile
 ferunt, excussoque somno, tametsi aliquid noctis
 liquum est, ad ea peragenda quæ urgent, ocyus
 accingunt: alioqui si somno oppressis præter opi-
 onem aut spem aliquid euenerit, tumultuari illos
 contingit ac contremiscere, omniaque confuse ac
 illo ordine vel aggredi vel perficere, ita ut res nec
 licem, nec optatum exitum consequatur: ut in,

*Simile à fru-
ctibus matu-
randis.*

*Octimestris
partus non vi-
talis.*

*Saturnus in-
fanti grauis.*

octauo mense assolet, in quo impetrata quiete de-
nuo refocillari incipit infans, ac materno hospiti-
eiusq. alimēto perfrui. Sunt quidē nonnulli septimo
mense editi, corpore flaccido, miāusq. firmo, & qui
calorem natiū languidū obtineant, sed nutritiū cu-
ra atq. industria fultidū subsistunt, vitamq. in mul-
tos annos pferunt. Simile enim quiddam iis euenit,
q̃ pomis alijsq. fructib. arboreis, qui præmature vel
decidunt vel decerpuntur, quos arboratores qui ea
his quæstū venantur, recondunt stramentisq. fouet,
ac paleis obruunt, quo tempestiue maturifcant, atq.
esui reddantur idonei. Siquidē huiusmodi infantes
opera studioq. matrum aut quib. alendi cōmitun-
tur, vires concipiunt, atq. adhibitis fomentis robur
consequuntur; quo subsidio vitam in multos annos
progant: quod nulla ratione obtinetur in octimestri
partu, qui rarissime vitalis esse solet, q̃ sedatus sopi-
tusq. sit motus ille naturæ & agitatio, quæ ex certa
caussa excitari consuevit, septimo mense cum a ma-
tre, tum ab infante: quocirca ab inquietudine septi-
mi mensis lassus, vires colligere incipit, atq. ad præfi-
xum gestationis tempus in materno gremio refoue-
ri. Quo fit, vt si oborta aliqua vel intemperie vel per-
turbatione, infantem sedib' statuisq. suis exturbari
contingat, lethale existat, ppter causam extraneam
atq. à naturæ ordine alienam, quam etiam Saturnus
fidus feralis & noxium exasperat, suaq. frigiditate in-
fanti vires deiicit, quamobrem ad nouum mensem
in sua statione consistere salutare est, quo vires colligat,
iustumque robur assequatur. Quum autem no-
uus mensis aduentare incipit, infans alimenti inopia
subsedit ac deorsum deuoluitur, vterique vestibula
primosq. in lucē aditus persequitur, atq. exitum af-
fectat nonnunquam in ipso pariendi calore, ac festi-
natione, impetu quodam per lubrica labitur, ac de-
hiscente utero, nullo obstetricis adminiculo, dicto
citius

Deus (ut pomū maturū leui attractu) decidit. Quod
 potissime vsuuenit, quibus vterus amplissime dila-
 tur, atque infans omnia cumulare est consecutus,
 atq; viribus abunde instructus. Nam quæ strictioris
 ut, iafantemque gestant valetudinarium vel imbe-
 ile difficulter enituntur, ac laborioso conatu sum-
 ptoq; molimine partum excludunt. Ex hac pressura
 atq; enitendi difficultate desumit appositissimam fi-
 gilitudinem Seruator, suosq; animat atq; vnice sola-
 re, ne animo deficiant ac labascant ob calamitates
 clades illis Euangelii causa inferendas, cū exem-
 pto parturientis, moeror in effusam solidamq; lætitiā
 subito gaudium sit commutandus: itaq; pericu-
 lum imminere indicat, anxietatē, tristitiam, trepida-
 tionem, sed hæc omnia confestim exorro inopinato
 audio, ac suauissima spiritus paracleti consolatione
 percussus iri. Impiis autem minatur passim Deus, ac
 sumpto ex partu exemplo, inexpectatum ac repen-
 tum interitum imminere denuntiat. Sic n. illorum
 gentibus apud Esaiam terrorē incutit: Vlulate quo-
 iam prope est Domini dies, quasi vastitas virorū cor-
 uescet & manus dissoluentur, terrores cruciatus, &
 dolores illorum animos occupabunt, & vexationibus
 correpti, parturientiū ritu dolebant & ingemiscunt.
 Ieremias quoque quum Israëlitas in summo luctu
 atq; extrema calamitate cōstitutos describit. Vocem,
 audit, audio quasi parturientis angustias & crucia-
 tus primo partu enitentis, qui fere insuetis acerrimus
 te solet, quod nunquam tale quiddam inciderit, aut
 huiusmodi laborem sint perpeffa. Sic etiam regibus
 Deus formidabilis est & tremendus, quum aduer-
 sum illum cristas erigunt, ut apud eundem Prophe-
 tam de Ioachimo rege Iuda refertur, quem in eas an-
 gustias coniecit, ut dolorem & anxietatem perpeffus
 sit, qualis conspicitur dolor parturientis. Militum
 quoque Moabitum animis (tamen hoc genus

*Morale à par-
 tuo angustia.*

*Ex partu &
 pariente exem-
 pla.*

Cap. 8.

Cap. 4.

Cap. 5.

Hier. 48.

Cap. 26.

Esaiæ locus ex-
plicatus.

Afflictio reli-
giosæ facit.

1. Theff. 4.

hominum ferox sit & impavidum) eam trepidationem ac pauorem iniecit: qualis est animus parturientis foeminae, quæ dissolvitur ac liquescit, nisi ad fratrum solatio fulciatur, nisi matronarum subsidio sustentetur. Est autem apud Esaiam elegans cum primis ac consolatoria concio, ornata excultaque insigni comparatione: Propheta siquidem illos, qui afflicti ac castigati resipiscunt, ductique poenitentia ad Deum confugiunt parturienti comparat, quæ in angustia constituta atque enitendi difficultate non in vitæ discrimine oppressa, adstantium opem implorat, ac dimotis undique oculis, suspiriis, gemitibusque ac lamentis, subsidium ac solamen exposcit. Siquis enim concionis huius seriem prosequitur, ut obitu quædam delibem: In semita iudiciorum tuorum circumsternuimus te Domine, & memorabile tuum in desiderio animæ nostræ. Anima mea desiderauit te nocte, sed in spiritu meo, & præcordiis meis, de mane vigilabo ad te. Quo testatur, se inniti Domini ingruente calamitate & admotis flagellis, in eoque spem fixam habere atque oculos intentos, denique memoriam Dei impressam esse animo suo, totaque mente atque animo inuigilare mandatis illius, ac non solum non tempore meditari in salutari illius doctrina, non solum media luce, sed inter pestem etiam concubias nocte, atque antelucanis horis. Quid autem obliuiscos ad hunc mentis feruorem impulit, ac tam sollicitudinem extorsit, mox subiicit: Domine, inquit, in angustia & tribulatione rebusque aduersis ac deploratis nominis tui maiestas & amplitudo in mentem venit, tuique subit memoria ac recordatio: res æstus ac desperata tacito tuæ diuinitatis afflatu atque impulsu ad resipiscentiam nos pertrahunt. Sicut qui concepit, quum instat tempus partus, clamat & vociferatur; ita facti sumus coram te Domine. Pauli quoque socordes atque oscitantes ad excubias

vig.

landi industriam exstimulat atq; parturientis exemplo in Dei aduentū expeditos paratosq; esse vult, ^{2. Pet. 3.} ^{Apoc. 3. 16.} ut enim vt fur & nocturnus oppressor, dies illius, inquam dolor repentinus parturientis. Hæc ita-
 re lector, quoniam non prorsus ab instituto aliena-
 re, visum est adicere, quo quisque ex iis aliqua vi-
 documenta desumat, ac consideret quam luculen-
 appositasq. similitudines sacri vates suis concio-
 bus accommodent, ex notissimis naturæ rebus de-
 ntas, quod eo obseruant studiosius, quo audito-
 in animis efficacius influant, ac concepto emenda-
 tis vitæ proposito, alacri promptaque voluntate
 irugem, Deique cultum se conferant.

*into atatis anno puellis pubescentibus concubitus desiderium
 excitetur: & conceptui efficiantur idonea. Rursus quando
 prouectioribus fecunditas desinat, ac desinentibus menstruis
 uterus sterile fiat. In qua narratione virilis quoque natura
 conditio excutitur.*

CAP. XXIV.

Vo optime consulant pudicitæ virginum sua-
 rum progenitores, illorum interest curiose ob-
 uare, quando expediet aut sit tempestiuum ex se
 genitas, aut quarum iis cura incumbit, elocare ac
 iugio destinare. Est enim is sexus fragilis ac soli-
 tantibus vndique ad defectionem procis, ad rui-
 nam procliuus. Multis autem argumentis huius rei
 opensio, ac naturæ puellaris inclinatio deprehen-
 potest: Siquidem pubescente corpore, ac proflu-
 ribus statuto tempore mensibus, vt assolet decimo-
 parto aut quinto ætatis anno, aliis serius, aliis ma-
 rius pro cuiusque habitu & constitutione, semen *Virgo cunctis*
 gescit, ac sanguis qui non amplius in corporis au- *studiosa.*
 mentum assumitur redundans, rei Veneræ imagi-
 nationem menti infert, quocirca in ætate nubili con-
 iura se comunt ac poliunt, oculosque ac genas non

*Virgines mat-
rius alocanda.*

*Virgines fragi-
les.*

*Proverbium de
virginibus.*

*Proverbium de
viduis.*

*Mulier quando
primam faci-
da efficitur.*

*Mulieri quan-
do menses desti-
nunt.*

solum speculo, sed iuuenibus continenter obli-
citur, seseq; spectandas exhibent: adeo ut à procis de-
ceri tractarique cupiant, ac blandius appellari, oculi
eius rei causâ in obliquum detortis, atq; in amari-
suauiter coniectis, quæ res efficit, ut oborta tenti-
ne, atq; intimarum partium titillatione, prurire vi-
incipiant, atq; impotentius ad concubitum incita-
eoq; sit ut plerûq; excusso pudore, nec observata vi-
luntate parentû, qui aliquando tardi sunt & difficili
in conferenda dote, aut ægre illas ab se diuelli pati-
tur, ultro se procis offerant, subiciantq; magna cu-
pudicitia iactura, tum totius prosapia infamia & de-
decore. Vnde nostratibus proverbium iactatur: Pen-
culosa merx virgo nubilis maturaque viro, *Rype dot-
ter, zorghelicke ende broosche VVaere.* Quamquam qd
continentiâ attinet, virginum q̃ viduarum conditi-
Belgis commendatior. Tale enim spargitur de iis d-
clerium, Virgines in amore stabiles & sedata menti-
Vidua tumultuosa, lubrica, instabiles, inquieta ne-
vnius mentis aut sententia, *De machden hebben een-
zin: de VVetruen hebben den Dûuelin*, ob degustatas, op-
nor, rei Veneris illecebras, quas animo conceptas
uidius expetunt, q̃ virgines, quibus nunq̃ illæ volu-
ptates delibatae sunt, ipsiusq; Genialis thori sunt ex-
pertes & ignaræ. Ceterum quâ virgines decimoquar-
to ætatis anno aut paulo serius aliquod specimen e-
dant maturitatis, defluentibus iam mēstruis, conce-
ptioni aptæ efficiuntur, quæ vis illis portigitur ad an-
num vsque quadragesimum quartum, nonnullis quæ
valido sunt corpore & vegeto, ad quinquagesimum
quintum fecunditas producit, ut in nostratib⁹ ali-
quando obseruaui. Scio equidem fluxum mēstruum
in nonnullis boni habitus vltius proferri, verum id
rarum est, nec semper ex naturali causa humor ille
excrementicius profluit. Quocirca explodenda illo-
rum sententia, qui existimant, ut muliebris profluui-
ita

conceptus indefinitum esse terminum, nec stata
 rebus fixa; tempora posse assignari. Quanquam
 nim nonnullæ anno sexagesimo huic fluxui sint ob-
 oxiz, non tamen ex naturali causa is prouenit, sed
 affectu aliquo contra naturam oborto, qui etiam
 artum excutit. Siquidem ira, indignatione, exan-
 scientia, subitaque atque inopinata consternatione
 hiscere contingit conceptacula, ac meatus resera-
 , sic violento humorum concursu tale quiddam
 colui contingit, plerisq; ex casu & ruina conuulsis
 narum fibris. Quum autem magna ex parte mu- *Anicula na-*
 eribus circa annum quadragesimum quintum, aut *iunenibus se-*
 sumum quinquagesimum menses subsistant, ac *addicant.*
 illa ex harum congressu soboles sperari possit, præ-
 naturæ rationem faciunt, quæ se iunenibus in ma-
 imonium addicunt, aut viri, qui tales aniculas pe-
 niarum auiditate ambiunt, aut in coniugium ad-
 iscunt. Frustra enim vtrinq; opera infumitur non
 cus quā si ieiuno, sterili, arido ac strigoso agro ge-
 etosum semen committatur. Tolerabilius est, si se-
 ex succulentus ac vegetus cruda, viridique ætate se-
 uenculæ addicat. Nam ex ea societate aliquod spe-
 ri potest posteritatis oblectamentū: cum vir nun-
 iam tam effoetus tamq; exhaustus, & exoletus cen-
 ri soleat, quin prolem excitare possit. Ceterum quæ *Vir quousque*
 viri natura, & quousq; se proferat vis procreandæ *fecundus.*
 olis, obiter indicandum. Cum autem adolescen-
 bus plurimum calidi sit innati, vt Hippocrates ait,
 circa ætatis annum 16. aut plus paulo aliquid virilis
 boris concipiunt, abditæque partes pubescere ac
 entum decora decenique lanugine exornari inci-
 unt, quæ naturæ vis atq; ardor propagandæ sobo-
 indies magis magisq; augefcit, atque incrementa
 ncipit vsque ad annum 45. aut quinquagesimum,
 que in 65. desinit. Tunc enim magna ex parte flac-
 scere virile robur & semen infæcundum effici.

*Reigesta nat-
ratio.*

*Brabantian-
osi.*

*Proverbum in
exoletos.*

*Simile à ca-
ballis exhaus-
tus.*

*Vir calidior fa-
mina.*

incipit, extinctis spiritibus naturalibus, & arescentibus humoribus, ex quibus caloris beneficio semen confici solet. Sunt quidam nonnulli validi robustique senes, quibus adolescentia continenter ac moderate transacta est. qui ad septuagesimum annum fecundi sunt, & in peragendo concubitu viriliter subsistunt, quorum multa exempla Brabantii, Gothi & Sueci suppeditant. Sic enarrantē audiuimus, Natus quendam quendam fidei gnatum, quum Stockholm negotiaretur, imperante Gustavo patre invictissimæ Regis Sueciæ Erici, qui nunc rerum potitur, se accersitum regis interfuisse nuptiis viri cuiusdam centum annorum, qui in matrimonium ascenderat triginta annorum sponsam, ex qua complures illum sustulisse liberos indubitata fide memorabat: erat enim vir (vixit in ea regione plurimi) adeo cruda viridique senectute, ut vix implevisse annum quinquagesimum videretur. Apud Tungros quoque, atque in Campaniâ Brabantica, ubi mira æris clementia, & gens temperans & frugalis, inauditum non est, sed propemodum vulgare, octoginta annorum viros virgines non admodum annosas in coniugii societatem adsciscere, atque ex iis proles excitare. Quocirca annorum numerus viro nihil officit ad procreandos liberos, nisi prorsus ætatis iuuenilis incontinentia exhaustus sit vigor, ac genitales partes effœta emarcuerint. Unde Belgæ in exoletos, atque intempestive Venere fractos, proverbio ludunt, *Vroech hengst, vroech ghuyt*, à caballis admissariis desumpta comparatione, qui si vel frequentius vel maturius equas ineant, citissime consenescent, nec ullis muniis bellicis accommodari possunt. Quid autem discriminis sit inter viros & mulieres, & vel causæ vel rationis sublit, quod mulier citius sterilescat quam vir, ac profunderè semen desinat; si quis forte requirat, calorem nativum designo, quo vir præcipue pollet. Siqui-

Siquidem quum mulier virum humoris copia vin-
cat, vt menses indicant, & corporis mollities, tū vir *Vir diutius*
illam inuito calore superat. Calor autem præcipuus *fecundus quā*
est, qui humores concoquit, atq. in fœminis subitan- *fœmina.*
tiam immutat; cuius alimento destituta fœmina,
pinguescit quidem ætatis accessu, ac sterilitatem cō-
sequitur, secus quam vir, cui calore liquefcit pingue-
do, ac dissoluuntur humores, verum eius beneficio
in semen elaborantur. Huic rei etiam adscribo, quod
mulier minus virium obtineat, minus prudentiæ &
consilij, minusque ratione polleat, nec ea sit dexteri-
rate in rebus gerendis quam vir.

Qui potissimum alij ab alijs morborum contagia concipiant.

*Et qua ratione efficiatur, vt infantes conualescant exhibitæ
nutrici medicamentis.* CAP. XXV.

QUUM morbi contagiosi obuios quosq. inficiant,
tum in nullos se citius diffundunt, quā quorum
natura multum inter se habet affinitatis: vt sunt pa-
rentes & liberi sœores, fratres, consanguinei, quibus *Consanguinei*
sere vltio citroq; periculū imminet, ac labes adper- *cito contagium*
gitur. Et quo quisque sanguine coniunctior, ac magis *concupiunt.*
ppinquus, eo celerius ab altero malum cōcipit, pro-
pter sympathiam, hoc est, naturę cognitionem atque
spirituum & humorum consensum. Quocirca gra-
uante peste, ac sauientibus passim morbis populari-
bus, denunciare soleo sanguine propinquis, vt absi-
stant, pauloque remotius ab ægroto se subducant ne
pestifero halitu infici contingat; qui notos potius &
consanguineos, quam exteros ignotosque corripit,
nametsi reliqui qui adstant, à periculo non sint im-
munes. Par est ratio de nutrice; pueroque vberibus *Nutrices in-*
nhiante: agrotante enim nutrice tota vis morbi in *fantibus mor-*
infantem deuoluitur; ipsa que nutrix subleuatur ac *bos adferunt.*
nalū discutit. Quum enim morbi vis per venas san-
guinis conceptacula diffunditur, atque ex ipso san-
guine exacta confici atque elaborari lac soleat, in

*Pueri morbi
nutrices infir-
mit.*

fans impurum minusque syncerum alimentum eli-
cit. Quo fit ut tota vis morbi in infantem decum-
bat, quod sanguis, qui lactis substantia est, sit infe-
ctus, ac febrili qualitate imbutus. Quæcirca confes-
sim ab lactandi, ne quid morbi contrahant ac vitio-
succo inficiantur. Mulieres quoque nutrices non
nunquam à lactente puero morbos contrahunt, se-
qui non sint tam exitiales, quoniam non tanta vi-
mali aut contagio ab infantibus promanat, quam
nutricula, cui sanguis magis feruet, & plus putredi-
nis concipit. In discutiendis autem puerorum mor-
bis (quoniam ea ætas medicamenta respuit atque a-
uerfatur) eo utor strategemate & actu, ut nutricibus
ea præscribam atque ebibenda offeram, statim e-
nem diffusa per sanguinem (ex quo lac conficitur
medicamenti vis, vbera subit, ac lac illius qualitate
imbuit, ita si purgatrix sit medicina, puero aluum
soluit: si adstrictionis particeps, eundem sistit & co-
hibet. Similiter si tussicula infestentur atque an-
helosi sint natura, quæ pectus dilatant ac pituitam
abstergunt, exhiberi curo, nempe hyssopum, mar-
rubium, iridis radicem, inulam, glycyrrhizam
ficus, scatureiam. Nonnunquam medicamentis
quæ infantia exigit, linteolo aut sindoni includi
inuoluique iubeo, eorumque dilutum (infusio-
nem triuiales vocant) offerri, præsertim ubi ea vult
bibere est edocta, ac pocula ori ad mouere adfuerit
itaque pueros teneriores, seniculos, prægnantes
puerperas, valetudinarias, atque ex pariendi labori
afflictas, arte tractare meditor. ut exigit cuiusque cor-
poris conditio & natura morbi expolcit, sic ut tem-
per menti obuersetur illud Hippocratis: Multa dan-
da esse ætati, regioni, consuetudini. Et quemadmo-
dum nautæ pro aëris tempestate, vel auræ tempe-
rie vel intemperie vela nunc complicant, nunc di-
latant atque extendunt, ac clauem modo huc, mo-
do

Apher. 17.

do illuc detorquent: vt coriarij calceos pedibus ac-
 commodant: sartores vestes membris aptant: vt nu-
 trices pueris pro ætatis infantia mansum in os infe-
 runt, non solido cibo illos inferciunt, vt Præcepto-
 res adolescentium ingenia tractant, ac primum ele-
 mentis mox solida doctrina imbuunt, quod etiam
 Paulum studiosè obseruasse legimus in tradendis fi-
 dei nostræ mysterijs, in erudiendis Corinthijs, qui
 quum non essent sublimioris doctrinæ capaces, vel
 adhuc infantes lacte aluit, hoc est, sermonem
 suum deiecit ad illorum captum & imbecillitatem:
 ita exercitatus peritusque Medicus singulos tractat
 pro naturæ suæ conditione, eaque offert quæ pro-
 sint: nec minima sui parte officiant. Huiusmodi au-
 tem rationibus & exemplis obturare os soleo sciolis
 quibusdam, qui non sustinent aliquid medelæ ad-
 triti infantibus, senibus, puerperis, & quibus ex
 parte vires deiectæ sunt, quorum nemo non summa
 cura fulciri debet, ac comoda victus ratione, vsu-
 que medicamentorum salubri ac minime noxiæ in-
 cristinum statum reduci. Sic non veritus sum puer-
 peris triduo etiam à partu angina aut pleuritide cor-
 ruptis venam incidere, atq. exhibita portione pecto-
 ri sputum promouere. Circa prægnantes quoque
 quando acuto morbo corripiantur, magna ad-
 betur consideratio, ne vel ipsæ, vel fœtus peri-
 litetur: si res venæ sectionem vel purgationem po-
 stularer, illam moliri studeo, iuxta Hippocratem, à
 quarto mense vsque ad septimum, idque in supernis
 Achij partibus, nulla ratione circa pedes, femo-
 res aut talos seu malleolos, quibus ne cucurbitulæ
 admoueri debent, ne abortus periculum
 imineat. Impuberibus etiam peste correptis, aut
 acuto morbo oppressis, salutaria remedia mature
 adhiberi curo, atque omnibus modis vitæ fontem
 muniri, & vim morbi à principe parte amoliri.

*Similia ab-
 quot ex rebus
 vulgatis.*

1. Cor. 5.

Lib. I. Aphor.

4.

Obiter in huiusmodi tenellis corporibus accurate vires fonendæ morbusq; deiiciendus. Mala est enim Medicina ubi aliquid naturæ perit. Quocirca Medicus aut proficit, aut ne noceat, imo omnibus modis prædesse studeat ratione artis; quod facile consequetur, si omnia recte ratione, atque ex artis præscripto exsequatur.

De pelle seu plumoso tegmine vulturis, quod mira vi pollet in corroborando ventriculo, atq; excitanda cibi aviditate, paulo efficacius quam canziber, cuius natura quoque hic exprimitur non cuius observata.

CAP. XXVI.

*Vulturis natu-
ra.*

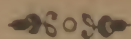
Quum multa sunt, quæ foris admota ventriculo robur adferant, ac concoctioni adminiculentur, tum nihil efficacius aut magis præsentaneum, quam vulturis tegmen vel detracta pellis, ceterarum pellium modo subacta ac concussione complanata. Est autem hæc ales, ut milvus rapacissima atque inexplebilis edacitatis, ita ut hanc Belgæ ab inhiandis cadaueribus, & quæ semper famelica prædæ venetur Ghier vocant, à cuius natura avaros, & qui habendi cupiditate sunt inflammati, Ghierich nominant, Latine Vulturinos. Quum autem eius sit conditionis, ac naturæ hæc auis, ut omnia auide appetat, & inoffense consumat, regmini eius ac vis infusa est, ut ventriculum humanum fulciar ac fastidioso nauseantior stomacho vires appetendi & concoquendi cibi conferat, quin & alui profluvium cohibet & vomitum compescit, sed diuerso modo ventriculo applicatum. Hoc enim experimēto comprobatum habeo, ut si quis tegmen è corpore alitis exemptum, arteq; pellicea concinne elaboratum, subactumq; flaccido ac languenti ventriculo admoueat, fluxum sistere, ac leuitati intestinorum auxiliari, præsertim si eo situ applicetur, ut plumosa pilorum congeries deorsum spectet: quemadmodum in suffultis vestibus; secundo, ut ita dicam, flumine, pelles palma demul-
ceti

ceri solent: confortat enim fouetq. calorificavi, &
 astringendi ratione facultates seu potentias natura. *Potentia natura-
 les, quibus alimenta attrahi contingit, retineri, con-*
 coqui, & expelli tres quoque ventriculi tunicas ner-
 uosas, & toridæ fibras, Rectas, vt Galeno placet, quæ
 attrahendi munere funguntur; Obliquas, quæ reti-
 nendi vi pollent; Transuersas, quæ concocta foras
 propellunt, corroborat, vtq. suo officio perfungan-
 tur, efficit. Ceterum tegmen id contrario aduersoq;
 situ collocatum acumine piloso sursum exporrecto,
 atq. in sublime nitente, vomitum compescit, deor-
 sum detrahis stomachi musculis, quibus cibum am-
 plectitur & retinet. In huiusmodi autē affectib. qui-
 bus vel supernæ vel infernæ partes infestari solent,
 non dissimile quiddam moliri soleo. Sic in vomitu
 os ventriculi inungi iubeo, deorsum producta manu
 versus umbilicum; In fluxu vero alui à pede sursum
 reducta palma: quod ipsum etiam facitare soleo, si
 quando mulier vteri affectibus est obnoxia. Sic in
 natricis, vt vocant, strangulatione, qua suffocari vi-
 detur foemina vaporibus sursum delatis, vel venam
 circa talos incidi iubeo, vel coxis cucurbitulas affigi,
 omniaque auerti ac deorsum ferri curo, vel iniecto
 clystere, aut ano subditis balanis, seu vt vulgo vocant,
 suppositoriis. In procidentia vero vteri, vbi omnia
 deorsum feruntur, tanquam resoluta corporis com-
 page supernas partes ligamentis adstringi, vberibus
 cucurbitulas affigi, vel venam humerariam pertun-
 gi iubeo, quo omnia in contrarium reuellantur. In-
 terius quoque in iam memoratis affectibus exhiberi
 possunt, quæ morbi conditio exigit. Sic flaccido &
 nauseanti ventriculo, vel vbi minimum cibi appe-
 tit, aut ægre assumpta alimenta concoquit præter vi- *Zinziberis esse-
 na aliquot generosa & calorifica, vt sunt Hispani-
 ca & Cretica, Zinziberis radix succosa, melle con-
 dita, Groen gingiber gheconfit, Belgæ vocant, præ-*

*Zinziber stim
non excitat.*

clare concoctioni auxiliatur, ac flatu ex cruditate & humoribus pituitosis contractos discutit. Quocirca & oculorum caligines ex densis crassisque humoribus è stomacho sursum delatis natos dispellit. Nonnullis hanc in obsoniis & condimentis præscribo, præsertim vliginoso vdoq; stomacho obnoxiiis, aliis qui ex zythi vel cerenisiæ immodica portione, dolore vel gravitate ventriculi, crebrisque rustibus infestantur, aliquot ramenta cum momento salis deoranda præcipio. Dici enim vix queat quantopere inflationes & tormenta mitiget. Accendit quidemuritque primo gustu hæc radix linguam, verum nullam sitim excitat, sed quum salivam & pituitosum undique humorem è capite, faucibus, stomacho eliciat, linguam vdam præstat, ac salivali humore fluitantem, eoq; fit ut nulla vel siti vel siccitate eos afficiat,

Quocirca magno commodo septentrionales
Belgæ huius radicis usu ventricu-
lum fulciunt.

De occultis natura miraculis FINIS.

LEVI-

LEVINI LEMNII

MEDICI ZIRIZÆI PARÆNE-

is, siue Exhortatio ad vitam optime instituen-
tam, summis pariter atque infimis salubris cum
primis & frugifera, siue corporis, siue ani-
mi incolumitati prospectum cu-
pian.

*Deum per Christum potissime desigendos oculos mentemque
erigendam.*

CAPVT I.

Quisquis salutis suæ est auidus, sibi que opti- *Vnde præenda-*
me consultum cupit, atque in hac vitæ sta- *salus.*
tione iis excubiis aduersus imminentes ca-
sus, & quæ singulis momentis ingruunt in-
commoda, intrepide atque inconcusse sub-
stere exoptat: in Deum Opt. Max. ac cœlestem Pa-
trem per Christum desigat oculos, atque mentem, *Deus fons bo-*
norum.
næ ab hoc vberissimo fonte dimanauit, continenter
abeat erectam, nec alio respectet, aut consuetetur
salutis præsidia, sed huic vni fidat atque innitatur, il-
lum colat, veneretur, suspiciat, ac salutaria quæque
mediatoris fiducia ab illo deponat. Deinde sedulo
excutiat atque attente secum ipse meditetur quanta *Magnificentia*
Deus erga genus humanum, vsus sit munificentia, *Dei erga homi-*
nibus ornamentis ac naturæ dotibus hominem in- *nes,*
duxerit, qua illustrauerit, dignitate & amplitudine,
quod decus & honorem opificium hoc è terra con-
tulit euekerit.

Quanta homini contulit rerum opifex Deus.

CAP. II.

Quam forma atq; externa corporis humani spe- *Duplex homi-*
cies, celsa illa quidem & erecta in cœlum, quo nō effigies.

Genes. 2.

*Homo Dei si-
mulacrum.*

2. Cor. 3.

*Quid hominē
a beluis secer-
nit.*

*Loquela singu-
lare Dei donū.*

*Gratitudinem
Deus exigit.*

Psal. 15.

condiscat ad suam originem directos habere oculos, prae ceteris animantibus spectabilis sit atque artificiose decenterque expressa, tum interne effigies illum mirifice exornat, quod ad imaginem ac similitudinem Dei sit conformatus, hoc est representet ac referat opificis sui essentiam, atque ad eius naturam proxime accedat. Quae vis excellens ac diuinitus infusa tota in anima ac mente consistit, ex archetypo ac diuinitatis sacrario deprompta, quo diuino munere consequitur homo, ut ratione, iudicio, intelligentia imbutus, doctrinae coelestis efficiatur capax, conceptaque Dei notitia, ac fidei lumine illi uniat, ac totus in illum transformetur. Præter alias autem insignes prerogatiuas, hoc in primis consequutus est homo, ut quum Deus cetera animantia a se separauerit, hoc est, mura ac sermonis vocisque usu destituta, illi loquendi munus indulset, quo communicare aliis sensa mentis, atque animi conceptus possit indicare, & quod omnium est maximum, Deoque gratissimum, ut conditorem, cuius notitiam per fidem mente conceperit, voce celebret, summisque laudibus prosequatur. Hac enim ratione non solum illustratur nominis illius maiestas & amplitudo, sed etiam pro ingenii humani modulo, nonnulla rependitur accepti beneficii gratia, ac profertur erga tam munificum patrem grati propensique animi testificatio. Quum autem Deus bonorum nostrorum non egeat, nihil aliud à nobis exigit, quam amorem & gratitudinem.

Deo nihil homine carius, omniaque in eius usum creata.

CAP. III.

*Deus erga ho-
minem more
afficitur.*

Q Vum autē Deus vnice afficiatur erga hominem, atque huius animū mentemque in qua elucet eius diuinitas, multis magisque ornamentis illustrauit, cum

um etiam externis donis atque amplissima posses-
sione rerum quas natura Dei ministra affatim pro-
pindit, cumulate illum instruxit, illique totius vni-
uersitatis præfecturam ac principatum attribuit et-
iam infimo cuique cerdoni ac plebeio, qui non mi-
nus fruitur creatoris munificentia, totiusque mun-
di amoenitate spectabili cum primis ac vilenda, quam
legum quiuis copiis opibusque affluens; ita ut in
hoc spatio sistimo orbis theatro versetur non ut exte-
rius quidam & inquilinus, qui à mundanarum rerum
possessione sit alienus, sed ut *ἡγεμὼν πολιτῆς*, hoc *Homo mundi*
est, mundi huius ciuis ac minicipalis, omniumque *præfectus*.
rerum quas terra complectitur dominus. In illius e-
ius in usum, commoditatem, obsequium omnia crea-
ta sunt, quæcunque cœli ambitu, terræque ac maris
complexu continentur, quo ij versibus David ope-
um Dei admirator vnicus testatur:

Domine Dominus noster, quam admirabile est *psalm. 8.*
nomen tuum per vniuersam terram?

Quoniam exaltata est magnificentia tua supra
celos.

Quid est homo, quod eius sis memor, aut filius
hominis, quod eius rationem habeas?

Minuisti illum paulum à Deo vel Angelis: gloria
honore coronasti illum, & præfecisti eum operibus
manuum tuarum.

Omnia subiecisti pedibus eius, &c.

Quibus verbis commonstrat, quanti æstimet Deus *Rom. 8.*
Christum hominem, quantaque sit apud illum

ius existimatio, cui naturæ vniuersitas subseruiat, ac
obsequiola, adeo ut non solum res omnes creatæ
ommodis vsibusque eius sint expositæ, sed Christus
etiam huius causa se morti subiecerit, cuius fauore

re ac meritis pater omnia nobis af-
fluentem donat.

Quanta esse debeat hominis erga Deum gratitudo.

CAP. IV.

*Homnis recon-
ciliatio.*

Ephes. 2.

Tit. 3.

1. Tim. 1.

*Deo vita no-
stra approban-
da.*

Illud autem præcipue hominis erga Deum non vul-
garem amorem ac venerationem excitare debet,
quod cum à Deo esset alienatus: atque ob violatum
eius præceptum, in sempiternam mortem deiectus,
pater cœlestis, singulari Christi favore ac meritis, in-
gratiam receperit: Christus siquidem humanæ cladis
miserus, hominem suo sanguine expiatum, patri re-
conciliauit, ac deuicta morte, excussa que sauiissimi
hostis tyrannide, cui erat obstrictus, & velut obara-
tus in libertatem postliminio asseruit, atque in regni
cœlestis hereditatem restituit, sic vt teste Paulo, non
amplius simus alienigenæ atque hospites Dei, sed
cuius & heredes, denique amici ac domestici eius,
super Apostolorum ac Prophetarum fundamentum
exstructi summo angulari lapide IESV CHRISTO,
per quem accessum aditumque habemus in vno spi-
ritu ad Patrem. Quocirca cum quisque nostrum salu-
taris doctrinæ adminiculo per fidem ad lauacrum re-
generationis Christo sit insitus, atque, vt Paulus ait,
per renouationem Spiritus sancti, quem effudit in
nos opulente, gratiam & hæreditatem consecutus;
par est, ipsaque salutis nostræ instaurati exposcit, vt
omni spe ac fiducia in tam munificum patrem, eiusque
filium Iesum Christum, qui mortem & peccatum
aboleuit, collocata, illi nos submittamus, illi nostram
vitam, mores, studia approbemus, summaque animi
puxitate, moribus sanctis & inculpatis, precatione
assidua ac feruenti, illum nobis deuincire, illius-
que fauorem ac gratiam demereri
enitamur.

Baptismi

Baptismus quid homini conferat, quid moneat.

CAP. V.

¶ VONIAM autem Baptismus seu sacra lotio pri- *Baptismus*
mus est in Ecclesiam cœtumque ac confessum *quid efficiat.*
celium ingressus, ipsaque ianua & vestibulum, hæc
spem ac fiduciam salutis nos deducit. Per fidem
nim & pœnitentiam, hoc est, antea actæ vitæ dete-
ctionem mortificato corpore, menteque renoua-
Christo inserimur, qui animi nostri labe ac vitia,
hibito externo hoc symbolo, abstergit. eluit, abo-
infuso mentibus nostris Spiritu sancto, per quem
concepta certitudine salutis, confidenter clama-
us, Abba Pater. Quæ geminata atq; identidem du-
cata inuocatio tam est efficax & præsentanea, ut
omnia munifico à patre consequatur, modo quis scia-
ta ac preces, suas postulationes ac suspiria p Chri-
um eo dirigat. Hoc enim duce ac mediatore, qui *1. Ioan 1.*
obis gratiam suo sanguine promeruit, nihil non eo- *Iacob. 1.*
m, quæ nobis salutaria sunt, obtinemus, nec vnquã
ationes nostræ irritæ sunt, aut inuolidæ. Neque e- *Oratio per*
m obsurdescent aures tam munifici patris, ad illo- *Christum effi-*
m preces, quibus redimendis filium suum v- *cax.*
genitum impendit.

Post Deum, in proximum proferenda caritas.

CAP. VI.

¶ VM autem in Deum, cui nihil non debemus, & *Deut. 6.*
in quem omnes humanæ vires, quæ in mente, *Leuit. 7.*
corde, anima, spiritibus consistunt, effundi debent, *Marc. 12.*
tissime proferenda caritas: tum vero in proximū, *Luc. 10.*
hoc est, eiusdem cum vnoquoque nostrum naturæ *Caritas erga*
conditionis amor dirigendus non contractior *Deum.*
t remissior, quam quo quisque nostrum seipsum
implectitur, sic ut omnes illi non grauante operam
tam præstent, & si quando res poscat, ac se offerat

*Amor erga
proximum.*

ocasio (quam etiam captare par est) subueniente gestari atque adstant consilio ac opibus. Hic enim est porissimus fidei fructus, ac sincera minimeque fucata Christianæ professionis testificatio.

Quanta esse debeat erga parentes liberorum pietas.

CAP. VII.

Matth. 5.

*Proles parenti-
bus afficiun-
tur.*

Proverb. 28.

Luc. 2.

Exod. 20.

Deut. 5.

Matth. 15.

Ephes. 5.

Matth. 7.

Marc. 4.

Ceterum cum omnia Deo, plurimum patriæ & amicis, tum vero non parum multa parètibz debemus. Quis autem cultus & veneratio iis præstari debeat, nihil necesse est operosius præscribere; cum cuique natura sit insitus amor & propensio erga suos etiam ethnicis, teste Christo, sic ut is affectus (etiam si præsteretur officium) non laudem promereatur, sed crimen effugiat. Hoc tamen ab ineunte ætate sedulo cuique inculcandum, ut parentes, quorum opera ac ministerio vitæ primordia lucisque huius auspiciæ est consecutus intima impenseque diligat, ac summo amore prosequatur sic ut illis in omnibus quæ dicat ratio atque exigit æquitas, morem gerat atque obsequatur, quemadmodum Christus subditus legitur Mariæ matri & Iosepho. Est enim Deo grata pietas, & obsequium cultusque parentibus exhibitus, quod etiam studiose præscriptum est cum in veteri tum nouo testamento. Scitum est illud Pittaci Philosophi. Qualia stipendia parentibus intuleris, eadem filiis exspectato. Quo spectat illud Christi latius se proferens, Quam mensura metimini, eadem metientur vobis alii. Ex huius enim rei errore ac negligentia plerumque euenit, ut parentes experiantur suos liberos contumaces atque immorigeros, minusque obsequentes, sic ut proles iam adultæ progenitorum monita respuant, atque aspernentur, idque merito ac iusta nonnunquam rationis vindicta, quod se parum commodos præbuerunt suis maioribus, atque in illos fuerunt contumeliosi.

Qualem

Qualem se quemq; praeceptori exhibere conueniat.

CAP. VIII.

Præceptoribus qui te instituunt, ac mentem doctrinae studiis expoliunt, non minorem quam parentis honorem exhibeto. Sic Iuuenalis maiores laudet, illorumq; Manes fausta boniq; ominis precatio profequitur, quod singulari fauore & beneuolentia præceptores æque ac parentes essent complexi:

---- Dent, inquit,

Dii maiorum umbris tenuem & sine pondere terram,

Spirantesq; crocos, & in urnæ perpetuum ver,

Qui præceptorem sancti voluere parentis.

Esse loco:

Satyr. 7.

Fabius commonefacit discipulos, ut præceptores Lib. 2. c. 10. minus quam ipsa studia ament, & parentes esse non quidem corporum, sed mentium credant. Paria enim sunt, atq; eiusdem propemodum naturæ, natura & institui. Alterum siquidem corpus procreat, alium mentem informat. Quod si progenitores humanis studiis imbuti, instituendis formandisque suis liberis operam impendunt, vel si ijs adminiculis deputari, adhibito præceptore erudito ad consequendam sapientiam atq. eruditionem sunt adiumento, nihil illis conferri potest ad decus & ornamentum virtutis vberius. Hac enim instituendæ vitæ ratione non solum exornatur mens præstantissimis virtutibus, integritate vitæ, morum probitate, continentia, consuetudine, placabilitate, modestia, humanitate, castitia, temperantia, comitate; sed etiam vltro accedunt ac deferuntur propemodum inuitis ac repugnantibus opes, dignitates, honores, ad quæ illis eruditio aditum patefacit.

Institutio mentem exornat.

in quibus potissime in humana societate honor exhibendus & reuerentia.

CAP. IX.

Ubi cuique pro sua dignitate atque ordine honor deferri debeat, ut etiam Paulus præcipit, tum,

*Rom. 13.**Leuit. 19.**Senes honorandi.**Quibus honor deferendus.**Rom 13.**Magistratus honorandus.**Ministri Ecclesie honorandi.**1. Tim. 5.**Rom. 12. 13.**Philip. 2.*

præcipue senectuti prouecta que ac canescenti ætati quo omnes properant, hoc officium præstari par est. Sic ex Dei iustituto Moyſes. Coram cano capite aſurge & honora personam ſenis. Obſeruari hoc etiam Lycurgos Lacedæmoniorum legiſlator itatuit, qui maximum honorem non diuitum & potentum, ſed præ gradu ætatis ſenem eſſe voluit. Nec ſane uſquam reſrarum ſenectus honoratior. In hunc ordinem reſtendus Magiſtratus ac Conſularis Prætorique dignitas, cuius prudentia atque auctoritate Reipubl. incolumitas ſubſiſtit, omniaque perficiuntur tranquilla ac pacata. His accedunt quotquot ſunt ſpectatæ probitatis, ac maturæ ætatis viri, vel præceres ex illuſtri familia oriundi, aut etiam literarum ſtudiis exculti, ac doctrinæ ornamentis perpoliti.

Illis vero qui Eccleſiæ miniſterio ac ſacris functionibus inſiſtunt, formandis que mentibus ac corrigendis deprauatis hominum moribus ſingularem operam impendunt, primas potioresque partes in hoc negotio, atque officii huius obſervatione deſero. Sic Paulus Presbyteros; hoc eſt, qui grauitate morum, ſenili prudentia, vitæ integritate prælucent gregi, ac ſalubri doctrina, puroque ac ſyncero Euangelici ſermonis pabulo famelicam turbam paſcunt, duplici honore dignos pronuntiat, omniaque vbetius ac cumulatius in illos conferenda, non ſolum pro ætatis ratione reuerentiam, ſed ea ſubſidia etiam, quibus frugaliter ali poſſint, ac rem domesticam neceſſaria ſupellectile habere inſtructam.

Quid præſtet homini inſtitutio, & qualis ea eſſe debeat.

CAP. X.

Inſtitutio quid homini præſtet. **M**agni refert, qua quis ratione inſtituatur, quod circa cum primum ætas diſciplinarum eſt capax, atque ad ſtudia literarum appoſita, mature liberalibus

is atq; ingenuis artibus imbuatur. Iis enim potissimum natura hominis ad probitatem fingitur, atque humanitatis cultu perpolitur. Auspicatissimum autem institutionis initium ab informandis moribus sumitur. Quamobrem adolescens studiis destinatus, primum mores componat, deinde eloquentiam ac dicendi peritiam addiscat, quæ male (vt Plinius ait) *In Epist.* moribus concipitur. Potior est enim ratio honeste viuendi quam polite ac diserte loquendi: ipsaq; vitæ integritas, quam eloquendi peritia, optabilior: nunquam hæc coniuncta atque indiscreta esse conueniat, deniq; alterum alteri adminiculi. Pari modo de verborum rerumq; delectu ac iudicio ratiocinandum, tamen si rerum, quam verborum cognitio *Paranda rerum & verborum notitia.* Quin ipsa vitæ præcepta, quæ animo cultum adiungunt, mentemq; informant pietati, licet per se honesta sint ac salutaria, plus tamen (vt Lactantio & *Lib. i. cap. 1.* *Lib. i. cap. 3.* bio visum est) ponderis ac momenti obtinent ad persuasionem, quoties pulcritudinem rerum, clarior orationis illuminat: Efficacius enim inanimos hominum influunt, quæ vi sua instructa sunt & didactici artificio illustrata. Et quanquam non minus maxime verbis inharendum (vt scioli quidam faciunt) cognitione destituti) præstat tamen eloquentiam dicendique ornatum prudentiæ coniungere: ne verba obsoleta, barbara, inepta, exotica in loquendi *Vitanda barbaries.* non irreparent, quibus obscuratur potius, quam nihil sit quamlibet sententiosa oratio. Quod si verbis minus ac nitidis sapientia desit, nec vlla subest sententiarum grauitas, laudari potius meretur indiserta confidentia, quam futilis ac stulta loquacitas. Est autem, in cerone teste, eloquentia, vt ceterarum rerum fundamentum, sapientia. Scite illud Horatius, quod in *Lib. 3. de Orat.* *In Arte Poët.* ani professione cuique imitandum, *Aut prodesse volunt, aut delectare poeta,*

Aut simul & iucunda & idonea dicere vita.

Omne tulit punctum, qui miscuit vile dulci,

Lectorem delectandi pariterq; monendo.

I. Cor. 2.

*Pauli mens
explicatur.*

*Sacra Scriptu-
ra non ieiuna.*

Heb. 4.

*Sermo Dei
ignitus.
Cap. 23.*

Sacra vero Scriptura sancti Spiritus afflatu proditi nullis humanis praesidiis indiget. Ea siquidem non eloquentia, non verborum ornatu mentes afficit, sed arcana quadam ac divina vi animos hominum allicit ac transformat. Quod ipsum cum testatum esse vellet Corinthiis Paulus Apostolus, cum inquit: Primum vos adirem, atq; oracula Dei vobis patefacerem, nullo orationis apparatu, aut sapientiae eminentia usus sum, nec sermo ac praedicatio mea fuit in persuasorijs humana sapientiae verbis, sed divina potentique demonstratione, ut fides vestra non consistat in sapientia hominum, sed Dei potentia. Quibus verbis non reiicit verborum ac sententiarum gravitatem, qui affatim instructus erat, nec sibi adimit persuadendam vim & efficaciam qua adhibitis firmis rationibus, atq; appositis verbis hominum animos ad veritatis cognitionem pertraxit, sed commonstrare voluit professores Evangelicos non eloquentiae viribus fidere, aut verborum lenocinijs conciliare sibi animos hominum, sed spiritu & virtute Dei. Itaque loquitur Paulus sapientiam inter perfectos, sapientiam quidem non seculi huius, neque principum seculi huius, hoc est: Oratorum qui abolentur, & quorum evanescent orationum fumi, sed loquitur sapientiam Dei in mysterio reconditam, quae efficacius afficit mentes hominum, atq; acriores infigit aculeos, quam vlla humana doctrina accuratissimis verbis culta atque expolita. Viuis est enim sermo Dei & efficax, ut is ait, & penetrantior quovis gladio ancipiti, pertingens usque ad divisionem animae & spiritus, compagumque & medullarum, & discretor cogitationum, & intentionis cordis. Sic Deus apud Hieremiam: Nuncquid non sunt verba mea quasi ignis, & quasi mal-

hallengens conterens petras. Agnouit id ipsum David, *Psal. 118.*
 cui vires & flammæ verbi Dei in animo est expertus: *Proverb. 30.*
 cognitum eloquium tuum vehementer: & Salomou:
 omnis sermo Dei igneus clypeus est omnibus spe-
 ntibus in se. Quocirca non censerit debet ignoran-
 bus otiosa & insipida doctrina Christiana, quæ tam
 electi ac saluari virtute mentes hominum inbuit.
 non autem fuisse disciplinarum rudes sacros vates,
 id rerum ac verborum cognitione exacte instructos, *Propheta rerum*
 illud argumento est, quod passim in Bibliis ex-cognitione im-
 ent, tot insignes parabola, tropi, metaphora, col-but.
 tiones, locutiones figurata, similitudines ex ani-
 antibus atque herbis, totaq; natura rerum, quæ la- *Propheta elo-*
 lime patet, desumptæ, quibus prophetarum concio- *quentes.*
 s nitescunt atq; illustrantur sic, ut nihil tale obuiū
 in humanis disciplinis, nec vsquam se offerat tam
 verborum ac sententiarum maiestas, quæ mentes
 humanas possit afficere, atq; ad amplectendum tam
 uraria dogmata incitare.
 inde morum integritas, atque optima vita præcepta petenda.

CAP. XI.

Morum integritatem ac salutarem instituendam *A Christo in-*
 vitæ ratione ex decretis Christi, cui sumus ini- *stitutionis ini-*
 ti, ac nomen dedimus, fidissime percipies, cuius *tia sumenda.*
 & doctrina eo efficacius mentem hominis afficit atque
 nsformat, quod diuini spiritus afflatu prodita ni-
 mundana facis admixtum habeat, nihil anilis
 perditionis, quæ est umbra quædam & fucata reli-
 gionis species, redoleat, & quod omnium maxime
 salutare, ad idololatriam, h. e. adulterino & perni-
 cioso cultu, qui alteri quam Deo attribuitur remo-
 lissima, Quocirca cuicumque vitæ generi, ac viuendi *Etiam tenore*
 instituto te addicas, quodcunque studiorum genus *optimis assue-*
 ripias, in quo meditaris contemescere, in Dei ver-
 sciat.
 eiusque placiti, te exerceas, atque ab ineunte æ-
 te salutarem eius doctrinam amplectere. Animus

Ihren. 5.

Proverb. 22.

*Cypriani sen-
tentia.*

Iob. 20.

*Iob sententia
explicata.*

*ut autem de vitiis
repleatur.*

enim humanus ab ipsa infantia verbo Dei imbutus
eiusque praesidio velut sepimento vallatus, aduer-
sus omnes cupiditates ac vitiorum monstra alacriter
infractisq; viribus subsistit ac se tueretur. Hinc salu-
briter Hieremias, Bonum est homini, si assumat
iugum Domini ab adolescentia sua. Adolescens enim
Salomone teste, quam viam est ingressus eam in a-
tate senili non deleteret Cui illud Cypriani affine: ne
sepente nec perniciousiter excutitur, quod diu vsurpa-
tum senio vetustatis inoleuit. Quibus enim à primis
infantia quisq; insuevit, ea ingrauescentibus annis
non facile excutere poterit. Hinc ex inueterata con-
suetudine tot passim senes temulenti, salaces, libi-
dinosi, ita ut iuxta Iobi sententiam: Ossa illorum
impleantur vitiis adolescentiae suae, hoc est, prae-
decorum atque ætatis rationem, lasciuiant ac libidi-
nentur, sic ut ab inolitis vitiis nequeant desuescere
aut extricari. Sunt quidem nonnulli, qui ubi adole-
scentia deferbuit, atque ardor iuuenilis restinctus
est, à vitiis quibus ea ætas obnoxia esse solet, resiliant
atque ad frugem moresque inculpatos se conferant.
Sic Cicero in oratione pro Cælio, Multi & nostra &
patrum memoria summi ac clarissimi viri fuerunt
ac quorum quum adolescentiæ deferbuissent cupidi-
tates, eximia virtutes, confirmata iam ætate, existi-
verunt. Verum ut id nonnullis euenisse constat, quod
vel antea vitæ radio, vel afflatu diuino, aut de-
nique exhortatione ac monitis amicorum, ad sanio-
rem mentem reuocati sunt: multi tamen opinioni
celorius sublati, emendationis vitæ proposito iam
frustrati, sic ut illis damnosa fuerit procrastinatio
ipsaque occasio resipiscentiæ elapsa sit, priusquam
detestatis vitiis salutare vitæ institutum potue-
runt amplecti. Quamobrem praestat, remota omni
conuersione, exortenda vitæ laborem impendere,
atque à tenebris, optunis adhaerere potius, quam
in bonis

in longum differre melioris vitæ occasionē. Inculcat
 diptum pluribus locis Paulus Apostolus, atq; in hu- *Ephes. 5.*
 is aui decursu provide, & circumspicte ambulan- *Coloss. 4.*
 um consuluit non ut insipientes, sed prudentes re-
 mientes tempus, quoniā dies mali sunt. Quibus ver- *Pauli locus ex-*
 bis cōmonefacit singulos, ne in hoc vitæ studio sinant *plicatur.*
 dabi oportunitatem consequendæ salutis, sed sin- *Gal. 6.*
 gulis momentis oblata arripiant, eamq; sedimant *Matth. 13.*
 omniū rerum dispendio, ne oſcitante atq; incautos *Luc. 12.*
 trater expectationem opprimi contingat. Christus *Christus ad-*
 quoq; passim socordes ac somniculosos ad excubias *excubias exci-*
 vigilantia excitat, illosq; multis exemplis hortatur, *iat.*
 salutis suæ inuigilent, velut strenui atque exercitati
 milites, q in stativo præsidio collocari, semper in p-
 onctu stant, nec vnquā remittunt custodiā aut excu-
 ndi industriā, ne quis inopinato in castra erumpat. *Cap 2.*
 itur hac Metaphora Abacuc: Super custodiam vel *Abacuc locus*
 eculam meam stabo, & figam gradum super muni- *explicatur.*
 onem, & contemplanor quid dicat mihi. Assūmit
 i personam excubitoris, qui tacite obseruat hostiū
 ultum, atq; insidias, tota mente & cogitatione in
 eum defixus, cuius fiducia se hosti opponit, illique
 tū præcludit. Adducit autē Seruator appositissi-
 s similitudines, quibus quemq; nostrū officii sui
 nonefacit à castrensi vigilia & excubiis à fure atq;
 ore nocturno, à parientis repentino subitoq;
 ore, à sponso qui progreditur ad exornandas nu-
 as, ab heri & patris fam. latenti tacitoq; aduentu,
 ingruente calamitate & bello, ab imminente fa-
 ac vastitate, à ficu proruberante ac proferente
 illos suos, à mortis & iudicii die, tum plerisque a-
 quibus nobis aures vellicat, atque ad obseruan-
 in salutem nostram atrentos reddit. Exhibitum
 adolescentibus in ipso statim ætatis progressu sa-
 re instituendæ vitæ exemplum à Christo, qui
 ficiebat aetate & sapientia coram Deo & homi-

H. H. 2.

Luc. 2.
Adolescentia
Christi lauda-
da.

Christus sco-
pus & vita
exemplar.

nibus, apud quos illum gratiosum ac fauorabilem reddidit modestia, ac morum integritas, quem in primis imitari par est, illiusque exemplo ciuibus ac popularibus studium operamque suam approbare. Quam autem natus annos duodecim apud viros eordam indolis suae speciem exhibuit Iesus, multaque opportune atque apposite sit loquutus, interrogatus precide ac modeste responderit, circa iactantiae aut stus ullam speciem, quae vitia praecocis ac confident ingenii puberibus inesse solent. Magnam huic rationem subesse interpretor, ut scilicet iuuenilitas, sumto à Iesu exemplo, primo quoque tempore indolis suae aliquod argumentum proferat, ac parentibus, vel ciuibus nonnullam virtutis incorspem praebeat.

Quum autem opus sit ductore aliquo, qui velut dice viam commōstret, qua progredi possit, atque optima vitae exempla consuetari, obiter commonstrat quas artes amplecti conueniat, quibus autoribus addicere, quo solidam eruditionem assequaris, atque ad summa, vel illis proxima prouehi possis.

*Qui autores ad expoliendam linguam mentemque exornandū
usui, & quae artes potissimum amplectenda.*

CAP. XII.

Optimi quique
imitandi.

Simile ab insi-
tione arbitrium.

Autorum eum delectum habeto, ut probatissim tibi legendos atque imitandos proponas. Infantis est enim, in imitatione atque æmulandi stultum non optima quaeque sectari. Edocuit nos id in naturarum ipsa ratio, in qua lectissimum triticum m dari terrae ac sulcis committi solet: ipsaque selet excogitata insitio vel inferendi industria, in qua illos maxime generosos ac feraces in alienam arborem inserimus, quod etiam obseruari solet in exprimenda pictura, Musica, poësi, arteque Oratorum in quibus æmulator curiosus exactissima quaeque atque

que ad vnguem facta imitari nititur. Hoc ipsum
 iulus Apostolus obseruari vult in iis, quæ ad pietatem *1. Cor 12.*
 ac dona spiritus spectant; vt ad ea adspirent at *Pauli exemplo*
 ne enitantur, quæ inter hæc sunt potiora ac præci- *ad summa eni-*
 ua. Quisquis enim tali ratione vel studium vel vitæ *tendum.*
 cursum instituit, nunquam illum in summa operæ vel
 pensæ laboris poenituerit, quod iis vero vsu venire
 let, qui superstitiosum vitæ genus amplexi sunt,
 in quibus sermo incomtus, nec doctis vsitata lo-
 cutio magno tadio dediscenda. Quo mihi merito
 laudanda videtur studiorum alumna & nutrix Italia, *Italia & Gra-*
 etaq. Græcia, quarum institutum Gallia ac Belgica *cia laus.*
 imitari non desinit. quod ætati teneræ optima quæq;
 proponat. Hac enim ratione efficitur; vt adoleſcen-
 tiæ puritate verborum, ac sermonis elegantia imbuti,
 ætatem cognitionem mature consequantur.

De ethnicis scriptoribus censura.

CAP. XIII.

Quæquam non desint parum æqui rerum æstima- *Quæ linguam*
 tores, qui auctores profanos (vt minus apposite *expoliunt, am-*
 dominant) exegissent atque explodant, nec vlla ab *plectenda.*
 peti velint exempla vel expoliendæ linguæ, vel
 instituendæ, non tamen illos despiciendos iu-
 co: sunt enim Poetæ, Oratores, Comici, Tragici,
 Historici, studiosæ iuuentuti ad rerum verborumque
 titiam, ad artes liberales, atque ingenuas, ad soli-
 tas disciplinas adiumento, atque ad eas expeditum
 utilemque aditum patefaciunt.
 Merito autem magna que ratione hæc studia, hu- *Politiore litera*
 manitatis ac politioris literaturæ elogio insignita *quid præsent.*
 unt, quod teneram ac pubescentem ætatem comi-
 te ac mansuetudine, moribusq. placidis imbuant.
 iis etiam prouectiores maturæq. ætatis viri con-
 iunt honesta oblectamenta, vitæq. tadia quæ fere
 otiosos inuoluunt, discutiunt. Quæ res effecit,

ut præter alios scriptores orthodoxos, Diuus Basiliiu
cognomento Magnus: nepotes suos ad Oratorum a
Poëtarum lectionem sedulo inuitarit.

Poëta officium, & quid studiosa iuuentuti, atque etiam adu-
tis conferat. CAP. XIV.

Poëta institu-
tum.

Lib. 2. Epist. ad
Augustum.

Poëta exactus
morum insti-
tutor.

Quam sit exactus linguæ & morū institutor Poëta
Oratori finitimus (quo nomine designatur ar-
tium liberalium vitæque instituendę præceptor) Ho-
ratiu8 eleganti carmine commonstrat:

*Qui tenerum pueri balbumq; poëta figurat,
Torquet ab asperitate iam nunc sermonibus aurem,
Mox etiam pectus præceptis format amicis,
Asperitatis & inuidiæ corrector, & ira,
Belle facta refert, orientia tempora notis
Instruit exemplis inopem solatur & agram.*

Tum alia quædã præcepta salutaria inculcat, tenella
ætati non leuere, non minaciter, non imperiose, ne-
ab instituto resiliant, sed blande, placide, suauiter, ea-
que moderatione atq; artificio tractat, quo stabulari
ac domitores generosos equos palpo & popismate
assuefaciunt subsilire, atque artifice pedum agilitate,

Georg. lib. 3.

Insultare solo, ac gressum glomerare superbum.

Poësi: artium
antiquissima.
Lib. 10. cap. 1.

Nec solū ista studiorū oblectamenta adolescentibus
spiritus animiq; vigorē excitant, sed etiā prouectio-
ribus vsui sunt, si quādo ab asperitate forensi, ac gra-
uioribus seriisq; rebus respirare liceat. Antiquissimū
autē fuisse poëtarū genus ac priscis seculis laudatum,
præter Theophrastum, Cicero & Fabius testantur: Nā
illos constat incultos ac vagos, agrestesque homines
ferarum ritu palantes in ciuilem vitæ societatem cō-
traxisse, quod venusto carmine expressit Horatiu8:

In art. Poët.
slogium.

*Syluestres homines sacer interpretq; Deorum
Cadibus & victu fædo deterruit Orpheus,
Dicitus ob hoc tenere tygres, rabidosq; leones.
Dicitus & Amphion Thebana conditor arcis
Saxa mouere sono testudinis, & prece blanda*

Ducere

Ducere quo vellet. Fuit hac sapientia quondam,
 Publica privatis scernere sacra profanis,
 Concubitus prohibere vago, dare iura meritis,
 Oppida moliri, leges incidere ligno.
 Hic honor & nomen diuinis datibus, atque
 Carminibus venit.

De Historiarum usu & utilitate. CAP. XV.

Vum historia, hoc est, rerum gestarum fida nar-
 ratio nō minus habeat vtilitatis, quam oblecta-
 menti, ac præter amœnitatem lectionis, vberimum
 identitæ fructum adferat: par est vt in hac se quis-
 e studiose exerceat. Quem autem vsum fructum- *Vsus historiae.*
 e habeat historia, Titus Liuius sic obiter indicat: *Ex Liuiio histe-*
 c illud est præcipue in cognitione rerum salutare *ria commenda-*
 frugiferum. Omnis te exempli documenta, tanq̃ *tio.*
 llustri posita monumento intueri, inde tibi tuæq;
 ip. quid imitare capias, inde fœdum inceptu, fœ-
 m exitu quod vites. Sic cum quidam à Zenone sci- *De Oratore.*
 taretur, qua quis ratione felix effici possit: si, in-
 r, in superiorem ætatem intendat oculos, hoc est,
 maiorum res gestas, si veterum monumēta intuea-
 . Est enim historia, Cicerone teste, lux veritatis,
 mporum custos, vita & stabilimentum memoriæ, *Ciceronis de hi-*
 gistra vitæ, nuntia vetustatis, in qua omnia descri *storia iudiciū.*
 ntur ornate & copiose, summaq; vt par est, fide ac
 aci rerum gestarum narratione. Aperiant autem
 ra Biblia amplissimum historiarum campum, ac *Biblia saluta-*
 ssimas rerum gestarum narrationes exhibent, in res *historias ex-*
 bus salutaria documenta atque ad vitam institu- *hibent.*
 dam idonea exempla desumi possunt, quorū ple-
 que stupenda Dei indicia oculis mentique oblici-
 t, & quemque nostrum commonefaciunt, quam
 detestabilis Deo idololatria ac diuini verbi con-
 tus, nullaque affici erga ipsum reuerentia, atque
 inde conquirere salutis præsidia.

De Comædia. CAP. XVI.

*Comædia
vfu.*

*Comicoꝝ lib-
tentia.*

*Comædia mo-
deratio adhi-
benda.*

*Quædam didi-
ciffe oportuit.*

*Nulla ætas ad
discendum fe-
rit.*

Historia affinis est comœdia humanæ vitæ specu-
lum, in quo quisque mores affectusque suos atque
expressam quotidianæ vitæ imaginem sub alterius
persona perspicit ac contemplatur, suæque vitæ au-
virtutes observat, iucundo genere, ut Cicero ait, ele-
ganti, urbano, ingenioso, faceto, quo exercitii generis
omnes fere nationes in suo quæque idiomate utun-
tur, magna nonnunquam licentia ac dicendi liberta-
te, sic ut iuxta Horatium, libertas in vitium excidat
quod in sectandis vitiis plerumque sint acerbiores
neque enim populares tantum atque infimæ sorte
homines notant, sed in frequentissimo civitatis thea-
tro optimates ac viros primarios exagitant, rhyth-
misque asperioribus perstringunt. Qui si citra ullam
contumeliam atque infamiae labem, minusque sedi-
tiosis versibus tale quiddam moliantur, atque in il-
los tantum, qui id sunt promeriti, linguas exacuant,
tolerari posse videbitur, quo morbidus illi contactus
hulcere resipiscant, sui que officii rationem habere
meminerint. Belgæ hanc Comicam licentiam *Bata-
menten* vocant, ut Rhythmicos concentus & modula-
tiones, quibus fabulam suam peragunt, *Rym est Dicht-
ten*.

Hæc autem oblectamenta atque ingeniorum amœ-
nitates tempestive primisque annis didicisse oportet,
præceteris non addiscere, nam floridæ ætati
congruunt ista studia, quibus ramen maturior ætas
ubi superioribus annis ea degustarit, aliquando se ob-
lectare ac reficere poterit.

Salutaria vero quæque ad virtutem ac probitatem
profutura sunt, non pudeat adulta, imo ne de uexa
quidem atque inclinata ætate discere: ad ea enim con-
sequenda nullum tempus vel ferum, vel intempesti-
um est, ut nec resiliendi à vitiis.

De

*De eloquendi dicendiq; peritia, quæ nulli non, cuiuscunque sit
idiomatis, vsui est & necessaria.*

CAP. XVII.

Hetorica siue ars Oratoria, cuius munus est apte, *Eloquentia*
distincte, ornatèque dicere, ac lectissimis verbis, *quibus vsui.*
quibusque sententiis auditorum animos allicere
que inflammare, illis præcipue utilis & necessaria
qui concionandi munus obeunt, qui rempub. ad-
ministrant, ac Magistratus funguntur officio, aut in *Eloquentia se-*
nulari dignitate, vel Prætorio ordine constituti *diriones sopi-*
unt, qui in militari discordia ac castrensi fremitu, tu-
untur.
ultuq; populari ac seditione ciuili versantur, quo-
m interest atq; autoritas exposcit, incondita mul-
titudinis animos, furore accensos, regere consiliis, ac
uestate verborum mitigare. Neque enim semper
nis, terrore, vi, sauitia, ferro, suppliciis coercendi
oditi (nisi res cruenta remedia exposcat sedandæ
litionis) sed placidis verbis, oratione medicata,
Itaque ad grauitatem ac constantiam composito,
improbis conatibus ad officium reuocâdi. Eadem
adentia ac dexteritate vti decet patrem familias
ga domesticos, & præceptores erga tumultuosi in-
nii discipulos.

*Ad quas disciplinas nobis aditum patefaciant humanitatis
studia.*

CAP. XVIII.

Onferunt autem humanitatis studia seu libera- *Literæ politia-*
les disciplinæ non solum ad expoliendam lin- *res, studia exor-*
am verborum lenociniis atq; orationis illecebris, *nant.*
ad artes vitæ utiles & necessarias, Physicam, Me-
dicinam, Iurisprudentiam, & in qua præcipue con-
sistit, & solatia concipit humanus animus, Phi-
sophiam, non equidem humanam, sed coele- *Christi Philo-*
m, qua Christo duce, Dei cognitionem, amorem, *sophia.*
tuciam concipimus. Omnes enim artes, in quibus
exercet humana industria, huc referri debent,
que in hunc scopum dirigi. Non sunt hanc con-

sequuti mundanæ sapientiæ professores, qui à veritate deuri, falsa pro veris, inania pro solidis, fucata pro sinceris, dubia pro certis, pro salutaribus noxiis hominum mentibus ingerunt: quod afflatu diuino sint destituti.

*Tres disciplina
potissime uti-
les.*

*Theologia
usus.*

*Quæ pars Theo-
logiæ omnibus
utilis.*

Medicina usus.

*De tuend. va-
land.*

*Amana her-
barum con-
templatio.*

Cum autem inter cæteras, tres potissime sint disciplina, quæ non solum professoribus decus & emolumentum adferunt (tamen id non magnopere spectari debet) sed etiam popularibus vsui sunt, atque ad vitam commodè transigendam adiumento: quam amplecti velis, & cui natura sis appositus, mature deliberandum. Theologia, hoc est, diuinarum rerum scientia afflatu Spiritus sancti prodita, mentem informat pietati, & qua ratione Deus colendus debeat, ac quisque salutem consequi, demonstrat, quæ (modo pure tradatur) tanto post se interuallo reliquas artes relinquit, quando sunt diuina humanis, solida caducis potiora. Huius scientiæ ea pars omnibus ad salutem consequendam est necessaria, quæ mentem fide imbuit operibus caritatis exornata, ut alias fusius sumus testati. Per hanc enim, Christo duce accessum aditumque habemus in vno Spiritu ad Patrem. Medicina præscripta frugalitate ac victus temperantia, rerumque salubrium vsu valetudini prospicit ac morbis medetur. Hæc, Plutarcho teste, sic est de numero artium liberalium, ut politia splendore, iucunditate nulla sit inferior, Mercedem autem vberissimam confert sui studiosis, nempe præter rei familiaris amplificationem, corporis salubritatem, omnium rerum possessione præstantiorem.

Quid autem cum oblectamenti, tum utilitatis adferat herbarum contemplatio, earumque virium cognitio, quid ex dissectione corporis humani, membrorum omniumque partium observatio, non facile cuiquam persuadere potest, nisi vsu & exercitatione

id

lit expertus. Iuris ciuillis prudentia summo sem
 id honore exstitit, cuius munus est regere confi- *Iurispruden-*
 vrbes, fundare legibus, emendare iudiciis, *tia utilitas.*

*Consulere in medium, ac rebus succurrere festis,
 Parcere subiectis, & debellare superbos.*

mem ordinem si quis contemnendum putat, is, vt
 Cicero, reuellit non solum vincula iudiciorum, *Pro Calio.*
 etiam vtilitatis vitæque communis. Huius præ-
 lio fulciri Rempubl. conspiciamus, omniaque inter *Iurisprudentia*
 nes & populares tranquilla præstari & pacata, id- *Ciceroni lau-*
 le sacratissimarum legum auctoritate, qua princeps *data.*
 magistratus iustitiam exercet, acceptaque à Deo
 testate (vt Paulus testatur) maleficos ac facinoro- *Ius ciuile Chri-*
 s supplicio afficit bonos tuetur. Quocirca vult *sto & Paulo*
 eus singularem honorem & obedientiam præstari *probatum.*
 legibus, & qui Rempubl. administrant, modo æqua *Rom. 18.*
 accipiant, nec à verbo Dei aliena.

Certo fixoque disciplina generi inharendum.

CAP. XIX.

¶ Vm nonnullis ita allubescant amœniora studia, *Certo disciplina*
 vt in iis consenscant atque immoriantur, nec *generi inharen-*
 solidas disciplinas se conferant, consultum arbi- *dum.*
 or, vt qui frugem eruditionis percipere exoptat,
 ac oleum operamque perdidisse, id disciplinæ ge-
 nus adsciscat, ad quod natura maxime sit idoneus,
 e inuita Minerva, hoc est repugnante natura, ac si- *Inuita Miner-*
 stro Genio aliquid aggressus videatur: deinde eius *na nihil.*
 ris studio cui se addixit, sedulo incumbat, toto-
 re impetu, ac summa contentione ad metam pro-
 eret, quo decurso studiorum spatium plenam per-
 ectamque eruditionem (modo id obtineri queat)

*Indefesse stu-
diis insistendū.*

assequatur. Cætera vero studiorum oblectamenta per
interualla, ac succisuiis horis, veluti à labore respi-
rans degustet, ea tamen lege, vt ad solidum munus
pensumque diurnum se conferat, atque animus ad
intermissa studia reuocetur.

*Quæ studia & occupationes operosa ac minus frugifera, quæ
noxia & pernitiōsa.*

CAP. XX.

*Infructifera
studia reiicien-
da.*

*Astrologia
quatenus exer-
cenda.*

Cap. 47. 44.

Cap. 10.

*Astrologia va-
nitas improba-
ta Prophetis.*

CAuendum autem, quod in nonnullis disciplinis
quidam factitant, ne magnum studium multam-
que operam in res obscuras ac difficiles, easque non
necessarias conferas, sed in rebus honestis ac cogni-
tione dignis multum operæ curæque te ponere iure
laudauerim. Occupantur enim nonnulli quibusdam
studiis, omnemque suam industriam in iis collocant,
quæ multum habent tædii, multumque anxietatis ac
molestiæ, minimum vero laboris impensi fructum.
Vt sunt curiosa nimis obseruationes & astrorum in-
dicia, ex Chaldaica vanitate petita, quibus freti pro-
fessores temerarii indubitanter pronunciant, quid
cuique euenturum sit, quo fato natus, quis illi fu-
turus rerum euentus, quem quisque habiturus suc-
cessum, nunquam adhibita in consilium Dei prou-
dentia, cuius arbitrio mundū hunc vniuersum con-
stat administrari: quorum temeritatem ac fortuitas
prædictiones exagitat Esaias, atq; illos irridet, qui ab
iis responsa petunt, atq; ab huiusmodi impostoribus
oracula sciscitantur. Sic enim illis insultat. Stent &
saluent te aruspices cœli, qui contemplantur side-
ra & supputabant menses, vt ex iis annuntiantent ven-
tura tibi. Similiter Hieremias: Iuxta vias gentium
nolite discere, & à signis cœli nolite metuere. quæ ti-
ment gentes; quoniam leges populorum vanæ sunt
hoc est, apodixes seu demonstrationes eorum falla-
ce

es sunt & futiles. Quibus verbis sacri vates nō pro- *Astrologia non*
damnant aut explodunt astrologiam, quæ iuum *prorsus explo-*
abet vsum & vtilitatem, sed huiusmodi professori- *denda.*
is insultant. qui diuinationum fucis atque impo- *Artes quæ da-*
uris imperita plebi imponunt, ac credulæ turbæ *mnosa.*
mnos offendunt, inani rerum expectatione. His
affines sunt vanitates Chiromantica, quæ inspectis
manuum lineamentis mira nugantur: fumi atq; im-
posturæ Aicumistica, quibus nugatores persuadent
vertere rerum species atq; a gentum, & ænea quæ-
que in aurum demutare: quibus accedunt artes de-
rioriores Necromantia, qua mortuorum corpora e se-
pulchris exciri solent, atq; ab iis responsa peti, Phy- *I. Reg. 28.*
onissam factasse legimus, quæ vt Sauli gratificaretur,
Samuelem ementita fictaque specie spectandum
exhibuit.

Huic affines sunt Hydromantia & Pyromantia, quæ
per aquam & ignem perficitur: multæq; aliæ præsti-
giæ Dæmonum, atq; incantationes magicæ, Arielatio,
Aruspicina, Augurium, Auspicium, hoc est, Diuina-
tiones, & quæ ex inspectione extorum auiumque
cantu ac garritu sumuntur præsagia.

Inter hæc maleficia ac veneficas artes refero, qui- *Incantatio*
bus etiam in Belgica nonnullæ Stryges ac Sagæ vici- *damnosa.*
norum armentis atque ouillo pecori detrimenta da-
mnaque inferunt, atque illis Dæmonum ministerio
lac ac butyrum depeculantur, messesq; & vinea de-
populantur, ac conterunt, quia & maribus virile
robur eripiunt, ac velut emasculatos ad congressum
Genialem reddunt impotentes atq; inualidos, quod
mihi aliquando questi sunt viri robusti ac lacertosi,
qui se deplorabant in eunuchos ac spadones dege-
nerasse magno suo pudore, vxorumque damno, qui-
bus ego medelam atque amuleta, adferre studui, ad-
motis herbis, quæ ad tales præstigias, Dei munere
efficaces sunt & præsentaneæ.

Dent. 18.

Huiusmodi autem fascinationibus fatigare ingenium, non solum superuacaneum & inutile, sed etiam exitiale & damnosum; nam legibus diuinis & humanis morre plectuntur, atque ad palum alligari ignitis facibus exurantur, qui maleficas vllas artes Cacodæmonum opera exercent. Quæ autem ratione incantamenta abigenda, expugnandaque sint in calce libri indicabimus, vbi de Malefate nominis I E S V tractabimur, ne hic ordo atque orationis series interrumpatur.

Non minus animo menti que prospiciendum, quam corpori.

CAP. XXI.

*Cultus animo
& corpori im-
pendendus.*

*Simile à rebus
domesticis.*

Horat.

Cum autem homo ex corpore & anima constet & conflatus sit, omni providentia vtriusque partis incolumitati inuigilandum. Anima potissima hominis pars est, corpus animæ domicilium. Illius imperio, huius seruitio ac ministerio magis utimur. Vtriusque igitur non leuiter habenda ratio: Si enim damus operam, ne ædes nostræ paludes sint & vliginosa, ne tectum & culmina pluviz, ventisque exposita rimis fatiscant; ne denique vestes ac tegumenta situ obducta minusque ventilata tinea blattisque leateant: quanto magis corpori prospicere par est: cuius vitia animum quoque per consensum ac lege confortii afficiunt, atque vltro citroque commeant. Nam

--- corpus onustum

Externis vitiis animum quoque prægrauat una,

Atque affigit humo diuina particulam aura.

Cui illud Sapientis affine: Corpus quod corrumpitur, aggrauat animam, ac sensum deprimit multa cogitantem.

Corpori itaque aliquid tribuendum cuius fluctus

ris

(vt Plinius ait) animus ipse sustentatur. Obserua-
 uid Paulus, qui Timotheo interdicta aqua mode- *i. Tim. 5.*
 tum vini vsum præscripsit, quo fulciret stomachū,
 in Euangelii propagatione esset alacrior. Cor-
 pus enim inculpate constitutum, animo commodius
 operuit, nec menti in altissimarum rerum contem-
 platione officit aut est oneri.

In primis autem menti prospicere illiq; cultum
 conferre conuenit, quod nulla re efficitur melius,
 quam firma ac stabili in Deum fiducia, quæ in cer-
 tissimam immortalitatis spem hominem erigit, at-
 que animo metum mortisque formidinem eximit.
 Autem eibus corpori alimentum: ita Dei verbum *Anima pabu-*
 bulum ac fomentum animo, quo vno concitur *lum.*
 mente pax & tranquillitas, qua nihil homini in
 vitæ cursu optabilius aut expetendum magis.

Quanto autem diuexentur angore ac mentis in- *Impii inquieti.*
 quietudine impii, quam suam experiantur animi
 infirmitatem, facinorosi etiam externus habitus cor-
 poris indicat. Est enim nequitia vltrix sui sic, vt quam
 occupauit mentem, nunquam securam esse
 ciatur, sed continenter perturbationibus exagi-

Quod etiam Esaias eleganti similitudine ab a- *Cap. 56.*
 marinisque fluctibus desumpta expressit: Impii
 uterantur tanquam mare exaltuat, & redundant fluctus
 in lutum & conculcationem, hoc est, mens il-
 lum, qui sceleribus contaminati sunt & nequitias

illius, tumultuosa est, turbulenta inquieta. Curve-
 vita suaui esse possit & incunda, aut animus tran-
 quillus & placidus, qui corpus circumfert foedissimis *Affectus vi-*
 morbis inquinatum, & mentem obscœnis vndique *tiosi mentis of-*
 ficiis oblitam & deformatam: Quamobrem cum *ficiunt.*

regna malorum patet a vitiosis animi affectibus e-
 rgat, omnibus modis his abstinendum, ne quid in-
 modi corpus ab illis concipiat. Pari cura & studio
 a morbis vindicandum, ne a corpore in ani-

*Humores prau-
mentem obnu-
bilant.*

num aliquid labis aut contagionis transferri conti-
gat. Cum enim humores prauī ac vitiosi, cerebrum
tros fumos inleant, ad multa mala mentem impe-
lunt atque incitant.

*Qua ratione corpori subueniendum, ut inculcata valetu-
ne subsistat.*

CAP. XXII.

*Utilis frugali-
tas.*

*Artis Medic.
85.*

*Res quā vale-
tudini conse-
runt.*

Sanitatem tuetur, ac morbos propulsat frugalitas.
ac victus temperantia, adhibita earum rerum me-
deratione, quæ ad stabiliendam valetudinem, vires
que firmandas sunt necessariæ.

Appellantur autem istæ Galeno, causæ conserua-
trices, quod habitum corporis conseruare sint ido-
neæ, modo iis commode atque opportune utamur.
Recentiores, res non naturales vocant, non quod
præter naturam existant, sed quoniam extra corpus
constitutæ, nec nobis, ut humores, insitæ: vsu effectæ
que naturam, eiusque facultates incommodo aliquo
afficiant, si sinistre, parumque apte adhibeantur. Ho-
iuiusmodi sunt circumfusus nobis aër, cibus & potus,
somnus & vigilia, repletio, inanitio, affectus, motus
que animi, quorum quodque corpus humanum
sui conseruationem ac turelam exigit. Quoniam au-
tem potissima sanitatis pars in salubri diætâ con-
stat, studiose obseruandum, quid in ea corpori ve-
profit vel officiat.

Et quum non minus foeda sit, quam noxia ac pe-
niciosa valetudini ingluies, tantum cibi & potionis
sumendum, quantum naturæ necessitas exigit, ut quæ
vires corporis alantur, non opprimantur.

*Moderatio vi-
ctus studiosis-
utilis.*

Est enim victus moderatio in omni studiorū, ma-
gnarumque rerum occupatione, in perferendis ele-
cubrandi laborib⁹, in obeundis muniis publicis vtili-
cum primis & necessariis. Ea siquidem valetudine
firma

nam constituit, ea spiritus cum animales, tum vi-
 biles, qui cerebro & cordi adscripti sunt alacres red-
 unt, atque erectos ita, ut quæ quisque mente concepe-
 re expedire, nullaque molestia perficiat, atque ex-
 equatur. Luxu autem atque intemperantia vitæ
 iri morbos, impediri studia, honestas omnes co-
 mationes flaccescere, non progredi lucubrationes,
 nascere mentis alacritatem, vigorem animi extin-
 guere, hominesque ignavos effici, inertes, socordes,
 inutiles, nec ad res vllas præclaras eniti quo-
 tidiana exempla demonstrant. Quocirca qui studio
 literarum se addixit, atque eruditionem affectat, ita
 consideretur rebus suis, ne quid pro cupiditatis ar-
 bitrio fiat, sed appetitus rationi pareat, omniaque
 vsum vitæ ac naturæ necessitatem referat. Exigit *(Christus fruga-*
 ipsum à suis professoribus Christus, eosque hu- *litatem impe-*
 modi verbis ad temperantiam reuocat. Videte ne *rat.*
 ando grauentur corda vestra crapula & ebrietate,
 que huius vitæ curis, subitusque vobis ingruat il- *Lue. 21.*
 dies, tanquam laqueus enim superueniet in o-
 nes qui sedent super faciem totius terræ. Qua
 nctione infigit hominum animis sobrietatem, at-
 e excutit rerum terrenarum amorem, in eoque
 otio illos persistere vult ad extremum vsque vitæ
 tem, ne quid deterius illis obueniat. Scitum est il- *Lib. 1.*
 d Cornelii Celsi: Vbi ad cibum ventum est, nun- *Vitanda satie-*
 am utilis nimia satietas, sæpe inutilis nimia absti- *tas.*
 ntia, neque ex satietate fames, nec ex fame satie-
 tas, & immodica ingurgitatio idonea. Quamobrem
 consulte faciunt, qui post pridianas epulas ac sym-
 phias, mensasque Geniales postridie immodica ine-
 se macerant ita, ut defectu animique deliquio
 nunquam corripiantur, atque odoriferis reficien-
 sint. Alii à ieiunio atque antecedentis diei inedia
 luentius, quam par est, cibo potuque se one-
 nt adeo, ut nisi relaxentur, disrumpi videantur.

*Liberalius ali-
quando decum-
bendum.*

Liberalius autem nonnunquam conare, ac cū equi-
libris tempestiuis conuiuiis se reficere nihil habet vi-
tii, nullaq; ratione improbari meretur, modo omnia
moderate perficiantur, atq; intra mediocritatē, ius-
tia temperantiæ limites consistant. Huiusmodi eni-
laxamenti discutiuntur moeror & mollitia, quæ ex ali-
qua intentione menti nebulam ac caliginē offundit,
ipsosq; studiosos extenuatis exhaustisq; spiritibus, me-
lancholicos efficit tetricos, taciturnos, morosos, atq;
ab omni sodalitate, ab omni consuetudine ciuili a-
lienos, qui affectus à Philomusis, virisq; politicis &
literarum candidatis alienissimi esse debent.

*verbo ex Dei liberalitate ac munificentia, magna gratitudo
ne ac gratiarum actione sumendos.*

CAP. XXIII.

*In cibo Dei
agnoscatur
munificentia.*

*A Deo cibus
nutriendi vim
obtinet.*

1. Tim. 4.

Rom. 14.

1. Cor. 9.

*Cathermer. lib.
Prudenti hy-
mnus in mensa
accubitus.*

Quoniam autem ex Dei munificētia rebus creati-
s affatim ac cumulate fruimur, omniaq; à mundi
exordio in vsum ac cōmoditatem hominū consecra-
ta sunt; in ipso statim mensæ accubitu, anteq̃ manu
patinæ aut alimentis admoueri contingat, in vniuer-
sitate Opificem erigēda mens est, atq; alacri viuenda
precatōne impetrandū, vt ea q̃ sumturi sumus nobis
per fidē salutaria efficiat, atq; ad alendū fouendumq;
corpus efficacia, neq; enim in eduliis atque obsoniis
nutriendi vis consistit ac vegetandi potentia, sed in
verbo Dei quod tali virtute illa imbuit. Quocirca ad
Deū omnia referenda sunt. Sic præter Paulū Pruden-
tius cōmonstrat, à quo victus vitæq; subsidia peti
sperari debeāt, nempe à Deo Patre, à quo per Christū
omnia consequimur. Sic enī preces eo dūgit,

*Christe prius genitore potens,
Huc nitido precor intuitu
Flecte saluiferam faciem,
Fronte serenus & irradia
Nominis in sub honore tui
Has epulas liceat capere.
Te sine dūce nihil Domine,*

Nec iuuat ore quid appetere,
 Tocula ni prius atque cibos
 Christe tuus fauor imbuerit,
 Omnia sanctificante fide.
 Fercula nostra Deum sapiant,
 Christus & insuat in patinas,
 Seria, ludicra, verba iocis,
 Denique quod sumus atque agimus
 Trina superna regat Pietas.

tauratis cibo viribus ad gratiarum actionem Chri-
 exemplo nos incitat: nam Seruator absoluta coena *Matth. 26.*
 an, nisi hymno dicto à mensa se subduxit, quo agno- *Marc. 14.*
 mus ab opulenta largaque Dei manu omnia pro-
 fici, atque eius munere nobis esse salutaria. Sic au-
 tem gratiarum actionem prosequitur:

Pastus visceribus, ciboq; sumto.
 Quem lex corpori imbecilla poscis,
 Laudem lingua Deo Patri rependat.
 Sic nos muneribus tuis refecti,
 Largitor Deus omnium bonorum,
 Grates reddimus, & sacramus hymnos.

Prudentii gra-
 tiarum actio.

ut huius generis complures precandi formulæ a-
 el probatissimos auctores, atque etiam in Bibliis e-
 culationes passim obuiæ: verum nulla ad impetran-
 am efficacior, quam quæ à Christo præscripta est. *Matth. 6.*
 ac enim referri debet, atq; ab hoc fonte promanat *Luc. 11.*
 quicquid vel petitur, vel mente concipitur. Constat
 quidē verborum paucitate, ac sex septemve con-
 membris, sed quæ tam sit foecunda refertaque
 steriis, ut omnia in se complectatur, quæ vel ad Dei
 riam, vel nostram necessitatem vsumq; spectant,
 etiam proximi emolumentum.

Quomodo hospitalitatis habenda ratio.

CAP. XXIV.

Quod ad conuiuariū hospitumq; rationē attinet, *Hospites fouen-*
 aut illorū q̄ symposia ac comestationes alterius di.

Rom. 12.

1. Tim. 3.

Tit. 1.

2. Pet. 4.

Heb. 13.

Inopum habē-
da ratio.

Luc. 14.

Hospitum ha-
bendus dele-
ctus.Carmen convi-
viale elegans.

sumtu captant & venantur, prudentem ac circum-
spectum quemq; esse decet. Primum hospitalitatem,
præter ceteros Apostoli collaudant, ac Paulus in Epi-
scopo exigit, cuique curæ esse par est, ac modestis ci-
uib⁹ adiū vestibula ac cœnaculorū aditus patefactos.
Est enim, Cicerone teste, cum primis decorū, homi-
num illustriū domos patere illustribus hospitibus. In
quo humanitatis officio, ut viterur ambitio, atque o-
stentatio, apparatus, personarumque respectus, Chri-
stus convocari voluit inopes atq; egestate oppressos
nulla spe redituri muneris aut impēsi beneficii com-
pensatione, nisi à Patre cœlesti, qui omnia eū scēno
refundit. Verum quum sint impudentes quidā atque
attrita frontis, qui deuorato pudore ac verecūdia vi-
tro se conuiuuiis ingerunt, beneq; pasti nonnunquam
insalutato hospite tacite se subducunt: conuiuiarum
discrimen delectumq; habendum censeo sic, ut mo-
desti admittantur ac frugales: gurgires vero, ligurito-
res, helluones, pamphagi, mensarumque affecle, qui
præter heri voluntatem, impudenter irrumpunt, atq;
vitro se ingerunt, oclusis foribus arcendi sunt, aut ci-
uilitate quidā ablegandi, vel si id obtineri nequeat,
obiiciendæ iis in cœnaculo adscriptæ insigniores ali-
quot sententiæ ac scite dictæ, quæ illos officii sui com-
monefaciant, in quem vsum cum alia, tum istud in
triclinio postibus affigi potest, illisq; spectandum ex-
hiberi, quo pudore suffusi meminerint decori:

Vix conuiuia mea accubare mensa?
Hac serua paradoxa: Neminem nec
Dentati salibus, nec inuido ore
Sugilla, appositæ tibi palatum
Apta. Quam nequeas probare, nolū
Nec traducere, nec calumniari.
Æquales cyathos caue propines.
Frontis pone minas sœuioris:
Et profer Veneres, iocos, lepores:
Grates solue Deo. Hospiti repende

Quod

Quod non messuit in suo nouali,

Hæc fac, si cupias bene esse gratus.

Non autem negligendam hospitum consuetudinem, ac conseruanda humanitatis atq. amicitia iu-
 , puerbium indicat, Salē & mensam ne prætereas;
 um enim veteres vltro citroque inter se conui-
 a agitant, huiusmodi symbolis fouebant alebant-
 ie semel initam amicitiam, atque illam communi
 ensa constabilierunt. Quocirca antiquitus prodi-
 onis ac perfidia insimulari solent, qui Salem &
 ensam essent prætergressi, hoc est, Amicitia tes-
 ram confregissent, ac violassent fœdus intimamq.
 tæ necessitudinem, qua sale & pane inter se erant
 euincti, atque eiusdem mensæ participes. Ad hoc
 mbolum spectat Davidis illa querimonia, qua *Psal. 40.*
 hristi personam referens amicum ac familiarem *Ioan. 13.*
 oditionis ac perfidia insimulat: idque honesti spe-
 e ac simulato fidoq. pietatis prætextu. Sic autem
 am illo expostulat: Etenim homo pacis meæ in quo *Davidis locus*
 veraui, cui fidebam, & qui mecum edebat panes *explicatus.*
 oc est, conuictor erat, mensæque eiusdem consors
 xtulit super me supplantationem. Tolerari, inquit,
 osset, ac minus indigne ferri si quis hostis denun-
 ato per faciales bello, aperto Marte me esset ag-
 ressus: at illum mihi fraudes, dolos, insidias strue-
 e, atque aduersum me ceruices erigere, calceq. pe-
 ere, qui cum mihi intercessit intima familiaritas,
 e solitus sum arcana omnia communicare, intole-
 anda res est, & quæ perferri nequeat. Sic Christus
 uiusmodi facti indignatione commotus, Qui ede-
 at, inquit, mecum panem, is sustulit aduersum me
 alcaneū suum: hoc est, hostis domesticus, quo nul-
 us perniciosior, clanculariis ac clandestinis me con-
 iliis opprimere meditatur, metaphora sumpta ab a-
 nicis in speciem primaque fronte blandis, sed insi-
 diosis, menteque venenata, qui latenter hominem

*Proverbium in
insidiosos.*

Psal. 54.

*Davidis locus
explicatus.*

*Simile ab oleo
& butyro.*

feriunt, ac postico calcem impingunt sic, ut quis ma-
lum intulerit, observari nequeat. Belgæ proverbial
figura aversa cuspide ferire dictitant, hoc est, non
fronte, sed à vergo atque aversa corporis parte, *wa-
rachten, ende meet de cromme pricke sicken*. Huic affinis
lia Davidis expositulatio, qua queritur ab illo sibi in-
ferri damna, cuius summa familiaritate usus est, at-
que arctissimo amicitia fœdere coniunctus sit, v-
omnium consiliorum fuerit particeps, & tanquam
intimus ac primarius amicus secretorum conscius.
Sic autem rei atrocitatem exagitat. Quoniam si in-
micus maledixisset mihi, sustinuissem utique. Et
si, qui me oderant, erexissent se contra me, ab-
scondissem me forsitan ab eis. Sed tu homo vni-
us, dux meus, & notus meus. Qui simul dulces
mecum capiebas cibos, & in domo Dei versati su-
mus cum consensu, &c. Versus sunt pathetici, hoc
est, pleni affectibus, quibus se graviter magnaque
indignatione ferre declarat. quod qui hactenus fidi-
amici speciem præbuit, infestissimum esse hostem
experiatur, ac latenter taciteque perniciem moliri.
Quo autem graphice depingat exprimatque homi-
nem versipellem & subdolum, qui specie quadam
assimulatæ amicitia & virtutis, vultu, oculis, ser-
mone, blandiatur amico, quum inuis in eius perni-
ciem virus & venena foueat, hoc ad perfidia crimen
adiicit. Miriora sunt butyro verba oris illius: quum
in corde eius instruatur bellum: Molliores sunt ser-
mones illius oleo, quum sint re ipsa gladii & iacula.
Qua similitudine designat fucatos & malitiosos a-
micos, qui aliud in pectore clausum habent, aliud in
lingua promptum, quique altera manu panem offe-
rant, altera lapidem ferunt. Cuius proditoris spe-
cimen exhibuit Iudas Iscariotes, & post hunc pleri-
que alii qui ab ipso edocti sunt, ac fraudulenta ex-
empla sumserunt.

De

de rei familiaris ac domestica cura, eiusq; administratione.

CAP. XXV.

Vod ad Oeconomica, h.e. rei familiaris admini- *Rei domestica*
strationem attinet, quæ, Cicerone teste, ministra *procuratio.*
ac famula corporis, in ea stabilienda ornandaque
emq; industriū esse decet ac prudentem sic, ut eius
plificatio ad vsum vitæ necessarium, ad comino-
atē, ad ornatum referatur nō ad luxum, ad delicias,
ad sumtuosas mensas atq; immodicos ferculorū
paratus, quæ opes quamlibet immensas exhauri-
atq; attenuant. Quocirca in exornādo conuiuio, *Ciborum appa-*
insq; instruenda præ cæteris obseruanda frugali- *ratus vitandus.*
ac victus moderatio, omniaq; euitanda gulæ ac li-
inis incitamenta, deniq; cellaria delicatoria, quæ
e secundis mensis inferri solent cibo satiat, quo *Ephes. 5.*
quo edendi cupiditas incitetur. Hæc profusio vi-
q; luxus præter id qd facultates imminuat, ac mor-
s pariat, etiā ubi vino incaluerunt, luxurie fomen-
ministrat, ac lumbos incitat, partesq; abditas atq;
cœnas tentigine afficit, quæ prurire incipiunt, at-
e. ut Apostoli verbo vtar, vri. hoc est, potenti sad-
nerem incitari. Quamobrem Paulus nihil p cupi- *1. Cor. 7.*
arum arbitrio fieri vult, sed omnia ad necessitatem *Rom. 13.*
emq; naturæ referri, non ad luxum ac voluptatem,
pori mentique æque damnosam. Nemo autē ita
urdescit ad naturæ sensum, ut corpus suum exo- *Ephes. 3.*
n habere sustineat: quin, ut Paulus ait, enutrit ac
net illud, ut Christus Ecclesiam. Quo exemplo in-
at Apostolus maritos ut vxores suas ament. eamq;
eam adhibere studeant, quam quisque suo corpori
nibet, atque illis præstet, quod Christus Ecclesiæ
nse vnice adamatæ præstitit. Ceterum in rei fa-
liaris administratione ac stabilienda firmandaque
domestica ne qd illa detrimēti patiatur: ita omnia
oderanda sunt, ne vel prodigiaut profuli hominis
amen incurras, aut plus satis parci, aridi, tenacis.

*Modus rebus
adhibendus.*

*Proverbium
frugalitatem
commendans.*

*Damnoſa eſt
ſera parſimo-
nia.*

Lib. 3. Enterpe.

*Lex Amafis
contra otioſos.*

Conſervatur quidem res familiaris parſimonia, ea
que augeſcit & incrementa concipit: verum non
eam anguſtiam illa contrahi debet, vt defraudes Ge-
nium, ac te tuosque inedia conticias: quod ſordidum
quidam opulenti faciunt: rursus ne, vt decoſtore
aſſolent, parta profundas, ac patrimonium diſſipes,
ſcirisque aliquot huius notæ ac farina ſodalibus, qui
ad hæc perficienda exhortantur, ac claſſicum ca-
nunt, abligurias. Vt autem iuxta Terentium, Necel-
ſe eſt ſumtum faciat, qui querit lucrum: ita iuxta
Plautum, Non poteſt conſtare quaſtus, ſi illum ſum-
tus ſuperat. Quam ſententiam Belgæ ita efferunt
Stelt v taringhe naer v naringhe. Quo indicat ita mode-
randum ſumtibus, ne immodica profuſione rem-
domesticam imminui contingat, ſed æqualis ac pa-
ſit cenſus expenſique ratio. Quocirca induſtrii pa-
trisfamilias officium eſt, pro tempore velut ex
promptuaria cella quadam depromere, & quum re-
poſcit, recondere. Etenim, vt habet proverbium,
Sera in fundo parſimonia. Non eſt autem à noſtro
inſtituto, nec à Reipublicæ commodo, ac rerum do-
mesticarum conſervatione aliena Lex, quam Ama-
ſis Ægyptiorum rex promulgauit, Soloni Athenien-
ſium Legiſlatori etiam uſurpata, qua cautum eſt, te-
ſte Herodoto, vt populares atque inquilini ſingulis
annis apud prouinciarum præſides demonſtrarent
vnde viuerent, & qua re ſibi victum compararent,
qui id præferre non poſſent, nec teſtarentur ſe legi-
time viuere, morte plecterentur. Qua edicti ſeueri-
tate coercere voluit otioſos, ne ad latrocinia ac præ-
dationes illis pateret aditus, quo fere deueniunt, qui-
bus alea, ſcortis, computationibus paterna hereditas
decocta eſt, ac funditus exhaustum patrimonium:
Ex his emerſiſſe opinor apud Corinthios, Legem
ſumtuariam contra prodigos, & qui ſuas facultates
temere profundunt, aut ſuntuoſius magisque effuſe
conui-

inuiuantur, quam res familiaris ac proventus an-
 nus exigit. Quam cum Diphylus apud Athenæum *Lib. 6.*
 ferat ac Latinis versibus expreſſerit Erasmus, de o-
 ni disciplinarum genere optime meritus, non gra-
 bor adſcribere, quo Magiſtratus rationē modum-
 ineat qua effici poſſit, vt ciuitates ac suburbana *Lex ſumtua-*
 media minus infeſtentur à violentis graſſatoribus *ria Corinthio-*
 interdiu ac noctu facultates quietasque homi- *rum.*
 m poſſeſſiones diripiunt, ac corpora immaniter
 cutiant, niſi conſeſtim theſaurum proferant. His
 em verſibus exprimitur legis huius ſententia:

*Hoc lege cautum eſt hic apud Corinthios,
 Si quempiam obſonare ſemper ſplendide
 Videmus hunc rogamus, unde viuatur,
 Quid faciat operis: Si facultates habet,
 Vt redditus harum ſolueret expenſas queat,
 Perpetimur illum perfrui ſuis bonis.
 Si forte ſumtus ſuperat ea quæ poſſidet,
 Prohibemus huic ne faciat hoc in poſterum.
 Nè pareat amplectitur multa graui.
 Sin ſumtuose viuunt qui nihil habet,
 Tradunt eum tortoribus. Proh Hercules!
 Nec enim licet vitam abſque malo ullo degere
 Talem ſcias, ſed eſt neceſſi aut noctibus
 Abigere pradam, aut fodere muros adium,
 Aut hoc patrantium iungier commercio:
 Aut in foro agere ſycophantam, aut perfidum
 Præbere teſtem: Nos genus hoc mortalium
 Eiicimus hac ex urbe, velut purgamina.*

Non minus ſeuerus eſt officiorum exactor Paulus *2. Theſſ. 3.*
 poſtulus, qui præcipit vt ignaui atq; otioſi excuſſo *Paulus ignauios*
 eterno operam manuariis opificiis impendant, qui *exſtimulat ad*
 ſe & domeſticos alant, quod tam rigide obſervari *induſtriam.*
 oluit, vt iis alimenta denegarent, qui nō inſiſterent
 bori, atq; ad conſtabiliendam rem familiarē eſſent
 tenti, ſed tanquā fuci qui apum laboribus & melli-

*Pauli ad fures
admonitio.
Ephes. 4.*

Luc. 19.

*Somni & vigi-
lia moderatio.*

*Somnus meri-
dianus quando
noxius.*

ficationi insidiantur, ex aliena liberalitate & munificentia viuerent atque otiantur, nullo opere nec rerum curiositate occupati. Ad hanc disciplinam censoriam seueritatem Paulus etiam fures reus cauit, qui aliena compilent ac depeculantur; quos non solum commonefecit, ut ab aliorum opibus manibus abstineant, sed quæ honesto labore parata & conquisita sunt, egenis subleuandis impendant: ita si quis labis aut macula contractum sit ex re aliqua infamia & pudenda bonis operibus ac liberalitate in tenuiores res cui potest: quale exemplū editum est in Zachario qui foenore parata distribuit egenis. Hac enim ratio ne efficitur, ut antea vitæ errores, & vitia virtutis compensatione obliterentur, mutatis scilicet in diuersum affectibus exutaque inclita natura prauitate ac voriosa consuetudine.

Somni ac vigilia moderatio.

CAP. XXVI.

S Studiosis virisq; politicis inter cetera habenda somni & vigilia ratio. Hæc enim si moderata sint & tempestiue adhibeantur, plurimum commoditati adferunt in stabilienda firmandaque valetudine: nam præter id, quod corpus alacritate præstant & vegetum, tum mentem quoq; reddunt ad obeunda quæuis munia ac functiones erectiorem. Somnus autem immoderatus atque immodicus stupidos reddit homines, ignauos, socordes, obliuiosos, & qui non facile emergant atque ad præclaras vllas artes enitantur. Quocirca huiusmodi conditionis homines ad exercitationes ac subeundos labores excitandi, quo torporem veterumque exentiant atque aliquid libero homine dignum meditentur.

Quod ad meridianum diurnumque somnum spectat, non consulo ut inuentus illi assuescat, nisi lassitudo ex æstu ac labore contracta vires affligerit, aut nox prædiana intempestiuis vel vigiliis vel symposiis transacta sit: tunc enim citra incommodum admitti potest.

est meridiano: alias memoriam labefaciat, men-
 temque obnubilat, & præter capitis grauedinem, o-
 culis caliginem adfert, præsertim ubi cibo oppleti
 recumbunt, quibus hoc quoque accedit incommo-
 dum, quod sopore excussio nauseabundi sint atque o-
 titent, passisque brachiis pandiculentur, hoc est, *Pandiculari*
 membra quaquaversum distendant, diffuso vnde *quid sit.*
 ne per corpus vaporum concursu, ex languida qua-
 tum affectione & febrili rigore, quem *VVanlus* no-
 rates vocant, Latini veteres Helucum. Quæ vox de- *Helucus nau-*
 gnat vel à crapula, vel meridiano somno nauseantes *seosus affectus.*
 flaccidos, quique subinde ad oscitandum impel-
 luntur.

Senes vero & qui in ætate matura consistunt, tu- *Meridiatio se-*
 meridiari possunt, hoc est, prandio absoluto, mo- *nibus commo-*
 nonnihil interualli intercedat, se somno dedere, *da.*
 præsertim æstiuis mensibus cœloque feruido, quæ
 eris intemperies homines somnolentos efficit, quo
 tempore ea commoditas captanda est, vel in sedili
 collocato corpore, vel in culcitram composito, ca-
 pite sublimius pauloque erectius in puluinum in-
 linato. Tali enim somni laxamento spiritus cum
 naturales, tum vitales, à quibus spiritus animalis,
 qui cerebro insidet, fomenta concipit, instaurantur
 & reuiuiscunt.

Vigilia autem intempestiua cū omni ætati noxia, *Vigilia exsic-*
 um senectuti nocentissima, vt etiā inedia, quorum *cat.*
 utrumque cerebro siccitatem adfert, ac præter phre-
 nesin & delirium, quod inducit, totum corpus ari-
 dum efficit, squalidum, strigosum. Quod si immedi-
 ta vigilia, vel inedia, vel intempestiua incubratione,
 aut etiam nimio labore aut immoderata Venere vi-
 res attritæ sint ac spiritus exhausti, consumtoque succo
 vitali, macies contracta humido alimento ac somni-
 ficis potionibus vires reficiendæ, quales sunt lactu-
 ca, spinachia, maluæ effectū par, atriplex, buglossus,

*Somnifica quæ
cerebrum hu-
mectant.*

*Somnolentia ut
excitatur.*

*Moderatio cibo
adhibenda.*

& quæ vulgo borago dicitur, semen papaveris receptis nymphææ flores. vulgo nenuphar. vel liliū aquaticum & palustre, Baraui seu Hollandi *plompē* vocant. *ost VVaterlelien*, quibus accedunt violarum flosculi nuclei pini, amygdala dulcia, pistacea seu fistici, o dei cremor, vix & passæ, & Chorinthiæ illæ minutis acinis, vinaceis immunes; dactyli seu palmulæ mala Medica seu corticis citri zaccaro aut melle conditi: iis enim natiuus ac vitalis humor reficitur, ac cerebrum mentis sedes velut roscido humentique vapore perfunditur, ac suavi halitu irrigatur, ex quo emergit somnus placidus ac quies minus turbulenta aut tumultuosa. Quod si quis sit natura somnolentior, nec illi incalescat animus ad res vllas præclaras, continenter exercitationi ac labori insistat, vitæ cibos omnes frigida humentisque facultatis, eosque assumat, qui vi calorifica humores superuacaneos in quibus consistit somni causa, exsiccant: quales sunt hyssopus, rosmarinus, salvia, origanum, amarus vulgo maiorana cunila seu tymbra, brassica, rubicunda, zinziber, piper, nux muscata, caryophylli, & pleraque alia, quæ cerebrum vaporoso ac fumido humore oppletum releuant, mentemque densis vaporibus obnubilatam erigunt, atque ad concipiendas honestas cogitationes alacrem reddunt atque expeditam.

Quid adferat commodi vel incommodi repletio & inanitio, denique alius vel astrictior vel laxior.

CAP. XXVII.

EAdem quoque aliis rebus, quæ valetudini vel profunt, vel officiunt adhibenda moderatio: quales sunt repletio & inanitio, qua scilicet corpus cibo poruque reficitur, vel humoribus oppletum euacuatur. Ut autem frugalis esse debet ac temperata studiosis virisque politicis victus ratio: ita non nimis tenuis & parca, ne spiritus extenuentur: quibus & id accurate

ne obseruandum, ne alius sit astrictior, aut plus
 laxior. Vtrumq; enim (si modum exceſſerit) va-
 ludini æque noxium. Si enim plus nimio profluat
 sit citatior, corpus aridum reddit ac strigosum, so-
 niq; paucitatem infert, atq; inducta cerebro siccitate,
 memoriam imminuit: sin vero nimium areſcat
 sit coactior, memoriam obnubilat, atq; oculis ca-
 cinem inducit, somniaque tumultuosa ac turbu-
 lantia efficit, crassis densisq; humoribus ad cerebrum
 delatis. Quæ autem ventrem aluumq; placide mol-
 unt, sunt violæ, lactuca, spinacia, atriplex, malux
 congeneres, quam veteribus in eum vsum commen-
 datam Martialis indicat:

*Ventrem quæ
 laxant.*

*Herba quæ al-
 uum lubricum
 præstant.*

Exoneratur aluum mihi villica maluas

Attulit, & varias quas habet hortus opes.

His accedunt buglossus, & quæ vulgo Borago di-
 citur, cheraphylum vel gingidium, vulgo Keruel, be-
 neditum, pruna Damascena, vix passæ & Corinthia-
 minutis acinis, mora, ficus. Medicamentosa quæ
 præstant, sunt mercurialis, fumaria, polypodium,
 enna, rhabarbaron, carthamus, epithymus, cassia,
 nanna seu mel aërium concretum, nam scamonea,
 ripolium seu turbith, mezereon, &c. vires deiiciunt,
 quocirca non nisi validis ea exhibentur, cum malo
 modo malus quærendus sit cuneus. Si autem venter
 magis lubricus est, quam veletudini commodum, *Quæ ventrem
 adstringunt.*
 isti potest crebro vſu menthæ rubicundæ & quæ in
 officinis passim obuia est, ex ea confecta mellagine
 vel syrupo. Ventrem quoq; adstringunt ac corrobo-
 rant cotonea tenera lanugine mala, & quicquid ex
 ijs conficitur, rosæ rubentes, ijs accedunt mespila an-
 tequam viginem sint perpeſſa ac tenerescant, cor-
 na lapidoso quidem intus nucleo, sed non insuaui
 insipidoque sapore, eoque acido atque adstringente,
 Rhus Ponticum, nostrates Ribes vocant, quod ap-
 petentiam mire excitat, ac nauseam discutit, ipsaque

*Rob quid Aui-
cenna.*

stomache retinēdi sibi vires confert, præsertim testis
uis mentibus, vbi biliosus humor aluum proluat ac fluxum
prouocat, in quem vsum succus eius saccharo cæ-
cretus, quem Rob Auicenna vocat, præsentaneum
nam aluum plus nimio profluentem cohibet, atque
appetēdi vires languidas erigit, cibiq; auiditatem ex-
citāt, vt etiam mala punica, vulgo granata, rubenti-
bus intrus atque angulosis acinis sapore modo dulci
modo acido.

*Studiosis virisq; politicis sapius meatus, per quos excrementa
deferuntur, expurgandos.*

CAP. XXVIII.

*Meatus expur-
gantur excre-
mentis destina-
ti.*

NON frustra Deus humani corporis opifex tot
meatus ac vias expurgandis humoribus proluen-
disq; excrementis condidit, ne scilicet ex horum re-
dundantia obrui hominem, atque emanantibus ab
iis vaporibus suffocari contingat. Sic caput per nares,
aures, palatum se emungit atque exonerat scretu ac
sternutamento: Pectus & pulmo per vocalem arte-
riam rulli pituitam elicit: Stomachus seu ventriculus
vomitu ac ructibus sentinam exhaurit: Intestina
per aluum se expurgant, ac postico emissis flatibus
& sordibus faculentis cloacam proluunt. Renes &
vesica per meatus ductusque vrinarios lotium deri-
uant. Corporis autem superficies per cutem poro-
sam, ac multis minutisque foraminibus peruiam
fuligines ac sudoriferos halitus discutit. Quocirca
cum corpus inculpate consistere nequeat, nisi sin-
gulæ partes bene constitutæ sint, suoque officio citra
offensam fungantur: danda cum primis opera, ne
quis error aut intemperies suboriat, quæ organo-
rum actionem vel vitiet, vel reddat deteriorem,
horum enim ministerio mens ipsa vtitur ac res præ-
claras perficit. Si morbus aliquis infestat, si caput
grauedine tenatur, si pituita molesta est, si calculus
aut

stranguria seu vrinae stillicidium vexat, si caligo
 & cecitas oculos vitiat, si manus aut pedes articu-
 morbo tentantur,

Si mala quem scabies, aut morbus regius urget;

Horat. in Arte.

quis expedite sua munia ac functiones obit aut ex-
 uitur humanus animus. Quo mihi consulto face-
 videntur, qui valetudinis rationem habere curant,
 corpus eiusque partes ab omnibus excrementis
 purgatiores efficere. Sic enim mens ipsa magis ni-
 scit atque ad quasvis actiones redditur accommo-
 dior. Magna mortalium pars neglecto omni cultu,
 & observata valetudinis ratione, opibus inhiat, ac
 medio comparandi conquirendique est intenta, cum
 non sanitas sit auro potior, nec vlla res animi tra-
 illitate optabilior. Confirmat id versibus hisce
 Horatius,

Si ventri bene, si lateri est, pedibusq; tuis: nil

Lib. I. Epist.

Diuitia peterunt regales addere manus,

10.

Non domus, aut fundus, non aris aceruus, & auri

Aegroto domini deduxit corpore febres,

Non animo curas.

quo quemque ad frugalem & moderatum rerum
 um reuocaret, subicit,

--- valeat possessor oportet,

Lib. I. Epist. 2.

Si comportati rebus bene cogitat uti.

Lebraeus Sapiens per omnia huius verbis sic conso-
 lit: Præstat pauperem esse sanum, & firma valetudi-
 nem, quam diuitem male affecto corpore. Sanitas &
 bona habitudo est omni auro præstantior, & validum
 corpus immensis opibus. Nullæ meliores sunt diui-
 tiæ, quam sanitas corporis, nec vllum oblectamen-
 tum maius, quam animi lætitia & gaudium cordis.
 Quocirca non est metienda felicitas opum affluentia
 ut prospero rerum successu, sed corporis mentisque
 inculpata sanitate. Ille enim demum & viuit & valet,
 qui horum commoditate inoffense fruatur.

Eccles. 30.

Sap. 4.

Træcepta salubria non minus animo quam corpori idonea.

CAP. XXIX.

TRia feruntur vulgo saluberrima, quæ quem obſervare par eſt: Veſci citra ſaturitatem, Ne reſugere laborem, Natura ſemen conſervare. Quibus oppoſui totidē inſaluberrima, quæ præter modum præmaturationem ſenectam accelerant morteq; præparata homines conficiunt. Crapula diſtendi, Ignavia torpeſcere, Immodica Venere eneruari. Cum nimia frugalitas, proſtigata ingluvie, ſalubre corpus conſtituat, exercitatio, excuſſio orio atq; ignavia, ipſum agile reddit & expeditum, tum ſi ab equo genere documenta ſumere liceat,

*Rebus natura
modus adhi-
bendus.*

Virgil. lib. 3.

Georg.

*Senectus, A-
mor & Venus
indecora.*

Nulla magis animi vires induſtria firmat,

Quam Venerem & caci ſtimulos amittere Amoris.

Siquidem intemperans ac libidinofa adoleſcentia efficitur corpus ſenectuti tradit. Quocirca cum adoleſcentia, tum maxime in ſenectute moderandi cupiditatibus, ac luxuriæ præcludendi aditus, quæ iuventuti turpis; ita, Cicerone teſte, ſenectuti ſcediſſima ac maxime indecora. Vt enim in bello ac caſtris opus eſt viribus, opus agilitate, opus robore tolerandiſ ferendisq; laboribus; ita in amore ac præſtando Venere vires exiguntur ad ſubeundos nocturnos labores, ad deuoranda matrimonii tardia, ad perferendos vxoris procacis atque imperioſæ mores. Quam obrem nec ſenibus bellum, nec amor cōuenit, quod utraque res multas circumferat difficultates, moleſtias, incommoda, ad quæ ſenſcens ætas impar eſt, atque iis perferendis inidonea. Exprefſit id eleganter carmine Ouidius.

Lib. 1. Amor.

Eleg. 9.

Militat omnis amans, & habet ſua caſtra Cupido:

Attice, crede mihi, militat omnis amans.

Qui bello eſt habilis, Veneri quoq; conuenit ætas.

Turpe ſenex miles, turpe ſenilis amor.

Militia ſpecies amor eſt, diſcedite ſegnes.

Non ſunt hæc timidi ſigna tenenda viris.

Non

Nox & hyems, longaq; via sauiq; labores
Mollibus in castris & dolor omnis adest.

is autem non perspicit quam sit indecorum exo-
rum rugosumque lenem iuuenili more oscula fi-
e, atque in amplexus proruere & cum ad peragen-
Hymenæos sit inhabilis. Sic recte Sophocles, qui
te confecta à quodam interrogatus, videretur ne
us Venercis? Dii meliora, inquit, libenter vero
ne tanquam à domino agresti & furioso profugi.

Existimationis ac fama habenda ratio.

CAP. XXX.

Odus omnibus efficere studeas, ut tui ciues opti- *Fama habetur.*
mam de te opinionem concipiant, tuaq; existi- *da ratio.*
tioni ac nomini laudabile testimonium deferant,
que præclare de te sentiant, atque honorifice lo-
antur. Nec observare pudeat, qua persuasione po-
ares tui erga te sint imbuti, quo animo affecti.
gligere enim quid de se quisq; sentiat aut loqua-
non solum, ut Cicero ait, arrogantis est, sed etiam *Lib. I. Offic.*
soluti. Sic Christus sciscitatus legitur ab Apostolis, *Matth. 16.*
um opinionem de illo conciperet promiscua mul-
do, quos rumores de ipso spargerent, quid deniq;
Messia ipsi sibi persuaderent, non ambitionis aliquo *Christus auræ*
gloriæ aucupio, sed ut periculum faceret, an audi- *popularem non*
tot salutaribus concionibus, conspersusq; tot mi- *captauit.*
culis, sublimius ac magnificentius de illo, quā vul-
sentirēt, ita hoc percontatus est, quo ab iis elice-
solidam professionē fidei, atq; exploraret quantū
fecissent in doctrina cœlesti, quæ nihil habet fuci
vanitatis, nihil fallaciæ vel imposturæ, ut calu-
niati sunt Pharisei: sed prorsus salutaris est & syn-
a, ab ipsa veritate, ipsoque iam dudum expectato
ratore Dei filio prolata. Quod cum Petrus summi *Professio facta*
iris afflatu omnium nomine exerte esset professus,
indubitanter pronuntiasset Iesum omnis salutis
atorem, illiusq; fiducia genus humanū redemptio-

KK

Decor habenda ratio.

Qua ratione affectanda gloria.

Lib. 1. epist. 17.

nem consequi, Christus Petri confessionem diuinus illi inspiratam collaudauit, eamque immobili fundamento innixam confirmat inuidiam fore & impugnabilem. In quauis actione, omnibusque dictis & factis memineris decori, & quid maxime deceat: enim honestatis ratio exigit: unde scitum est proverbium, Caput artis est decere quod facias, hoc est natura sit aptum, atque ingenio moribusque conueniens: *Dat u wel voeght ende betaemt.* Compendiarie atque expedita via est ad solidam gloriam, si te ipsem praestes qualis haberi velis, quod obiter monuit Horatius:

Tu recte viues, si curas esse quod audis.

hoc est, quod diceris, & quod de te ciues ac populi res testificantur, qui si te virum probum atque ingratum existimant: recte quidem, modo ne iis fucum facias, nec imponas honesti specie, ut personati quidam histriones, qui primo intuitu spectatae probitatis apparent, cum versipelles sint atque improbi:

Perf. Satyr. 5.

--- *Nam fronte politis*

Astrutum vapidum seruant sub pectore vulpem.

Silentii tutum premium.

Memineris duas praecipuas esse virtutes, quibus adulescentes potissime solent commendari, Fidem & Taciturnitatem: quibus si accedat Pudor amabili pubertatis color, quem candore suffusus rubor vel ornatus quidam commendat: nihil ad decus ingenuitatis ac modestiae accedere potest magis fauorabile aut gratiosum. Quisquis autem hac indole, si adolescentiae ornamentis destitutus est, aut horum iacturam fecerit, perditus & profligatus ceteri solent, summaque improbitate atque impudentia insignitus. Quocirca non prorsus aliena a vero hac sententia:

Pudor adolescentem commendat.

Ego illum periisse puto cui quidem periit pudor.

Commendat enim supra quam dici queat adolescentem pudor & verecundia adeo, ut non temere ad frangendum

deueniant, aut aliquam de se virtutis aut probi-
tatis spem polliceantur, in quibus nulla elucet aut se-
rre pudoris significatio. Sic Diogenes cum ado- *Ingenitatis*
uentem quendam pudore suffusum conspiceret *argumentum*
eum erubescere: Confide, inquit, fili, huiusmodi est
tuis probitatis, modestiæ color. Similiter cum a-
Terentium Mitio optimam spem de filio conci-
et: Erubuit, inquit, salua res est. Est autem inno-
tiæ argumentum ac testificatio pudor & confes-
si quando deprehensa est in iis, quæ non destinata
vitia commisit: Nequitia autem impudentia atq; *Confidentia*
clinatio, nec verentur iuuenes quidam confiden- *vitiosa.*
tiam visos etiam graues inconniuentibus fixisque
oculis obtueri, ac denegare factum; etiam si id palam
nec inficiari queat. Vt autem sine inuidia laudem
meritas, & amicos pares, Affluēsces, vt Comicus ait, *Terent. Andr.*
vires perferre ac perpeti: *Act. I. Scen. I.*

Quibuscumq; versari; atque una teis dedere

Eorum, modo honesta sint, obsequi studiis,

Aduersus nemini nunquam te praponens ulli.

generosa mentis & modesti animi argumētum
minimū facere, minimū de seipso loqui, vt Iugurtha
ad Sallustium factitauit, secus q̃ Thrasones ac iusta-
di milites, qui se insolenter efferunt, suaque faci-
lia magnifica ostentatione prædicant. Cum autem *Iactantia satis*
non sit odiosa ventosa iactatio, nemo sibi de in- *sa.*
dole, eruditione, opib; bladiatur, suaq; munera ama-
re prædicet, sed ita actiones suas moderetur, vt
humile ac modeste de se sentiat ac loquatur; ne vt
Plautus ait, alios despiciere ac fastidire videatur. Com-
mefacit id ipsum præter illa his versibus Horatius:

Arcanum ne quætu seruituberis ullius unquam,

Commisitq; reges & vinctus & ira,

Nec tua laudabili studia aut aliena rependes.

nam in autum indigetis, vt alienæ calamitati *Calamitosi nō*
multes, ne inimici quidem, sed condoleas; potius *infortunatam.*

Eccles. 10.

Math. 7.

Præcipitania
lingue impro-
banda.

Epist. 17.

Futilitas da-
mnoſa.

Verspiers.

elufq; sortem commiseratione dignam deputer. I
enim sunt vices rerū humanarum, vt multi ex ſuna
falicitate atq. ampliffima rerum poſſeſſione ad in
piam ac miſerandos caſus deuoluantur, funeſtus
ac luſtuofum exitum nonnunquā fortiantur. Rur
alii ex infimo loco ac miſeranda ſeruitute ad op
ad honores, ad dignitates & imperia proueunt.
Quod tibi fieri nolis, alteri ne feceris. Ad hanc en
amiffim exigi vult omnes noſtras actiones ac ſtu
Chriſtus, cum inquit: Omnia quæcunq; volueritis
faciant vobis homines, ſic & vos illis facite: hoc
præſtate cuiq; honorem, decus, ſubſidium, ceteraq;
humanitatis officia, quæ quiſque ſibi exhiberi ve
Ne ſis in proferendo ſermone præceps, temerari
inconfideratus, denique effcito ne lingua mentem
præcurrat, aut effutias per iugulum redituras voc
quæ aliquando recoquendæ ſunt. Sunt enim mu
quibus cū verſamur lubricæ fidei, ac ſilētii minus
naces, qui non ſolum, q̄ incautius cuiq; exciderunt
liminant, ſed obtreſtatione ac calumniis exiſtim
tioni ac famę proximi officiunt labemq; adſpergu
Quocirca Horat. ſalubri conſilio: quemque inſitu

*Protinus vt moneam, ſi quid monitoris eges tu,
Quid de quoque viro, & cui dicas, ſape video.
Percontatorem fugito; nam garrulus idem eſt:
Nec retinent patula commiſſa fideliter aures.
Et ſemel emiſſum vocat irrenocabile verbum.*

Quibus verſibus quemq; commonefacit, vt conſi
rate ac parce de aliis loquatur, nec quidquam teme
effutiat, quod illi aliquando fraudi eſſe poſſet, atq;
aliquid detrimenti adferat. deniq; Coricæos atq;
ploratores obſeruandos, qui omnib⁹ ſe ſodalitius
gerunt, ac ſubodorantur, quod ad Cenſores ac Cri
cos deſigrant, ira vt nemini tutū ſit de vlla re mutui
nec licent in tanta temporū infelicitate palam & e
exte promeri quæ mens diſtat, ſuadet ratio, etiam
verit

tati ac syncera religioni sint consentanea; idque *Coriceis, vulgo:*
 delatorum, quibus etiam præmia atq. honores *Verspiers ob-*
 ernuntur, quo magis oculatos auritosque se præ- *seruandi.*
 nt in explorandi negotio infami cum primis ac
 stando, vt quos etiã exosos habent, qui illorum
 ntur ministerio. Placet n. nonnullis proditio ac
 tio: sed iis eius rei artifices inuisi sunt, licet offi-
 in q̃ præstant, pro tẽpore sit gratum, nam illos vt
 ticæ fidei suspectos habent. Testatum fecit id Au-
 us Cæsar, apud quem cum insolentius sua meri-
 taret Rhymirales Thracum rex: Proditionem,
 uit, amo, proditorem detestor. Sic, vt Iulius Ca-
 lin' refert ab imperatore Antonino Pio quadru-
 platores extincti sunt, hoc est, id genus hominum,
 d ex accusatione quartam bonorum partem cõ-
 ui solet, Belgæ huiusmodi conditionis homines
 brengers vocant, qui eo magis inuisi sunt summis
 ter atq. infimis, quod in dictis factisq; omnia ex-
 erent, & quam pro rei veritate, faciant atrociora.
 circa Marcus philosophus Imperator calumniis *Marcus Impe-*
 druplatorum intercessit, apposita falsis delatori- *rator.]*
 infamix nota. Saturio parasitus apud Plautum *Capitolinus.*
 ame ducit ac detestabile quadruplaturã exercere, *In Prosa.*
 uult parasitando pascere ventrem ex maiorum *Parasitus de-*
 rum instituto, q̃ quadruplatorem agere, atq. hu- *latore minus.*
 modi ratione ditescere, bonisque aliorum ac vitæ *noxius.*
 iare. Quanq̃ id genus officiorũ non magnã laudẽ
 reatur apud cordatos, qui nõ patiuntur sibi à pa-
 tis atq; assentatoribus auriculas assui, illorumq;
 andimentis ac lenociniis mentem eripi.

Laudabilis dissidiorum pacificatio.

CAP. XXXI.

I quid simultatis ac contentionis inter vltos ciues *Contentiones:*
 aut consodales ineiderit, probi viri officiũ est pro *sopiente.*
 hili illud sopire, offensiones diluere, dissidia, ne a-
 bius incrudescant, cõponere, dirimere lites & cõ-

Matth. 5.

*Pacificator
laudem mere-
bitur.*

*Regem animus
irritabilis.*

*Obtreclatio
fugienda.*

*Lib. Serm. I.
Satyr. 4.*

trouersias, sedare discordias, sarcire concordiam, pacem inter contentiosos ac dissidentes conciliare, dumque ac sedulum pacificatorem se hominum altercationibus offerre. Quod humanitatis officium non minima beatitudinis parte collocat. Seruato qui huius rei studiosos filiorum Dei elogio condorat. Ab hac & plerisque aliis virtutibus, quibus caritas, hoc est, studium de omnibus bene merendi conatur, alienissimi sunt turbulenti quidam ac tumultuosi homines, quibus cum odiosa sit atque inimica omnis pacificatio, prauitate quadam animi omni perturbant, rebusque exulceratis non medentur, ne fomenta adhibent sed exasperant, atque ut habet proverbum: Oleum flammæ adiciunt etiam cum reges ac principes initari contingit, quorum animi natura generosus ac verox magis magisque illorum malefantis conciliis accenditur atque inflammatur, quo hominum genere nihil detestabilius aut execrandum magis, præsertim ubi religionis negotium agitur, a quo deest omnes vitiosos affectus esse remotissimos: ne asperitate ac scuitia alienari potius hominum animos a studio pietatis, quam lenitate ellici contingat. Siue enim veterem consuetudinem stabilire visum sit, siue sublati erroribus qui sensum irreperunt, aliquid innouare, ac religionem ad fontem reuocare omnia iudicio ac sano consilio perfici debent, adhibita ratione ordine, ac modo, ne quid tumultus exoriat, ut superiore anno in Belgica euenit, in qua distractis in diuersas partes ciuium animis, Religio vi & armis propagari cepta est, quæ rei funestum exitum est consecuta. Delatore non minus damnosus obtreclator virulentus, qui probris, conuiciis, calumniis, contumeliis immerenti perniciem adfert, ac lingua venenata conficit, quod genus hominum his versibus & notat, & vitandum Horatius præcipit:

--- Absentem qui rodit amicum,
Qui non defendit alio culpante solutus

29

Qui captat risus hominum, famamq; dicacis,

Fingere qui non ipsa potest, commissum tacere

Qui nequit, hic niger est; hunc tu Romane caueo.

affinis est illa Salomonis admonitio: Remoue à Prouerb. 48.

prauum & labia detrahentia procul sint à te. Et

in illo inferius: Cum detrectatoribus ne commiscea- Prouerb. 24.

quoniã repente consurget perditio eorum. Fuisse Eccles. 10.

speculatissimis viris inuisam ac detestatã obire Exod. 22.

adi rabiem, sacri scriptores passim testantur ipsiq; Psal. 70. 100.

August. adeo odiosã, vt Carme hoc in coenaculo. ff. Ezrah. 22.

in obtrectatoribus obiiceret, eoq; iis os obturaret. Iacob. 4.

Quisquis amat dictu absentum rodere vitam,

Rom. 1.

Aut quem delectat lubrica verba loqui,

Carmen Au-

Aut plenis cyathis lepidos fatigare sodales,

gustino usur-

Hanc mensam vetitam noverit esse sibi

patum.

tenim ratione illos ablegauit à suo conuietu ac

tribernio, qui aut ingluuie, aut maledicendi stu-

delectantur, vel etiam impudicos obscenosque

rationes mensæ inferunt.

no insolescant rebus prosperis, ne deiiciatur aduersi sed Dei se

providentia fulciat.

CAP. XXXII.

Vm in humana vita nihil sit stabile ac diuturnũ,

nec omnia semper vno tenore, ac continuata

petuaq; serie decurrant, sed vicissitudine quadam

felicia blandiantur, nunc mutatis rebus premant

uersa: ea constantia atq; æquabilitate stabilienda

ens est vt non insolescas rebus prosperis, nec dei-

is aut succumbas aduersis, sed quocunq; res hu-

na se inclinant (vt leui aliquando momento as-

et) semper Dei verbo, eiusque providentia te ful-

is, cuius arbitrio mundum hunc administrari con-

t, eiusq; voluntate omnia perfici, ad quam omnis

entus successusq; psp̄eri & aduersi referri debent

on ad fortunæ inconstantiam ac temeritatem: Ab-

enim, vt q; Dei scientia ac cognitione sunt imbuti,

stabilitas lau-
data.

Providentia
Dei fulcienda
mens.

Fortuna voca-
bulum Chri-
stianis explo-
sum.

aliquid casu aut fortuito fieri persuadeant, quum prae-
cipua rerum omnium causa in Deum sit referenda.

Vitanda curiositas. CAP. XXIII.

*Observatio
aliena rei im-
probatior.
3. Cor. 5.*

*Simile à Mo-
dum.*

*Alienis nego-
tiis non se im-
misceri.*

*1. Thes. 4.
Foris oculati,
domi caeci.*

Perf. Satyr. 4.

Alienarum rerum ne sis curiosus observator: sed
in hoc sedulo incumbas, ut tuam vitam corrigas
potius, quam inseceris aut observes alienam. Pau-
lus quoque Apostolus sedulo cuique inculcat ne foris
intentos habeat oculos, sed se oculatum ac vigilan-
tem praebeat in rebus domesticis, ac attente obseruet,
ne quid committatur, quod ab exteris merito possit
improbari. Alienas autem res ac negotia, quae ad nos
non attinent, non vult magnopere cuiquam curae ef-
se, aut anxie observari, etiam si quid erroris commis-
sum sit. Sunt nam nonnulli à professione Christiana
adeo alieni, ut sana consilia respuant, illosque habeant
exosos, quorum opera ad saniores mentes reuo-
centur: ut morbidi ac ficosi quidam, qui salutarem
fidemque medicum despiciunt, ac malant in vitiosis
humoribus sordescere, quam medelam salutiferam
admittere. Quocirca quum non semper consultum
sit omnibus se negotiis immiscere, nec expediat in
alienis rebus esse curiosum, Belgae sententiam hanc
proverbialem Ardelionibus obiciunt, *Luttel onder
VVins maect veel vreedts*, hoc est, Plurimum sibi parat
tranquillitatis, qui aliis negotiis se non ingerit. Hinc
Paulus Thessalonicenses ad proprias occupationes
& negotia reuocat, nec patitur illos in alienis rebus
esse curiosos. Mirum autem est, quam sint perspicaces
plerique in exterorum negotiis, quam oculati
in excutiendis observandisque rebus alienis, quum
sua negligant, totaque mente ac cogitatione foris pere-
grinentur, quum domi ut Lamiae, caecutiant, ac sint
palpa magis caeci:

*Sic nemo in sese tentat descendere, nemo,
Sed praecedenti spectatur mantica tergo.*

Quales

ales præter Persium etiam Horatius perstringit: *Serm. 1. Sat. 3.*

Quum tua prævidens oculis malis lippus inunctis,

Cur in amicorum vitis tam cernis acutum,

Quam aut aquila, aut seipens Epidaurius?

---- *Uenique tempus*

Concute num tibi quid vitiorum in seuerit olim

Natura, aut etiam consuetudo mala: namque

Neglectis urenda Filix innascitur agris.

Cæcus amor

sui desensatus.

um autem hoc philautiæ vitium magnum huma-

menti cæcitatem adferat, eamq; nebulam animo

mandat, ut multis vitiis suis blandiantur: Christus *Matth. 7.*

erbe in illos inuebitur, qui in aliorum vitam ac mo- *Luc. 6.*

potius, quam in suis defigant oculos, & qui festu-

ra, hoc est, minutissima nulliusque momenti erra- *Prouerbiū*

curiosius obseruant, eaq; exagitant in immensum, *explicatum de*

um trabem, hoc est, crassissima vitia sua nec obser- *festuca ac trabe*

at, nec excutiant. *in oculis.*

In vestitu moderatio. CAP. XXXIV.

Ut autem in apparatu conuiuii spectanda frugali- *Vsus rerum*

tas ac victus temperantia: ita quoque in vestitu *spectandus.*

cultu corporis eadem habenda moderatio, sic ut

nil ad luxum vanamque ostentationem sed omnia

naturæ necessitatem, usumque vitæ ac commodi-

nem referantur; quibus si accedat decor & orna-

mentum non prorsus exquisitus, omnia tolerari posse vi-

ro. Quum autem sexus foemineus præ cæteris ex *Fœmina cul-*

liri comique gestiat, ac decentius ornari, quo ve- *tus anidæ.*

ritatem formæque gratiam sibi conciliet, Petrus *1. Pet. 3.*

apostolus matronas commonefacit, ne immodicos

impensat mundo muliebri, ne crispis intor-

que crinibus, non auro, gemmis, torquibus, ar-

illis se oculis spectantium exponant, sed habitu

modesto, cultuque sobrio ac minus operoso maritis

is gratificentur, illorumque fauorem ac beneuo-

lentiam captent, ut veteres illæ Heroïnæ Rachel, *Genes. 16.*

Lea, Rebecca, Susanna facitabant. Multos autem

KK 8

Profusio vitanda.

Es alienum conflatum.

noui & nostra & auctorum memoria, qui sumptuose vestitu eoque subinde adscitis exoticis quibusdam formis renouato, denique operoso ferculorum apparatu ad mendicitatem atque inopiam redacti sunt, ita etiam ab illis, qui ipsis ad profundendum patrimonium fuerunt adiumento, & qui dolis, technis, fraude, fallaciis, captionibus ab iis aliquid corrauerant, adeo ut ne teruncium quidem impederent subleuandis miseris, quos ad xenodochium redegerant, & extremam rerum penuriam. Ceterum cum tot passim conspiciantur prodigi ac decoctores, rerumque suarum profusi, atque alieni appetentes: nulli mirum videri debet tam multos passim obuios obaratos, atque aere alieno oppressos non solum plebeios ac populares, sed proceres etiam aulicos & heroes gestamine Regio insignitos, qui defraudatis nonnunquam pupillis ac viduis, a quibus pecunia corrasa est, nulli quidquam numerant ne viui quidem, nedum mortui, cum plus quam animam habeant oppignoratam ac creditoribus obnoxiam ita, ut mox ab extincto corpore omnia eorum bona praconis voci subiiciantur: ac creditores de praferentia decertent.

Nemo sortem sibi designatam despiciat.

CAP. XXXV.

Sua cuique fors placeat.

I. Cor. 7.

Quisq. in sua vocatione consistat.

I. Tim. 6.

EA sorte ac conditione, quae tibi in hac vitae statione atque orbis huius theatro obtigit, contentus esto, eamque pro tempore moderate feras ac toleranter, quamcunque etiam personam sustineas, quo loco, quoque ordine ac statu consistas. Exigit tale quiddam a Corinthiis Paulus inducto in concionem ingenui ac serui circumcisi ac praepuciati, nupti innuptique exemplo, ac singulos hortatur, ut eoque animo sortem suam perferant, nec ob ullam vitae conditionem a suscepta semel religione Christiana deficiant. Esse enim, ut apud Timotheum profert, vberem magnumque

quumque quantum pietatem cum animo sua sorte
 contento. Sunt autem nonnulli, quos cum conditio- *Inconstantia*
 sua poeniteat ac status in quo versantur sit per- *improbatur.*
 sum; illum immutari exoptant, atq; in alium ma-
 s idoneum transferri, quod si ex animi sententia
 ut pro voluntate obtineri nequeat, aut non pror-
 expediat, non est quod se macerent aut mœrore
 onabescant, sed omnia placide ferant ac sedate,
 nec Deo rerum omnium moderatori repugnent aut *Deus rerum*
 loquantur, qui singulari sua prouidentia mundum *moderator.*
 nunc administrat, rebusque humanis optime con-
 sulit, non solum, ut Cicero ait, vniuersis sed singulis.
 Quod etiam David multis locis inculcat: tum præ- *Psal. 32.*
 boue, cum inquit, qui fingit sigillatim corda ho-
 minum, qui intelligit omnia opera eorum. Quo-
 rea hoc persuasum esse cuique decet, Deum rerum
 omnium esse moderatorem, ac nihil non geri eius
 arbitrio, nutu, voluntate, denique obseruare, qualis
 quisque sit, quid agat, quid committat, qua mente,
 quo affectu ac pietate religionem colat, quid cuique
 expediat, aut sit salutare. Quamobrem si quando
 non omnia votis nostris respondent, atque oprata
 nos frustrantur, quisque tamen in sua vocatione,
 quam illi assignauit Deus, subsistat, donec fauor
 et benignitas summi Patris aliud de rebus illius sta-
 tuat. Ipse enim pro voluntatis suæ imperio vices
 rerum humanarum mutat atque ordinem inuertit.
 Ipse erigit à sordibus abiectos, illosque illustrat di-
 gnitate, honore, potentia. Ipse arrogantes atque *4. Reg. 28.*
 inflatos fastuque turgidos deicit, atque è felicitatis *Esai. 38.*
 oblio deturbat. Ipse mulieres steriles & effœtas, fre- *Iosua. 10.*
 undas efficit ac numerosa prole gestientes. Quo. *Psal. 110.*
 circa quisque placide suam sortem perferat melio- *Psal. 112.*
 is assequenda spe ac fiducia, totusq; Deo innitatur,
 atq; in illo conquiescat, cui potissimum rerum huma-
 narum cura incumbit. Quo spectat illud Esaiæ c. 38.

*Esaia locus ex-
phicatus.*

Serm. I. Sat. I.

Satyr. I.

*Lib. I. Epist. 14
Nostri nosmet
pœnitent.*

*Epist. 14.
Animi incon-
stantia.*

Hæc dicit Dominus Deus sanctus Israël: In silentio & spe erit fortitudo vestra. *swicht end a verwacht.* Quibus verbis turbulentis & inquietis animis diffidentiam excutit, atque hortatur, ut ipsi tacite ac secure expectent Dei opem ac subsidium: futurum enim ut sua tempore consequantur quod optant, modo ne diffident illius promissis: tamen si autem aliquando serui auxiliator, non frustratur tamen anhelantes auida sua spe atque expectatione. Quum autem Horatius rerum humanarum obseruator curiosus perspexisset homines in ratione atque instituto vitæ quod semel essent amplexi, tam inconstanter ac turbide iactari, nec ullam illorum animis inesse firmitatem & constantiam sic ut suam quisque conditionem fastidiat, ac cum alterius immutare exoptet, mercator, miles, agricola, iurisperitus. Sic enim sciscitatur,

Qui sit Mæcenas, ut nemo quam sibi sortem

Seu ratio dederit, seu fors obiecerit, illa

Contentus uiuat, laudet diuersa sequentes?

Quod postmodum eleganti prouerbio prosequitur ab armentis desumpta Metaphora,

Optat epiphia bos piger, optat arare caballus.

Quo notat humanis ingeniis insitum, ut propriæ fortis pœniteat, eamque cum aliena mutatam cupiat, & in experia expertis ducat potiora, huius inconstantia ac leuitatis, qua mens fluctuat, rationem alio modo subiicit ex oblectatione ruris atque urbis exorta altercatione. Alter enim res urbanas populiq; frequentiam ac strepitum laudabat, alter solitudinem ac res rusticas, sylvarumq; amœnitates duxit potiores. Sic enim inter se disceptant,

Rure ego uiuentem, tu diu in urbe beatum,

Cui placet alterius. sua nimirum est odio fors.

Stultus uterque locum immeritum causat ut inique

In culpa est animus, qui se non effugit unquam.

Recte mea quidem sententia Poëta animum accusat, atque

que omnem culpam in illius temeritatem atq. instantiam reicit. Quum enim animus humanis affectibus, non ratione ducatur, ac non secus, quā nā s aflu marinisq; fluctibus, agitetur **omni** momento in diuersa rapitur ac varias cogitationes concipit, *Simile ab aflu maris.* no fit, vt quodcunque vitæ aut instituti genus amectatur, non stabiliter in eo perseueret. sed identidem aliud quoddam meditetur: quod futurū sperat commodius, cum status aut conditionis mutatio affectus non excutiat, aut curas eximat, vt quas non habet, sed animis hominum inesse constet. Siue enim solitudo in frequentiam cuiq; permutetur, aut paupertas in opulentiam rerumque omnium copiam transferatur, nihilo futurus est animus pacatior, q̃ turbidos animi motus rationi minus obsequentes non exuat. Simile autem quiddam huiusmodi hominibus euenit (vt Plutarchus & Basilus testantur) *De tranquillitate animi.* quod iis, qui Oceano vastoque mari se committunt, ut in optatum aliquem portum p̃uehantur. Illi enim non minus in magna, quam parua nauis nausea, vertigine, vomitu affliguntur sic vt nec in hac aut illa remittatur vomendi desiderium: quoniam bilis ac pituita in corpore redundantia vtrobiq; illos committatur. Sic in mutando vitæ instituto nemo consequitur animi tranquillitatem, nisi prorsus affectus excutiat, ac ratione omnes suas actiones moderetur. Vnde apposite Seneca: Primum argumentum compositæ mentis existimo, posse cōsistere ac secum morari, quocirca gaudeo, inquit, Lucilli te non discurrere aut diuagari. Nusquam enim est qui vbique sit. Quamobrem nihil prodest mare traicere, aut vres mutare, aut modo hanc, modo illam stationem consectari. Si vis ista quib. vrgeris, effugere, non alibi is oportet, sed alius, h. e. mentem compone, affectus vitiosos excute, ratione, consilio, prudentia omnes actiones tuas ac studia moderate. Etenim, vt is ait,

De tranquillitate animi.

De vita solitaria.

Simile ab eis qui in mari iactantur.

Ad Lucillum Epist. I.

*Quid mentem
stabiliat.*

Caelum non animum mutant qui trans mare currunt.
Ceterum aduersus tumultuosos affectus, qui animum in varias diuersasq; partes distrahunt, ita ut leui momento à suscepto consilio resiliat, verbo Dei eiusque salutari doctrina depugnandum est. Hæc enim vagum ac palabundum animum stabilem præstat, suaq; foris ac conditione contentum, sic ut eam nec deferat, ne fastidiat, aut alteri ambitiose nimisq; auide inhiat.

Improbis consuetudinem ac familiaritatem vitanda.

CAP. XXXVI.

Lib. 3. de Ira.

Improbis commercia ut pestem fugito. Summur enim, ut testatur Seneca, à conversatione morum, atque ut contagiones in corpus, ita vitia verbis in animum transibunt, mentemq; contaminant. Sic vitia non tam valetudini prostrata salubrior, quam animi

*Probi quisque
assuescat.*

mis parum firmis in bonorum contubernio versari. Documento sunt immanes ac feroces belluæ, quæ consuetudine conuictæq; hominum mansuescunt ac curantur. Quemadmodum & probitatis conditio, ut suos sectatores virtute imbuat, integrisque moribus exornet: ita quoq; improbitati ac nequitia infitum, ut suos cultores deprauet ac vitiis contamine. Quod circa Paulus Apostolus, ne quem abduci contingat à veritate, à salutis spe, à fiducia consequenda immortalitatis, à morum integritate, studiose commonefacit pietatis cultores, ne eam opinionem mente concipiant, ut sibi persuadeant, nihil superesse hominis à morte, sed quicquid est huius officii, pro suis vitiosa corpora interire, quod impietateq; à Deo alienum sedulo imprudentibus inculcant, ac pernicioso degenerate mentes dubias à salutari doctrina à recta ac minime ambigua auerunt. Quamobrem modis omnibus abducit Christianos Apostolus ab illorum conversatione, qui parum cautos subdola doctrina in errorem pertrahunt: sic enim Menandri Senariolo exhortationem suam illustrat:

Improbi vitandi.

Cerrumpunt bonos mores colloquia praua.

Lin-

*Linguam cohibendam non solum ab obscenis verbis, sed etiam
odiosis.*

CAP. XXXVII.

QUum autem à Christo culpam audiamus verba *Matth. 12.*
otiosa, hoc est, infrugifera, supernacanea, frivola, *Otiosa verba*
futilia, quæ nulla vel audientis vel proferentis *qua.*
utilitate proferuntur, sic ut de iis in die iudicii ratio-
nem sit exacturus: quanto magis, ut Paulus ait, de *Ephes. 5.*
restandi sermones spurci & scurriles, obscena festi- *Sermo scurrilis*
uras, facetiæ illiberales, urbanitas indecora, quæ mo- *vitandus.*
rum integritati impense officiant? deniq. scommata
lentata, sermones mordaces, quæ cū acrem sui me-
noriæ in animo relinquant, atq. aculeum, ut auo-
antes vesperæ, insigant odiorū ac simultatum fomen-
ta ministrant, sic ut res aliquando reciproca dicacita-
e ac figuratis obliquisq. distictis utro citroq. retor-
is, in cruentum certamen deueniat, atque instigan-
ibus nonnullis, acerba odia, irasq. implacabiles su-
citet, quæ intimo animo conceptæ ac cordi tenacius
impressæ, tum maxime recrudescunt, cum obliteratæ
atq. expunctæ videbantur penitusque obliuioni da-
te. Displicent autē supra quā dici queat Paulo Apo- *Dentat mor-*
stolo dissidia ac maledicendi rixandi- *que morandi.*
ose commonefacit Galatas, ut ab iis vitiosis ac te- *Cap. 5.*
trimis affectibus abstineant, nec patiantur inter
se inrudesce- *re* morfu: dentatos ac virulentos, nec
illa conuicia aut obiectandi libidine, nec tum al-
ter alterū arrodit, mordet, exagitat, alius aliū bellua-
m riu consumat ac dilaniet. Idipsum agit apud
corinthios, quos amanter per nomen Dei Iesu Christi. *1. Cor. 1.*
ad mutuam concordiam inuitat, illosq. horratur, *Simultates vi-*
e odiis ac simultatibus inter se dissideant, sed con- *tanda.*
stant, sintq. eadem mente eadē sententia. Sumit *Ioan. 15.*
hoc exemplum Paulus à Christo, qui tot modis suis *Coloss. 3.*
lectionem ac caritatem mutuam inculcat, quæ vna *Ephes. 4.*
vinculum perfectionis, ac vna multarum legum.

Cap. 4.

Lingua cohibenda.

Pauli salubris exhortatio.

1. Tim. 3.

Tit. 1.

Paulus in omnibus decorum observari vult.

Cap. 4.

Vitium unum ex alio pullulat.

Benevolentia alterius erga alterum fovenda.

Nihil enim opus legum calcearibus, ubi expromitur Benevolentia, atque erga proximum ardens suique prodiga Caritas. Quoniam autem ex incontinentia linguæ, funesta tragoedia ac graves tumultus exoriantur, praesertim cum alter in alterum virus acerbatis suae euomit: salubriter Colossenses Paulus instituit. & quæ moderatio verbis adhibenda, obiter indicat: Sermo vester cum omni gratia sit sale conditus, ut obseruetis quæ ratione oporteat cuique respondere, hoc est, sermo non sit in lætitiâ aut in cum effusior, ne in lasciuia recidat: ne senerus, sper, amarulentus, ne audientes offendat, abigat, licet. Omnis oratio humanitatis gratiam relipiat ac prudentiæ sale sit condita. Vnde etiam in Episcopis & ministris Ecclesiæ exigit mansuetudinem, lenitatem, nec sustinet subditos obiurgari inclementius asperiusque tractari. Quum vero Paulus in omni actione vitæ, in dictis ac factis omnia ad decorum atque honestatis amissim exigit ac metiatur, ipsaque linguæ intemperantia, præter obrectationem & maledicentiam, præter calumniam & conuicia, turpitudine ac verborum obscœnitate synceras purasque mentes inficiat: hæc quoque vitia animis hominum eximere studet. Sic cum linguam Ephesiorum format, ac mentem componit, Nullus, inquit, sermo spurcus, aut vitiosa oratio ex ore vestro prodeat, sed quæ bona est ad ædificationem, quoties opus est ut det gratiam audientibus, hoc est, ut instruat auditores, ut aliquem fructum atque vtilitatem illi conferat. Et quoniam vitia omnia inter se connexa sunt, atque aliud ex alio pullulat, quo nihil mali in animis hominum resideat: Omnis, inquit, amarulentia, tumor, ira, odium, vociferatio, maledicentia tollatur à vobis cum omni nequitia. Estote autem alii in alios benigni, misericordes, condonantes vobis iniucem, quemadmodum & Deus per Christum

tum condonauit vobis. Idipsum etiam prolixè Ro- *Cap. II.*
manis inculcat, ac præcipit vt dilectio non sit simu-
ata, vt odio prosequatur. quod malum est. vt per fra-
ternam caritatem ad mutuo diligendos sint propen-
si, vt honore alius alium præcedat, hoc est, in exhiben-
do subsidio ac præstando officio alius alium vincat,
vt tempori se accommodent, vt spe se fulciant, vt bene *2. Cor. 8.*
acquiescant de iis, qui illos insectantur, nec male pre- *Heb. 12.*
sententur aut diris deuocent, vt eodem animo alii in *Deut. 32.*
illos sint affecti, ne arroganter de se sentiant, ne ma-
lum pro malo rependant, vt cedant iræ, nec seipso
sciscantur, vt inimicum officiis pietatis obrutum ad
admandum inflamment. Hoc est enim vrere aduer- *Proverb. 25.*
sarium, ac carbones ignis coaceruare in caput illius.
Quocirca inter alia quæ fusc commemorat: par esse
tenet, vt quisq; omnia humanitatis officia in omnes
verceat, ac singulis sit expositus. Multum enim, Ci- *Lib. 1. Offic.*
uilem teste, conciliat hominem homini affabilitas *Humanitatis*
amicitiasque sermonis, atque obsequium, beneque *officiis inter se*
merendi studium amicitiam parit stabilem ac diu- *certant Chri-*
ternam, quæ cum inter Ethnicos mutuum amorem *stiani.*
conueat, illam decet esse ardentiorē in iis, qui Chri-
stifœdere sunt deuincti.

In verbis omniq; actione vite detestabilis fucus & simulatio.

CAP. XXXVIII.

¶ Era semper proferre condiscas. Nam mentiri,
perplexe, intricate, confuse, titubanter, simula-
loqui ac tergiversari seruile est. ac Libero homine
dignum. Quocirca grauitè & fœuere Paulus Apo- *Philip. 4.*
stolus: Quæcunque sunt vera, quæcunque decora & *Pauli salutis*
onestæ, quæcunq; iusta atque æquitati consentaneæ, *exhortatio*
quæcunq; pura ac sincera, quæcunq; ad alendam cō-
cordiam accommoda, quæcunq; boni nominis, hoc
est, laudabilem famam atque existimationem conci-
ant, si qua laus, hoc est, si quid virtuti coniunctū sit
laudabile: hæc cogitate, hoc est, hæc vobis cordi-

LL.

Rom. 8.

sint, hæc animis vestris continenter imprimite, hæc oculis assidue obuersentur, hæc menti penitus infixæ sint, eaque pro virili contendere assequi, ac vi moribusq; exprimere: & Deus pacis erit vobiscum. Siquidem vt idem ait: Is qui diligit Deum, omni adiumento sunt in bonum, hoc est, felicem successum consequuntur.

Philantia, hoc est, cæcus amor sui excutiendus, atq; inania doctrina persuasio. CAP. XXXIX.

Doctrina persuasio abolenda ex animo.

Lib. I. cap. 2.

Ludi magistri imperiti.

Concionatores imperiti.

Cum non minimum officiat studiis eorumq; progressum retardet, ac remoretur maturius concepta eruditionis opinio: cum primis cauendum ne in literarum studiis vel quauis arte quã tibi perdidisti proponis, eam persuasionem mente concipias, vt illa te assequutum existimes, à quib' es remotus, aut quæ tibi sunt incognita parumq; explorata. Sunt enim plerique philanti, hoc est, sui amantes, qui de eruditione plaudunt ac blandiuntur, nec quomodo ad consummatam vel doctrinam, vel pietatem deueniant opinantur atque ad metam deuenisse se, quum medium iter sint emensi: quo efficitur vt multa præclara ingenia rebus maximis destinata, nunquam summa deueniant. Quod cum Fabio esset perspectum, hoc in primis à professoribus exigit, vt aut sint eruditi, aut se non esse agnoscant. Nihil enim peius, qui paulum aliquid ultra primas literas progressum, falsam scientiæ persuasionem induunt, nam & precipiendi peritis cedere non dignantur, & iure quidam potestatis, quo hoc genus hominum intumescit, magno supercilio imperitiæ suam alijs imponunt. Non desunt etiam nostra ætate, qui impudenter ad concionandi munus assunt, cum in hac læstra sint exercitati, nec ullis instructi dicendi verbis, nulla rerum cognitione imbuti, nulla sacrarum literarum peritiâ instructi. Quo fit, vt auditores a di nullo salutaris doctrinæ pabulo reficiantur, nulli concionatorum

incipiant verbi Dei solaria, nulla animæ fomenta,
 tantum meras nugas atque aniles superstitiones
 bibant, In eundem ordinem illos refero, qui nec
 vione nec experientia fulti, medendi prouinciam *Medici impe-*
 di adsciscant, artemq; medicam magno mortalium *riti.*
 rimento, ac valetudinis iactura exercent. Cum i- *Opinio scientiæ*
 ue tantum damni adferat fecundis ingeniis ina- *tollenda.*
 sui; ostentatrix doctrinæ persuasio: modis omni-
 bus enitendum studiosis, qui solidam eruditionem
 actant, vt adscitis omnibus præfidiis, ac studiorum
 miniculis ad summa properent, sublata reiectaq;
 ni adeptæ eruditionis opinione, adeo vt si aliquo
 sint progressi, non temere ab incepto desistant,
 pedem referant, sed tantisper progrediantur
 in metam attigerint, decursoque spatio palmam
 sequantur, aut illi proxime adsistant. Nunquam
 illa illa & præclaris ingeniis damnosa opinio men-
 ticipiatur, aut animo infideat, vt cum adhuc
 imine primoque aditu ac vestibulo eruditionis
 sistas, iam perfunctum te discendi munere exi-
 nes, eaque adsequentum, à quibus longo inter-
 uo ablis ac sis remotior. Ea enim persuasio hoc in
 nis hominum emittit, vt longe citra metam desi-
 nt, omniaq; remissius agant, nec progrediantur,
 ocordes & ignaui, qui cum in stadio decurrant,
 alacriter nec expeditæ ad palmam properant, sed
 inde resistentes resistunt, palmamq; sibi inter-
 patiuntur, magno suo pudore & dedecore. Hac *Philip. 3.*
 in re Pauli exemplum imitari par est, qui in *Pauli locus eta-*
 catione Apostolica atque illustranda propagan- *cidatus.*
 ore doctrina Evangelica, in qua omnium salus
 nitit, ingenue quidem fatetur se non adsequu-
 , quod consecraretur, verum nulla interposita
 a aut cunctatione, viriliter cursum suum perfici-
 , totoque conatu ac molimine iuxta præfixum
 um eniti ad supernæ vocatio nis palmam

Luc. 9.

*Christi saluta-
re consilio.*

1. Cor. 9.

*Simile à pug-
abus.*

Virgil. lib. 1.

Aeneid.

Lib. 3. Epist. 11

*Exemplum à
graffatore no-
mine.*

hoc est, beatitudinem quæ à Deo per Christum cum
proposita est, sic ut ipse quæcunque à tergo transmi-
sa essent, quibusque perfunctus videbatur, obliuisceretur,
nec ea prorsus in mentem reuocaret, ad ea vi-
ro alacriter totoque impetu se conficeret, quæ à fron-
te essent, atque adhuc peragenda restarent, post habi-
tis reiectisque omnibus, quæ illum ad meram præ-
xam, ac præmium immortalitatis properantem po-
sent remorari. Huc spectat illa Christi concio: Nemini
qui admota manu aratro post tergum respexerit, prius
est regno Dei. Qua similitudine desumpta ab
randi colendique agri industria, commonefacit suum
ut in salutis negotio quod quisque est aggressus,
semel arripuit, persistat ac progreditur, donec sum-
mum sit assequutus, nec defleat animum ad res fin-
xas ac caducas, aut ab incepto resiliat, aut aliorum
rapiatur: sed rem bene incoatam perficiat. Damno-
sum enim in re salutari ac seria tarditas, ac procrastina-
tio atque in suscepto negotio lentus progressus
ac minus alacris. Paulus quoque huiusmodi itinere
accincto non vult cursum impediri, ullamque moram
iniici, exemplo desumpto ab iis, qui in populari ce-
ramine præmium affectant, quorum nemo non par-
tus sit omnia aut facere aut pati, vitamque suam præ
laude pacisci, quo palmam plausumque populi as-
quatur. Horatius poëta quidem ethnicus, sed opti-
mus morum institutor, cum observaret quantum
damni afferret rebus gerendis tarditas, & cunctatio-
re infami desumit exemplum exhortandi ad res sa-
lutares ac fructuosas:

*Vt iugulent homines, surgant de nocte latrones
Vt te ipsum serues, non expergiscere? at qui
Si nolis sanus, eris hydropicus, & cur
Quæ laedunt oculos, festinas dextere, si quod
Est animum, differs curandi tempus in annum?
Dimidiam fasti, qui bene cepit, habet.*

Eandem

Eandem sententiam sic exprimit Ovidius:

Vt corpus redimas, ferrum patieris & ignes,

Arida nec sitiens ora lenabis aqua.

Vt valeas animo, quidquam tolerare negabis?

At pretium pars hac corpore maius habet.

Lib. 2. de Remed. amor.

Christus quoque in eodem argumento versatur, non

Matth. 24.

namq; industriam acuit, atque ad excubias quemq;

Luc. 12.

stimulat à villicis iniquis parumq; fidis, à furibus

nocturnis perossoribus pducta parabola. Vt n. illi

is commodis intenti sunt, ac quamvis occasiones

prant, vt aliqd corradant, aliquid suffurentur, atq;

ena depeculenrur: ita par est vt quisque saluti suæ

igilet, nec elabi sinat commoditatem, qua tempe-

ac suo tempore ea sibi comparare possit, quæ sa-

taria sunt, mentique atque animo profutura.

familiarium atq; amicorum habendum delectum ac discrim-

men.

CAP. XL.

JE quosuis temere nulloq; delectu & discrimine

in familiaritatem adsciscas, sed eos quorum ex

Amicorum habendus delectus.

orata est virtus, ac spectata vitæ probitas. Id monet

proverbium: Ne cuius dexterâ inieceris. Quod Bel-

ie sic effertur, *Siet wie ghy by der handt neemt,* desum-

similitudine à choreis ac tripudiis. Nam iuvenes

Proverbium à

indeunda saltatione non cuius manus porrigunt,

tripudiis de-

iudiciû delectumque puellis adhibet vel plebeiis

sumum.

patriciis: quod etiam in vitæ societate ac contra-

nda amicitia cum primis obseruandum. Sunt enim

nonnulli rerum humanarum imperiti, qui cum fin-

ros amicos à fucatis discernere nequeant, quosuis

discriminatim in familiaritatem intimam admit-

nt etiâ inexploratos, quos postmodum sycophan-

experiantur atq; impostores. Quocirca vt omni-

is fidum te præbere decet: ita nemini temere fi-

Non cuius fi-

re, nisi vt habeat proverbium, cum quo modium

dendum.

is consumseris, hoc est, diutinam vitæ consuetu-

dem habueris, ac cuius mores atque ingenium

*Eccles. 8.**Amicitia im-
mortalis esse
debet.*

cognitum exploratumque habeas. Quo spectat illa
sapientis Hebræi: Extraneo ne arcana commiseri
nescit enim quid pariat, hoc est, quid monstri ala
Non cuius homini mentem tuam patefacias, ne for
te falsam gratiam tibi referat, & postmodum conu
cietur tibi. Hominum autem leuitas & inconstanti
efficit, quo minus amicitia fœdera sint perpetua
multique hac de causa sibi persuadent, ita habendo
amicos quasi aliquando inimici sint futuri. In hoste
quoque atque inimicos ita exercendas similitates at
que odia quasi diluta suo tempore inimicitia in gra
tiam fidamq; vitæ societate sint recipiendi. Sic Ma
tialis deterret à nimis arcta vitæ consuetudine:

*Lib. 12.**Si vitare velis acerba quadam,**Et tristes animi cauere morfus:**Nulli te facias nimis sodalem.**Gaudebis minus, & minus dolebis.**Inimicitia
mortalis est.*

Non est tamen à ratione aut humana natura alien
illorū sententia, qui censent similitates atque inimi
citas debere esse mortales; Amicitias vero, quæ sibi
quodam animorum societate, ac voluntatum con
sensu constant, sempiternas. Neq. enim effugiunt le
uitatis atque inconstantiæ crimen, qui temere amicitia
vincula dissolui patiuntur. Quocirca Cicero cen
set amicitias quæ minus probentur, sensim dissoluen
das, non violentius præcidendas.

*Offic. 2.**Ne temere te cuiquam sponso rem offeras.*

CAP. XLI.

*Sponsioni da-
mnum subest.*

NE præcipitanter & inconsiderate te cuius spon
sorem offeras, Sponsioni enim noxa præstio est.
Nam qui pro altero fidem suam interponit, pericu
lo se obicit. Altero enim fallente, prestat vades, il
liq; exsoluendum quod pro alio spondit. Quocir
ca Salomon rerum humanarum peritissimus filium
à sponsionis facilitate deterret: Filii mi si spondeas
pro amico tuo, defixisti apud extraneum manum
tuam.

*Proverb. 6.
Salomon à
spondendo de-
terret.*

am, illaqueatus es atq; irretitus verbis labiorum
 orū caprusq; sermonibus propriis, quamobrē pro-
 re, inquit, effcito vt liberari possis à manu proxi-
 tui. Ceterū nō nimis rigide istud obseruari debet,
 nonnunq; in vrgentissimis causis, amicis obsequi
 nueniat, atq; iis quib. naturæ legibus sumus obstri-
 gratificari, nostramq; fidem ac facultates nōnun-
 am etiā vitam pro iis exponere: sic tamen vt nemo
 orū causa à recto dimoueat, nec quid agat quod
 nestati sit contrariū, quemadmodū monet puer-
 i, obtemperandum amico, sed vsq; ad aras, hoc est,
 n transilias religionis iura neq; enim fas est amico
 sequi conscientia damno aut pietatis iactura.

*Amici qua-
 tenus obsequē-
 dum.*

Assentatores quos vulgo Pluystrickers vocant, vitandi.

CAP. XLII.

Vm assentatio atque adulandi peritia, seu potius
 vafricies, artificiosa quodam verborum aucupio
 mini minime fucato facile imponat: cōmonitum
 volo, ne assentatori aures patefacias, aut eius blan-
 mentis ac lenociniis deleniri te patiaris. His autem
 tis syncerum fidemq; amicum ab improbo & su-
 vo adulate discernas. Ille enim libere ac graui-
 r, cui optime consultum cupit, officii sui commo-
 facit, quod Salomon in præcipua amicitia parte
 locat: iste se te assentatur ac palpat, singula appro-
 e applaudit audientis erroribus, omniaque donat
 us auribus, ac non modo ad voluntatem sed etiam
 nutum ac vultum verborum blandimenta accom-
 odat. Exprimi huius conditionis homines graphi-
 apud Terentium Gnatho, qui parasiticam disci-
 nam instituit. & qua ratione animos hominum si-
 deuincere soleat, his versibus indicat:

*Assentator
 perniciosus.*

*Adulatoris &
 amici disci-
 men.*

Proverb. 27.

Esai. 30.

Eunuch. act. 2.

Scen. 2.

*Genus hominum, qui esse primos se omnium rerum volunt, Parasiti condi-
 c sunt hoc confector, his ego non paro me ut rideant:
 his ultro arrideo, & eorum ingenia admiro simul;
 aliquid dicunt, laudo; id rursum si negant, laudo id quoque.*

110.

Negat nego, ait aio: postremo imperavi egomet mihi

Omnia assentari. Is quæstus nunc est multo uberrimus.

*Parasitorum
infida amici-
tia.*

*Ar: veterato-
ria.*

*Insidiosus cini-
litas.*

*Quibus rebus
constet vita se-
licitas.*

Lib. 30.

Quocirca cum omnib⁹ detestabilis sit & ociosa adulatrix blandiloquētia, quamlibet tenuis sit atq; angusta res familiaris: nunq̃ te vlli parasitum Gnathonem que præbeas, aut assentari in animū induxeris. Pariquidē auxilium titillatio fauorē nōnullorum, sed enanidū minimeq; diuturnum. Emergit aliquādo ex quæstus uberrimus, verum infamis ac probro cōiunctus; postremo vbi fucus detegitur, artifice damnosus, sic vt nemo ingenuus ac liberaliter educatus hā notam sibi imprimi sustineat. Assentatoribus affines sunt veteratores quidā & versipelles, qui vulpina calliditate atq; astutia ad circumueniendos fallendosq; simplices miris strophis ac technis sunt instructi, atq; hominum facultatib⁹ & vxoribus, vt hyenæ & crocodili inhiant, in speciem primaq; frontē blandi, sed quopostmodum damna inferant, ac perniciem moliātur. Sunt huius farinae subdoli quidam & versuri, sed mire officiosi, atque ad omne obsequium parati, qui consilio, eaq; mente atq; intentione se in familiaritatem ac vitæ consuetudinē insinuant, quo aliquid ab iis corradant ac compilent. Nā captata vndiq; opportunitate ad conuasandum aliquid oculos manusque habent intentas. Quocirca non temere cuius fidendum, nisi edito fidei ac probiratis specimine.

Præcepta quadam ad bene beateq; viuendum accommodata.

CAP. XLIII.

CVM multa tradantur à viris disertis ad bene beateq; viuendum documenta, tum Martialis quædam complexus est ab honestate non prorsus aliena, quibus velut indice demonstrat, qua ratione vitæ commoda transigi possit, ac non modo corporis valetudini, sed mentis etiam tranquillitati consuli. Sic autem ista prosequitur:

Vitam que faciunt beatiorē,

Incipit

Iucundissime Martialis, hac sunt.
Res non parva labore, sed relicta,
Non ingratus ager, socius perennis,
Lus nunquam, toga rara, mens quietas,
Vires ingenua, salubre corpus,
Prudens simplicitas, pares amici,
Cenae facilis, sine arte mensa,
Nox non ebria, sed soluta curis,
Non tristis thorax, attamen pudicus:
Quod sis esse velis, nihilq; malis:
Suavissimi nec metuas diem, nec optes.

is vitæ commoditates, si non prius ex voto aut a Dei providen-
 ti sententia obtinere queas: non est q̄ te maceres tia rerum mo-
 tū mœrore conficias, sed ad Dei voluntatem, eiusq; deratrix.
 providentiam, q̄ vna est rerum humana: um modera-
 x, omnia referas, q̄ etiam fecit David in iis, q̄ *Tsal. 30.*
 i obvenire soleant, prospera vel adversa, quorum
 nil non eius potestati subiicit, nullo casus aut for- *Pii fortunam*
 nã respectu: sic cum omnem vitæ decursum illi ar- *non agnoscunt.*
 buit, in manibus tuis, inquit, tempora mea, hoc est,
 o tuo arbitratu nostra omnia decurrunt.

De exercitatione qua defatigato vires instaurantur cum a-
nimi tum corporis.

CAP. XLIV.

Vm natura humana subsistere nequeat, nisi sub-
 inde respiret atque aliquo laxamento reficiatur,
 nonnulla illi laboris relaxatio indulgenda, ne corpo-
 animique vigor flaccescat, atque immodica occu-
 patione obruatur. Vt autem somnus placidus ac tem-
 peratius membra lassâ ac labore confecta instaurat *Respiratio à la-*
 reficit: ita quoque animum studiis aut lucubrandi *bore utilis.*
 molestia defessum, spiritusque exhaustos ac sopitos
 riget reparatq; intensionis remissio. Veteres, si quã-
 o a Reip. functionibus, ac forenli negotio conquie-
 ere licuit, rerum rusticarum amœnitate se oblecta *Agricultura*
 ant, atq; ex agriculturæ studio non minus commo- *oblectatio.*
 quam voluptatis conceperunt. Nam præter sylvas

& viridaria ad spectu gratissima. præter loca conferta
septaque arboribus atq; ornata virgultis, præter vi-
larum ac prædiorum commoditates amœnosque
cellus & feraci ac bene culto fundo, ex speciosa me-
se, prouentuque annuo quæstum consecuti sunt cur-
iutissimum tum vberissimum. Utilitas enim honesta-
ti ac iustitiæ coniuncta à nullo improbari potest. O-
mnium siquidem rerum, ut testatur Cicero, ex quibus
aliquid exquiratur, nihil agricultura melius, nihil v-
berius, nihil homine libero dignius. Sic, ut Hesiodus
senserit, nihil esse tam regale & magnificum, quam a-
grum colere, ac rusticandi studio occupari.

Lib. I. Offic.

*Agricola nun-
quam otiosus.*

Quocirca veteres Romani urbem perosi tanquam
ex vinculis extracti, rus se cōtulerunt. Hic enim mul-
ta se offerunt, quibus statis vicibus possis oblectari.
Nunc enim putandis truncandisq; arboribus se tem-
pus offert & occasio: nunc inferendis in alienam ar-
borem fustulis ver blandum inuitat: nunc tempesti-
uum vineas colere atque adulta vitis propagine altas
maritare populos:

*Horat. in Od.
Virg. I. Georg.*

*Nunc captare feras laqueo, nunc fallere visco,
Atque etiam magnos canibus circumdare saltus,
Insidias quibus moliri incendere vepres.*

*Exercitationū
multa genera.*

Est autem aucupium & venatio iuuenili atq; adu-
ro corpori salubris, aptaq; exercitatio, nec prorsus im-
probanda, modo ne quis nimium illi rei sit deditus, u-
m nemq; operam impendat insectandis laniandisque
feris, neglectis rebus seriis, ac domestica administra-
tione. Oblectare vero se tabulis Geographicis, atque
intra Musæi limites peragrarè longè lateque expor-
rectos mundi ambitus, ac remotius distitas regiones
oculis ac circino dimetiri potius, quam magnæ rei
familiaris iactura corpore foris peregrinari animum
mirifice reficit. Inter chartas Cosmographicas re-
fero artificiose elaboratas expressasque picturas vel
coloribus adornatas, vel *χρῶματις*, hoc est,

*Pictura oculos
pascit ac reficit.*

nudas

audas nulloque pigmento aut fūco delineatas, quæ non inani spectaculo oculos afficiunt, præsertim si sit superstitio, ac nonnulla ad virtutē & pietatem documenta exhibeant, ut sunt ea quæ sacras historias complectuntur. Vnde non inscite veteribus pictura muta poësis dicta: Poësis vero loquens ac viuida nimis, neque muta pictura: Honeſta est autem ac cum primis iucunda Musicæ oblectatio, qua animus ubi angueſcit, maximè erigitur ac reuiuiscit. Hæc vocum concentu atque instrumentis modulate resonantis non solum aures sonorum suauitate permulcet, sed sonitu per arterias vndique diffuso spiritus cum vitales tum animales excitat, discussa que animi caligine ac nebulis, mentem agilem reddit atque erectā. Quo effectum est, ut Pythagoras animum cithara excitare soleat, ubi euigilasset, quo esset ad functiones obeundas, ac diurna munia expeditior: & cum somnum peteret, rursus testitudine lenire mentem, quo affectus redderet sedatiores. Sic Epaminondas Princeps Græciæ concinne fidibus cecinisse legitur, notaq; Græcia, Cicerone teste, summam eruditionem etiam in vocum neruorumque cantibus censebat, & qui eius artis esset imperitus, habitus sit indoctior. Sic priscis seculis inter regales mensas Heroum Di-
 Virgilium: *Veteres Musices studiosi.*

Musica mentem oblectat.

Fab. lib. 2. c. 7.

Cic. 1. Tuscul.

Lib. 1. Æneid.

---- Cithara crinitus Iopas

Personat aurata, docuit quæ maximus Atlas.

Hic canit errantem Lunam Soli, labores;

Vnde hominum genus & pecudes, unde imber & ignis,

Arcturum, plauisq; Hyades, geminosq; Triænes:

Quid tantum Oceano properent se tingere Soles

Hyberni, vel qua tardis mora noctibus obſist.

Non defuisse Hebrææ genti huius oblectamenti v-
 um, magnisq; viris illam excultam atque in pretio
 habiram, præter alia, Davidis historia commonſtrat, ſic non reſſe

Hebrææ oblectamenta Musices studiosi.

1 Reg. 16.

David instru-
mentis musicis
Deum honorat.

4. Reg. 3.

Helisæus mu-
sica afficitur.
Eccles. 32.

Similia ex mu-
sicis sonis &
gemmis.

Eccles. 40.

Esaias vino-
lentos increpat.

Cap. 5.

Cap. 6.

Nam vates ille sacros hymnos ad lyram decantare solitus est, animumq; Saulis furibundū ac maligno Genio, atraq; bile exagitatum modulate resonantē cithara permulcere, ac Regem ad saniozem mentem reducere. Helisæus quoq; vates importuna regum interpellatione exasperatus, accita psalteria, harmonia cōcentuq; Musico animum composuit, ac depulsa omni perturbatione, sopitisque affectibus afflatu diuino perfusus, vaticinari incipit, ac tribus regibus euentura prædicere. In conuiujs quoq. Musico adhiberi solitos sacra Biblia passim testantur. Sic Sapientis desumpta similitudine à gemmis auro decoratis, Sicut Carbunculus, inquit, aurum exornat: Sic concentus Musicorum in conuiuio cum moderati vini potione; Et quemadmodum, vt idem ait, Smaragdus, cuius pellucidus est & insatiabilis viror, vulgo Amarant, aurum commendat: sic modulatio Cantorum in iucundo conuiuio. Verū ne quis plus satius huiusmodi illectamentis insistat atque occupetur quid huic oblectationi præferri debeat, obiter ita indicat. Vinum & Musica mentem ac cor exhilarant sed vtroq. magis studium sapientiæ. Improbatur quidem Esaias vinolentos, & qui comestationibus continenter addicti, Musicis instrumentis suauiter se oblectant, sed ea ratione, quod nulla iis habeatur opificis ratio. nec quidquam eorum quib. affluenter & cumulate fruuntur, ad Deum referant à cuius munificentia omnia profluunt. Sic enim illis minitatur: Vx qui consurgitis mane ad ebrietatem sectandum, & potandum vsq. ad vespēram, vt vino æstuetis Cythara, lyra, tympanum, & tibia in conuiujs vestris: & opus Domini non respicitis, nec opera manuum eius consideratis: hoc est, non habetis oculos mentemque in illum erectam, à cuius munificentia ac liberalitate hæc profisciscuntur. In eodem argumento versatur Amos Propheta, qui huiusmodi mi-

nis

tis lasciuos ac profuse viuentes vellicat: Vx qui opu- *Amos vinosos*
 enti estis in Sion, ingredientes pompas, qui de- *vellicat.*
 umbitis in lectis eburneis, ac lasciuitis in stratis ve-
 tris, qui canitis ad sonitum psalterij, bibentes vinum
 in phialis, atque vnguento optimo delibuti, nec quis-
 quam vestrum in opum calamitate afficitur, aut con-
 solescit afflictorum miseriam: nulla habetur tenuioru
 ratio aut respectus, nulla exhibetur Deo tantorum
 beneficiorum gratitudo. Quocirca oblectamenta
 musica, atque inter hac moderatus vini ac ferculo-
 rum usus, quo spiritus sopiti languidi eriguntur,
 ac reuiuiscunt, quo fumi melancholici dissipantur,
 nihil habent vitii, nec ab ullo retrico culpari meren-
 tur, nisi illorum abusu atque assiduitate profunda
 obrepat diuinarum rerum ac salutis obliuio. Inter
 exercitationes mitiores, minuiq; molestas aut labo- *Exercitatio*
 riosas, vectiones referuntur, quæ vel equo, vel vehi- *minus laborio-*
 culo, aut etiam nauigio perficiuntur, nec non am- *sa.*
 bulationes subdiales, quas hortenses areæ ministrant. *Hortorum a-*
 ac longius expositæ pergulae iugataeque vineae sic *maenitas refect*
 sub fornice viridi ac pampinis virentibus conca- *animum.*
 merata restudine non minus salubris sit, quam amoe-
 na deambulatio. Et si qua forte inter deambulandū
 obrepat lassitudo ac fatigatio, non defunt in excul-
 tis hortis topiaria, atque umbracula sub quibus ca-
 ptare opacum frigus, æstusq; discutere liceat. Vbi *Æstate opacū*
 vero apricari visum sit, atque aëri libero apertoque se *frigus captan-*
 opponere, in patenti campo aut eminenti editoque *dum.*
 loco id perfici poterit. Vt autem studiosis virisq; po- *Apricari hye-*
 liticis inter moderatas ac salubres exercitationes a- *me. per amœ-*
 ta est clara ac vocalis lectio, ususque declamandi: *num.*
 ita validæ ac robustis luctatio, balistarum ac parua *Apta studiosis*
 bilis usus, Galeno, libello edito, approbatus, cer- *exercitatio.*
 tamen gladiatorium & equestre, quibus calor na-
 tius augefcit, ac corpus robur concipit, sanguine
 per membra vndique diffuso: quo fit vt exercitatis

calor efflorescat, ac cutis suavi undique rubore perfundatur. Ceterum hoc meminerint, qui in huiusmodi palæstris se exercent, ut omnia moderate perficiantur, ne agitationes violentæ ac tortuosa membrorum luxationes inferant, hoc est, ne qua corpori pars à sua sede dililiat, aut operosius agitato flexoque ingyum corpore, à loco dimoveantur. Atqui ut non statim à sumto cibo mēs studiis est defatiganda, qui ventriculus commodius concoctioni insistat, nec diffundiat dissipari calorem nativum cōtingat: ita nec liberalius pransis, ciboque differris nimii labores sub-

Violentus motus concoctioni officit.

Astragalismus quid.

Talorum iectus. Puerilis exercitatio multiplex.

Lib. Ser. 2. Satyr. 3.

Alea à Talis diversa.

enendi: efficiunt enim concoctioni motus violenti & incompoliti nimisq; agitationes corporis immoderate esudos ac semicoctos cibos in venas rapiunt, qui oborta oppilatione ac putredine, morbis seminariis ministrant. Verustus ludus Astragalismus seu talorum iectus, qui oſtuculis ouilis lauore perpolitus perficitur Belgæ *Pickelen* vocant, quibus nostrates puellæ nondum nubiles aut maturæ viro lusiſtant, eosque nouæ nuptæ statim ab inito coniugio despiciunt. Adolescentuli autem Tali quodam genere inter se decertant, quod boum pedibus eximitur, *Cotan* Belgæ appellant, eoq; se exercēt certo anni tempore, ut etiam nucibus & cropitaculis, quæ exercitamenta puerilia paulo prouectioribus vileſcunt, atque habentur despiciata, sic ut iam ex ephebis egressi indecorum ducant, parumq; generosum huiusmodi nugis occupari. Nam puerili more, ut Horat.

*Ædificare casus, plostello adiungere mures,
Ludere par impar, equitare in arundine longa
Si quem delectat barbatus, amentia versat.*

Ceterum diuersi sunt tali ab aleis quæ Belgis *Terline* vocantur, nam illi quatuor lateribus constant, aleæ sex; quarum abusus tum frequens est in tota Europa ut plerique crebro harum viū patrimonium profundant, exhaustisq; facultatibus ad inopiam rediguntur: cum

in talorū vsus apud nos ad puellas deuolutus, nul-
 in rei familiaria acturā inferat: nam illis vel tædium
 in poris discutiunt, aut si quando feriari liceat, pro
 non magni momenti decertant, nempe castaneis,
 ellanis, aciculis, fibulis, aliisque nōnullis apopho-
 tis. Trochi autem agitatione ac celerrimo illo tur-
 nis in gyrum atque orbem decursu, adeo vt motus
 in spectum fugiat, fallatque oculos, adolescentes se
 acriter exercent, idque hybernis mensibus, quo in-
 lescant. Quod genus exercitationis veteribus etiā
 vsu fuisse testatur Persius, illoque se ac plerisque
 is impense delectatum:

*Trochorum
 agitatio.*

*Iure etenim id summum, quid dexter senio ferret,
 Scire erat in votis: damnosam canicula quantum*

Satyr. 5.

Raderet: angusta collo non fallierorca,

Neu quis callidior buxum torquere flagello.

*Orca fictile ge-
 nus, ut nostrum*

ius puerilis instrumenti Virgilius quoque memi-
 t, ac Launia mentem ex Turni amore furilis agita-
 in, elegantissimis versibus turbini componit, eam-
 e non aliter rotari, quam trochum flagellis scuti-
 que hinc inde subactam. Belgæ Top vocant. Sic au-
 tem rem prosequitur:

*in quo nidu-
 lantur sturni,
 Spreu Belgi-
 ce.*

*Tum vero infelix ingentibus excita monstis
 Immensum sine more furit lymphata per urbem;
 Ceu quondam toro volitans sub verbere turbo,
 Quem pueri magno in gyro, vacua atria circum
 Inienti ludo exercent: ille actus habena
 Curuatis fertur spatibus superi infusa turba,
 Impubug, manus mirata velubile buxum.
 Dant animas plage: non cursu segnior illo
 Ter medias vires agitur, populosq, feroces.*

*Virgil. lib. 7.
 Æneid.
 Eleganti Virg.
 descriptio.*

iusinodi ludis fete ætas puerilis occupari solet:
 altior vero & quæ iam pubescere incipit, decen-
 res expetit. In omni exercitatione ex qua corpus
 que animus aliquid commodi concipit, semper de-
 iatque honestatis habenda ratio.

*Iugurtha in-
doles.*

*Inuentuti
exercitatio.*

Infames ludi.

Alea quid.

Lib. 14.

*Quasi non
dolosus sit.*

Sic Sallustio laudata Iugurthæ indoles, cum nondum ambitione ac regnandi cupiditate esset depravata. Is enim ubi primum adoleuit, pollens viribus & decora facie, sed multo maxime ingenio validus non se luxui aut inertiae corrumpendum dedit: verum uti mos illius est gentis, equitare, iaculâri, cursu cum aequalibus cerrare, & cum omnes gloria anteiret, omnibus tamen carus esse, plurimum facere, minimum de se ipse loqui.

Alearum, catharumque ludos, & si qua sint otiosorum hominum oblectamenta, ut rem meam in damnosam atque infamem sagito. In huiusmodi enim ludis non artis peritia viget, sed fraus, fallacia, dolus, adutia: non habet locum ratio, consilium, sapientia, sed casus, fortuna, temeritas. Complectitur autem alea omnem ludum fortunæ mutabilitate subiectum, tesseras, pyrgum, fritillum, latrunculum, omnemque iactum, talarium, adeo ut in minutis etiam rebus ac puerili negotio improbetur, vel crebro fiat, vel fallaciter, vel contentiose. Sic loquitur Martialis:

Alea parua, naves, res non damnoſa videtur:

Sape tamen pueris abſoluta illa nater.

Quamobrem cum omnia fere in huiusmodi certamine cupide, improbe, dolose peragi soleant, ea moderatio adhibenda, ut oblectationem potius, quam quantum sectemur. Nam incautos parumque oculantem à subdolis emungi argento contingit. Et quanquam nonnulla lucris spes in talibus exercitiis animum hominis titillet, victoremque soletur præmium, non tamen spe nimis auida, aut lucris cupiditate quidquam facere decet. Instituitur autem exercitatio, aut ludendi licentia conceditur; non lucris, sed valetudinis atque oblectamenti ratione, & quo animus defatigatus respiret, novasque vires ad subeundos denuo labores concipiat.

est autem aleatorum natura & conditio, ut ubi *Aleatorum*
 mel illa prurigo & scabies animū occupauit, agre *conditio.*
 cuti queat. Solicitantibus enim vndique eiusdem
 rinā hominibus, singulis momentis damnosas il-
 voluptates repetunt. Quod vitium etiam scorta-
 ribus insitum. Quocirca salubriter Ouidius:

Sperne lacrum, vexat mentes insana cupido,

Et reuocat trepidas alea saepe manus.

alli mea quidem sententia improbari debet con-
 irendi industria, ac rei familiaris amplificatio: sed
 erum sectari par est, quod utile sit & honestum, ac
 illius iniuria damnoq. coniunctum. Scitum est pro-
 bium Plautinum: Ad lium quemq; quæstum a- *Dolose parta*
 um est esse industrium potius, quam callidum. *cito dilabun-*
 am res sinistre atq. improbe conquistæ præter id, *tur.*
 od infamiam pariant, minus etiam diuturnæ sunt
 stabiles, sed facillime dilabuntur, ut opes fallaciis,
 lo, sycophantiis, captionibus, versutiis, deniq. fœ-
 re, talis, aleis, partæ. Quamobrem quos habes stu-
 rû sodales, omnibus modis à rebus improbis ab-
 cere pergas, atq. ad honestatem, ad decus, ad vir-
 tem esse incitamento. Hoc enim humanitatis of-
 ficiū non solum apud cordatos viros laudem pro-
 meretur, sed Deo etiam gratum acceptumque est: q̃
 apud Hieremiam testatur Dominus: Qui separa- *Cap. 15.*
 rit pretiosum à vili, quasi os meum erit. Quo desi-
 nit illum palmarium quiddā præstitisse, ac proxi-
 ad Deum accedere, diuinosq. honores promere.
 qui vel seipsum vel proximū (Deo enim nihil ho- *Hieremia locus*
 ne carius, aut maioris pretii) à vilissimis rebus, à *explicatus.*
 la sordida ac contaminata, ab itinere deuio abdu-
 cit, atq; ad vitæ integritatem, moresq. inculpato
 stor sit & instigator. Quo spectat illud Iacobi A- *Cap. 5.*
 stoli: Fratres, si quis inter vos errauerit, à veritate,
 conuerterit quis eum, sciat se à morte reuocasse
 peccatorem, ac saluam fecisse animam illius.

MM

In rebus gerendis, rationem in consilium adhibendam.

CAP. XLV.

*Non putaram
vitio coniun-
ctum.*

*Nihil præcipi-
tenter agen-
dum.*

Lib. 1. Offic.

IN quavis actione, omnibusque vitæ negotiis sic omnia ratione ac consilio moderanda, ne quid pridè agas, cuius te postridie pœniteat. Turpe est enim aliquid committere, ut re peracta cogaris dicere. Non putaram. In quem scopulum minus impinges, si nihil temere ac præcipitenter agas, sed omnia considerate mature, prudenter, ita, ut ad rationis amussim singula exigas. Sic rectè præcipit Sallustius: Priusquam incipias consulto: & ubi consulueris, mature facto opus est. Et Cicero: In omnibus rebus, si quid aggrediare adhibenda est præparatio diligens. Quo spectat Proverbium: Festina lente: & Sarcito, si sat bene.

Qua dubitas ne feceris. CAP. XLVI.

Lib. 1. Offic.

Rom. 14.

*Dubitatio me-
i, in agendo
scrupulum in-
iicit.*

*Pauli locus ex-
plicatus.*

Nihil agas quod animo scrupulum iniicere possit. Nec dubitationem inferre, sic ut ambigas, æquum ne sit, an iniquum, quod aggredi paras: Æquitas enim, ut Cicero ait, lucet ipsa per se, ac cum virtuti tum honestati coniuncta est: dubitatio autem iniustitiæ aliisque vitiis affinis est. Huic consentaneum est illud Pauli: Beatus est qui seipsum non iudicat in eo, quod probat; hoc est, qui in adeundo aliquo negotio non sentit tacite reclamantem conscientiam. Quam sententiam, ramenti de ciborum delectu, & vitando offendiculo scripserit Apostolus, ut superius sumus testari, aliis quoque rebus apposite accommodari potest. In omni enim actione, cum quid agimus nulla firmitate, nullaque animi constantia, sed vacillante mente & dubia, iudice cōscientia damnamur. Quidquid enim non proficiscitur ex fide, qua Deo approbamus nostram mentem, ipsaque refragante conscientia vitiosum est, & peccato obnoxium. Siquidem cum quis rem per se non malam, hæsitans mala sit, nec ne; committit tamen, declarat se rem nefariam commissurum, si occasio inciderit, aut opportunitas sit.

oblata. Vera autem pietas ac solida sapientia fide-
pata, diuinoque Spiritu fulta, omnia scienter diiur-
cat, nec quidquam aggredi sustinet, quod vllā ma-
speciem præ se ferat, aut mentem aut conscientiam
qua agriudine possit contaminare.

Virtutis ac vitiorum premia.

CAP. XLVII.

Quod Cario senior commilitonibus inculcare so-
let, id cuique menti infixum esse conuenit: si cū
more præclari quidquam egeris, & quod honestati
coniunctum: laborabit, honeste factum remanet.
Cum voluptate mali quidquam commissum sit: *Voluptas mo-*
mentanea, vt res momentanea, cito auolat atque eua-
mentanea.
nit; improbitas vero & nequitia, vt indelebile vi-
Virtus aterna.
m perpetuo adheret. Quo spectat prouerbium: *Prouerbum im-*
m semel scurra, nunquam paterfamilias. *Quisquis degeneres-*
m semel in re infami, existimationis ac probitatis
uram fecerit, non facile probi viri elogium con-
uetur, quamlibet etiam ditescat, aut opulentus
ciatur. Non dissimili ratione exstimulauit iuue-
Plato ad felicitatem consequendam proposita *Platonis exhor-*
tutis ac voluptatis vitiosæ imagine. Huius enim *tatio ad virtutem*
momentaneam dulcedinem atque illecebras subita tem-
perantia, angor animi, mens inquieta, dolor per-
uus comitatur. Illius vero breues labores & æru-
os, pacata mens, tranquillitas animus, secunda con-
fidentia, denique solidum æternumque gaudiū sub-
mitur. Quo spectat illa sententia: *Momentaneum* *Sententia D.*
quod delectat, æternum quod cruciat. *Gregorii.*

A Deo sumenda omnium actionum nostrarum initia,

CAP. XLVIII.

Vidquid aggredi meditaris ac perficere, Deum *A Deo petens*
Opt. Max. in consilium adhibeto, ita si quid tra-
da actionum
instituis, si qua obire munia vel priuata vel pu-
primordia.

MM 2

Cap. 39.

Deus actiones
nostras mode-
ratur.

Proverb. 8.

Deus primaria
rerum causa.

Math. 6.
Luc. 12.

Aurora prece-
ptioni apta.

blica illius numen implores, quo afflatu suo opti-
quæque ac salutaria inspiret. Dici n. vix queat, cetera
adiumenti adferat ad felicem operum successum
omnia actionum nostrarum auspicia, omnia vota ad
referre. Nam sinistre fere atque inauspicato, prædi-
quæ tali non sunt incoata principio. Hinc illa Deus
pud Esaiam comminatio: Væ filiis desertores, qui
solum in illis, & non per me, qui ordini relam, &
per spiritum meum. Quibus verbis infelicem par-
que prosperum successum illis denuntiat: quod
unde quam à Deo salutis præsidia conquirant, ne-
lum in consilium adhibent, ab eoque responsa
tunt, cui omnia submituntur; & penes quem co-
stit totius orbis dominatio & imperium. Per hunc
nim, ut Salomon ait: Reges regnant, & legum cor-
tores iusta decernunt; per hunc Principes impera-
& potentes decernunt iustitiam, illius est consili-
& æquitas, illius prudentia, fortitudo, decus, pot-
tia, qua in imperio constituti suas ditiones stabili-
ac subditos in officio continent. Quocirca cum
arbitrio ac voluntate omnia perficiantur, atque in
fit primaria rerum causa; ab eo felicem operum
cessum, ab eo salutaria quæque atque ad bene bea-
que viuendum necessaria, summis votis petenda. Qu-
nobis Christus inculcat, cum inquit, Primum quæ-
regnum Dei & iustitiam eius, cetera vobis ultro ex
lius munificentia obueniunt, ac velut auxilium
iicientur. Est autem auspiciatissimum diei initium
à rerum coelestium contemplatione, à doctrina Eu-
gelica, ab illustranda Dei maiestate sumitur.

*Diluculum auroraq; matutina ad componendam mentem
atq; animum in Deum erigendum, aptissima.*

CAP. XLIX.

NVlla est diei pars ad erigendam in Deum mentem
accommodatior, quam antelucana. Tum enim
animus discussa noctis caligine, est erectior, atque
con-

recipiendas salutare cogitationes aptior. Facilitas
 sacros vates, Bibliorum codices passim testatur. *Psal. 5.*
 David in angustia constitutus: Deus Deus meus, *Psal. 61.*
 de luce vigilo. Mane adstabo tibi & videbo. Ma- *Cap. 37.*
 ratio mea praeueniet ad te. Sic Esaias: Erigit ma-
 ne erigit mihi aurem Dominus, ut audiam tan-
 tum magistrum, hoc est, monitorem qui oscitanti-
 aurem vellicat. Rursus: Anima mea desideravit *Cap. 26.*
 nocte, sed & in spiritu meo & precordiis meis de-
 ne vigilabo ad te. Quibus verbis Propheta indicat *Esaias locus ex-*
 mentem, omnesque animæ vires ac facultates, *plicatus.*
 ritus cum vitales, tum animales, & quidquid illi
 tum est, in Deo iugiter esse defixum, sic ut nulla
 corporis pars absq; illius recordatione transigatur,
 omnia dicta factaque, & si qua animum subit co-
 gitatio, in Deum transferatur.

Exacto die exigenda à mente diurnarum actionum ratio..

CAP. L.

) Mnia negotia diurnasque actiones, & quid quo- *Exigenda à*
 que die dictum factumque sit, vesperti ab animo *mente actionū*
 poscas. Sic consummato die, antequam te quieti *nostrarum ra-*
 das exige à te peracti diei rationem, atque interro- *tio.*
 to animum tuum: quod hodie malum sanasti? cui
 obstitisti? qua parte meliores effectus? quid in-
 menti accessit pietati? quis in virtute factus pro-
 cessus?

Quo pratergressus? quid gestum in tempore? quid non? Virg. in viro-
Cur isti facto decus affuit? aut ratio illi? bon.

Quid mihi prateritum? Cur hac sententia sedit,

Quam melius mutare fuit? miseratus egentem

Cur aliquem fracta per sensi mente dolorem?

ici vix queat, quam tranquilla sit futura ac pacata *Concipiendum*
 ens, quam quietus ac placidus somnus, ubi conce- *quotidis emen-*
 to emendationis proposito, huiusmodi cogitatione *dationis propo-*
 nimi nebulas discusseris. Cum autem diurnæ actio- *situm.*
 nes, & quæ interdum oculis obuersantur, somno non

*Actioes diu-
ma honesta esto.*

nunquam officiant, studiosè elaborandum, ut hone-
stis occupationibus dies transigatur, ne quid mem-
obiciatur, quod nocturnam quietè possit interrur-
bare, aut turbulentam efficere.

Nemo vitii suis blandiatur, aut malefacta extenuet.

CAP. LI.

*Vitia non exte-
nuanda.*

Psalm. 140.

*Davidis locus
explicatus.*

Proverb. 18.

*Impio occale-
scit scelere ani-
mus.*

SI quid insipienter actum sit atq; auersa à recta ra-
tione voluntate commissum, quod honestari a
decori aduersetur, nunquam in animum inducat
ut errori blandiaris, aut crimē excusatione extenues.
Parit enim confidentiam peccati excusatio, atq; ite-
randi commissi occasionem ministrat. Sic cum Da-
uid obseruasset, quantum prauitatis ex hoc mentis
errore pullularet: Non declines, inquit, cor meum in
verba malitiæ ad excusandas excusationes, in pecca-
tis. Quibus verbis precatur, ut longe absit ab ipsa
mala mens, malus animus, quo improbi imbuti scele-
ra sceleribus accumulunt, suaq; flagitia diluunt atq;
extenuant: nec in se ullam culpam transferri aut de-
riuari patiuntur. Qua cœcitate ac mentis caligine
efficitur, ut ubi animis semel vitiis occalluit, ac cu-
piditate sedeuinxit mala, indies magis magisque in-
deterius prolabatur, ac corruat, nulla emergendi
spe. Quo spectat illud Salomonis: Impius cum in p-
fundum peccatorum deuolutus est, contemnit; hoc
est nihil admisisse se habet persuasum, nec magno-
pere commouetur patrati sceleris, aut nequitie e-
normitate: verum ut idem ait, hunc sequitur confu-
sio & ignominia. Quo indicat illum cum existima-
tionis iacturam subire, tum infamiae labem conse-
qui, ut non facile in posterum probi ac laudati viri
nomen promereatur. Pari malo implicari sunt, qui
ubi deliquerunt, atq. in peccatum aliquod prolapsi
sunt, non agnoscunt scelus, nec id confiteri sustinent,
etiamsi confessionem extorqueat conscientia, car-
nificina, sed silent ac conticescunt, omniaque obli-
uione

e obruere meditantur. Simile enim quiddam *Simile à pueri-*
 uenit, quod pueris qui à rebus interdictis non *li natura.*
 nent, præsertim vbi sperant fore clam. nec à pa-
 id rescitum iri. Cuius rei exempla edita sunt in
 mo & Cain, eorumq; posteris, in quos heredita-
 bes est transfusa. Proinde qui animi tranquilli-
 optime consultum cupiat, nec vllam perpeti car-
 inam, non pergat abs se commissâ vel inficiari,
 silentio inuoluere, sed Deo patefaciat. Agnitio *Peccati agnitio*
 peccati, & errati confessio veniam impetrat, o- *peccatum ex-*
 sq. animi sordes ac maculas eluit, abstergit, abo- *pungit.*
 Reticentia vero & tergiuersatio malum exaspe- *Reticentia ma-*
 aussamque rei reddit deteriorem. Quod in se ex *lum exasperat.*
 us David: Quoniam tacui, inquit, inueteraue *Psal. 21.*
 ossa mea, cum clamarem tota die: extorsit qui-
 cruciatus & doloris intolerantia clamorem at-
 iulatum, sed non delicti confessionem expref-
 nox tamen admissum crimen Deo detegere me-
 tur, quem certo scit promptum ac facilem ad con-
 mandum peccatum, vbi quis ex animo resipiscit
 ; vitia detestatur. Itaque sumta fiducia: Dixi, in-
 , confitebor aduersum me iniustitiam meâ Do-
 no, & tu remisisti impietatem peccati mei. Is est
 n amor & propensio Dei erga homines, illa pla- *Dei facilitas in*
 ilitas & mansuetudo, vt vbi resipiscere meditan- *remittendo.*
 confestim illis peccatum remittat. Quod per E-
 m ita indicat: Et erit antequam clament, ego ex- *Cap. 65.*
 iam, adhuc illis loquentibus aurem accommo-
 o. Quod indicat promptam & expositam suam mi-
 centiam ac fauorem, vt etiam si homo mente cõ-
 at emendationis vitæ propositum, statim illi ad-
 Tum scelus remittat. Sic apud Ezech. Quocunque *Cap. 18.*
 ppe peccator ingemiscet iniquitatum eius, non
 ordabor amplius.

in Deum transferendum quidquid nobis boni obtingit.

CAP. LII.

MM 4

*Quicquid homini obtigit, in Deum transfere-
rendum.*

2. Cor. 4.

Cap. 9.

1. Cor. 1.

2. Cor. 10.

Omnia nostra bona à Deo promanant.

Cap. 1.

Omnis nequitia nostra mentis diffunditur.

Sap. 2.

SI quid tibi in fragili hoc ac caduco corpore, vitæ momentanea ac fugaci obtigerit splendidum, gale, magnificum, si adsint latifundia atque suburbanæ prædia, si opes affluant & diuitiæ: easque exornent decus, honestas, amplitudo, dignitas, gloria: si membra imbuta est multarum rerum cognitione ac scientia, nec desit prudentiæ coniuncta sapientia: corpus omnique salubre ac vegetum: aut si quid illis accedat amplius: omnia hæc munificentissimo Patri Deo fere accepta, à quo quidquid est boni, promanat ac profluit. Reuocat huc Paulus inflatū, atque inani perfusione turgidum, illique sui fiduciam his verbis eximit. Quid est, quod non accepisti? quod si acceperis, quid gloriaris, quasi non acceperis? Id ipsum etiā urget, ac non inculcat apud Hieremiam Dominus: Non gloriatur sapiens in sapientia sua: nec gloriatur fortis fortitudine sua, nec diues in diuitiis suis: sed in hoc gloriatur quisquis gloriatur, nosse & scire me; Quod gloriatur, inquit Paulus, in Domino gloriatur, à quo quidquid est bonorum, afflatum ac cumulate sumus: consequuti per Iesum Christum, qui factus est nobis à Deo sapiētia, iustitia, sanctificatio, salus, redemptio. Quo autem nemo sibi plaudat ac blandiatur, seseque effert insolentius de externis internisque donis, commonefacit Paulus gestare nos thesaurum hunc in vasculis testaceis, hoc est, fragili ac moribundo corpore; quo cuique innotescat, hoc Dei virtuti atque eminentiæ adscribendum, non hominis viribus. Vt autem quidquid est in homine lucis, quicquid sapientiæ, quicquid virtutis aut iustitiæ, Deo asseri debet, à patri luminum, à quo omnes dotes, ac munera descendunt, ut Iacob Apostolus testatur: ita quidquid est in mente humana vitii aut nequitiae, quidquid caliginis ac cœcitatæ, quidquid prauitatis ac corruptelæ; id omne nostræ voluntati malitiôsæ adscribi debet, nec vel minima culpa in Deum transferri.

Pecca-

tantum enim ac diuini mādātī transgressio, omnis
 eris ærumnas, calamitates, morbos cum corporis
 animi, postremo mortem inuexit; omnemque
 iuitatem ad nequitiam menti iniecit.

electus & consideratio habenda in eligendo viā genere.

CAP. LIII.

eligendo vitæ genere, quod amplecti statuis, & *Deliberatio in*
 quo ad extremum meditari conuiuere, ac pa- *deligendo vita*
 consensuisse, hoc in primis spectari debet, ut con- *genere.*

ate omnia aggrediaris, nec temere te alicui in-
 to addicas, à quo postmodum si poeniteat, non
 t resiliere aut extricari. Qui enim ætate immatu-
 ec satis explorata excussa; naturæ propensione
 quod vitæ genus arripiunt, illique se perpetuo ad-
 gunt, vitam agunt inamœnam, plenamquē tædii
 molestiæ, si quando (ut plerumq; assolet) illos ca-
 instituti satietas, aut se sentiant, ferundo oneri
 ares. Quocirca ne quis inconsulte sibi laqueos
 riat, antequam aliquod vitæ institutum ample-
 ur, deliberandi spatium sibi constituat, quem po-
 mum vitæ cursum consectari velit, cui se addice-

In qua deliberatione, ut suadet Cicero, ad *Lib. i. Offic.*

is que naturam consilium omne reuocandum est,
 o adhibita omni cura constituendæ vitæ, stabiliter

uscepto negotio persistat. Multi enim optima pe- *Errore non vo-*
 es, non tam voluntate, quam cursus errore fal- *luntate quidā*
 tur, atque à scopo quem Christus nobis præfixit, *deniant.*

ii ad superstitionem, hoc est, fucatæ religionis
 ciem deuoluuntur. Quin à Christo potissimum *Ioan. 10.*

tenda sunt salutis præsidia, quo vno duce in hoc

andi salo ad optatum portum prouehimur. Ipse est

um, quod nobis aditum accessumq; patefacit ad

rem, ipse est via, veritas & vita, à quo nos auertere

tur satanas, qui transformans se in Angelum lucis

improbos doctores falsa pro veris, dubia, p certis,

MM 5

*A Christo pe-
tenda salus.*

*Adam specie
veritatis de-
ceptus.*

*Diabolus à sa-
na doctrina
mentes abdu-
cit.*

fucata pro synceris, pro salutaribus noxia mentibus hominum ingerit. Hæc fuit prima hostis nostri im- postura, qua Adamum adortus est, atq; illius mem- fumos & caliginem offundit, incautoq. ac nimis cre- dulo specie veritatis imposuit, sic vt in omnem illius posteritatem eadem moliri non desinat, atq. abolitæ sincero Dei cultu ac salutari religione, superstitionem, idololatriam, fucatam doctrinam, institutiones vitæ ancipites & periculosas inuehere, denique nul- las non admouere machinas, quibus humanum ge- nus extincta luce veritatis, sopitoq; fidei lumine, à Dei cognitione abducatur, ac menti cœcitatem den- samq; caliginem inferre conetur.

De legitima matrimonii societate.

CAP. LIV.

*Matrimonii
definitio.*

Lib. 12. c. 1.

Genes. 2.

Coniugii usus.

MATRIMONIUM legitima est atq; indiuisa maris ac fœminæ coniunctio à Deo instituta, partim ad domandas libidines, atq. euitandos illicitos va- gosq; concubitus, partim ad liberorum procratio- nem. Est autem, vt præter Paulum Columella ex Xe- nophontis Oeconomice prodidit, maritalis coniu- gium natura excogitatum, vt non solum iucundissi- ma, verum etiam vtilissima vitæ societas ineatur. & ne genus humanum temporis decursu spectaret ad interitum, marem fœminæ, infusa diuinitus bene- dictione legitime coniunctum esse voluit, vt ex in- dissolubili copula non deesse homini mortali adiu- mentum, quo præter amorem gignendi sobolis mu- tua vitæ ac fortunarum coniunctio illos deuinciret. Quocirca cum coniugii portus sanctissimus, atque humano generi, cui natura insitus ardor ac propen- sio propagandæ sobolis, fidaq. statio: non male is con- suluerit suæ tranquillitati, qui huc se conferet, præ- fertim

ubi aetas adoleuit, ac virile robur sit cōsequu- *Coniugium nō*
 nconsulte autem faciunt, nec satis pro ætatis ra- *temere adeun-*
 te, qui præmature atque intempestiue tale quid- *dum.*
 aggrediuntur, non exploratis viribus, excussa-
 maturæ firmitate. Sunt enim nonnulli prope *Coniugiū mul-*
 tum impuberes qui vel temeritate quadam in- *tos eneruat.*
 multa, vel lenonum instigatione, aut etiam pa-
 rum impulsu, qui opimæ doti inhiant, hoc iu-
 subeunt, quorum nonnullos noui, nec dum
 iuro anni curriculo, flaccidos atque elumba-
 omniūque vitali succo exhaustos, ut vires illis
 actatas ac collapsas, erigere atque instaurare
 tentis sim coactus. Quocirca ne pueri aut paulo *Honestā fami-*
 lectiores pueris procreandis incumbant, quisq; *lia obseruanda*
 suas ipse metiatur atque exploret, quid valeant *in adeundo*
 ei; quid ferre recusent. Qui autem connubio se *connubio.*
 cere meditatur, id potissimum obseruet, ut ex
 ista familia non tam dotatam (tamen si id non
 i debet) quam ingenuam, honestam, pudicam,
 recundam, beneque moratam in vitæ societa-
 disciscat. Mulier enim (ut Comicus ait) si bene *Amphi. A. 8.*
 ta est, dotata est satis. Scitum est illud Alcu- 2.
 apud Plautum, quod singulis virgunculis &
 bonis infixum esse debet: Non ego mihi dotem
 esse, quæ dos dicitur: sed pudicitiam & pудо-
 & sedatum Cupidinem: Deū metum, paren-
 amorem, & cognatum concordiam, viro mori-
 atq; ut munifica sim bonis, præsim, p̄bis. Quo- *Consulendū*
 parentibus solícite elaborandum, ne sexus iste *puellarum fra-*
 is atque ad ruinam procliuis, præsertim ubi nu- *gilitati.*
 esse incipit ac maturescere, aliquid labis conci-
 ut vllam pudicitia iacturam patiatur, sed ad
 & virtutem suas filias instituant, atque ad vi- *Eccles. 7.*
 egritatem moresq; inculpatos sint incitamen-
 Non desunt progenitores quidam improbi,
 male consulunt virginum suarum integritati,

*Puellis nulla
danda occasio
lapsus.*

*Errores in ad-
eundo coniugio
commissi.*

*Coniugio inepti
& elumbes.*

*Mature omnia
agenda in ad-
eundo coniugio.*

*Robusta aetas
matrimonio
assuescat.*

Nam illis domesticis exemplis corrumpunt, atque ad remulentiam, audaciam, impudentiam fenestram aperiunt. Quo efficitur, ut sensim consuescant pudorem exuere ac pudicitiam venalem habere, sic eam facillime expugnari patiantur, aut non magis pere obsistant callido virginitatis insidiatori, cuius contactum, oscula, titillationes non exhorrescunt, nec admodum grauate aut repugnanter admittunt contrectantium blandimenta. Inter multos errores ac vitia, quæ committi solent in adeundo statu conubiali tria potissimum mihi culpanda videntur, quibus multa incommoda emergunt. Primum quod magna mortalium pars precipitanter, atque inconsiderate, nullaque naturæ deliberatione hoc vitæ genus aggrediatur, idque ea ætate quæ huic rei minus apta est. Deinde, quod nonnulli serius ac minute tempestiue se matrimonio addicant, atque ubi iam defloruit ætas, atque anni ingrauescunt, hoc onus sustineant. Postremo, quod dispari coniugio alligari sustineant, sanus morbidæ, iuuenis qui dori inhiat, anictus, quod à naturali societate alienum; senex adolescentulæ, quod non prorsus culpari potest, nec naturæ ordini & statui contrarium, cum multis senibus crudis ac viridi senectia non desit facultas procreandæ proles, quod mulieribus annosis atque effæctis denegatum. Ut autem merito improbatum in ætate iuuenili, quæ coniugium animo concipit, nimia celeritas & festinatio: ita in prouectioribus cunctatio & tarditas. Qui enim præmature ac properanter hoc capistro se alligari patiuntur, non satis firmo valido corpore, nec adauctis viribus, non diu in hac palastra subsistunt, sed post vnum aut alterum insultum labascunt ac conuelluntur. Qui vero procrastinando legitimum nubendi tempus præterlabi patiuntur, atque in longum differunt contrahendi matrimonii consilia, vitam agunt tetricam atque inmoenam.

nam, vel nonnunquam vago illicitoque concubitu se polluant: quod torpissimum ficosi, morbidi, dissoluti, lippī, incurui, podagrici tumidis inflatisque cruciatibus commonstrant; quos si postmodum, ubi eius vim persuasum est, legitimo connubio alligari contingat, in magnas molestias ac tædia se coniiciunt. Nam exhausti sint atque exoleti, viribusque attritis, antea quæ Veneris intemperantia, & sibi graues fuerant, ac nouæ nuptæ spes ac desideria frustrantur.

hæc societas, quæ non consistit intra coniugii limites, vitiosa atque à legitimo matrimonio aliena.

CAP. LV.

Ubi impudicitiam atque obscænos illicitosque *Matth.* amores Christus & Apostoli detestentur, atque *Heb. 13.* Regno Dei excludendos pronuntient, qui se adulterio aut scortandi libidine contaminant, non video quomodo se colore tueri possint, qui matrimonium perorare libere ac suauiter soluteque viuere meditantur. *Illiciti amores & concubitus.* Non desunt enim qui extra coniugii cancellos vniuersam pro tempore se addicant, non satis decore, non mente tranquilla, aut pacata conscientia. Sectantur illi quidem commoditatem vitæ, ut sibi persuadent, nec ulli se addicere, à qua non possint resilire diuerri, verum, acerbiora aliquando experiuntur, magisque indigna perpeti, ac perferre coguntur ab avaritia imperiosa ac procaci, quam ab ea quæ alicui legitime addicta adscitaque est vxor. Quin & hoc accidit mali, quod huius generis sexui diutina vitæ consuetudo audaciam pariat, ac confidentiam adeo, ut quem eius satietas capiat, atque illam ablegare cupiat, non sine tumultu perfici queat, nam cælum et terras miscent, ubi incidit id diuortii mentio, aut cum porta aliqua intemperie, ex ædibus exclusum iri se sentiunt. Exempla abunde multa suppeditant familiares illæ & domesticæ, quas in vitæ societatem

*Illiciti amores
& concubitus.*

*Quid iis accidit, qui soluta
venere se oblectant.*

*Concubitus ex-
tra matrimo-
niam conscien-
tiam onerat.*

*Nullus vita
status molestia
caret.*

1. Corinth, 5.

*Proles delitiae
matrimonii.*

*Orbitas placide
ferenda.*

adiscunt sacrificuli, à quibus, interdicto legitimo
matrimonii usu, celibatus exigitur, res cum primis
operosa atq; immensa molis vegetis ac succulen-
tis. Quapropter toto errant cœlo, atque in humana
societatis delectu prorsus hallucinantur ac cæcutiunt.
Qui existimant illos commode & pacate vivere, cum
ab vxore liberi, aliquam domi alant, aut foris vene-
runt, qua se oblectent, ac cuius cōsuetudine, cū lub-
fruantur, cum plerumq; pter mentis inquietudinem
ac conscientiae carnificinā plus tædii ac molestiæ, pl-
zelotypiæ ac suspitionis à conductitia ac temporaria
amica suboritur, quam legitima ac fida vxore,
perpetuam vitæ societatem solemniter assumpta. I-
quanquam in hoc statu, vt plerisque aliis, dulcia si-
permixta amaris, acerba suauibus, lata tristibus, ni-
bila serenis, nec desint huic vitæ instituto simulta-
tes, contentiones, iurgia, zelotypiæ affectus (vt nihil
est in quouis vitæ genere omni ex parte beatum
non est tamen vlla culpa in matrimonii ordinem
transferenda. Tametsi enim plurima incommoda
hoc vitæ genus comitentur, magnaque sollicitudo
cura, anxietas illos habeat occupatos in educanda
alendisq; liberis, vt Paulus testatur, in constaba-
lienda re familiari ac domestica: Omnia tamen ma-
rigit, ac condulcorat amor mutuus, atque ex De-
i institutione liberorum procreatio. Sunt autem
pueri delitiæ ac singulare oblectamentum mat-
rimonii, quibus augefcit ac fouetur amor coniugal-
is magnumque vltro citroque concipitur solatium.
Si vero præter voluntatem atque animi sententiam
nullam propagari sobolem contingat, ac differri in
aliquot annos posteritatis spem: sancte tamen con-
sola matrimonii fides, fouendaque mutua vitæ so-
cietas sic, vt alter alterum fulciat, vt in confinio con-
sita arbores fructifera vineam, quibus fulta ac velut
maritata affixaque clauiculis assurgit in immen-
sum,

um, ac spatiosissime se propagat. Vt enim vitis
 ta pedamentis ac statuminibus, caduca est, atque
 terram procumbit: ita quoque matrimonium ac
 familiaris corrui, nisi mutua viri ac mulieris o-
 ra fulciatur. Quod si quid vitii subfit huic societa-
 ti qua ingruat intemperies, suspiciones, tumultus,
 illidia: hominum affectibus ac morositati potius,
 iam huic institutioni adscribendum. Sunt enim ista
 non coniugii, sed deprauatae naturae, ac turbulenciae
 mi vitia peccati originalis labe contacta, in quam
 unis culpa transferenda est.

*vitiis & matri-
 monii compa-
 ratio.*

*Affectus ho-
 minum non
 natura cul-
 panda.*

uaratione obtineri possit, ne mors homini natura prouiso sit
 formidabilis.

CAP. LVI.

Um in rebus humanis nihil sit fixum ac stabile,
 sed omnia fluxa, fragilia, caduca, ruinosae etiam
 etatissima quaeque: non est, quod quis ea magno-
 re admiretur ac suspiciat, illisque plus nimio affi-
 tur: Quin potius mente atque animo in supernas
 res erecto, res solidas atque aeternas spectet ac me-
 tetur. Quisquis enim concepta in Deum Patrem
 et Christum Iesum fiducia, certa spe atque exspe-
 ctatione immortalitatis ducitur, non est quod me-
 at imminentes casus & incommoda, non est quod
 timefcant morbos, calamitatem, pericula, mor-
 denique quam illi potissime exhorrescunt, qui
 ritu Dei destituti sunt, nec vlla notitia diuinita-
 imbuti: nam qui in Deo fiduciam suam collo-
 unt, diuino spiritu fulti, intrepide, infra quoque ani-
 contra omnes aduersitates subsistunt. Neque e-
 n. vt Paulus ait, accepimus spiritum seruitutis aut
 uiditatis, sed spiritum adoptionis, spiritum poten-
 & dilectionis, per quem confidenter clamamus,
 ba, Pater. In hoc, inquit Ioannes, perfecta est cha-
 is nobiscum, vt fiduciam habeamus in die iudicii.

*Non fidendum
 rebus caducis.*

*Christi fiducia
 mortem minus
 formidamus.*

Rom. 8.

2. Timoth. 1.

Galat. 4.

1. Ioan. 4.

timor non est in caritate, sed perfecta caritas a-
 timorem, quoniam timor cruciat
 a. tert seu trepidationem. Quocirca vt omnem
 tum ac mortis formidinem menti excutiamus,
 quid aliud trepidationem inferre posset, omnes
 stras cogitationes, spem, vota, fiduciam in mun-
 cum Patrē coniiciamus, atq; in Iesum Christum,
 nos suo sanguine expiauit, atq; à peccato mortif-
 tyrannide in libertatem asseruit, deletō expunctō
 quod aduersus nos erat chirographo, quo Diabo-
 ciamus obstricti, & velut obarati, Belgæ vocant,
 hem ghehouden, Teghens hem verbunden. Quo autē
 Christus pauidas ac meticulosas mentes fulciret,
 tanemq; spem ac fiduciam in ipso constitutā de-
 ratet. Confidite, inquit, ego vici mundum. Iam pr-
 cepti mundi iudicatus est, hoc est, qui mortē inue-
 morte mea depulsus est, ac iudicio condemnati
 exutusq; nocendi potestate. Venit p princeps mur-
 huius, & in me non habet quidquam. Quibus verb-
 rum solatiis indicat satanam, & quos habet in h-
 mundo per peccatum confœderatos nihil obtine-
 potestatis, vel in Christum aut illius membra, q-
 fide illi adhærent atq; insita sunt. Hæ salutare ac
 uida conciones hoc efficiunt in mentibus homin-
 qui illius præsidio innituntur, vt excussio mortis m-
 tu, alacriter aduersus ingruentes quasvis tempest-
 tes se muniant, ac præstent inuictos, magna q; co-
 fidentia in has voces erumpant: Oculi mei semper
 Dominum: quoniam ipse euellet à laqueo ped-
 meos. Dominus illuminatio mea, & salus me-
 quem timebo? Dominus protector vitæ meæ, à q-
 trepidabo? Si consistant aduersum me castra, nō
 timebit cormeum; non timebo millia populi c-
 cumdantis me. Si exsurgat aduersum me prælium
 hoc ego sperabo, etiam si ambulauero in medio vi-
 bræ mortis, nō timebo mala, quoniam tu mecum

Etiam

iam si occiderit me, in ipso sperabo: hoc est, Si mi- *Iob. 13.*
 obiciat horrorem mortis, ac vita sim spoliandus,
 tamen fidam qui sua providentia rationem ini-
 qua me seruet. Dominus auxiliator meus, non *Psal. 117.*
 timebo, quid faciet mihi caro. Et illud Hieremiæ: *Hebr. 13.*
 ce ipsi dicunt, ubi est verbum Domini? veniat. Et *Cap. 17.*
 non sum turbatus, te pastorem sequens, & diem *Hieremia locus:*
 minis non desideravi, tu scis, hoc est non exspecto *explicatus.*
 unde, quam à te subsidium; sic ut illos qui mor-
 tui minitantur, pro nihilo ducam nec pertimescam.
 non sis tu mihi formidini spes mea in die afflictio-
 nis, paueant illi non paueam ego. Eodem ardo-
 re dei inflammatus Paulus, ac Dei praesidio innixus,
 confidenter pronuntiat, nihil usquam esse tam for-
 midabile aut horrendum, quod possit piis mentibus
 incutere, aut à Dei amore ac fiducia illos di-
 uellere. Nam certo mihi persuadeo, inquit, quod ne- *Rom. 8.*
 que mors, neque vita, neque angeli seu inuisibiles,
 instantia, neque principatus, neque potestates, ne-
 que instantia, nec futura, nec vlla alia creatura sepa-
 re nos poterit à dilectione Dei, quæ est in Christo
 Domino nostro. Ita Paulus constanter pronun- *Pauli fiducia:*
 tiam illum qui Deo Patri per Christum insitus est, in- *omnes acust.*
 vide subsistere contra omnes terrores undecun-
 que inciderint, contra incursus & fremitus hostium,
 contra mortis horrorem, quem vel inimici in-
 stant, vel etiam morbi, aut naturæ lex infert. *Psal. 50.*
 itaque nihil efficacius metum ac trepidatio-
 nem mortis humanis mentibus eximat, quam *Quid mortis:*
 Christo duce, firma in Deum fiducia, qua concipi- *metum exi-*
 tur certissima resurrectionis spes atque æternitatis *mat.*
 expectatio: huc properent ac contendant omnes,
 ac salutarem doctrinam singuli amplectantur ac
 amplectant, infigantque animis, hac se in periculis, aut
 extrema imminet, fulciant, hac pacatam
 tranquillam conscientiam reddant, huius medi-

NN

1. Theff. 4.

*Mortuos non
lugendos more
gentili.**Mors somnus.*

Philip. 3.

*Quibus metus
mortis discen-
dendus.**In Christum
desigendi oculi.*

Coloss. 3.

1. Ioan. 2.

1. Timoth. 2.

Esai. 50.

tatione dolorem anima diluant ac mœrorē luctum
que quem ex orbitate vel parentum, vel mœrore
concupiunt, discutiant. Huc spectat viuenda illa Pat
consolatio, qua exspectatione resurrectionis ac cer
æternitatis spe fulcit. Thessalonicenses illosque
crymas cohibere vult, nec lugere amicos & viuis su
latos, more gentili. Nolo vos ignorare fratres de i
qui obdormierunt velut somno, non morte sopit
ne dolorem concipiatis, vt cæteri qui nullam habe
reuiuiscendi spem. Si enim credimus Iesum mor
tuum, & reuixisse, sic & Deus eos qui obdormierun
per Iesum adducet cum illo. Rursum cum Phil
penses à rebus terrenis abducit, atque ad solidas r
uocat. Nostra, inquit, conuersatio in cœlo est,
quo exspectamus Dominum Iesum Christum, q
transfigurabit corpus nostrum humile, & conform
reddet corpori suo glorioso secundum efficaciam
qua sibi potest subiicere omnia. Quo sermone su
det Paulus, vt se consolentur ac fulciant in afflicti
nibus, amore ac desiderio æternitatis, atque in h
ius vitæ certamine nihil pertimescant, quod ill
possit auocare à potiore vita, ad quam nobis viam
patefecit Christus resurrectionis potentia. Quocir
cum ad extremum vitæ diem deuentum est,
mors imminet quæ nulli non formidabilis est. n
Christo se fuiciat, aut vbi sanis beneque constitu
subit aliqua huius rei cogitatio, vel si premit eg
stas, morbi calamitas, ceteraque vitæ discrimi
ad Christum omnia nostra vota, spes, desideria
feramus, qui mortē suā pœnas nobis debitas ex
uit, qui nobis condonauit omnia peccata, qui
propitiatio pro sceleribus nostris; qui est aduocatus
vt Iohannes ait, & interpret apud Deum Patrem
qui est conciliator Dei & hominum, & qui, vt Pa
lus ait, exposuit seipsum redemptionem ac victi
mam pro omnibus. In eo constituta est salus, vt
reli

resurrectio. Per hunc accessum, aditumque habemus in vno spiritu ad Patrem. Per illius effusum sanguinem consequuti sumus redemptionem ac remissionem peccatorum. Quoniam in ipso complacitum Patri inhabitare omnem plenitudinem, & per eum conciliare cuncta erga se pacificata per sanguinem eius. Cum itaq. habeamus Pontificem maximū, auctor ait ad Hebræos, q. penetrauit coelos, Iesum filium Dei, qui tentatus ē omnia absq. peccato affertur sensu infirmitatum nostrarum; accedamus cum fiducia ad thronum gratiæ, vt consequamur misericordiam auxilio opportuno. Huius tanti Ducis præfidiō fulti ac stipati satellitio, contra omnia dæmonū tentata, quæ confestim exorta luce veritatis euascent: contra peccatum, mortem, infernum subuenimus, atq. ex malefica vitæ huius statione ad optatū portum, sedesque beatas deuehimur. Quod si in huius vitæ decursu incommodiatque infelicitatis accesserit, si quæ coniici contingat in aliquod discrimē, si premi paupertate, torqueri morbis, kari ab inimicis, ingruere vastationes ac calamitates, abundare scelera, opprimi innoxios, atque iis videri eripi, sanas & salutare doctrinas contemni, pulvere hæreses ac pernitiōsa dogmata, disseminari atque peruersos errores: in tanta rerum confusio. *Christus in tempestate nostra anchora.*
 ad Christum quisq. se conferat, ab illo salutis præsentis acquirat, in illo totus conquiescat, illo se tantam sacra anchora fulciat, deniq. id Dauidis identem in animo verset, Constituā Dominum in con- *Psal. 15.*
 stituā meo semper, quoniam à dextris est mihi, ne immouear. Quibus verbis indicat se oculos in terram continenter habere defixos, atque illius præsentis auxilio in rebus periculosis ac dubiis consistere, non vacillare, aut quouis vento doctrinæ decumagi, sed stabilem esse & constantem, nec à *Ephes. 14.*
 accepta in Deum fiducia dimoueri, hac vna ra-

Hebr. 13.

Psalm. 27.

tione, quod Deum experiatur propitium, atque in omnibus sibi assistere. Sic ut confidenter in hanc vocem erumpat: Ecce Dominus auxiliator meus, & in ipso speravit cor meum, & adiutus sum, & in ipso restituta caro mea, & ex voluntate mea confitebor illi.

De nominis Iesu Christi amplitudine, maiestate, potentia: quod una obfistendum Magicis incantamentis, atque illusionibus Demonum expugnanda, & si qua detrimenta, vel mala vel corpori inferri contingat.

CAP. LVII.

Dæmones hominibus inferunt.

Dæmones humoribus salinis immiscunt ut contra sagia corpora bene.

Incommoda quæ dæmones inferunt, in naturales causas referri nequeunt.

Cum paulo ante demonstraui incantamenta arteque Magicas prorsus extirpandas, nec ulli hominum exercenda maleficia: restat ut obiter indicem, quæ vi & efficacia, quibus verbis & precaminibus subleuentur oblecta afflictaque mentes, ac Dæmonum præstigiis irretita, tum quibus modis fascinatione eximi possint, quas ministri cæcæ dæmonum miseræ inferunt, illorumque mentes & corpora diuexant. Infiliiunt latenter in corpora hominum, ac naturæ humanæ vim inferunt, eamque suis facultatibus spoliant, aut saltem illas mutant. Immiscunt se mali Genii alimentis, humoribus, spiritibus, aere atque aëri, quæ intra corpus concipimus, ac quo spiramus, multaque alia quæ nobis vsui sunt, & valetudo conseruatur, vitiant. Quocirca operæ pretium me facturum sum arbitraturs, si commonstrem, quæ ratione calamitosi homines ab iis nexibus, quibus se implicitos sentiunt & impeditos, commodè possint extricari. Nam incommoda ac detrimenta quibus afficiuntur, non possunt in causas vllas naturales referri, nec iis remediis, quibus vulgares morbi, expugnari. Si morbus vel aggratio corporis à crapula, à Venere, lassitudine, frigore, æstu, satietate, inedia contracta est, quodque eorum suis remediis expugnatur. At quæ mali Genii inferunt, non prorsus naturalia remedia expolseunt, sed diuina ac supercœlestia. Mirantur nonnulli.

nonnulli tantam Dæmoni attributam, eiusque mini- *Deus demoni*
 stris potestatem, ut ita homines diuexent, sic excru- *malitia abuti-*
 ent. Conniuet Deus partim ad ea damna quæ Sa- *tur ad mala*
 nici miseris inferunt, atque illos exagitari permit- *castiganda.*
 t, in eaque re constat illi consilii sui ac prouidentia *Cur Deus nos à*
 tio, partim instigat Dæmones eiusque ministros, ut *dæmone deuo-*
 plerosque tale quiddam promeritos scruant, illo- *xari patitur.*
 umque abutitur malitia ad castigandos impios. Sic *3. Reg. 22.*
 mittitur spiritus mendax in ora omnium Prophetarum, *Achab dece-*
 quo seductus rex Achab pugnam ineat, qua illi *ptus.*
 asens exitium parabatur. Nonnunquam detrimen- *Iob. 2.*
 inferri permittit nonnullis, quo exploret illorum *Iacob. 4.*
 constantiam. Sic Iobum passus est, non solum exui *Cur Iob à da-*
 onis suis, omnibusque facultatibus spoliari, sed in *mone diuexa-*
 corpore quoque lanienam pati. Quod ipsum Deus *tus.*
 tri passus est, partim quo exploraret viri constantiam, *Diabolus stu-*
 reliquos mortales ad malorum tolerantiam exci- *pidos aggred-*
 ret, nec calamitatibus fracti à Deo deficerent: par- *ditur.*
 m ut declararet potentiam suam, quo & ipsius fi- *Simile ab urbe*
 ducia fretos consolatur & fulcit, & iam in nihilum *pari manita.*
 ductos erigit, atque in pristinam dignitatem resti-
 tit. Diuersa est autem ratio in iis vulgaribus energo-
 menis, qui à Dæmone obsessi sunt, aut ab illo in ali-
 a corporis parte diuexantur. Magna enim illorum
 is stupidi sunt, atque à Dei cognitione alieni, in
 os ille (in instrumentum aptum paratumque) ty-
 annidem suam exerceat. Sic Satanus ignauos oppu-
 at, idololatrias, superstitiones, in quorum menti-
 is potius stabulatur, quam iis qui notitia Diuini-
 tis sunt instructi, ac Dei fiducia se fulciunt,
 min potius illos exhorrescit, ac machinas ad moue-
 metuit, quod irritos atque inualidos suos fore
 natus ac molimina erga illos, qui in excubiis sunt
 instituti, ac Dei præsidio fulti, non dubitet. Ut e-
 m arces ac ciuitates nullis septem mœnibus, nullis
 unita fossis ac vallis, nullis militum præsidiis in

*Demon ad no-
xia quaque
hominem inci-
tat.*

*Genes. 4.
1. Reg. 31.*

*Matth. 29.
Demon proflis-
gatur Dei fi-
ducia.*

*Petrus contra
demonem nos
instruit.
1. Pet. 5.*

*1. Ioan. 5.
Christi fiducia
abigendi da-
mones.*

structæ facillime expugnari solent, ita mentes socordes & ignavæ nulla saluari cœlestique doctrina ful-
tæ, nulla erga Deum fiducia constabilitæ, Dæmonum
versutiis magis sunt expositæ, ac citius labascun-
Cum autem Satana hoc potissimum sit in votis,
Dei gloriam aboleat, ut hominem à salute abducat
atque ad defectionem sollicitet, intus & foris illum
oppugnari non desinit, ac modo corpori, modo ani-
mæ, nunc virisque infestus est, ac perniciem molitur.
Exemplum suppeditat, præter Cain & Saulem re-
gem, Iudas Iscariotes, cuius cum mentem ad despe-
rationem ac dissidentiam adegisset, tum vitæ rædi-
ad laqueum impulit, ac corpus publicitus suspendi
contumelia affecit. Quamquam autem Satanas hu-
mani generis hostis infestissimus mille insidians
nocendique artibus instructus sit: vnica tamen
cum primis efficacia ac præsentanea profligatur at-
que opprimitur, nempe solida fide, atque in Deum
Patrem per Christum firma ac stabili fiducia, *Met
vaß gheloove, ende een goedt betrouwen op Godt.* Quo præ-
sidio etiam depugnandum suadet Petrus Apostolus
contra tyranni illius insidias, fraudes, imposturas, de-
los, versutias, rabiem, ferociam. sobrietate scilicet &
vigilantia fide fulta ac stipata. Sic enim oscitantibus
autem vellicat, Sobrii estote & vigilate: quoniam
aduersarius vester Diabolus tanquam leo rugien-
circuit, quærens quem deuoret, cui resistite solida
fide. Hæc enim, ut Ioannes ait, est victoria quæ vi-
cit mundum, fides nostra. Nam fiducia, qua n-
mur Christo, & nos totos committimus tali propu-
gnatori, contra dæmones ac principes huius mundi
nobis victoriam parit, sic ut optima spolia à victo de-
iectoque hoste referamus. Cum itaque aliquid con-
tra aduersarium moliri visum est, atque obsiste-
re incantamentis ac fascinationibus (*Toverie Belga
torant*) vel malos Genios ex hominum mentibus
exige

rigere: Iesu Christi fiducia id perfici debet, contem-
 nantem anili superstitione ac gentili vanitate, ceterisque
 magicis execrationibus. Deus enim per filium qui *Hebr. 3.*
 splendor gloriae & expressa imago substantiae il-
 lus, omnia perficit in omnibus. ac moderatur singu-
 lorum verbo potestatis suae. Hanc prerogatiuam promeruit *Christo omnia*
 singularem erga Patrem obedientiam, humili- *attributa.*
 tem, modestiam. Cum enim esset in forma Dei, *Philip. 2.*
 hoc est, illi par & aequalis, non rapinam arbitrat' est, *Christus Deo*
 esset aequalis Deo, sed seipsum deiecit, forma serui *par.*
 sumpta, atque humilem se praeiuit, factus obediens
 usque ad mortem crucis ignominiosam & execrabi-
 lem: quapropter Deus illum extulit in summam subli-
 mitatem, & illustrauit illum nomine quod excellit omne *Amplitudo*
 nomen, ut in nomine IESU sese flectat omne genu *nominis Iesu.*
 celestium, terrestrium, & inferorum, omnisque lingua
 confiteatur & agnoscat, quod Dominus sit Iesus Chri-
 stus in gloriam Dei Patris, in quem reducat & refertur
 omnis gloria filii, & est diuerso. Si quis itaque aliquid ag- *Res arduae*
 redi meditatur, si mentes afflictas subleuare, si e- *Christi nomine*
 corporibus cacodæmones expellere inuocato Deo *perficiuntur.*
 tre nominis Christi fiducia id perficere tentet. Sic
 nim omnia consequetur, suoque voto non frustrabi-
 tur. Huius admirandi augustique nominis vi & poten-
 tia (modo ne quis hæsitet, ac Dei promissis diffidat)
 elutescunt morbi, affectus atque animi perturbatio-
 nes sopiuntur, tempestates & maria conquiescunt,
 cacodæmones, ut Christus iam ascensurus in cælum *Marc. ult.*
 sollicitur, diffugiunt, venena hebescunt, serpentes *Christi fiducia*
 corpent ac redduntur innoxii, dispelluntur mentis *omne genus*
 tenebrae, terror & formido, mortisque horror discu- *malorum dis-*
 cutitur, dissipantur atque euanescent cogitationes *cutitur.*
 innoxiae, mens tranquillitatem ac pacatam conscien-
 tiam concipit, sic ut nusquam quidquam possit
 ingruere quod terrorem incutiat: Cum Deus Pa-
 ter per Iesum Christum spiritu suo nos fulciat,

*Matth. 28.**Marc. 16.**Actor. 2.**Actor. 4.**1. Cor. 1.**Apoc. 1.**Actor. 10.**Ioan. 17.**In Christo pec-
catorum re-
missio.**Actor. 19.**Petri & Ioan-
nis miraculum.**Exorcista dila-
ti.**Huius temporis**Exorcista futili**& inani do-**ctrina imbuti.*

Quocirca in Deum viuentem ductore filio erigend-
mens est, atque omnia, quæ aggredi statuis, mirifica-
nominis Iesu virtute perficienda memineris. Illi
data est omnis potestas in cœlo & in terra. Nec
aliud nomen sub sole, in quo consistit salus, quod
impiis est terribile; dæmonibus tremendum, iis ve-
ro qui illi fidunt, potentia, sapientia, salus, vita, resur-
rectio; Ipse est constitutus à Deo iudex viuorum &
mortuorum Iesus Christus, testis fidelis, princeps
regum terræ, qui dilexit nos, & lauit à peccatis nos-
tris per sanguinem ipsius; Huic, vt Petrus in Acti-
Apostolicis ait, omnes Prophetæ testimonium fe-
runt, quod remissionem peccatorum accepturus es
per nomen eius, quisquis crediderit in eum. Hæc
est vita æterna (quod testimonium Christus Patri-
defert) vt cognoscant te solum verum Deum, & qui
misisti Iesum Christum, in quem tota vis Diuinita-
tis, & quidquid Deo adscribi potest virtutis & sapi-
entia refertur ac deriuatur. Quum itaque nomen
hoc tam sit celebre ac sacrosanctum, tantaq; maie-
statis & potentia: studiose obseruandum, ne inaniter
atque irreuerenter vsurpetur, vt exorcistæ illi ridicu-
li facitabant, qui cum certis ritibus ac concepti-
verbis ad quæstum & ostentationem spiritum no-
xium profligare tentarent Iesu nomine, cuius vir-
tute Paulus miracula peregit, abusi: in magnum
periculum se coniecerunt; fuitque illis damnosa ad-
iuratio aut potius ludificatio, nam obsessus à Dæ-
mone in illos insiliit, & crudeliter dilacerauit, ita vt
fuga sibi consulere sint coacti. Non defuerunt
etiam nostra memoria sacrificuli, qui cum nulla fi-
de nominis Christi, nulla vitæ integritate imbuti,
tale quiddam attentarent, à cacodæmone irrisi sunt
& pudore affecti sic, vt re infecta tremebundi deci-
dere cogerentur. Si quis autem tale quiddam moli-
ri velit, malosque Genios ex hominum corporibus
pro-

obfigare: Petri & Ioannis exemplum imitetur, qui
 illis ambitiosis verbis vfi, in hunc modum claudū
 exerunt, In nomine *Iesu Christi Nazareni* surge & *Actor. 3.*
 ambula: & ille confestim, firmatis cruribus ac talis, *Christo afferi-*
 filiens constitit & ambulauit, intrauitq. cum illis *tur omni glo-*
 templum, saliens & in ambulans, & laudans Deū. *ria.*
 itaque Iesus Christus vnigenitus Dei filius Pa- *Coloss. 1.*
 coæuus & æqualis, in quo sunt omnes scientiæ ac *Heb. 1.*
 pientiæ thesauri absconditi, moderetur omnia ver-
 potentia suæ: par est vt concepta ac collocata in
 eum per Iesum Christum fiducia, illius virtute ac
 xidiis obstitamus Satanæ, peccato, inferno, & si
 sunt alia homini infesta. Est autem excellens
 magnitudo, robur, potentia, fortitudo, quam Deus
 sua virtute exseruit in Christo, vt Paulus ait, cum *Ephes. 1.*
 scitaret eum ex mortuis, & sedere fecit ad dexte-
 ram suam in cœlestibus supra omnem potestatem
 principatum, & dominiū, & supra omne id, quod
 dominatur, non solum in hoc seculo, verum etiam
 futuro. Et illi omnia subiecit sub pedes illius,
 amque dedit caput super omnia ipsi Ecclesiæ, quæ *Christus caput*
 corpus illius, complementum eius, qui omnia in Ecclesiæ.
 nibus implet, id est, Christus est per quem Deus *Christus omnia*
 mplet, absoluit, perficit omnia in omnibus, præ- *in omnibus per-*
 rtim in ijs qui illi fidunt, & vt paulo ante Aposto- *ficit.*
 s ait, ob signati sunt spiritu pmissionis sancto, qui
 t pignus & arrhabo hæreditatis nostræ in redem-
 onem acquisita ac partæ possessionis, in laudē glo-
 æ ipsius. Quocirca Paulus qui innumeris certami-
 bus assuevit, multosque insultus perferre coactus
 t, suadet omnibus si quando pericula imminēt,
 ors intentatur, Satanas mentem oppugnat, forti
 fractoque animo illis obstant atque oblucentur. *Christus fulcit*
 enim Ephesios animat ac fulcit: Quod superest *nos in afflictio-*
 atres mei, conualescite & præbete vos fortes. *in nibus.*
 omino, perque potentiam roboris illius induite *Ephes. 6.*

*Simile à mili-
tari industria.*

*Arma militia
Christiana.*

Ephes. 6.

*Oratio arma
contra Damo-
nem.*

1. Pet. 5.

*Argumentum
ab auctoritate
Christi.*

totam armaturam Dei, ut possitis stare aduersus
sultus Diaboli. Quoniā non est nobis lucta aduersus
sanguinem & carnem, hoc est, fragiles & moribundi
homines, tamen & illi aliquando infesti sunt
sed aduersus mundi dominos, rectores tenebrarū se-
culi huius, aduersus spirituales astutias in cœlestibus.
Qua verborum copia ac sententiarum vbertate tur-
eleganti Metaphora desumpta à conflictu atque hosti-
incurfione, indicat spiritus Dæmoniacos, illorumque
satellites & ministros miro astu ac stratagemate in-
dians moliri iis qui Christo addicti sunt ac nomen dede-
runt. Quapropter cū sint tā formidabiles hostes no-
stri & spirituali astutia instructi, quibus armis iis
obstendendum, obiter commonstrat: Assumite, inquit
vniuersam armaturam Dei (exemplo sumto ab iis qui
bene muniti in acie prodeunt, atque in procinctu stant
ut possitis resistere aduersario, atque omnibus peractis
confectoque negotio stare, ut ii qui non vertuntur in
fugam & terga vertere sunt coacti. State igitur lumbis
circumcinctis baltheo veritatis & induti lorica
iustitia & calceati pedibus, ut parati sitis & alacres ad
Euangelium pacis: Super omnia assumto scuto fidei
quo possitis omnia iacula mali illius ignita exting-
guere, Galeamque salutis accipite & gladium spiritus,
est verbum Dei: quibus adiicit velut succenturiarum
præsidia, preces atque obsecrationes assiduas, quæ
hoc efficiunt ut victoriam consequantur, ac Deus in
tam ancipiti certamine, tamque dubio nonnunquam
belli euentu, parumper afflictos & velut in ruinam
inclinatos, ut Petrus ait, qui in eodem argumēto ver-
satur, instauret, stabiliat, roboret, fulciat. Cum autem
tanti fuit olim apud sui studiosos Pythagoræ auctori-
tas, atque ita æstimata illius doctrina, ut oraculi loco
habita sit, & tanquam ex tripode dicta, adeo ut inton-
danter ad persuasionem, quasi refragari foret nefas,
Αὐτοῦ ἡ φωνή, Ipse dixit, dubitanti obicerent: par est
nostra

etque salutis ratio exigit, ut eundem honorem
 & reuerentiam Iesu Christo deferamus, atque in af- *Ipsē dixit,
 fenda illius doctrina, in stabilienda fidei professio. Christo asse-*
 murdi, tardisque auribus insonemus: Πίσευον, αὐ- *rendum.*

Πα Σωτήρ: Crede, ipse dixit Saluator.

Illius enim doctrina non est humana, non diluta,
 frigida, sed viuida, salutaris, efficax, diuina, & quæ
 multitudinem homini conferat, quam vnā à Chri- *Christi doctrina
 omnem sapien-*
 sti peti par est, qui est fons omnis sapientiæ & boni- *tiam superat.*
 tas, & in quo inhabitat omnis plenitudo Dei cor- *Coloss. 2.*
 naliter, per quem sumus cōpleti. Per hunc, ut Pau- *Coloss. 1.*
 lit, Deus Pater eripuit nos à potestate tenebrarū, *Deus in Chri-*
 transtulit in regnum filii sui dilecti, per quem ha- *stum omnia*
 mus redemptionem in sanguine ipsius, remissionem *profudit.*
 scatorum, qui est imago Dei inconspicui, primoge-
 nus vniuersæ creaturæ; utpote per quem omnia
 nata sunt, quæ in cœlo sunt & terra, visibilia & in-
 visible, throni, dominationes, principatus, potesta-
 tes. Omnia per illum & in illo condita sunt, & ipse
 sustentante omnia, & per illum cuncta subsistunt. Et ipse
 caput corporis Ecclesiæ, principium & primoge-
 nus ex mortuis, ut sit in omnibus primas tenens, ac
 principatum obtinens. Quoniā in illo complacitum
 Patri inhabitare rerū vniuersarum plenitudinem,
 per eum cuncta reconciliare erga se pacificata per
 sanguinem crucis eius. Cum itaq; Deus Pater tam
 libenter ac proflueret omnia in Christum effu-
 dit: ad vberissimum atque inexhaustum hunc fon-
 tem certatim properemus, ac summa fiducia ab eo
 nihil non petere & sperare audeamus, nihil non per-
 ere tentemus. Si visum est p̄figare Dæmones, me- *Vis fidei.*
 ri morbis, eximere se periculis, virulentas bestias
 conficere, venena diluere atque innoxia præstare,
 montes loco dimouere: hæc omnia viribus ac virtu-
 tibus Iesu Christi, eiusque fiducia peragenda memine-
 re. Pollicetur enim Christus fidenti omnia plana,

*Marc. 16.**In animis edita
miracula.*

aperta, facilia quod postrema concione antequam in coelum sublatus est, suis testatum esse voluit, cui inquit: Ite in mundum vniuersum, predicate Euangelium omni creaturæ: Qui crediderit & baptizatus fuerit, saluus erit, qui vero non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint hæc sequentur: In nomine meo Dæmonia eiicient, linguis loquentur nouis, serpentes tollent, & si quis mortiferum biberint, non eis nocebit, ægrotis manus imponent, & bene habebunt, hoc est, confestim ad contactum conualescent. Hæc omnia semper præsto erunt, ubi profectus atque utilitas Euangelij exget miraculum. At in animis ista nunquam non præstantur ab Euangelicæ professionis ministris, cum foeda vitia mentibus eximunt, cum efficaci vi spiritus & salutari doctrina morbis animi medentur, cum cor ab auaritia, odio, ira, libidine, calumnia, obtreptione, aliisque venenosis affectibus liberum efficiunt ac diuinis dotibus exornant.

*An herba & gemma aliquam vim conferant in profliganda
Dæmonibus, ac depellendis rebus alijs noxijs.*

CAP. LVIII.

*Herba ad multa
efficaces.**Gemma oculis
ta vim habet.*

TAmetsi herbae eum præcipue vsum, easque vires insitas habent à naturæ Opifice, vtimenti ratione ac medicamenti corporibus humanis accommodentur: sunt tamen veterum scriptis nobilitatae aliquot stirpes, quæ maleficiis obsistant, atque incantamenta omnisque generis fascinationes abigant ac propulsent. Appellantur hæc Alexicaca siue amuleta, quod noxia quæque atq; homini infesta amoliantur ac depellant. Hæc vis præter herbas, etiam gemmis ac pretiosis lapidibus attribuitur, quæ consecrata sunt non à primis qualitatibus, hoc est, temperamento caliditatis, frigiditatis, siccitatis & humiditatis, sed specifica vi, & occulto effectu, abditaque proprietate: cuius causa prorsus explicari nequit.

Sii

ic magnes attritu ferrū allicit, Gagates & succinū
 reas & festucas: Sapphyrus qui cœlesti & cæsis co-
 e est, castitatem tuetur. Hyacinthus & Chrysolithus
 digito annulari gestatus, pesti obsistit. Smarag-
 & Prasius viridantes gemmæ cor exhilarant. Era-
 hoc est, Cyanos & Cæruleus, vulgo Turcosa, à la-
 casu & ruina præseruat, aut si tale quiddam inci-
 dit, corpus illasum præstat. Corallium collo ad-
 tum turbulenta somnia abigit, & nocturnos pue-
 rum timores compescit. Carbunculus & Sardius
 is, vulgo Corneolus à corni arboris rubicunda
 ca nomen sortitus, diffuso per corpus sanguine,
 aritatem excitat & colorem floridum. Sic aliæ
 mæ aliis virtutibus pollent, ac Lemures, Striges,
 ubos, Genios aëreos arcant atque abigunt, si ve-
 rum monumentis habenda fides. Sic inter herbas
 t, quæ morbis qui multum habent affinitatis cum
 monum vexationibus & torturis, obsistunt. Qua-
 sunt melancholia, phrenesis, mania, epilepsia, &
 issimi morbi, qui virgunculis ac viduis ex vteri
 ctu emergunt, aut ubi vel serius iis menses pro-
 unt, aut tardius coniugio destinantur. Siquidem
 umis atque atra densaque fuligine mens ita affi-
 ur, ut à noxio aliquo Genio vexari videantur, ac
 persuadeant, Dæmonem obsidere mentem, qui
 multas absurdas imaginationes illas impellat. Cui
 do, tentata circa talos primum venæ incisione,
 libentur salutare herbæ, quæ illos ab huiusmodi
 identibus liberent, ut sunt artemisia, fatureia,
 billum, tymbra, pulegium, origanum, gallitricum.
 er herbas autem quæ affictas mentes releuant,
 vel à Dæmone, vel concepta illius imaginatione,
 venenatis fumis, qui cerebrum vitiant, præstant
 unes, referuntur ruta, scylla, ex cuius succo & o-
 melitis & acetum conficitur, Osteritium vulgo
 gistrantia, Angelica, spōdillii vel laserpitii species,

Magnes.

Succinum.

Gagates.

Sapphyrus.

Hyacinthus.

Chrysolithus.

Smaragdus.

Prasius.

Cyanos.

Cæruleus.

Corallium.

Carbunculus.

Sardius.

Horrendi mor-

bi herbarum

praesidio expu-

gnantur.

Ruta.

Scylla herba.

Osteritium.

*Alisson.**Libanotis vel
Rosmarinus.**Ricinus Epile
psia contraria.**Herba à Deo
effectum con
sequuntur.**Afa Rex cur
non est sanita
tem consecutus.
3 Reg. 15.
2 Paral. 16.
Tsal. 7.*

Alisson vel Rubia minor, quæ canis rabiem atque rabido cane demorsos sanat, qui affectus non pro
fus alienus ab iis qui à Satana diuexantur ac furium
Rosmarinus ædes lustrat, atque in limine suspensum
huius stirpis frutex Dæmones abigit, & pestis conta
giones, ut etiam Ricinus qui palmæ Christi nomine
passim innotescit, quod folia in expansæ manus for
mam sint effigata. Sic Corallium, pæonia viscus
frutex morbum comitalem expugnant vel è colli
suspensa, vel etiam ex vino propinata. Quorum non
nulla si quis exhiberi posse putet exturbâdis Dæmo
nibus: absit vanitas & gentilis superstitio, absint fu
riles preces & verba quædam exotica, quibus se
re suas incantationes perficiunt, qui Magicas artes
profitentur. Si quid herbae habent virium, ut experi
entia demonstrat, id memineris à Domino consecu
tas; Omnia enim medicamenta & stirpes quæ cor
poribus humanis applicantur, non sui ratione, sed
Dei munere efficacia sunt, ac salubrem effectum
consequuntur. Itaque si quid herbarum præsidio per
ficere statuis, non tam herbis quam Deo fidas. Sice
nim in propulsandis morbis res optatum felicemque
successum est habitura, alias conatus in diuersum
rapitur, atque artificem frustratur euentus, ubi nul
la subit Opificis, à quo omnia effectum sortiuntur,
cogitatio aut abest erga illum fiducia. Hinc Afa rex
Iuda cum acerrimo pedum dolore affigeretur, nec
Deum in consilium adhiheret, sed tantum medicis
fideret, nihil opis ex illorum fomentis sensit, sed ar
ticulari morbo (ut historia testatur) immortalis est.
Non enim Deus medicorum opera uti prohibet, sed
illis plus nimio fidere, nullamque habere eius ratio
nem, qui sanitatem præstat, & cuius munere omnia
sunt efficacia. Quin & superstitiose faciunt, & rem
aggrediuntur ab idolatria non prorsus alienam
qui herbas fictitiis quibusdam precaminibus conse
cratas.

incantationibus adhibent, aut etiam morbos
excantare pergunt. Sic filicem solstitio æstiuo,
impesta nocte erutam, rutam, trifolium, verbenā
magicis imposturis accommodant, quibus rudi, ar-
ticiperita plebi imponunt, fumosque offundunt,
aliquid ab iis corrodant, atque argento illos e-
gant: cum tamen vani illi artifices nunquam di-
ant. Hæc studiose lector huic argumento inse- *Herba magicis*
da duxi, quo quisque a Magicis incantamentis ab- *incantamentis*
atque obseruet, a quo salutis ac sanitatis præ- *non accommo-*
petenda sint, & qua ratione (contemta vanitate *danda.*
superstitione gentili) obuiis paratisque remediis
teceat, quæ a Dei munificentia nobis affluenter
concessa.

maiestate & potentia supremi Numinis: & quam varias
appellationes unica Dei essentia tribus personis distincta for-
atur. Cuius rei contemplatione humanus animus tran-
uillitatem & solatia, summamque erga Deum fiduciam
incipit.

CAP. LIX.

Voniam præstans illa ac præpotens natura Deus, Dei natura in-
ipsaque eterna mens ab omni concretione mor- *scrutabilis.*
immunis ac libera in immensum se porrigat, atq; *Ioan. 1.*
iq; diffusa, singula regat ac moderetur, suaque vi
uat: ob id vna Deitas propter virtutem atq; ope-
excellētiā, variis designatur nominibus, mul-
que præclaris elogiis illustratur, cum apud Hebræ-
um alias nationes, quibus aliqua Diuinitatis co-
rio obigit. Sic in sacra historia Iehoua dicitur El, *Deus varia no-*
im, Adonai, Emanuel, quorum quodque peculia- *mina sortitur.*
vim ac virtutem designat, magnamq; potestatem
attribuit, quam in res inferiores exercet. Vnde
præcepta legis solícite obseruanda proponit Iu-
s, quo maior illi accederet auctoritas & veneratio,

Exod. 20.

Deut. 5.

Iehoua singu-
lare Dei nomē.Deo ab effectis
nomen assigna-
tur.

Osee 3.

Ioël. 2.

Nahum 1.

Nahum 2.

Osee 11.

Iohan. 1.

Deut. 4.

Hebr. 13.

Ego sum, inquit, Iehoua Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti & domo seruitutis. Non habebis Deos alienos coram me. Nomine tam sacrosancto ac mirifico rerum omnium existentium imperium & dominatum sibi asserit. Nam cum sit fons & origo totius vniuersi, atque solus per se existat, omnibus subsistendi vim confert. Quamobrem par est, ut eius imperio & mandatis mortales omnes pareant, illique legibus subiciantur, nec ab alio, quam ab eo qui solus ab æterno existit, salutis præsidia conquirant, aut alio se diuerant. Quod Hebræi Iehoua Græci *Αὐτοφύη*, Latini Existentem, Germani inferiores *Een ewich Goddelick Wesen* dicunt. Itaque pluribus rebus delimitur diuinæ essentiae appellatio. A prima & perpetua existendi vi & potentia, a æternitate, à magnificentia, maiestate, dominatu imperio, cui omnia subsunt, & qua res omnes conditas regit, ac summa prouidentia moderatur. Sortitur quoque nomen Deus à placabilitate, mansuetudine, clementia, qua utitur erga homines, qui rebus afflictis ac deploratis illius opem ac subsidium implorant. Nam, El, Hebraica vox, Dei clementiam exprimit iustitiæ coniunctam, qua pios fulcit ac tutatur, & improbos castigat, atque incusso terrore, sceleribus reuocat. A luce, qua caliginem & nebulas mentisque errores dispellit, atque animos tenebrosos veritatis ac cognitionis suæ lumine illustrat. Sic Christus: Ego sum lux mundi qui sequitur me non ambulat in tenebris. Ab igne, quo pios inflammat utique amore Diuinitatis, atque illorum mentes saluari uiuidaque doctrina imbuat, aduersarios vero & qui nulla ducuntur erga Deum reuerentia nullo metu consumit, atque ut ignis arida nutrimenta ac fomitem, in nihilum redigit. Quocirca suadet Moyses & Paulus reuerenter ac religiose Deum colendum, quo illi simus accepti. Est enim Deus

s noster, inquit, ignis consumēs, quare submisſe Mich. 6.
 q; ſe apud illum gerat. Aſſignatur quoq; Deo no- Oſea 1.
 à bonitate & inunificentia, qua vitur erga ſos Deum Belga
 non ſultinet premi vltima rerum egeſtate, aut ino- God: à boni-
 ſtabe ſcere; ſed de omnibus aſſatim illis proſpicit, tate vocant.
 ne affluenter ad vſum neceſſaria largitur cum ex-
 bona; tum animi tranquillitatem ac pacatam
 tem. A pietate ac paterno affectu quo ſuos com-
 titur, illorumq; ſaluti ac cōmodis proſpicit. Pater
 eur. Sic Deus apud Hieremiam Patrem vocabis Hierem. 5.
 & poſt me ingredi non ceſſabis. Rurſus, factus Malach. 1.
 Iſraeli pater & Ephraim progenitus meus eſt, & Hierem. 1.
 tam illos per torrentem aquarū in viam rectā, Eſai. 65.
 non impingent, hoc eſt, neis veſtigis inſiſtent, me
 nitabuntur, mea q. voluntati acquieſcent, & ego
 ſtuos præſtabo in omnibus viis ſuis. nec quidq;
 accedet incommodi, nec vlla inferetur iniuria,
 clades, nulla calamitas. Eſaias autem ſpecioſiſ. Eſai. 6.
 ſ titulos ac triumphales commemorat, quos
 ſ Pater Chriſto attribuit, quo quiſq; cognoſcat,
 ſ ſeruator Chriſtus natiuitate, morte, & reſurre-
 ſ ſua, ipſoq; in cœlum aſcenſu nobis contulit.
 ſ enim Vates Chriſti magnificentiam, ſplendorem,
 ſ ſiam, decus, potentiam, amplitudinem exprimit,
 ſ ſrū nihil nō in noſtrum vſum & commoditatē re-
 ſ ſat: vnde Emanuel dictus, h. e. nobiſcū Deus: Puer Emanuel quid
 ſ ſus eſt nobis, & filius datus eſt nobis, & factus eſt designet.
 ſ ſcipatus ſuper humerum eius, & vocabitur nomē Hierem. 5.
 ſ Admirabilis, conſiliarius, Deus fortis, pater ſu- Oſea 7.
 ſ ſeculi princeps pacis. Innumera ſunt atq; inſini- Eſai. 3.
 ſ ſuæ huic immenſæ Maieſtati accommodari poſ- Matth. 9.
 ſ ſ, imo quæ ipſe ſibi attribuit. Sic Mediū ſe vo- Eſai. 49.
 ſ quod ſanitatem mentis & corporis præſtet, ac cū Ioan. 10.
 ſ ſernis, tum internis hominum vitis medeatur. Pſal. 78.
 ſ ſtorem, quod ſumma cura ac vigilantia gregi pro-
 ſ ſia, ac diſſipatas oves colligat, illaſq; ſalutari pa-

1. Pet. 2.

Ioan. 15.

Simile à vite.

1. Cor. 3.

*Simile ab architectura.**Apostoli Dei ministri.**Deus absolutus & virtutum exemplar.**Sapientia Dei.*

Psalm. 31. 32.

103. 146.

1. Cor. 2.

*Fortitudo Dei.**Potentia Dei.*

Psalm. 27. 62.

1. Tim. 25.

bulo verbi sui pascatur ac reficiat. Sic Christus se vinea fructiferam vocat, Patrem vero agricolam, nos palmites viti inhaerentes, quos ille purgat ex eaque inutile frutices resecat, hoc est superuacuas cupiditates amputat, quo plus fructus proferant. Quos vero reperit infructuosos ac prouentu annuo destitutos (qua Metaphora designat illos, qui nullum fidei fructum proficiunt) ut inutile sarmentum atque aridum, nulloque succo imbutum igni deputat. Paulus quoque non dissimili videtur Metaphora ab agri colendi studio, atque architectura industria desumpta. Sublatis enim sopitisque tumultibus, quibus inter se dissidebant Corinthii, atque intumescabant doctorum suorum nomine, alii aduersum alium: ut nostro nunc seculo factitari videmus, commonefacit singulos, ut si quid salutis doctrinae consecuti sunt, id non ministris attribuamus sed in Deum bonorum omnium autorem transferamus. Nos, inquit, adiutores sumus, & velut conducti operarii Dei negotium agimus, illi nostram approbamus industriam, illi noster labor desudat: Vos estis Dei agricoltio & velut fundus, quem cultiorem reddimus semine salutaris doctrinae. Vos estis aedificium & structura quae assurgit in illius gloriam. Ceterum quod ad Dei amplitudinem ac maiestatem spectat, nihil excogitari potest aut mente concipi tam sublime, magnificum, illustre, excellens, spectabile, eximium, nihil denique omnibus suis numeris, omnique virtutum genere tam absolutum, quod non in diuinam essentiam merito referri aut illi accommodari debeat. Illius Sapientia moderatrix rerum omnium, qua mundi hanc vniuersitatem inscrutabili suo consilio ac providentia conseruat ac regitur, incomprehensa est, inexplicabilis, infinita, eo ut tantarum rerum ordo & series omnes in admirationem Opificis atque amore rapiat. Illius Fortitudo, robur & potentia qua hostes deiicit ac pios fulcit, inexpugnabilis est & inuisa. Nihil est

capitulum

im quod illius viribus non cedat, nec vlla arces, *Prouerb. 1.*
 munitiones, propugnacula quantumuis firma, quæ *Luc. 2.*
 ius potentia obstant, illius iudicium & iustitia, *Iustitia Dei.*
 la cuique sua distribuit, ac p dignitate suisq; meri- *Psal. 18. 47.*
 pramia decernit, recta est, legitima, sancta, synce- *84.*
 laudabilis, ac summæ æquitatis, adeo ut à nemine *Psal. 6. 22.*
 iudicii sit deprauati) calumniam mereatur, il- *144. 16.*
 us misericordia, clementia, placabilitas, quæ nulli *Misericordia*
 in Prophetarum ample & magnifice decantata, im- *Dei profugium*
 enfa est, omnesque illius virtutes superat. Ad eam *peccatoribus.*
 im omnes, qui iustitiam eius pertimescunt tan- *Psal. 32. 56.*
 nam ad asylum confugiunt, atq; subsidium implo- *Coloss. 1.*
 nt. Hac pauidis mentibus desperationem ac diffi-
 nriam eximit. Hac Spiritus paracletus labantes so-
 ur ac fulcit, insertaque spe ac fiducia consequendæ
 lutis ad thronum gratiæ impellit, quod misericor- *Habr. 4.*
 nam (*Remis ende quinscheldinghe van misdact: Belgæ vo-*
 nt) cosequantur; sic ut nihil sit quod illis possit im-
 tari, aut mortis reos agere. Hanc cum Paulus esset
 pertus, ex persecutore in Apostolū ascitus, sic ani- *1. Tim. 1.*
 os hominum dubios ac vacillantes fulcit, atque ad *Misericordia*
 ei misericordiā suo insigni exemplo puocat. Cum *Dei Paulo de-*
 ius, inquit, persecutor essem, blasphemus, violen- *cantata.*
 s; misericordiam adeptus sum, quod ignorans feci
 r incredulitatem, hoc est, ex peis fidei & cōsiliū di-
 i ignarus. Existimauit n. cum Christianos insecta- *Ioan. 16.*
 tur, obsequium se prastare Deo. Quo autem omni-
 us salutis suæ ratio habeatur, & cuique testatum sit
 ccata expiari sanguine Christi, is qui illi fidunt, as-
 ueranter firmaque assertionē Paulus pronunciat: *Paulus omnes*
 errus sermo & dignus quē modis omnibus ample- *exstimulat, vs.*
 amur, quod Christus Iesus venit in mundū, ut pec- *Dei misericor-*
 tores saluos faceret, quorum ego primus sum. Ve- *dia se commissa-*
 am ideo misericordiam consecutus sum, ut in me *tant.*
 imo ostenderet omnem clementiam, ad exprimē-
 um exemplariis, qui credituri sunt in illa in vitam

1 Petr. 1.

Petrus Dei mi-
sericordiam ef-
fert in immen-
sum.

Tit. 3.

Deo approban-
da nostra vita.

Fides fructibus
exornatur.

Tit. 2.

æternam, hoc est, spe & expectatione regni cœlestis. Quod beneficium quum totum transferri debeat, in cœlestem Patrem, nec deceat illi debita laude, suoq; præconio fraudari: Regi inquit, seculorum immortali, inuisibili, soli sapienti Deo honos, decus & gloria in perpetuū, Amen. Petrus quoq. ob redemptionis mysterium parem laudem defert Deo & patri Domini nostri Iesu Christi, qui iuxta copiosam suā misericordiam regenerauit nos in spem viuam; per hoc quod resurrexit Iesus Christus a mortuis in hereditatem immortalem: incontaminatā & immarcescibilem repositā in cœlis erga nos, hoc est, nostri amore. Postquam enim benignitas atq. erga homines amor & humanitas apparuit Seruatoris nostri Dei, nullis nostris meritis, nec ob iustitiæ opera quæ fecimus, saluos fecit nos, sed pro sua misericordia per lauacrum regenerationis & renouationis spiritus sancti, quem effudit opulente per Iesum Christum Seruatorem nostrum, vt iustificati illius gratia hæredes efficeremur iuxta spem vitæ æternæ, qui sermo certus est & indubitatus, omnibusq. modis singulorum animis insignendus. Cum itaq; tantus sit erga genus humanum Dei amor & propensio, is fauor & caritas, vt præter vsum & commoditatem rerum omnium, etiam filium suum vnice dilectum homini redimendo impenderit, quo Christi morte & resurrectione reconciliationem & gratiam consequeretur: par est, atq. id aquitur impensique beneficii gratitudo exposcit, vt quisque nostrū omnem spem ac fiduciā in illo constituat, illi summis laudibus prosequatur, illi vitā ac mores approbare studeat, illi fide placeat non equidem otiosa & inani, sed operibus caritatis fulta ac impata; illi abnegata impietate, reiectisq. carnalib. desideriis, letorū consecret, ac sobrie, iuste ac pie viuat in hoc seculo, expectans beatā spem & apparitionem gloriæ magni Dei & Seruatoris nostri Iesu Christi, qui exhibuit

bunt se pro nobis, quo redimeret nos ab omni ini-
 quitate, & purgaret sibi populum peculiare sectato-
 bonorum operum. Hac n. instituenda vitæ ratio- *Rom. 5.*
 concepto spiritu Paracleto, fouebitur pax & secu-
 ritas in mentibus nostris, excussa q. trepidatione ac
 mortis metu, ad immortalitatem, sedesque beatas,
 Christo duce patebit ingressus. Non est autem Mors, *Mors vitæ in-*
 corporis interitus, sed innouatio, non naturæ extin- *novatio.*
 tio, sed alterius vitæ vestibulum, ac ianua primusq;
 cœlestem Ciuitatem aditus, atq. introitus ad æ-
 ternitatem. De cuius rei certitudine non est. q. quis
 dubitat, aut Dei promissis diffidat, cum ipsa Veritas
 nō fallit, fideliter præstet, quod est pollicita. Est
 enim Deus verax: omnis homo mendax. hoc est, Deus *Deus verax in*
 neminem fallit, neminem decipit, nec sua spe & *promissis.*
 expectatione quenquam frustratus, non est vanus *Psal. 61. 115.*
 pollicitator, aut promissor inanis, more hominum *Rom. 3.*
 qui rumpunt fœdera, rescindunt pacta pollicitis va-
 cillat quodam veteratoria se eximunt atq; elabun-
 tur; sed est constans, stabilis, firmus, summaque fide
 præstat & exoluit, q. est pollicitus, & quod se reci-
 pit facturum. Omnis autem homo mendax, hoc est *Homo mendax,*
 nullax, futilis, lubricus, levis, inconstans, mutabilis, *quem sensum*
 dubius, vacillans, varius, fraudulentus, vanus; captio- *habet.*
 nis, infidus, & qui aliud stans aliud sedens loquatur,
 ut nemo tuto illi possit fidere. Quæ vitia à Diui-
 na maiestate sunt alienissima, ut in quam nulli ca-
 dent affectus humani. Quocirca illi potissimū sum- *In vitæ disci-*
 ma fiducia innitendum, in illum omnia nostra vota, *mine ad Deum*
 spes, desideria transferenda, seu pericula & calami- *confugiendum.*
 tates seu mors atque extremus conflictus imminet.
 Omnia enim illius fauore ac præsentia mitescent,
 omnia ex acerbis atque amaris dulcia perficiuntur.
 Discutitur illius fiducia mortis metus, animisque
 nostris omnis terror & trepidatio eximitur. Huius
 amore contemnimus ac despiciamus vitæ huius diui-

*Mors Christi
peccata nostra
eluit.*

*Resurrectio
Christi iustifi-
cat.
Iouan. 1.
Rom. 4.*

Philip. 3.

2. Cor. 4. & 5.

tias & blandimenta. Huius virtute ac praesidio perficimus (quæ singulis momentis nos circumvallant, ærumnas & incommoda. Huius solida spe atque expectatione æternitatis fulti alacriter emigramus ex æui huius ergastulo ac Christo duce ad beatas sedes prouehimur. Minus autem grauante ab hac corporis societate à vitæ huius statione diuellimur, minus que nos reddit anxios postrema cum morte luctatio in qua fere diffidentia ac desperatio mentem oppugnat, quæ certi sumus merito Christi nobis partam redemptionem ac gratiam. Mediator enim inter Deum & hominem Iesus Christus Patri nos reconciliauit, suoque sanguine peccata nostra eluit, ac per resurrectionis potentiam iustitiam nobis contulit. Traditus enim fuit Christus propter peccata nostra, ut Paulus ait & exercitatus est propter iustificationem nostri. Sic ut resurrectione Christi tanquam pignore confirmati confidamus nos saluos fore, atque eius virtute resuscitandos. Ipse enim, ut Apostolus testatur, transformabit corpus nostrum humile, & conforme reddet corpori suo glorioso secundum efficaciam, qua potest sibi subicere omnia. Tametsi enim iuxta Pauli doctrinam terrenum hoc nostrum domicilium huius tabernaculi destruendum, sit ut domus ruinosa quæ soluta compage ac nexibus, diuisa que contignatione dissoluitur, quod ædificium à Deo habemus non manufactum, sed æternum in cælis, Deus enim qui suscitauit Dominum Iesum, nos quoque per illum suscitabit, atque efficiet communis resurrectionis gloriæ consortes, quæ certissima spes hoc efficit, ut minus deprauati hinc nos subduci possimus.

FINIS.

INDEX

INDEX CAPITVM

quæ primo libro continentur.

De natura diuinitatis instrumento.	Pag. 1
Hominis dignitas & præstantia.	8
Naturalissimum procreare sibi simile, eoque reuerenter vti debent homines tanquam diuino munere Deique instituto.	11
De similitudine natorum cum progenitoribus. Et qua ratione, quæ foris incidunt, infanti communicentur, multarumq; rerum formas ex matris imaginatione concipiat.	14
De absurdo prægnantium appetitu, atque insatiabili rerum desiderio, quibus si contingat frustrari, periclitantur.	23
Semen conferre mulierem, totiusque operis esse consortem.	26
Vnde species sexusque animalis, hoc est, vtri acceptam ferre conueniat, virone an mulieri masculi vel foemellæ procreationem.	30
De prodigiis monstrosisque partibus: Obiter quid designet Prouerbum, QVARTA LVNA NATI, alia ratione: quam in libello nuper à me edito tractatum.	33
Qua ratione masculum, qua foeminam procreare possit, qui eius rei sit auidus: obiter ex qua causa Hermaphroditi, hoc est, vtriusque sexus homines generentur.	39
An excremento menstruo foetus alatur, & an adulescentulæ concipere possint, prius quam menses proflexerint.	45
Animam non à parentibus profeminari, sed infundi diuinitus, omnisque interitus ac corruptelæ esse experte: tum quoto gestationis die inducatur. se	

I N D E X

- 12 Anima tamen si sit incorporea nec ex concretione materiae, aut elementis consistet: affectibus neminem exposita est, suasque sentit perturbationes pathemata quae in corpus redundant.
- 13 Animas hominum non omni ex parte esse aequales; nec pari conditione ac dignitate, sed aliam aliam praestantior.
- 14 De Animae immortalitate, atque indubitata certaque corporis humani resurrectione: tum qua ratione ac modo id perfici contingat. Denique quanta ex tanto munere mentis erectio Deum, quantaque morituro fiducia consequenda salutis.
- 15 An prodigiosis, monstrosisque partibus atque abominabilis anima rationalis indita, sintque resurrectionis futuri participes: obiter qua ex causa exortentur.
- 16 Humores atque alimenta corporis habitum mentisque statum manifesto, immutare: atque hinc affectuum origo, ac conscientiae stimuli emergunt: obiter quid Melancholia efficiat, & quisque ratione illi mederi queat.
- 17 Herbas mutationibus obnoxias, tum viribus formaeque destitui, nisi novos subinde cultus adhibeas.
- 18 Quam varia sit ac multiplex soli, terraeque natura & conditio.
- 19 Lunae radiis augefcit non maturescit hortus.
- 20 Stercoratio quare Hesiodo improbata.
- 21 Qua ratione Curculio, aliaeque bestiolae infestae frugibus abigi necarique possint.
- 22 Lumbricorum vermiumque qui humanis corporibus innascuntur sagacitas, & quid portendat per os narefque crepere.

QVA

C A P I T V M.

IN Æ SECUNDO LIBRO CONTINENTUR.

1. Humores, non malos Genios, morbos inducere: Spiritus tamen aereos se iis, ut tempestatibus immiscere, ac faeces subdere. Pag. 133

Melancholicos, maniacos, phreneticos, quiq; ex alia causa furore pereiti sunt, nonnunquam linguam alienam personare, quam non didicerunt, nec tamen esse Dæmoniacos. 140

De Epilepsia, quam tum veteres, tum recentes plebei in certos Diuos referunt, violentia ac sæuitia: qua denique ratione expugnari possit. Obiter comitiali morbo, lethargo, apoplexia oppressos non statim sepulcro inferendos. 143

Qui fiat, ut morbi longi sint diuturni, nec facile medicamenti cedant. Undeque inducia, atque intermissio. Quæ scire omnium interest ne quis facile morbo tentetur, aut ut illum cito excutiat. 150

De iis qui subduci lecto, somnoque oppressi ambulant ac perreptant culmina, ædiumque tabulata, multa que perficiunt dormitantes, quæ vigilantibus accessu adituque sunt difficilima, quæque summa cura perficere præstareque nequeant. 154

Ex his qui submersi sunt, virorum cadauera supina: fœminarum vero prona fluitare, exemptoque pulmone non emergere. 158

Submersorum corpora, ubi emergunt atque in conspectum producantur, tum eorum, qui interemti confossi que sunt, præsentibus amicis, aut eo qui interitus causa illis existit, è naribus, aliaque corporis parte sanguinem profunder. 160

I N D E X

- 8 De infantium recens natorum galeis, seu ten-
mollique membrana, qua facies tanquam la-
ua, aut personato tegmine obducta ad primu-
lucis intuitum se spectandum exhibet, *Helmo* vi-
go vocant. 1
- 9 Cur apud Belgas in fabis versari dicantur, vac-
lantis parumque firmi cerebri, vulgo *In de bo-
nen*. 1
- 10 Non quiuis granis ac teter odor homini noxiu-
Sunt enim inter hos qui contagia discutiunt
morbisque putridis obstant. Obiter vnde m-
navit proverbum: *Cornua inibi eoque loc-*
aduri, vulgo *Man brandt daer hoornen*. 16
- 11 Digni sinistra manus, qui minimo proximus est
præstantia, qui postremo omnium morbo art-
iculari, aut chiragra infestatur, & si quando aff-
ci contingat, non multo post mors immine-
Obiter quare præ cæteris auro devinciri meret-
tur. 18
- 12 Quædam ignem non concipiunt, flammisq; in-
uicta sunt, & qua ratione efficiant. 10
- 13 Calor nativus hominis fouetur, augeſcitque ani-
malculorum, præcipue autem infantium calo-
re: si patri corporis inualidæ applicentur. Non
enim hoc fomentum concoctionem solum ad-
iuuat, sed dolores quosque articulares sedat
Inter catellos autem, qui id præstent effica-
cius. 12
- 14 Cur morbus Gallicus nunc quam olim mitior
minusque sauiat, & in quos morbos degene-
ret. 14
- 15 Qua ratione moribundi etiam constante adhuc
mente raucum murmur edant, ac sonitum reci-
procantem, quem Belgæ populari voce *den Rote*
vocant. 17
- 16 Mortem hominis, rerumque existentium inter-
itum. 17

C A P I T V M.

itum esse contra naturam parumque apposite
naturalem dici. Sic tamen obfirmandus est ani-
mus, ut mors non sit formidanda, licet non sine
ratione omnes illam exhorrescant. 175

Ebrietatis ac temulentiae incommoda, & quae illi
obstant ac medeantur. 178

Intemperantia potus, quam cibo nocentior.
181.

Alia vi ac ratione vinum inebriat, aliterque ho-
mines afficit, quam Sicera, Zythus, nobisq; vo-
cata Cereuisia. 173

Procero crassoque corpore homines aliquando
minus vitales, quam graciles: minusque animo-
se morbis oblectari. Exiguæ autem stature ho-
munciones plerumque vini capaciores, quàm obesi
ac serius temulentia tentari. 214

Qui mane ientaculum sumunt, si id moderate
fiat, in prandio liberalius edunt, minusque vino
etiam si largius bibant, offenduntur. Obiter an
multus panis esus sit salubris. 186

Nux myristica seu muscata, & corallus lapis à vi-
ro gestata meliorescunt, deteriora vero efficiun-
tur à foemina. 189

Magna ex parte steriles esse, & infœcundas, qui-
bus semen sponte profluit, seseque polluant, &
qua ratione id fiat. 291

In morbis excrefcere corpora, atque in longitu-
dinem produci, licet minus edant: in latitudinē
vero diminui. 195

An ieiunis, an prans venam incidere expediat, &
an consultum sit statim ab incisa vena somno se
dedere. 197

Physiognomia, hoc est, naturæ morumque inspi-
ciendorum ratio, qua ex notis signisque cor-
poris, animorum motum ac propensionem

I N D E X

eliciamus ac diiudicamus non improbanda:
terum quid ex hac potissime obseruare cōueniat. Scripturæ testimoniis comprobatur.

- 27 An aperto hiansque ore dormire, an clauso, hiberisque labris salubrius.
- 28 Imprecationes parentum quibus ex se genii exsecrantur ac maledictis incessunt, aliquando in euentum effectumque rapi. Bonas quoque orationes, quibus illis felicia ac salutariaque exoptant, ad latum exitum esse ad mento, atque ex progenitorum voto omnino consequi.
- 29 Qui fiat, ut iuxta vulgare prouerbum, Ne propemodum ex morbo, aut longa peregrinatione melior euadat, vitamque emendationem assumat.
- 30 Lapidēs seu gemmæ terra marique erutæ, animantium corporibus exemptæ, quæ vi ac cultate polleant, quæue ratione aliquid efficiant.
- 31 De Somniorum euentibus, & quatenus obseruanda. iis quæ adhibenda fides.
- 32 De anno κλειμακτηρικῷ, hoc est, Scalari & gradario septimo & nono, quibus annis corpora hominum manifestam mutationem sustinent, senum potissime tertio & sexagesimo. Similiter de dierum Criticorum ratione, hoc est iudiciorum morborum quibus Medici indubitanter salutem vel mortem ægrotis denuntiant.
- 33 Qua ratione speculum obiecta referat: & quæ studiosis; quique continenti intuitu oculis fatigant, nitidus speculi læuor commodi præstet: tum ratione hebescentem visum restituet.

C A P I T V M.

Qua vi & facultate polleat Aqua vitæ seu vinū
araens & causticum, vulgo *Brandevin* & quibus
id tuto exhiberi possit. Obiter admirandi ali-
quot factitii huius liquoris effectus. 222

Argenti viui prodigiosa vis & natura, quod Bel-
gæ à nobilitate *Quæsiluer* vocant. 225

Qua ratione in salis inopia carnes aliaque edu-
lia a putredine conservari possint: Obiter salis
acetique mirifica. 228

Pallidæ mulieres rubicundis, macilentæ obe-
sis magis salaces, magisque viri desiderio pru-
riunt. 231

An affluenter atque auide, an sensim ac parcius
nonnullisq; intervallis urgente siti, vel in men-
sæ accubitu bibendum sit. 232

Quæcunq; propere ac festinanter maturescunt
vel instam longitudinem assequuntur, celerius
intercidunt, nec diutinam ætatem perferunt:
quod infantes ac stirpium aliquot genera com-
monstrant. 235

Alimenta aliquando vitari, ac veneni aliquid
contrahere ex bestiarum infessu incubituq; .
Denique humanis corporibus ex diffusis in illa
sordibus simile quiddam innasci, nempe mu-
res, sorices, glires, ranas, rubetæ, eiusque rei ex-
emplum. 237

Solis Lunæque vis & naturæ in constituendis ex-
citandisque tempestatibus. Quid denique auræ
ærilq; mutatio in corporibus, animisq; homi-
num ac spiritibus efficiat. Obiter vnde Oceani
fluxus refluxusque ac reciprocatio, quæ diei na-
turalis spatium bis conficitur. 240

De Lactuæ natura ac viribus & quibus illa vel
profit, vel officiat. 243

De Hippolapatho herba. vulgo *Patientia*. 349

De Saluæ hominis effectu. *ibid.*

I N D E X

- 45 De usu Lactis, de colostro ac cremore, illud B
ga *Bies*, hunc *Roum* indigetât. tum quæ hæc co
gulari in stomacho prohibeant.
- 46 Podagrici cur salaces, atq; in Venerem proni,
quotquot in dorsum decumbunt, duroq. cub
innituntur.
- 47 An exanthemata ac pueriles varioli, quæ vul
Maeselen dicuntur, vino rubro exigi expugna
que possint: Deniq; lacte bubulo: quæ à mulie
culis exhiberi solent, cum huiusmodi pustula
efflorescant.
- 48 Tonitru ac fulmine vitari vinum, cumque
quorem, quæ Belgis *Cereuisia* dicitur: & quib
id prohibeatur, eorumq. vires instaurentur.
- 49 Tempestatis ex marinæ aquæ contractu præsa
tum quid portendant hyberna tonitrua.
- 50 Pueros rebus pulcris affici ac rugosas deforme
que anus exhorrescere quocirca cum annos
foeminis in eodem lecto nō collocandos, mu
to minus, si pedibus ex aduerso illis sint consti
tuti.
- 51 Qui fiat, vt tenella ætas, prægnantes, sacrifici
quique solitariam vitam agunt, ac sedentari
sunt, primo omnium morbis popularibus ac pe
ste corripiantur.
- 52 Varia naturæ documenta, rerumq. diuersarum
non inconcinna congeries. Quæ cum gratia bre
uitate tractare institui, vno velut fasce comple
cti visum est.

QVÆ LIBRO TERTIO CONTI nentur.

Cap. 1. Quæ ratione filii parentum probra atq; igno
miniam perferre cogantur, illisq; progenitorum
scelera atque iniquitates impurentur, adeo v
horum

C A P I T V M.

horum caussa, vel famæ, vel rerum fortuitarum
iacturam patiantur, aut aliqua in corpore ani-
moque damna ac detrimenta concipiant, *Pag.*
271

Quare conualescentibus ac morbo defunctis pri-
mum omnium genitalia turgescant, quæque il-
lius natura insita sunt, nempe concumbendi de-
siderium perficere tentent; ac hac de re salubre
consilium atque admonitio

277

De Auræ atque aeris effectû, tam flatuum vento-
rumque nominibus, natura, ac viribus in exci-
tandis morbis, ac promouendis humoribus, qui
agitati menti damna nonnunquam inferunt.

280

De pyxide nautica, vulgo *Compass*, quam Plautus
Versoriam vocat, cuius obrutu atq. obseruatio-
ne naucleris velificatio perficitur.

297

Quid canes agat in rabiem, & quo potissimum
anni tempore, & qua ratione iis mederi possis.

303

De auri natura ac viribus, & quo effectû polleat,
si quando in sanitatis vsum ac tutelam corpori
humano adhibetur.

307

De Grandine porcorum, aliisque huius animantis
morbis ac vitiis, quæ vulgari lepræ seu Lazari-
smo affinia sunt, vulgo ab insalubri ac morbido
corporis habitu *Vngans* appellatur. Et qua ratio-
ne hæc contagio expugnari possit.

312

Cur Belgæ, ubi non moleste, ac tumultuose, pa-
rumque ex animi sententia transacta sit, queri-
rentur Ioannis Baptistæ nocte sibi obligasse.

316

De salis conficiendi ratione singulari atque inau-
dita, eiusque natura, effectû, viribus, vsum & diffe-
rentiis: Obiter herbarum aliquot maritimarum,
quæ saluginoso succo imbutæ sunt & ex quibus
sal elicitur, consideratio.

359

I N D E X

QVÆ LIBRO QVARTO CONTI nentur.

- Cap. 1.* De vi effectuque Lunæ, cuius motu impelli-
tur Oceanus, & quid moribundis ac morbo de-
ploratis obuenire soleat; vbi cum morte luctan-
tur, atque e- ita migrare incipiunt ex accessu re-
cessuque Oceani ac Lunæ decursu, cuius vi re-
efficacius, quam ceteri, percipiunt atq. experi-
untur maritimi. Pag. 331
- 2 De Zelandiæ insulis, ac gentis huius natura, con-
ditione, moribus, origine: & quantum commo-
ditatis atque emolumenti huius regionis fun-
dus, ac soli vbertas exteris adferat compendio-
sa ac dilucida descriptio, in qua obiter refrica-
tur rerum gestarum memoria, multa que natu-
rales causæ explicantur. 336
- 3 Qui sit vt lenes ac prouectioris ætatis homines
cum minus robustos tum tetricos plerumq. li-
beros progenerent, vultuque tristi atq. inamice-
no, & qui rarius exhilarescant. 360
- 4 Qui fiat vt Laurus, quam nonnulli Zelandiæ de-
negatam adferunt nulli quam huic regioni spe-
ciosior existat, & qua ratione effeceris, vt con-
tra gelu atq. hyberni frigoris iniuriam intacta
subsistat nec emoriatur. 361
- 5 De corpore neutro, hoc est, quod nec sanum, nec
ærotum statui possit, sed vacillanti dubiaque
valetudine existat, atque inter vtrumque flu-
ctuet. 363
- 6 De videndi ratione atque oculorum acie, & cur
nonnulli remotissima quæque acute cernant,
cum ad proxima cæcutiant atque hallucinen-
tur: alii propius adnota exacte videant etiam
minutissima, longius vero sita: etiam eminen-
tes moles ægre perspiciant. Et cur oculus dexter
magna

CAPITV M.

agna ex parte sinistro obrusior, minusque lucidus:
biter de coloribus oculorum ac plerisque aliis, quæ
nimia argumenta proferunt: obiter hebescenti visui
media. 370

Ratio cur nonnulli mutilis truncisq. ac decurta-
s membris nascantur, alii geminis quæq. redundât,
superuacanea sunt, nec ulli vsui inferuiunt. 380

An indusia, vulgo camisia, tegumenta lintea fe-
licitantibus mutanda: Et an statim à morbo con-
ulescentibus barbam radere, aut capillos adimere
expediat; tum quibus in morbis pedes abluere con-
situm sit. 382

Quod mira naturæ vi, atque incredibili efficacia
angulæ herba singulis propriisque membris ac cor-
poris partibus auxiliatur, atque alia in alias, vires
as peculiari effectu proferant. 389

Sexum inesse stirpibus, atq. alias aliis affici. 394

Murex, quas Belgæ *Pricken* vocant, in fumario
succata, tædæ atque ardentis facis vicem vsunque
habent si accendantur. 399

De ouo à gallo edito, & qua ætate atq. annorum
decursu id proferat: deniq. quid ex eo progeneretur,
tum de lapide & ætate gemma. 401

De mulierû natura, conditione, moribus: & cur
sexus ubi incanduit, acriores quam viritas conci-
at ac rixetur enormius, multisque aliis affectibus
impotētius succumbat: obiter quem sensum habeat
illud sapientis Hebræi, Melior est iniquitas viri, quā
mulier benefaciens. 408

Cur ouum duobus extremis verticibus quibus
longa atq. angustiore sui parte (ut prius Arcticus
Antarctibus) subnixum fulcitur, digitis aut com-
plicatis palmis comminui frangi, ne ucat, quamli-
et premas: & cur aceto acri maceratum in traſſabi-
em tene amq; membranam mollescat, denique
ipsum aqua vitæ, hoc est, vino ardenti immerſum

P P

I N D E X

non secus quam ferrum ab aqua forti consumatur
407

15 Luna mira naturæ vi singulis mensibus, secus
quam alia astra, singulas corporis partes, sanas laten-
ter & tacite, valetudinarias manifeste nec citra do-
loris sensum perreptat, illisq; modo duobus, modo
tribus diebus inhaeret: obiter an in ea parte cui sidus
incumbit, tuto vena incidi possit. 418

16 Consilium quo iuuenibus gratificari soleo ut
mature pubescant, venustaq; lanugine mentum de-
coretur. Obiter graminum fruticumq; cum crinibus
ac capillis non incerta comparatio. 423

17 Quatenus aut qua ratione medicina conserua-
trix in peste atq; aeris contagione adhiberi debeat,
tum qua hæc vi effectusq; polleant. 425

18 Cui rei assignanda tanta in numerosissima ho-
minum multitudine, formæ dissimilitudo, ac tam
multiformis diuersaq; in facie, vultu, oculis, species,
ita ut nonnunquam ne vterini quidem partus con-
formes sint, ac sibi assimilentur. 427

19 Multa animantium, piscium, alitum, insectorum
genera absque semine progenerari ut etiam herbas,
multaq; animalia atque auiculas insolita ratione, ac
modo absq; mutua masculi opera concipere. 430

20 Manus vel aliæ corporis partes frigore geluque
aut pruinis obstupefcentes, ac rigidæ ut resoluantur,
ac calore rursus imbutæ reuiuiscant. 433

21 Vnde exoriantur atq; emergant in homine con-
scientiæ stimuli: & an ut affectus & animi perturba-
tiones humoribus adscribendi an in animo men-
te ac voluntate consistant. 436

22 Ad quorum mentem hominis gestatio in vte-
ro producat, partusq; tempestiuus censeretur debeat,
Obiter de corporis humani formatione, quo ve die-
rum aut mensium numero foetus absoluitur, ac vi-
talis existat. In qua narratione omnia tractantur ac-
cure.

C A P I T V M.

uratus, quod hinc acerba contentiones exoriantur, non solum in legitimo congressu, sed alia quavis veniali solutaque Venere.

444

3 De hominis procreatione utilis & iucunda narratio, in qua illustratur altera argumenti pars

450

4 Quoto ætatis anno puellis pubescentibus concubitus desiderium excitetur, & conceptui efficiantur idoneæ. Rursus quando præuentionibus foecunditas definat; ac desinentibus menstruis uterus stesceat. In qua narratione virilis quoque, naturæ conuatio excutitur.

461

5 Qui potissimum alii ab aliis morborum contagia concipiant, & qua ratione efficiatur ut infantes conualescant, exhibitis nutrici medicamentis

55

6 De pelle seu pulmoso tegmine vulturis, quod mira vi pollet in corroborando ventriculo, atque excitanda cibi auiditate paulo efficacius, quam zinziber, cuius natura quoque hic exprimitur, non cuius obseruata.

462

PP 2

RERVM ET SENTEN-
TIARVM DE OCCVLTIS
naturæ miraculis, INDEX.

A.

A <i>B agricolarum industria</i>		<i>Adulterium muliebri indele-</i>	
<i>simile</i>	421	<i>bilis macula</i>	415
<i>Ab arboribus simile.</i>	235	<i>Advocati muneribus afficiū-</i>	
<i>Ab herbis ad homines redu-</i>		<i>tur</i>	337
<i>cenda cultura.</i>	399	<i>Ad usum omnia referēda</i>	120
<i>Ab incisa vena temperantia</i>		<i>Aër & alimenta valetudini</i>	
<i>exigitur</i>	198	<i>vel prosunt vel officiūt.</i>	128
<i>Ab officina fabrilis simile.</i>	234	<i>Aër & ventus valetudini vel</i>	
<i>Abortus & effluxus discrimē.</i>		<i>officiunt vel prosunt.</i>	281
	93	<i>Aër serenus mentem exhiba-</i>	
<i>Accōmoda similitudo à bom-</i>		<i>rat</i>	289
<i>bardis.</i>	41	<i>Aër Zelandicus qualis</i>	337
<i>Aceti vis</i>	429	<i>Egroti cur panis esum respu-</i>	
<i>Aceti & facis cum cineribus</i>		<i>unt</i>	129
<i>comparatio</i>	364	<i>Egroti quādo in edulis gra-</i>	
<i>Acetum melancholicis noxiū.</i>		<i>tificandum</i>	25
	313	<i>Estate ades & corpora bestio-</i>	
<i>Acetum onum consumit ac</i>		<i>luscatent</i>	335
<i>cutem dissolvit</i>	229	<i>Estuaria quid sit</i>	355
<i>Acida biliosis salubria</i>	313	<i>Estuaria in bello, Belgarum</i>	
<i>Acrimonia urina morbo gal-</i>		<i>perugia</i>	ibid.
<i>lico infectu peculiaris</i>	192	<i>Estus Oceani causa</i>	343
<i>Adolescentia cōsiliis inopi</i>	441	<i>Estes lapis qua vi polleat.</i>	
<i>Adversa qua aliquando acci-</i>			407
<i>derunt animo repetenda.</i>		<i>Affectibus omnes obnoxii</i>	100
	353	<i>Affectus veneris in herbis.</i>	
<i>Adulteria cauenda.</i>	275		357
<i>Adulteria notantur</i>	269	<i>Affectus in fœtū transiūt</i>	362
<i>Adulteria non impunita.</i>	276	<i>Affectus quādo mitiores.</i>	100
		<i>Affectum</i>	

I N D E X.

Affectuum in animo tyrannis	155	Alumen igni obfistit.	171
Affectuum origo	196	Amantes pallefcunt	60
Afflictio religiofos facit.	460	Amara ebrietati obfistit.	197
Affluentia fucordes & acedio-		Ambacti qui Zelandis	339
fos facit	207	Ambulare ac vociferari in fo-	
Africi natura	290	mo vnde eueniat	155
Africus ventus, vulgo Suyd-		Ambulones nocturni non ap-	
vvelt.	264	pellandi proprio nomine. ib.	
Alci vires, vulgo Eelandt		Ambusta refrigerantia non	
dicuntur	149	exigunt	322
Alcola quid	448	Amicitia & inimicitia rerū	
Aleatoria gemma quid pra-		394	
ftit	406	A morbo vires inftauranda.	
Aleatoria gemma vis in viros.		154	
407		A morbo nemo emendatior.	
Alembicum quid fit	223	205	
Alexandri Magni veftes cur		Amor parentum in filios & è	
odorata	190	diuerfo vnde emergat.	362
Alexander fauciatus fragili-		An à galli ori Basilifcus pro-	
tatem fuam agnouit	208	deat	402
Alge maris descriptio	337	Andormiendum incifa vena.	
Alia aliquando parentum, a-		128	
lia filiorum conditio	292	Andreas ab Aurea exercita-	
Alia hominis, & alia animā-		us nauarchus	140
tium conditio	75	Andreas ab Aurea quid Ca-	
Aliquando in pefte non inci-		rolo Cafari confultit. ibid.	
dendam venam	426	Angelica illique affines her-	
Alia vis longitudinem, alia		ba	III
latitudinem parit	100	Angelorum difcrimen	68
Alius qualitatis in herbis ef-		Anguilla falfa aqua delectā-	
fectus, alius fubftantia.	392	iur	347
Allo rofa odoratiores eua-		Arguus ex fpina hominis	403
dunt	263	Anhelitus cohibitus cōcoctio-	
Allium & quæ virofa funt o-		nem adiunat	203
culu inimica	378	Anicularis halitus pueris ob-	
		noxius.	258

I N D E X.

<i>Anicula ne iuuenibus se ad-</i>		<i>portu sauior.</i>	6
<i>dicant</i>	453	<i>Animi & corporis consensus</i>	
<i>Anima licet incorporea, dolo-</i>			443.
<i>ribus a itatur</i>	66	<i>Animus ab aëris intemper-</i>	
<i>Anima quid</i>	55	<i>uiliatur</i>	284
<i>Anima hominis diuinitatis</i>		<i>Anni non superstitiose obser-</i>	
<i>particeps.</i>	76	<i>uandi</i>	217
<i>Anima migratura cur vati-</i>		<i>Annus sexagesimus tertius se-</i>	
<i>cinetur</i>	143	<i>nibus suspectus</i>	214
<i>Anima affectibus obnoxia</i>	62	<i>An pars in qua luna est, ferri</i>	
<i>Anima quando corpori mini-</i>		<i>tentanda</i>	421
<i>sterio indiget</i>	64	<i>Antidoton contra pestem.</i>	266
<i>Anima multa agit absq. cor-</i>		<i>Antonii Eremita de natura</i>	
<i>poris adminiculo.</i>	ibid.	<i>sententia.</i>	3
<i>Anima singula diuersa.</i>	55	<i>Antonius Caesar diademata</i>	
<i>Anima imperfecta in pueris</i>		<i>insignitus</i>	164
<i>instrumenti ratione</i>	57	<i>Antuerpiam Scaldis exornat.</i>	
<i>Animalculorum in corporibus</i>			345
<i>origo</i>	237	<i>Anus minus irritantur.</i>	412
<i>Animalia sponte nulloque se-</i>		<i>Aphia piscis qualis sit.</i>	238
<i>mine nata</i>	238	<i>Apoplectici serius humani.</i>	
<i>Animalia noctu oculata.</i>	376		145
<i>Animam rationalem quando</i>		<i>Apostemata rudera ac pilos</i>	
<i>homo concipit.</i>	52	<i>proferunt</i>	239
<i>Animantes mente destituta.</i>		<i>Apulei de mundo sententia.</i>	4
	76	<i>Aqua calida canam barbam</i>	
<i>Animantes natura instinctu</i>		<i>& faciem rugosam efficit.</i>	
<i>ducuntur.</i>	8		225.
<i>Animarum inepta transmu-</i>		<i>Aqua in Zelandia qualis</i>	338
<i>tatio</i>	52	<i>Aqua cur nigra in fontibus.</i>	
<i>Animarū discrimen.</i>	68. & 69		375
<i>Anima carnisficina mentem</i>		<i>Aqua vita ut exploretur.</i>	218
<i>vellicat</i>	82	<i>Aqua vita vs.</i>	230
<i>Anima domicilium</i>	56	<i>Aquilo quando minus diu-</i>	
<i>Anima dotes & ornamenta.</i>	51	<i>turnus.</i>	294
<i>Animi stulticius quam cer-</i>		<i>Archimedis memorabile sa-</i>	
		<i>ctum.</i>	

INDEX.

clum.	222	Auiditas omnia suaui effi-	
rdelio, vulgo tantafaire.	cit.		215
157		Aura & venti corpora im-	
rgentum vitium auro affi-		mutant	284
citur	270. & 294	Aura rigida satis noxia	292
rgenti viui effectus.	270	Auri in cibo usus	309
rgumentum validum im-		Auri sacra fames.	306
mortalitatis.	438	Auri igniti effectus	310
rgumenta animi ex oculis.		Aurum correcreat.	ibid.
379		Aurum fiscofis salubre.	270
ridus uterus qua exigit.	43	Aurum lepra expurgat.	309
rnemuda portus	340	Aurum decoctione non attori-	
re impressoria an vetusta.		tur.	ibid.
301		Aurum fumo splendet.	113
rite mutatur species & color		Aurum liquore combibit.	ib.
animantium.	16	Auster epilepsia excitat.	149
rtificialis promontorii de-		Auster articulares dolores	
scriptio	326	mouet.	288
sale filis & zold, unde Sol-		Auster pituitosis noxius.	289
daten Germanice	321	Auster omnia obnubilat, A-	
sellus piscis, vulgo Cabbe-		quilo serenat	289
liau.	347	Auster instabilis	287
signatis cauendum.	202	Auster & aquilo diuersa ra-	
similitudine exordium ex		tione catarrhos mouent.	293
itinari difficultate.	159	Auster biliosis non incommo-	
taspectus Luna portus astu		das.	287
implet	274	Auster quos morbos excitet.	
sra ad morborum indicia		ibid.	
conferunt.	218	Auster animo grauis	288
strorum in terrena efficacia.		Austri incommoda in excu-	
115		tiendo partu	287
triplex marina.	314	B.	
tuicenna consilium in conce-		B Alnea quando adhibenda.	
ptione molienda	44	587	
uide bibere flatibus corpus		Barba rasura aliquando no-	
distendis	101	xia.	ibid.

I N D E X.

Barba ut adolescat sapius ra- denda 444	hat ibid.
Barbam qua prastant 424	Cape natura ab aliis stirpibus diuersa 266
Basiliscus siluestris descriptio. 408	Caruleus oculorum color quem visum facit 176
Bataui piscibus porcos sagi- nant 313	Calore humore, & spiritu cor- pus sustinet 171
Bataui Zelandis cōsociati. 356	Calthe, vulgo Goudbloec- men 254
Belgarum inferiorum aliquot propensiones 343	Calx cum aqua raparū igni- tos dolores placat 322
Bestiola ex sordibus generata. 237	Camelot 114
Biliofi hominis natura 97	Cancer & lepra affines morbi. 195
Biliofis acutus visus 372	Canceri marini effectus 315
Bitumen Zelandicum, Darri vulgo salu materia 362	Canceri, rabidi canis morsum curant. ibid.
Bombarda an olim fuerint. 301	Cancrorum descriptio & veru- 14
Brabantii annofi. 464	Cancrorum astutia. 315
Brassica ebrietati obfistit. 180	Canes quando rabie concitantur 305
Branica vinum corrumpit be- ta instaurat 256	Canes aquam exposcunt 305
Brassica vitruinimica.	Canis ut à rabie praeseruetur. 304
Brassica marina seu soldanel- la descriptio. 324	Caphura vis putredinem à fi- quoribus arces 265
Bruta non ratione, sed natura ductu feruntur 69	C. po unde gemma innascitur. 407
Bubones inguinis vulgo Cla- pooren 36	Caput laesum visui officit. 371
Busones noxi 314	Carbones fossiles oleo extin- guuntur, aqua ardescunt. 115
Butyrum & oleum sordes exi- munt 396	
C.	
Abbellian 213	Carbunculi extra corpus, fe- bres excitant continuas. 153
Cecias cuius natura 295	Cardiaci morbi remedium 310
Cecias qua ratione nubes tra-	Gate

I N D E X.

o melancholici succi parti-	citur	328
eps sapida est	312	Cibi delicati libidinis fomenta
pioni e capite lapis eximi-	206	
ur	213	Cibum aliquando commodius
thaginenses nauigandi pe-		quam potum deglutiri
rit	300	Cibus immodicus potatoribus
seus viridis appetentiam a-	obnoxius	180
cuit	237	Cibus offerendus ante vena se-
lanca qui feruentur	266	clionem
amidiari quid sit	14	Cibus & potus spiritus alimen-
ell Melitai	12	ta
telli uniformis coloris quid		ibid.
membra admoti præsunt		Ciconia parentibus afficiun-
173		tur
ida canum truncata non		29
abunt	313	Cineres herbas à gelu tuentur.
usfidicorum superstitio in		364
conseruandis infantium ga-		Cynofura quid
leis	164	299
ebri & hepatis affecti pra-		Circius ventus, vulgo Noord-
gaxium ex testibus	353	vvest.
ebro regia potestas	371	291
ebro qua conueniunt	370	Colliga quo nomine Zelandis
ebrium & cor à remotis par-		dicitur
tibus afficiuntur	201	393
elidanius vel hirundinari-		Coloris oculorum diuersitas
us	212	unde emergit
risti fiducia mortis metum		374
homini adimit	178	Colostrum vulgo biest.
risti pauper hominis argu-		251
mentum	65	Columbare columbatim, pro-
ristus in corpore & animo		uerbum
cruciatu sensit	ibid.	435
ristus cur seruus Lazarum		Comites unde dicti
suscitauit	146	348
y à verbo cleueu deduc-	187	Comparatio elegans à praconi-
		bus sumta
		118
		Comparatio elegans à Sole &
		Luna desumta
		78
		Compendiosa morbi Gallici cu-
		ratio
		194
		Conceptus naturalis post men-
		strua
		447
		Conceptus non naturalis eiici-
		35

I N D E X.

<i>Concubitus enormis detestan-</i>	<i>sunt natura</i>	33
<i>dus</i>	45	<i>Cor primum vitans, ultimum</i>
<i>Conditoris maiestas & ampli-</i>	<i>moriens</i>	37
<i>tudo</i>	79	<i>Corporis deformitas unde</i>
<i>Coniugii institutio à Deo</i>	12	<i>Corporis proceri incommod.</i>
<i>Conradi Gesneri laus.</i>	6. &	185
347		<i>Corporis habitum multa in-</i>
<i>Con sanguinei cito contagium</i>	<i>mutant.</i>	9
<i>concipiunt</i>	465	<i>Corporis moles ingenio officit</i>
<i>Conscientia quid</i>	436	184
<i>Conscientia speciẽ corporis im-</i>	<i>Corpus animi vi ad actionem</i>	
<i>mutat.</i>	438	<i>impellitur</i>
<i>Conscientia quid in mente effi-</i>	<i>Corpus animi instrumentum</i>	
<i>ciat</i>	67	60
<i>Conscientia vis</i>	436	<i>Corpus quomodo anima in-</i>
<i>Conscientia quo diei tempore se</i>	<i>strumentum</i>	7
<i>profert.</i>	439	<i>Corpus anima causa periculi</i>
<i>Conscientia fiducia quid effi-</i>	<i>ratur</i>	7
<i>ciat</i>	437	<i>Corpus & anima mutuis mor-</i>
<i>Consensus corporis & anima.</i>	<i>bis afficiuntur</i>	100
11. & 79.		<i>Corpus neutram admittit</i>
<i>Consilium in oculis instauran-</i>	<i>nonnulli</i>	36
<i>dis</i>	377	<i>Corpus aëris constitutioni ob-</i>
<i>Conspicilia quando usui.</i>	372	<i>noxium</i>
<i>Continua febres unde</i>	49	24
<i>Consualescentibus Venus noxia</i>	<i>Cranium caluaq; humana a-</i>	
277	<i>quid proficiat</i>	14
<i>Corallina à Coralli amplexu</i>	<i>Crisis seu iudicium de morbo</i>	
<i>herba</i>	218	
<i>Corallium ex mari Ligustico</i>	328	<i>Crocodili lachryma proverbii</i>
<i>subducitur.</i>	171	395
<i>Corallus rubicundior fit viri</i>	<i>Cruditatis melancholicis noxia</i>	
<i>contactu</i>	190	137
<i>Corallus frutex</i>	114	<i>Crustacea rabidis salubria</i>
<i>Cori qua accommoda.</i>	390	314.
<i>Cari & illorum qui illi affines</i>	<i>Cucumeres aquam appetunt</i>	
	<i>oleum respuunt</i>	261

604

INDEX.

numerus natura	395	quam hominis nomine.	91
que parti sua vis insita.		Delphini in hominem amor.	
280		394.	
tura omnia melioresseunt.		Dei amor & propensio erga ho-	
115		minem	70
niculi humano sanguine		Deitatu artana quatenus eru-	
pesti insalubres.	336	enda.	83
rculiones quid sint	128	Delectus vini.	105
rculiones quibus abigantur		Dentatos nafri inominosum.	
129		236	
r diuisa spectantur.	374	Deo qua ratione membra at-	
r femina minus ingeniosa.		tribuuntur	62
414		Deo nihil impossibile	94
ar filii naturales quos vocat,		Deo se quisque submittat.	73
aliis erectiores	362	Deus praecipua fecunditatis	
er nonnulli deiecta mente.		caussa	30
361		Deus primus conceptus caus-	
er conualefcentes in Venerem		sa.	39
proni	170	Deus quare homini innot-	
er anni climacterici pericu-		scat.	8
lofi	217	Deus elementis utitur ad inse-	
er gemina videntur	374	renda damna	296
D		Deus homine unice afficitur.	
Amast	114	76	
David natura admirator		Deus cur coniugium instituit.	
unicus	7	12. & 409	
Davidis & Periculi moderatio.		Deus omnipotens in eo quod	
69		vult	80
David rex amplexu iuuentu-		Deus omnium causam in se-	
la incaluit.	174	ipso complectitur.	1
David morte pueri non contri-		Deus castigat ut emendet.	
statur	275	280	
Deceptorii dies	218	Deus noxiis bestiis homines	
Decubitus ad dorsum noxius.		vexat	395
155.		Deus collapsa natura inflat-	
Deformitas non priuat quere-		rator	5

INDEX.

Dies quadragesimus rabiei	Ebrietas vitanda	17
expositus demo sis	Ebrii ridiculo vultu	18
Differentia febrium	Ebrius & iratus specula obui	
Diffidentia excutienda ani	enda	22
mis	91	Elephanti erga hominem ob
Diffidentia & fiducia quid	sequuntur	39
efficiant	87	Embolia ingressus secretior, a
Digitus annularis praestantia	immittendo	21
169	Embryo primis mensibus ho	
Digitus Medici dignitas	ibid.	minis nomen non promere
Dilemma auctoris de menstruo	tur	51
profluio	48	Epati quae inserviunt
Diegenus sententia de iuvene	Epibata quid sit	291
pallido	60	Epilepticorum habitus formi
Disimilitudo hominum cui	dabilis	144
adscribenda	428	Epilepsia morbus puerilis
Divis non assignandi morborum	Erectio genitalium sanitatis	
cruciatu	143	indiciu
Diuitia non mala sed carum	Errores inueterati agre exi	
abusus	209	muntur
Doctrina diuinitus inspirata	Errori natura non insultan	
optimos mores effingit	205	dum
Doctrina caelestis mentis pabu	Esaias locus explicatus de basi	
lum	ibid.	lisco
Dolores nervorum unde	192	Ethnici immortalitatem ad
Dolor capitis ex hesterno mero	mittunt	81
183	Eunuchi cur imberbes	425
Duces unde nomen sortiri	349	Euri locus & effectus
Ductus natura quid efficiat.	Euronoti effectus & statio	286
745	Eurus aliquando pestis causa	
Dulcia aliquando vermes peri	est	281
munt	130	Eurus hyeme frigidissimu
Dupla quando obuersantur	380	286
E.	Ex animantibus natura vis	
Ebrietas Dioscoridi detestata	perspicitur.	14
233	Exempla resurrectionis ex	
	Cypria	

I N D E X.

Cypriano	85	lirent	104
emplum ex hominis stru-		Februm inducia unde	152
ctura	85	Felus marina	226
emplum à tenellis arbori-		Ferrum qua ratione fulmen à	
bus	279	liquoribus arceat	255
emplum ab exhausto cor-		Ferruminate quid sit	263
pore	88	Feruidus spiritus caussa mo-	
emplum à rabidi canis morsu		tus in somno	156
194		Ficof omnes podagrici, non e-	
emplum à vitioso tempore.		contra	175
272		Fides caritate stipata	89
emplum eius qui à somno		Fiducia in Christum montes e-	
morte sopitus est	198	rigit	ibid.
emplum à fumosis adibus.		Flandrorum virtus	351
168		Flisginga ciuitas	341
hortatio ad humanitatē ex		Flores, vni porcis accommodi.	
animantium affectu	24	313	
x muliere maior mali pars		Fluuiatiles cancri quibus v-	
in natos deuoluitur	19	siu	314
xperientia de pecculorum		Fluxus mensum ostendit cen-	
sagacitate	132	ceptionis argumenta	44
xperimentum in matrona		Fœmella tardius masculo per-	
gemma Attica	406	ficitur	53
x sagittarius videndi ratio e-		Fœmisa virum, ut materia	
ruta	373	formam appetit	28
x speculo nostram conditio-		Fœmina informes massas e-	
nem exploramus	220	dunt	397
x testacei quæ sanis, quam		Fœmina æstate salaciores.	232
infirmis aptiores	315	Fœminis non deesse semen ra-	
F.		tione conuincitur	26
Abbarum flores cur cere-		Fœminis multum tribuendū	
bro efficiunt	265	in procreatione liberorum.	
abri cur sudasfri	208	13	
amelici ingruente febre.	267	Formationis infantis quatuor	
auonina natura	299	tempora	451
ebriantes & ebrii cur de-		Forma elegantia aut turpiu-	

I N D E X.

Illo unde	164	Gallina incubatio	2
Fornicatio quis morbus	193	Gallina oua edet absq. galli	
Fornicatio accidēs morbo Gal-		pera	ibid.
lico.	ibid.	Gallitricum quid sit	26
Formicinus homo.	194	Gallo unde concretio omi.	40
Formula percontandi de val-		Gallus quo tempore ouum	
tudine	367	dit.	ibid.
Francorum Rex Zirizaos sub-		Gallus leoni formidabilis.	40
leuat	350	Gandauum studiorū alumnus	
Frictio capitis oculis confert.	345		
387		Garyophylla flos Belgii specta-	
Frictiones & ligatura quando		risimus.	107
utiles.	388	Gelu opportunum ad oriturum	
Frigore obrigesunt corpora.		fractionem	231
433		Genti mali ad inferenda da-	
Frigus inimicum nervis & os-		ma praesto	289
sibus	434	Geniorum malorū discrimen.	
Fructus puteis immersi atque		73.	
in olla reconditi diu conser-		Genitalia ex morbo primum	
uantur	231	reuiuiscunt	259
Frugalitas in rebus spectanda.		Germani sale & aromatis de-	
308		lectantur	316
Fruges unde corruptioni obno-		Glires quare ades ruinosas de-	
xia	127	serunt	131
Frugiperda stirpes qua	396	Gæsa ciuitas	354
Frumenta unde corrumpun-		Grodtvvormen, aqua exalt-	
tur	119	sti æstate innaſcuntur.	
Fuligo satis noxia.	261	239	
Funes ex herbis conficiuntur.		Grando porcorum quis mor-	
171		bis	311
Fungosum caput	448	Gratitudo erga Deum exigi-	
Furor muliebris unde emergat		tur	209
412		Guido Dampetra Flandria	
G.		Comes	349
G aleus piscis ovo parit. &		Guido Flandrorum Comes ca-	
quialii.	431	ptus	352
		Habitus	

I N D E X.

H.

Herbi cognatio & affinitas.

I Abitus corporis conscientiam fouet

395

fnia, vulgo Coopmans-
hauen.

354

limi legitimi descriptio.

323

limus famem arcet. *ibid.*

innubalis stomia in Phor-
monem

118

idera vis in discutienda e-
brietate

181

lucus capitis grauedo ex
crapula.

ibid.

erba Kali ouibus gratissi-
ma.

325

erba Kali caneros remora-
tur.

ibid.

erba Kali descriptio. *ibid.*

erba alia alia aduersantur.

263.

erba singulis membris conse-
crata

389

erba & vires & species im-
mutant

116

erba syluestres priores hor-
tensibus

399

erba suis quaque locis dele-
tantur

111

erba falsa medentur morbis
ouium.

325

erbarum diuersitas.

7

erbas mutationi obnoxias ac
degeneres esse

107

erbi flores in diuersum colo-
rem mutantur

109

in Herbis affectus venerens.

397

Hermaphrodites quid gignat.

45

Hydrocephalon quale capitis
vitium

22

Hieronymi à Seroskerka laus.

348

Hippocratis in peste cōsiliū.

283

Hyppolapathidescriptio

249

Holcas genus nauigii vastum.

358

Holmia Suecia regio. *ibid.*

Homines quomodo resuscitan-
di.

84

Homines interdū inquieti,
noctū clamosi sunt

157

Homines non conscientia mo-
tu sed affectibus ducuntur.

442

Hominis primordia quæ.

13

Hominis causa omnia condi-
ta.

5

Homini mens Dei simula-
crum

9

Homini securitas in quo con-
sistat

75

Homo in quem usum & finem
creatus

2

Homo Dei imago

50

Homo mundi prefectus

9

Homo precipuum Dei opifi-
cium

2

I N D E X.

<i>Homo Dei imaginem refert.</i>	75	<i>cit</i>	38
<i>Homini rerum principatus at- tributus</i>	81	<i>Ignorantia veri errores pati- tur</i>	417
<i>Homo caducis afficitur</i>	307	<i>Imaginaria Venus quid in- teris molitur</i>	41
<i>Horatio ad amplectendam do- ctrinam cœlestem</i>	74	<i>Imaginatio mulieris multo molitur</i>	41
<i>Humani corporis decor</i>	9	<i>Imaginatio in muliere qui efficiat</i>	13. 186
<i>Humani corporis origo</i>	451	<i>Imberbes minus viriles con- sentur</i>	4
<i>Humida & liquida citius a- lant</i>	181	<i>Impurigenas contaminan- tur</i>	211
<i>Humida mulieres exotica ap- petunt</i>	24	<i>In acutis morbis negligenda a- stra</i>	41
<i>Humores prauis & corruptis</i>	418	<i>Incepta concoctione petu ab- nendum</i>	211
<i>Humores sua tempora sortiun- tur</i>	134	<i>In claudos proverbum</i>	202
<i>Humores menti infesti</i>	58	<i>In contagiosis morbis sudor eli- ciendus</i>	381
<i>Humores corporis quos mores pariant</i>	40	<i>Incubus, De Mære.</i>	146. & 155
<i>Humores quique scitis horis vi- gent</i>	135	<i>In Deum, per Christum desi- gendi oculi.</i>	29
<i>Humores sideribus expositi.</i>	422	<i>Inedia maius silentii noxia</i>	106
<i>Humorum raritas & copia</i>	133	<i>Inedia quando perniciofa & quoniamque</i>	282
<i>Humorum origo</i>	133	<i>Inedia bilem accendit</i>	106
<i>Humorum mira vis in conci- tanda mente</i>	140	<i>Infans quando guleam prefer- re videtur</i>	148
<i>Humorum motus & revolutio in mortuis</i>	145	<i>Infans quando mouetur</i>	453
<i>I.</i>		<i>Infantes non exasperandi san- guine</i>	204
<i>Apix ventus qualis</i>	292	<i>Infantia à maioribus insti- tuta</i>	344
<i>Idololatria & superstitio in fecunditate causa</i>	39	<i>Infantis gestatio ad luna em- sum</i>	
<i>Ignis aëris contagia dissipat.</i>	108		
<i>Ignis sudorem & contagia eli-</i>			

I N D E X.

sum referenda	449	Iodoci à V Vernia laus	348
genium ubi intenderis, ibi		Iustificatio impii ex Dei fidu-	
valet.	121	cia	90
quorum tumores non repri-		Iuventus conscientiam negli-	
miendi	192	git	441
mare sonitus longissime ex-		Iuventus succulenta	360
auditur	352	L.	
morbi augmento nihil in-		L Ac pisces corrumpit	251
nouandum	383	Lac calore inspissatur, li-	
prandis citius quam in cœ-		quescit frigore.	ibid.
na inebriamur	183	Lac corruptela obnoxium	254
re medica omnia serio agē-		Lac quibus utile.	251
da.	112	Lacerta erga hominem studiū.	
re medica turpe dicere, Non	394		
putaram.	ibid.	Lactantii sententia de simili-	
stionis tres species	130	tudinis ratione	15
temperantia Veneris infanti		Lacte madescunt ubera, ubi	
noxia.	34	mensēs subsistunt	477
temperantia vini memoria		Lactuca ante aut post cœnam	
offiit	179	sumenda	248
ter homines alius alio ne-		Lactuca quibus vsui.	ibid.
quisor.	417	Lactuce frigiditas quibus re-	
victu mundicies salubrita-		tunditur.	ibid.
ti deuincta	239	Latitia solida.	318
undationes ineunte hyeme		Lagena quale poculi genus.	
intrudescunt	245	341.	
annis Baptista dies memora-		Lagena corpori applicata su-	
bilis	316	dorem eliciunt	435
us popularis in hos qui ex		Lamina cornea glauco colore.	
inguine laborant.	194	375	
ali quomodo anatomiam		Lampreta unde nomen sortite	
perficiunt	268	399	
dicium Domini in illatis		Lapis bufonius	219
cladibus	274	Larici ligni vis	172
dicium de ventre inspicien-		Lauro frigus inimicum, pra-	
do Medicis deferitur	444	ferum radiei.	364
		22	Lam-

I N D E X.

Laurus vitæ inimica. 263.	Luna quot diebus cursum
faciat. 4
595	Luna sydius terra proxima
449
Laurus quibus natalibus de-
lectetur 363	Luna decursus 2
Laurus cur Brabantis negata.
364	Luna effectus in producendis
stirpibus.
Laurus densum solum exigit.
ibid.	Luna vis quos morbos acci-
piat. 331
Lens aqua quid 327	Lupulus vulgo Hoppe. 1
Leprosi ut explorentur. 269	Lusci qua animi conditio
339
Leprosi habitus qualis. 311	
Leprosorum salua noxia. 254	M.
Lex de porci mactandis. 312	M. Acilentis nihil adime-
dum 1
Liberi a patribus instituendi.
204	Magna apud Zelandos terra
vicissitudo 2
Liberi quando ferre cogantur
parentum probra 276	Magnes qua ratione ferro
alliciat. 31
Libonoti & Austroafrici na-
tura 289	Magnetis natura. 34
Lignum aloës, licet leue, de-
mergitur 227	Mala mens inquieta. 1
Limacius lapis quo effectus pol-
leat. 212	Mali corui malum ouum 1
Limonis succus corrosiuus. 230	Mali genii ventos exasperant
137
Liquores vitiiati ut instauren-
tur 256	Mali genii corpus & mentes
oppugnant. ibi
Lyssa vermiculus sub lingua
canis 305	Mali genii melancholici in
cumbunt. 10
Loci situs mutationem herbis
inducit 109	Mali genus hominibus infestum
67
Luna mare concitat 243	Mali Medici aut Citres vitæ
427
Luna quando tempestates con-
citât 245	Mandragera an conceptum pro-
ficiat 39
Luna morbos humidos exa-
sperat 144	Manus ac pedes unde trahuntur
& mutua 38
Luna menses constituit in puer-
peris 447	

I N D E X.

mus quando vellicāda. 388	Melancholici unde absurda imaginantur 101
res cur citius quam fœmina absoluantur 457	Melancholicorum natura ubi vino incaluerit 137
aria doloribus concussa. 65	Membra sibi salutaria alliciunt 389
argarita aceto macerata liquescunt. 230	Membra anima instrumenta. 57
ritima herba squallida. 330	Membra frigore oppressis qua auxiliantur 434
artinalia festa 318	Memorable de Mauro 160
artimana ciuitas. 354	Mens astrologis in Deum erigenda. 422
sculus quando concipitur. 42	Mens quibus vacillat, ab aere cito offenduntur 289
steria accumulandi seminis. 41	Mens humana ab astris aliena. 420. & 423
atthioli industria. 323	Mens artibus imbuta ante detritam. 114
atrimonii commoda. 410	Mens hominis à Dei spiritu, non ab astris impellitur. 423
atrimonii incommoda. 409	Mens ab astris libera 420
edicina tres sunt partes. 365	Mens hominis Dei simulacrum. 9.
edicus natura adminster. 131	Mens verbo Dei fulciēda. 103
edictorum de partu pronuntiatio nullius vel fauore vel iniuria 447	Mens tabula rasa comparatur. 70
ediocritas felicitatis laudanda. 359	Mens sedes 51
editatio alterius vita quid efficiat 75	Mens humana diuinitatis exemplar 81
elancholia unde contrahitur. 101	Mens hominis diluēdo erectior ex sanguinis habitu. 34
elancholia ut expugnetur. 102	Mēs atq; anima incorporea. 52
elancholia incommoda. 391	Mens in Deum nos erigit. 50
elancholici natura. 97	Mensibus desinentibus desinit digni 103
elancholici commiseratione digni 103	Mensibus desinentibus desinit fecunditas 46
elancholici non facile inebriantur 136	22 2 Men-

INDEX.

Mensis à Luna Belgis nomen accipit	245.	Moer quid Belgis	24
Menstrua qua venenata	50	Mola matricis Belgarum m	
Menstruatis abstinendum.	46	ritimarum qualis	3
Menstrui profluvium in quem usum.	ibid.	Mole: & promontoria capi vocantur.	31
Menstrui liquoris facultas.	31	Monstrosa corpora unde	1
Menstruo inquinata intacta	36	Monstrosa species unde	9
asto	36	Montes arenosi, Belgis Dyn	
Menstruum materiam suppe-		112	
ditat alendi fetus.	32	Morale à partus angustia	43
Mentha. olfactum restituit.	264	Morbillofi omnes dolorum di-	
Mentis cum geminis compara-		ferentia percipiunt	12
tio.	80	Morbillofi sanos inficere gessi-	
Mentis prestantia.	51 & 370	unt.	361
Mentis intentio corpus att-		Morbis contagiosis qui primi	
nuat	65	succumbunt	231
Mercurialis, quo effectu in ex-		Morbi assuetudine mitescent.	
citanda prole	42	174	
Mercula piscis qualis.	231	Morbosi & debilis dispar con-	
Metelliburgum expugnatur.		ditio	361
349		Morbo Gallico infecti semper	
Metelliburgum Emporium.		pruriunt	191
340		Morborum incredibilis conta-	
Metelli dictum de uxore du-		gio	194
cenda	409	Morborum insultus, ut hostium	
Mineralia unde	112	propulsandus.	154
Mirabilis Deus in operibus		Morbos expugnari ciborum non-	
suis	389	nullorum desiderio.	26
Mituli, vulgo Mosselen, por-		Morbum aliquando morbi	
ci salubres	313	expugnari.	ibid.
Moderate omnia instituta a.		Morbus Camitialis in quos re-	
13		ferendus	143
Machi adulteria ioco eludunt		Mores ex humoribus emergunt.	
pronebiale.	415	98.	
		Mores gentilitis plebi peculia-	
		res.	343
		Mora-	

INDEX.

ribundi cur marmulofum	ribus proscinduntur	409
inum edant	Mulieres comendi studiosa.	
175		
us canis vena incisionem	219	
on exigit	Mulieres immodice canibus	
305	afficiuntur	12
æ origo	Mulieri quando menses desi-	
356	ciunt	462
us & iactatio corporis, a-	Mulieris intemperies tempe-	
roto noxia	483	
liet cur erga natos viro	statu similis	410
propensor	29	
liet cur irata lachrymetur.	Mulieris fragilitas unde	411
13	Mulierum salacitas	279
liet quando pacatior	416	
liet quando primum fœ-	Multa ex sordibus enata.	430
unda efficitur	462	
liet quale animal	411	
liet cito irata, cito placabi-	Multa in rerum natura exole-	
is	scunt	301
413	Multi animæ immortalitatē	
liet concubitus auda.	statuunt, pauci resurrectio-	
27	nera.	77
liet cur vini copiam perfe-	Munia fracturis apta	391
at	Murana exsiccata inardescit.	
186	400	
liet quæ magis imperiosa.	Murana spina. nervus est. non	
15.	os.	401
liet viro potentiores habet	Murana siue lampreta descri-	
meatus	ptio	399
159		
liet gestans uterum affe-	Murana quo tempore pingue-	
ctibus exposita.	scant.	401
21		
liet corallum deterius ef-	Murens in cauda spiritus vi-	
ficat	talis	400
190		
liet cur subito incandescat	Muscus marinus fruticosa cō-	
411	cretio	328
liet pragnans incommodū	Mustela Basilisco hostis capi-	
sentit ex denegatis eduliu.	talus	405
24		
ulieres non segnes in elabo-	N.	
rando fœtu	Napus, vulgo naueel.	130
30	Narratio contentionis de	
ulieres ab omnibus scripto-	prole suscitata	445
	223	Nase

I N D E X.

<i>Nasi forma quæ decora</i>	429	<i>ta conditio</i>	34
<i>Natiuitas Christi quid effecit.</i>	88	<i>Negotiatio Evangelica quæ</i>	72
<i>Natura quid.</i>	1.	<i>Negotiatores frumentarii, vbi</i>	
<i>Natura rerum ad Deum nos</i>		<i>go Corenbiiters, odiosi</i>	
<i>erigit.</i>	6		129
<i>Natura Dei ministra</i>	58	<i>Nemo culpam in Deum non</i>	
<i>Natura nec iners, nec otiosa.</i>	1	<i>ferat</i>	7
<i>Natura præcipuas partes à</i>		<i>Nemo non afficitur rerum</i>	
<i>merbo tuctur</i>	178	<i>rietate</i>	21
<i>Natura cuiusque adnotanda.</i>		<i>Nemo insolescat progenitorum</i>	
	366	<i>nobilitate</i>	27
<i>Natura modicis contenta.</i>	368	<i>Nemo non mortis metu continetur</i>	
<i>Natura rerum astris subiecta.</i>		<i>misceat</i>	17
	420	<i>Nemo non affectibus urgetur</i>	
<i>Natura rerum resurrectionem</i>			95
<i>astruit</i>	79	<i>Nemo non immortalitate</i>	
<i>Naturalia somnia obseruan.</i>		<i>affectat vel meditat.</i>	7
<i>da</i>	214	<i>Nervi motu & sensu præditi.</i>	
<i>Naturales proles quas vulgus</i>			235
<i>vocat.</i>	362	<i>Nervi quomodo à cerebro præ-</i>	
<i>Natura vi ad Deum referen-</i>		<i>ducuntur</i>	181
<i>da.</i>	24	<i>Nervi quæ auxiliantur.</i>	394
<i>Natura propria definitio.</i>	4	<i>Nigrum tegmen infantis quid</i>	
<i>Natura contemplatio ad Deum</i>		<i>significet</i>	161
<i>erigit animos.</i>	ibid.	<i>Nihil absq; argento viuo in-</i>	
<i>Natura artificium.</i>	114.85.	<i>auratur</i>	27
	107	<i>Nihil ex omni parte beatum.</i>	
<i>Natura ordo ac series.</i>	134		128
<i>Natura lex cuiusq; impressa.</i>	74	<i>Nitrum liquori frigiditatem</i>	
<i>Natura instinctus.</i>	67	<i>inducit</i>	265
<i>Nauale prælium.</i>	251	<i>Nix & aqua gelida calorem</i>	
<i>Naufragi quæ ratione instau-</i>		<i>excitant</i>	414
<i>randa</i>	435	<i>Nix liquefacta stirpibus ma-</i>	
<i>Nauia clepsydriæ utuntur</i>	298	<i>xia</i>	364
<i>Naxtarum apud Zircizæ vi-</i>		<i>Nobilitas quæ solida</i>	277
		<i>Nostra</i>	

I N D E X.

te omnia late exaudiri.	Oculi & visus moderate con-
2	stitutus 376
men à re inditum Flissin-	Oculi nigri qua videndi fa-
e. 341	cultate 375
consultum diu ieiunum	Oculi primum moriuntur 374
ersistere 187	Oculi prominentes & reconditi
inuadendas aliorum di-	caligantur 373
ones 353	Oculi cur absurda obuersan-
nimum dolendum orbi-	tur 374
to liberorum. 275	Oculorum color & acies qua
omnium cōsilia in re Me-	ratione variatur 376
ica admittenda 326	Oculorum colores medicamē-
temere suscipiendum bel-	ta mutant 377
um 352	Oculorum varia dispositio 379
a corporis animi conditio-	Oculos exhaustos qua fouent.
em indicant 201	377
o spirante paludes olida.	Oculus Christi flos. 108
89	Oculus dexter sinistro obtu-
ces muscata ut explorentur	sior 374
90	Odores fœdi aliquando utiles.
trices infantibus morbos	167
adferunt. 465	Odores graues aliquando pesti-
trices notantur. 430	obsistere ibid.
O.	Odores spiritus instaurant 383
) Besi aflu maris aecedente	Olea natura 263
periclitantur 332	Oleum cuius liquori superin-
seruatio in constituendis ia-	fusum putredinem arcer.
nuis 283	261
cluso ore somnus salubrior.	Oleum lini & sesami non con-
205	gelascit 274
eani vis in morsu canis. 366	Oleum magneti vim attrahere
eanus astate magis salefcit.	di eripit 298
220.	Oleum venena retundit 261
uli animi indices. 378	Olfaetus ut restituatur 264
culi casti unde & qua fun-	Olidis fauibus, qui parcius
ctione videndi 375	pane vescuntur 188

I N D E X.

- Omne nimium pernitiosum.* Oxalis, Surckel. 280
Omnia membra suis officiis distincta. ibid. 280
Omnia natura opera in Deum referenda 5
Omni homini similis introitus & exitus 275
Omni natio suis vitiis imbuta. 343
Omphaci veruys vis. 231
Opertum habendus delectus. 90.
Opificia quaedam colorem homini immutant 330
Opii vis 266
Opinio anilis de infantium galeis 162
Oppositio plenilunium, coniunctio nouilunium facit. 243
Orbitas liberorum à Deo. 248
Oriens occidenti obuertitur. 246.
Ossa humana comitali morbo idonea. 148
Otiosi catarrhis obnoxii. 332
Otiosi lunæ effectibus expositi. ibid.
Ouillus pedibus lanuginosa cretio subest. 304
Ouum natura in cursu ibid.
Ouium & ambra falsugini immixta fluitant 159
Ouum in aceto liquefcere. 418
Ouum falsugine immersum innatat 419
- P.
Palma natua vis 31
Papauer erraticum notum 269.
Parentum morbi & vitia proles redundant 1
Partes genitales vel secunda vel aduersa valetudinis indices 21
Partus deprauati unde. 38
Passi vis. 21
Parturiendi labor unde. 41
Partus contra naturæ ordinem 455
Partus decimestris. 451
Partus octimestris non vitalis 458
Partus quando laboriosus & quando placitus 449
Partus septimi mensis vitalis. 44.
Patriciorum conditio diuersa plebeia 344
Pauent aquam rabidi. 306
D. Pauli solida rationes in asserenda immortalitate. 82
Pauli de muliere præceptum. 414
Paupertas sapientiam sortita. 363
Peccatum morbos & mortem inuexit 177
Peccatum originale quam labem intulit. 272
Peccatum originis quomodo oblit-

INDEX.

obliteratum	273	Pyxis nautica duos & triginta	
ori qua herba amica.	350	ventos statuit.	284
unia usus & necessitas.	308	Pix oleo eluitur.	396
um lotio quando adhiben-		Platonis sententia de fœmina.	
la.	387	415	
um lotio quando noxia.		Plenitudo aut inanitio obser-	
88		uanda in oculis fouendū.	
es quando animantibus	377		
letrabenda	334	Plinii sententia de similitudi-	
ium quarundam natura		nis ratione	16
erigendi pilis.	ibid.	Plumbum liquefactum ut nō	
onia qua vi polleat.	147	urat	223
onia semen spectatissimum.		Plumbum liquefactum & o-	
398		leum feruidum vrentissi-	
de exincti ocyus humandi.		ma.	ibid.
145		Plus nimium salaces podagri-	
lis ex prauo cibo plebi pe-		ci.	252
culiaris	416	Plutarchi sententia de vino	
lis ex aëre omnibus com-		diluendo	266
munis.	ibid.	Potio salutaris qui marinam	
anix resurrectionis typus.		hauserint	434
84		Porci in syluis vagantes salu-	
ilandri opinio de versoria.		briores.	312
302		Porcorum setosa cutis aduren-	
ilippi Regis laus	239	da.	ibid.
oca vulgo Seehondt.	255	Portulaca, dentiū stupori me-	
ica morbus	23	detur.	264
atio morbus seu Citta quis.		Portulaca marina conditura.	
24		323	
lora seu naucleri ventorum		Potentia naturales	469
obseruantissimi	295	Præcocia cito evanescent.	236
ngues plerumq. steriles.	267	Prematurus interitus unde.	
ingua venenis obsistunt.	182	274	
scatorum apud Belgas affe-		Prematura Veneris incommo-	
ctuum moderatio	345	da.	430
uitiosi conditio.	97	Præposterus diuorū cultus.	317

I N D E X.

<i>Præseruatiua caute adhibenda</i>	425	<i>Prouerbiū populare in minas</i>	2
<i>Præseruatiua in peste.</i>	427	<i>Prouerbiū triviale in pueris</i>	2
<i>Principiū obstandum.</i>	150. & 369	<i>præmaturo agiles</i>	2
<i>Procacitas hominum</i>	276	<i>Prouerbiū Belgicum de Bantia & Zelandia</i>	3
<i>Prodigiū de argento uiuo.</i>	270	<i>Prouerbiū ex oculorum</i>	3
<i>Trognostica ex Luna</i>	450	<i>sensu in nefarios</i>	3
<i>Proles cur fore matri a similes.</i>	28	<i>Prouerbiū ab equis offert</i>	361
<i>Proles cur matri addictior.</i>	ibid.	<i>Prouerbiū in improbos</i>	38
<i>Proles quando damna concipiunt ob parentū reatus.</i>	274	<i>Providentia diuina omnia administrari</i>	38
<i>Properata minus solida.</i>	230	<i>Puella venusta iuuenes viri</i>	43
<i>Prouerbiū vulgare apud Belgas in eos qui quarta luna nati dicuntur</i>	35.36	<i>videre exoptant</i>	43
<i>Prouerbiū vulgare ex imaginatione desumptum.</i>	23	<i>Puella maritata reuiviscunt</i>	27
<i>Prouerbiū in morbidos.</i>	195	<i>Pueri deformes anus fugiunt</i>	238
<i>Prouerbiū maliebre in eunuchos.</i>	42	<i>Tueri morbidī nutrices inficiunt</i>	46
<i>Prouerbiū de cornibus aduulsi.</i>	167	<i>Tueri non plectuntur ob scelera parentum</i>	27
<i>Prouerbiū de virginibus.</i>	462	<i>Puerorum malitia parentibus imputanda</i>	362
<i>Prouerbiū in exoletos.</i>	464	<i>Pulmo prælargus quid comodi afferat</i>	166
<i>Prouerbiū in viduas</i>	462	<i>Pulsus vermiculans</i>	193
<i>Prouerbiū in ignaues.</i>	97	<i>Pulsus formicans</i>	ibid.
<i>Prouerbiū vulgare ex cibo male cepto</i>	106	<i>Pulus nitrosus, vulgo Buf. poeder</i>	41
<i>Prouerbiū in fabis oberrare.</i>	165	<i>Tulus præcipitatus</i>	226
<i>Prouerbiū ex tumultu nocturno desumptum.</i>	317	<i>Turgatio vena meifione præcedat</i>	384
		<i>Pusillanimes ac meticulosi quid</i>	91.

Pustula

INDEX.

- Isula unde variis coloris.* 383
Isa astate frigida, hyeme calidi. 435
Quam diu in longum corpora porrigantur. 196
Quam multa visui officiant. 373
Quando coenacula fronde adornanda. 335
Quando mulier ex facie in femora aut natos notas transferat. 33
Qua ratione foris admota morbos mitigant. 149
Quare mare piscibus fecundum. 238
Quare uxoribus gratificandū. 42
Quare quisq; fiat emendatior. 206
Quatenus observanda astra. 421
Quatuor calamitates à Deo homini immittuntur. 129
Quatuor leuiss. inter liquores. 224
Quatuor humorum decursus in corpore 134
Qua capiti dolorem inferant. 166
Qua à peste praeservant, eamq; demoliuntur 485
Qua bilem expurgant. 391
Qua cornicula ore concipiant. 430
Qua corallo ruborem coeciliant. 190
Qua affectus exasperant 99
Qua edulia ex carne suilla conficiantur 311
Qua flatu discutiunt 281
Qua generandi facultatem perficiant 40
Qua herba fromina, qua mas. 396
Qua herba maritimo tractu delectantur 111
Qua humiditatem uteri expugnent 43
Qua pesti obsistunt 425
Qua pituitam exturbant. 391
Qua qualitas vermiculos prodignat. 335
Qua res spiritus fulciant 10
Qua semē virile accumulēt, ac Venerem excitent 40
Qua venena depellant 391
Qua urinam molliuntur. ibid.
Quercus olea aduersatrix. 395
Quibus locis herba praestantiores 25
Quibus foetida, quibus odorata admonenda 408
Quibus rebus corpus incrementa suscipit 196
Quibus deest conscientia 440
Quibus os siccum vel vdum. 250.
Quibus assatim bibendum. 234.
Quid Germanis Burg. 349
Quid.

I N D E X.

<i>Quid talenti & mine distri-</i>	<i>Rabiem quæ expugnent.</i>	11
<i>butio designet</i>	<i>Radiis</i>	2
<i>Quid Zelandis Cleyn sout.</i>	<i>Ranarum esus quibus uti</i>	313
321	<i>Ranula quid.</i>	4
<i>Quid officiat proceritati.</i>	<i>Raphanus temulentia obsi-</i>	418
195	<i>ciat</i>	263
<i>Quid homines macilantes effi-</i>	<i>Raphanus & rapa oculis g-</i>	334
<i>ciat</i>	<i>ta.</i>	3
<i>Quid vestibus timor innasce</i>	<i>Rara aui mulier bona.</i>	4
<i>prohibeat</i>	<i>Ratio & experientia exig-</i>	312
<i>Quid Etites de porci merbi-</i>	<i>tur in artibus.</i>	31
<i>du statuit</i>	<i>Ratio multarum rerum ine-</i>	384
<i>Qui filii naturales</i>	<i>plicabilis</i>	29
<i>Qui morbo oppressis adesse co-</i>	<i>Rauus color qui</i>	22
<i>guntur</i>	<i>Reconditi & protuberantes o-</i>	373
<i>Qui oculi nocte scintillant.</i>	<i>culi ratione diuersa videnti</i>	373
376	<i>Reges olim rei herbaria studios</i>	119.
<i>Qui placide, qui tumultuose</i>	<i>Regiones, corporis & animi cõ-</i>	222
<i>extinguantur</i>	<i>ditiones immutant</i>	92
<i>Quod genus hominum inhu-</i>	<i>Regi Hispan. Philippo grata</i>	217
<i>mandum</i>	<i>Zelandorum mundities.</i>	337
<i>Quod salis genus optimum.</i>	<i>Rei gesta narratio de alcu viri-</i>	320
222	<i>bus</i>	149
<i>Quomodo euitanda pericula</i>	<i>Rei gesta narratio de pragnan-</i>	53
<i>anni climacterici</i>	<i>ti appetitu</i>	24
<i>Quo sale salsamenta conser-</i>	<i>Rei gesta narratio de puero</i>	262
<i>uentur</i>	<i>magno capite</i>	22
<i>Quoto dierum numero fœtus</i>	<i>Rei gesta narratio de admira-</i>	361.
<i>absoluaatur.</i>	<i>bili mulieris partu</i>	37
<i>Quur quidam febricitantes</i>	<i>Rei apud Ferrarienses gesta</i>	124
<i>non sitiant</i>	<i>narratio</i>	402
<i>Quur nonnulli minus validi.</i>	<i>Rei gesta narratio de galli ovo.</i>	306
361.		
<i>Quur alii in longum, alii in</i>		
<i>larum excrescunt</i>		
196		
R.		
R <i>Abidis potus non denegã-</i>		
<i>du</i>		

INDEX.

gesta narratio de Septua-	Ruta & chelidonia quando o-
genarii fecunditate 464	culis salubria 378
ligio non astris, sed Dei spi-	Ruta oculis aliquando noxia.
ritui subiecta 422	377
media ad rabiem canis. 305	Ruta venenis obsistit 268
media incubi 146	Ruta frigida venena obun-
mitibus qua conveniunt. 390	dit 406
rum vicistitudo quid indi-	Ruta vis 405
cet. 6	S.
gesta apud Tornacenses dū	Sal agrotos & iumenta fœ-
pestis ibidem grassaretur.	cunda præstat. 229
168	Sal inspersum carbonibus i-
esurrectio quid homini con-	gnitus odorem sopit 115
tulit. 88	Sal resens cito liquefcit, vetus
esurrectio labantes fulcit. 87	serius 320
esurrectio semper in animum	Sal fecunditatem confert 229
renocanda 88	Sal torridus, vulgo braet-
esurrectio corpora indecora	zout. 322
restituet. 93	Salaces homines notantur. 38
thamni descriptio 329	Salem Zelandi quo modo can-
theni origo & decursus 356	didum efficiant 321
Ridiculum de rustico quodam.	Salis conficiendi inaudita ra-
167	tio. 320
Robigo brandt vulgo. 255	Salis efficacia in morfu canis
Romanorum lex de fœmina.	rabidi. 322
414	Salis ex glebis confectio. 321
Romerswalla ciuitas 354	Salis habendus delectus. 328
Ros solis quid. 309	Salina quid. 250
Rubea radix & alumen dura-	Salina canis rabidi noxia. 321
bili colore pannos imbuir.	Salina vis & effectus. 249
336	Salsugo 229
Rubicundum infantis velamē	Salsugo ambustis utilis. 322
quid portendat 164	Sanguis cur homini ex conster-
Rudimenta humana forma-	natione subito erumpat. 162
tionis 53	Sanguis cur ex vulnere inter-
Ruta corpori admota adurit.	emti profluat 160
406	Sanguis

I N D E X.

Sanguis cur febres continuas excitet	136	Secunda Alga species	
Sanguinem defaecantia	391	Semen virile epifex factus	
Sanguis putredini obnoxius.		Semina cohibiti noxa	
152		Seminis efficacia in simili	
Sanguis mortuis referuescit		na ratione	
102		Seminis vis, quantum a	
Sanguineus fortis visus	371	militudinem	
Sanguinei hominis natura.	97	Seminis humani efficacia.	
Sanguisfuga in corpore mulie-		Senatusconsultum ne sala-	
bri	38	teretur	
Sani ut contra pestem subsi-		Senes cito ebrietate temptan-	
stant	426	186	
Sanitatis indicia in pueris.		Senes aridi.	
278		Senes cibo se fulciunt	
Sapientes cur aliquando stul-		Sensim, non auide bibenda	
tos procreant	18	234	
Sapo unde conficitur	458	Septenarius numerus sac-	
Saturnus infanti grauis.	369	tus	
Scalda fremitus quando tem-		Septentrionalis venti natu-	
pestatem denuntiat.	346	292.	
Scaldia insula à flumine sic		Serotini fructus diuturni.	2
dicta	342	Sentarius libram & uncias	
Scaldis per Flandriam decur-		Etò complectitur	30
sus cur de Honte dicitur.	345	Sexus in stirpibus.	35
Scaldis fluminis origo & decur-		Sicci & aridi in Oceani desis-	
sus.	ibid.	xu moriuntur	31
Schelvisch.	213.	Sidera & humores vim, ne	
Schelvisch piscis unde deno-		necessitatem inferunt.	10
minetur	346	Sidera res infernas regunt	41
Schoerbuck à vitio sto-		Siderum vis humoribus inci-	
macho gingiuas & pedes in-		bit	39
ficit	120	Siderum vis metallis increme-	
Scylla qua vi polleat in epile-		to est	39
pssia	147	Similitudo nemini prolem as-	
Scorta cur non concipiant	49	ferit	1
		Simile ab arte fusoria	34
		Simi-	

I N D E X.

imile ab adium structura	2	obnoxius	95
imile ab Imperatorum offi- cio.	3	Socratis intemperantia	426
imile ab infœcundis arbori- bus.	191	Solarium quid sit	299
imile ab arboribus in saxosis locis confitis	381	Sol geminus in speculo aquæ subdito	236
imile ab hominum natura & educatione	110	Solis & Lunæ vis in res infe- riores	240
imile ab equo calcitroso	61	Solis & Lunæ effectus in infe- riora	240
imile à gallinis & fœminis quibus mas deest.	307	Solomoni nihil nouum.	301
imile non inconcinnū ab her- barum fragrantia	141	Somnia à Deo aliquando im- mitti	214
imile ab ignis fomite ac nu- trimento	294	Somnia agrorum & ebriorū.	215
imile ab agricolatione	448	Somnia varia pro humorum redundantia.	ibid.
imile à duce militia.	457	Somnus noxius à veneno af- sumto & in peste	183
imile ab euigilatis.	ibid.	Speculum quid oculis confo- rat	221
imile à fructibus maturan- dis	458	Speculum cur ex aduerso ima- ginem referat	ibid.
Similitudines ab opificibus.	452	Specula visui opitulatur.	372
Sinapi corallum rubicundum efficit	191	Speculi præcipuus usus	229
Sinapismi & pulueris præcipi- tati vis in morsu	307	Spiritus diuinus aëreo spiritui comparatur.	282
Synaxis sine Eucharistia	89	Spiritus vitiosus alimento no- centior.	ibid.
Signati sycophantæ	292	Spiritus rarus & tenuis visui officit	372
Singula membra Luna motus percipiunt	429	Spiritus humidus & modicus qualem visum efficit.	ibid.
Syntheseis quid	66	Spiritus non æque accibus ad nervos penetrat	231
Sirupi vis	230	Spiritus mundi omnia fœcun- da præstat.	398
Situs infantis in utero.	454		
Snoeck	213		
Socrates cur affectibus minus			

Spiritus

I N D E X.

<i>Spiritus corporis mentem con-</i>		<i>minant.</i>	
<i>citant</i>	104	<i>Sudor quādo maturius est</i>	
<i>Spiritus crassus quem visum</i>		<i>pit</i>	
<i>efficit</i>	372	<i>Sudor & salina ex humore</i>	
<i>Spleni quæ conferunt</i>	390	<i>vim sortiuntur.</i>	
<i>Statura pusilli cur iracundi.</i>		<i>Suyabeulandia insula v-</i>	
96		<i>dicta</i>	
<i>Status cæli animos immutat.</i>		<i>Sulphur & argentum vna</i>	
240		<i>metallorum principia.</i>	
<i>Stencolen.</i>	114	<i>Superstitio quid.</i>	
<i>Stercoratio insalubris</i>	127	<i>T</i>	
<i>Sterilitas à Deo</i>	39	<i>Artarus quid sit.</i>	
<i>Sterilitas, orbis à Deo</i>	275	<i>Tartarus V Vinificen</i>	
<i>Stimuli Veneris varii</i>	12	265	
<i>Stirpes renascentes resurre-</i>		<i>Tempor lecti pelles deteriores eff-</i>	
<i>ctionem demonstrant.</i>	84	<i>cit</i>	
<i>Stolones, vulgo V Vaterscho-</i>		<i>Terrauana quare sic dicta.</i>	
<i>ten</i>	356	<i>Terra atque vteri comparati-</i>	
<i>Studiosi quique vi. melancho-</i>		33	
<i>liam excutiant</i>	100	<i>Terra post Deum rerū parens</i>	
<i>Studiosi non perferunt inedia.</i>		85	
186		<i>Terrena astris obsequuntur</i>	
<i>Stupri illati inficiatio.</i>	448	420	
<i>Sub aestu & gelu canes rabi-</i>		<i>Tertulliani falsum dictum in-</i>	
<i>unt.</i>	303	<i>Pythagoræas Druidas</i>	
<i>Sublimis animus ad summū</i>		<i>Testis flaccidi vel erecti qua-</i>	
<i>enititur</i>	363	<i>valetudinis argumēta pra-</i>	
<i>Submersi cur statim non emer-</i>		<i>teant</i>	
<i>gant.</i>	155	<i>Thoma Mori epigramma lepi-</i>	
<i>Submersi quoto die emergant.</i>		<i>dium</i>	
<i>ibid.</i>		<i>Timor quando salutis acresi-</i>	
<i>Subsolani venti qui ab ortu</i>		<i>piscencia causa</i>	
<i>prograditur effectus.</i>	285	<i>Tithymalli vires.</i>	
<i>Succini natura.</i>	394	<i>Toletum Zelandia ciuitas.</i>	
<i>Succinum, vulgo Ammer.</i>	43	354	
<i>Succisa stirpes ad tempus ger-</i>		<i>Tonitrua hiberna tempesta-</i>	
		<i>tes</i>	

I N D E X.

tes prasagiunt	257	Varronis in peste consiliū.	283
ni: & sulmen liquores		Vates calamitatibus exposti.	
vitiant	255	66	
phus teras gypso affinis.	418	Vbertas materia geminata	
res in homine spiritus	10	profert	380
res membrana infantē mu-		Vena emulgentes quæ	44
niunt	163	Venena etiā foris admota cor	
res sunt conditiones corporis		petunt	393
humani	365	Vena apoplectica.	56
riremes, vulgo Galeyen.		Vir calidior fœmina	464
350		Vir diutius fœcundus quam	
issa quod genus piscis.	320	fœmina	455
ropi Scriptura de Dei mem-		Vir quousque fœcundus	463
briis	62	Venena liquida nocentissima.	
umorum in inguine curatio.	182		
194.		Venti etiam animo intempe-	
urcosa vis.	211	riem adferunt	286
Turiff & Darry ignis fomen-		Venti cardinales quatuor.	283
ta apud Zelandos	113	Ventorum origo.	282
fusus à liquido humore mole-		Ventus quid sit.	ibid.
sta.	287	Venus immodica venustatem	
fusus pueros strangulās. ibid.		depopulatur	280
V.		Venus omne animal mœstum	
W Alachria unde dicta.		efficit prater gallum.	408
340		Venus incommoda valetudi-	
V Valachria situs.	ibid.	nariis	278
Valetudinarii aura mutatio-		Verbi Dei fructus & utilitas.	
nem percipiunt	242	75	
Valetudinarii alii lecto affixi,		Veria ciuitas unde dicta.	342
alii in ambulantes.	366	Veria ciuitas.	ibid.
Valetudinarii aura iniuriis		Vermes cur è naribus prala-	
obnoxii	392	buntur	131
Validum argumentum resur-		Vermis lingua canis eximitur.	
rectionis	277	325.	
Vapores tetri cerebro infesti.		Vermis qui morbus.	198
102		Verruca & clausi ut aboleant	
		RR	187.

INDEX.

tur.	265	Virgines tempestive vend.	27.
Verforia an recens inuenta	300	Virgines maturius elocandi.	262.
Verforia ex quibus confiet,		Virgilii laus ob rerum cogn	
eiusque descriptio	298	tionem	24
Verforia Septentrionis index ex		Virgo cultus studiosa	46
vi magnetis	397	Viridia oculos fouent.	37
Ver spiritus etiam effætos eri-		Viridi colore oblita serius igni	
git	301	fiunt	17
Verticulus quid sit	323	Viri qui cito in lacrymas pro	
Vetustas omnia deteriora effi-		412	
cit	117	Vir muliere præstantior	18
Vexilla Ziriæa cur rubra	349	Virtus, ut ad interna rapiata	
Videndi origo à cerebro.	370	307	
Vina vitiosa mentem pertur-		Viscum planta quo effectu cõ	
bant	105	tra epilepsiam	14
Vina quibus condiri soleant.		Vis non inferenda vata	10
256		Visus cui exactissimus.	37
Vini & olei vires	260	Vitia natura corrigi possunt	
Vinũ ardens quibus vsui.	224	428	
Vinum aut alius liquor ut cito		Vitis olea amica	29
acescat.	269	Vitis ut fæcunda efficiatur.	61
Vinum diluculo haustum per-		Unde corporis deformitas.	21
niciosum	187	429	
Vinum glutinosum ut instau-		Unde flatus in corpore	281
retur	208	Unde herbu purgandi efficacia	
Vinum quo minus vapescat.		299	
265		Unde pueris nota impriman-	
Vinum rubrum an sudorem &		tur & reformet spectus.	23
urinam moliatur	254	Unde vin in concitandis spiriti-	
Vinum quomodo ab acore vin-		bua.	42
dicitur.	267	Unde membrorum deficius	
Vinum quomodo diluendum.		27	
265		Vitis nigra quid emergant.	
Vinum & lac commixta, vi-		370	
rio a	251		
Vitis quid nomen, actum.	51		

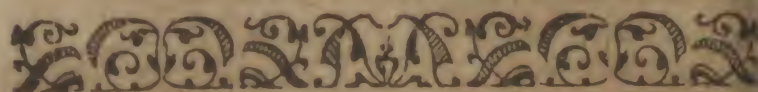
Vitis

I N D E X.

Unde in corpore & animo mō-	in morfu	307
strose species 16.33.36	Vulturis natura.	468
Unde fitis nocturna 203	Vulturini natura	289
Unde Zelandi Mattiaci dicti.	Vultus animi index	59
338.	Vultus & oculi animi indices.	
Ungues unde 466	199	
Unicornis venenis obfistit. 350	Z.	
Ungues infanti quando defunt	Z eevvolf	213
445	Zelandia insulis fecunda	
Vomitus commoda 181	339	
Voragines Zelandica treken.	Zelandia Bataviae appendix.	
355	355	
Vox cur viris robustior quam	Zelandia apud Danos	334
femini 168	Zelandia cuniculis fecunda.	
Vrentia specula 222	335	
Urina quibus supprimitur.	Zelandia an vteribus cognita	
192	338	
Vrtica marina 37	Zelandia in duas Quasturas	
Vfus rerum spectandus 308	divisa	348
Ut animi propositum felicem	Zelandia mutationi obnoxia.	
successum obtineat 206	357	
Vterinatura 408	Zelandia aer cur serius insp-	
Vtero qua apta 390	ciatur	338
Vifrons & ubera rugis defor-	Zelandi callidi & industrij.	
mata nitefcant 262	ibid.	
Vi manus laetore perpolian-	Zelandi Mattiaci dicti à fa-	
tui. ibid.	ciali concordia	340
Ut nonnulla absque nucleis	Zelandi cur poculis additi.	
proveniant. 10	341	
Ut oculorum orbis nigrescant.	Zelandi astuti	343
428	Zelandi soli ubertan.	336
Vi vini, ita humoru vis men-	Zelandorum origo.	334
tem concitat 141	Zinzibere effectus	460
Vulgeta ex effectu Luna la-	Zinzibere quomodo exhalat	170
tralia 410	Zinzibere quando primum ex-	
Vulnus non esse obducendum	ita.	342

I N D E X

<i>Zirizaa piscatoribus secunda</i>	<i>Zirizai exercitati nauta.</i>
344	340
<i>Zirizaa puteos salubres habet</i>	<i>Zirizai Metelliburgum expugnatum Comiti restitutum</i>
338	350
<i>Zirizai literis afficiuntur.</i>	<i>Zirizai virtute parta privilegia.</i>
342	ibid.

ELENCHVS OMNIVM CAPITVLM QVÆ IN PARÆ- nesi continentur.

<p><i>Cap. 1. In Deum per Christum potissime perfingendos oculos, mentemque erigendam.</i>
Pag. 471.</p> <p>2 <i>Quanta cōtulit hominī rerū opifex Deus.</i>
ibid.</p> <p>3 <i>Deo nihil homine carius, omniaq; in eius vsum creata</i> 472</p> <p>4 <i>Quanta esse debeat hominis erga Deū gratitudo</i> 474</p> <p>5 <i>Baptismus quid hominī cōferat, quid moveat</i> 474</p> <p>6 <i>Post Deum in proximū proferenda charitas.</i>
ibid.</p>	7 <i>Quanta esse debeat erga parentes liberorū pietas.</i> 47 8 <i>Qualem se quemque præceptori exhibere conueniat.</i> 47 9 <i>Quibus potissime in humana societate honor exhibendus & reuerentia</i> ibid. 10 <i>Quid præstet hominī institutio, & qualia ea esse debeat.</i> 47 11 <i>Vnde morum integritas, atque optima vitæ præcepta petenda.</i> 48 12 <i>Qui auctores ad explicandam linguam mentemq; exornandam</i> dam

C A P I T V M.

- dam vsui, & quæ ar-
tes potissimum am-
plectendæ. 484
- 3 De Ethnicis scriptori-
bus Censura. 485
- 4 Poëtæ officiū, & quid
iuuenturi atq; etiam
adultis conferat. 686
- 5 De Historiarum vsu &
vtilitate 487
- 6 De Comoedia. 488
- 7 De eloquendi dicen-
dique peritia, nulli
non cuiuscunque fit
idiomatis, vsui & ne-
cessaria. 489
- 8 Ad quas disciplinas
nobis aditum pate-
faciant humanitatis
studia. ibid.
- 9 Certo fixoque disci-
plinæ generi inhære-
dum 491
- 20 Quæ studia & occu-
pationes operosæ ac
minus frugiferæ, quæ
noxia & perniciosæ.
492
- 21 Non minus animo mē-
tique prospiciendū,
quam corpori 494
- 22 Qua ratione corpori
subueniendū, vt in-
culpata valetudine
subsistat. ibid.
- 23 Cibos ex Dei liberali-
tate ac munificentia,
gratitudine ac gra-
tiarum actione su-
mendos 498
- 24 Quomodo hospitali-
tatis habenda ratio.
499
- 25 De rei familiaris ac
domesticæ cura eius-
que administratione.
503
- 26 Somni ac vigilæ mo-
deratio. 506
- 27 Quid adferat commo-
di vel incommodi
repletio & inanitio,
deniq; alius vel ad-
strictior vel laxior.
508
- 28 Studiosis virisque po-
liticis sapius meatus
per quos excremen-
ta deferuntur, expur-
gandos. 501
- 29 Præcepta salubria non
minus animo, quam
corpori idonea. 511
- 30 Existimationis ac fa-
mæ habenda ratio.
513
- 31 Laudabilis dissidiorum
pacificatio. 557
- 32 Nemo insolescat reb'
prosperis, nec dei-
ciatur aduersis, sed
Dei prouidentia se
ful-

I N D E X

- fulciat. 519 44 De exercitatione
qua defatigata vires
33 Vitanda curiositas. 520 instaurantur cum a-
34 In vestitu moderatio. nimi tum corporis.
521 537
35 Nemo sortem sibi de- 45 In rebus agendis ra-
signatam despiciat. tionem in consilium
521 adhibendam. 546
36 Improborum consue- 46 Quæ dubitas ne fece-
tudinem ac familia- ris. ibid.
ritatem vitandâ. 526
37 Linguam cohibendam 47 Virtutis ac vitiorum
non solum ab obscæ- præmia. 547
nis verbis, sed etiam 48 A Deo sumēda omni-
otiosis. 527 um actionum no-
38 In verbis omnique a- strarum initia. ibid.
ctione vitæ, delecta- 49 Diluculum auroraq;
bilis fucus ac stimu- maturina ad compo-
lario 529 nendam mentem,
39 Philautia, hoc est, cæ- atque animum in
cus amor in excuti- Deum erigendum a-
endus, atque inanis ptissima. 548
doctrinæ persuasio. 50 Exacto die exigenda æ
530 mente diurnarum
40 Familiarium atque a- actionum ratio. 549
micorum habendum 51 Nemo vitiis suis blan-
delectum 533 diatur, & malefacta
41 Ne temere te cuiquā extenuet. 550
sponsorem offeras. 52 In Deum transferen-
534 dum quidquid boni
42 Assentatores, quos nobis obtrigit. ibid.
vulgo *Pluymstrickers* 53 Delectus & confide-
vocant vitandi. 535 ratio habenda in de-
43 Præcepta quædem ad ligendo vitæ genere.
bene beateq; viuen- 551
dum accommoda. 54 De legitima matrimo-
536 nii societate. 553
55 Omnis

CAPITVM.

Omnis societas quæ
non consistit intra
coniugii limites, vi-
tiosa, atque à legiti-
mo matrimonio a-
liena. 554

Qua ratione obtineri
possit, ne mors ho-
mini natura pau-
do sit formidabilis.
557.

De nominis IESV
CHRISTI amplitu-
dine, maiestate, po-
tentia, qua vna obfi-
stendum magicis in-
cantamentis, atque
illusionibus damo-
num expugnandæ,
& si qua alia detri-
menta vel menti vel

corpori inferri con-
tingat. 564

58 An herbar & gemmar
aliquam vim confe-
rant in profligandis
dæmonibus, ac de-
pellendis aliis rebus
noxliis. 572

59 De maiestate & potē-
tia supremi Numinis,
& qua varias appel-
lationes vnica DEI
essentia tribus per-
sonis distincta for-
tiatur. Cuius rei con-
templatione huma-
nus animus tranquil-
litatē & solatia lum-
mamque erga Deum
fiduciam in se concipit. 575

RERVM ET SENTEN- TENTIARVM IN PARÆNESI contentarum INDEX.

A.	<i>A Deo petenda actionū præ- mordia</i> 547
A Christo institutionis ini- tia sumenda 481	<i>Adolescentia Christi laudata.</i> 484
Adam specie veritatis dece- ptus 554	<i>Adulatoris & amici disci- men</i> 533
A Deo cibis nutriendi vim obtinere 498	<i>Es alienum conflatum.</i> 522
	RR 4 <i>Estare</i>

I N D E X.

<i>Æstate frigus opacum capiā-</i> <i>dum.</i>	541	<i>Astrologia quatenus exerce-</i> <i>da</i>	43
<i>Ætas tenera optimis assue-</i> <i>scat</i>	481	<i>Astrologia vanitas improba-</i> <i>Prophetis.</i>	ibu
<i>Affectus hominum non natu-</i> <i>rales culpandi</i>	559	<i>Aurora precationi apta.</i>	54
<i>Affectus virtiosi menti offici-</i> <i>unt</i>	495	B	
<i>Agricola nunquam otiosus.</i>	358	<i>Baptismus quid efficiat.</i>	475.
<i>Agricultura oblectatio</i>	657	<i>Barbaries vitanda</i>	47
<i>Alca quid.</i>	344	<i>Benevolentia alterius erga al-</i> <i>terum fouenda</i>	52
<i>Alcatorum conditio</i>	545	<i>Biblia salutare doctrinas ex-</i> <i>hibent</i>	48
<i>Alea à Talis diuersa</i>	542	<i>Bona nostra omnia à Deo pro-</i> <i>manant</i>	55
<i>Alisson</i>	574	C.	
<i>Amicitia immortalis esto,</i> <i>mortalis inimicitia.</i>	534	<i>Cæcus amor sui detestan-</i> <i>du</i>	52
<i>Amicorum habendus delectus</i>	533	<i>Calamitosi non insultandum</i>	515.
<i>Amico quatenus obsequendū.</i>	535	<i>Carmen Augustini usurpa-</i> <i>tum.</i>	519
<i>Amæna herbarum contem-</i> <i>platio</i>	490	<i>Carmen conuiuiale elegans.</i>	500
<i>Amor vinosos vellicat</i>	541	<i>Carbunculus</i>	573
<i>Amplitudo nominis Iesu.</i>	567	<i>Ceruleus.</i>	ibid.
<i>Anima pabulum</i>	495	<i>Chrysolitus.</i>	ibid.
<i>Animus inconstantia causa.</i>	524	<i>Christi doctrina omnem sapiē-</i> <i>tiam superat</i>	571
<i>Arma militia Christiana</i>	570	<i>Christi fiducia expugnatur</i> <i>genus omne malorum.</i>	567
<i>Artes damnoſa quæ</i>	493	<i>Christi Philosophia.</i>	489
<i>Asa rex cur non est sanctatem</i> <i>consequutus</i>	574	<i>Christo omnia attributa.</i>	567
<i>Assentator perniciosus</i>	535	<i>Christus ad excubias incitat.</i>	483
<i>Astragalismus quid</i>	542	<i>Christus auram populatam</i> <i>non</i>	
<i>Astrologia non prorsus explo-</i> <i>renda</i>	493		

INDEX.

captauit	513	seruandi	517
us Deo par	567	Contentiones sopiendae.	ibid.
us Ecclesia caput.	569	Cultus animo & corpori im-	
us in tempestate sacra		pendendus	494
hora	563.	D.	
us mortem deuicit.	560	De cori habenda ratio.	514
us omnia in omnibus.		Deliberatio in deligendo	
9		vita genere	553
us pacificator in Deum		Demon ad noxia quaque ho-	
hominem	563	minem incitat.	566
us Satana formidabilis.		Demon profligatur Dei fidu-	
60.		cia.	ibid.
us scopus & vita exem-		Damones hominibus infesti.	
plar	484	564	
orum apparatus vitandus.		Damones humoribus se im-	
103		miscunt, ut contagia corpo-	
ilitas insidiosa.	536.	ribus.	ibid.
nicorum licentia.	418	Dentati morsus vitandi.	527
naedia moderatio adhiben-		Dei in remittendo facilitas	551
da.	ibid.	Dei munificentia in cibo agno-	
naedia usus.	ibid.	scatur	498
noctioni violentus motus		Dei natura inscrutabilis.	573
officit	542	Dei providentia rerum mode-	
nsidentia vitiosa	515	ratrix	537
niugij usus	554	Deum Belge Godt à bonitate	
niugio inepti & elumbes.		vocant	561
556		Deo ab effectu nomen assigna-	
niugium multos enervat.		tur	570
555		Deus absolutū virtutis exem-	
niugium non temere adenn-		plar	570
dum.	ibid.	Deus actiones nostras modera-	
onnubium si adeatur, honesta		rar	528
familia obseruanda est. ibi-		Deus cur nos à damone vexari	
dem.		permittat	529
orallium.	573	Deus demonum malitia abu-	
Corizai, vulgo Verspiers ob-		titur ad mala castiganda ib.	
		RR 5	Deus

I N D E X.

Deus fons bonorum.	479	Exercitationum multa gi	
Deus homine mire afficitur.	538.	Exercitatio mirus labor	
472		541	
Deus in Christum omnia pro-		Exercitatio studiosis apta	
fundit	571	Exigenda à mente actionū	
Deus moderator rerum	527	strarum ratio	
Deus primaria rerum causa.		Exorcista dilaniati	
548		Exorcista huius temporis fi	
Deus varia nomina sortitur.		les & inani doctrina im	
575		ti.	
Diabolus à sana doctrina mē-			
tes abducit	554	F	
Diabolus stupidos aggreditur.		Fama habenda ratio	
565		Fidei vis	
Disciplina certo generi inhæ-		Fidendum non est cuius.	
rendum	481	Fides fructibus exornatur.	
Disciplina tres potissimum v-		Felicitas vita quibus rel	
tiles	490	conflit	
Dolose parta cito dilabuntur.		Femina cultus anida	
545		Forti oculati dormi caci.	
Dubitatio menti in agēdo scru-		Fortitudo Dei	
pulum inuicit.	546	Fortuna vocabulum Christo	
E.		nis explosum	519. & 51
Ecclesia ministri honorandi.		Frugalitas utilis	49
478		Frugalitatem imperat Chr	
Effigies hominis duplex.	471	stus.	49
Eloquentia quibus usus.	489	Futilitas damnosa	51
Eloquentia seditiones sopiun-			
tur	ibid.	G.	
Emanuel quid designet.	561	Gagates	57
Emendationis propositū quoti		Gemma occulta vi imbu	
die concipiendum	549	ta.	572
Epilepsia contraria	574	Gloria qua ratione affectanda	
Eranos	573	514	
Errore, non voluntate quidam		Gratitudinem exigit Deus.	
debians	553	272	
		Heluc	

INDEX.

H

Illiciti amores & concubitus.

ucus, nausiosus affe-	557	Impij inquieti	495
ctus	507	Impio occalescit scelere animus	
ad multa effeaces.	572	550	
qua alium lubricam		Improbi vitandi.	526
lat, adstringuntve.	509	Incantatio damnoſa	493
athus	573	Incommoda qua demones in-	
apricari per amœnum.		ferunt, in naturales cauſſas	
ia commendatio ex Li-		refertî nequeunt.	564
Cicerone & Zenone.	487	Inconstantia improbat. 525	
nem à Belus quid fecer-		Indefesse studiis inſiſtendum.	
	472	492	
o Dei ſimulacrum	ibid.	Inſtugifera ſtudia reiicienda.	
mendax quem ſenſum		ibid.	
bet	565	ingenuitatis argumentum	515
o mundi præſectus.	473	Inopum habenda ratio.	500
inus reconciliatio.	477	Inſtitutio mentem exornat.	
or quibus deferendus	478	477	
orum amœnitas reſcit a-		Inſtitutio quid homini præſter	
mm	541	478.	
ites fouendi.	499	Inuita Minerva nihil.	491
bitum habendus delectus.		In vita diſcrimine ad Deum	
oo		confugiendum	565
manitatis officiis inter ſe		Iob à damone cur diuexatus.	
uertent Chriſtiani.	529	ibid.	
mores prauis mentem obnu-		Ipe dixit, Chriſto aſſerendum.	
ulant	496	571.	
rbæ à Deo effectum ſortiũ-		Italia & Gracia laus.	485
ur	474	Inguirtha indoles.	543
rbæ magicis incantamentis		Ius ciuile Chriſto & Paulo pro-	
non accomodanda	575	batur.	491
I.		Iuriſſrudentia Ciceroni lau-	
Actantia odioſa	513	data.	ibid.
ehoua ſingulare Dei nomẽ.		Iuſtitia Dei.	563
576		Iuuentutis exercitatio.	544
		Lcx	

I N D E X.

L.

L Ex Amasis contra otiosos. 504.

Lex sumptuaria Corinthiorum. 505

Libanotis vel Rosmarinus 574

Liberalius aliquando accumbendum 498

Lingua cohibenda 528

Litera poliores studia enervant 489

Loquela singulare Dei donum 472.

Ludi infames qui 544

M.

M Agistratus honorandus. 473

Magnes 573

Magnificencia Dei erga homines 471

Matrimonii definitio 552

Matrimonio robusta aetas asuescat. 556

Mature à vitiis resiliendum. 482.

Mature omnia in aditu conugio agenda 556

Meatus excrementis expurgatur 510

Medicina usus 490

Mens quomodo confirmanda imminente morte 563

Mentem quidnam stabiliat. 526

Miracula in animis edita. 572

Misericordia Dei Pauli decan-

rata.

Misericordia Dei pro peccatoribus.

Moderatio cibo adhibenda

Moderatio victus studiosi-
lis.

Modus rebus adhibendus

Morbi horrendi herbarum
dio expugnantur.

Mors Christi peccata
abluit

Mors somnus

Mors vite innovatio

Mortis metus quibus discen-
dus.

Mortis metum quid ex-
561

Mortui lugendi non sicut
gentili

Musica instrumenta He-
non respuerunt

Musica mentem oblectat.

Musices studiosi veteres
runt.

N.

N Equitia omnis à me-
nostra diffunditur.

Nihil precipitanter agenda
546

Non fidendum rebus cadu-
559

Non putaram vitio consuetu-
546

Nostri nosmet poenitet

Nulla aetas ad discendum fer-
488

Obi

INDEX.

O.	mittant	363
seruatio rei aliena im-	Paulus in omnibus decorum	
probatur	520	seruari vult 528
ratio fugienda	518	Peccati agnitio, peccatum ex-
verba qua.	527	pungit 551
in usum hominis con-	Peccatorum remissio in Christo.	
a	478	568
scientia tollenda.	531	Persuasio doctrina ex animo
ni quique imitandi.	484	abolenda 539
arma contra demonem	Petri & Ioannis miraculum.	
o	568	
io per Christum efficax.	Pictura oculos pascit.	538
75	Platonis ad virtutem exhorta-	
tas placide ferenda.	538	no 547
quid.	543	Poesis artium antiquissima.
ritium	343	486
P	Poeta exactus morum insti-	
Acificator laudem mere-	tutor.	ibid.
tur	518	Poeta elogium.
indiculari quid sit.	507	Poeta institutum.
anda rerum & verborum	Politiores litera quid praestent.	
notitia	479	485
rafiti conditio	535	Potentia Dei 562
rafitus delatore minus no-	Praceptoris honos deferendus.	
xius.	517	477
rafitorum infida amicitia.	Pracipitantia linguae impro-	
535	banda	516
arsimonia fera est damnoſa.	Prasius	573
504	Probis quisque assuescat.	526
uuli ad fures admonitio.	506	Troſuſo vitanda 522
uuli exemplo ad ſumma en-	Proles delicia matrimonii.	558
tendum	485	Tropheta eloquentes 481
Paulus ignauos exſtimulat ad	Propheta rerum cognitione im-	
induſtriam	505	tuti.
Paulus omnes exſtimulat, vt	Prouerbium conuſuale.	501
Dei miſericordia ſe com-	Prouerbium de feſtucca attra-	
	be in	

I N D E X.

- be in oculis explicatum* 521 *Res ardua Christi non*
Proverbium frugalitatem com- *ficiuntur*
mendans. 504 *Res qua valetudini con-*
Proverbium in degeneres. 547 *tur*
Proverbium in infidiosos. 502 *Respiratio à labore utilis.*
Providentia Dei fulcienda *Resurrectio Christi iusti-*
mens 519 566
Prudentij gratiarum actio. 499 *Reticentia malum exas-*
Trudentij hymnus in mensa 551
accubitus 498 *Rob Avicenna quid*
Pudor adolefcentes commendat *Ruta.*
 514. S.
Puellarum fragilitati consti- *Sacra scriptura non tenet*
tendum 550 480
Puelli nulla danda lapsus oc- *Salus unde petenda*
caso *ibid.* *Saphyrus.*
Puerilis exercitatio multiplex *Sapientia Dei*
 542 *Sardinus.*
Q.
*Q*uadruplatores omnibus *Satietas vitanda*
ediosi 517 *Scilla herba*
Quadam didicisse oportuit. *Senectus. Amor & Venus*
 488 *decora*
Qua linguam expoliunt, am- *Senes honorandi.*
plectenda 495 *Sermo Dei ignitus.*
Quastus dolosus esse non debet *Sermo scurrilis vitandus.*
 544 *Silentij tutum praemium.*
Quid is accidit qui soluta Ve- *Simile ab astu maris*
nere se oblectant 557 *Simile ab are alieno oppres-*
Quicquid homini obtrigit, in *Simile ab infusione arborum*
Deum transferendum 552 484
R.
*R*ebus natura modus est *Simile ab urbe parum muni-*
adhibenda 512 *ta* 50
Rerum animi irritabilitas 518 *Simile à transfusi vigilat.* 484
Rei omnia procuratio 503 *Simile à rebus.* 520
520
Simile à rebus domesticis. 494
520

I N D E X.

ex Musicis sonis &	Theologia usus.	ibid.
mis	540 Trochorum agitatio	543
ates vitanda	527	
gudus	573	
& vigilia moderatio.	V.	
	V. Aletudo potior auro.	511
	Ventrem qua laxant.	509
fica qua cerebrum hu-	Veteratorum ars.	536
stant	508 Vigilia exsiccat	507
olentia ut excutiat.	Virtus aterna	547
d.	Virtus non extenuanda	550
us meridianus quando	Vita nostra Deo approbanda.	
xius	506 474	
ua cuiq; placeat.	522 Vita status nullus molestia ca-	
ioni damnum subest.	534 ret.	558
ilitas laudata.	519 Vitus & matrimonii compa-	
inum quid.	573 ratio.	559
T.	Vitium unum ex alio pullu-	
Alorum iactus	541 lat.	528
Theologia pars que o-	Voluptas momentanea	547
nibus utilis	490 Vfus rerum spectandus.	521

F I N I S.

